

Giới thiệu Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert

Huyền Tường tương lai bị xe đụng, không cẩn thận xuyên qua Đông Hán những năm cuối.

Võ hiệp hệ thống trọng nghĩa tương trợ.

"Ta phải mãnh tướng người có hay không "

"Không "

"Vậy người có cái gì "

"Trương Tam Phong, Tây Môn Xuy Tuyết, Hùng Bá, Sở Lưu Hương..."

"Theo ta chọn "

"Đi rút thưởng "

"Vậy người còn có cái gì công năng "

"Chính mình đọc sách đi."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Xuyên qua

Dưới trời chiều, nhuộm Hồng Vân màu.

Mấy sợi luồng gió mát thổi qua, dị thường ôn nhu.

Một vị nhìn ước chừng hơn hai mươi tuổi nam tử trẻ tuổi đi tại trên đường.

Lúc này trên đường lui tới người đi đường không nhiều, cỗ xe cũng rất ít.

Nam tử mặt mỉm cười. Hơi có chút xuân phong đặc ý bộ dáng.

"Ta nghiên cứu phát minh rốt cục thành công. Nhiều năm như vậy cố gắng cuối cùng không có uổng phí." Nam tử dùng sức nắm nắm tay đầu.

Hắn gọi Trần Trạch, là một vị tốt nghiệp ở đại học danh tiếng cao tài sinh, sau khi tốt nghiệp cũng là không có tìm được làm việc, thế là Trần Trạch bắt đầu chính mình lập nghiệp con đường.

Trần Trạch hết thầy tiêu xài thời gian bốn năm, chế tác một cái trò chơi, trò chơi tên là « độc bộ võ lâm », chính là một người võ hiệp tương tự trò chơi.

Thời gian bốn năm, bây giờ rốt cục phát hành, mà lại là một phát được lập tức gây nên oanh động to lớn, trở thành xã hội nghị luận dậy sóng.

Cơ hồ là người trưởng thành cùng học sinh tiểu học, toàn bộ vì « độc bộ võ lâm » hấp dẫn.

Dựa theo bây giờ cái này tình thế xuống dưới, Trần Trạch không cần bao lâu, liền có thể hoàn toàn đột phá đã từng điều ti sinh hoạt, ăn mì tôm được phòng thuê đều sẽ thành lịch sử. Hắn đem đạt thành chính mình nhỏ mục tiêu... Trước kiếm lời hắn một trăm triệu..

Hiện tại « độc bộ võ lâm » đã thế không thể đỡ, Trần Trạch tự nhiên là thiếu dừng suy nghĩ thoáng cái tương lai mình người sinh sinh sống.

Trần Trạch nghĩ đến, cũng là quên chính mình ngay tại trên đường cái, không được, chuẩn xác mà nói, là hoành băng qua đường..

Một cỗ chờ đây hàng hóa xe tải phi nhanh, lái xe trước mắt có chút mơ hồ, vừa rồi nhỏ uống hai chén, hiện tại cũng có chút choáng đầu, lái xe không khỏi có chút bất đắc dĩ, quả nhiên là lão...

Cách đó không xa mơ mơ hồ hồ có một người chấm đen nhỏ, lái xe nghi hoặc lắc đầu "Đó là vật gì "

Lái xe chỉ một thoáng tỉnh táo lại, cái kia rõ ràng chính là một người a!

Lái xe quát to một tiếng, tranh thủ thời gian chuyển tay lái, liên tiếp ấn còi. Nhìn lấy đạo thân ảnh kia...

Tương lai sinh hoạt thật tốt đẹp, tương lai thế giới xinh đẹp nhất...

Trần Trạch trong đầu tưởng tượng lấy, bỗng nhiên nghe thấy kêu loa thanh âm, không khỏi ngẩn ngơ, quay đầu nhìn lại, một cỗ to lớn xe hàng đã đến trước mắt, Trần Trạch trừng to mắt, khó có thể tin, đồng tử trong nháy mắt mở rộng đến cực hạn...

"A men oi..." Đây là Trần Trạch lưu lại câu nói sau cùng.

...

Trong hư vô, một đạo không biết đến từ nơi nào thanh âm "Tích! Thành công khóa chặt ký chủ, quét hình bên trong, điều kiện phù hợp, đối với thể giới vô hiệp quen thuộc trình độ cao, trước mắt trạng thái, vong hồn... Tích! Hệ thống bắt đầu khóa lại, một khi khóa lại, không thể giải đáp trừ —— khóa lại thành công."

...

"A!" Kêu to một tiếng tại một gian nhà lá bên trong truyền tới, làm cho kinh thiên động địa, cực kỳ bi thảm.

Trong phòng, là một người ước chừng mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, thiếu niên ôm đầu, đau đớn gọi vài tiếng. Lại nhìn xem thân thể, hơi nghi hoặc một chút "Ta đây là làm ác mộng sao vừa rồi ta không được là phải bị xe đụng chết sao "

Trần Trạch xoay quay thân tử, khớp nối chuyển động mang đến đau đớn một hồi, Trần Trạch hít sâu một hơi, nhìn thấy trên người mình mặc Ma Bô trường bào, cổ trang kiểu dáng, Trần Trạch hơi nghi hoặc một chút "Đây là cái gì quần áo hử là ta thật là xảy ra tai nạn xe cộ là có người cứu ta "

Trần Trạch ngẫm lại, gật gật đầu "Nếu như là thể này, nhà này người điều kiện nhất định không tốt lắm, kháo sau đó trò chơi phát đạt, nhất định muốn nhiều cho bọn hử chút tiền, báo đáp bọn hử ân cứu mạng."

Trần Trạch quét tóa ra bốn phía, cò tranh dựng lên phòng ở, nhìn qua rách tung toé, Trần Trạch thậm chí có thể cảm giác được tí ti hàn phong phát qua.

Trần Trạch đánh cái rùng mình "Nơi này đến cùng là nơi nào ân nhân cứu mạng của ta đâu" Trần Trạch đột nhiên cảm giác được chung quanh âm trầm, bầu không khí rất xấu hổ a!

Thật là thấy quỷ sao Trần Trạch âm thầm oán thán.

Trần Trạch thân thể rất mệt mỏi, thật rất mệt mỏi, bất quá Trần Trạch sợ hãi chiến thắng mệt mỏi, toàn lực ứng phó, rốt cục đứng lên.

Trong phòng này có thể nói đơn sơ, trừ bốn phía cò tranh,

Cũng chỉ có Trần Trạch nằm một cái giường mà thôi.

Trần Trạch kinh hồn táng đảm đứng lên, trong lòng âm thầm cầu nguyện "Ta còn tuổi trẻ, vẫn là một người Xứ Nam... Ta đừng giờ trò quỷ a!"

Trần Trạch cả gan đẩy cửa ra, cửa không cao lớn, tối thiểu nhất Trần Trạch cảm thấy thấp thấp, dù sao trước đó Trần Trạch thể nhưng là một mét tám mấy thân cao, môn này nhiều nhất một mét tám đáng về.

Thế nhưng là Trần Trạch đi qua, phát hiện lại là cao hơn nhiều, Trần Trạch có chút xấu hổ, ách, không phải là chính mình con mắt không cho phép

Trần Trạch sờ sờ đầu, ách

Lại là hét thảm một tiếng "A! Ta đi, thế nào dài như vậy tóc lúc nào không biết, ta biến thành là người nào "

Trần Trạch đẩy cửa ra, còn chưa kịp nhìn kỹ, liền phát hiện mình khổ cực biến thành một người khác, mà lại còn không biết biến thành cái gì bộ dáng rất lúng túng.

Một hồi lâu, Trần Trạch khẽ cắn môi, nghĩ thầm "Mặc kệ, quản hử biến thành là người nào, vẫn là sống sót quan trọng, hơn hai mươi năm Lão Xứ Nam a! Sống sót trọng yếu nhất."

Trần Trạch đẩy mới là quan sát tí mĩ lên phía ngoài phong quang đến.

Bầu trời vạm dậm không mây, nhìn qua bao la vô cùng, tìm không thấy một điểm sương mù mai dẫu vết.

Thái dương lưu loát chiếu xuống đến, chiếu vào Trần Trạch trên người, lộ ra thật ấm áp.

Trần Trạch hài lòng kêu một tiếng, khoát khoát tay, cảm giác coi như không tệ.

Kỳ thật mơ mơ hồ hồ ở giữa, Trần Trạch có lẽ cũng là minh bạch chính mình bây giờ tình trạng, nghĩ đến cũng hử là xuyên qua.

Dù sao Trần Trạch mặc dù nói là cao tài sinh, nhưng là cũng là thiếu không nhìn chút hư nhân thoáng cái, xuyên qua còn không phải thể cái này sáo lộ.

Cái này bởi vì Huyền Tường mà chết thanh niên lại một lần nữa bắt đầu Huyền Tường, xuyên qua đến đâu cái triều đại tốt đây Tống Triều, mỹ nữ quá, tình thơ ý hoạ, nhưng lãng mạn... Ách, sinh viên ngành khoa học tự nhiên, sẽ không thừa nhận làm sao bây giờ...

Ngay tại Trần Trạch không có chút nào hạn cuối trong huyền tường, không biết nơi nào một thanh âm truyền đến, đánh gãy Trần Trạch YY.

"Tích! Hệ thống tự động bổ sung năng lượng... Bổ sung năng lượng thành công, hệ thống bắt đầu khởi động."

"Cái gì thanh âm gì" Trần Trạch kinh hãi, không hiểu thấu xuyên ra tới được thanh âm đem Trần Trạch giật mình.

"Chúc mừng ký chủ thu hoạch được siêu cấp võ hiệp hệ thống ngẫu nhiên đưa tặng miễn phí phục sinh một lần." Thanh âm kia lại một lần nữa vang lên, Trần Trạch cảm giác bốn phương tám hướng đều là cái thanh âm này, không biết ở nơi nào phát ra thanh âm.

"Trải qua hệ thống xác nhận, khóa lại ký chủ thời gian, ký chủ vì vong hồn trạng thái." Cái kia hệ thống nhắc nhở nói.

"Ách, chẳng lẽ ta đây là sự thực, ta chết lại sống lại" Trần Trạch hung hăng bóp đùi một cái, tự lảm bảm.

Bất quá Trần Trạch mặc dù khó có thể tin, nhưng là cuối cùng có cao tài sinh nội tình, rất nhanh chậm tới, bởi vì không biết âm thanh kia ở đâu, thế là tùy ý nói ra "Người tên là gì"

"Ta siêu cấp vũ lực hệ thống." Hệ thống trả lời.

Trần Trạch gật gật đầu, xem ra chính mình thật là đi đại vận, mặc dù nói bị xe đụng, nhưng là thể mà bị phục sinh còn xuyên qua. Nghe vị này danh tự, siêu cấp võ hiệp hệ thống, chắc hẳn bây giờ chính mình hẳn là tại một chỗ thế giới võ hiệp.

Trần Trạch hỏi "Hệ thống quân người biết nơi này là chỗ nào"

"Bởi vì ký chủ phục sinh tiêu hao quá nhiều năng lượng, xuyên qua quá trình phát sinh trục trặc, trước mắt vị trí thời đại —— Đông Hán những năm cuối, Công Nguyên 183 năm."

Trần Trạch ngần ngại "Không mang theo thể này chơi, Đông Hán những năm cuối, rất loạn, sẽ chết người đấy. có thể lại mặc cang một lần không được"

Thế là hệ thống rất kiên định trả lời "Không thể."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Siêu cấp võ hiệp hệ thống

Trần Trạch bắt đầu dĩ cười khổ, mặc dù không nguyện ý, nhưng lại là không thể làm gì.

Trần Trạch nói ra "Người gọi siêu cấp vũ lực hệ thống, nên không phải phụ đạo ta thành là siêu cấp Đại Hiệp a!"

"Siêu cấp vũ lực hệ thống hoàn toàn chính xác có thần công có thể, nhưng cũng không phải là duy nhất công năng." Hệ thống không nhanh không chậm nói ra.

Trần Trạch gật gật đầu, như có điều suy nghĩ, hẳn cũng không phải là một người đơn giản e ngại người vô năng, như hẳn là như vậy người, hẳn cũng không có khả năng thành công làm ra « độc bộ võ lâm » thể này đại hòa trò chơi. Mà lại hẳn vẫn là tại không tìm được việc làm thể này không có hi vọng tình trạng phía dưới hoàn thành.

Trần Trạch khẽ gật đầu "Hiện tại ta đối với hệ thống tình huống cũng nhớ không rõ sớ, hệ thống quân người giới thiệu cho ta thoáng cái công năng đi!"

Hệ thống cũng là không khách khí, mở miệng nói ra "Hệ thống là lấy ký sinh phương thức tồn tại ở ký chủ trong cơ thể, nhưng là hệ thống sẽ không hấp thụ ký chủ tự thân năng lượng, mà hội hấp thu đến từ ngoại giới các loại năng lượng."

Trần Trạch minh ngộ đồng ý, thể này liền đều có thể giải thích, cái kia hệ thống tại bên trong thân thể của mình bộ phát ra âm thanh, cũng chẳng trách mình không biết hệ thống đến cùng ở nơi nào. Còn có chính mình một phơi thái dương chỉ nghe thấy hệ thống thanh âm, nghĩ đến cũng là hệ thống tự

động bổ sung năng lượng.

Hệ thống không để ý đến Trần Trạch suy nghĩ lung tung, mà là tiếp tục nói ra "Hệ thống công năng đa dạng, trong đó chia làm loại lớn."

"Thứ nhất tương tự, hệ thống đối với ký chủ tiến hành bồi dưỡng, càng ký chủ trở thành tuyệt thế Đại Hiệp, cái này liền cần ký chủ sử dụng hệ thống tự mang rút thưởng công năng, rút ra Võ Công Bí Tích cùng nội công công pháp. Hệ thống đối với đẳng cấp khác nhau Võ Công Bí Tích cùng nội công công pháp tiến hành vừa đến năm sao bình xét cấp bậc."

"Hệ thống rút thưởng hết thầy phân chia ba đẳng cấp, Sơ Cấp rút thưởng, Trung Cấp rút thưởng, cao cấp rút thưởng, trong đó Sơ Cấp rút thưởng đối ứng là vừa đến tam tinh vật phẩm, Trung Cấp rút thưởng đối ứng là hai đến Tứ Tinh vật phẩm, cao cấp rút thưởng đối ứng là ba đến năm sao vật phẩm."

Trần Trạch ngơ ngác, bỗng nhiên hơi nghi hoặc một chút, không khỏi mở khẩu hỏi "Không phải cùng rút thưởng hẳn là có hẳn khác biệt thu hoạch yêu cầu đi!"

Hệ thống tán đồng trả lời "Hoàn toàn chính xác, hệ thống này rút thưởng quyền hạn, ký chủ có thể thông qua hoàn thành nhiệm vụ hoặc là điểm anh hùng hối đoái thu hoạch, bất quá cái này đằng sau lại nói, trước đem bốn hệ thống công năng giới thiệu."

Trần Trạch gật gật đầu, không tiếp tục đánh gãy hệ thống quân.

Hệ thống quân tiếp tục nói "Thứ nhất tương tự chủ yếu là tăng lên ký chủ tự thân sức chiến đấu, khiến cho đủ thành vì Đệ nhất Đại Hiệp, tuyệt thế cường giả. Loại thứ hai lại là khác biệt, loại thứ hai cũng là thông qua hệ thống rút thưởng đến thu hoạch được, chính là vô số cái thể giới vô hiệp bên trong các cái nhân vật, hệ thống cũng sẽ đem chi phần chia vừa đến Ngũ Tinh năm cấp bậc, ký chủ có thể thông qua rút thưởng đến thu hoạch được vô hiệp nhân vật, hệ thống hội sửa chữa vô hiệp nhân vật ký ức, nhưng là năng vô nghệ kỹ năng sẽ không cải biến."

Trần Trạch hít vào một hơi, đây chính là không được a! Vậy sau này mình liền không còn là một mình phấn chiến, những thứ này thế nhưng là siêu cấp tay chân a! Đại không ngày sau triệu hoán một đồng người ra tới, chà chà... Trần Trạch lại một lần nhìn không được YY.

Nhìn lấy Trần Trạch loại kia quỷ dị biểu lộ, hệ thống quân đều là nhìn không được mở miệng đã kích nói "Hệ thống rút thưởng thu hoạch không dễ dàng như vậy, càng cao cấp hơn rút thưởng, cần phải bỏ ra điểm anh hùng càng cao, phải hoàn thành nhiệm vụ độ khó cũng là càng cao."

Trần Trạch bị gọi một đầu nước lạnh, áp ứng áp ứng không nói lời nào.

Hệ thống lẫn lộn không quan tâm, tiếp tục nói "Thứ ba tương tự cũng là phụ trợ tạp vật tương tự, trong đó bao quát vũ khí đan dược vân...vân... Có thể phụ trợ tu luyện, tăng lên sức chiến đấu đồ vật, những vật phẩm này cũng là phân chia vừa đến Ngũ Tinh năm cấp bậc, chính là nhà ở thiết yếu chỉ lương phẩm..."

"..." Trần Trạch biểu thị trầm mặc, như thế nào nói lên quảng cáo đến đâu

Tốt a tốt a, nghe hệ thống quân nói tiếp "Ngày sau ký chủ phải mở ra hệ thống rút thưởng, cần muốn lựa chọn ba loại không đồng loại hình, hệ thống hội căn cứ tuyến hạng tại hệ thống kho số liệu bên trong tiến hành rút ra năm kiện vật phẩm, sau đó ký chủ thông qua đại địa quay hình thức tiến hành cuối cùng rút ra."

Trần Trạch gật gật đầu, thế này cũng không tệ, xem vận khí đi!

Hệ thống trầm mặc một lát, tiếp tục nói "Hệ thống công năng đại khái như thế,

Nếu có những chức năng khác, cần ký chủ tìm tòi."

Trần Trạch gật gật đầu, sau đó hỏi "Hệ thống quân, người nói cho ta nghe một chút đi cái kia điểm anh hùng cùng nhiệm vụ đi!"

Hệ thống quân thanh âm ngược lại sẽ không khó nghe, bất quá có chút lạnh như băng "Điểm anh hùng là tại hệ thống Thương Thành hối đoái vật phẩm duy nhất tiền, chỉ có thông qua điểm anh hùng hoặc là hoàn thành nhiệm vụ mới có thể thu hoạch được hệ thống rút thưởng cơ hội. Điểm anh hùng thu hoạch phương pháp hết thầy có hai loại, một loại là hoàn thành hệ thống ban bố nhiệm vụ, hệ thống hội ban thưởng ký chủ điểm anh hùng. Loại thứ hai là ký chủ chủ động Hành Hiệp Trượng Nghĩa, trừng ác dương thiện, tiêu diệt ác nhân đem thu hoạch được ác nhân điểm pk một phần mười điểm anh hùng."

Trần Trạch ngẩn ngơ "Điểm pk chỉ là "

"Điểm pk là ác nhân phạm vào tội ác lớn nhỏ, cái này không cần ký chủ so đo, ký chủ trừng ác dương thiện sau đó, hệ thống sẽ tự động đối với ác nhân điểm pk tiến hành tính toán, cuối cùng trả về điểm anh hùng."

Trần Trạch hài lòng gật đầu, hệ thống này vẫn tương đối nhân đạo.

"Hệ thống nhiệm vụ là ngẫu nhiên tuyên bố, hệ thống sẽ tự động đối với ký chủ trước mắt vị trí hoàn cảnh tiến hành ước định, nếu là có thích hợp nhiệm vụ, hệ thống sẽ trực tiếp tại ký chủ não hải thông cáo. Nhiệm vụ cũng sẽ phân chia vừa đến Ngũ Tinh năm cấp bậc, đẳng cấp càng cao, ban thưởng càng nhiều, ban thưởng sẽ có điểm anh hùng, hệ thống rút thưởng quyền hạn, hoặc là những đan dược khác các loại vũ khí tạp vật." Hệ thống quân lại đối nhiệm vụ giải thích một phen.

Trần Trạch khẽ gật đầu cười một tiếng, sau đó lại có một ít nghi vấn "Hệ thống quân, nếu như vèn vèn chỉ là dùng vừa đến Ngũ Tinh tới phân chia nhân vật đẳng cấp, có thể hay không quá không rõ ràng một số, thế này rất khó đối với nhân vật thực lực tiến hành chính xác ước định a!"

Hệ thống hồi đáp "Hệ thống tự mang kiểm tra công năng, ký chủ có thể đối với tùy ý nhân vật kiểm tra năng vũ lực đáng, hệ thống hội dựa theo vừa đến năm sao đẳng cấp đã một đến một trăm vũ lực đáng biểu hiện."

Trần Trạch cười nói "Vậy thì tốt, thế này liền rất thuận tiện."

Trần Trạch đầu nhất chuyển, bỗng nhiên tựa như là nghĩ đến cái gì đồng dạng "Hệ thống quân, ta cùng ngươi trao đổi thời điểm có cần thiết hay không chân chính mở miệng nói chuyện a "

"Không cần, hệ thống đã cùng ký chủ thân thể hoàn toàn dung hợp, ký chủ chỉ cần trong đầu suy nghĩ, hệ thống ta đều có thể biết, mà lại ký chủ muốn mở ra hệ thống Thương Thành hoặc là mở ra hệ thống rút thưởng, chỉ cần ý thức nói một tiếng liền tốt." Hệ thống rất có kiên nhẫn giải thích.

Trần Trạch giải mím cười, bất quá Trần Trạch còn có chút vấn đề nhỏ "Hệ thống quân, nếu như ta không hoàn thành nhiệm vụ sẽ như thế nào, hoặc là nói nhiệm vụ thất bại sẽ như thế nào "

Hệ thống quân thanh âm lạnh lùng "Hệ thống tự mang nhiệm vụ thất bại trừng phạt hệ thống, nếu là gửi chủ nhiệm vụ thất bại, hệ thống đem tự động đối với ký chủ tiến hành trừng phạt."

Trần Trạch khòe miệng hơi rút "Đó là cái gì trừng phạt "

Hệ thống giờ phút này cũng là không có trả lời, Trần Trạch không hiểu cảm thấy có một ít bất an, nhưng lại không biết nơi nào xảy ra vấn đề.

Trong chớp lát, Điện Xà bay múa, Trần Trạch ngửa mặt lên trời hét dài... Ngao ngao kêu to "Ta chưa hề nói ta muốn thử a! Đừng điện ta, ai nha a..."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Hệ thống gói quà lớn

Tốt không đồng ý Trần Trạch nghe xong hệ thống giới thiệu, trong lòng đã là có một thứ đại khái được giải, Trần Trạch mỉm cười, gật gật đầu, cũng là có chút gian trá cười nói.

Trần Trạch cười đến không hiểu hèn mọn, rất nội hàm nụ cười, Trần Trạch nói ra "Hệ thống quân a! Ta Trần Trạch mặc dù những năm này một mực đang làm sáng tác, nhưng là cũng biết sáo lộ a! Hệ thống này lần thứ nhất gặp mặt nhưng đều sẽ có cái tân thủ ban thưởng hoặc là nói hệ thống gói quà lớn, hệ thống quân, ha ha."

Hệ thống trầm mặc một lát, cũng là có thể phát giác được hệ thống quân đối với Trần Trạch im lặng, một hồi lâu mới là trả lời "Căn cứ hệ thống kiểm tra, ký chủ tân thủ thân phận, thu hoạch được hệ thống ban thưởng tân thủ gói quà lớn một phần, ở trong chứa Sơ Cấp rút thưởng một lần, nội công võ nghệ định hướng Sơ Cấp rút thưởng một lần, binh khí định hướng Sơ Cấp rút ra một lần, đan dược định hướng Sơ Cấp rút thưởng một lần."

Trần Trạch bên tai tràn đầy đều là hệ thống nói các loại rút thưởng, nghe được kích động không thôi, mơ mơ hồ hồ, sau đó hỏi "Những cái kia định hướng chính là không phải chỉ có thể rút ra một loại kia vật phẩm "

Hệ thống đồng ý trả lời "Không tệ, còn có hệ thống hữu nghị nhắc nhở, một trăm cái Sơ Cấp rút thưởng có thể hối đoái một cái Trung Cấp rút thưởng, một trăm cái Trung Cấp rút thưởng có thể hối đoái một người cao cấp rút thưởng."

Trần Trạch gật gật đầu, lại hỏi "Một cái kia Sơ Cấp rút thưởng cần phải đa tạ Thiếu Hiệp nghĩa đáng có thể hối đoái."

Hệ thống hồi đáp "Sơ Cấp rút thưởng mười điểm anh hùng, Trung Cấp rút thưởng một ngàn điểm anh hùng, cao cấp rút thưởng mười vạn điểm anh hùng."

Trần Trạch nghe vậy lập tức ngẩn ngơ, không được, chuẩn xác mà nói là ngây ra như phỗng, vừa rồi vui vẻ một chút cũng không có "Ta đi, mười vạn điểm muốn hay không quá đắt, gian thương a! Ta phải mấy đời mới có thể hối đoái nổi "

Hệ thống cũng không quan tâm, thương tâm nhượng hấn chính mình thương tâm đi thôi, dù sao hệ thống cũng không có nhất định an ủi ký chủ yêu cầu. Hệ thống phối hợp nói ra "Bởi vậy phải lấy điểm anh hùng hối đoái rút thưởng quyền hạn độ khó cực cao, hoàn thành nhiệm vụ thu hoạch được rút

thường quyền hạn so sánh đáng tin cậy, một số tương đối khó khăn nhiệm vụ, thậm chí có thể ban thường mấy lần rút thường quyền hạn."

Trần Trạch than thở, bất đắc dĩ lắc đầu nói ra "Tốt a, hệ thống quân, nhân sinh Vô Thường a! Cái này, người chế là cái kia, thật mẹ nó hãm hại..."

"..." Hệ thống tựa như là trầm mặc, Trần Trạch đột nhiên cảm giác được có chút không ổn, không khỏi khẽ giật mình, bỗng nhiên cảm giác một Cổ Cường liệt dòng điện..."A a!" Trần Trạch kêu thảm

Hệ thống yên lặng trả lời "Căn cứ thiết lập, vũ nhục chương trình chế, bị phạt."

Trần Trạch biểu thị im lặng là vàng, không cần nhiều lời nói.

Trần Trạch thết lên liên tục, một hồi lâu mới là dừng lại, Trần Trạch hữu khí vô lực kêu lên "Hệ thống quân đủ đi, Lão Tử phải rút thường."

Hệ thống không cự tuyệt, lập tức Trần Trạch giống như đột nhiên đi vào một cái thế giới khác bình thường, đặc biệt Khoa Huyền.

Trần Trạch ngơ ngác nhìn trước mặt một người siêu cấp Khoa Huyền gió đại đĩa quay, nghi vấn hỏi "Hệ thống quân, cái đồ chơi này ứng làm như thế nào chơi a "

"Ký chủ phải sử dụng lần nào rút thường, đại đĩa quay sẽ tự động kho số liệu bên trong sàng chọn, sau đó ký chủ chuyển động đại đĩa quay tiến hành cuối cùng rút ra liên tốt." Hệ thống ở bên cạnh nhắc nhở đến.

Trần Trạch gật gật đầu, nói ra "Vậy thì tốt, trước cho ta tới một cái nội công võ nghệ rút thường."

Trần Trạch vừa dứt lời, trước mặt đại chuyển trên bàn xuất hiện biến hóa rõ ràng, từng cái tuyền hạng xuất hiện ở phía trên, Trần Trạch đếm xem, phát hiện cái gì quả nhiên là như là hệ thống quân nói tổng cộng là có năm cái tuyền hạng.

Không bao lâu, đại đĩa quay đã là thành công lập tự, Trần Trạch giương mắt đảo qua đi, cái thứ nhất tuyền hạng chính là « Từ Hà Thần Công », không sai, chính là phái Hoa Sơn Nhạc Bất Quần « Từ Hà Thần Công », đây là Nội Công Tâm Pháp, bình xét cấp bậc ba khóa ngôi sao.

Trần Trạch mới nhìn một người tuyền hạng liền đã có chút kinh hãi, phải biết cái này phái Hoa Sơn « Từ Hà Thần Công » mặc dù nói không thể nói thiên hạ đứng đầu nhất Nội Công Tâm Pháp, nhưng là cũng cực kỳ cường đại, nhưng là bình xét cấp bậc lại là ba khóa ngôi sao, như thế nhìn tới, năm ngôi sao Nội Công Tâm Pháp cùng võ nghệ đều hẳn là lác đác không có mấy a! Nghĩ đến, cũng chỉ có cái kia đại danh鼎鼎 « Cửu Dương Chân Kinh », « Dịch Cân Kinh » chờ mới có thể nói lên được năm ngôi sao.

Trần Trạch thu hồi tâm thần, vừa nhìn về phía cái thứ hai tuyền hạng, cái này liền tương đối bình thường, nhìn xem danh tự « phái Võ Đang cơ sở Nội Công Tâm Pháp », bình xét cấp bậc một trái tim, Trần Trạch mỉm cười, cái này hẳn là chính là phái Võ Đang đệ tử sở học Nội Công Tâm Pháp Trần Trạch tràn đầy tự tin, vận khí hẳn không có kém như vậy.

Cái thứ ba tuyền hạng chính là « Phái Thiếu Lâm cơ sở Nội Công Tâm Pháp », nhìn qua cũng là thường thường không có gì lạ, Trần Trạch tự nhiên có chút chướng mắt.

Cái thứ tư tuyền hạng « Phái Không Động Trung Cấp Nội Công Tâm Pháp », ôm rỗng, vẫn là cái Trung Cấp Nội Công Tâm Pháp a! Hai vì sao bình xét cấp bậc, nhìn qua không tệ đáng vẽ, Trần Trạch yên lặng đi xem cái cuối cùng tuyền hạng.

Cái thứ năm tuyền hạng ngược lại để Trần Trạch có chút ra ngoài ý định, lại là « Cửu Dương Chân Kinh Nga Mi Tàn Thiên », Trần Trạch ngược lại là biết, cái này « Cửu Dương Chân Kinh » bởi vì bị trộm, trong lúc nhất thời thiên hạ thất truyền, nhưng là tại Thiếu Lâm Tự cùng Nga Mi Phái, phái Võ Đang trong tay đều đều có một bộ phận « Cửu Dương Chân Kinh », cũng tự nhiên cái này Tàn Thiên. Trần Trạch hơi ngẫm một chút, lại là ba khóa ngôi sao, chắc hẳn chân chính « Cửu Dương Chân Kinh » thật sự chính là năm ngôi sao siêu cấp tồn tại.

Trần Trạch nhớ tới hệ thống quân vừa rồi nhắc nhở, đưa tay đem đại chuyển trên bàn một cây kim đồng hồ hung hăng đẩy một cái, sau đó lập tức chấp tay trước ngực...

Trần Trạch cầu nguyện a! Tuyệt đối không nên hãm hại a! Trần Trạch đáng vẽ đáng thương.

Sau đó Trần Trạch ánh mắt sáng rực nhìn lấy đại đĩa quay, đại chuyển trên bàn kim đồng hồ chuyển a chuyển, sau đó càng ngày càng chậm, càng ngày càng chậm.

Cuối cùng đứng ở « phái Võ Đang cơ sở Nội Công Tâm Pháp » phía trên, khiến cho Trần Trạch một mặt im lặng, thế mà bất lực đậu đen rau muống.

Tốt a, tốt xấu là một bản Võ Công Bí Tích, mặc kệ hẳn là mấy ngôi sao, tình huống hiện tại rất rõ ràng a! Trần Trạch một Bồn Nhất ngôi sao Võ Công Bí Tích đều không có, thế này cũng không tệ.

Trần Trạch tiếp tục rút thường, sử dụng cái kia vũ khí rút thường, đại đĩa quay vẫn như cũ là xuất hiện năm đem vũ khí, theo thứ tự là Tinh Cương thiết thương, bình xét cấp bậc một ngôi sao, Xích Huyết Kiếm, bình xét cấp bậc hai vì sao, Thăng Long thương(súng), bình xét cấp bậc ba khóa ngôi sao, Hậu Bối Dao, bình xét cấp bậc hai vì sao, Văn Tinh kiếm, bình xét cấp bậc ba khóa ngôi sao.

Rất rõ ràng, lần này vận khí hẳn là so vừa rồi tốt một chút, tốt xấu là cấp thấp vũ khí cũng là mới một cái mà thôi, Trần Trạch không nói hai lời, cũng là lười nhắc do dự, lập tức bắt đầu rút thường.

Đại địa quay chuyển a chuyển, đại địa quay chuyển a chuyển.

Một hồi lâu, sau đó Trần Trạch kinh hi, đại địa quay kim đồng hồ thỉnh thoảng đứng ở Thăng Long thương(súng) phía trên, còn không phải thể lợi hại, tốt xấu là tam tinh cấp bậc vũ khí a!

Trần Trạch hoặc là không làm đã làm thì cho xong, lập tức bắt đầu lần thứ ba rút thương, rút ra đan dược.

Cái gì Đại Hoàn Đan, Tiểu Hoàn Đan, Trần Trạch hết thấy không nhìn, phó thác cho trời đi, đại địa quay hung hăng kiểm soát vài vòng, một khóa Đại Hoàn Đan chậm rãi rút trúng. Nhớ kỹ, chỉ là một khóa mà thôi...

Trần Trạch nhìn lấy ba lần định hướng rút thương sử dụng hết, đạt được một bộ « phái Võ Đang cơ sở Nội Công Tâm Pháp », một cái Thăng Long thương(súng), một khóa Đại Hoàn Đan, vẫn là vận khí không tệ, thu hoạch to lớn.

Đương nhiên, Trần Trạch thế nhưng là nhớ kỹ rất rõ ràng, hắn còn có một người Sơ Cấp rút thương còn không có sử dụng đây, cũng không thể cứ như vậy buông tha, hắc hắc, rút thương đi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Rút cái Đại Hiệp đến

Trần Trạch hít sâu một hơi, nói ra "Cho ta rút một người võ hiệp nhân vật."

Theo Trần Trạch thanh âm rơi xuống, trước mắt đại địa quay đã là bắt đầu sàng chọn, không bao lâu, năm cái tuyển hạng đã là xuất hiện ở đại chuyển trên bàn.

Trần Trạch định mắt nhìn đi, nhân vật thứ nhất hách lại chính là Tứ Đại Ác Nhân một trong Vân Trung Hạc, gia hỏa này cũng không phải cái gì đồ tốt, háo sắc làm ác, danh xưng cùng hung cực ác, thực lực cũng xem là tốt. Hệ thống bình xét cấp bậc vì ba khóa ngôi sao.

Trần Trạch quét vài lần liền đi nhìn kế tiếp tuyển hạng, cái thứ hai tuyển hạng chính là Lâm Bình Chi, Tiểu Ngạo Giang Hồ Lâm Bình Chi, nói đến gia hỏa này cũng xem là tốt, đáng đáp anh tuấn tiêu sái, giai đoạn trước kém chút tựa như là nhân vật chính, sau đó biến thành phối hợp diễn, công phu cũng vẫn được, đặc biệt là tu luyện Tịch Tà Kiếm Pháp sau đó, công lực đại tăng, thế nhưng là này danh xưng muốn luyện thần công, trước phải tự cung mệnh đại công phu, Trần Trạch thật sự chính là sợ sệt, nhìn xem bình xét cấp bậc, ba khóa ngôi sao, nghĩ đến là đã tu luyện Tịch Tà Kiếm Pháp Lâm Bình Chi.

Cái thứ ba tuyển hạng chính là Toàn Chân Giáo Dõn Chí Bình, hệ thống bình xét cấp bậc hai vì sao, thấy Trần Trạch ngần ngại, đây là cái gì vận khí, rút đến đều là thứ gì ngu ngốc xa thần a

Cái này Dõn Chí Bình Trần Trạch thật sự chính là buồn nôn, tốt xấu là một người đạo sĩ, thế mà đem tình nhân trong mộng của hắn Tiểu Long Nữ gian ô, thật sự là để cho người ta phẫn hận không thôi.

Bất quá Trần Trạch cũng không có cách nào, dù sao hệ thống đem hắn rút lấy ra.

Trần Trạch quay đầu nhìn về phía cái thứ tư tuyển hạng, Đại Lý Đoàn Chính Thuần, hệ thống bình xét cấp bậc ba khóa ngôi sao, ừm, cái này Trần Trạch cũng biết, vị này chính là Đại Lý phong lưu Vương gia, cũng là Thiên Long Bát Bộ Đoàn Dự tiên nghi lão cha. Nhìn vũ lực cũng cũng không tệ lắm.

Trần Trạch lại nhìn cái thứ năm, Hồ Thanh Ngu, cái này Hồ Thanh Ngu cũng là đại danh鼎鼎 Y Tiên, tại Ý Thiên Đồ Long Ký bên trong truyền thụ qua Trương Vô Kỵ y thuật, bất kể nói thế nào, người này thật sự chính là phi thường lợi hại. Hệ thống bình xét cấp bậc hai vì sao.

Trần Trạch ngược lại là không có vì vậy cảm thấy hoang mang, dù sao cái này Hồ Thanh Ngu sở dĩ tại trong chốn võ lâm có đại danh âm thanh, đó là bởi vì Hồ Thanh Ngu cường đại y thuật cùng có quái tính tình. Kỳ thật Hồ Thanh Ngu đơn thể sức chiến đấu cũng không thể nói mạnh cỡ nào.

Trần Trạch hơi giải một phen, bởi vì lúc trước mấy lần rút thương, Trần Trạch sớm đã là xe nhẹ đường quen, ngay sau đó không chần chờ chút nào, lập tức bắt đầu rút thương.

Mặc dù nói Trần Trạch đối với hệ thống rút ra nhân vật không thể nói nhiều hài lòng, nhưng là vẫn tràn ngập hi vọng, chà chà, chắc hẳn chính mình vừa muốn đi ra lăn lộn, nơi này chính là Đông Hán những năm cuối, nếu như không có nhớ lầm, sang năm chính là khởi nghĩa khăn vàng, khắp nơi đều tại giết người, rất nguy hiểm a!

Nếu như Trần Trạch có thể có một người cường đại bảo tiêu, vậy thì so sánh có cảm giác an toàn, cho nên Trần Trạch giờ phút này trông mong nhìn chăm chăm đại đĩa quay.

Đại đĩa quay kim đồng hồ một vòng một vòng chuyển, rốt cục dừng lại, ừm, Trần Trạch gật gật đầu, Hồ Thanh Ngu, cũng cũng không tệ lắm.

Mặc dù nói Hồ Thanh Ngu sức chiến đấu tựa như là so ra kém những người khác, nhưng là Trần Trạch đối với Hồ Thanh Ngu rõ ràng độ thiện cảm cao hơn a! Mà lại Hồ Thanh Ngu chính là du lịch nhà ở thiết yếu lương phẩm a!

Trần Trạch hỏi "Cái kia, hệ thống quân, ta lấy được những vật này bây giờ ở nơi nào "

Hệ thống trả lời "Ký chủ rút ra vật phẩm, hệ thống đem hội trực tiếp xuất hiện tại ký chủ trong tay, còn ký chủ rút ra nhân vật, hệ thống hội hợp lý an bài xuất hiện."

Trần Trạch cười nhạt một tiếng, gật gật đầu, nói ra "Tốt a, ta minh bạch." Ý niệm nhất chuyển ở giữa, Trần Trạch đã là rời đi hệ thống rút thưởng không gian, xuất hiện đến trong hiện thực.

Trần Trạch vừa nghiêng đầu, thật sự chính là, bên cạnh nằm một cái bá khí vô cùng, một đầu Thanh Long ở trên bá khí Thăng Long thương(súng). Còn có một người Bạch Ngọc bình nhỏ, Trần Trạch một đoán liền biết, cái đồ chơi này khẳng định là Đại Hoàn Đan.

Trần Trạch trái xem phải xem, thế mà không có tìm được hệ thống rút ra Vô Công Bí Tích, không khỏi kêu to "Hệ thống quân, ta « phái Vô Đương cơ sở Nội Công Tâm Pháp » đâu "

"Tích! Hệ thống rút ra công pháp, ký chủ sẽ tự động học tập, mà lại hệ thống tự động đưa tặng 5% độ thuần thực." Hệ thống rất nhanh làm ra trả lời.

Trần Trạch đây mới là nhưng gật đầu, giống như trong óc thật sự chính là có những ký ức này.

Trần Trạch nghi hoặc nói ra "Cái này Đại Hoàn Đan là trực tiếp nuốt sao" Trần Trạch nhìn lấy viên kia lớn chừng hột đào Đại Hoàn Đan, có chút khó có thể tin nói ra.

"Ký chủ nuốt Đại Hoàn Đan sau đó xa chuyển công pháp liền có thể." Hệ thống rõ ràng không biết Trần Trạch đến cùng là đang suy nghĩ gì.

Trần Trạch lặc cộc một tiếng, nuốt vài ngụm nước miếng, nhưng là vẫn tỉnh táo lại, tốt xấu là Đại Hoàn Đan, Trần Trạch thế nhưng là nhớ kỹ cái này Đại Hoàn Đan cũng là tam tinh cấp đan dược đâu! Nuốt liền nuốt, Trần Trạch đặt quyết tâm.

Trần Trạch ngồi xếp bằng trên mặt đất, trong óc « phái Vô Đương cơ sở Nội Công Tâm Pháp » ký ức đối với Trần Trạch tiến hành chỉ đạo. Trần Trạch đem Đại Hoàn Đan một nuốt.

Vượt quá Trần Trạch dự kiến chính là, Trần Trạch nuốt Đại Hoàn Đan lại là hoàn toàn không loại kia khó mà nuốt xuống cảm giác, giống như là Đại Hoàn Đan đụng một cái đến Trần Trạch miệng, lập tức hòa tan đồng dạng, Trần Trạch chỉ cảm thấy một dòng nước nóng chảy vào thân thể của mình.

Trần Trạch biết được lực đến, tranh thủ thời gian xa chuyển « phái Vô Đương cơ sở Nội Công Tâm Pháp », tranh thủ thời gian hấp thu dược lực, thứ này hẳn là rất đắt, cũng không thể lãng phí.

Trần Trạch cảm giác bên trong thân thể của mình bộ một cỗ khí lưu lưu động, một người Chu Thiên, hai cái Chu Thiên... Liên tiếp không ngừng.

Rất nhanh, đạo này khí lưu càng ngày càng lớn mạnh, càng lúc càng nhanh, Trần Trạch toàn thân ám áp, tranh thủ thời gian thật không thoải mái.

Như thế qua cả ngày, Trần Trạch mới là tỉnh táo lại. Vừa tỉnh dậy chính là thần thanh khí sảng, tự lảm bảm nói ra "Nguyên lai đây chính là tu luyện a! Quả nhiên cảm giác không phải bình thường."

Trần Trạch sờ sờ thân thể, lập tức cảm giác dị thường đầy mỡ, Trần Trạch hung hăng vẩy vẩy thủ, ách, thật nhiều, thật nhiều đen sì đồ vật... Sền sệt tại Trần Trạch trên người.

Trần Trạch ngần ngại, nói ra "Cái này hẳn là chính là trong truyền thuyết tạp chất, ở trong thân thể của ta mặt bài xuất tới "

Tốt a, bất kể nói thế nào, Trần Trạch hiện tại rất bẩn, cho dù là Trần Trạch chính mình cũng là khó mà chịu đựng, Trần Trạch cần phải nhanh đem tự mình rửa sạch sẽ, còn lại hiện tại nhưng không để ý tới.

Trần Trạch chạy ra nhà lá, tìm a tìm, kê bên này thật sự chính là có một chỗ ao nước, Trần Trạch không kịp chờ đợi liền nhảy đi xuống, mặc dù nói nhảy cầu kỹ thuật không hợp cách, nhưng là cảm giác này thật sự chính là thoải mái.

Trần Trạch thế là nhẹ nhàng vui vẻ lăm lăm ở đây trừ trong ao tắm rửa, thật không thoải mái.

Tắm hồi lâu, Trần Trạch mới là lưu luyến không rời dâng lên rồi đi, nhìn xem nguyên bản thanh tịnh vô cùng ao nước, giờ phút này lại là trở nên có một ít đục ngầu, ách, Trần Trạch xấu hổ rồi đi.

Trần Trạch lại một lần nữa trở lại nhà lá, rốt cục buông lỏng một hơi, vừa rồi loại kia sền sệt cảm giác thật là có phải không tốt.

Trần Trạch đối với hệ thống hỏi "Hệ thống quân, cho ta kiểm tra thoát cái, ta hiện tại là bao nhiêu sao thực lực, đúng hay không siêu cấp cao thủ."

"Tích! Hệ thống kiểm tra bên trong, kiểm tra thành công, ký chủ trước mắt Tinh Cấp một Tinh Cấp, chiến lực đáng 62."

Trần Trạch ngẩn ngơ, kinh hãi "Cái gì, nói đùa cái gì, ta thế mà như thế..."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Rời núi

Nhìn lấy Trần Trạch biểu lộ, hệ thống yên lặng nói ra ", không tệ, ký chủ thành công sử dụng có thể làm cho Nhị Tinh cấp bậc nhân vật thành công đột phá tam tinh Đại Hoàn Đan, nhưng là sự thật chính là như thế, ký chủ bây giờ một Tinh Cấp, chiến lực đáng 62..."

Trần Trạch bất đắc dĩ thở dài "Ta trước đó đến cùng yếu bao nhiêu a "

"Căn cứ hệ thống kiểm tra, ký chủ chưa tu luyện trước đó, không vào Tinh Cấp, chiến lực đáng không đủ ba mươi..." Hệ thống không có chút nào buông tha Trần Trạch ý tứ.

Trần Trạch hô hấp trì trệ, không hiểu kêu lên "Ngọa tào..." Sau đó một trận điện cao thế trong nháy mắt bàng bạc mà đến, Trần Trạch kêu thảm không ngừng, hệ thống rất bình tĩnh, mắng chửi người là phải trả giá đắt tích! Cái này nói cho chúng ta không nên tùy tiện mắng chửi người...

Tốt a, Trần Trạch tiếp nhận năng lực đã là trên phạm vi lớn lên cao, điểm ấy nhỏ điện giật, mấy giờ liền có thể tỉnh lại.

Trần Trạch mở to mắt, nghiêng răng nghiêng lợi lại lại bất lực, hổ cha hệ thống a! Trần Trạch phẫn nộ một hồi lâu, bình tĩnh trở lại, hỏi "Hệ thống quân, cái này Thăng Long thương(súng) mặc dù có, thế nhưng là ta sẽ không dùng a có cái gì nguyên bộ đồ vật đưa tặng a "

Hệ thống lần này trả lời ngược lại là dứt khoát "Vốn là không, nhưng là bởi vì ký chủ rút ra Thăng Long thương(súng) đẳng cấp tam tinh cấp, cho nên hệ thống ban thưởng « cơ sở xử bắn » một bộ, đã tự động học tập, ký chủ có thể thông qua luyện tập cùng chiến đấu tăng lên độ thuần thực."

Trần Trạch đây mới là dễ chịu một điểm, điện Lão Tử, còn không phải thể chơi vui như vậy.

Trần Trạch lại nghĩ tới vừa rồi hệ thống nói chiến lực đáng, không khỏi còn có một số vấn đề, tốt a, Mười vạn câu hỏi vì sao "Hệ thống quân, cái kia chiến lực đáng là thế nào phân chia "

"Tích! Chiến lực đáng chính là sức chiến đấu nhắc nhở, không phải lực lượng, cũng không phải vũ lực đáng, mà là tổng hợp sức chiến đấu, năng đối ứng hệ thống binh xét cấp bậc, 61~70 vì một Tinh Cấp, 71~80 vì Nhị Tinh cấp, 81~90 vì tam tinh cấp, 91~95 vì Tứ Tinh cấp, 96~ 100 vì Ngũ Tinh cấp. Phía trước ba cái Tinh Cấp đều là mười điểm chiến lực đáng chênh lệch, nhưng là đó cũng không phải đại biểu Tứ Tinh cấp cùng Ngũ Tinh cấp chênh lệch càng nhỏ hơn, hoàn toàn tương phản, Tứ Tinh cấp cùng Ngũ Tinh cấp năm điểm chênh lệch, lệch một ly, đi chi ngàn dặm. Thường thường tại tam tinh cấp cùng tam tinh cấp trước đó, mười điểm chiến lực đáng liền là hoàn toàn nghiền ép thậm chí cả miêu sát tiết tấu, còn Tứ Tinh cấp Ngũ Tinh cấp năm điểm chiến lực đáng chênh lệch, cả hai liền đã hoàn toàn không được tại một người trọng lượng cấp phía trên."

"Cho dù là chiến lực đáng 96 đối chiến lực đáng 95 cũng là có thể đạt tới cực kỳ mạnh mẽ áp chế, nếu là chênh lệch đạt tới ba điểm cùng với trở lên, cái kia chính là toàn diện áp chế thậm chí cả nghiền ép. Một khi đạt tới năm điểm cùng với trở lên chênh lệch, vậy thì hoàn toàn là nghiền ép đến miêu sát tiết tấu." Hệ thống đối với những vấn đề này luôn luôn giải thích được rất kỹ càng.

Trần Trạch nghe rõ, nguyên lai chênh lệch lớn như vậy, Trần Trạch rất bất đắc dĩ, tự cho là đúng một người đại Boss, tình cảm ngay cả nhỏ BOSS cũng không bằng.

Nghe rõ những vật này, Trần Trạch trên cơ bản không có vấn đề gì.

Trần Trạch bây giờ vấn đề duy nhất chính là muốn rời đi nơi này, bất quá Trần Trạch còn có một vấn đề a! Nơi này là nơi nào hẳn phải rời đi nơi này đi nơi nào loại vấn đề này hệ thống quân xưa nay không lý người.

Trần Trạch sàu mi khổ kiếm, chỉ có thể thu thập thu thập căn bản không có bao nhiêu đồ vật, trói cái bao phục, cõng lên đến, cầm Thăng Long thương(súng), đi ra ngoài.

Mấy ngày nay thời tiết hoàn toàn như trước đây không sai, Trần Trạch cũng chỉ có thể đủ may mắn không trời mưa, bởi vì hắn có vẻ như chỉ có một bộ quần áo.

Trần Trạch căn này nhà lá là kiến tạo tại đỉnh núi, Trần Trạch cũng rất kỳ quái, vì sao đem phòng Từ Kiến tại đỉnh núi, gió không lớn sao nhà lá đủ bền chắc không xuống núi có một hay không a!

...

Trần Trạch đi tốt một đoạn đường, xa xa trông thấy một đầu mở ra tới quan đạo, miễn cưỡng thở phào, bất kể nói thế nào, dọc theo quan đạo đi, bất kể nói thế nào cũng là có thể đến một tòa thành trì, dù là Trần Trạch không biết là đầu tòa thành trì.

Trần Trạch mơ hồ ở giữa, tựa như xa xa trông thấy một bóng người, người kia kêu lên "Trước mặt cái kia, khoan hãy đi, vân vân tại hạ."

Trần Trạch ngần ngại, cũng là không tiếp tục đi, mà là nghi hoặc nhìn lấy đạo thân ảnh kia,

Người kia đi từ từ gần, Trần Trạch đây mới là thấy rõ ràng người này hình dạng.

Ước chừng là hơn bốn mươi tuổi niên kỷ, trên người là màu xanh đậm vải bào, bên hông đeo một thanh trường kiếm, trên mặt mấy sợi râu đón gió tung bay. Da thịt nhìn qua bảo dưỡng không tệ, trắng nõn khỏe mạnh, có chút có một ít mập ra.

Người này vừa nhìn thấy Trần Trạch, lập tức hít một hơi cười nói "Vị công tử này, tại hạ có ba cái vấn đề muốn hỏi, hi vọng công tử có thể đáp ứng!" Nhìn lấy Trần Trạch ánh mắt, vô cùng khẩn thiết.

Trần Trạch đàn độn gật đầu, nói ra "Người hỏi đi, chỉ cần ta biết, ta nhất định trả lời."

Người kia hưng phấn cười to, sau đó nói ra vấn đề thứ nhất "Không biết công tử tôn tính đại danh "

Trần Trạch khẽ giật mình, như thế có lẽ phép thế là mặt mỉm cười, hỏi đáp "Tại hạ Trần Trạch."

Người kia cười tủm tỉm gật đầu, có mở miệng nói ra "Không biết công tử là người phương nào "

Trần Trạch sờ sờ đầu, chính mình cũng không biết nơi này là nơi nào a luôn không khả năng nói cho hắn biết chính mình là Giang Tây a, Trần Trạch ngẫm lại, trả lời nói ra "Nơi này là nơi nào tại hạ liền là phương nào nhân sĩ!"

Người này gật đầu đáp "Thì ra là thế, nơi này là Toánh Xuyên, chắc hẳn vị công tử này hẳn là Toánh Xuyên người."

Trần Trạch đây mới là hiểu được, nguyên đến nơi này chính là a!

Người kia lại là mở miệng nói ra "Cái kia không biết công tử Quý canh "

Trần Trạch có chút im lặng, đây là muốn làm gì a, chẳng lẽ là đến tra hộ khẩu Trần Trạch sờ sờ đầu.

Bất quá nói tốt cần hỏi đáp vấn đề của người ta, Trần Trạch cũng không thể cự chắc chắn không phải, thế là Trần Trạch bốp đem mặt, mở miệng nói ra "Tại hạ tuổi mụ mười bảy."

Người kia nhìn lấy Trần Trạch chà chà tán thưởng, nói ra "Vị công tử này quả nhiên là người Trung Hào kiệt a! Bây giờ tuổi còn trẻ liền anh tuấn tiêu sái, không được, không được!"

Trần Trạch lập tức ngốc trệ, cái này đều là ai a hắn nhìn lấy người này, yên lặng suy đoán người này đến cùng là ai.

Cũng là đột nhiên trông thấy người này quý mọp xuống đất, nói ra "Hò Thanh Nguu gặp qua chúa công."

Trần Trạch khước miệng hơi rút, ngờ ngác nhìn trước mặt quý gối Hò Thanh Nguu, khó có thể lý giải được nói "Cái kia, đây là có chuyện gì "

Hò Thanh Nguu chấp tay dâng lên, giải thích nói "Khởi bẩm chúa công, bởi vì thuộc hạ đến thời gian ứng thuận lời hứa, chỉ cần có người có thể trả lời thuộc hạ ba cái vấn đề, thuộc hạ liền bái kiến vì chúa công." Sau đó Hò Thanh Nguu một bộ người hiểu biểu lộ nhìn lấy Trần Trạch.

Trần Trạch tròn mắt hốc mồm, sau đó không nói hai lời hệ triệu hoán thông "Ta dựa vào, hệ thống quân, người làm cái quý gì, muốn hay không quá đầu bị "

Hệ thống quân không nhanh không chậm giải thích nói "Không cần chú ý, bây giờ cùng ký chủ có quan hệ người không nhiều, cho nên lần này Hò Thanh Nguu ra sân là ngẫu nhiên lựa chọn phương thức, ngày sau lần nữa rút ra, hệ thống nhất định sẽ tỉ mỉ nghiêm túc an bài."

Trần Trạch trắng một chút, tin người mới là lạ.

Trần Trạch lùi lại hệ thống, nhìn xem trước mặt Hò Thanh Nguu, nhìn chung quanh một chút, tốt xấu là rời núi a!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hành Hiệp Trượng Nghĩa

Thu Phong Lạc lá, khuấy động càn khôn, trời chiều về ngổn, gió đêm lại về.

Trần Trạch mang theo Hồ Thanh Ngu, hai người một đường đi tới, thật sự là nhượng Trần Trạch im lặng là, cái này Hồ Thanh Ngu thể mà cũng là một tên dân mù đường, Trần Trạch chỉ có thể than thở, yên lặng đi tại không mục đích gì trên đường.

Hồ Thanh Ngu nhìn qua có chút gian hoạt đáng vẽ, da mịn thịt mềm, thật sự chính là để cho người ta khó mà tin được cái này Hồ Thanh Ngu lại là Đệ nhất thần y, mà lại chiến lực cũng không tệ.

Trần Trạch trêu ghẹo nói ra "Hồ Thanh Ngu, ngươi nói ta nên ngươi xưng hô như thế nào tốt đâu "

Hồ Thanh Ngu ngược lại là chẳng hề để ý bĩu môi, nói ra "Chủ lão công ngươi tùy tiện đi! Dù sao người trong giang hồ không quan tâm những thứ này lễ nghi phiền phức."

Trần Trạch trầm mặc, giang hồ a sau đó Trần Trạch vui vẻ nói ra "Như thế rất tốt, ngày sau ta liền xưng ngươi là lão ngu đi!" Hồ Thanh Ngu có vẻ như không thời đại này lưu hành chữ, kết quả là, lão ngu liền sinh ra.

Hồ Thanh Ngu khoe miệng hơi rút, cuối cùng vẫn yên lặng gật đầu.

Hai người thừa dịp dưới trời chiều gió đêm, đi được cũng không tính là quá mệt mỏi, dù sao hai người đều là võ nghệ tại người, tố chất thân thể tự nhiên là so với người bình thường tốt hơn rất nhiều, nhưng là hai người thể này đi thật sự chính là nhàm chán, trọng yếu nhất chính là Hồ Thanh Ngu đáng đáp rõ ràng chính là rất khéo đưa đẩy, cũng là trầm mặc ít lời.

Trời chiều đem rơi, bầu trời cũng muốn trượt xuống màn đêm, Trần Trạch cũng không có cách nào, nếu như bọn hắn không có tìm được chỗ ở, vậy cũng chỉ có thể tại sống ở dã ngoại đi.

Hồ Thanh Ngu mất sắc, bỗng nhiên đối với Trần Trạch nhắc nhở "Chúa công, ngươi nhìn ở đâu, là có người hay không a "

Trần Trạch trừng to mắt nhìn lại, mơ hồ trông thấy một chiếc xe ngựa, giống như thật sự chính là có mấy cái người, Trần Trạch cười ha ha một tiếng, lần này có hi vọng, nói ra "Chúng ta đi qua nhìn một chút, đi theo đám bọn hắn nghĩ đến cũng có thể đến thành trong ao."

Hồ Thanh Ngu gật gật đầu, Trần Trạch cũng không chậm trễ, công Thăng Long thương(súng) liền chạy tới.

...

Một bên khác.

Một vị dáng dấp tinh xảo khuôn mặt, Tú Lệ đáng yêu, một thân màu trắng y phục thiếu nữ, rúc vào một tên có chút nghiêm túc mặt chữ quốc nam tử trong ngực, có chút nũng nịu ý vị nói "Cha, còn bao lâu mới có thể đến Toánh Xuyên a cái này đều một ngày, nếu là đến không được Toánh Xuyên thành, chúng ta chẳng lẽ muốn ngủ ngoài trời cái này rừng núi hoang vắng "

Nam tử cười ha ha một tiếng, nói ra "Sẽ không, Văn Cơ, phía trước không sai biệt lắm mười dặm đường liền đến, hiện tại thành trì còn không có bệ cửa thành, chúng ta còn có thời gian."

Thiếu nữ cau mày, không vui nói ra "Sớm biết cha đến Toánh Xuyên mệt mỏi như vậy, ta liền không tới."

Nam tử sờ sờ thiếu nữ đầu, nói ra "Làm sao có thể không xuất ngoại gặp mặt biết một phen cái này Toánh Xuyên nhân kiệt địa linh, có thật nhiều nhân vật ưu tú, ra đến xem cũng không tệ."

Thiếu nữ lăm bầm miệng, nhắm mắt lại, mơ mơ hồ hồ ngủ.

Nam tử bất đắc dĩ cười khổ, cũng là nhắm mắt dưỡng thần.

Xe ngựa đột nhiên dừng lại, nam tử ngo ngoác, hỏi "Xảy ra chuyện gì thế nào không đi "

"Lão gia, phía trước có cường nhân chặn đường, sợ là không dễ chịu đi a!" Bên ngoài lái xe nô bộc có chút lo lắng nói ra.

Nam tử lông mày xiết chặt, đem trong ngực thiếu nữ đỡ dậy, dặn dò "Văn Cơ, ngươi cứ đợi ở chỗ này, cha đi ra xem một chút."

Thiếu nữ nghi hoặc gật đầu, an tĩnh ngồi ở trong xe ngựa.

Nam tử đi ra xe ngựa, trông thấy xe ngựa trước đó có hơn mười người, trong tay đều cầm vũ khí, nhưng không phải liền là một đám cường nhân

Nam tử cường chế nộ khí, nói ra "Dưới ban ngày ban mặt, cản đường cướp bóc, còn có hay không vương pháp."

Cầm đầu là một người trung niên hán tử, dáng dấp hèn mọn, một mặt khinh thường nói ra "Bây giờ đã mặt trời lặn, chỉ sợ là không thể nói ban ngày ban mặt đi! Vương pháp ngươi nói với chúng ta vương pháp, Lão Tử nói cho ngươi, ở chỗ này, Lão Tử chính là vương pháp."

Nam tử trung niên ngừng lại, nói ra "Một xem các ngươi liền biết là người nhà có tiền, hôm nay Lão Tử còn không muốn giết ngươi, mau để cho Lão Tử tìm kiếm xe ngựa của ngươi, còn có các ngươi cũng tự giác một chút đem thứ đáng giá toàn bộ giao ra, nếu không liền đợi đến người nhà đến nhặt xác đi!"

Mặt chữ quốc nam tử tức giận nói ra "Nhỏ tiểu mâu tặc lại dám ở đây quất tháo.

"

Tên hèn mọn cười một tiếng, sau đó sắc mặt lạnh lẽo, trầm giọng nói ra "Lên cho ta, không nghe lời liền toàn bộ giết."

...

Trần Trạch chạy nhanh, thật vất vả trông thấy về thành hi vọng, Trần Trạch cũng không thể đủ từ bỏ a!

Lúc này, Hồ Thanh Ngu lại nói với Trần Trạch "Chúa công, hiện ở bên kia tình huống đúng hay không có chút vấn đề a "

Trần Trạch ngần ngại, ngược lại là dừng lại, Hồ Thanh Ngu cũng sẽ không hồ ngôn loạn ngữ, giương mắt nhìn lên, mặc dù bởi vì bóng đêm dần dần sâu, nhìn nhớ không rõ sờ, thế nhưng là rất rõ ràng, nhiều mấy bóng người, vây quanh ở cái kia bên cạnh xe ngựa.

Trần Trạch cau mày một cái, hỏi "Lão ngu, chẳng lẽ bên kia xảy ra chuyện gì "

Hồ Thanh Ngu gật gật đầu, phán đoán "Chúa công, bên kia có thể là cường đạo, chúng ta có hay không muốn đi qua "

Trần Trạch ngần ngại, cường đạo Trần Trạch vẫn là không có trò chuyện suy nghĩ cho tới bây giờ Đại Hán tình huống lại là ác liệt như vậy, trên quan đạo cũng dám cản đường cướp bóc.

Trần Trạch nheo mắt lại, hán thật vất vả học chút võ nghệ, trong lòng tự nhiên là nhiệt huyết sôi trào, Hành Hiệp Trượng Nghĩa, Trần Trạch cân nhắc bên trong.

Ngay tại Trần Trạch suy nghĩ thời điểm, bỗng nhiên hệ thống thanh âm tại Trần Trạch trong óc vang lên "Tích! Hệ thống công bố nhiệm vụ."

Trần Trạch ngưng thần, hệ thống tiếp tục nói "Hành Hiệp Trượng Nghĩa, ký chủ cứu vớt trong xe ngựa người đi đường, cùng tiêu diệt cường đạo, đồng thời hủy diệt cường đạo sơn trại."

"Nhiệm vụ hoàn thành, đem thu hoạch được hệ thống ban thưởng." Hệ thống nhắc nhở nói "Nhiệm vụ ban thưởng vì, ngẫu nhiên định hướng Sơ Cấp rút thưởng hai lần. Nhiệm vụ thất bại, ký chủ đem bị cường chế trừng phạt."

Trần Trạch ngần ngại, khế cắn môi, hệ thống này, cho ban thưởng coi như không tệ, chính là cái này ngẫu nhiên định hướng có chút hăm hại.

Nhưng là Trần Trạch rất nhanh quyết định, bất kể nói thế nào, vẫn là muốn chơi hán một phiếu, tốt xấu là nhiệm vụ thứ nhất, không thể mất mặt không phải hướng hồ hệ thống còn thêm trừng phạt đâu!

Trần Trạch nhìn lấy xe ngựa bên kia, một nhóm người đã là hơi đi tới, Trần Trạch vừa nhìn Hồ Thanh Ngu, kêu lên "Lão ngu, cùng tiến lên, Hành Hiệp Trượng Nghĩa, chính là chúng ta bản chức."

Hồ Thanh Ngu gật gật đầu, rút ra bên hông trường kiếm, Trần Trạch thủ kéo Thăng Long thương(súng), chạy như điên.

...

"Các ngươi dám!" Mặt chữ quốc nam tử giận dữ mắng mỏ, lộ ra cực kỳ uy nghiêm.

Thế nhưng là tên hèn mọn không thèm quan tâm, nhắc lên trong tay khảm đao, trong ánh mắt một tia Huyết Sắc, hung dữ nói ra "Ngươi cho rằng ngươi là ai, tại Lão Tử nơi này, không cần biết ngươi là cái gì người, đều vô dụng."

Tên hèn mọn quát to một tiếng, khảm đao đánh tới, không lưu tình chút nào, đột nhiên có một thanh âm kêu lên "Màn tổn thương ta cha."

Tên hèn mọn ngẩn ngơ, chỉ nhìn thấy một tên uyển chuyển thiếu nữ, đẩy ra vài mảnh, nhìn lấy hấn, nói ra.

Tên hèn mọn ngừng tay, nhìn lấy thiếu nữ này, quan sát tỉ mỉ một phen, cuối cùng chắc chắn chứ đây là một vị mỹ lệ khó tìm cực phẩm sau đó, mới là cười ha ha, nói ra "Nguyên lai trong xe ngựa còn có một vị như vậy mỹ lệ Tiểu Nương tử, không tệ không tệ."

Mặt chữ quốc nam tử âm thầm sốt ruột, tên hèn mọn cũng là biến sắc, nói ra "Cho ta đem cô gái này cột lên núi, những người khác toàn bộ giết."

Tên hèn mọn thủ hạ lập tức liền muốn động thủ, bỗng nhiên ở giữa, cuồng phong gào thét, màn đêm đen kịt, càn phát đen kịt, âm trầm sợ hãi...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Thiên Hạ Phong Vân xuất chúng ta

Lại nói cái này Thiên Địa biến sắc, Phong Vân nổi lên, hai bóng người xa xa đến.

Tên hèn mọn mở to hai mắt, có chút ngốc trệ, mặt chữ quốc nam tử cũng là ngốc, thiếu nữ cũng là nhìn lấy ngơ ngác. Đám kia tiểu lâu lâu cũng toàn bộ đều là thấy ngốc.

Theo phong vân biến ảo, một thanh âm chậm rãi truyền đến "Thiên Hạ Phong Vân xuất chúng ta, " một lời đã nói ra, tên hèn mọn hồn nhiên biến sắc.

Hai bóng người hướng phía trước bước ra bảy bước "Nhất nhập giang hồ tuế nguyệt thôi." Hai người cách càng phát ra gần, chỉ thấy hai đạo thân ảnh kia, một người cầm trường thương, một người cầm bảo kiếm.

Lại là một thanh âm truyền đến "Hoàng Đồ Bá Nghiệp trong lúc nói cười, bất thắng nhân gian nhất trăng túy!" Hai người đằng đằng sát khí, thấy tên hèn mọn trong lòng giật mình.

Tên hèn mọn nhìn chung quanh một chút tiểu lâu lâu, nghiêng răng nghiêng lợi, quát "Từ đâu tới gia hỏa, liền biết giả thần giả quỷ, có loại qua đi thử một chút đao của lão tử."

Hai người không để ý đến, lại là một câu cao vút câu thơ truyền đến "Đề kiếm khóa kỵ huy quý vũ, bạch cốt như sơn điều kinh phi." Hai người trầm mặc, phối hợp với cái này khí thế kinh người, tăng thêm câu này tử, lộ ra đến mức dị thường dọa người.

Tên hèn mọn quát to một tiếng "Các huynh đệ, giết cho ta, bọn hấn chẳng qua là hai người mà thôi." Tên hèn mọn trong lòng đã sợ hãi, hấn biết hấn hiện tại nhất định phải xuất thủ.

Cái kia hai đạo thân ảnh cũng là tựa như chưa phát giác, một câu cuối cùng câu thơ đã truyền tới "Trần thế như triều nhân như thủy, tự cổ giang hồ ký nhân hồi."

Hai người đột nhiên ở giữa khí thế bộc phát, tốc độ cũng là đột nhiên gia tăng, trực tiếp giết đi qua. Hai người này chính là Trần Trạch cùng Hồ Thanh Ngu.

Đối diện hơn mười người người đầy người, cùng một chỗ đánh tới, hai người liền để hấn hổ nhập Dương Quân bình thường, chính là một chữ, giết!

Bởi vì giờ khắc này hai người khí thế đã cường thế, cái này hơn mười người hoàn toàn nghiêng ép, nguyên bản chiến lực cũng không bằng hai người, giờ phút này càng thêm không chịu nổi.

Trần Trạch quát to một tiếng, trong tay cầm Thăng Long thương, mũi thương quét ngang, lập tức đánh giết mấy cái còn chưa kịp phản ứng ngăn cản tiểu lâu lâu.

Trần Trạch nhìn xem Hồ Thanh Ngu, cười nói "Lão ngu, người đi giải quyết những cái kia tiểu lâu lâu, người này, giao cho ta." Trần Trạch chỉ là tên hèn mọn.

Hồ Thanh Ngu gật gật đầu, không cự tuyệt, nhấc lên trường kiếm trong tay, giết đi qua, dù sao chiến lực của hấn vốn chính là mạnh mẽ hơn Trần Trạch không ít, giờ phút này càng là như là giết chó.

Trần Trạch chậm chậm lên trước mắt người này, mỉm cười "Ban ngày ban mặt, như thế cường đạo, nên giết!"

Tên hèn mọn phần nộ phần bác "Ban ngày ban mặt trời đều đen, càng ta nói những thứ này, người đi chết đi."

Trần Trạch phát giác được có một ít nguy hiểm, hẳn biết mình chỉ sợ là gặp phải đối thủ, dù sao bây giờ thực lực của hắn cũng chẳng qua là tương đương với vừa nảy xuất Tần Thủ thôn mà thôi, sức chiến đấu căn bản đến kinh người.

Trần Trạch trong tay Thăng Long thương một lần hành động, một cổ sắc bén hào quang loé lên. Trần Trạch thầm nghĩ trong lòng "Cũng tốt, hôm nay liền lấy người đi thử một chút ta Thăng Long thương đi!"

Trong tay Thăng Long thương vung vẩy, giờ phút này bầu trời Phong Vân chưa tiêu, hai người chém giết, vẫn như cũ gió gào thét, khí thế mạnh hơn.

Tên hèn mọn không dám khinh thường, lập tức xuất thủ, nhưng không lo được cái gì đạo nghĩa giang hồ, vừa rồi hắn phiết một chút, hẳn tiểu đồng bọn đã hầu như đều bị vừa rồi ria mép đưa đi thấy Diêm Vương gia, hẳn dù sao cũng không muốn chết ở chỗ này.

Tên hèn mọn trong tay khám đao bỏ ra, tài liệu thi phong thanh, hổ hổ sinh phong.

Trần Trạch mũi thương vẩy một cái, hai người lực lượng lớn đối kháng, lui tới bỏ hơn mười chiêu.

Tên hèn mọn trong lòng lo nghĩ, quát to một tiếng, trong tay khám đao rẽ một cái, chém thẳng vào Trần Trạch bên hông.

Trần Trạch mất sắc, Thăng Long thương chặn lại, đem tên hèn mọn khám đao đi ngược chiều, cũng bất kể như thế nào, trong tay Thăng Long thương bạo khởi, thế mà trực tiếp như là đại đao bình thường bổ xuống.

Tên hèn mọn giật nảy cả mình, vội vàng cầm trong tay khám đao hai tay giơ cao, muốn ngăn cản Trần Trạch Thăng Long thương.

Thăng Long thương xen lẫn lực lượng lớn, cùng tên hèn mọn trong tay đao đụng nhau, thoáng cái sát xuất sao Hỏa.

Trần Trạch chỉ cảm thấy khí lực một trận, hơi đỏ mặt, sau đó lại một lần tăng lớn khí lực, không quan tâm.

Tên hèn mọn cũng là cảm giác Trần Trạch cự lực,

Cánh tay không dám buông lỏng. Thế nhưng là tại Trần Trạch lực lượng lớn tiến lên phía dưới, Thăng Long thương lòng nhọn đụng vào đao Dao Phong, cả hai cũng là không có chút nào sát xuất sao Hỏa.

Chỉ nghe thấy răng rắc một tiếng, tên hèn mọn trong tay khám đao, đã là bị đánh vì hai đoạn.

Tên hèn mọn mở to hai mắt, khó có thể tin, còn chưa kịp phản ứng, Trần Trạch trong tay Thăng Long thương đã đem hắn xuyên thủng.

Tên hèn mọn cuối cùng hét lớn "Ta đại ca Trình Viễn Chí sẽ không bỏ qua cho các ngươi."

Tên hèn mọn trợn mắt tròn xoe, còn chưa kịp phản ứng, đã là ngã xuống.

Trần Trạch nghe thấy Trình Viễn Chí cũng là ngẩn ngơ, người này hẳn tự nhiên là biết, thành tựu giặc khải vàng một đường Đại Đầu Linh, cũng là được cho nhân vật số một, thế nhưng là Trần Trạch cũng không nghĩ tới, thế mà nhanh như vậy liền muốn chống lại cái này Trình Viễn Chí. Dù sao hệ thống yêu cầu nhưng là muốn tiêu diệt cái kia sơn trại a!

Trần Trạch có chút kiệt lực, không thể không nói, mặc dù cả hai đều là thái điều, thế nhưng là nhiều kinh lịch một số chiến đấu như vậy, đối với Trần Trạch chỗ tốt không cần nói cũng biết.

Trần Trạch thờ phào, nhìn lấy tên hèn mọn ngã trên mặt đất, cũng là tê liệt ngã xuống.

Một hồi lâu, Trần Trạch mới là nghỉ ngơi tới, đứng lên, Trần Trạch quay người nhìn lại Hồ Thanh Ngưu, Hồ Thanh Ngưu sớm đã giải quyết chiến đấu, giờ phút này đang xem lấy hắn.

Trần Trạch kêu một tiếng "Lão ngưu, hỏi sao "

Hồ Thanh Ngưu gật đầu, đây là hắn đã sớm giao phó xong, Hồ Thanh Ngưu nói ra "Một mực tây đi, chỗ này có một ngọn núi, sơn trại liền tại bên trong, sơn trại đầu lĩnh tên là Trình Viễn Chí."

Trần Trạch cười cười, Trình Viễn Chí hẳn đã biết.

Ngay sau đó, Trần Trạch lại là xoay người sang chỗ khác, nhìn về phía chiếc xe ngựa kia. Nhìn qua còn không có gì nhân viên thương vong, cũng may là bọn hắn tới kịp thời.

Trần Trạch đi qua, mỉm cười, nói ra "Tại hạ Trần Trạch, không biết vị này là "

Trần Trạch đương nhiên không hỏi bên cạnh vị kia nhìn qua tinh xảo xinh đẹp muội tử, Trần Trạch đối với mặt chữ quốc nam tử nói ra.

Mặt chữ quốc nam tử khê khom người, nói ra "Lão phu Thái Ung, đa tạ Ân Công ân cứu mạng."

Trần Trạch nghe vậy lập tức ngẩn ngơ, cái gì Thái Ung, Trần Trạch minh bạch, nhưng lại là không lời nào để nói, làm cái gì quốc tế trò đùa, chính mình thành Thái Ung ân nhân cứu mạng

Sau đó Trần Trạch vẫn có một ít không tin, hỏi "Không biết vị cô nương này là "

Thái Ung cười gật gật đầu, đáp "Cái này là tiểu nữ Thái Diễm."

Trần Trạch chắc chắn chứ, trừ trong lịch sử đại danh đình đình Thái Văn Cơ Thái Diễm, còn có ai đâu

Trần Trạch biểu thị bất đắc dĩ, quả nhiên là sắp xếp gọn đại học năm 1 cái so.

Thái Ung nói với Trần Trạch "Ân Công, chúng ta chính là đi Toánh Xuyên Quận Thành thăm bạn, không biết Dwayne công có hay không đồng hành "

Trần Trạch muốn gật đầu, thế nhưng là nghĩ đến hệ thống ban bố nhiệm vụ, vẫn là lắc đầu, nói ra "Không cần, ta còn có việc, phải giải quyết sau đó mới có thể đi Toánh Xuyên Quận Thành, bất quá không biết hai vị có hay không mang thức ăn a "

Trần Trạch chính mình cũng không biết chính mình chờ ở trên núi nhà lá thời điểm là làm sao sống được, thế nhưng là Trần Trạch cũng là biết, hẳn hiện tại đúng là thật đói.

Thái Ung ngẩn ngơ, sau đó trả lời ngay "Ân Công, nơi này có một số bánh ngọt, cứ việc cầm đi ăn đi."

Trần Trạch gật gật đầu, nói ra "Như thế rất tốt, bất quá Thái tiên sinh cũng không cần gọi ta Ân Công, gọi ta Trần Trạch liền có thể."

Thái Ung nghi vấn "Ân Công còn không có chữ "

Trần Trạch biểu thị không sai.

Trần Trạch lại hỏi "Không biết cái này Toánh Xuyên Quận Thành ở nơi nào chờ đang rơi xuống Toánh Xuyên thành bên trong, nhất định đến đây tiếp."

Thái Ung tranh thủ thời gian cho Trần Trạch chỉ chỉ đường, Trần Trạch tranh thủ thời gian nhớ kỹ.

Sau đó phân biệt, Trần Trạch nhìn lấy xe ngựa rồi đi bóng lưng, buông lỏng một hơi, sau đó ói lên ói xuống dăng lên, cái này thật sự chính là lần thứ nhất giết người đâu

Hồ Thanh Ngưu ở một bên nhìn lấy, còn có chút kinh ngạc, lần thứ nhất giết người đều như thế quả quyết, không đơn giản a!

Rời đi trong xe ngựa, Thái Diễm một mặt hoa si nói với Thái Ung "Cha, Trần đại ca vừa rồi thật là lợi hại ha!"

Thái Ung bất đắc dĩ cười khổ lắc đầu.

Nếu như là Trần Trạch nghe thấy thiếu nữ nói, nhất định là hội vung hất đầu phát, phong tao nói ra "Lão Tử quả nhiên là giả bộ một tay tựa như."

Thiên Hạ Phong Vân xuất chúng ta

Nhất nhập giang hồ tuế nguyệt thời

Hoàng Đồ Bá Nghiệp trong lúc nói cười, bất thắng nhân gian nhất tràng túy!

"Đề kiếm khóa kỵ huy quý vũ, bạch cốt như sơn điều kinh phi

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Giết Trình Viễn Chí

Trần Trạch nôn một hồi lâu, rớt cục tỉnh táo lại, sau đó trong ánh mắt hiện lên một tia thần thái khác thường, cười nói "Như vậy chém giết một trận, quả nhiên là nhẹ nhàng vui vẻ lắm ly."

Hồ Thanh Ngu gật gù đầu, hồi đáp "Chúa công, Tu Luyện Vũ công lao nguyên vốn cũng không phải là một người có thể dễ như trở bàn tay học thành, chỉ có trong chiến đấu, mới có thể chân chính trở thành cường giả."

Trần Trạch kinh ngạc nhìn Hồ Thanh Ngu một chút, tiểu tử này lợi hại a! Sau đó Trần Trạch vẫn không quên ghi trào phúng Hồ Thanh Ngu thoáng cái "Cái kia lão ngu người thực lực bây giờ vẫn yếu như thế, chỉ là so với ta mạnh hơn một điểm."

Hồ Thanh Ngu mặt mỗ đỏ ửng, trầm giọng nói ra "Chúa công, lời nói cũng không thể đủ nói như vậy, ta Hồ Thanh Ngu dù sao không phải tinh nghiên võ thuật, chủ yếu học thể nhưng là y thuật, nếu là ta Hồ Thanh Ngu y thuật, cái này Thiên Hạ Chỉ Gian, chỉ có hai người có thể so với ta vai."

Trần Trạch mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, hỏi "Là đâu hai người "

Hồ Thanh Ngu ngạo nghễ nói ra "Trừ Hoa Đà cùng Trương Trọng Cảnh, không còn những người khác."

Trần Trạch biểu thị trầm mặc, hệ thống này quân an bài như thế hoàn mỹ, Hồ Thanh Ngu lại là ngay cả Trương Trọng Cảnh bọn họ cũng đều biết, không được.

Sau đó Trần Trạch ở trong lòng âm thầm oán thầm "Nhìn Lão Tử ngày sau không được triệu hoán một số võ hiệp danh y đến, nhượng người biết chúa công lợi hại, áp ứng áp ứng..."

Trần Trạch nhìn nhìn sắc trời đã tối, bắt đầu đi lác đầu, nói ra "Lão ngu, chúng ta bây giờ liền đi đem cái kia sơn trại tiêu diệt đi."

Hồ Thanh Ngu ngẩn ngơ, nói ra "Hiện tại "

Trần Trạch hiển ngang lẫm liệt biểu lộ, nghĩa chính ngôn từ nói ra "Ngay tại lúc này, những thứ này cường đạo, sớm một khắc diệt trừ liền sớm một khắc nhẹ nhõm, dù sao Hành Hiệp Trọng Nghĩa, trừ bạo giúp kẻ yếu chính là chúng ta bản phận."

Hồ Thanh Ngu yên lặng nhìn lấy Trần Trạch trang bức, Trần Trạch cũng không để ý tới, xoay người rời đi, lúc này Hồ Thanh Ngu cũng là không thể không nói "Chúa công, người đi phân."

...

Thanh bình phong núi, không cao không thấp, cũng là đáng đáp rất nhiều tươi tốt cây cối, lộ ra đến mức dị thường ẩn nấp.

Tại thanh bình phong trên núi đỉnh phong, có một chỗ sơn trại, vắng lại là tuần tra tiểu lâu lâu.

Tại sơn trại trong đại sảnh, một nhóm người ngay tại uống rượu thoải mái.

Thủ Tọa cái kia vóc người ngược lại là khôi ngô, một mặt bu hân chí khí, cười ha ha, nói ra "Hai vị sứ giả hôm nay liền ở đây nghỉ ngơi đi! Trời lời nhấn nhủ sự tình ta Trình mỗ nhất định tận tâm tận lực đi hoàn thành."

Người này chính là Trình Viễn Chí, tại Trình Viễn Chí trong tay hai người đều là chấp tay nói ra "Cái này chúng ta tự nhiên là minh bạch, Trình Tướng Quân là trời việc công sự tình thế nhưng là tận tâm tận lực, ngày sau khởi sự, trời thành tựu Thiên Vĩ, tự nhiên cũng sẽ không bạc đãi Trình Tướng Quân."

Trình Viễn Chí cười nói "Hai vị khách khí, chúng ta hảo hảo uống rượu, hôm nay không say không về."

Ba người đều là thoải mái cười to, sau đó nâng chén uống.

Ở trong màn đêm, cũng là không có người phát hiện hai bóng người tại trong bóng tối Tiềm Hành.

Trong bóng tối bóng người tự nhiên là Trần Trạch cùng Hồ Thanh Ngu hai người, Trần Trạch nói ra "Lão ngu, chúng ta đợi sẽ tìm được bọn hắc đại sảnh đi, hôm nay nhìn cái này trong sơn trại đèn đuốc sáng trưng, chắc là đến cái gì khách nhân, chính là chúng ta cơ hội tốt, chỉ cần chém giết thủ lĩnh đạo tặc, còn lại đương nhiên tốt giải quyết."

Sau đó Trần Trạch hướng bên cạnh cách đó không xa nhìn một chút, nói ra "Nghĩ không ra cái này trong sơn trại lại là giấu hàng ngàn người, chính là khó có thể tưởng tượng, chỉ sợ là một cái tiếp một cái, ép đều sẽ đè chết chúng ta, vẫn là cẩn thận là hơn."

Hồ Thanh Ngu gật gù đầu, đi theo Trần Trạch, hai người lặng yên không một tiếng động chui vào cái này trong sơn trại.

Bởi vì giờ khắc này sơn trại tiếp khách, cho nên trong sơn trại mặc dù có người tuần tra, nhưng là càng nhiều người cũng là đang uống rượu, mà lại giờ phút này đã là có người uống rượu uống say.

Sơn trại tiếp khách, rất trọng yếu khách nhân tự nhiên là hắc là tại trong đại sảnh, cái này tại trong sơn trại lại là cực kỳ rõ ràng, còn không phải thế ở giữa nhất cái kia lớn nhất cao nhất Mộc Đài kiến trúc sao!

Trần Trạch đối với Hồ Thanh Ngu xuyt một tiếng, nói ra "Lão ngu, đợi lát nữa ta trước đi thử một lần cái này sơn trại đầu lĩnh Trình Viễn Chí lợi hại,

ngươi đi đối phó những người khác, nếu như ta đánh không lại... Nếu như ta đánh không lại,

Ngươi nhớ kỹ cứu ta."

"..." Hồ Thanh Ngu.

Trần Trạch ngấm một chút đại sảnh, giờ phút này quả nhiên là có mấy người đang uống rượu. Trần Trạch cũng không có vội vã tiến vào, mà là lôi kéo Hồ Thanh Ngu ở đó chờ, hiện tại lỗ trống như vậy giết đi qua, lão lái xe lái xe lật xe liền xong đời.

Trần Trạch hai người ngồi xổm cá biệt thời cơ, giờ phút này trong sơn trại tuyệt đại bộ phận đều đã là uống gục, Trần Trạch đây mới là cười lạnh nhìn Hồ Thanh Ngu một chút "Lão ngu, chờ chúng ta lâu như vậy, bây giờ chuẩn bị ra tay đi!"

Trần Trạch cầm trong tay Thăng Long thương nắm thật chặt, nâng ở trước ngực. Từng bước một, chậm rãi tới gần, giờ phút này phòng yến hội chỉ có hai ba người vẫn còn uống, trừ Trình Viễn Chí cũng chỉ có một tên sứ giả, một tên khác sứ giả mặc dù còn không có rượu, nhưng là đã mơ mơ màng màng sắp nằm xuống.

Trần Trạch giờ phút này cũng không thể nào lo lắng, cất bước đi vào, Hồ Thanh Ngu theo ở sau lưng.

Trình Viễn Chí rất rõ ràng cũng là trông thấy Trần Trạch, nhưng là đầu đã là có chút mê muội hẳn, nói ra "Người kia, chính là ngươi, đi lại đi xách một vạc rượu đến, nác." Còn đánh ợ no nê.

Trần Trạch cười ha ha, vừa nghiêng đầu, Hồ Thanh Ngu khẽ gạt đầu.

Trần Trạch nói "Là, thuộc hạ ngay lập tức đi." Trần Trạch cũng là nhắc lên trong tay Thăng Long thương, đi qua.

Trình Viễn Chí vẫn không có thanh tỉnh, không biết sát cơ đã tới gần.

Hồ Thanh Ngu dẫn theo trường kiếm, đầu tiên đến gần hai tên sứ giả, một tên hơi rõ ràng một chút, nổi giận nói "Còn không đi xách rượu "

Hồ Thanh Ngu lắc đầu, nói ra "Cho ngươi tỉnh rượu." Trường kiếm trong tay khẽ động, một cái đầu lâu nhuộm máu tươi mất rơi trên mặt đất.

Một tên khác sứ giả càng là không chịu nổi, tự lắm bầm nói ra "Đừng chạy, nhượng đại gia hảo hảo thoải mái một cái..."

Hồ Thanh Ngu cũng không khách khí, trực tiếp động thủ, đem hai người giải quyết, sau đó nhiều hứng thú nhìn lấy Trần Trạch.

Trần Trạch trong tay Thăng Long thương lên, trực tiếp đã đâm đi, lại không nghĩ cái này Trình Viễn Chí mặc dù mê say, nhưng là trong lòng bao nhiêu còn có một số cảnh giác, lập tức cảm giác được trên mũi thương sát ý.

Trình Viễn Chí lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng, lập tức thanh tỉnh hơn phân nửa, mở to mắt, trông thấy Trần Trạch tay cầm Thăng Long thương, nói thầm một tiếng không ổn, trực tiếp phía sau lăn lộn, tránh thoát Trần Trạch một thương.

Trình Viễn Chí vừa nhìn, hai tên sứ giả đã chết hết, trong lòng kinh hãi, cũng tự nhiên một ý niệm, chính mình cũng thiếu chút đầu người rơi xuống đất.

Trình Viễn Chí không dám thất lễ, quay người lại chạy lấy ra chính mình đặt ở cách đó không xa đại đao, quát "Ngươi là người phương nào "

Trần Trạch thấy vậy, hơi ngưng thần, nói ra "Ta người đòi mạng ngươi!" Trần Trạch trong tay Thăng Long thương bạo khởi, Thừa Phong như rồng.

Trình Viễn Chí vũ lực mặc dù không mạnh, nhưng là đối với Trần Trạch cũng là thì thôi khinh thường, Trình Viễn Chí trong tay đại đao vung vẩy, hồ hồ sinh phong "Tốt tên tiểu tử, hôm nay liền để ngươi biết là ai giết ai!"

Trần Trạch cười ha ha "Tốt!" Trong tay Thăng Long thương không có chút nào dừng lại.

Hai người va chạm giao thủ, nhìn kỹ thời gian, hai nhân cánh tay, mạch máu đều tuôn ra đến.

Hai người chém giết, càng đánh càng mạnh, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, thế nhưng là Trần Trạch cũng là càng phát giác bất lực, khó mà ngăn cản Trình Viễn Chí.

Trần Trạch hí mắt, nghĩ đến cái này Trình Viễn Chí thực lực nhất định là mạnh mẽ hơn hẳn được nhiều, vừa rồi bởi vì say rượu mới cùng hắn thế lực ngang nhau, Trần Trạch cũng không lưu tay nữa.

Trần Trạch quay người lại ở giữa, tung người nhảy lên, trong tay Thăng Long thương giờ cao, đứng thẳng đâm ra, trong nháy mắt, phảng phất Chân Long bình thường, khí thế tăng nhiều.

Trình Viễn Chí cảm giác tỉnh rượu, trong lòng đại định, cũng là phát giác Trần Trạch thực lực không gì hơn cái này, muốn chờ khôi phục sau đó, toàn lực đánh giết.

Thế nhưng là Trần Trạch bỗng nhiên Toàn Lực Nhất Kích, Trình Viễn Chí không dám chút nào khinh thường, tranh thủ thời gian Hoàn Đao đón đỡ.

Trình Viễn Chí cũng là đột nhiên trông thấy Trần Trạch khoe miệng cười lạnh, không phải do ngán ngạo, cảm thấy không lành.

Một đạo rét lạnh Băng Nhận đâm vào Trình Viễn Chí phía sau lưng, Trình Viễn Chí mở to hai mắt, muốn nói điều gì, cũng là không có một chút khí lực.

Trình Viễn Chí phía sau Hồ Thanh Ngu nhìn xem Trần Trạch, Trần Trạch cười nói "Xưa nay giang hồ mấy người trở về a!"

Hồ Thanh Ngu không còn gì để nói, nguyên lai vừa rồi Trần Trạch đã sớm đối với Hồ Thanh Ngu nháy mắt.

Giờ phút này đánh giết Trình Viễn Chí, Trần Trạch buông lỏng một hơi, ngồi xuống nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Giặc khăn vàng Bảo Khố

"Không tốt, không tốt, Trại Chủ bị giết." Ngày thứ hai, hừng đông sau đó, Trần Trạch chỉ nghe thấy có người kêu lên.

Trần Trạch mặt lộ vẻ mỉm cười, bĩu môi, nói ra "Rất cực phát hiện." Trần Trạch đuổi người một cái, đứng lên.

Tối hôm qua hẳn thật sự chính là mọi mặt, kém chút liền đánh không thắng, may mắn hẳn thông minh cơ trí a! Thời khắc này Trần Trạch ngủ vừa cảm giác dậy, rốt cục tinh thần sung mãn, sức sống bắn ra bốn phía rồi.

Trần Trạch nhìn xem bên cạnh cách đó không xa nhắm mắt lại Hồ Thanh Ngu, Hồ Thanh Ngu bàn ngồi dưới đất, trong tay ôm kiếm, dường nói, cái này Hồ Thanh Ngu còn thật có chút tiên phong đạo cốt cảm giác.

Trần Trạch kêu lên "Lão ngu, ngủ một đêm, nên đi ra xem một chút." Không thể không nói, cái này Hồ Thanh Ngu thật sự chính là có một ít cao lãnh, bất quá có thể là bởi vì hệ thống nguyên nhân, Trần Trạch cảm thấy vẫn là rất không tệ.

Hồ Thanh Ngu mở to mắt, đối với Trần Trạch gật đầu "Chúa công, nghỉ ngơi xong "

Trần Trạch gật gật đầu, hai người hướng về bên ngoài đi đến. Hôm qua hai người đánh giết Trình Viễn Chí sau đó, là tìm một cái ẩn nấp địa phương ngủ một giấc, giờ phút này đi ra phía ngoài, mới là trông thấy hôm nay thái dương.

Giờ phút này trong sơn trại có vẻ hơi hỗn loạn, bởi vì Trình Viễn Chí chết đi, dẫn đến sơn trại người tâm động dao động.

Trong sơn trại mấy tên nhỏ đầu mục giờ phút này ngay tại trấn an lòng người, dù sao Trình Viễn Chí mặc dù chết, được lợi lớn nhất thế nhưng là mấy người bọn hắn.

Trần Trạch cất bước đi đến, phía sau Hồ Thanh Ngu hoàn toàn như trước đây yên lặng theo ở sau lưng.

Trần Trạch bước vào trong mọi người, mọi người mới là phát hiện cái này có chút kỳ quái hai người, nghi hoặc hai người kia là không quen biết người xa lạ.

Trần Trạch mỉm cười, lạnh nhạt nói ra "Trình Viễn Chí là tại hạ giết, không biết có vấn đề gì hay không có "

Trần Trạch nhìn như cười đến ôn nhu, thế nhưng là trong sơn trại người cũng là rất rõ ràng, đây tuyệt đối không phải một người dễ đối phó nhân vật.

Bọn hắn rất rõ ràng Trình Viễn Chí cường đại, đây chính là bọn hắn mấy tên nhỏ đầu mục liên thủ đều đánh không lại người, lại là bị trước mắt cái này nhìn tuổi quá trẻ thiếu niên đánh giết, có thể tưởng tượng trong đó đến cùng là khủng bố đến mức nào.

Trần Trạch nheo mắt lại, nói ra "Hôm nay ta xuất hiện ở đây, cho các ngươi hai cái lựa chọn, một là rời đi, về nhà lại bắt đầu lại từ đầu, hai liền là theo chân ta làm việc. Ta tùy các ngươi lựa chọn, tuyệt không bắt buộc."

Trần Trạch ánh mắt sắc bén đảo qua, mọi người nhất thời cảm thấy lạnh lẽo.

Giờ phút này Hồ Thanh Ngu cũng là có một ít kỳ quái, chuyện này Trần Trạch nhưng chưa nói cho hắn biết, mà lại Hồ Thanh Ngu cũng không thấy được thế này đến cùng là có chỗ lợi gì.

Bất quá Hồ Thanh Ngu cũng là không biết Trần Trạch cái này là đối với không cần bao lâu sau đó Hoàng Cân Chi Loạn làm chuẩn bị, dù sao Trần Trạch hay là hi vọng trong tay hắn có thể nắm giữ một số lực lượng.

Những cái kia tiểu lâu lâu lập tức một mảnh xô xao, một người nhỏ đầu mục mắt lộ ra hung quang, nhấc lên trong tay khảm đao liền hướng về Trần Trạch đập tới đến, trong miệng kêu to "Cầu tặc để mạng lại, ta muốn vì Trại Chủ báo thù."

Trần Trạch nụ cười không thay đổi, thế nhưng là Trần Trạch phía sau Hồ Thanh Ngu cũng là kiếm trong tay chỉ một cái, trực tiếp đâm vào tên này nhỏ đầu mục ngực, cái này nhỏ đầu mục khó có thể tin nhìn lấy Hồ Thanh Ngu, sau đó không cam lòng ngã xuống.

Trần Trạch phiết một chút, nói ra "Còn có ai suy nghĩ muốn giết ta "

Trình Viễn Chí đã chết, cũng không phải là mỗi người đều nguyện ý cho Trình Viễn Chí bán mạng.

Không có người tiếp tục đứng ra, tuy nhiên lại có người chậm rãi rời đi, Trần Trạch cũng lười ngăn cản.

Nơi này tốt mấy ngàn người, hắn không cần nhiều như vậy, chỉ cần năm trăm người, năm trăm người cũng đã đầy đủ.

Trần Trạch nhìn lấy những người này từng cái rời đi, thẳng đến chỉ còn lại không tới một ngàn người thời điểm, rốt cục không có người rời đi.

Thế nhưng là người vẫn là quá nhiều một ít.

Một tên nhỏ đầu mục quỳ rạp xuống Trần Trạch trước mặt, kêu lên "Liêu Hóa gặp qua chúa công."

Trần Trạch ngần ngừ, như thế nề tình sau đó nghe thấy Liêu Hóa hai chữ, không khỏi khẽ giật mình, ánh mắt quét qua, ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, cùng Trần Trạch bây giờ tuổi tác không sai biệt lắm.

Trần Trạch đưa tay nắm nắm cái cằm, gật đầu nói "Ừm, tốt,

Ngày sau ngươi chính là cái này son trại Trại Chủ."

Liêu Hóa chấp tay cảm ơn, đứng lên.

Trần Trạch phân phó vài câu, sau đó một người tìm một chỗ an tĩnh nghỉ ngơi đi.

Liêu Hóa cũng là tự mình sờ sờ đầu, sau đó đi kiểm tra thân thể.

Trần Trạch cho hắn mệnh lệnh chính là nhượng hắn đi chọn lựa trong đó tinh tráng nhất năm trăm người. Liêu Hóa lần thứ nhất chấp hành mệnh lệnh, tự nhiên là cẩn trọng, cẩn thận tỉ mỉ rồi.

Đợi đến Trần Trạch lần thứ hai khi tỉnh lại, Liêu Hóa đã là chọn lựa tốt năm trăm người, Trần Trạch dò xét một phen, không tệ, cái này Liêu Hóa làm việc đích thật là tận tâm tận lực.

Đối với Liêu Hóa quy hàng, Trần Trạch là rất rõ ràng, Liêu Hóa dạng này hành vi không thể nói chưa đủ trung thành, dù sao cái này Sơn Tặc cường đạo cũng không phải cái gì chính kinh ngành nghề.

Có thể ở chỗ này tụ tập lại cướp đường, vậy cũng là bị buộc không đường sống, gắn liền với thời gian vậy khôn người.

Cái này Liêu Hóa cũng là như thế, mặc dù nói có tục ngữ nói, Thực Trung không đại tướng, Liêu Hóa trước mắt tiên phong. Có người cảm thấy cái này là đối với Liêu Hóa châm chọc.

Nhưng là theo Trần Trạch lại cũng không là, thời điểm đó Thực Quốc thật không đại tướng sao có lẽ so ra kém Ngụy Quốc Anh Tài xuất hiện ló ló, nhưng là cũng tuyệt không phải không người có thể dùng, có thể biết đến là, cái này Liêu Hóa lấy hơn sáu mươi tuổi năm Kỷ Thành vì tiên phong, chính là có tài nhưng thành đạt muộn đại biểu.

Giống như là hoàng trung Nghiêm Nhan, còn có Đinh Phụng già bảy tám mươi tuổi trên chiến trường đại bại quân địch đồng dạng.

Kết quả là, Trần Trạch mới sẽ trực tiếp đoạn đem Trại Chủ vị trí giao cho Liêu Hóa, Trần Trạch tin tưởng Liêu Hóa hội vừa rồi trung thành. Bây giờ hắn ở đây bên trong, tự nhiên là quản lý không có vấn đề gì cả, bất quá tại hắn sau khi rời đi, chính là đối với Liêu Hóa năng lực khảo nghiệm.

Trần Trạch nhìn lấy Liêu Hóa gật gật đầu, nói ra "Không tệ."

Liêu Hóa chấp tay trả lời "Thuộc hạ Liêu Hóa chữ Nguyên Kiệm." Đây là Liêu Hóa lần thứ nhất trình trọng tự giới thiệu.

Trần Trạch mỉm cười "Trần Trạch, nhưng là ngươi phải gọi ta chúa công." Trần Trạch tự nhiên là biết hắn vừa rồi cũng không có nói ra tên của mình.

Liêu Hóa gật gật đầu, chấp tay nói cảm ơn "Tuân mệnh, chúa công."

Trần Trạch hỏi "Chọn lựa xong "

Liêu Hóa trả lời nói ra "Khỏi bẩm chúa công, đã chọn lựa xong, những cái kia dư thừa người, thuộc hạ đã là để bọn hán xuống núi."

Trần Trạch hé miệng gật đầu, cũng là bỗng nhiên nghĩ đến một ít gì đó, không khỏi cau mày một cái, vừa định phải mở miệng, cái này Liêu Hóa cũng là giống như hoàn toàn biết Trần Trạch suy nghĩ muốn cái gì đồng dạng.

Liêu Hóa chấp tay nói ra "Khỏi bẩm chúa công, hôm qua hai người kia tựa hồ là tới từ nơi khác sứ giả, mặc dù thuộc hạ không biết là là người nào, nhưng là thuộc hạ cũng là biết bọn hán mang một ít vật đến, mà lại thuộc hạ biết cái này chút đông Tây Tạng ở đâu!"

Trần Trạch ngẩn ngơ, nhìn lấy Liêu Hóa, tiểu tử này ngược lại là linh quang a! Biết Trần Trạch không có tiền, Trần Trạch thu phục cái này sơn trại chỉ là linh quang lóe lên, thật sự chính là không cân nhắc quá nhiều, nơi nào sẽ nhớ kỹ kinh doanh cái này cũng phải cân đại lượng tiền tài.

Trần Trạch suy nghĩ thoáng cái, cũng không chậm trễ, ngay sau đó gật đầu nói "Đi xem một chút đi!"

Liêu Hóa gật gật đầu, đi tại phía trước, cho Trần Trạch dẫn đường đi.

Hồ Thanh Ngưu vẫn như cũ đi theo Trần Trạch phía sau, không nói một lời, quả nhiên là một người bảo tiêu gương tốt.

Trần Trạch trong óc không được suy tư, cái này Trình Viễn Chí chính là giặc khản vàng bên trong nhân vật, hán là những vật này lại là giặc khản vàng bảo tàng

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hệ thống ban thưởng

Liêu Hóa mang theo Trần Trạch một đường đi tới, đi vào sơn trại phía sau núi chỗ, nơi này cùng sơn trại trước đó so sánh, lộ ra cực kỳ hoang vu.

Trần Trạch quan sát tỉ mỉ lấy tình huống chung quanh, nói ra "Chính là chỗ này sao "

Liêu Hóa gật gật đầu, nói ra "Không tệ, liền ở đây, hôm qua thuộc hạ trông thấy Trình Viễn Chí mang theo mấy người lôi kéo mấy rương lớn đồ vật lại tới đây, trọng yếu nhất chính là..." Nói đến đây Liêu Hóa không khỏi một trận.

Liêu Hóa trầm mặc thoáng cái, lại là tiếp tục nói "Thuộc hạ trông thấy Trình Viễn Chí bọn hán tới đây không chỉ một lần, cho nên thuộc hạ hoài nghi nơi này khả năng có một người Trình Viễn Chí Đại Bảo Khố." Liêu Hóa ánh mắt sáng rực, nhìn lấy Trần Trạch.

Trần Trạch trong lòng giật mình, mặc dù trong lòng của hắn đã phỏng đoán, nhưng là vậy chỉ bất quá tùy tiện ngẫm lại mà thôi, nếu là nơi đây thật là có Trình Viễn Chí Đại Bảo Khố, Trần Trạch lần này nhưng là thật kiếm bộn.

Trần Trạch trông mắt hơi híp, nhìn xem phía sau Hồ Thanh Ngưu, Hồ Thanh Ngưu gật gật đầu, ba người trực tiếp đi đến.

Cái này phía sau núi ngược lại là có chút rộng lớn, mặc dù có chút gập ghềnh, nhưng là địa phương vẫn là cực lớn.

Trần Trạch ánh mắt quét qua, đem phụ cận cảnh sắc thu hết vào mắt, mới là thì thảo nói ra "Nơi này cảnh sắc u tĩnh, đích thật là giấu đồ vật nơi tốt a!"

Liêu Hóa gật đầu "Nơi này giấu đồ vật đích thật là khó tìm, bất quá thuộc hạ vẫn là có biện pháp."

Trần Trạch thật sâu liếc hán một cái, cũng không phải nói hoài nghi, Trần Trạch chẳng qua là cảm thấy, lịch sử đừng quá giả a! Cái này Liêu Hóa rất lợi hại a! Nơi nào có như thế bình thường, như thế không chịu nổi.

Liêu Hóa không phát giác Trần Trạch ý nghĩ, trông thấy Trần Trạch không cự tuyệt, trực tiếp dẫn đường.

Liêu Hóa một đường nhìn lấy dưới mặt đất, tựa hồ là tìm tìm cái gì đó, sau đó dứt quãng, đi thẳng lấy.

Một hồi lâu, ba người mới là đến một chỗ sơn động trước đó. Liêu Hóa vừa cười vừa nói "Mặc dù Trình Viễn Chí đã phái người đem mặt đất dấu vết cho thanh lý một phen, nhưng là thổ địa vượt qua, tự nhiên là không thể nào hào không dấu vết, thuộc hạ đúng là như thế tìm tới."

Trần Trạch nhìn lên trước mặt bất quá là mười lăm mười sáu tuổi Liêu Hóa, một bộ lão thành bộ dáng, trong lòng không khỏi buồn cười, bất quá cũng

không có biểu lộ, chỉ là cười nói "Không tệ, chúng ta vào xem một chút đi." Trần Trạch phát phát tay, ba người đi vào.

Đi vào, còn không có cảm giác gì, dù sao trong sơn động lộ ra đến mức dị thường lờ mờ, chỉ là cảm giác cái sơn động này hẳn là diện tích không nhỏ, lộ ra cực kỳ rộng lớn.

Nhưng mà ba người tiếp tục đi tới, cũng là không khỏi bọn hắn không được giật nảy cả mình, tại bọn hắn trước mắt không phải vật gì khác, mà là một rương một rương vàng bạc tài bảo. Có mở rương ra, lộ ra bên trong vàng, có cái rương không có mở ra, thế nhưng là Trần Trạch bọn hắn vẫn như cũ rõ ràng những thứ này giá trị.

Trần Trạch há hốc mồm, sau đó có chút ngạt thở. Hồ Thanh Ngu cũng là khẽ giật mình. Liêu Hóa càng là trợn mắt hốc mồm, giật mình.

Bọn hắn thật sự là khó có thể tưởng tượng nơi này lại là nhiều như thế tài bảo, nhiều đến làm người ta kinh ngạc run sợ, cho dù là quét mắt một vòng đi qua, vậy cũng là mấy trăm rương vàng bạc tài bảo a!

Trần Trạch trong lòng xem chừng, nếu như mình đem những vật kia xuất ra đi, hẳn trong nháy mắt liền so một ngôi nhà tài bạc triệu đại tài chủ cường đại mấy chục hơn trăm lần.

Cái rương rất lớn, Trần Trạch đi ra phía trước thử một chút, cái rương kia đã là có Trần Trạch đùi cao như vậy, cũng là so Trần Trạch thân cao còn muốn trường, cái này chỉ sợ là đặc chế cái rương. Trọng yếu nhất chính là, Trần Trạch dùng hết toàn lực, cũng là mây may đều là nhắc không nổi, cho dù là một chút xú động đây.

Bởi vậy có thể thấy được, những tài phú này đến cùng là có bao nhiêu nhưng sợ.

Liêu Hóa nhìn một chút Trần Trạch, khẽ cắn môi, cũng là chấp tay nói ra "Khởi bẩm chúa công, thuộc hạ còn có việc, liền cáo lui trước."

Trần Trạch kinh ngạc nhìn Liêu Hóa một chút, người này không được a! Cứ nhiên như thế nhận biết tình huống, chính mình rời đi.

Bất quá Trần Trạch nhìn lấy nhiều như vậy tài phú cũng là không có cách nào a! Dù sao hắn cũng là mang không nổi, trời mới biết Trình Viễn Chí bọn hắn là thế nào nhặt được đến.

Bất quá Trần Trạch nghĩ đến Trương Giác nhưng là sẽ pháp thuật, nếu như là tùy tiện tới một cái Hoàng Cân lực sĩ,

Nghĩ đến chuyển những vật này hẳn là không có áp lực chút nào.

Hồ Thanh Ngu cũng không được tại Trần Trạch bên cạnh đợi, một người tại cửa hang lắc lư dăng lên.

Trần Trạch buồn bực ngán ngẫm, nhìn lấy lo lắng sẽ bị đoạt, không nhìn trong nội tâm có là không cam tâm, Trần Trạch không hiểu chờ dài.

Trần Trạch chợt nhớ tới hai ngày trước hệ thống ban bố nhiệm vụ kia, không khỏi nhắc lên một số hứng thú, tranh thủ thời gian hệ triệu hoán thống quân.

Trần Trạch kêu lên "Hệ thống quân, người ở đâu "

Hệ thống ngược lại là nhân nhả "Ký chủ có vấn đề gì không "

Trần Trạch không kịp chờ đợi nói ra "Hệ thống quân, cái kia Hành Hiệp Trượng Nghĩa nhiệm vụ hoàn thành sao "

Hệ thống trả lời khẳng định nói "Ký chủ đã thành công hoàn thành Hành Hiệp Trượng Nghĩa nhiệm vụ, có thể nhận lấy nhiệm vụ ban thưởng."

Trần Trạch không khỏi ở trong lòng cười ha ha, thích nhất rút thưởng gì gì đó, hệ thống lại một lần nói ra "Tích! Hệ thống kiểm tra đến ký chủ có hai lần nhiệm vụ ban thưởng chưa nhận lấy."

Trần Trạch khẽ giật mình, không khỏi có một ít nghi hoặc hỏi "Hai lần tại sao lại, hệ thống người không phải chỉ tuyên bố một lần nhiệm vụ sao "

Hệ thống trực tiếp trả lời "Ký chủ thành công hoàn thành hệ thống tuyên bố nhiệm vụ một lần, đồng thời ký chủ hoàn thành Ân Tàng Nhiệm Vụ một lần, cho nên thu hoạch được hai lần ban thưởng."

Trần Trạch đây mới là nhưng, bất quá vẫn là không được rõ ràng lắm mình rốt cuộc là làm gì, đuổi gấp hỏi "Ân Tàng Nhiệm Vụ, chỉ là cái gì "

Hệ thống giải thích nói "Ký chủ hoàn thành mở ra cũng lại đạt được giặc khăn vàng một Đại Bảo Khố, là cái này một người Ân Tàng Nhiệm Vụ, đây là hệ thống sẽ không tuyên bố nhắc nhở, nhưng là lại đúng là tồn tại nhiệm vụ."

Trần Trạch đây mới là hiểu được, tình cảm tâm cơ không cẩn thận liền hoàn thành một người Ân Tàng Nhiệm Vụ a!

Trần Trạch cũng là lười nhắc bận tâm nhiều như vậy, trời đất bao la, nơi nào có tướng lĩnh lớn như vậy, Trần Trạch thế nhưng là rút thưởng đánh lên nghiện, mặc dù chỉ là chơi một chút Sơ Cấp rút thưởng, nhưng là cảm giác kia cũng là không phải bình thường không phải.

Hệ thống ban thưởng rất mau ra hiện tại Trần Trạch trước mặt, Trần Trạch mặt mỉm cười, tốt không vui, tự lẩm bẩm "Đến cùng là vật gì tốt đâu "

Trần Trạch yên lặng nhìn lấy cái thứ nhất Võ Công Bí Tịch định hướng Sơ Cấp rút thưởng hai lần lần.

Trần Trạch khẽ gật đầu, mặc dù cũng không nhất định là tốt nhất, nhưng là Trần Trạch trong lòng đại khái lên hài lòng, dù sao Trần Trạch hiện tại lớn nhất cũng chẳng qua là chơi qua mấy cái Sơ Cấp rút thưởng mà thôi, còn ghét bỏ cái gì.

Sau đó Trần Trạch trông thấy phía dưới một người, lập tức mở to hai mắt, trợn mắt hốc mồm, khó có thể tin, mở miệng nói ra "Nên không phải hệ thống Bug, làm đi "

Hệ thống cũng là nhẹ nhõm nói ra "Hệ thống không Bug, đây là bởi vì ký chủ hoàn thành Ân Tàng Nhiệm Vụ độ khó cực cao. Cho nên ban thưởng cực lớn."

Trần Trạch rất bất đắc dĩ, tùy tiện tìm tới nơi này, hiện tại lại là tùy tiện đạt được một người cao cấp rút thưởng quyền hạn, là cao cấp rút thưởng, mà lại là không có chút nào hạn định cao cấp rút thưởng quyền hạn.

Trần Trạch một hồi lâu, rốt cục kịp phản ứng, tranh thủ thời gian mở to mắt, không trằm tịch nữa hệ thống không gian, nói ra "Cái kia tài phú lại nhiều, ta cũng vậy không có cách nào a! Dù sao người nhìn nơi này nhiều như vậy, ta thế nhưng là mang không đi."

Nhưng mà hệ thống quân phục vụ thật vô cùng chu đáo, rất mau trở lại đáp nói ra "Hệ thống có thể mở ra Dị Thử Nguyên chứa đựng không gian, ký chủ có thể đem vật phẩm cất giữ trong đó, nhưng là để vào cùng xuất ra đều cần giao nạp điểm anh hùng một điểm."

Trần Trạch gật gù đầu, kỳ thật cũng không thể nói đất cở nào, thế nhưng là Trần Trạch cũng là nhớ không rõ sở hử đến cùng là có đa tạ Thiếu Hiệp nghĩa đáng.

Trần Trạch không khỏi nghi vấn hỏi "Hệ thống quân, ta bây giờ điểm anh hùng có bao nhiêu."

Hệ thống hồi đáp "Trước mắt ký chủ điểm anh hùng đạt tới 200, ký chủ đánh giết Trình Viễn Chỉ thu hoạch được điểm anh hùng hơn một trăm, đánh giết còn lại ác nhân thu hoạch được bộ phận điểm anh hùng, trước mắt hệ thống tính toán tính gộp lại vì điểm anh hùng 200."

Trần Trạch lập tức liền vui vẻ, nguyên lai cho là mình là một người nghèo điều ti, mặc dù đúng là thứ cặn bã cặn bã, nhưng là không nghĩ tới lập tức biến thành Cao Phú Soái (*).

Thế là Trần Trạch hào khí nói ra "Như thế cũng tốt, hệ thống quân, cho ta trước lưu lại một bộ phận dùng tới được, sau đó đem còn lại những vật này toàn bộ cho ta thu lại."

Hệ thống tích một tiếng, sau đó tại Trần Trạch còn chưa kịp phản ứng trong thời gian ngắn, lại là đem tuyệt đại bộ phận vàng bạc tài bảo thu sạch dâng lên. Thấy Trần Trạch trợn mắt hốc mồm, khó có thể tưởng tượng, thế mà nhanh như vậy.

Sau đó lưu lại gần một nửa rương vàng bạc tài bảo, vẫn như cũ là nhượng Trần Trạch mất bóc kim quang.

Trần Trạch thật vất vả yên lòng, lại là nhớ tới đến rút thưởng cổ sự, lập tức trở về đến hệ thống không gian bên trong, đã có rút thưởng quyền hạn, đừng như vậy lãng phí a! Phải nhanh a!

Trần Trạch đã không kịp chờ đợi nhìn lấy đại đĩa quay.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 11: Kiếm Thần, Tây Môn Xuy Tuyệt

Trần Trạch sờ sờ cằm, cân nhắc một phen, vẫn là quyết định sử dụng trước cái kia cao cấp rút thưởng, cũng không phải bởi vì nguyên nhân gì khác, thật sự là Trần Trạch đối với cái này cao cấp rút thưởng tràn ngập chờ mong.

Mà lại Trần Trạch mặc dù còn có hai lần định hướng Sơ Cấp rút thưởng, nhưng là đối với Trần Trạch lực hấp dẫn cũng là không lớn bằng lúc trước. Dù sao Trần Trạch tới đa cũng chẳng qua là rút ra đến một số tam tinh Võ Công Bí Tịch, Trần Trạch mục tiêu không chỉ có riêng là tam tinh Võ Công Bí Tịch.

Trần Trạch trong lòng tự nhiên là tại Huyền Tường, nếu như về sau chính mình một thân Ngũ Tinh nội công võ kỹ, sau đó tung hoành thiên hạ không địch thủ, cảm giác kia, chà chà.

Trần Trạch mở miệng nói ra "Hệ thống quân, cho ta sử dụng cao cấp rút thưởng, chỉ định nhân vật."

Trần Trạch sờ dĩ lựa chọn nhân vật, cái kia đúng là bởi vì thiếu khuyết cảm giác an toàn, loạn thế sắp đến, trời mới biết từ đâu chạy tới một cao thủ liền đem Trần Trạch bỏ.

Mà lại đây chính là cao cấp rút thưởng a! Đây cũng không phải là rau cải trắng, nhưng là muốn một trăm cái Trung Cấp rút thưởng, một vạn cái Sơ Cấp rút thưởng mới có thể lấy ra, cũng là mười vạn điểm anh hùng a! Trần Trạch cũng không biết phải tồn bao lâu mới có thể tồn đạt được a! Nghĩ đến hiệu quả sẽ không quá kém.

Bất quá Trần Trạch lúc này vẫn có một ít không yên lòng, bất quá hắn cũng không biết hệ thống quân đến cùng là ở đâu, chỉ có thể dùng dị thưởng về mặt u oán đi một vòng.

Tại Trần Trạch mệnh lệnh thoáng cái, một người Trần Trạch rất quen thuộc đại đĩa quay xuất hiện tại Trần Trạch trước mặt.

Trần Trạch ngắm một chút, cái này đại đĩa quay rất rõ ràng tăng gấp mấy lần, bất quá trong đó kiểu dáng vẫn là giống như đúc.

Bên trong vẫn là có năm cái tuyển hạng Trần Trạch lại một lần lâm vào trong chờ mong.

Năm cái tuyển hạng vật phẩm bên trong cấp tốc bắt đầu nhảy lên, hệ thống quân đã là bắt đầu sàng chọn năm cái rút thưởng tuyển hạng.

Như thế chờ một lúc, năm cái tuyển hạng chính là dị Thưởng Thanh tích xuất hiện tại đại chuyển trên bàn, cái này thế nhưng là so Sơ Cấp rút thưởng nhanh nhiều. Nghĩ đến cũng là bởi vì cái này đẳng cấp nhân vật số lượng nhất định là đại đại nhỏ hơn Sơ Cấp rút thưởng phải sàng chọn nhân vật số lượng.

Trần Trạch tỉnh tể xem xét, đây cũng không phải là nói đùa, mười vạn điểm anh hùng đâu!

Đầu tiên đập vào mi mắt là phái Hoa Sơn chuông môn, Nhạc Bất Quần. Trần Trạch vừa nhìn thấy người này không hiểu bắt đắc dĩ, hắn chẳng lẽ cùng nhạc phụ con rể hai người có duyên như vậy phân, lần trước hắn liền sàng chọn đến Lâm Bình Chi. bất quá Trần Trạch liếc một cái hệ thống bình xét cấp bậc, không khỏi chà chà tán thưởng, quả nhiên là phái Hoa Sơn chuông môn, lại là Tứ Tinh cấp bình xét cấp bậc. Đây cũng chính là tương đương với 90 trở lên chiến lực đáng.

Trần Trạch trông thấy nhân vật thứ nhất có vẻ như đã là phi thưởng ra sức, trong lòng đại định, tin tưởng phía dưới tuyển hạng nhất định là càng thêm hoàn mỹ.

Trần Trạch nhìn lấy cái thứ hai tuyển hạng, tròn mắt lú lỏi, rõ ràng là Đoàn Dự lão cha Đoàn Chính Thuần, ách, lần thứ hai rút đến, tam tinh cấp bình xét cấp bậc lộ ra rất chương mắt a!

Trần Trạch có chút tâm thần bất định, đây cũng là đi xem cái thứ ba tuyển hạng, lại buông lỏng một hơi, không được, nói cho đúng là dị thưởng kinh hi, lại là đại danh鼎鼎 phái Võ Đang Khai Sơn Tổ Sư, Trương Tam Phong. Chân chính Ngũ Tinh cấp cường giả. Dù sao cái này Trương Tam Phong Thái Cực Quyền chờ mạnh Đại Võ năng lực chuyên môn, hoàn toàn chính xác là không như bình thường.

Trần Trạch thật sự là nhịn không được đậu đen rau muống "Nếu là Lão Tử có thể rút đến cái này Trương Tam Phong, phía sau cái gì cũng không cần."

Sau đó Trần Trạch tiếp tục đi xem phía dưới tuyển hạng, hắn trừng to mắt, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì cho phải, rõ ràng là Tây Môn Xuy Tuyết bốn chữ, sáng hẳn mờ mắt Trần Trạch hai mắt.

Tây Môn Xuy Tuyết, đây chính là một vị tuyệt đối kiếm đạo cường giả, người này cùng Bạch Vân Thành Chủ Diệp Cô Thành đình phong đánh một trận, có thể nói là Kinh Thiên Địa Khiếp Quỷ Thần a! Cái kia Diệp Cô Thành kinh điển Thiên Ngoại Phi Tiên, để cho người ta rung động. Nhưng là Tây Môn Xuy Tuyết vẫn như cũ ngạo nghễ đánh bại Diệp Cô Thành.

Trần Trạch sờ mũi một cái, nhìn lấy đồng dạng là Ngũ Tinh cấp Tây Môn Xuy Tuyết, biểu thị chính mình vừa rồi cũng không nói gì.

Trần Trạch lại đi nhìn cái cuối cùng tuyển hạng thời điểm, không hiểu khéo miệng hơi rút, Bạch Vân Thành Chủ Diệp Cô Thành, phía sau đi theo Ngũ Tinh cấp hệ thống bình xét cấp bậc, yên lặng chờ tại cái thứ năm tuyển trong cỗ.

Trần Trạch rất muốn nhảy, sau đó dùng hết toàn lực đậu đen rau muống "Nói đùa cái gì, vận khí tốt như vậy "

Bất quá giờ phút này Trần Trạch trong lòng không khỏi có một ít lo được lo mất,

Dù sao trừ phía trước hai cái tuyển hạng, đằng sau đều là nổi tiếng danh gia nhân vật a! Ba người chiến lực đáng tuyệt đối là đỉnh phong.

Trần Trạch cười khổ, bất quá hắn rất nhanh liền là đem trong lòng tạp niệm bài trừ, hắn không chỉ có riêng là có một cơ hội này, mặc kệ rút đến phía trên bất cứ người nào, đối với Trần Trạch trợ giúp đều là cực kỳ cường đại được.

Cho dù là hai vị sao Hồ Thanh Ngưu, sức chiến đấu cũng không biết so với Trần Trạch cường đại đến mức nào, hướng chi là phía trên mấy vị nhân vật đầu

Liên xem như Trần Trạch chỉ rút ra đến tam tinh cấp Đoàn Chính Thuần, đối với hắn hiện tại trợ giúp cũng là phi thường to lớn.

Trần Trạch khẽ cắn môi, hung hăng đem đại đĩa quay nhất chuyển, sau đó cái này kim đồng hồ phản phát xoay tròn.

Trần Trạch nhìn chăm chăm đại đĩa quay, mặc dù khúc mắc đã giải, nhưng là có thể rút đến được rồi, tự nhiên là phải tốt.

Đại đĩa quay kim đồng hồ xoay tròn, cho đến càng ngày càng chậm chạp, chậm chạp đến thật giống như là muốn dừng lại bình thường.

Kim đồng hồ chậm rãi chuyển tới Đoàn Chính Thuần chỗ này, Trần Trạch không hiểu có chút thất lạc, nhưng là kim đồng hồ cũng là cũng không hề hoàn toàn đình chỉ.

Kim đồng hồ mặc dù di động được cực kỳ chậm chạp, nhưng là đúng là đang di động.

Kim đồng hồ từ từ vạch ra Đoàn Chính Thuần phạm vi, di động đến Trương Tam Phong trong phạm vi, Trần Trạch thở phào, Nhất Đại Tông Sư Trương Tam Phong, đây chính là thu hoạch lớn a!

Sau đó kim đồng hồ từ từ chuyển a chuyển, yên lặng lại là rồi đi Trương Tam Phong phạm vi, chỉ xẹt qua đi một chút xíu, chính là một chút.

Sau đó Trần Trạch nghe thấy hệ thống nhắc nhở "Chúc mừng ký chủ lấy được đến nhân vật Tây Môn Xuy Tuyết, Tây Môn Xuy Tuyết đem tại thích hợp thời điểm xuất hiện."

Trần Trạch ngẩn ngơ, trên mặt biểu lộ là kinh ngạc, cái loại ánh mắt này bên trong rõ ràng tràn ngập thần thái, biểu lộ cũng là mơ hồ chờ đợi.

Như thế đi qua một hồi lâu, Trần Trạch mới là đột nhiên nhảy dựng lên, nói ra "Úc a, ta rút đến Tây Môn Xuy Tuyết, ta rút đến Tây Môn Xuy Tuyết..."

Đối với cái này, hệ thống quân chỉ có thể biểu thị trầm mặc.

Trần Trạch đối với Tây Môn Xuy Tuyết xác thực kính ngưỡng, làm một cái cực kỳ có đặc sắc võ hiệp nhân vật, Trần Trạch rất thích Tây Môn Xuy Tuyết.

Bất luận là người này đối với Vu Kiếm nói chấp nhất, lại hoặc là nàng vô cùng cường đại thực lực, đều đủ để nhượng Trần Trạch sợ hãi thán phục!

Làm một cái mới ra đời tiểu thái điều, Trần Trạch vẫn là cần một chút thời gian mới có thể bình ổn lại, Trần Trạch chậm rãi đem trong óc tạp niệm khu trục, an tĩnh lại sau đó.

Trần Trạch mới là mở to mắt, nhìn lên trước mặt đại đĩa quay, có một loại không giống nhau thần thái.

Trần Trạch cười nhạt một tiếng, nói ra "Hệ thống quân, mở cho ta khai một lần Võ Công Bí tịch rút thưởng đi."

Trần Trạch trước mặt đại đĩa quay lập tức bàn nhỏ số, sau đó bắt đầu nhanh chóng sàng chọn Võ Công Bí tịch đi.

Trần Trạch lần này ngược lại là bình tĩnh rất nhiều, không lấy vật vui, không lấy mình buồn, dù sao mới vừa rồi bị Tây Môn Xuy Tuyết kích thích hòng, giờ phút này ngược lại là chống ép năng lực tăng cường không ít.

Trần Trạch trực tiếp đem hai lần định hướng Võ Công Bí tịch Sơ Cấp rút thưởng toàn bộ sử dụng, đi qua một phen rút ra, Trần Trạch thành công thu hoạch được hai quyển tam tinh cấp bậc mạnh Đại Võ công lao.

Theo thứ tự là « Thiên Sương Quyền », « Phong Thần Thối ».

Lần này Trần Trạch có thể nói là thắng lợi trở về.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Xuất phát Toánh Xuyên

Trần Trạch rút thưởng sau khi hoàn thành, trong óc đã là nhiều Thiên Sương Quyền cùng Phong Thần Thối cái này hai môn võ kỹ các loại ký ức, năng phương pháp tu luyện cũng là thật sâu lạc ấn tại Trần Trạch trong óc.

Trần Trạch ném thử tu luyện một phen, cảm giác được thân thể của mình lại một lần nữa tràn ngập lực lượng, Trần Trạch phát phát hai tay, trong hai tay ẩn ẩn có Hàn Băng Chi Khí lóe ra.

Trần Trạch quay người lại, thẳng đến ngoài động, tốc độ trong lúc nhất thời lại là nhanh đến mức khó có thể tưởng tượng.

Trần Trạch không khỏi mỉm cười, bất quá trong nháy mắt, Trần Trạch cũng đã là trông thấy sơn động bên ngoài Hồ Thanh Ngu, Trần Trạch vừa cười vừa nói "Lão ngu, nhìn ta."

Hồ Thanh Ngu ngẩn ngơ, nghi hoặc nhìn Trần Trạch, có chút không hiểu thấu, Trần Trạch cũng là lấy tốc độ cực nhanh, chỉ chớp mắt đi vào Hồ Thanh Ngu trước mặt, nhưng Hồ Thanh Ngu giật mình.

Sau đó Hồ Thanh Ngu kinh ngạc tốc độ "Chúa công, người cái này là thế nào "

Trần Trạch khoe miệng nhếch lên, mang theo một tia ngạo kiều "Ha Ha, không nói cho người."

Hồ Thanh Ngu khoe miệng hơi rút, bất đắc dĩ lắc đầu, dứt khoát liền không đi nghĩ nhiều như vậy.

Trần Trạch cũng không cần quan tâm nhiều, nói ra "Lão ngu, chúng ta trở về đi."

Hồ Thanh Ngu lại là ngẩn ngơ, thì thào hỏi "Chúa công, ở trong đó tài bảo làm sao bây giờ "

Trần Trạch cười trả lời "Chính người đi nhìn vừa nhìn liền biết."

Hồ Thanh Ngu ngay sau đó quay người đi vào trong sơn động, Trần Trạch không hiểu mang theo nụ cười quỷ dị, trong lòng âm thầm nghĩ tới, cái này Hồ Thanh Ngu trông thấy vừa rồi nhiều như vậy tài bảo, bất quá trong chớp lát lập tức biến mất vô ảnh vô tung, chỉ còn lại có như vậy ít đồ, không biết có thể hay không dọa đến ngẩn người đâu!

Trần Trạch lại nhìn bên ngoài đi đến, cái này Liêu Hóa giờ phút này thức thời sau khi rời đi núi, Trần Trạch cũng không thêm để ý Hồ Thanh Ngu đến cùng là biểu tình gì, trực tiếp cũng là sau khi rời đi núi, hướng sơn trại đi.

Liêu Hóa đối với sơn trại sự tình ngược lại là tận trung cương vị công tác, không có chút nào cô phụ Trần Trạch tín nhiệm với hắn, Trần Trạch nhìn lấy Liêu Hóa giờ phút này vẫn như cũ là cẩn thận tỉ mỉ tại chỗ quản lý vụ, trong lòng không hiểu tán thưởng.

Qua một hồi lâu, Hồ Thanh Ngu mới là một mặt cổ quái nhìn lấy Trần Trạch, có chút khó có thể tin, cũng có chút ngốc tệ.

Trần Trạch cười ha ha, bị gia dọa sợ chứ, đương nhiên, Trần Trạch nhưng sẽ không nói cho Hồ Thanh Ngu hắn đến cùng là làm gì.

Trần Trạch nhìn lấy Hồ Thanh Ngu, trong mắt có chút bận tâm, mở miệng nói ra "Lão ngu, ta cảm thấy nơi đây không thể đợi tiếp nữa."

Hồ Thanh Ngu sững sờ, nghi hoặc hỏi "Cái này là vì sao "

Trần Trạch suy nghĩ một lát, mới là nói ra "Những cái kia tài bảo lai lịch không đơn giản, nơi này hẳn là một ít người một chỗ Bảo Khố, chúng ta làm ra cái này một việc sự tình, chỉ sợ là không cần bao lâu, những người kia liền hội tìm tới nơi này."

Hồ Thanh Ngu trên mặt lộ ra vẻ suy tư, nói ra "Chẳng lẽ là một cái tổ chức nào đó như vậy bọn hắn vì sao muốn cất giữ nhiều như thế tài bảo ở đây "

Trần Trạch gật gật đầu, lại cũng không đáp lời, Hồ Thanh Ngu đột nhiên mở to hai mắt, tự lẩm bẩm nói ra "Những người này quả nhiên là gan to bằng trời a! Bọn hắn chỉ sợ là phải..." Hồ Thanh Ngu ngẩng đầu nhìn Trần Trạch

Trần Trạch vừa cười vừa nói "Hiện ở tại chúng ta cũng quản không được nhiều như vậy, dù sao bây giờ tình trạng chúng ta nhưng không an toàn, chúng ta bây giờ đem những tài bảo lấy đi, cũng là phải đổi chỗ khác góc."

Nói lên tài bảo, Hồ Thanh Ngu nhìn lấy Trần Trạch biểu lộ lại một lần cổ quái, sau đó Hồ Thanh Ngu nói ra "Cái kia chúng ta hẳn là đi nơi nào "

Đối mặt Hồ Thanh Ngu vấn đề, Trần Trạch nhếch miệng mỉm cười, đáp "Lão ngu, người hẳn còn nhớ lần trước ta hai người cứu Thái Ung đi, có người này trợ giúp, chúng ta nếu là muốn tại Toánh Xuyên thu hoạch được một chỗ trang viên, dễ như trở bàn tay."

Hồ Thanh Ngu tán đồng hồi đáp "Nếu như là thế này, cũng là không tệ, ngay sau những người này liền có thể quang minh chính đại chờ ở bên ngoài, có một người chính thức thân phận, chỉ cần nhượng Liêu Hóa quản lý trang viên, sau đó huấn luyện cái này năm trăm người..." Nói đến đây, Hồ Thanh Ngu không hiểu nhìn Trần Trạch một chút, trong lòng tựa hồ là đối với Trần Trạch kế hoạch có một thứ đại khái được giải.

Trần Trạch híp híp mắt,

Nói ra "Trong loạn thế, làm sao có thể đủ an hưởng quá bình sinh sống."

Hồ Thanh Ngu ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, đáp "Không tệ, đó là cái loạn thế, không thể như thế cầu an."

Trần Trạch quay người lại, trực tiếp đi tìm Liêu Hóa thương lượng.

Liêu Hóa một biết Trần Trạch tin tức, đầu tiên là ngần ngại, sau đó là kinh hi, nói ra "Nếu là có thể rời đi cái này sơn trại, trở lại dưới núi sinh hoạt, tự nhiên là không thể tốt hơn, dù sao không có người nào là cam tâm tình nguyện tới đây vào rừng làm cướp." Liêu Hóa nói bao quát chính hắn.

Trần Trạch nói với Liêu Hóa "Nguyên Kiệm, ngươi mang mấy cái người tâm phúc, đi đem những cái kia tài bảo dọn đi, ừm, đừng quá kỳ quái." Trần Trạch ngữ trọng tâm trường nói ra.

Liêu Hóa gật gật đầu, nói ra "Tuân mệnh, chúa công." Liền mang theo hắn người tâm phúc, đi chỗ hang núi kia bên trong.

Không bao lâu, Liêu Hóa chính là đến sơn động trước đó, hắn hít sâu một hơi, phát phát tay, mang theo mấy người đi vào.

Sau đó Liêu Hóa nhìn lên trước mặt chỉ có một cái rương trống rỗng sơn động, khoe miệng hơi rút, trong lòng không hiểu có chút minh bạch Trần Trạch phương mới nói ý tứ.

Liêu Hóa cười khổ nói "Người tới, cho ta đem cái rương này dọn ra ngoài."

Mấy người còn chưa phát giác mình lịch, nghe thấy Liêu Hóa phân phó, cũng không được trong khu vực quản lý rốt cuộc là thứ gì, trực tiếp mấy người nâng lên, hướng trong sơn trại đi.

Trở lại sơn trại, Liêu Hóa nhìn lấy Trần Trạch, có chút bất đắc dĩ cười khổ, nói ra "Chúa công, cái này..."

Trần Trạch vừa cười vừa nói "Ngươi không cần biết quá nhiều, ngươi chỉ cần biết những vật kia đều bị ta thu lại."

Liêu Hóa gật gật đầu.

Trần Trạch tiếp tục nói "Nguyên Kiệm, những thứ này chính là chúng ta đến Toánh Xuyên đưa mua trang viên tiền tài. bắt quá các ngươi cũng không cần sốt ruột, ta cùng lão ngư trước xuống núi Toánh Xuyên nhìn xem, đến lúc đó định ra lại phái người thông tri các ngươi."

Liêu Hóa gật gật đầu, chấp tay nói ra "Đa tạ chúa công."

Trần Trạch cười nói "Đối với ta thuộc hạ, đương nhiên sẽ không bạc đãi."

Thế nhưng là Trần Trạch có chút ít cảnh cáo nói "Nhưng là nếu là dám phản bội ta, hậu quả, chắc hẳn không cần ta nhiều lời."

Liêu Hóa giật mình, không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, bị Trần Trạch uy thế giật mình, nói ra "Thuộc hạ tuyệt không hai lòng."

Trần Trạch không gật đầu cũng không có lắc đầu, chỉ là híp mắt nói ra "Nguyên Kiệm, ta tự nhiên tin tưởng ngươi, nhưng là nơi này năm trăm người, cần phải ngươi nhiều tiếp theo phen công phu."

Liêu Hóa tranh thủ thời gian chấp tay cảm ơn.

Trần Trạch ngẩng đầu nhìn một chút ngày, lại nhìn lấy Liêu Hóa, hỏi "Nguyên Kiệm, ngươi nhưng từng tu luyện qua nội công?"

Liêu Hóa ngần ngại, sau đó lắc đầu, hồi đáp "Khởi bẩm chúa công, Nội Công Tâm Pháp ở chỗ này mặc dù cũng không phải là không có gì cả, nhưng là lại cũng không phải bình thường người có thể tu luyện, ít nhất cũng là cần nhà quyền quý mới có thể thu hoạch được, thuộc hạ... Tự nhiên là không tu luyện."

Trần Trạch gật gật đầu, sau đó lập tức hệ triệu hoán thống đối với Liêu Hóa kiểm tra một phen, chiến lực đáng đã đạt tới gần sáu mươi, mặc dù còn không có Tinh Cấp, nhưng là đối với Liêu Hóa tuổi như vậy, không thể nói thiên phú dị bẩm, cũng là không tệ.

Đánh giá cúi đầu Liêu Hóa, Trần Trạch bỗng nhiên cười nói "Không sao cả, ta chỗ này vừa lúc có một bộ Nội Công Tâm Pháp, mặc dù phẩm cấp không cao, nhưng là đối với ngươi suy nghĩ tất hữu dụng."

Liêu Hóa khẽ giật mình, ngẩng đầu nhìn Trần Trạch, một hồi lâu mới là lấy lại tinh thần, lập tức chấp tay nói ra "Đa tạ chúa công."

Trần Trạch « phái Võ Đang cơ sở Nội Công Tâm Pháp » mặc dù nói là lạc ấn tại Trần Trạch trong óc, Trần Trạch không có cách nào trực tiếp lấy ra, nhưng là Trần Trạch lại là có thể đem nó sao chép một lần, cũng là bình thường không hai.

Trần Trạch không có hoa nhiều đại công phu là viết xong, mặc dù bút lông viết có chút phí sức, nhưng là đồ vật xác thực không nhiều.

Trần Trạch đem sao chép « phái Võ Đang cơ sở Nội Công Tâm Pháp » giao cho Liêu Hóa, nói ra "Nguyên Kiệm, cái này Tâm Pháp, ngươi lời đầu tiên mình tu luyện, nhưng là nếu là có còn lại tâm phúc, thiên phú trung thành đều tốt, ngươi cũng có thể đem Tâm Pháp truyền thụ."

Liêu Hóa bái tạ, đối với Trần Trạch, càng phát ra trung thành.

Trần Trạch giải quyết cái này chuyện như thế này, hôm sau chính là mang theo Hồ Thanh Ngư đi đến thông hướng Toánh Xuyên con đường, cái này đường xá không tính là quá xa, nhưng lại là Trần Trạch lần thứ nhất đạp vào.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Toánh Xuyên trong thành

Trần Trạch mang theo Hồ Thanh Ngu, hai người nhìn lên trước mặt cao lớn tường thành, Trần Trạch không khỏi than thở nói "Nơi này là Toánh Xuyên đi!"

Hồ Thanh Ngu gật gù đầu, trả lời nói ra "Không tệ, chúa công, nơi này là Toánh Xuyên thành, Toánh Xuyên thành chính là Toánh Xuyên quận Trị Sở, cho nên tường thành tu kiến cũng là phí sức không ít."

Trần Trạch nhìn ra xa cao mấy chục mét tường thành, trong lòng không phải do nghĩ đến, cái này Toánh Xuyên bất quá là một chỗ quận chỗ, nếu là chân chính Đại Hán quốc đều Lạc Dương, cái kia lại sẽ có nhiều hùng vĩ đâu

Nghĩ đến đây, Trần Trạch lại có một ít may mắn, chính mình lần này có cơ hội đi tới nơi này Đông Hán những năm cuối, kiến thức thiên hạ này, cũng là một phen chuyện vui a! Nếu là có thể ở thời đại này kiến công lập nghiệp, cái kia chẳng phải sung sướng!

Trần Trạch trong lòng cái kia cổ không hiểu thấu suy nghĩ cùng ý nghĩ, càng ngày càng rõ ràng.

Trần Trạch nhìn qua Toánh Xuyên thành, cười hỏi "Lão ngu, cái này Toánh Xuyên có thể nói nhân kiệt địa linh, không biết ngươi là có hay không là biết một số "

Hồ Thanh Ngu gãi gãi đầu, trả lời nói ra "Cái này vậy mà không biết, ta Hồ Thanh Ngu dù sao cũng không phải Toánh Xuyên người, chúa công nếu là muốn giải vẫn là muốn đi cùng người địa phương chào hỏi, hoặc là nói tìm cái kia Thái Ung."

Trần Trạch bắt đắc dĩ cười khổ, gia hỏa này quả nhiên là không đáng tin cậy, Trần Trạch bản muốn dò xét một phen Toánh Xuyên tuần kiệt Quách Gia, Hí Chí Tài, Tuân Úc đám người hạ lạc đâu! Giờ phút này Trần Trạch đành phải đem đầu nhất chuyển, nói ra "Tốt, đi thôi, lão ngu."

Hồ Thanh Ngu vẫn là yên tĩnh nằm bên hông bảo kiếm, đi theo Trần Trạch, có lẽ là bởi vì hệ thống nguyên nhân, Trần Trạch cảm thấy cái này Hồ Thanh Ngu cùng nguyên tác bên trong tính tình lộ ra khác biệt, có lẽ trừ kỹ năng, còn lại sẽ có biến hóa đi!

Hai người đi vào Toánh Xuyên thành bên trong, Toánh Xuyên nguyên bản nằm ở trung nguyên giàu có địa khu, tại Toánh Xuyên thành bên trong tự nhiên cũng là cực kỳ phồn hoa, mặc dù bởi vì trọng nông đề ép buôn bán nguyên nhân dẫn đến buôn bán cũng không có tương lai phát đạt như vậy, thế nhưng là trong đó quan lại quyền quý chỗ ở khắp nơi có thể thấy được.

Trần Trạch đột nhiên ngẩn ngơ, bỗng nhiên suy nghĩ từ bản thân có vẻ như tình huống như thế nào cũng không rõ ràng, tuy nói cái này Thái Ung gọi là hán đến Toánh Xuyên thành bên trong tìm hán, thế nhưng là hán hoàn toàn không biết nên đến Toánh Xuyên thành nơi nào tìm kiếm Thái Ung.

Trần Trạch nhìn chung quanh, sau đó bắt đắc dĩ lắc đầu, nói ra "Lão ngu, ta quên hỏi cái kia Thái Ung ở đâu tìm hán, cái này Toánh Xuyên thành lớn như vậy, nhưng làm sao tìm được đạt được người a!"

Hồ Thanh Ngu cau mày một cái, nhìn lấy Trần Trạch, nói ra "Chúa công, không biết người này có phải là hay không Toánh Xuyên người."

Trần Trạch ngẫm lại, lắc đầu, Hồ Thanh Ngu còn nói "Nghĩ như vậy nhất định người này nhất định là tên Văn Thiên xuống người, chủ nhân thêm chút tìm hiểu liền có thể." Hồ Thanh Ngu có chút khinh thường nhìn Trần Trạch một chút.

Trần Trạch trợn mắt trừng một cái, im lặng trả lời "Lão ngu, ngươi cho rằng ta cái gì cũng không nghĩ đến, thế nhưng là ngươi không trông thấy cái kia Thái Ung thế nào vô cùng đơn giản tới đây, có thể có mấy cái người biết hán ở đâu cho dù là nổi tiếng thiên hạ đại nhân vật, ngươi ta cẩn thận từng li từng tí, sợ cũng là để cho người ta khó mà tìm kiếm."

Hồ Thanh Ngu khẽ giật mình, tăng hắng một cái, xoay người sang chỗ khác, lão giang hồ lật xe, tốt xấu hổ. Trần Trạch cười khổ nói "Chẳng qua hiện nay cũng không có cách nào, đi hỏi một chút đi, thử thời vận cũng tốt a!"

Trần Trạch quay đầu liền đi, trông thấy một bóng người, hỏi "Quấy rầy thoáng cái, xin hỏi túc hạ nhưng từng biết được Thái Ung tiên sinh."

Người kia khẽ giật mình, nhìn lấy Trần Trạch dò xét một phen, hỏi "Vị công tử này chẳng lẽ là muốn tìm Thái tiên sinh "

Trần Trạch gật gù đầu, cũng không kiêu ki, nói ra "Không tệ, chúng ta cùng Thái Ung tiên sinh quen biết, hôm nay liền là có chuyện cần ngài giúp đỡ."

Người kia phối hợp gật gật đầu, nói ra "Thì ra là thế, cũng tốt, bây giờ Thái tiên sinh ngay tại tại hạ trong nhà, nếu là túc hạ muốn đi tìm Thái Ung tiên sinh, vậy thì đi theo ta đi."

Trần Trạch há to mồm, ngơ ngác nhìn, Hồ Thanh Ngu cũng là khóe miệng hơi rút, hai người không hiểu cảm giác im lặng, vận khí này, ách, thật là lợi hại.

Trần Trạch liên tục không ngừng nói ra "Như thế rất tốt, tại hạ cung kính không bằng tuân mệnh, đa tạ cái này vị Huynh Đài dẫn đường."

Trần Trạch giờ phút này mới là quan sát tỉ mỉ lên người này trước mặt đến, cái này vóc người ngược lại là tuổi trẻ, mà lại có một cổ ôn tồn lễ độ khí chất,

Một thân trường bào màu xanh, đã không phàm tục cũng không nhiều lắm châu Bảo Khí dùng, rõ ràng là một người có tu dưỡng Nho Sĩ.

Trần Trạch thăm dò hỏi "Không biết cái này vị Huynh Đài tôn tính đại danh." Trần Trạch rất thức thời nói ra.

Cái kia người trẻ tuổi không được tốt ý tứ gãi đầu một cái, vừa cười vừa nói "Túc hạ không cần phải khách khí, tại hạ họ Tuân, tên một chữ một người úc chữ, chính là cái này Toánh Xuyên tuân gia bên trong người."

Trần Trạch lại một lần nữa mở to hai mắt, Hồ Thanh Ngu ngược lại là một mặt bình tĩnh, Trần Trạch cả lăm "Cái gì... Tuân... Tuân Úc "

Tuân Úc nhìn lấy Trần Trạch khoa trương biểu lộ, cũng là ngẩn ngơ, nghi vấn hỏi "Túc hạ thế nào, chẳng lẽ túc hạ nghe qua tại hạ hơi tên "

Trần Trạch rất là trình trọng việc gật đầu, hồi đáp "Không tệ, đúng là nghe qua Tuân Úc một người, lại là nghĩ không ra là như thế tuổi trẻ tuân nhà Nhân Kiệt a!" Trần Trạch khoắc lắc đánh cái rắm công phu giờ phút này nhìn một cái không sót gì.

Tuân Úc như thế chất phác người, lập tức có chút xấu hổ nói ra "Túc hạ quá khen."

Trần Trạch cười ha ha "Không có, tại hạ ngược lại là muốn cùng Huynh Đài kết giao bằng hữu, tại hạ Trần Trạch, không biết Tuân huynh có hay không hãnh diện!"

Tuân Úc cũng là mỉm cười trả lời "Đây là tự nhiên, Tuân nào đó tự nhiên là nguyện ý cùng Trần huynh giao người bạn này. "

Trần Trạch trong lòng nhin không được oán thán, Ha Ha, tiểu tử nguoi quả nhiên là mắc câu.

Sau đó, cùng lúc đó chính là ở bên cạnh Hồ Thanh Ngu lại một lần nữa bị chấn động đến nhân sinh quan, giá trị quan, nhìn lấy thời khắc này Trần Trạch trợn mắt hốc mồm, cái này phong cách vẽ không đúng!

Kết quả là, tại trên đường cái, hai người kẻ vai sát cánh, trò chuyện với nhau thật vui, một đường hướng về tuân gia đi đến.

Không bao lâu, ba người liền đến Tuân phủ đại môn trước đó, cái này Tuân phủ quả nhiên không hổ là Toánh Xuyên thế gia đại tộc, đại môn này cỡ kính, trang viên này cực lớn, chỉ sợ cũng là không thể tầm thường so sánh, Trần Trạch không hiểu có chút chờ mong.

Tuân Úc trực tiếp nhượng người gác cổng mở ra một đạo cửa hông, mang theo Trần Trạch liền đi tiến cái này Tuân phủ bên trong, Trần Trạch mang theo ngạc nhiên, đi vào trong đó.

Tuân phủ rất lớn, xác thực rất lớn, mặc dù nói so ra kém hoàng cung gì gì đó chiếm diện tích rộng rãi, nhưng là cũng tuyệt đối không nhỏ.

Tối thiểu nhất tới nói, Trần Trạch đi theo Tuân Úc đi một hồi lâu mới đi đến một người Nội Viện, Trần Trạch nhìn lấy cái kia rộng rãi khí thế, trong lòng âm thầm phỏng đoán cái này chắc là Tuân phủ tiếp khách vị trí.

Trần Trạch ánh mắt nghi hoặc nhìn lấy Tuân Úc, Tuân Úc len lén liếc vài lần, sau đó bất đắc dĩ nói với Trần Trạch "Trần huynh, nhìn tới bây giờ muốn thấy Thái tiên sinh sợ là không được a!"

Trần Trạch khẽ giật mình, hỏi "Cái này là vì sao, chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì sao "

Tuân Úc cười khổ trả lời "Đây cũng không phải, chỉ là bây giờ Thái tiên sinh ngay tại trong chính sảnh cùng gia phụ nói chuyện phiếm, nghĩ đến là cần chờ chờ một chút thời gian."

Đối với Tuân Úc về mặt bất đắc dĩ, Trần Trạch nhếch miệng mỉm cười, nói ra "Không ngại, tại hạ sự tình cũng không phải là việc gấp, không cần quấy rầy hai vị tiền bối."

Tuân Úc gật gật đầu, mang theo Trần Trạch hướng một địa phương khác đi đến, quay người ở giữa, Trần Trạch bỗng nhiên trông thấy một đạo mạn lệ thân ảnh mười ngón thon dài, Cổ Cầm dây cung động, thân ảnh cùng tiếng đàn, du dương như Tiên Tử.

Chương 14: Thái gia có nữ (thứ 1)

Cách đó không xa một chỗ viện tử, không cao tường vây, theo du dương tiếng đàn vang lên, Trần Trạch trông thấy tường vây bên trong đạo nhân ảnh kia, nhưng không phải là Thái Diễm Thái Văn Cơ sao!

Trần Trạch không có quấy rầy, yên lặng dừng lại, Tuân Úc kinh ngạc nhìn Trần Trạch một chút, cũng là đứng ở bên cạnh, nhẹ giọng nói "Vị này là Thái Ung tiên sinh độc nữ, tên một chữ một người diễm, Tự Văn cơ, chính là ta Đại Hán số một số hai tài nữ, Cầm Nghệ kinh người, các loại diễn tịch càng là tinh thông, nếu không có thân là thân nữ nhi, chỉ sợ là chúng ta nam nhi đều là cam bái hạ phong a!"

Trần Trạch nhìn lấy Tuân Úc bắt đầu đi lắc đầu biểu lộ, mỉm cười, nói ra "Cái này ta ngược lại thật ra minh bạch, thái tiểu thư tiếng đàn này quả nhiên là khoan thai dễ nghe a! Quá đẹp." Trần Trạch từ đáy lòng cảm thán, không muốn còn lại, yên tĩnh say đắm ở Cầm trong tiếng.

Thái Diễm giờ phút này đánh đàn, ngược lại là không chú ý tới tường vây bên ngoài giờ phút này đang có người đang trộm nghe, một lòng say đắm ở thế giới của mình, theo tiếng đàn chấp trùng.

Tiếng đàn có tận, tiếng đàn chậm rãi tan biến, coong nhưng mà đến biến mất. Thái Diễm ngón tay rơi xuống, thờ ngum khí. Cũng là đột nhiên nghe thấy tại tường vây bên ngoài đột nhiên truyền tới thanh âm "Đại diệu, tốt Cầm Nghệ a!"

Thái Diễm lập tức có chút xấu hổ ngẩng đầu nhìn lại, bất kể như thế nào, nàng tất nhiên là thiếu nữ, lại có người chưa đồng ý còn tự tại tại tường vây bên ngoài nghe lén, quả thực là nhượng Thái Diễm trong lòng có chút náo.

Tại tường vây bên ngoài Trần Trạch tại nghe xong Thái Diễm đàn tấu sau đó, nhin không được quát to một tiếng "Đại diệu, tốt Cầm Nghệ." Tốt a, bất kể nói thế nào, Trần Trạch không có chút nào phát giác được tình huống xấu hổ.

Bên cạnh Tuân Úc lập tức biến sắc, người trộm nghe con gái người ta đánh đàn coi như, hiện tại thế mà còn lớn lối như thế, Tuân Úc nhìn xem Trần Trạch, trong lòng đã đang nghĩ, đến cùng là chờ một chút phải làm thế nào đem Trần Trạch kéo về đi. .

Sau đó tại Tuân Úc ánh mắt kinh ngạc bên trong, Thái Diễm nổi giận đùng đùng ngẩng đầu lên, ánh mắt sắc bén tại đảo qua Trần Trạch một khắc này trong nháy mắt tan thành mây khói.

Sau đó tại Tuân Úc trợn mắt hốc mồm biểu lộ phía dưới, Thái Diễm kêu lên "Ân Công, là người" tại sau đó lặc, Thái Diễm liền đẩy cửa ra, đi đến Trần Trạch trước mặt.

Trần Trạch nhìn lên trước mặt tinh xảo và đẹp người Thái Diễm, mỉm cười, nói ra "Lần này tại hạ tới đây là muốn tìm Thái tiên sinh giúp một chút, không muốn ở đây nhìn thấy thái tiểu thư."

Thái Diễm đánh giá Trần Trạch, một hồi lâu mới là nói ra "Ân Công không cần khách khí như vậy, hiện tại ta liền dẫn người đi tìm cha, nàng mấy ngày nay nhưng cũng là nhắc tới người đây!"

Như thế Trần Trạch không có ý tứ, vội vàng nói "Lần kia cũng chỉ là thuận thế vì đó, hai vị cũng không cần nhớ nhưng trong lòng."

Thái Diễm lắc đầu "Làm sao lại thế bất luận như thế nào, Ân Công cũng là ta cha con hai người ân nhân cứu mạng, bây giờ thế đạo bất bình, làm sao có thể đủ tùy ý quên mất, Ân Công cũng không cần ngại quá nhiều, ta trực tiếp dẫn người đi tìm cha đi!"

Trần Trạch tự nhiên là cung kính không bằng tuân mệnh. Mà giờ khắc này Tuân Úc mở to hai mắt, khó có thể tin, sau đó nhìn bên cạnh tương tự im lặng, cũng không được làm sao nói chuyện Hồ Thanh Ngu, nói ra "Cái này vị Huỳnh Đài, đây là chuyện gì "

Hồ Thanh Ngu thờ ngum khí, nói ra "Trước đó vài ngày trên đường vừa lúc gặp phải Thái Ung tiên sinh cha con hai người bị một đám tặc nhân cướp bóc, chủ Công Dữ ta cứu hai người, chính là bây giờ như vậy."

Tuân Úc tăng hăng một cái, cười khổ nói "Cũng là khó trách, Thái tiên sinh tuy không phải quan lớn, nhưng là tình tình cũng là so đủ Tam Công a! Há là người bình thường có thể thỉnh cầu hỗ trợ." Tuân Úc cùng Hồ Thanh Ngu hai người một đường đi tới.

Thái Diễm trực tiếp mang theo Trần Trạch dọc theo vừa mới trở về đường đi đi, không có chút nào tị huý, bất quá cũng không có vấn đề gì, dù sao Trần Trạch thế nhưng là bọn hân ân nhân cứu mạng. Mà lại Thái Diễm thế nhưng là Thái Ung nữ nhi, còn có thể sao.

Thái Diễm đích thật là một người phi thường có tri thức hiểu lễ nghĩa nữ tử, cho dù là trông thấy Trần Trạch kích động, cũng là cũng không có có cử động thất thường gì, đương nhiên, trừ vừa rồi chạy đến mở cửa, vậy thì rất xấu hổ.

Đường Thượng Thái điểm nói với Trần Trạch "Không biết Dwayne công tìm ta cha là có chuyện gì "

Trần Trạch không được tốt ý tứ cười trả lời "Ừm, Trần mỗ là muốn tại Toánh Xuyên mua mua một miếng đất,

Ừm . . Có thể muốn so sánh lớn."

Lần này ngược lại là Thái Điểm ngần ngại, sau đó im lặng ngẩng đầu nhìn Trần Trạch, chút chuyện nhỏ này tìm ta cha. . . Sau đó Thái Điểm mở miệng nói ra "Thì ra là thế, sau đó ta cha định sẽ nghĩ biện pháp giúp Ân Công."

Thái Điểm mở miệng một tiếng Ân Công, Trần Trạch cảm thấy không chịu đựng nổi, mở miệng nói ra "Kỳ thật thái tiểu thư không cần khách khí như thế, Trần mỗ cùng thái tiểu thư tuổi tác chênh lệch không lớn, gọi thẳng Trần mỗ Trần Trạch liền có thể."

Thái Điểm nhìn chằm chằm Trần Trạch một hồi lâu, mới là yên lặng gật đầu "Bất kể như thế nào, Ân Công người lớn hơn ta một số, ta liền gọi người Trần đại ca thôi."

Trần Trạch khoe miệng gạt một cái, đưa tay sờ mũi một cái, gật gật đầu nói "Thái tiểu thư tùy ý."

Thái Điểm cười tủm tỉm nói ra "Đã như vậy, Trần đại ca cũng không cần gọi ta thái tiểu thư, như thế xa lạ, gọi ta Tự Văn cơ thôi."

Trần Trạch thừa dịp gạt đầu, đây mới là nhớ tới Thái Điểm đều có chữ viết, bây giờ hán còn không có chữ, dù sao thời đại này thế nhưng là cực kỳ lưu hành xưng chữ, Trần Trạch giờ phút này đã dò xét lúc nào làm cái chữ ra tới.

Trần Trạch nhẹ giọng kêu lên "Hôm nay nghe Thái. . . Ừm, Văn Cơ một khúc, tài nữ tên danh bất hư truyền."

Thái Điểm hành vi cử chỉ đoan trang trang nhã, tuy nói bởi vì niên kỷ nguyên nhân luôn luôn thiếu không đồng nhất chút thiếu nữ ngang ngược, nhưng là lộ ra càng thêm đáng yêu.

Thái Điểm bị Trần Trạch khen một cái, ngược lại là có chút xấu hổ dâng lên "Đây đều là ta cha chỗ Giáo sư, ta cha Cảm Nghệ, cho dù là tại Đại Hán đều là số một số hai, Trần đại ca nếu không tin, sau đó có thể đi hỏi ta cha."

Trần Trạch cười ha ha một tiếng, nói ra "Cũng tốt, trước đó không lâu cùng hai vị gặp mặt, có việc không thể đủ lâu sơi thô, hôm nay cùng Thái Công tâm tình cũng là đại diệu."

Hai người không bao lâu lại là trở lại chỗ kia tiếp khách ngoài phòng khách, Trần Trạch đi tại Thái Điểm bên cạnh, thời đại này đối với thân phận địa vị cái gì coi trọng, Thái Điểm tự nhiên biết, cho dù là Trần Trạch cố ý lui ra phía sau một số, Thái Điểm cũng là theo, khiến cho Trần Trạch chỉ có thể như vậy đi tới.

Thái Điểm đối với Trần Trạch thi lễ, nói ra "Trần đại ca chờ một lát một lát, Văn Cơ hiện tại liền đi cáo tri cha."

Trần Trạch đứng đấy gật gật đầu, hán làm một cái người đời sau, tự nhiên là không biết cái gì đều không rõ ràng.

Thái Điểm một người trước một mình đi vào trong đại sảnh, bên trong có lượng người đàn ông tuổi trung niên, một tên phương Phương Chính chính, nho nhã nghiêm túc khí tức nam tử, nhưng không phải liền là Thái Ung sao.

Còn có một người, vừa nhìn cũng là biết đọc đủ thứ thi thư người, hào hoa phong nhã, khí chất phi thường.

Thái Ung vừa nhìn thấy Thái Điểm, có chút kinh ngạc nói ra "Điểm nhi, người như thế nào "

Một tên khác nam tử cũng là trêu ghẹo nói ra "Văn Cơ chất nữ hán là có chuyện gì "

Thái Điểm đối với hai người trong suốt thi lễ, sau đó nói với Thái Ung "Cha, người cũng đã biết hài nhi vừa rồi nhìn thấy ai "

Thái Ung nhìn lấy Thái Điểm kỳ quái biểu lộ, trong lòng hơi suy tư, suy nghĩ một chút, trong lòng đã là có đáp án, thế là cười hỏi "Người nào không phải là Ân Công Trần Trạch "

Thái Điểm lập tức trì trệ, đây không được cao hứng nói "Cha người làm thế nào biết."

Thái Ung cười ha ha "Ha Ha, nhìn người biểu lộ như vậy, hôm đó nhưng không phải cũng là như vậy."

Thái Ung đối với một tên khác nam tử khoát tay chặn lại, nói ra "Đi thôi, trọng từ, dẫn người đi nhìn xem ta những ngày này nhắc tới tuổi trẻ tuần kiệt."

Người kia cũng là cười to, cười đến thoải mái, hai người đi ra bên ngoài phòng.

Chương 15: Thiên hạ đại thế (thứ 2)

Trần Trạch chờ ở bên ngoài lấy, dị thường lạnh nhạt, mỉm cười không thay đổi, trong lòng của hắn tự nhiên là có thể đoán được Thái Ung tính tình, cũng không cần lo lắng cái gì chuyện qua sông rút cầu.

Ngay tại Trần Trạch gặp không kinh sợ đến mức thời điểm, ba đạo thân ảnh đi tới. Thái Diễm giờ phút này thon thả Thanh Ảnh đi theo hai người sau lưng, Trần Trạch biết, Thái Ung đến.

Trần Trạch khom mình hành lễ, nói ra "Trần Trạch gặp qua hai vị tiên sinh." Không được là đại nhân cũng không phải còn lại, lộ ra không kiêu ngạo không tự ti, cái kia trọng từ nhìn lấy Trần Trạch, khẽ gật đầu.

Thái Ung cười ha ha, mau chóng tới đem Trần Trạch nâng đỡ "Ân Công làm gì như thế, nếu không phải Ân Công, ta cha con hai người nhưng không biết vút xác hoang dã đi."

Trần Trạch cười khổ lắc đầu, trả lời "Thái tiên sinh chớ có xưng văn bối vì Ân Công, tiện tay mà thôi mà thôi, mà lại chúng ta nam tử hán đại trượng phu, chẳng phải là hẳn là thấy việc nghĩa hăng hái làm, nếu là sợ đầu sợ đuôi, như thế nào coi là nam tử hán đại trượng phu đâu "

Thái Diễm nghe thấy Trần Trạch lời nói, trong mắt lại hiện lên một tia dị dạng quang mang, Thái Ung thì là cười lớn gật gật đầu "Cũng vậy, lão phu vậy liền gọi ngươi Trần Trạch tiểu hữu đi, nam nhi tại thế, còn không phải thế phải một người xướng nghị tự miễn."

Trần Trạch gật đầu nói phải, có nhìn xem bên cạnh khí chất vô cùng trọng từ, không khỏi nghi vấn "Không biết cái này vị tiên sinh là "

Thái Ung nhìn xem trọng từ, cười trả lời "Người này là ta chuyện tốt bạn, là cái này tuân gia bên trong Tuân Côn Tuân trọng từ."

Trần Trạch sau khi hành lễ đứng lên, giờ phút này Tuân Úc cùng Hồ Thanh Ngu hai người cũng là đến, Tuân Úc trông thấy Tuân Côn, vội vàng chấp tay nói ra "Gặp qua phụ thân."

Tuân Côn gật gật đầu, nhìn xem Trần Trạch, lại nhìn xem Tuân Úc, hỏi "Vị này Trần Trạch tiểu hữu hẳn là chính là úc nhi ngươi mang tới "

Tuân Úc giật mình, kém chút tưởng rằng Trần Trạch xông đại họa, thế nhưng là căn cứ nam tử hán đại trượng phu dám làm dám chịu tính thần, Tuân Úc vẫn là khẽ cắn môi, dứt khoát kiên quyết khom người mà lên "Không tệ, chính là hài nhi đem trần huynh đệ mang tới."

Tuân Côn gật gật đầu, nói ra "Không tệ, ngươi đi xuống trước đi, chúng ta cùng Trần Trạch tiểu hữu trò chuyện chút."

Tuân Úc đây mới là kịp phản ứng, tình cảm cái này Tuân Côn không phải đến tìm phiền toái, buông lỏng một hơi, Tuân Úc trông thấy Trần Trạch ánh mắt, lại nhìn xem bên cạnh Hồ Thanh Ngu, gật gật đầu, nói ra "Hài nhi lui ra." Là lời kéo Hồ Thanh Ngu hai người rời đi.

Tuân Côn nhìn kỹ Trần Trạch, thật tốt dò xét một phen, cười nói "Không tệ, quả nhiên không phải là tuổi trẻ tuần kiệt, đáng vẽ đường đường, chính nghĩa凛 nhiên, không tệ không tệ." Tuân Côn ba lần ca ngợi.

Trần Trạch vội vàng chấp tay cảm ơn, nếu là giờ phút này Hồ Thanh Ngu tại Trần Trạch bên cạnh, nhất định là hội nhện không được đậu đen rau muống, sau đó mắt trợn trắng đi, người này thật sự là thật không có có tiết tháo, vì sao người trước một người bộ dáng, người sau đó một người bộ dáng đâu

Thái Ung đối với Trần Trạch duỗi duỗi tay, nói ra "Đi thôi, Trần Trạch tiểu hữu, đi vào nói chuyện." Thái Ung liếc một chút bên cạnh Thái Diễm, cười khổ cũng là nói nói "Cũng tốt, diễm nhi ngươi cũng tiến vào đi!"

Thái Diễm hoan thiên hi địa cười, trong lúc nhất thời như là tiên nữ trên trời bình thường, thấy Trần Trạch không tự chủ được ngốc thoáng cái.

Bốn người đi vào phòng, Thái Ung Tuân Côn hai người thượng vị, Trần Trạch cùng Thái Diễm lại là tại hạ vị.

Trần Trạch đã cảm thấy mình càng ngày càng thích ứng thời đại này, làm sao mà biết đây tối thiểu nhất tới nói, Trần Trạch hiện tại đã là thành công đạt tới người trước quân tử, phía sau chưa hẳn quân tử trình độ.

Bốn người ngồi xuống, Tuân Côn lập tức liền là nhện không được mở miệng nói ra "Vừa rồi Trần Trạch tiểu hữu nói nam nhi chi ngôn, quả thực sâu sắc, để cho người ta cảm giác mới mẻ a!"

Trần Trạch biểu thị trầm mặc, hắn tùy tiện nói một chút mà thôi, tốt a, không thể trả lời thế nào "Nam nhi bản sắc đã là như thế, nếu là Hành Hiệp Trọng Nghĩa còn không thể làm, sao là sát nhân thành nhân đây nếu là hôm đó văn bối không xuất thủ, trừ khi đó thẹn trong lòng, chỉ sợ là ngày sau cũng là không có cam lòng."

Thái Ung cười khổ trả lời "Việc này thế nhưng là không tầm thường, cho dù đối với tiểu hữu bất quá là tùy tính mà làm, nhưng là cùng lão phu cha con hai người lại là không như bình thường, lần này lão phu tin tưởng tiểu hữu nhất định là có việc mà đến, chẳng qua hiện nay trước bất luận việc này,

Sau đó bàn lại."

Trần Trạch khề giật mình, sau đó đẩy trong đầu hắc tuyến bay qua, rất muốn đầu đen rau muống cũng là bất lực, hai gia hỏa này rất hăm hại a! Rõ ràng chính mình là lăm lờ, hiện tại lại là ngay cả hắc đều không buông tha, nhưng là bây giờ Trần Trạch hiện tại có người, làm sao có thể tùy ý cự tuyệt, thế là Trần Trạch vui vẻ cười nói "Có thể cùng hai người tiên sinh trò chuyện với nhau, học sinh chỉ vinh hạnh cũng." Trần Trạch phi thường ngạo kiều nói.

Sau đó Tuân Côn cười nói "Tiểu hữu không cần quá khiêm tốn, người có khả năng, trước mắt có thể tự ngao."

Trần Trạch cũng là chững chạc đằng hoàng lắc đầu, hồi đáp "Như thế không được, năng lực tuy mạnh, nhưng lại không được có thể tự ngao, người còn có ngông nghênh, không thể có ngạo khí, vẫn bồi cho rằng bất luận như thế nào, người tại thế đều nên bảo trì khiêm tốn, vừa rồi lâu dài."

Thái Ung vỗ tay cười to "Không tệ, tiểu hữu nói có lý, chỉ sợ là ngày sau Đại Hán giang sơn đều là tại tiểu hữu như vậy tuấn kiệt trong tay càng thêm cường đại a!" Thái Ung từ đáy lòng cảm thán.

Trần Trạch chấp tay nói ra "Thái tiên sinh quá khen."

Tuân Côn sờ sờ râu ria, sau đó gật gật đầu, hồi đáp "Không tệ không tệ, tiểu hữu tuổi nhỏ lão thành, lão phu đã là mặc cảm a!"

Trần Trạch làm gì giải thích "Tiên sinh lời ấy sai rồi, vạn sự tâm làm đầu, hai vị tiên sinh phẩm đức cao thượng, tự nhiên không phải văn bối có thể so với."

Tuân Côn nhìn lấy Trần Trạch, se se râu ria, cười ha ha nói ra "Thôi, thôi, cũng sẽ không ngại nhiều lời, Trần Trạch tiểu hữu người này, cái gì cũng tốt, nhưng là đúng là quá khiêm tốn chút a!"

Thái Ung gật gật đầu, hồi đáp "Trọng từ nói khác biệt, chúng ta bây giờ đã qua tuổi bốn mươi, tương lai trị thiên hạ người, nhất định là đương kim nhân tài a! Vừa rồi trọng từ chỉ từ Tuân Úc Tuân Văn Nhược, lão phu nhìn tới, kẻ này ngày sau nhất định là có đại tác vì đồ người."

Tuân Côn vể râu mỉm cười, Trần Trạch cũng là trong lòng giật mình, nhìn lấy Thái Ung ngẩn người, gia hỏa này cực kỳ lợi hại, cư nhiên như thế hội nhìn người, cái này Tuân Úc... Ngày sau thật là rất nguỵ xoa a!

Tuân Côn nhìn lấy Trần Trạch, nói ra "Vừa rồi lão phu cùng Bá Dê nói chuyện phiếm, là trò chuyện cho tới bây giờ thiên hạ đại thế, lão phu nhìn tiểu hữu ý chí thiên hạ, không biết thấy thế nào "

Trần Trạch cân nhắc một phen, mới là mở miệng nói ra "Không biết tiên sinh ám chỉ cái gì "

Tuân Côn kinh ngạc, một hồi lâu mới là nói ra "Bây giờ thiên hạ nên như thế nào quản lý "

Trần Trạch trả lời "Hôm nay thiên hạ nhìn như thái bình, kỳ thật đã bệnh nguy kịch, căn cứ vào không có thuốc chữa, chỉ có trước phá sau lập."

Hai người nhất thời chấn động, trợn mắt hốc mồm nhìn lấy Trần Trạch, Thái Diễm cũng là vì đó biến sắc.

Tuân Côn Thái Ung hai người nói "Tiểu hữu lời ấy sai rồi, bây giờ Thiên Hạ Thái Bình, bốn phía không thấy tai loạn, như thế nào không có thuốc chữa, không phải là ăn nói bừa bãi "

Trần Trạch cười khổ lắc đầu, hồi đáp "Tiếp theo hai vị tiên sinh hỏi, văn bối cũng không giả lời, hôm nay thiên hạ chi loạn, là tại bách tính phía trên, hai vị không thấy Loạn Dân, nhưng mà lại cũng không phải là không có nạn dân, tại hai vị tiên sinh chỗ không thấy chỗ, không biết bao nhiêu bách tính bị thiên tai Nhân Họa làm cho trôi dạt khắp nơi, không nhà để về, đây cũng là họa loạn căn cơ, cổ nhân liền có lời, nước nhưng chở thuyền, cũng có thể lật thuyền. Bách tính bất an, sao là thái bình "

Thái Ung Tuân Côn hai người nhìn lấy Trần Trạch, thật lâu không biết trả lời như thế nào, những tin tức này lực trùng kích có chút lớn, hai người đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng chỉ có thể cười khổ nói "Cái này... Tiểu hữu nói không sai, lão phu hai người chỗ không thấy, chưa hẳn là không, thế nhưng là... Thật sự có tiểu hữu nói đáng sợ như vậy "

Trần Trạch trịnh trọng việc gật gật đầu "Nếu có tai họa, nhất định là tại một trong vòng hai năm có thể thấy được mãnh khỏe, đó chính là... Loạn thế." Câu nói sau cùng, Trần Trạch nói rất nhỏ giọng, nhỏ giọng đến trừ chính hắn, không có người nghe thấy.

Hai người không biết làm sao, trầm mặc không nói, không biết đang trầm tư cái gì, mà giờ khắc này Thái Diễm cũng là trong mắt tia sáng kỳ dị hiện lên... Thật là lợi hại !

Chương 16: Hiệp Nghĩa trang thành

Hai người thật lâu không nói gì, mới là nghị luận một phen, cuối cùng Thái Ung bắt đầu nói với Trần Trạch "Trần Trạch tiểu hữu, cũng vậy, lão phu hai người biết ngươi ý chí thiên hạ, tất có trị thế chí năng, chờ lão phu trở lại Lạc Dương thời điểm, không biết tiểu hữu nhưng nguyện cùng đi "

Trần Trạch ngẩn ngơ, Lạc Dương sao Trần Trạch gật gật đầu, trả lời nói ra "Văn bối chưa đi qua Lạc Dương, tự nhiên là nguyện ý."

Thái Ung hài lòng nhìn lấy Trần Trạch, nói ra "Như thế rất tốt, này lần sau ngươi tìm đến lão phu, chẳng lẽ có chuyện quan trọng gì "

Trần Trạch gãi gãi đầu, không được tốt ý tứ nói ra "Trước đó vài ngày ăn cướp Thái tiên sinh ngươi đám kia Sơn Tặc có vẻ như... Ách, bị văn bối diệt, ừm, văn bối để ngươi ta đầu lĩnh giết, những người khác quy thuận văn bối, văn bối lưu lại năm trăm người, không phải, cũng không thể để ngươi ta lưu tại trong sơn trại đi!"

Thái Ung "..."

Tuân Côn "... Cái gì Trần Trạch tiểu hữu nói đám kia Sơn Tặc, chẳng lẽ Trình Viễn Chí người kia..."

Trần Trạch gật gật đầu, hồi đáp "Không tệ, chính là người này."

Hai người trầm mặc, trầm mặc, sau đó Tuân Côn trả lời "Cũng vậy, nếu thật như là tiểu hữu nói, tất nhiên là nên nhiều một ít chuẩn bị, mà lại cái này khắp nơi hào cường, cái kia không phải dưỡng không ít tư binh, cũng là không ngại, ừm... Lão phu tại Toánh Xuyên Thành Nam có một chỗ trang viên, năm trăm người dư xài. Sau đó lão phu liền nhượng Văn Nhượng mang tiểu hữu đi xem một chút."

Trần Trạch chấp tay nói ra "Như thế liền đa tạ hai vị."

Thái Ung cười khò, nói ra "Cũng không cần tạ lão phu, trọng từ huynh quả nhiên là vô tư, đã như vậy, Trần Trạch tiểu hữu ngươi liền đi trước đi, lão phu hai người lại trao đổi một lát."

Trần Trạch gật gật đầu, rời đi, Thái Diễm cũng là tùy theo rời đi.

Ra đến bên ngoài phòng, Thái Diễm nhìn không được hiếu kỳ hỏi "Trần đại ca, cái này bách tính bây giờ thật có như thế đau khổ sao "

Trần Trạch沉吟 trọng việc trả lời "Không tệ, thiên hạ hôm nay sớm đã không yên ổn, nếu là Thiên Hạ Thái Bình, Quốc Thái Dân An, cái kia có tại sao lại có nhiều như thế Sơn Tặc đây có người kia hội bốc lên mất đầu nguy hiểm đi trở thành một tên Sơn Tặc đâu "

Thái Diễm suy tư một lát, gật gật đầu, nói ra "Ta minh bạch, Trần đại ca, thiên hạ như bệnh, trị cho ngươi cho nó sao "

Trần Trạch ngẩn ngơ, nhìn lấy Thái Diễm, Thái Diễm tràn ngập mong đợi nhìn lấy Trần Trạch, Trần Trạch cười khò trả lời "Ta không biết, tối thiểu nhất bây giờ ta còn không biết ta nên làm cái gì."

Trần Trạch nhìn xem bên cạnh, nhìn lấy Thái Diễm, không hiểu cảm thấy bầu không khí xấu hổ, Trần Trạch quay người, nói ra "Văn Cơ, ta đi trước, còn muốn đi nhìn chỗ kia trang viên đâu!"

Thái Diễm mỉm cười gật đầu, Trần Trạch mau trốn cũng giống như rời đi, lưu Hạ Thái diễm cười si ngốc.

Trần Trạch lẻ loi một mình rời đi, nhanh đi tìm Tuân Úc, bởi vì Trần Trạch chạy nhanh, sau đó đã nhìn thấy một chỗ trên đất trống Tuân Úc Hồ Thanh Ngưu hai người.

Trần Trạch thở phào, đi ra phía trước, nói ra "Rất cực tìm tới các ngươi, các ngươi đang làm gì "

Tuân Úc trông thấy Trần Trạch, mở to hai mắt, nói ra "Nhanh như vậy liền ra tới, quả nhiên lợi hại."

Trần Trạch khoe miệng hơi rút, Tuân Úc cha ngươi tại trong lòng ngươi đến cùng là có bao nhiêu lắm lời, quả thực nhưng sợ.

Trần Trạch phát phát tay, nói ra "Tuân Văn Nhượng, ngươi suy nghĩ cái gì đâu "

Tuân Úc cười khò lắc đầu "Không có gì, Trần huynh, đã ngươi đã ra tới, vậy ngươi sở cầu sự tình có hay không giải quyết."

Trần Trạch gật gật đầu, nói ra "Không tệ, ta vốn là muốn một chỗ trang viên, ta cáo tri hai vị tiên sinh, Tuân trọng từ tiên sinh đem Toánh Xuyên Thành Nam chỗ kia trang viên đưa cho ta."

Tuân Úc ngơ ngẩn, nhìn lấy Trần Trạch ngẩn người, một hồi lâu mới là kịp phản ứng "Trần huynh, người quả nhiên là thần thông quảng đại, chỗ kia trang viên, trong gia tộc thân hữu mấy lần thỉnh cầu đều không được, nghĩ không ra Trần huynh mới mở miệng liền thành công." Tuân Úc trần huynh đệ biến thành Trần huynh.

Trần Trạch cười ha ha "Không tệ không tệ, hiểu được sự lợi hại của ta. Văn Nhượng, ngày sau đi theo ta, thiếu không được chỗ tốt của người." Trần Trạch rất là gian trá mở miệng, Ha Ha, đây chính là trong lịch sử đại danh鼎鼎 Tuân Úc Tuân Văn Nhượng a! Tào Mạnh Đức Trương Tử Phòng a!

Tuân Úc rất thẳng,

Nhưng là không ngờ, lập tức cảnh giác nhìn lấy Trần Trạch, nói ra "Trần huynh, người là làm thế nào biết ta phải chữ, có vẻ như tại hạ cũng không cáo tri a "

Trần Trạch ngẩn ngơ, ách, luôn không khả năng chính mình mười mấy năm trước liền biết chữ của hắn đi, vội vàng nói "Vừa rồi Tuân Tiên Sinh chỗ xưng, bị tại hạ nghe thấy."

Tuân Úc như tin như không gật đầu, kỳ thật lặc, bọn họ đều là quên, vừa rồi Tuân Côn nói không phải Văn Nhượng, mà là úc nhi.

Tốt a, bất kể nói thế nào, Tuân Úc không nghĩ dâng lên, Trần Trạch cũng quên, sự tình gì đều không có, Trần Trạch cũng là lập tức nhớ tới chính mình sự tình. Nói với Tuân Úc "Văn Nhượng, chỗ kia trang viên đến cùng ở nơi nào không bằng người dẫn ta đi nhìn xem."

Tuân Úc gật gật đầu, hồi đáp "Cũng tốt, đã phụ thân đã phân phó, ta liền dẫn Trần huynh người đi xem một chút, ta cho người biết a, chỗ này trang viên cũng không được, phong cảnh mỹ lệ..."

Trần Trạch rõ ràng một sự thật, mặc dù nói trong lịch sử cũng không có ghi chép, nhưng là Tuân Úc con hàng này rõ ràng chính là kế thừa hắn phụ thân lời nói lao bản chất.

Tuân Úc trên đường đi khụ khụ lải nhải, mang theo Trần Trạch ra khỏi cửa thành, đi vào một chỗ đích thật là cực kỳ mỹ lệ chỗ, nông dân vắng lai lao động, đích thật là Thế Ngoại Đào Nguyên, Trần Trạch cũng là tiêu tan, cái này Tuân Côn dưới tay có như thế một khối địa phương, cũng là khó trách nhận vì Thiên Hạ Thái Bình, chỉ tiếc nơi này là là Thế Ngoại Đào Nguyên a!

Tuân Úc chỉ chỗ này trang viên, bất đắc dĩ lặc đầu "Đáng tiếc a! Tốt bao nhiêu một chỗ trang viên a!"

Trần Trạch biểu thị trăm mặt, Tuân Úc người ý gì

Tuân Úc tiếp tục nói "Trần huynh, chỗ này trang viên ngày sau liền thuộc về người, sau đó ta đem khế đất giao cho người, nơi này người thuê ngày sau thuế ruộng cũng là toàn bộ giao cho người, đây chính là một bút không nhỏ tài phú a!"

Ách, Trần Trạch đây mới là nhớ tới, vừa rồi những người kia hắn là nơi này người thuê, hướng địa chủ giao nộp phú thuế, sau đó canh tác, bất quá Trần Trạch đối với cái này cũng không quan tâm, hắn ngược lại không thêm để ý những phú thuế đó, dù sao hắn hiện tại cũng là người có tiền, những cái kia hoàng kim mặc dù không tính là đồng tiền mạnh, nhưng là cũng là phi thường đáng tiền gia hòa.

Trần Trạch có như thế một món của cải lớn giàu, lại như thế nào sẽ đánh chỗ này trang viên phú thuế suy nghĩ đâu

Trần Trạch trả lời nói ra "Như thế rất tốt, vậy tại hạ liền miễn trừ nơi đây ba năm phú thuế đi!"

Tuân Úc ngẩn ngơ, hắn chấn kinh, nghĩ không ra Trần Trạch lại là như thế hào khí từ bỏ không nhỏ một bút tài phú, mặc dù nói những tài phú này đối với tuân gia cũng chẳng qua là chín trâu mất sợi lông mà thôi, nhưng nhìn Trần Trạch cũng không phải là phú hào, lại là có thể như thế hời hợt nói ra lời ấy, đúng là để cho người ta khó có thể tin, Tuân Úc vội vàng nói "Trần huynh chớ có qua loa như vậy, cái này..."

Trần Trạch lặc đầu "Không cần, tại hạ cần trang viên, nhưng lại cũng không cần trang viên thuê phú, mà lại thế đạo bất bình, cũng không biết như vậy bình tĩnh thời gian còn bao lâu."

Tuân Úc há to mồm, nhìn lấy Trần Trạch, không biết nói cái gì, Trần Trạch cười hỏi "Nếu là thiên hạ đại loạn, như Cao Tổ thời gian, Văn Nhượng sẽ như thế nào làm "

Tuân Úc ngẩn ngơ, kinh ngạc suy tư, một hồi lâu mới là nói ra "Đại trượng phu tại thế, tự nhiên là nên Đỉnh Thiên Lập Địa, nhưng là lấy tại hạ ý kiến, Đại Hán, chúng ta chung quy là người Hán a!"

Trần Trạch gật gật đầu, cùng trong lịch sử đồng dạng Tuân Úc, Trần Trạch nói ra "Bây giờ người khác không thấy Văn Nhượng tài hoa, ngày sau nhất định có che giấu như mở ra trong lòng ngực khát vọng ngày."

Trần Trạch khuyến khích vài câu, bỗng nhiên lại có một ít cảm khái nói ra "Văn Nhượng, người cảm thấy hôm nay thiên hạ còn thái bình "

Tuân Úc lại một lần nữa trăm mặt, hắn không biết, hắn chưa từng gặp qua, thế nhưng là hắn tại Trần Trạch trong giọng nói, loáng thoáng đã phát giác được cái gì.

Trần Trạch xúc động cười một tiếng "Từ hôm nay trở đi, này trang tên là Hiệp Nghĩa trang!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Phi Kích vô song

Trần Trạch nhìn lấy Tuân Úc lâm vào trầm tư, cũng không khuyên giải, hắn biết Tuân Úc chính mình sẽ nghĩ rõ ràng, nếu như trong lịch sử đại danh鼎鼎 Vương Tá Chi Tài Tuân Văn Nhựt đều nghĩ không hiểu sự tình, chỉ sợ là toàn thế giới cũng không có bao nhiêu người có thể nghĩ rõ ràng.

Trần Trạch vừa cười vừa nói "Văn Nhựt, đi thôi, cùng một chỗ nhìn xem, nếu là muốn suy nghĩ đồ vật, cũng là nên tìm cái gian phòng thật tốt suy nghĩ, nếu là ở này phơi thái dương, thế nhưng là không đẹp."

Tuân Úc nhìn không được cười lên, lắc đầu, nói ra "Cũng vậy, người mới tới giá lâm, ta đúng là dẫn người đi nhìn xem, còn những chuyện kia... Thời gian nhất định thuế biến chân lý."

Trần Trạch "..."

...

Ba người đi vào trong trang, Trần Trạch cũng là có thể phát giác Tuân Úc cùng bình thường tự cho là phi phạm văn nhân khác biệt, tuyệt đối sẽ không đi mấy bước đường liền hô ngày hăm địa, mà là bảo trì tuyệt đối tinh táo cùng kiên trì, từng bước một đi đến.

Từ Toánh Xuyên thành bên trong đến Hiệp Nghĩa trang, tuyệt đối không gần, nhưng là Tuân Úc tuyệt đối không có ở đây nói nhiều một câu, ngược lại là chuyện trò vui vẻ.

Đối với Hồ Thanh Ngưu, Trần Trạch thì là biểu thị thói quen liền tốt, Hồ Thanh Ngưu người này, bình thường chính là không nói một lời đi theo sau lưng của hắn, Trần Trạch chỉ cần muốn tự mình đi chính mình liền tốt.

Sau đó đối với hệ thống rút ra đến Tây Môn Xuy Tuyết, Trần Trạch chỉ có thể biểu thị im lặng, nhiều như vậy ngày cũng chưa từng xuất hiện, đoán chừng còn phải đợi đến thời cơ nào mới được, hiện tại Trần Trạch cũng lười trông mong ngôi sao trông mong mặt trăng, chậm rãi chờ chính là, tất nhiên là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, tự nhiên chui tới cửa.

Hiệp Nghĩa trang nơi này phong cảnh rất tốt, phía sau là dựa vào một ngọn núi, núi không tính quá cao, nhưng lại là rừng rậm tươi tốt.

Hiệp Nghĩa trang tu kiến dưới chân núi, phía trước là thổ địa, người thuê là ở đây canh tác.

Tuân Úc mặt mỉm cười, thong dong nói ra "Trần huynh, người nhìn cái này phía sau núi này, sơn thanh thủy tú, phong cảnh mỹ lệ, chính là phụ thân ta thường xuyên nghỉ phép hưu nhàn vị trí."

Trần Trạch gật gật đầu, nơi này phong cảnh Tú Lệ, chỉ sợ là Toánh Xuyên ngoài thành số một số hai nơi tốt, quả thật bị Tuân Côn một lời không hợp đưa cho hắn, đúng là chiếm không tiện nghi a!

Trần Trạch nghe Tuân Úc, cũng là cảm giác có chút ít khó chịu, ừm, vấn đề xuất hiện ở Tuân Úc lúc này đã là hai mươi một tuổi, Trần Trạch giờ phút này bề ngoài tuổi tác biểu thị bất quá là mười sáu tuổi mà thôi.

Trần Trạch mở miệng nói ra "Văn Nhựt chớ có quá sinh phân, ngày sau gọi ta Hiền Đệ là."

Tuân Úc ngẩn ngơ, tiếp theo gật gật đầu, trả lời nói ra "Như thế cũng tốt, ngày sau ta liền gọi người Trần Trạch Hiền Đệ."

Trần Trạch cũng không cự tuyệt, nhìn lấy cái kia núi, cười hỏi "Như thế sơn thanh thủy tú, hẳn là trong đó có không ít thịt rừng"

Tuân Úc gật đầu đồng ý nói ra "Đây là tự nhiên, sâu trong rừng cổ, nhiều nhất dã thú, nơi đây tự nhiên cũng là thiếu không được, nghe đồn trong đó thế nhưng là có Mãnh Hồ con cọp, bất quá cái này trong trang có không ít thợ săn, cũng chưa từng có cái gì dã thú dám xông vào nhập trong trang."

Trần Trạch mỉm cười đưa tay chỉ núi này, nói ra "Thì ra là thế, nếu là có thời gian, ta ngược lại thật ra mau mau đến xem cái này trong núi tình huống"

Tuân Úc không cự tuyệt, bất quá vẫn là nói ra "Bất kể như thế nào, Hiền Đệ vẫn là phải cẩn thận, nếu là muốn đi trong núi, tốt nhất vẫn là dẫn người mang lên mấy cái thợ săn, như thế an toàn chút."

Trần Trạch gật đầu "Ừm, sẽ." Trần Trạch lại hỏi "Văn Nhựt, cái này trong trang đến cùng là có bao nhiêu nhân khẩu "

Tuân Úc ngẫm lại, hồi đáp "Nếu là ta không có nhớ lầm, hẳn là ba bách hộ người ta."

Trần Trạch mở to hai mắt, khó có thể tin, Hiệp Nghĩa trang nhìn đúng là không nhỏ cũng là có thể chứa nổi mấy ngàn người, thế nhưng là nhiều như thế nhân khẩu, bọn hắn canh tác ruộng đồng lại là ở đâu đây một gia đình nói ít hẳn là vài mẫu đi

Tuân Úc nhìn lấy Trần Trạch đồ dẫn biểu lộ, mỉm cười, nói ra "Trần Trạch Hiền Đệ cho là người cái này Hiệp Nghĩa trang lớn đến bao nhiêu "

Trần Trạch lắc đầu, Tuân Úc nói ra "Người nhìn, lấy núi này làm cơ chuẩn, ra bên ngoài mấy trăm dặm, đều là Hiệp Nghĩa trang địa phương."

Trần Trạch "... " Bởi vì Trần Trạch bọn hắn cũng không có trên cao nhìn xuống địa hình, cho nên không cách nào thấy quá rõ ràng,

Nhưng là mấy trăm dặm địa hình, không muốn dùng cũng biết đặc biệt bao la.

Trần Trạch há hốc mồm, lại không biết nói cái gì, Tuân Úc cũng là vừa cười vừa nói "Ha Ha, Trần Trạch Hiền Đệ cũng không cần nghĩ quá nhiều, đây đối với ta tuân gia bất quá chín trâu mất sợi lông mà thôi."

Trần Trạch lại một lần nữa chấn kinh, cùng lúc đó hẳn cũng là minh bạch vì cái gì thời tam quốc chính là thế gia Môn Phiệt chiến đấu làm chủ, những thế gia này Môn Phiệt trải qua mấy đời tích lũy, của cải của bọn họ đã là đạt tới một người cực kỳ đáng sợ cấp độ.

Trần Trạch gật gù đầu, nói ra "Như thế cũng tốt, Văn Nhựt, chúng ta một lên qua xem một chút đi."

Tuân Úc giờ phút này nhìn lấy Trần Trạch, bỗng nhiên hỏi "Trần Trạch Hiền Đệ nhưng biết cười ngửa "

Trần Trạch cười khổ bất đắc dĩ lắc đầu, nói ra "Còn chưa từng học qua, bất quá ta suy nghĩ ngày sau nhất định là muốn đi học được cười ngửa."

Tuân Úc trả lời "Ách, kỳ thật ta cũng không biết cười ngửa, Trần Trạch Hiền Đệ không cần tự coi nhẹ mình."

Trần Trạch "... " Trầm mặc, chỉ có trầm mặc.

Trần Trạch ba người một đường đi qua, không bao lâu chính là đến Hiệp Nghĩa trang, Trần Trạch không tự chủ được hỏi "Văn Nhựt, hẳn là vừa rồi chúng ta chỗ qua đều là địa bàn của ta."

Tuân Úc trịnh trọng việc nói "Không tệ, đúng là như thế."

Tốt a, Trần Trạch nhảy cẫng hoan hô.

Trần Trạch cùng Tuân Úc đi theo Hồ Thanh Ngưu, ba người hướng dưới chân núi tu kiến một chỗ lầu các biệt thự mà đi, Tuân Úc giới thiệu nói "Nơi này là phụ thân ta thường xuyên nghỉ ngơi chỗ ở."

Trần Trạch nhìn lên trước mặt diện tích không được cái phòng nhỏ, chỉ có biểu thị trầm mặc, cuộc sống của người có tiền hẳn không hiểu, nguyên bản hẳn cũng nhanh là một người có tiền, nhưng là bị xe đụng.

Tốt a, kỳ thật hẳn hiện tại cũng là người có tiền, nhưng là tiền không ở bên người, xin hỏi có thể wechat thanh toán bảo thanh toán sao...

Hôm ấy, ba người đi một đường, trực tiếp chính là nghỉ ngơi đi. Tuân Úc cũng không hề rời đi, dù sao hẳn nhưng không biết cười ngửa, bước đi trở về lại là rất lâu một đoạn đường.

Hôm sau.

Sáng sớm.

Trần Trạch nhìn xem còn đang nghỉ ngơi mình tướng Tuân Úc, đẩy ra Hồ Thanh Ngưu, một người đi trên núi.

Trần Trạch hiện tại tốt xấu là một người có một ít sức chiến đấu người, mặc dù nói hẳn Thăng Long thương giờ phút này không ở bên người, nhưng là Trần Trạch tin tưởng bình thường dã thú là không có cách nào tổn thương đến hắn.

Trần Trạch cũng không biết vì sao, chỉ là từ nơi sâu xa có một loại cảm giác, hắn muốn đi trên núi, mà lại là một người...

Dù sao hẳn hiện tại là một người không có danh khí gì tiểu nhân vật, luôn không khả năng có người làm ám sát đi!

Trần Trạch đẩy ra trước mặt Kinh Cức Thụ gỗ vân ... vân..., đi thẳng về phía trước. Trong lòng thầm nghĩ "Văn Nhựt nói trên núi có con cạp, vận khí ta tốt như vậy, hẳn là không có vấn đề gì đi!"

Trần Trạch thêm can đảm một chút tử, tiếp tục hướng phía trước đi, sờ sờ bên cạnh tiện tay mang Loan Đào. Thế này so sánh có cảm giác an toàn.

Cũng tự nhiên giờ phút này, Trần Trạch bỗng nhiên phát giác một cổ hướng Thiên Sát ý bộc phát mà lên, rét lạnh thấu xương, ngay tại Trần Trạch phía

sau.

Trần Trạch đột nhiên quay lại, một cái trảng ách con cộp giương nanh múa vuốt, mở ra huyết bồn đại khẩu liền muốn đánh tới, Trần Trạch lập tức rung mình, cái này mẹ nó kịch bản không viết a!

Trần Trạch rất muốn hét to cứu mạng, nhưng là Trần Trạch cũng minh bạch, vừa sáng sớm, ở đâu có người nào có thể cứu hắn, Trần Trạch không hiểu có chút ngốc trệ, liền nếu như vậy chết sao còn chưa khô xuất một phen sự nghiệp...

Bỗng nhiên, Trần Trạch bên tai truyền đến một tiếng sét tiếng vang "Nghịch Súc, an dám đã thương người, nhìn ta Phi Kích lợi hại!"

Trần Trạch đột nhiên ngừng đầu, chỉ nhìn thấy nơi xa một tên tinh tráng hán tử, tay cầm hai thanh Thiết Kích, cũng tự nhiên một lời phát ra, trong tay Thiết Kích đã giờ lên, Phi Kích bay ra, hồ hồ sinh phong, phảng phất là phải xé Liệt Không khí bình thường.

Mãnh Hổ trong mắt bộc phát một trận hàn mang, cũng là phát giác được Thiết Kích sát cơ chính là nhằm vào cùng nó, thân thể nhảy lên, lạng yên tránh đi cái này một kích, mà giờ khắc này tại Mãnh Hổ phía sau chính là Trần Trạch, Trần Trạch mở to hai mắt, thân thể cũng là không có cách nào động đậy.

Trần Trạch nhìn trước mắt Phi Kích càng ngày càng gần, cuối cùng bất quá là một cái thân vị, Phi Kích trực tiếp vạch phá trống vắng, Trần Trạch hoảng sợ gào thét "A..."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tây Môn Xuy Tuyệt

"Nhã Miệt Điệp!" Trần Trạch thét lên, không có cam lòng, hắn bây giờ thật vất vả mới thích ứng thế giới này, không hiểu thấu chết lại một lần, như thế nào cam tâm!

Phi Kích đem đến trước người, Trần Trạch đồng tử biến lớn, thật là phải chết sao

Đột nhiên, tựa như một trận luồng gió mát thổi qua bình thường, trước mắt chỉ có một đạo bạch sắc, giống như là một người bóng dáng, lại hình như là một thanh kiếm!

Trần Trạch đột nhiên có một ít hoảng hốt, ngơ ngác nhìn trước mắt, một hồi lâu mới là kịp phản ứng.

Cái này là một người, trong tay là một thanh trường kiếm, tựa như một người Tiên Nhân, trường kiếm vung lên, chỉ nghe thấy leng keng một tiếng, trường kiếm có chút lui lại, Thiết Kích cũng đã là mất đến dưới đất.

Người kia quay lại nhìn lấy Trần Trạch, híp híp mắt, một hồi lâu mới là mở miệng nói ra "Ta gặp qua ngươi, ngươi là ai..."

Trần Trạch ngạc nhiên, còn không có hoàn toàn đã tỉnh hồn lại, hỏi "Ngươi là ai "

Người kia phi thân lên, lạnh nhạt nói ra "Ta Tây Môn Xuy Tuyệt!"

Tây Môn Xuy Tuyệt lại quay lại, nói ra "Ta thiếu người một người hứa hẹn, ngày sau ta sẽ giúp ngươi mười năm, ta tin tưởng ngươi sẽ không được một tác lại muốn tiến một thước."

"Tây Môn Xuy Tuyệt !" Trần Trạch hô hấp dồn dập, nhìn lên trước mặt quả nhiên là Trích Tiên bình thường khí chất nam tử, là cái này Tây Môn Xuy Tuyệt.

Một bên khác cầm Thiết Kích nam tử trông thấy Trần Trạch kém chút bị giết, trong lòng khẩn trương dị thường, sau đó trông thấy Tây Môn Xuy Tuyệt thể mà ngăn lại hắn Thiết Kích, trong lòng là lại bội phục lại thờ phào.

Nam tử tranh thủ thời gian chạy tới, kêu lên "Vừa rồi thật sự là thật có lỗi, ta nhất thời thất thủ, nếu không có vị này Hiệp Sĩ, sợ là muốn đã thương đến vị này Tiểu Ca."

Trần Trạch trong lòng âm thầm oán thầm "Cái gì là làm bị thương kém một chút liền muốn liều mạng được không, "Bất quá Trần Trạch cũng biết người này xác thực không phải cố ý, mà lại người này bản ý cũng là vì cứu hắn, Trần Trạch cười nói "Đây không phải không có việc gì sao, đại ca không cần chú ý."

Trần Trạch nhìn lấy nam tử trước mặt, ước chừng hơn hai mươi năm tuổi, thân thể cường tráng. Trong tay dẫn theo hai thanh Thiết Kích, uy phong lẫm liệt. Trần Trạch không khỏi kinh ngạc hỏi "Không biết đại ca là người phương nào!"

Nam tử sờ đầu một cái, cười nói "Mỗ là Trần Lưu người, tên gọi Diên Vi, bây giờ bởi vì ở quê hương giết người, trốn ở đây, trông thấy Tiểu Ca bị Mạnh Hồ bức bách, cho nên xuất thủ, không muốn kém chút làm bị thương Tiểu Ca."

Trần Trạch há hốc mồm, tròn mắt hốc mồm nhìn lấy nam tử trước mặt, người này chính là Diên Vi, danh xưng Cổ Chi Ác Lai Diên Vi

Trần Trạch ngẫm lại, lại lắc đầu, sau đó nhìn Diên Vi, dĩ thường trịnh trọng nói ra "Diên đại ca bây giờ nhưng có cái gì tốt chỗ "

Diên Vi lắc đầu, cười khỏ nói "Cái này cũng không có, bây giờ giết người, nơi nào có thể thu lưu a! Nếu là có nơi đến tốt đẹp, ta cũng sẽ không đợi ở chỗ này."

Trần Trạch nhìn không được nuốt vài ngụm nước miếng, lộc cộc một tiếng, biểu lộ rất là quái dị nói "Diên đại ca, bây giờ núi này ở dưới trang viên liền là tiểu đệ đất trống, nếu là diên đại ca không chê, đại khái có thể lưu ở chỗ này, Hiền Đệ ngày ngày cung cấp nuôi dưỡng, ngày sau tìm một cơ hội, lập xuống công lao, cũng không được phé đại ca bản lĩnh như vậy a!"

Diên Vi cân nhắc một lát, gật gật đầu, nhưng là hơi nghi hoặc một chút nói "Bây giờ Thiên Hạ Thái Bình, nơi nào có cái gì công lao đến lập, nếu là lão đệ thu lưu, mà không nên bị nào đó liên lụy mới là a!"

Trần Trạch tranh thủ thời gian không chút do dự lắc đầu, nói ra "Không có gì đáng ngại, không có gì đáng ngại."

Diên Vi nhìn lấy Trần Trạch, Trần Trạch trong ánh mắt tràn ngập chân thành, Diên Vi thở ngụm khí, nói ra "Cũng vậy!" Diên Vi đột nhiên quỳ rạp xuống đất, nói ra "Diên Vi bái kiến chúa công"

Trần Trạch vội vàng đem Diên Vi nâng đỡ, nói ra "Diên đại ca cái này là vì sao "

Diên Vi cười khỏ lắc đầu "Người có đại nạn phương thấy chân tình, ta mặc dù một giới người thô kệch, nhưng cũng là biết huynh đệ chân tình, nhưng là từ khi nào đó vì huynh đệ nghĩa khí xảy ra chuyện, cũng chưa từng thấy có người đáng thương, hôm nay chúa công, là tái tạo chi ân!"

Trần Trạch nhìn lên trước mặt Diên Vi, nhìn một hồi lâu, bỗng nhiên lôi kéo Diên Vi cùng một chỗ quỳ xuống, mặt hướng Đông Nam, nói ra "Hôm nay Trần Trạch cùng Diên Vi kết làm huynh đệ khác họ, này tâm không thay đổi,

Thiên Địa chứng giám!"

Diên Vi kinh ngạc nhìn lấy Trần Trạch, sau đó nhìn bầu trời, cũng là quỳ gối "Ta Diên Vi cùng Trần Trạch kết làm huynh đệ khác họ, tình huynh đệ, kiếp này không thay đổi, như tuân này thề, thiên nhân chung lục!"

Trần Trạch hai người nhìn nhau hai cười, Trần Trạch mở miệng nói ra "Đại ca, từ hôm nay bắt đầu, Trần Trạch quyết không phụ người!"

Diên Vi cười ha ha "Nhị đệ, người thế nhưng là ta lần thứ nhất có thể như thế tương giao người, ta chính là người thô kệch, người tức thực tình đối với nào đó, ngày sau ta tùy người núi đao biển lửa, tuyệt không cùng nhau thua!"

Tây Môn Xuy Tuyết yên lặng nhìn lấy hai người, trầm mặc không nói.

Diên Vi ôm Trần Trạch, có chút cảm khái, cái này đào vong mấy năm, hẳn cũng là nhìn hết nhân thế tang thương, giờ phút này mới phát giác được thế gian này quả nhiên là có tri kỷ một người a!

Diên Vi bỗng nhiên nhắc lên trong tay Thiết Kích, lớn tiếng nói "Đã huynh đệ của ta hai người hôm nay Kết Bái, làm ca ca tự nhiên là thiếu không tiền chút lễ vật cho huynh đệ người, vừa rồi cái kia con cộp dọa người, liền nhìn ta sau đó xách hồ tới gặp!"

Trần Trạch cũng không có ngăn cản, hẳn biết Đạo Diên vi đúng là có thực lực như thế, hẳn gật gật đầu, chỉ là nhàn nhạt nói một câu "Đại ca cẩn thận!"

Diên Vi quay người rồi đi, cũng không về sợ hãi.

Ngược lại là Tây Môn Xuy Tuyết kinh ngạc nhìn lấy Diên Vi bóng lưng rồi đi, thân nhiên nói "Người này, đích thật là rất cường đại!"

Trần Trạch nhìn lấy Diên Vi bóng lưng rồi đi, trong lòng cũng là có chút cảm khái, hẳn cũng không phải là trông thấy Diên Vi thực lực cường đại mà có khác rắp tâm, chỉ là như vậy chí tình chí tính hẳn tử, Trần Trạch là thật tâm suy nghĩ phải cùng tương giao, này tâm không phụ!

Diên Vi đi xa, Trần Trạch lúc này mới là kỳ quái nhìn lấy Tây Môn Xuy Tuyết, nghi hoặc hỏi "Tây Môn đại ca, vừa rồi người nói hứa hẹn đến cùng là cái gì, cùng ta lại có quan hệ gì "

Tây Môn Xuy Tuyết lắc đầu "Không nhớ rõ, ta chỉ biết là ta thiếu người một người hứa hẹn, ta sẽ giúp người mười năm, nhưng là người nhớ kỹ, chớ có quá phận."

Tây Môn Xuy Tuyết sắc bén rét lạnh ánh mắt đảo qua, Trần Trạch không khỏi khẽ run rẩy, tranh thủ thời gian gật đầu nói "Biết, tại hạ rất có tự mình hiểu

lấy." Trần Trạch nhưng lại không chút nào hoài nghi Tây Môn Xuy Tuyết hội đối với tự mình động thủ.

Tây Môn Xuy Tuyết khẽ lắc đầu "Người cũng không cần biết quá nhiều, không nên hỏi không nên hỏi. Ngày sau người nên biết tự nhiên biết."

Trần Trạch gật gù đầu, im miệng không nói, vẫn là muốn thành thành thật thật tốt.

Tây Môn Xuy Tuyết liếc Trần Trạch một chút, mở miệng nói ra "Ta sẽ từ một nơi bí mật gần đó, người có việc kêu một tiếng Kiếm Thần liền tốt."

Trần Trạch "..."

Trần Trạch biểu thị rất bất đắc dĩ, muốn hay không như thế bừa ra sân phương thức, còn muốn Lão Tử quát to một tiếng Kiếm Thần cái kia nhiều xấu hổ a thế nhưng là không có cách nào, ai để người ta lợi hại đây Trần Trạch chỉ có thể cười khổ gật gù đầu.

Tây Môn Xuy Tuyết thân ảnh nhanh chóng chớp động, mấy lần liền biến mất tại Trần Trạch trước mắt, nhưng Trần Trạch cực kỳ bất đắc dĩ, giờ phút này Trần Trạch lại một lần nữa nghĩ đến quên hệ thống quân, hỏi "Ta có thể biết nhiều hơn một số sao hệ thống quân "

Hệ thống quân chém đinh chặt sắt nói ra "Không cần, không cần thiết, không thể!"

Trần Trạch mặt đen lên nói ra "Vậy thì tốt, giúp ta xem xét một chút Điển Vi cùng Tây Môn Xuy Tuyết Tinh Cấp chiến lực đáng!"

Hệ thống lần này ngược lại là gọn gàng làm trả lời "Điển Vi, Ngũ Tinh cấp, chiến lực đáng 99. Tây Môn Xuy Tuyết, Ngũ Tinh cấp, chiến lực đáng 99."

Trần Trạch há to mồm, thật lâu không nói, một hồi lâu mới là nhin không được đậu đen rau muống "Nghịch thiên đều, người tại sao không đi mua xổ số..."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Toánh Xuyên tài tử

Trần Trạch nhìn xem Tây Môn Xuy Tuyết biến mất địa phương, thở dài, một người quay người rời đi, hẳn cũng không cần lo lắng vừa mới Kết Bái đại ca, Điển Vi rất có cảm giác an toàn.

Trần Trạch phối hợp xuống núi, chuyện này mặc dù nói bị lão hồ hù dọa nhảy một cái, nhưng là vẫn thu hoạch to lớn, rốt cục tìm tới cái này Tây Môn Xuy Tuyết.

Còn có chính là đạt được một người tiên nghi đại ca, ngày sau con đường cũng sẽ tạm biệt được nhiều.

Trần Trạch không bao lâu liền đi xuống núi, nhìn lên trước mặt bao la trang viên, thờ phào. Thời khắc này Hồ Thanh Ngu cũng là đứng tại nhập Sơn Khẩu, ánh mắt sắc bén nhìn lấy Trần Trạch.

Trần Trạch cười khổ lắc đầu "Vô sự, chúng ta trở về đi!"

Hồ Thanh Ngu không nói một lời, đi theo Trần Trạch phía sau, trầm mặc đi tới. Trần Trạch âm thầm thở dài "Cái này lão Ngu Cương gặp phải ta thời điểm là một người lảm lòi, hiện đang chậm rãi biến thành trầm mặc tích bảo tiêu rồi."

Bất quá dựa theo hệ thống đối với Hồ Thanh Ngu bình xét cấp bậc, Trần Trạch đoán chừng là không cần bao lâu hẳn liền không cần Hồ Thanh Ngu bảo hộ, bất quá Trần Trạch cũng là càng phát ra khao khát lên cường đại Nội Công Tâm Pháp.

Bây giờ hẳn mỗi lúc trời tối đều sẽ tu tập « phái Võ Đang cơ sở Nội Công Tâm Pháp », nhưng là loại này Sơ Cấp Tâm Pháp thật sự là khiến người ta cảm thấy hiệu quả quá kém, Trần Trạch thật là giống như tới một cái Cửu Dương Chân Kinh đến chơi một chút a!

Trần Trạch theo Hồ Thanh Ngu hai người đi vào cái này Hiệp Nghĩa trong trang. Thời khắc này Tuân Úc vừa rồi dâng lên, nhìn lấy Trần Trạch, kinh ngạc nói ra "Trần Trạch Hiền Đệ, người mới vừa đi nơi nào "

Trần Trạch lắc đầu, nói ra "Không ngại, vừa rồi ta đi lên núi."

Tuân Úc gật gù đầu, lại bỗng nhiên giật mình, nhìn lấy Trần Trạch, nhin không được nói ra "Đây chính là vô cùng nguy hiểm a! Phải biết núi này lên thế

nhưng là có Mạnh Hồ đó a! Chắc hẳn Hiền Đề hẳn là cũng không có gặp cái kia con cạp đi!"

Trần Trạch lắc đầu, hồi đáp "Không được, ta gặp phải."

Tuân Úc há to mồm, nhìn lấy Trần Trạch khó có thể tin hỏi "Cái kia Hiền Đề nguoi là như thế nào trở về "

Trần Trạch bắt đắc dĩ phiết hẳn một chút, hung hãn nói "Hẳn là nguoi thế nhưng là muốn ta về không được "

Tuân Úc co rút lại đầu, tranh thủ thời gian lắc đầu giải thích "Dĩ nhiên không phải, thế nhưng là nếu là gặp phải như vậy con cạp, Hiền Đề thân thể này chỉ sợ là chạy không được đi..."

Trần Trạch nhìn xem chính mình, biểu thị trầm mặc, sau đó cười khổ nói "Các nguoi đợi chút nữa liền biết, ta đi nghỉ ngơi một chút, thế nhưng là hù chết ta."

Tuân Úc Hồ Thanh Ngưu hai người đưa mắt nhìn nhau. Trần Trạch một người chạy trở về phòng ngủ bù đi.

"Bành! Bành!" Tiếng đập cửa đem Trần Trạch đánh thức, Trần Trạch có chút tức giận mở to mắt, kêu lên "Làm gì "

"Hiền Đề!" Có người nói chuyện, nguyên lai là Tuân Úc, Tuân Úc tiếp tục nói "Nguoi tỉnh sao bên ngoài có người tự xưng là bằng hữu của nguoi ách, còn lôi kéo một con hồ."

Trần Trạch ngơ ngác, đây mới là kịp phản ứng, tình cảm là Diễn Vi đến, Trần Trạch cười khổ trả lời "Đến."

Trần Trạch đứng dậy, trực tiếp chính là đi ra ngoài. Nhìn chung quanh một chút, đều không một bóng người, Trần Trạch không đoán cũng biết, nếu như có một người dẫn theo một cái đại lão hồ tìm đến nguoi, không có hứng thú mới là lạ.

Trần Trạch tranh thủ thời gian hướng về trước núi đi đến, giờ phút này chỗ này quả nhiên là vây một đám nguoi, Trần Trạch xa xa chính là trông thấy Diễn Vi đứng ở trong đó, sừng sững bất động, bên cạnh nằm một cái đại lão hồ, thất khiếu chảy máu, hoàn toàn không phải là bị vũ khí gây thương tích, cái này mẹ nó là bị ngạnh sinh sinh đánh chết a!

Trần Trạch trong lòng tại một lần nhin không được cảm thán, nguoi so nguoi tức chết nguoi, cái này mẹ nó quá lợi hại căn bản chính là so à không!

Trần Trạch bỗng nhiên nghĩ đến một ít gì đó, tranh thủ thời gian hệ triệu hoán thống quân hỏi "Hệ thống quân, Diễn Vi có hay không tu luyện Nội Công Tâm Pháp a "

Hệ thống giải thích nói "Theo hệ thống kiểm tra, Diễn Vi nguoi này cũng không có tu luyện Nội Công Tâm Pháp hoặc là Vô Công Bí Tích, lực lượng của hắn đến từ Thiên Sinh Thần Lực, võ công của hắn là tới từ hắn thói quen của mình cùng Đặc Tính, đều là Ngũ Tinh cấp cấp bậc, bất quá toàn bộ thuộc về thì thời phục chế."

Trần Trạch lại là ngẩn ngơ, còn nói thêm "Thì ra là thế, vậy cái này Tam Quốc là một cái Tu Luyện Vũ công lao nguoi đều không có sao "

Hệ thống quân cự tuyệt đến "Cũng không phải là như thế,

Hệ thống còn ở cái thế giới này kiểm tra đến một số Tu Luyện Vũ công lao siêu cấp tồn tại cường đại, có nguoi thậm chí là so Diễn Vi còn cường đại hơn, cái thế giới này cũng có hệ thống không cách nào cung cấp Vô Công Bí Tích, những cái kia là thuộc về thượng cổ bí tịch."

Trần Trạch há to mồm, tự lảm bảm nói ra "Mạnh mẽ hơn Diễn Vi cái kia còn có mấy cái nguoi tại Tam Quốc bên trong, chỉ sợ là chỉ có một nguoi... Lữ Bố!"

Hệ thống quân chậm rãi mở miệng nói ra "Mặc kệ đó là cái gì nguoi, nguoi này phi thường cường đại, mà lại ta kiểm tra nguoi này tu luyện chính là lên Cỗ Võ công lao, « vô song Chiến Quyết », hệ thống bình xét cấp bậc tương tự vì Ngũ Tinh cấp, mà lại là Ngũ Tinh cấp bên trong cực kỳ xuất sắc."

Trần Trạch bùng tỉnh đại ngộ, gật gật đầu nói "Nói cách khác ta kỳ thật cũng là có cơ hội thu hoạch được sao vài thứ rồi "

Hệ thống đồng ý nói ra "Không tệ, chỉ cần ký chủ có thể thu hoạch được những thứ này Vô Công Bí Tích, tự nhiên là có thể tu luyện, mà lại bởi vì những thứ này Vô Công Bí Tích là thuộc về hệ thống thiếu thốn Vô Công Bí Tích, cho nên ký chủ là có thể đem tu luyện sau đó Vô Công Bí Tích hướng hệ thống hối đoái rút thưởng quyền hạn chờ."

Trần Trạch chà chà gật đầu "Biết, nguyên lai còn có thế này một phen sự tình a! Xem ngày sau sau đó tìm kiếm thời đại này độc hữu Vô Công Bí Tích cũng là một kiếm lớn tiền Bí Kỹ a!"

Hệ thống trầm mặc không có trả lời.

Trần Trạch lấy lại tinh thần, nhìn lấy Diễn Vi, mặt mỉm cười đi qua.

"Đại ca!" Trần Trạch cười nói.

Diễn Vi cười ha ha "Nhị đệ, con cạp này đưa nguoi."

Trần Trạch cũng không khách khí, gật gật đầu "Người tôi đem con hổ này mang xuống, tôi nay ăn Hổ Cốt canh."

Điền Vi trong đám người đi ra, Trần Trạch lôi kéo Điền Vi nói ra "Đại ca, ngày sau ngươi liền được ở chỗ này, có chuyện gì đều cùng huynh đệ nói rõ chính là."

Điền Vi cũng là dị thường cười mở nói ra "Đương nhiên sẽ không, ta còn không phải thế tiếp khách khí người."

Hai người đều là bèn nhìn nhau cười.

Trần Trạch để cho người ta cho Điền Vi an bài một chỗ chỗ ở, Tuần Úc cũng là tìm tới cửa, nói với Trần Trạch "Trần Trạch Hiền Đệ, ngươi hôm qua nói để cho ta có phần có cảm giác, đêm qua suy nghĩ một đêm, bây giờ rốt cục cảm thấy hơi có một ít đầu mối."

Trần Trạch hai mắt tỏa sáng, nói ra "Ha, Văn Nhượng nghĩ rõ ràng "

Tuần Úc gật gật đầu, hồi đáp "Không tệ, nam nhi tại thế, làm sao có thể đủ, bình bình đạm đạm một tiếng, như thế nhưng thật sự là quá mức uất ức, chúng ta kiến công lập nghiệp là bảo vệ quốc gia, nếu là Đại Hán cuối cùng tại trong nguy cơ, Tuần nào đó bất luận như thế nào, chắc chắn đem hết khả năng, giúp đỡ Hán Thất!"

Trần Trạch vỗ vỗ Tuần Úc đầu vai, cũng không khuyên giải đạo cái gì, chỉ là vừa cười vừa nói "Ngươi nhớ kỹ, đây là thuộc về Văn Nhượng ngươi lựa chọn của mình, thiên hạ cực lớn, nhất định là có người thi triển mới vị trí."

Sau đó Trần Trạch xa xa nhìn lên bầu trời, thở dài, nói một lời chân thật, hắn cũng không rõ ràng hắn đến cùng muốn làm thế nào là một người soán vị gian thần, vẫn là giúp đỡ Hán Thất trung thần

Hắn là tới từ tương lai, thế nhưng là vẫn như cũ đối với cái này hình thành Hán Tộc triều đại trần ngập kính ý! Đúng vậy a! Bất kể nói thế nào, hắn cũng là người Hán.

Tuần Úc giờ phút này cũng là vừa cười vừa nói "Trần Trạch Hiền Đệ, hôm nay có người cáo tri, có một đám nhàn chán gia hỏa phải tại Tây Thành tụ hội uống rượu, sau đó ngươi liền cùng ta cùng nhau tiến đến đi!"

Trần Trạch ngần ngừ, nghi hoặc nhìn Tuần Úc, hỏi "Nhàn chán gia hỏa đó là cái gì "

Tuần Úc nói ra "Quách Gia, Hí Chí Tài bọn hã a..."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Tài tử ——

Trần Trạch nghe Tuần Úc, trong lúc nhất thời lại là không phản bác được, một hồi lâu mới là mở miệng nói ra "Ách, Văn Nhượng, đám kia nhàn chán đến cực điểm gia hỏa hiện tại ở đâu "

Tuần Úc ngấm lại, gật gật đầu nói "Chính là tại Toánh Xuyên thành bên trong a! Đám người này đều là Toánh Xuyên người, mọi người hẹn xong tụ hội một phen, giờ phút này hã là đều chạy đến."

Trần Trạch nói ra "Ha, cái kia tổng cộng là có mấy cái người nhàn chán siết "

Tuần Úc ngần ngừ, từng bước từng bước nói ra "Quách Gia Quách Phụng Hiếu a! Hí Chí Tài a! Trần Quân a! Chung Diêu a! Còn có ta, giống như hết thấy năm người!"

Trần Trạch mở to hai mắt, nhìn lấy Tuần Úc, sau đó một mực áp chế thở hào hển, nói ra "Thật hay giả, thế nào sẽ nhiều như thế người a "

Tuần Úc lần này ngược lại là quả quyết "Như thế bất quá mới năm người, như thế nào nhiều người "

Trần Trạch thật là sắp nhịn không được nói cho hã biết đám người này đến cùng là có bao nhiêu lợi hại, đều là Tào Ngụy trong lịch sử nhân vật đại danh鼎鼎 a! Còn lại không nói trước, Tuần Úc, Quách Gia, Hí Chí Tài ba người, trước mắt thật là tuyệt đối đỉnh cấp mưu sĩ a!

Sau đó Trần Trạch nhìn xuống, hắt há hốc mồm, lại im lặng, gật gật đầu, nói ra "Cũng đúng, mới năm người, không biết ta hai người khi nào đi qua "

Tuân Úc lúc này nói ra "Hiện tại liền đi, chớ có để bọn hắc sát ruột chờ."

Trần Trạch gật gật đầu, lại không chế không nổi chính mình nói nói "Cái kia, Văn Nhược, trong những người này còn có người nguyên ý rồi núi làm công a "

Tuân Úc nghe vậy ngẩn ngơ, nghi hoặc nhìn lấy Trần Trạch, nhẹ giọng tự nói "Hiện Đệ nói cái gì làm công "

Trần Trạch trì trệ, tranh thủ thời gian trả lời "Không có cái gì khẳng định là người nghe lầm, làm công làm công là có ý gì "

Tuân Úc như có điều suy nghĩ gật gật đầu "Ha, không tệ, nghĩ đến là hôm qua không nghỉ ngơi tốt, có chút rã rồi bố trí." Trần Trạch biểu thị rất đồng ý.

Trần Trạch cũng không nhiều lời, mau để cho Tuân Úc mang theo hắn cùng Hồ Thanh Ngu hai người đi.

Ba người lại là đi một hồi lâu mới là đến Toánh Xuyên thành, đoạn này khoảng cách nói xa thì không xa, nói cận kề thực cũng không gần a! Sau đó ba người lại là đi bộ, ngay cả cỗ xe ngựa đều không có, khiến cho Trần Trạch than thở, khẳng định là phải học được cười ngựa đến.

Tuân Úc mang theo Trần Trạch hai người tới một chỗ quán rượu trước đó, từ lâu này nhìn qua cũng không phải bình thường quan lại quyền quý chỗ đi cực kỳ xa hoa vị trí, nhưng lại là có một loại văn hóa hàm dưỡng trong đó, nói trắng ra liền là một loại không giống bình thường quý tộc phạm.

Trần Trạch đánh giá trước mặt quán rượu, hỏi "Văn Nhược, chính là nơi đây "

Tuân Úc gật gật đầu, hồi đáp "Không tệ, nơi này chính là ta tuân gia sản nghiệp, đến nay kinh doanh chỉ sợ là có trên trăm năm, chính là cái này phạm vi ngàn dặm tiếng tăm lừng lẫy địa phương."

"Trên trăm năm..." Trần Trạch trầm mặc, cái này tuân gia quả nhiên không hổ là Toánh Xuyên Đại Thế Tộc a! Bây giờ chỉ sợ là không ngừng trăm năm lịch sử.

Tuân Úc lôi kéo Trần Trạch, cười nói "Đi lên bắt quá tương giao chơi đùa một phen, Hiện Đệ không cần quá mức chú ý."

Trần Trạch gãi gãi đầu, hỏi "Đây là ý gì "

Tuân Úc cười khở phát phát tay "Hiện Đệ cũng không cần nghĩ quá nhiều, đám người kia nhưng không phải liền là một đám người điên!"

"Tên điên" Trần Trạch khước miệng hơi rút, không hiểu có một loại cảm giác không ổn, nhìn lên trước mặt Tuân Úc, nói ra "Cái này..."

Tuân Úc cũng không nhiều lời, lôi kéo Trần Trạch liền đi lên lầu, Hồ Thanh Ngu không nhanh không chậm đi theo đi lên.

Trần Trạch cùng Tuân Úc hai người vừa đi lên đã nhìn thấy bốn người ngã trái ngã phải nằm rạp trên mặt đất.

Trần Trạch trợn mắt hốc mồm, khó có thể tin, khước miệng co giật nói ra "Ách, Văn Nhược, chúng ta là không đi sai chỗ "

Tuân Úc lắc đầu "Không ngại, chúng ta ngồi xuống nghỉ ngơi một hồi liền có thể, mấy người này chắc hẳn cũng là sẽ tỉnh đến."

Trần Trạch tốt không xấu hổ ngồi xuống, trực lăng lăng biểu lộ đã cực kỳ khác sâu biểu hiện giờ phút này Trần Trạch trong lòng bất đắc dĩ.

Hồ Thanh Ngu đi lên, nhìn lấy nằm trên đất mấy người, cũng là nhìn không được đậu đen rau muống "Nơi này... Chưa công, đi nhầm đi "

Trần Trạch nhìn lấy Tuân Úc,

Hỏi "Văn Nhược, trước không quan tâm những chuyện đó người khi nào tỉnh lại, không bằng người trước giới thiệu cho ta một phen đi!"

Tuân Úc gật gật đầu, chỉ cái thứ nhất nhìn qua bất quá là mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên nói ra "Trần Trạch Hiện Đệ, người mà lại nhìn, người này là cái kia Quách Gia Quách Phụng Hiếu, hẳn là cùng Hiện Đệ tuổi không sai biệt lắm, người này mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng lại là trong mọi người là cổ quái nhất người, thường xuyên ý nghĩ ngoài dự liệu, rất nhiều kỳ tư diệu tượng."

"Oa, " Trần Trạch nhìn lấy nằm dưới đất Quách Gia, hắt cầm lên dò xét, tiểu tử này mi thanh mục tú, đáng đáp ngược lại là ngọc diện lang quân bộ đáng nhưng là lại quá nhỏ gầy chút, Trần Trạch không khỏi cảm thán, khó trách trong lịch sử quý tài Quách Gia sẽ như thế đoán mệnh.

Tuân Úc không đợi Trần Trạch suy tính, lại chỉ tiếp theo người nói "Người này là Hí Chí Tài, người này nổi tiếng Toánh Xuyên, rất có đại cục, mà lại văn tư mẫn tiệp, chính là Toánh Xuyên bên trong ít có tài tử."

Tuân Úc lại chỉ cuối cùng hai người nói "Hai người này theo thứ tự là Trần Quần Chung Diêu. Trần Quần này Nhân Thư phương pháp không phải bình thường, mặc dù bây giờ còn không bằng Thái tiên sinh như vậy mọi người, nhưng là cũng là cực kỳ bất phàm, hai người tài học, đều là thanh danh truyền xa."

Trần Trạch nhìn lấy Hí Chí Tài, Chung Diêu, Trần Quần ba người, Hí Chí Tài một bộ Thanh Sam, hơi có chút Nhỏ Sinh nho nhã khí chất, nhưng là như

vậy không có hình tượng chút nào ngã trên mặt đất, lại có vẻ hơi dờ dờ ương ương.

Chung Diêu Trần Quân hai người trang phục ngược lại là không sai biệt lắm, bởi vì đây là Hán Triều người đọc sách phù hợp, Trần Quân mặt so sánh phương, phương Phương Chính chính mặt chữ quốc, nhìn qua có chút nghiêm túc, mà giờ khắc này nằm rạp trên mặt đất.

Chung Diêu so sánh anh tuấn chút, Trần Trạch tự nhận là so hấn vẫn là sai dịch chút...

Trần Trạch thờ ngum khí, sau đó ngửa mặt lên trời thờ dài "Cái này... Những người này, thật là đáng tin cậy sao "

Trần Trạch khề lắc đầu, Tuân Úc cũng là vỗ bộ ngực nói ra "Hiền Đế không cần lo lắng, những người này mặc dù nhìn thích rượu như mạng, kỳ thật bọn gia hỏa này tuyệt đối nhìn không được rượu, không tin Hiền Đế có thể đi xem xét bầu rượu, bốn người này mỗi người đều sẽ không vượt qua ba chén."

Trần Trạch nằm vật xuống.

Trần Trạch trước mặt định thần chạy đi xem một chút, quả nhiên, một bầu rượu căn bản cũng không có thể nào động, Trần Trạch càng thêm cảm thán, các người làm cái quỷ gì, uống như thế chút rượu liền nằm xuống, các người uống cái cọng lông a!

Tuân Úc vừa cười vừa nói "Rượu này uống đến thiếu, tính cũng nhanh, ta dám ba người hảo hảo nghỉ ngơi một hồi, mấy người kia tự nhiên là sẽ tỉnh đến."

Trần Trạch cười khò.

Ba người nghỉ ngơi một hồi, quả nhiên bốn người lục tục ngo ngoe tỉnh lại, đầu tiên là Hí Chí Tài, sau đó là Trần Quân, sau đó là Chung Diêu, cuối cùng là Quách Gia...

Bốn người mơ mơ màng màng đứng lên, nhìn lên trước mặt ba người, đầu tiên là một mặt mê mẩn, tiếp theo là khó chịu mờ miêng nói ra "Tuân Văn Nhược, người vì sao bây giờ mới đến "

Tuân Úc vừa cười vừa nói "Không lâu không lâu, chứ vị cái này không được rồi rượu, ngược lại là Tuân nào đó tại bậc này hồi lâu a!"

Quách Gia gãi gãi đầu, nói ra "Cũng vậy, như thế liền không nói nhiều người cái gì đó, chính người uống ba chén rượu liền tốt."

Tuân Úc đến là nghiêm túc, trực tiếp uống xong ba chén rượu, thấy Trần Trạch không khỏi bội phục, người ta ba chén liền rượu, Văn Nhược người thế mà người không việc gì đồng dạng.

Giờ phút này bốn người mới là chú ý tới Trần Trạch cùng Hồ Thanh Ngưu, không khỏi nghi vấn hỏi "Văn Nhược, hai cái vị này là "

Tuân Úc tăng hắng một cái, giới thiệu nói "Người này là Trần Trạch, chính là ta gần đây kết biết hảo hữu, rất có kiến thức, chứ vị đều có thể tới tâm tình một phen."

Tuân Úc lại chỉ Hồ Thanh Ngưu nói ra "Người này cũng là bạn mới bạn bè, người này võ nghệ cao cường, mà lại có vẻ như biết y thuật, ừm, không tệ không tệ..."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Ngâm thơ mời rượu

Quách Gia kinh ngạc nhìn lấy Hồ Thanh Ngưu, hỏi "Người thầy thuốc, không biết vị huynh đệ kia lại sẽ trị quả nhân có mau "

Hồ Thanh Ngưu trầm mặc, sau đó gật gật đầu, nói ra "Tại hạ Hồ Thanh Ngưu, thiên hạ chi bệnh, nếu là ta Hồ Thanh Ngưu trị không được, chỉ sợ là lại không có mấy người có thể trị được."

Quách Gia ngẩn ngơ, sau đó nhìn kỹ trước mặt cái này tràn ngập tự tin hán tử, một hồi lâu mới là ôm quyền nói ra "Ha, nguyên lai là hồ huynh a! Lợi hại lợi hại!"

Hồ Thanh Ngưu "..."

Trần Trạch cũng là im lặng, đầu tiên vấn đề thứ nhất, hẳn nhưng là lão đại, vốn nên là hẳn mới là nhân vật chính a! Đây là làm cái quỷ gì

Chung Diêu cũng là chú ý tới Trần Trạch, cười nói "Trần Trạch huynh đệ các người tại sao lại cùng Tuân Úc gia hỏa này nhận biết, mà lại quen như vậy "

Trần Trạch tăng hắng một cái nói ra "Ách, chúng ta là tại một lần hội đường bên trong quen biết."

Bên cạnh Trần Quần phụ họa hỏi "Hội đường, này làm sao làm, gia hỏa này mặc dù nhìn qua tính cách không màng danh lợi, nhưng là nhưng thật ra là tâm cao khí ngạo, không phải bình thường người có thể thâm giao."

Trần Trạch bắt đắc dĩ nói ra "Chúng ta là đi tìm Thái Ung tiên sinh."

Trần Quần há hốc mồm, một hồi lâu mới là nói ra "Thái Ung Lạc Dương Thái Ung tiên sinh người cùng Thái Ung tiên sinh quen biết "

Trần Trạch gật gật đầu.

Chung Diêu như có điều suy nghĩ nói ra "Thì ra là thế, như vậy người đúng là có chỗ bất phạm, cũng tốt."

Trần Quần cười nói "Hôm nay nhiều như thế rượu ngon, chúng ta vừa vặn có thể không say không về a! Ha Ha ha ha."

Trần Quần nhìn qua một mặt chính nghĩa lẫm nhẫm, Trần Trạch lập tức cảm giác bất đắc dĩ, mấy tên này mới uống vài chén rượu, cũng đã là toàn bộ nằm xuống, cứ như vậy còn muốn không say không về, tốt a, kỳ thật Trần Trạch đã có thể chuẩn bị trở về nhà.

Hí Chí Tài nhìn lấy đám người, trừu đùa "Hôm nay như thế ngày tốt, chúng ta đều là Toánh Xuyên nổi danh chi sĩ tử, không bằng chúng ta các đến hát vang ngâm một câu thơ như thế nào "

Trần Quần cười nói "Như thế rất tốt, chính là bây giờ trong lòng ngực một cổ hào khí, chính là phải phát chi tại bên ngoài a!"

Quách Gia mặt mỉm cười, ngược lại là lộ ra chính kinh một số "Cũng vậy, ta hôm nay cũng là không có cái gì chuẩn bị, liền nhìn chư vị như thế thuận tiện!"

Chung Diêu cười to "Phụng Hiếu không, ta lại là có chút ý nghĩ, trường văn, Nguyên Thường, Văn Nhục, các người là nhìn nhìn sự lợi hại của ta."

Tuân Úc mỉm cười lắc đầu "Các người tùy ý, hôm nay nguyên bản liền không có muốn cùng người chờ tranh phong, bất quá Trần Trạch Hiền Đệ, người có hay không cái gì tốt tác phẩm xuất sắc lấy ra nhìn xem "

Tuân Úc cũng mặc kệ còn lại, trực tiếp quay người nhìn lấy Trần Trạch, Trần Trạch ngẫm lại, sau đó gật gật đầu, nói ra "Có thể, bất quá cái này nhưng có cái gì những tác khác "

Quách Gia lập tức cảm thấy hứng thú, dù sao Trần Trạch cùng niên kỷ của hắn cũng kém không nhiều, trong lòng độ thiện cảm không thấp, ngay sau đó giải thích nói "Cái này làm thơ, kẻ bại cần uống rượu, càng sai dịch uống rượu càng nhiều."

Trần Trạch lập tức minh bạch, giải chi rồi nói ra "Ta minh bạch, chư vị ai tới trước "

Đám người bên nhìn nhau cười, cũng không đáp lời, Trần Trạch ngay sau đó cũng không khách khí, dị thường ngạo kiều đứng lên nói ra "Hôm nay tại hạ thời gian không dài, cũng không quá nhiều tác phẩm, cái này nhất thời nửa khắc cũng chỉ nghĩ đến hai bài tác phẩm, nếu là có chỗ thiếu sót, các vị thông cảm nhiều hơn." Trần Trạch vừa chấp tay.

Quách Gia bài trước khi nói ra "Trần huynh cứ việc sảng ý nói, không cần chú ý."

Trần Trạch mỉm cười gật gật đầu, hai tay thua ở sau lưng, ngang vừa nói nói "Đối với rượu trước mắt ca, nhân sinh bao nhiêu thí dụ như sương mai, đi ngày khổ nhiều. lúc này kháng, ưu tư khó quên. Dùng cái gì Giải Ưu, chỉ có Đỗ Khang. Thanh Thanh từ cảm, ung dung tâm ta... Ta có khách quý, trông sắt thối sên. Rõ ràng như trăng, khi nào nhưng tuyết. Lo từ đó đến, thì thôi đoạn tuyệt... Trăng sáng sao thừa, ô chim khách bay về phía nam. Lượn quanh cây ba vòng, gì nhánh nhưng theo núi không ngại cao, biển không ngại sâu. Chu Công nôn móm, Thiên Hạ Quy Tâm."

Trần Trạch xuất khẩu thành thơ, không chút do dự, một mạch mà thành, chính là đối với rượu trước mắt ca, nhân sinh bao nhiêu số lượng vừa ra, sáu người nhất thời ngẩn ngơ, tiếp theo tập trung tinh thần nghe tiếp.

Chờ nghe phía sau câu thơ,

Càng phát kinh hãi, nhìn lấy Trần Trạch biểu lộ càng phát ra cổ quái.

Đội cho Trần Trạch toàn bộ thơ nói xong, sáu người đã là hoàn toàn ngốc trệ, bởi vì trong đó Tuân Úc, Quách Gia, Hí Chí Tài, Trần Quần, Chung Diêu năm nhân văn hóa thành nội tình thâm bất khả trắc, sau đó Hồ Thanh Nguen tốt xấu là học qua y, đối với văn học tự nhiên là sẽ không thái quá lạ lẫm.

Bởi vậy, tất cả mọi người là có phần có cảm giác, Trần Quần khẽ lắc đầu "Này ý thơ cảnh không tồi, để cho người ta nghe hậu tâm bên trong một cổ trường khí, không hiểu có chút thất lạc a!"

Chung Diêu cũng là gật đầu đồng ý "Trường văn nói không sai, này thơ tuy tốt, cũng là cảm giác không lớn hợp với tình hình, mà lại này thơ hình như là

cầu hiền chi thơ, hẳn là Trần huynh như vậy cần nhân tài "

Hí Chí Tài đối với này thơ đánh giá ngược lại là cực kỳ ngắn gọn "Tốt."

Quách Gia ngược lại là có chút tán thưởng "Trần huynh thơ hay, đáng tiếc bây giờ Thiên Hạ Thái Bình, không có ta chờ mở ra thân thù chi địa, nếu không ta Quách Gia nhất định theo Trần huynh thành lập một phen sự nghiệp a! Dù sao nam nhi tại thế, làm sao có thể đủ tầm thường một đời một thế."

Tuân Úc như có điều suy nghĩ nhìn lấy Trần Trạch. Hồ Thanh Ngưu biểu lộ nghiêm túc không nói một lời.

Trần Trạch cũng là không thêm đề ý, đây là một bài lưu truyền thiên cổ Đoán Ca Hành, chính là Đại Thi Nhân Tào Tháo lưu lại thơ... Bây giờ còn chưa có, cho nên này thơ bản quyền biến thành Trần Trạch tất cả.

Này thơ viết chính là Tào Tháo tại Xích Bích Chi Chiến quá trình trung tâm bên trong cầu hiền như khát, đối với có thể nhất thống thiên hạ khát vọng, cho nên này thơ mặc dù đối với đề, nhưng là đúng là không quá hợp với tình hình.

Trần Trạch chi như vậy, cũng chẳng qua là hâm nóng tràng tử mà thôi, hắc hắc.

Trần Trạch mỉm cười, hồi đáp "Đã chur vị cảm thấy không ổn, vậy tại hạ liền đem tại hạ viết một cái khác bài thơ lấy ra tốt, trông chờ chur vị thông cảm nhiều hơn." Trần Trạch lại một lần ôm một cái quyền.

Trần Trạch xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn về phương xa chân trời, chậm rãi mở miệng câu đầu tiên "Quân không thấy Hoàng Hà chi thủy trên trời đến, chảy xiết đến biển không còn về!"

Chúng nhân khí dừng trì trệ, vì đó chấn động, khí thế thật to lớn a!

Trần Trạch tựa như sừng sững bất động, trên mặt vẻ ngạo nhiên "Cao đường gương sáng buồn tóc trắng, hướng về như tóc xanh mộ thành tuyết, nhân sinh đắc ý cần đều vui mừng, chớ cho kim tôn đổi không nguyệt!"

Trần Trạch bốn câu thơ không nhanh không chậm thoát ra trong miệng, đám người càng phát ra kinh hãi, quả nhiên là một cổ khác khí thế, hùng hổ dọa người, lại khiến người ta vì đó cảm khái, chìm vào trong đó. Quách Gia nhìn không được quát to một tiếng "Thơ hay a!"

Trần Trạch mỉm cười, biểu lộ không màng danh lợi, nói ra "Trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tan hết còn trở về. Nấu dê mổ trâu lại là vui, hội cần một uống ba trăm chén."

Tuân Úc mấy người chà chà tán thưởng, này thơ càng phát ra xâm nhập, khí thế có trước chi hùng vĩ, lộ ra càng phát ra linh động, cũng là càng phát ra rung động lòng người, tốt một cái trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tan hết còn trở về a!

"Sầm Phu Tử, đan khâu sinh, Tương Tiến Tửu, chén mần ngừng, cùng quân ca một khúc, mời quân vì ta nghiêng tai nghe! Chung cổ soạn ngọc không đủ quý, chỉ mong trường rượu không còn tình. Xưa nay Thánh Hiền đều im lặng tịch, duy có uống người lưu kỳ danh." Trần Trạch thanh âm càng phát ra vang sáng lên, chúng tâm thần người dập dờn.

Đám người giống như là trước mắt là Hoàng Hà nước chảy sóng cả, kinh thiên động địa mà đến, phảng phất là tới từ Thiên Hà Chi Thủy, chảy xiết đến biển không còn về, cái kia cổ cuộn cuộn lại đến chính mình trời sinh ta tài tất hữu dụng, đó là một loại sự tự tin mạnh mẽ, cùng tự ngạo. Đằng sau rút cục tiến vào chính đề, cũng là không lộ vẻ chuyển biến đột ngột, ngược lại là ý vị thâm trường, để cho người ta trầm tư.

"Trần Vương Tích thời gian yến bình nhạc, đấu rượu mười ngàn tứ vui mừng hước, chủ nhân như thế nào lời thiếu tiền, kính cần cô lấy đổi với quân rót, Ngũ Hoa ngựa, thiên kim áo lông, hồ nhi sắp xuất hiện đổi rượu ngon, cùng người cùng tiêu vận cô sâu." Trần Trạch phong cách vẻ nhất chuyển, tựa như thanh phong nhanh quay ngược trở lại, mặc dù biến hướng, nhưng là vẫn như cũ là một cổ khí thế cường đại.

Quách Gia tuổi còn trẻ, bài không nhìn được trước vô án tán dương "Thơ hay thơ hay! Tốt một cái Hoàng Hà chi thủy trên trời đến, chảy xiết đến biển không còn về a! Ta Quách Gia đường đường nam nhi bấy thuốc, nên như vậy bá khí, như thế phóng khoáng a!"

Quách Gia nhìn lấy Trần Trạch biểu lộ cũng là càng phát ra khâm phục, còn nói thêm "Vừa rồi Trần huynh chỗ Ngôn Chi trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tan hết còn trở về. Thật sự là nhượng người khê động, chúng ta nam nhi, lo gì không đất dụng võ, nam nhi bản trước mắt kiến công lập nghiệp, vì nước tranh công a!"

Trần Trạch cười nói "Này thơ tên là « Tương Tiến Tửu », chur vị cảm thấy thế nào "

Tuân Úc mỉm cười, nói ra "Hiền Đệ khí thế thật to lớn, cũng là khó trách có thể có bất phàm như thế năng lực a!"

Trần Trạch khê lắc đầu "Văn Nhược chê cười."

Chung Diêu ngốc một hồi lâu, rốt cục kịp phản ứng, nói ra "Nhìn tới Trần huynh quả nhiên không phải bình thường, ngày sau nhất định là có phát đạt ngày a!" Nói Chung Diêu bất đắc dĩ lắc đầu.

Trần Quân cũng là thờ dài "Trần huynh một lời, Thế Hồ Quán Đình a! Trời sinh ta tài tất hữu dụng, ta Trần Quân bây giờ đã qua nhược quán, làm sao có thể đủ như này chẳng làm nên trò trống gì a!" Nói ánh mắt càng phát ra trở nên kiên nghị.

Hí Chí Tài trầm mặc nửa ngày, vẫn như cũ là hấn cái kia thật đơn giản trả lời "Thơ hay!"

Trần Trạch cái này thơ chính là Lý Bạch đại danh đình đình Tương Tiến Tửu, Tương Tiến Tửu, là mời rượu chỉ ca, tình cảnh tương hợp, quả nhiên là trang bức du lịch chi nhà ở thiết yếu lương phẩm a!

Trần Trạch ngẫm lại, mở miệng nói ra "Hôm nay thiên hạ nhìn như thái bình, nhưng là chỉ sợ là sẽ không quá bình quá lâu, chỉ sợ là bất quá trong năm, là chư vị chi sân khấu!"

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, Quách Gia cũng là hào sảng nói ra "Nếu thật như Trần huynh nói, ta Quách Phụng Hiếu ngày sau nhất định toàn lực tương trợ."

Trần Trạch chấp tay nói ra "Vậy liền đa tạ Quách Huỳnh Đệ."

Trần Quân ngẫm lại, cũng là do dự nói ra "Việc này... Vẫn là chờ chờ ngày sau hãy nói đi."

Chung Diêu cũng là lắc đầu "Bất luận như thế nào, bây giờ vẫn là Thiên Hạ Thái Bình, Trần huynh có phải là hay không nói chuyện giạt gân "

Trần Trạch không phản bác, chỉ là thần nhiên nói "Đều có nàng thấy mà thôi, không cần suy nghĩ nhiều."

Hí Chí Tài trầm mặc một hồi, nói ra "Ngày sau thật việc này, ta sẽ cân nhắc tới tìm nguoi."

Ngược lại là Tuân Úc một mặt nhẹ nhõm, cười nói "Bất luận như thế nào, chúng ta chung quy là người Hán, nếu là ta Tuân Úc, lúc này phục hưng Đại Hán vì chức trách, vì một Đinh Thiên Lập Địa nam nhi tốt!"

Trần Trạch cười lớn đáp lại "Vậy liền đa tạ chư vị, bất quá tại hạ còn có một vấn đề... Chư vị nhưng còn chuẩn bị làm thơ."

Không có người trả lời, sau đó tất cả mọi người là trên mặt cười khổ đi uống rượu, tốt một cái quên cả trời đất...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Nguyệt Đán Bình a

Đám người nhất thời uống thoải mái, đều là rượu đến, hành vi phóng túng.

Hôm sau, đám người lần lượt tỉnh lại, sau khi rửa mặt, ăn điểm tâm, lại là tập hợp một chỗ nói chuyện phiếm.

Quách Gia nhìn lấy đêm qua bị đám người rót rượu Trần Trạch, mỉm cười, nói ra "Hôm qua Trần huynh chỗ ngâm chi thơ, khí thế to lớn, thật sự là nhượng tại hạ có chút cảm khái a! bất quá Trần huynh hôm qua nói loạn thế, ngược lại để tại hạ nhớ tới một người."

Trần Trạch cười khổ lắc đầu, khẽ giật mình, không khỏi nghi vấn hỏi "Cái kia là người phương nào "

Quách Gia cười không nói, ánh mắt đảo qua bốn người khác, bốn người đều là cười một tiếng, trong lòng đã minh bạch, nhưng nhìn được Trần Trạch cũng là một mặt mê mang, không làm rõ ràng được tình huống, Trần Trạch không khỏi mở khẩu hỏi "Chư vị làm cái gì vậy, chẳng lẽ là đoán bí hiểm hay sao "

Quách Gia lắc đầu, hồi đáp "Đây cũng không phải, bất quá không biết Trần huynh có biết hay không hôm nay là khi nào "

Trần Trạch ngẩn ngơ, có hỏi "Hôm nay không biết."

Quách Gia khẽ lắc đầu, hồi đáp "Cũng vậy, Trần huynh, hôm nay là ba mươi tháng chín, ngày mai là mừng một tháng mười."

Trần Trạch ngẫm lại, cũng là không nghĩ quá rõ, còn nói thêm "Mùng một tháng mười một ngày này có vẻ như cũng không phải gì đó đặc thù thời gian đi!"

Tuân Úc nhìn lấy Trần Trạch nghi ngờ biểu lộ, không khỏi cười khổ giải thích nói "Hiền Đệ khả năng không biết, tại Nhữ Nam có một nơi, mỗi tháng lần đầu tiên đều sẽ có một lần Nguyệt Đán Bình, lời bình thiên hạ hào kiệt a!"

Trần Trạch nghi vấn hỏi "Nguyệt Đán Bình Hứa Thiệu, Hứa Từ Tương "

Tuân Úc gật gật đầu, nói ra "Không tề, chính là người này, Hiền Đệ nghĩ đến cũng là biết, người này lời bình nhân vật thế nhưng là đại danh đỉnh đỉnh, mà lại Hứa Thiệu cùng Kỳ Huynh đệ Hứa Tĩnh đều là ta Toánh Xuyên xuất thân đại danh đỉnh đỉnh văn sĩ a! Mà lại những năm gần đây Hứa Thiệu tiên sinh chỗ lời bình người, thế nhưng là xuất hiện không ít đại nhân vật a!"

Trần Trạch ngẫm lại, sau đó ngẩn ngơ, nhìn lấy đám người, trợn mắt hốc mồm nói ra "Nói đùa sao! Mới một ngày mà thôi, nếu là ở xuống không có nhớ lắm, chỉ sợ là cái này Nguyệt Đán Bình là tại Nhữ Nam, Toánh Xuyên cách Nhữ Nam nhưng cũng không gần."

Trần Quần cười nói "Trần huynh không biết cũng là không sai, việc này đúng là bí ẩn, lại nói Hứa Tiên Sinh hai năm trước cũng đã ẩn cư, bây giờ cũng là đã dời đến Toánh Xuyên bên trong, mà lại mặc dù Nguyệt Đán Bình không còn như là trước đó bình thường thu hút sự chú ý của người khác, nhưng là Hứa Tiên Sinh bây giờ vẫn như cũ kiên trì mỗi tháng lần đầu tiên bình luận người sự tình a!"

Trần Trạch búng tỉnh đại ngộ, gật gật đầu, nói ra "Thì ra là thế, cũng là khó trách ta không biết."

Tuân Úc cười nói "Ngày mai vừa vặn mừng một tháng mười, mà lại Hứa Tiên Sinh cũng đúng lúc là tại Toánh Xuyên bên trong, ta nhìn ta chờ mấy người không bằng liền đi xem một chút đi! Vừa vặn cũng làm cho Hứa Tiên Sinh đánh giá một phen. Hứa Tiên Sinh lời bình thế nhưng là nổi tiếng thiên hạ."

Trần Trạch gật gật đầu, nói ra "Như thế cũng tốt, cái kia ngày mai chư vị mang lên tại hạ liền tốt."

Quách Gia vỗ vỗ Trần Trạch bả vai, nói ra "Trần huynh nói không chừng ngày sau lại là một người không được đại nhân vật a! Chà chà." Quách Gia một mặt tán thưởng nhìn lấy Trần Trạch, Trần Trạch lại một lần nữa biểu thị im lặng, cái này như thế đầu bí gia hóa thật là đại danh đỉnh đỉnh quý tài Quách Gia sao

Trần Trạch ánh mắt đảo qua đám người, trong lòng âm thầm oán thầm, cũng không biết trong lịch sử bọn gia hỏa này đến cùng là thấy chưa từng gặp qua Hứa Thiệu người này, nếu là không có, chỉ sợ là Trần Trạch đến hình thành hiệu ứng hồ điệp đã là bắt đầu cải biến thế giới. Sau đó Trần Trạch lại là không nhận được nghĩ đến, nếu là Hứa Thiệu người này thật là có bản sự, nhìn thấy đám người này, đến cùng là sẽ có phản ứng như thế nào đâu

Đám người trò chuyện với nhau sau đó, cũng liền riêng phần mình đi về nghỉ, Trần Trạch trực tiếp cùng Tuân Úc trở về tuân gia ở lại.

Hôm ấy ban đêm, Trần Trạch lại một lần nữa cùng Thái Ung hai người trò chuyện với nhau.

Thái Ung nhìn lên trước mặt Trần Trạch, mặt mỉm cười, thản nhiên nói "Trần Trạch tiểu hữu gần đây nhưng có chuyện gì phải xử lý, chúng ta nhiều nhất còn có nửa tháng liền muốn rời khỏi xuất hướng Lạc Dương."

Trần Trạch có chút chấp tay, hồi đáp "Văn bối minh bạch, những ngày gần đây nhất định là sẽ đem sự tình xử lý, tuyệt không chậm trễ hai vị sự tình."

Tuân Cồn cười nói "Không ngại không ngại,

Đây đều là việc nhỏ, người như vậy Anh Tài, nếu là ngày sau trước mắt thật có thể vì nước vì dân kiến công lập nghiệp, cũng là lão phu hai người tích ở dưới tâm a!"

Trần Trạch mỉm cười lắc đầu, có chút bất đắc dĩ, nói ra "Ngày mai văn bối muốn cùng Văn Nhượng mấy người đi tiếp Hứa Từ Tương tiên sinh, hai vị tiên sinh cảm thấy thế nào "

Thái Ung ngẩn ngơ, nhìn xem Trần Trạch, hỏi "Không phải là Hứa Thiệu Hứa Từ Tương "

Trần Trạch gật gật đầu.

Thái Ung nói ra "Nếu là Hứa Từ Tương, các người chắc là vì Nguyệt Đán Bình đi!"

Trần Trạch cười trả lời "Không tề, đúng là như thế."

Tuân Cồn cũng ở bên cạnh xen vào nói nói "Các người đi xem một chút cũng tốt, cái này Hứa Từ Tương đúng là có chút bản sự, bây giờ Đại Hán nhìn người chi thuật, chỉ sợ là không người có thể đưa ra phải a!"

Trần Trạch chấp tay đáp "Văn bối thụ giáo."

Thái Ung nói ra "Cũng vậy, người trở về nghỉ ngơi thật tốt, những năm gần đây Hứa Thiệu Nguyệt Đán Bình, thế nhưng là Đại Hán một cực tốt lời nói a!"

Trần Trạch chấp tay trở ra.

Hôm sau.

Trần Trạch mấy người sớm gặp mặt, tất cả mọi người là chuẩn bị tốt.

Quách Gia nhìn lấy đôi một thân trường bào màu xanh Trần Trạch, cười nói "Trần huynh cái này thân nho phục, càng có vẻ có khí chất."

Trần Trạch mỉm cười, lạnh nhạt đáp "Phụng Hiếu cũng là như thế a." Hai người lẫn nhau mèo khen mèo dài đuôi.

Tuân Úc nhìn lấy đã đến đủ sáu người (Hồ Thanh Ngu không tính), nói ra "Ừm, chừ vị đều đã đến đông đủ, chúng ta liền lên đường đi! Chớ có nhượng Hứa Tiên Sinh đợi lâu."

Đám người cả vật áo gật đầu, sau đó cùng một chỗ hướng về Toánh Xuyên ngoài thành nào đó một nơi mà đi. Lần này ngược lại là chuẩn bị ngựa, bất quá Trần Trạch cùng Tuân Úc cũng không biết cưỡi ngựa, chỉ có thể người nào cùng cưỡi.

Chung Diêu, Trần Quân mấy người là các cưỡi một ngựa, Trần Trạch cùng Quách Gia, Tuân Úc cùng Hí Chí Tài, Hồ Thanh Ngu cũng là cưỡi con ngựa phía sau đi theo, một nhóm bảy người.

Bảy người cưỡi ngựa, tốc độ tự nhiên là nhanh rất nhiều, giục ngựa lao nhanh, không bao lâu chính là đi vào hương dã bên trong một chỗ trong trang viên.

Nơi này cùng Trần Trạch Hiệp Nghĩa trang cũng là không giống nhau, đây là tự cấp tự túc nhỏ trang viên, Trần Trạch Hiệp Nghĩa trang lại là dựa vào cho thuê ruộng làm chủ, kỳ thật địa chủ cũng không canh tác.

Trần Trạch đánh giá chỗ này nhỏ trang viên, hỏi "Hứa Thiệu tiên sinh ngay ở chỗ này "

Quách Gia gật gật đầu, nói ra "Không tệ, đúng là như thế, nơi đây chính là Hứa Thiệu tiên sinh chỗ ở."

Tuân Úc phát phát tay, nói ra "Tất cả đều xuống ngựa đi, thấy Hứa Thiệu tiên sinh, không thể loạn lễ nghi."

Bảy người toàn bộ xuống ngựa mà đi.

Tới cửa, Trần Trạch trông thấy có một vị Tiểu Đồng, kính cẩn hữu lễ, đối với đám người hành lễ nói ra "Không biết chừ vị công tử nhưng có chuyện gì "

Tuân Úc cũng là rất cung kính đáp lễ, nói ra "Hôm nay chính là Nguyệt Đán Bình thời gian, ta ngày xưa chờ chuyên tới để tiếp Hứa Thiệu tiên sinh."

Đồng tử nhìn xem bảy người, có chút chấp tay, sau đó nói "Đã như vậy, nhỏ người lập tức cáo tri tiên sinh, chừ vị mời đến phòng trước ngồi tạm một lát."

Tuân Úc bảy người chấp tay, cùng đi theo đến một chỗ phòng khách, nhìn qua cũng không có bao nhiêu xa hoa, cũng là có một loại không giống nhau phong cách, thanh tịnh thanh nhã.

Quách Gia có chút thương thức bốn phía nhìn lấy, nói ra "Hứa Thiệu tiên sinh quả nhiên không hổ là tiền bối cao nhân, phong cách phi thường a!"

Tuân Úc cười khổ lắc đầu "Phụng Hiếu, người mà lại thiếu kể một ít, yên tĩnh chờ đợi Hứa Thiệu tiên sinh đến." Quách Gia ha một tiếng, chỉ là bốn phía nhìn lấy, cũng là không nói một lời.

Qua một hồi lâu, Hứa Thiệu mới là San San tới chậm, Trần Trạch nhìn lấy cái kia tiền bối cao nhân, Hứa Thiệu nhìn qua có chút gầy gò, dáng dấp cũng là cao lớn, mấy sợi râu dài bay múa, tiên phong đạo cốt bộ dáng.

Hứa Thiệu đối với đám người có chút chấp tay, cười nói "Lão phu tới chậm, chừ vị chớ trách a!"

Tuân Úc bài trước khi nói ra "Không ngại, tiên sinh nhất định là có việc chỗ kéo, chúng ta tự nhiên giải." Trần Trạch biểu thị trầm mặc, người ta cái gì đều không nói, người thế nào liền giải đầu

Hứa Thiệu mỉm cười "Cái này Nguyệt Đán Bình nguyên bản hơn mười năm trước cũng đã tồn tại đồng thời một mực lưu truyền, bất quá cho tới bây giờ, trong hai năm qua, đã là thiếu có cơ hội đi tổ chức Nguyệt Đán Bình, hôm nay chừ vị thành tâm thành ý tới đây, lão phu ỏn thỏa kiệt lực."

Quách Gia gật đầu nói "Như thế liền làm phiền tiên sinh."

Hứa Thiệu cũng không đáp lời, nhìn lên trước mặt bảy cái người, cười hỏi "Chừ vị hết thấy bảy người, không biết ai chuẩn bị tới trước đâu "

Chung Diêu ngạo nghễ vừa đứng, đứng ở Hứa Thiệu trước người, chấp tay hành lễ, nói ra "Học sinh Chung Diêu, Chung Nguyên Thường, gặp qua tiên sinh." Chung Diêu tuổi tác lớn nhất, chính là một nhóm người này bên trong càng lộ ra lão thành người, đương nhiên, làm việc lão thành nhất giọt nước không lọt còn không phải thế Chung Diêu, mà là được xưng là Vương Tá Chí Tài Tuân Úc, Tuân Văn Nhục.

"Ừm, cũng tốt, Nguyên Thường, người mà lại đứng vững, lão phu nhìn kỹ một chút." Hứa Thiệu ngẩng đầu nhìn Chung Diêu một chút, gật gật đầu, nói ra.

Hứa Thiệu vây quanh Chung Diêu chuyển mấy vòng, nhưng lại cũng không phải là loại kia Đoán Mệnh bình thường, Hứa Thiệu còn đáng xem gác vác đi, Trần Trạch trong lòng thầm nghĩ, cái này chỉ sợ sẽ là trong truyền thuyết Vọng Khí thuật.

Hứa Thiệu đem Chung Diêu dò xét một hồi lâu, mới nói "Nguyên Thường nhưng người phi thường, ngày sau nhất định có đại phát đạt, lưu danh sử xanh, cho là đẳng xa Cao Thăng, cứu Phù Gia quốc người a!"

Chung Diêu nghe vậy đại hỉ, cũng là áp chế kích động nói ra "Đa tạ tiên sinh."

Hứa Thiệu cười cười, cũng là nói ra "Cũng không cần như thế, lão phu nhìn người bất quá là nhìn chi tương lai, lại không phải hoàn toàn quyết định chư vị tóc giương, nếu không có kiên trì bền bỉ chí tâm, hết thầy đều phế."

Đám người chấp tay, cùng kêu lên nói ra "Văn bối thụ giáo."

Hứa Thiệu chỉ là mỉm cười, lại hỏi "Tiếp theo người làm ai "

Trần Quân cũng là lập tức đứng lên nói ra "Văn bối Trần Quân, chữ trường văn, tiên sinh xin chi giáo."

Hứa Thiệu cũng không nói hấn, trực tiếp nhìn, Chung Diêu cùng Trần Quân hai người bề ngoài đều là không tệ, nhìn qua đoan đoan chính chính, cẩn thận tỉ mỉ, đương nhiên, Trần Trạch trong lòng là đậu đen rau muống.

Hứa Thiệu dò xét một hồi, lại nghĩ hội, mới là mở miệng nói ra "Trường văn cũng là Đệ nhất Anh Tài, sợ là ngày sau giang sơn mấy trăm năm chi xã tắc, đều có quân định a!"

Hứa Thiệu nói đến cũng không quá kỹ càng, nhưng là cũng là đầy đủ kinh người, mấy trăm năm nay xã tắc đều có quân định, này danh đầu thế nhưng là dọa người a!

Đương nhiên, Trần Trạch rất rõ ràng, đây là bởi vì Trần Quân nói ra Cửu Phẩm trong chính chế, đúng là đặt vững Trung Quốc Ngụy Tấn Nam Bắc Triều lịch sử, thẳng đến Đường Triều khoa cử chế xuất hiện mới có đổi mới.

Trần Trạch nhìn lấy Hứa Thiệu càng phát giật mình, không thể không nói, Hứa Thiệu nói đều là tám chín phần mười, người này, quả nhiên là lợi hại, lợi hại nhưng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Đều là nhân tài

Hứa Thiệu đối với hai người chà chà tán thưởng, nói ra "Quả nhiên thiên hạ anh hào xuất phát từ nơi búi phận, hai vị ngày sau nhớ lấy không kiêu không ngạo, cẩn trọng, ngày sau tất thành đại nghiệp."

Trần Quân Chung Diêu hai người khom mình hành lễ, sau đó nhìn xem phía sau mấy người, Ha Ha, luôn luôn thiếu không đồng nhất chút khoe khoang ngạo kiều ở bên trong.

Mấy người không nhìn thẳng, ngược lại là Hí Chí Tài không nhanh không chậm đứng ra "Văn bối Hí Chí Tài, lấy tên là chữ. Gặp qua Hứa Tiên Sinh."

Hứa Thiệu gật gật đầu, lại là trông chờ lên cái này Hí Chí Tài đến, một hồi lâu, tường tận xem xét hồi lâu, mới là chậm chậm rãi nói "Nghĩ không ra bây giờ lại là có nhân vật như vậy, Kinh Thiên Vĩ Địa, sợ là có thể so sánh Trương Lương chi mưu a!"

Hí Chí Tài giật mình, không khỏi nghi vấn "Lư Hầu tài trí, văn bối không dám tự so, tiên sinh nói có hay không quá mức."

Hứa Thiệu khẽ lắc đầu, cũng là mặt mỉm cười, thân nhiên nói "Người cũng không cần xoắn xuýt, người tự cho là không bằng, nhưng là cũng chưa chắc, người chỉ tiềm năng, cũng không phải là một sớm một chiều có thể thấy được, ngày sau ở đây toàn bộ thiên hạ, có lẽ đều đưa biết được người tên Hí Chí Tài."

Hứa Thiệu có nhìn xem ngoài cửa sổ, trầm mặc một lát còn nói thêm "Thiên hạ này là sân khấu, chỉ có tuyệt đối cường giả, mới có thể còn sống xuống dưới, thiên hạ như vậy người chỉ sợ là không nhiều, tựa như là vừa rồi mấy người, ngày sau chỉ sợ là cũng muốn phụ thuộc vào người khác."

Đám người không hiểu, Trần Trạch lại hơi hơi há mồm, nhìn lấy Hứa Thiệu, càng phát ra ngạc nhiên dâng lên.

Hứa Thiệu khẽ lắc đầu, nói ra "Không nói nhiều như vậy, chư vị ai lại đến nhượng lão phu nhìn một chút "

Tuân Úc cười cười, đứng ra hành lễ nói ra "Văn bối Tuân Úc, Tự Văn như, gặp qua tiên sinh."

Hứa Thiệu nhàn nhạt gật đầu, là kinh ngạc nhìn lấy Tuân Úc, một hồi lâu mới là mở miệng nói ra "Đây cũng là một vị Vương Tá Chi Tài a! Thiên hạ này, quả nhiên là không yên ổn, loạn thế xuất Anh Hùng..."

Hứa Thiệu nhìn xem Tuân Úc, nói ra "Đã sớm nghe nói qua Tuân Úc tuân gia chi tử thân phận, hôm nay vừa nhìn quả nhiên là không như bình thường, người ngày sau nhất định là có đại thành tựu, nhưng là lão phu cũng hiểu biết trong lòng người tử có ý tưởng, nhưng là vẫn muốn nhắc nhở người một phen, cứng quá dễ gãy a!"

Tuân Úc ngơ ngác, nghi hoặc nhìn lên trước mặt Hứa Thiệu, nhưng lại là không tiếp tục mở khẩu nhìn lại, sau đó phối hợp hành lễ, quay người trở lại chính mình vị trí bên trên.

Nhìn lấy cũng bất quá là chỉ có ba người mà thôi, Hứa Thiệu trực tiếp nhìn lấy nhìn qua nhỏ tuổi nhất Quách Gia, nói ra "Cũng vậy, người tới trước đi!"

Quách Gia ngẩn ngơ, nhìn xem bên cạnh, nghi vấn "Ta "

Hứa Thiệu dở khóc dở cười gật gật đầu "Không tệ, chính là người."

Quách Gia tranh thủ thời gian hành lễ nói ra "Quách Gia Quách Phụng Hiếu gặp qua tiên sinh."

Hứa Thiệu khẽ gật đầu, đem Quách Gia quan sát tỉ mỉ một phen, cuối cùng cũng là dị thường kinh ngạc nói ra "Đây là loạn thế chi quý tài, thịnh thế chi người rảnh rỗi a!"

Hứa Thiệu nói không chừng lại xem thêm vài lần, nói ra "Quả nhiên không sai, lão phu nhìn người bây giờ mặc dù như vậy ngu dốt bộ dáng, nghĩ không ra người cái tên này nguyên lai là giấu dốt, cũng là, không hồ là người thông minh, bất quá lão phu tin tưởng người tâm có phần chính, cũng sẽ không được chuyện bất chính."

Hứa Thiệu ngừng lại, tiếp tục nói "Bất luận như thế nào, người chi tài trí, trước mắt tận tâm tận lực dùng cho chính đồ, nếu là Phụng Hiếu tham quân, chi sợ là ngày sau có thể thành tựu Tồn Tồn nhân vật như vậy, danh lưu thiên cổ."

Quách Gia con mắt quang mang lóe lên, khom người bái tạ, nói ra "Đa tạ tiên sinh."

Hứa Thiệu lắc đầu "Người cũng không cần, chỉ là lão phu cũng không nghĩ ra chư vị rõ ràng đều là phi phạm nhân vật, chi sợ ngày sau đều là ta Đại Hán Định Quốc căn cơ a!"

Hứa Thiệu nói tới chỗ này, cũng không quá sót ruột, lại nghĩ đến cái gì đồ vật, chậm rãi mở miệng nói ra "Không biết chư vị nhưng biết Lạc Dương Tào Mạnh Đức Tào A Man "

Đám người gật đầu, chính là như là thời khắc này Tuân Úc mấy người mặc dù nói một mực chờ tại Toánh Xuyên, nhưng là cũng không phải là không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ học sách thánh hiền con một sách.

Tuân Úc gật đầu trả lời "Tiên sinh nói không phải là cái kia hoạn quan Tào Đằng hậu nhân Tào Tháo "

Hứa Thiệu gật gật đầu,

Còn nói thêm "Bất quá người này là cha hấn Tào Tung nhận làm con thừa tự tại Tào Đằng, sau đó Tào Tung mới vừa có Tào Tháo, trong đó cũng không tính được chân chính người thân."

Trần Quần đồng ý nói ra "Không tệ, việc này văn bối cũng hiểu biết."

Hứa Thiệu ừm một tiếng, nắm tay thu ở sau lưng, nghiêm trang nói "Đối với người này, lão phu tự nhiên là không quen nhìn, lão phu bình sinh hận nhất chính là tai họa ta Đại Hán xã tắc hoạn quan, kẻ này vì hoạn quan hậu nhân, lão phu tự nhiên là cực kỳ không chào đón người này, thậm chí có thể nói là đến chán ghét trình độ."

"Chư vị tự nhiên cũng là biết được lão phu cái này Nguyệt Đán Bình đã là có vài chục năm lịch sử, cũng lời bình qua không ít nổi tiếng thiên hạ nhân vật, bất quá ngày đó là cái này Tào Mạnh Đức tới tìm lão phu, muốn lão phu cho hấn một người đánh giá." Hứa Thiệu không nhanh không chậm, chậm ung dung nói ra.

Trần Trạch cũng không nóng nảy, chững chạc lắng nghe Hứa Thiệu nói chuyện, Hứa Thiệu còn nói thêm "Cái này Nguyệt Đán Bình chính là lão phu cùng đường huynh Hứa Tĩnh cùng lập, ngày đó lão phu vốn là không muốn đánh giá người này, thế nhưng là người này cũng là quần quít chặt lấy, nhất định muốn lão phu cho hấn một người đánh giá."

Chung Diêu nhin không được nói ra "Người này cư nhiên như thế đa mặt, thật sự là mất hết ta Nho Gia phong phạm a!"

Hứa Thiệu lắc đầu "Người này cũng là không tính là Nho Gia tử đệ, người này cái gì đều học, cũng cái gì đều không được học, đọc sách thích coi mơ hồ, thiên tư thông minh."

Chung Diêu há hốc mồm, cuối cùng vẫn không nói tiếp cái gì.

Hứa Thiệu còn nói "Người này có phần đen, chính là thành Lạc Dương bên trong ít có đen thẳng lùn, thân cao thậm chí so lão phu còn có không bằng"

Hứa Thiệu sáu thước dáng người.

Đám người bên nhìn nhau cười, cũng là không nghĩ tới trong đó còn có như vậy kỳ quái cười điểm, Hứa Thiệu còn nói thêm "Nhưng là, kinh ngạc nhất lại không phải là xuất từ đây, mà là này nhân khí vận chi thịnh, không thể coi thường, không phải bình thường người có thể so với so sánh."

Đám người kinh ngạc, chỉ có Trần Trạch không nói một lời, không cách nào tưởng tượng đây rốt cuộc là một loại như thế nào thần kỳ lực lượng, liền như là hẳn không hiểu thấu thu hoạch được một người hệ thống đồng dạng.

Hứa Thiệu khẽ lắc đầu, cười khổ nói "Lão phu ngay từ đầu là trông mặt mà bắt hình dong, thế nhưng là càng xem càng kinh ngạc, càng phát giác kinh ngạc, này nhân nhất hậu nhất định là vị cực nhân thần a! Đây là Tri Thế Chi Năng Thần, Loạn Thế Chi Gian Hùng a!"

Đám người hải nhiên nhìn lấy Hứa Thiệu, khó có thể tưởng tượng người này lại là đánh giá cao như vậy, Hứa Thiệu nhìn lấy đám người tròn mắt hốc mắt biểu lộ, thân nhiên nói "Người này cùng chư vị khác biệt, chư vị năng lực có lẽ ở chỗ chuẩn bị vận trù, nhưng là người này cũng là nhiều chỗ tinh thông, mà lại người này rất có nghĩa khí, thích Hành Hiệp Trọng Nghĩa, mà lại thông minh cơ cảnh, thống lĩnh đám người. Nếu là loạn thế, nhất định thành tựu loạn thế một phen hào cường."

Hí Chí Tài cau mày một cái, nhìn lấy Hứa Thiệu, trong đầu không biết là đang nghĩ Hứa Thiệu vẫn là hí Chí Tài.

Quách Gia cũng là có phần hứng thú mở miệng nói ra "Nghĩ không ra thế gian lại có nhân vật như vậy, ngược lại là có thể tới kết giao một phen."

Hứa Thiệu mỉm cười, nói ra "Người này nâng Hiếu Liêm, giờ phút này đã ở bên ngoài làm quan, bất quá lão phu cũng là thấy rõ ràng, người này gần đây bị đánh ép, mình thắng ám hàng, âu sâu thất bại, ngược lại là trước đây ít năm tại trong huyện trọng đánh quyền quý sự tình nhượng lão phu có chút thường thức, bất quá các ngươi đều là cùng thế hệ, đúng là có thể kết giao là bạn."

Đám người chấp tay kính tạ.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Tu chính thiên hạ

Hứa Thiệu giờ phút này cũng là không nói nhiều, đối với còn Hồ Thanh Ngu cùng Trần Trạch hai người nói "Ai tới trước "

Trần Trạch cười ha ha một tiếng, đem Hồ Thanh Ngu đẩy đi ra, Hồ Thanh Ngu ngẩn ngơ, nhìn lấy Trần Trạch nghi vấn "Làm cái gì vậy "

Trần Trạch cười nói "Đã đến, làm sao có thể không nhìn đâu "

Hồ Thanh Ngu đành phải kiên trì đi lên, Hứa Thiệu mỉm cười lắc đầu, sau đó nhìn Hồ Thanh Ngu, Hồ Thanh Ngu niên kỷ so Trần Trạch bọn hắn lớn không ít, nhưng có phải thế không nhiều lão, ba bốn mươi tuổi, mà lại bởi vì bảo dưỡng tốt, da thịt trắng nõn, nhìn qua còn phải tuổi trẻ mấy phần.

Bất quá Hồ Thanh Ngu dáng dấp xác thực không tính là quá anh tuấn tiêu sái.

Hứa Thiệu nhìn xem Hồ Thanh Ngu, ngược lại là có chút tán thưởng nói ra "Người này không tệ, cũng là có người đại tài, bất quá ngươi tính tình cổ quái, vẫn là phải thu liễm tốt hơn, ngày sau có thể thành nên ngạo ngạo chăm sóc người bị thương đại thầy thuốc."

Hồ Thanh Ngu kinh ngạc nhìn lấy Hứa Thiệu, một hồi lâu không nói lời nào, có chút chấp tay một cái, nhưng sau đó quay người ngồi xuống.

Trần Trạch đứng ra, nhìn lên trước mặt Hứa Thiệu, chấp tay nói ra "Tại hạ Trần Trạch, gặp qua tiên sinh "

Hứa Thiệu ngẩng đầu nhìn Trần Trạch, bỗng nhiên ngẩn ngơ, nghi vấn hỏi "Hắn là người cũng không phải là Toánh Xuyên người "

Trần Trạch kinh ngạc, gật đầu trả lời "Không tệ, tại hạ là người bên ngoài."

Hứa Thiệu như có điều suy nghĩ nói ra "Thì ra là thế, cũng khó trách lão phu cảm thấy ngươi khí vận khác biệt, không giống với người khác, lại không phải bình thường, ừm, cũng vậy, liền để lão phu nhìn kỹ một chút."

Trần Trạch khép hờ hai mắt, trầm mặc không nói, chậm đợi Hứa Thiệu nói chuyện, Hứa Thiệu nhìn kỹ, cũng là không nói một lời.

Hứa Thiệu một hồi lâu mới là mở miệng nói ra "Lão phu mấy chục năm gặp người, chưa bao giờ thấy qua khổng lồ như vậy chi khí vận, ừm, người này chính là Tể Cháp Thiên Hạ, tu chính loạn thế người, liền như Kim Lân bản không phải vật trong ao, vừa gặp Phong Vân Biến hóa rồng."

Hứa Thiệu trầm mặc hồi lâu, lại mở miệng nói ra "Cũng vậy, lão phu nhìn người thấy không phải tương lai, cũng không phải thời gian, mà là khí vận, nếu là như không chết, ngày sau nhất định có đại tác vi, thiên hạ nhưng giúp đỡ."

Trần Trạch cũng trầm mặc, hẳn biết hẳn là không giống bình thường, nhưng lại là không nghĩ tới Hứa Thiệu lại là sẽ cho hắn đánh giá cao như vậy, Trần Trạch không khỏi nói không ra lời, nhưng là Trần Trạch cũng là thấy qua việc đời người, không lâu là bình tĩnh trở lại "Tiên sinh quá khen."

Hứa Thiệu cũng là lắc đầu, nói ra "Lão phu xưa nay không nói lung tung, là Đương Kim Bệ Hạ tới đây, lão phu cũng là lại không chút nào nề tình, hết thấy tất cả đều là điều hoà chi ngôn, các ngươi sáu người, đều người phi thường, ngày sau đều là có đại tác vi đó người, lão phu nhìn các ngươi mặc dù chưa hẳn cùng nhau cùng, nhưng là ngày sau cũng là có đó là địch, vừa rồi thì tốt hơn."

Tất cả mọi người là nề tình gật đầu nói phải.

Hứa Thiệu gật gật đầu, nhìn xem ngoài cửa sổ, đem phía sau để tay đến trước người, nói ra "Cũng vậy, hôm nay sắc trời đã tối, chư vị liền ở đây nghỉ ngơi đi!"

Đám người sững sờ, cũng là tưởng bổi chi ý không tiện cự tuyệt, chỉ có thể cùng nhau cảm ơn, mặc dù nói như hôm nay sắc có vẻ như mới vừa vận hoàng hôn, chạy về đi là hoàn toàn tối kịp, nhưng là bất kể nói thế nào, mặt mũi của người ta vẫn là muốn cho.

Hôm ấy ban đêm

Hứa Thiệu an bài tốt cơm tối, các vị theo nề nếp cũ ăn cơm tối xong.

Mọi người tại Hứa Thiệu an bài tốt trong phòng nghỉ ngơi, Trần Trạch cũng là một tên đồng tử đến đây thông tri, gọi hắn đi tìm Hứa Thiệu, Hứa Thiệu có lời muốn nói với hắn.

Trần Trạch do dự một chút, theo đồng tử đi tìm Hứa Thiệu, không bao lâu, là đi vào một căn phòng bên trong.

Trong phòng trống rỗng, không có đồ vật gì, Trần Trạch cứ thế thoáng cái, Hứa Thiệu giờ phút này ngồi ngay ngắn trong phòng, nhìn lấy Trần Trạch đến, khẽ gật đầu.

Trần Trạch nói ra "Văn bổi Trần Trạch, không biết tiên sinh đêm khuya kêu gọi cần làm chuyện gì "

Hứa Thiệu đánh giá Trần Trạch, hỏi "Ngươi nhận vì thiên hạ là người phương nào chi thiên xuống "

Trần Trạch ngần ngại, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào, bởi vì hắn có hai cái đáp án, thế là Trần Trạch nói ra "Không biết tiên sinh muốn nghe lời từ đáy lòng vẫn là hư giả chi ngôn."

Hứa Thiệu mỉm cười híp híp mắt,

Nói ra "Ngươi cũng không cần câu thúc, đều nói nghe một chút."

Trần Trạch gật gật đầu, chấp tay nói ra "Văn bổi nhận vì thiên hạ chính là Đại Hán thiên tử tất cả, đây là hư giả chi ngôn, văn bổi nhận vì thiên hạ chính là bách tính tất cả, đây là lời từ đáy lòng."

Hứa Thiệu nghe vậy trầm mặc một hồi, tiếp theo gật gật đầu, nói ra "Không tệ, ngươi nói đúng là có đạo lý, nhưng là hôm nay lại là khác biệt, quốc thi thời một ngày không liên, thiên hạ lại có thể không một trăm họ, là lấy mặc dù hôn quân không dám phế, mà người chết đói đầy đất."

Trần Trạch khẽ gật đầu, hỏi đáp "Tiên bổi nói rất, bất luận như thế nào, hôm nay thiên hạ nếu là không có Đại Hán, chỉ sợ là Tây Bắc biên cương chi địa Man Di lập tức xâm lấn, bách tính càng phát ra đau đớn, càng Đa Ba gãy, thậm chí là sống không bằng chết."

Hứa Thiệu đồng ý, hỏi đáp "Tiểu hữu nói rất, bất quá lão phu còn có một vấn đề, không biết tiểu hữu cho rằng, nếu là hôm nay thiên hạ đại loạn, chia năm xẻ bảy, nên như thế nào "

Trần Trạch ngơ ngác, híp mắt suy nghĩ hồi "Nếu là muốn bảo toàn Đại Hán, chỉ có trước phá sau lập, đem cũ hoàn toàn đánh vỡ cho nên mới có một người hoàn toàn mới cực lớn hán!"

Hứa Thiệu cười to "Ha Ha, quả nhiên là thoải mái, không hổ là tương lai có thể Tể Cháp Thiên Hạ, tu chính người trong thiên hạ, lão phu tại dân gian cái này mấy chục năm, rốt cục tìm gặp một người có lẽ có thể thay đổi Đại Hán quốc tộc, đúc lại Đại Hán thân uy a!"

Hứa Thiệu nhượng Trần Trạch không khỏi có một ít sờ không được đầu não, mở khẩu hỏi "Tiên sinh nói là ý gì "

Hứa Thiệu nhìn xem Trần Trạch, nhàn nhạt mở miệng "Lão phu có thể tin tưởng tiểu hữu sao "

Trần Trạch khẽ giật mình, không hiểu cảm thấy ngưng trọng, thế là Trần Trạch mở miệng nói ra "Ta Trần Trạch tuyệt không đem hôm nay chứng kiến hết thảy nói cho hắn biết người."

Hứa Thiệu mỉm cười lắc đầu "Lão phu chính là võ Đương Kim Bệ Hạ chi mệnh, tại dân gian tìm kiếm nhân tài, có lẽ vì triều đình sử dụng, có lẽ vì phúc

bách tính, bây giờ lão phu rốt cục tìm đến lão phu muốn tìm tới người kia."

Trần Trạch há to mồm, khó có thể tin nhìn lên trước mặt Hứa Thiệu, nói ra "Cái gì chẳng lẽ tiên sinh muốn tìm chính là ta "

Hứa Thiệu lắc đầu, lại gật đầu, nói ra "Có phải thế không, lão phu tìm người, chưa từng có định hạng, chỉ nhìn mới có thể cùng phẩm hạnh. Lão phu lần này buổi trưa nhìn người phong khinh vân đạm, tính cách không màng danh lợi, cũng là cũng không phải là học đòi văn vẻ hạng người, mà lại lão phu nhìn như khí vận, không thể coi thường, bây giờ chi thịnh, chỉ sợ là không người có thể đối kháng, bởi vậy lão phu cảm thấy tiểu hữu là lão phu muốn tìm người."

Trần Trạch trầm mặc nhìn lên trước mặt Hứa Thiệu, một hồi lâu cũng không biết nói cái gì, Hứa Thiệu cũng là trực tiếp xuất ra một khối kim bài "Tìm kiếm hỏi thăm càng."

Hứa Thiệu tiếp tục nói "Lão phu lúc tuổi còn trẻ đã từng nhập sĩ, nhưng là bây giờ cũng là sớm đã lui xuống, chỉ vì Bộ Hạ xxx những chuyện này. Nghĩ đến nếu là người thật có thể mở ra trong lòng ngực khát vọng, lão phu trước mặt thật sự không hổ đối với Bộ Hạ."

Hứa Thiệu nhìn lấy Trần Trạch, suy nghĩ một hồi lâu, cũng là cầm lấy một trang giấy, nói với Trần Trạch "Lão phu tự viết ở đây, người ngày sau nếu là đi Lạc Dương, ngàn vạn thanh phong thư này giao cho Bộ Hạ, Bộ Hạ nhất định là sẽ minh bạch lão phu chỉ ý."

Trần Trạch không biết trả lời như thế nào, nhưng là trong lòng không hiểu thấu quyết định, đem lá thư này cầm trong tay, đối với Hứa Thiệu chấp tay một cái, nói ra "Văn bối minh bạch, đa tạ tiên sinh giải hoặc."

Hứa Thiệu gật gật đầu, nói ra "Người trở về đi, lão phu kiếp này, như trước mặt thật có thể vì Đại Hán chi phục hưng làm một số công hiến, cũng không uổng phí đời này vất vả."

Trần Trạch rất nhiều chuyện đều là còn không có hoàn toàn hiểu được, thế nhưng là Hứa Thiệu cũng là đem hán đuổi đi, Trần Trạch cười khổ gật gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi, trong óc cũng là đang tự hỏi Hứa Thiệu nói.

Hán Linh Đế Lưu Hoành là một người tốt Hoàng Đế sao Trần Trạch không biết, có lẽ đi tương lai của hán muốn thế nào, ở cái này hán mặc dù biết nhưng lại cũng không phải là hoàn toàn tiên tri thời đại, hán đến cùng là phải nên làm như thế nào, có lẽ, Trần Trạch đúng là hán là thật tốt suy nghĩ một chút.

Trần Trạch rời đi, đóng cửa lại, một người trở lại nghỉ ngơi chỗ ở, một đêm không có chuyện gì xảy ra...

Hôm sau, đám người trở lại, không có ai biết trong đêm khuya Trần Trạch bị Hứa Thiệu gọi đi. Cũng không biết hai người tới ngọn nguồn là giảng những thứ gì, ngày thứ hai Hứa Thiệu cũng không có ra tới tiền biệt.

Trần Trạch cũng là rõ ràng, có lẽ Hứa Thiệu cảm thấy mình dùng Vọng Khí thuật tìm kiếm nhân tài, để cầu cứu quốc nhiệm vụ đã không sai biệt lắm hoàn thành, cũng không cần nhiều sinh khổ khổ trần trồi.

Tuân Úc mấy người cùng nhau rời đi, cũng là cũng không có lần nữa tại Toánh Xuyên bên trong gặp nhau, mà là các tự rời đi.

Trần Trạch trở về Hiệp Nghĩa trang, Tuân Úc cũng trở về đi Toánh Xuyên thành, những người khác cũng là riêng phần mình trở lại.

Tuân Úc về đến trong nhà, lập tức liền bị Tuân Côn gọi đi, Tuân Côn mỉm cười hỏi "Văn Nhượng, hôm nay bọn người đi Hứa Tử Tương chỗ, Hứa Tử Tương cho ra hạng gì đánh giá."

Tuân Úc từng cái nói nhỏ, Tuân Côn vì đó động dung, mang một hồi lâu mới phản ứng được, nói ra "Hứa Tử Tương người này càng tâm cao khí ngạo, nghĩ không ra lần này lại là biết cái này thương thức các người, liền vừa rồi như nói đánh giá, tại Hứa Thiệu này người trong cả đời chỉ sợ cũng là không thấy nhiều."

Tuân Côn lại kinh ngạc, nói ra "Lão phu cũng không nghĩ ra Hứa Tử Tương lại là sẽ cho Trần Trạch kẻ này như thế đánh giá, hoàn toàn chính xác, có lẽ Trần Trạch kẻ này ngày sau quả nhiên là tu chính thiên hạ, Tể Chấp Thiên Hạ người."

Tuân Côn nhìn xem Tuân Úc, cười nói "Cũng vậy, ngày sau các người nhiều giao lưu một phen, bất quá nửa tháng, Trần Trạch liền muốn theo Thái Bá Dê nhập Lạc Dương."

Tuân Úc chấp tay xưng vâng, nhưng là nhưng trong lòng thì cũng không vì đó quá nhiều, Tuân Úc rất rõ ràng, hán kết bạn với Trần Trạch, muốn cũng không phải là lợi ích, mà là lẫn nhau ở giữa thương thức.

...

Trần Trạch trở lại Hiệp Nghĩa trong trang, đầu tiên một người về đến phòng bên trong, đóng cửa không xuất ra, cũng mặc kệ bên ngoài sự tình, có nhiều thứ, hán cần phải suy nghĩ kỹ đến.

Trần Trạch cũng không phải là không nhìn qua lịch sử, hán biết rõ, trong lịch sử bất quá là hai nhân vật, nếu không phải là tiếng xấu lan xa gian thần, nếu không phải là trung thành tuyệt đối trung thần.

Trần Trạch không biết hán đến cùng là muốn trở thành cái gì, hán sớm biết cái thế giới này vì loạn thế, nhưng là hán lại không rõ tim của hán.

Trần Trạch suy nghĩ thật lâu, nhưng là vẫn không có nghĩ rõ ràng, hẳn nếu là muốn trở thành trung thần, thế nhưng là đây là cù nát không chịu nổi triều đại, hẳn cũng không nguyện ý dốc hết toàn lực đi giữ gìn, cái kia Trần Trạch cũng không quen biết Hán Linh Đế, Trần Trạch cũng không muốn trợ giúp hẳn.

Thế nhưng là nếu là muốn Trần Trạch thành vì Đế nhất Gian Hùng, tự lập làm đế, Trần Trạch trong lòng không hiểu cũng có một chút mâu thuẫn.

Bất quá Trần Trạch cũng là nghĩ rõ ràng một điểm hẳn có hệ thống, rất nhiều chuyện đều là vì thời thượng sớm, còn có thật nhiều biến số, hiện tại cũng không nên vì đó hoang mang, có lẽ là núi nghèo nước phục nghĩ vẫn không đường, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Hiệp Nghĩa trong trang

Hôm sau, Trần Trạch vừa nẩy từ trong phòng ra tới, Hiệp Nghĩa trang cũng là lộ ra ồn ào rất nhiều.

Bầu trời vạn dặm không mây, trời trong một mảnh, bây giờ đã là mùa thu, mấy con Thu Nhạn bay về phía nam mà đi, lộ ra đến mức dị thường nhàn nhã.

Hồ Thanh Ngưu ngay tại cách đó không xa, Trần Trạch đi ra phía trước, mỉm cười, nói ra "Lão ngưu, người tới đi."

Hồ Thanh Ngưu gật gật đầu, nói ra "Chúa công, người đều tại trang viên cái kia chữ phiến không trong đất."

Trần Trạch nhưng cười một tiếng, cái này Hiệp Nghĩa trong trang trừ có đồng ruộng, còn có một khối cực lớn đất trống.

Trần Trạch ngẫm lại, còn nói thêm "Để bọn hắn đem đồ vật đều mang đến đi!"

Hồ Thanh Ngưu chấp tay nói ra "Son trại cũng toàn bộ đốt, đồ vật toàn bộ thanh lý xong, chẳng qua trước mắt cũng là không phát hiện có chuyện kỳ quái."

Trần Trạch mỉm cười, nói ra "Cũng không cần suy nghĩ nhiều như vậy, người không phạm ta, ta không phạm người, bình tới tương đối, nước tới đất ngăn. Ta chờ hiện tại chính mình mạnh khỏe, hảo hảo huấn luyện liền đủ."

Trần Trạch quay người hướng về kia chữ phiến không đi tới, đất trống rất lớn, chứa đựng mấy trăm người hoàn toàn không thành vấn đề, bất quá Trần Trạch bây giờ cũng không có an bài tốt những người này chỗ ở, tại Hiệp Nghĩa trong trang trừ những cái kia tá điền chỗ ở, cũng đúng là không có có dư thừa phòng ở.

Bất quá đây đối với Trần Trạch mà nói cũng là đơn giản, phải biết phía sau chính là sâu Sơn lão rừng, trực tiếp đồn cũi đồn cũi liền có thể dựng lên, mặc dù nói Hiệp Nghĩa trang trừ đồng ruộng, địa phương khác cũng không nhiều, nhưng là không rõ ràng tính toán ra, cũng là sai dịch chi không nhiều.

Trần Trạch đi qua, quả nhiên là trông thấy một đám người đứng ở nơi đó, phía trước nhất nhưng không phải là Liêu Hóa tiểu tử kia sao

Trần Trạch nhàn nhạt cười, nói ra "Nguyên Kiệm, các ngươi đến "

Đám người cùng nhau quỳ xuống, bái nói "Chúng ta bái kiến chúa công."

Trần Trạch nhượng đám người dâng lên, Liêu Hóa đi lên phía trước, đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Chúa công, chúng ta 501 người đã đến đủ."

Trần Trạch nhìn xem đứng cũng không tính quá chính tề hơn năm trăm người, cau mày một cái, sau đó khẽ gật đầu, nhìn xem Liêu Hóa, nói ra "Nguyên Kiệm, sau đó ngươi dẫn người đi mua đến năm trăm đầu heo, gọi người nuôi nhốt tại Hiệp Nghĩa trong trang, sau đó đại lượng mua sắm lương thực, lại có, đừng giá cao mời mấy vị lợi hại đầu bếp đến."

Liêu Hóa há hốc mồm, kỳ quái nhìn lấy Trần Trạch, cũng là không nói lời gì, Trần Trạch khẽ lắc đầu, nói ra "Võ ta nói đi làm, ngày mai ngươi liền minh bạch."

Liêu Hóa chấp tay một cái, nói ra "Tuân mệnh, chúa công."

Liêu Hóa mang theo tốt một đội người đi mua sắm đồ vật, Trần Trạch cũng là bắt đầu đi, những người này cuối cùng chỉ là son trại nông dân xuất thân, hiện tại tổ đường vẫn là quá kém một chút, Trần Trạch nếu muốn lấy bọn hắn làm gốc ngọn nguồn, cũng là tuyệt đối không thể như thế phóng túng bọn hắn.

Trần Trạch hiện tại để cho người ta đi đại lượng mua sắm nguyên liệu nấu ăn, cũng không phải là cái gì vì lấy phòng ngừa vạn nhất, chỉ là vì để bọn hắn đau nhức cũng khoái hoạt lấy mà thôi, hiện tại nhẹ nhõm, cũng không biết qua mấy ngày đến cùng là như thế nào.

Trần Trạch mang trên mặt dị thường quý dị mỉm cười.

Bởi vì hôm qua Trần Trạch vừa về đến liền đi nghỉ ngơi, Điền Vi cũng không có trông thấy Trần Trạch, giờ phút này Điền Vi thật xa liền kêu lên "Nhị đệ! Xem như trông thấy người."

Trần Trạch cũng là phát phát tay, nói ra "Đại ca, làm sao người tới "

Điền Vi vừa cười vừa nói "Những ngày này ăn ngon uống sướng cung cấp nuôi dưỡng lấy, quả thực là có một ít nhàm chán a!"

Trần Trạch mỉm cười lắc đầu, hồi đáp "Đại ca quả nhiên là không rảnh rồi người."

Điền Vi cười hắc hắc, cũng là nhìn lấy Liêu Hóa bọn hắn rời đi thân ảnh, nghi vấn hỏi "Nhị đệ đây là muốn làm gì, thế nào nhiều như vậy người "

Trần Trạch gật gật đầu, hồi đáp "Ta đây là muốn huấn luyện chút trang Binh, bây giờ thế đạo như vậy loạn, nếu là tay không tác sát, trong lòng bất an a!"

Điền Vi lập tức đại cảm thấy hứng thú, nói ra "Đó cũng không phải là phải thao luyện một phen, ta đối với cái này thế nhưng là cảm thấy hứng thú vô cùng."

Trần Trạch cười lớn nói "Thao luyện cái này đúng là phải, bắt quá vẫn là phải đệ đệ ta tự mình đến, đại ca như là muốn thử một chút cũng không gì không thể a!"

Điền Vi sờ sờ râu dưới cằm,

Như có điều suy nghĩ gật gật đầu, nói ra "Đại ca ta mặc dù trời sinh trường không ít khí lực, cũng bởi vì trong rừng cùng dã thú chém giết học được chút sát phạt kỹ xảo, nhưng khi thực sự là không nhận qua cái gì huấn luyện, lần này đại ca liền bồi người luyện một chút." Hai người bèn nhìn nhau cười.

Hồ Thanh Ngưu ngược lại là an an yên tĩnh đứng ở bên cạnh, bắt quá Hồ Thanh Ngưu trong lòng cũng là âm thầm cô "Cái này to con thật sự là thật đáng sợ, ta khả năng không cách nào tại dưới tay hắn chống nổi một chiêu a! Ừm... Phải không ngày sau cùng chứa công giảng một chút, đừng trước mắt bảo tiêu rồi, hảo hảo coi ta nghề cũ tốt."

Trần Trạch tự nhiên là không chú ý tới Hồ Thanh Ngưu biểu tình cổ quái, cũng không có đi đoán Hồ Thanh Ngưu giờ phút này nội tâm cổ quái ý nghĩ.

Trần Trạch cùng Điền Vi hai người vừa nói vừa cười chờ lấy Liêu Hóa bọn hắn trở về, những cái kia không theo Liêu Hóa mua đồ đi người, giờ phút này ngã trái ngã phải bốn phía tán loạn ngồi. Trần Trạch không nói một lời, chỉ là khẽ lắc đầu.

Điền Vi giờ phút này không có lấy lấy hắn Thiết Kích, Điền Vi nói đùa nói ra "Nhị đệ cảm thấy ta muốn hay không mang theo cái kia Song Thiết Kích."

Trần Trạch cười khò lắc đầu "Thiên hạ này chỉ sợ có thể nằm cạnh đại ca một kích đều không có bao nhiêu người, bây giờ cũng không phải trên chiến trường, nhưng chớ có đại tài tiêu dụng, tổn thương người khác."

Điền Vi cười ha ha.

Trời sắp hoàng hôn, Liêu Hóa bọn hắn rốt cục trở về, hàng trăm người, cộng thêm không ít làm giúp, đuổi một đám heo, cùng xe ngựa lôi kéo rất nhiều lương thực trở về.

Trần Trạch không khỏi ngẩn lại, giờ phút này Liêu Hóa mở hôi đầm đìa, thở hồng hộc, tranh thủ thời gian chạy tới hướng Trần Trạch giao nộp.

Liêu Hóa đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Thuộc hạ gặp qua chúa công, thuộc hạ đã mua được heo trăm con, lương thực vạn thạch, dầu bếp mười người... Ách, Kim Thượng dư rất nhiều."

Trần Trạch gật gật đầu, hồi đáp "Tốt, Nguyên Kiệm, rất không tệ, các người sau đó đem lương thực gì gì đó đều sắp xếp cẩn thận, sau đó toàn bộ trở lại đi, tiền gì gì đó cũng không cần nói nhiều, chính người nhìn lấy xử lý đi! Ta tự nhiên là tin tưởng người."

Liêu Hóa không nhiều lời, trực tiếp mang người đi đem lương thực gì gì đó toàn bộ chứa đựng tại Hiệp Nghĩa trong trang kho lúa đi, còn heo gì gì đó, cũng chỉ có trước gửi tại tá điền chỗ, chờ Trần Trạch giao phó xong xây lại lập một người chuồng heo thật tốt đường dâng lên rồi.

Không bao lâu, Liêu Hóa bọn hắn liền trở lại, Trần Trạch nhìn lên trước mặt đứng vẫn như cũ là tán loạn như là phiên chợ bình thường đám người, cau mày một cái, nói ra "Liêu Hóa!"

Liêu Hóa tranh thủ thời gian đứng ra, chấp tay nói với Trần Trạch "Có thuộc hạ!"

Trần Trạch nhắm mắt lại, nhắm lại, nói ra "Năm trăm người điểm mười đội, nguyên do thấp đến cao sắp xếp, mỗi đội lựa chọn một người vì Tiểu Đội Trưởng, đứng tại thứ nhất vị trí, mỗi đội hết thấy năm mươi người, Liêu Hóa, người làm phó đại đội trưởng, Điền Vi, người vì Tổng Đội Trưởng. Mà ta, liền là chủ công của các người."

Đám người trợn mắt hốc mồm nhìn lấy Trần Trạch, cũng là không biết Trần Trạch đến cùng là muốn làm cái gì, Trần Trạch cau mày một cái, lập tức kêu lên "Lập tức lập tức, đội thứ nhất hoàn thành thứ nhất ăn cơm chiều, cuối cùng một đội tối nay chờ ăn cơm."

Đám người lập tức hỗn loạn sửa sang lại đến, Liêu Hóa trong mắt có chút bất mãn, thế nhưng là giờ phút này cũng là không dám thất lễ, tranh thủ thời gian cùng một chỗ sửa sang lại đội ngũ đến.

Không qua bao lâu, đội ngũ rốt cục phân tốt, Trần Trạch liếc một chút, không thể nói nhiều chỉnh tề, thế nhưng là so với trước đó cũng là có trật tự rất nhiều, Trần Trạch nghĩ một hồi, vẫn là không nói thêm gì, Trần Trạch gật gật đầu, nói ra "Hôm nay ta nhìn chư vị biểu hiện không tệ, sau đó toàn bộ cùng nhau ăn cơm, Liêu Hóa, người mời tới mười vị đầu bếp ở nơi nào "

Liêu Hóa đứng thẳng người, kêu lên "Khởi bẩm chúa công, ở bên trái đất trống."

Trần Trạch nhìn sang, gật gật đầu, nói ra "Tối nay giết năm đầu heo, để bọn hán thật tốt ăn một bữa, ăn được, ăn no."

Mười tên đầu bếp giặt mình, cũng không dám thất lễ, trực tiếp chạy tới, tại một số tá điền cư dân trợ giúp xuống bắt đầu làm việc.

Trần Trạch nhìn lấy hơi có vẻ hỗn loạn đội ngũ, mở miệng nói ra "Hôm nay, đem là các người một lần cuối cùng phóng túng, ngày mai, các người tuyệt đối sẽ không có cơ hội đứng hỗn loạn như thế."

Đám người xôn xao, kinh ngạc nhìn lấy Trần Trạch.

Trần Trạch chỉ là thân nhiên nói "Ngày mai ta sắp mở bắt đầu đối với người chờ huấn luyện, các người đem cũng tìm được đãi ngộ tốt nhất, cùng khó khăn nhất huấn luyện, các người đừng nghĩ đến như thế nào trốn tránh, các người không có cơ hội, trừ phi các người muốn một người rời đi, các người như không cách nào hoàn thành hoặc là không xong tốt, đem lại nhận trừng phạt, nếu là hoàn thành tốt, cũng sẽ được mang ban thưởng."

Trần Trạch ánh mắt sắc bén đảo qua, từng chữ nói ra nói "Từ hôm nay bắt đầu, các người là cạnh tranh đối thủ, trong các người nhanh nhất, tốt nhất, đem đạt được nhiều nhất, kém nhất, cũng đem đạt được trừng phạt, hết thấy hết thấy, toàn bộ đều tại tại hành động của các người cùng cố gắng của các người."

Đám người trầm mặc không nói, Trần Trạch nhắc mắt nhìn đi, vừa trầm vừa nói nói "Các người có dám khiêu chiến, nếu là bây giờ muốn lùi lại, ta Trần Trạch tuyệt không ngăn cản."

Không ai nói chuyện, Trần Trạch gật gật đầu, còn nói thêm "Đã như vậy, ta liền trước mắt toàn bộ các người đồng ý, vậy ngày mai liền ta ta nhìn thấy nhiệt tình của các người, nhìn thấy ý chí của các người, mà cũng không phải là ta ta nhìn thấy một đám hèn nhát, ta cuối cùng hỏi một lần, các người chuẩn bị xong chưa "

Chúng mắt người bốc lên ra tia máu, đồng tâm hiệp lực hét lớn "Không sợ! Không sợ! Không sợ!"

Trần Trạch cười ha ha, nói ra "Như thế rất tốt, đã thế này, như vậy..."

Đột nhiên, Liêu Hóa đứng ra, đánh gãy Trần Trạch, Trần Trạch lông mày nhảy một cái, hỏi "Nguyên Kiệm nhưng có chuyện gì "

Liêu Hóa có chút chấp tay, nói ra "Khởi bẩm chúa công, thuộc hạ không thuận theo Điền Vi vì đại đội trưởng chức, thuộc hạ nghe nói Điền Vi vì chúa công đại ca."

Trần Trạch nhếch miệng lên, ý tứ rất rõ ràng sao tốt a, Trần Trạch ngược lại là lý giải, bất quá thế này tùy ý hoài nghi chúa công tự nhiên cũng là muốn nhận trừng phạt.

Trần Trạch cười nói "Người hoài nghi Điền Vi đi cửa sau "

Đám người ngẩn ngơ, cũng là chưa kịp phản ứng đi cửa sau có ý tứ gì, Trần Trạch mỉm cười "Đại ca, chính người chứng minh một phen, còn đệ đệ ta một người trong sạch!"

Điền Vi cười ha ha, gật đầu trả lời "Cũng tốt." Điền Vi quay người bốn phía nhìn xem, vừa lúc là trông thấy một khối cực kỳ to lớn tảng đá, nhìn qua chừng rộng một mét cao, Điền Vi đi ra phía trước.

Liêu Hóa mở to hai mắt, ngơ ngác nhìn.

Điền Vi tự nhiên là không sợ chút nào, trực tiếp lượng đuối tay ra, nổi gân xanh, cánh tay đều là thô phồng rất nhiều, một cổ lực lượng cường đại đều là kinh thiên mà đến.

Đám người hãi nhiên ánh mắt, trợn mắt hốc mồm, chỉ nhìn thấy Điền Vi lại là đem viên kia đá lớn giờ lên cao cao, xa xa ném ra ngoài đi, sau đó trên mặt đất ném ra đến một cái hố cực lớn động.

Liêu Hóa há hốc mồm, không còn gì để nói.

Trần Trạch cười cười, hỏi "Nguyên Kiệm, ngươi nhưng chịu phục "

Liêu Hóa trầm mặc một lát, mới là tỉnh táo lại, mở miệng nói ra "Thuộc hạ tâm phục khẩu phục."

Trần Trạch gật gật đầu, nói ra "Đã ngươi tâm phục khẩu phục, vậy dĩ nhiên là tốt, bất quá tùy ý chống đối chúa công tất nhiên là phải trả giá thật lớn."

Liêu Hóa cắn răng cắn răng, mở miệng nói ra "Toàn bằng chúa công phân phó."

Trần Trạch nhếch miệng lên "Nhu thế rất tốt, ngày mai sáu chương mới bắt đầu, ta liền muốn trông thấy các ngươi ở đây xếp hàng đứng vững, nếu là không có, vì ngươi là hỡi, Nguyên Kiệm, ngươi cảm thấy thế nào "

Liêu Hóa mừng rỡ trong lòng, chấp tay xưng vâng "Đa tạ chúa công!"

Mà giờ khắc này những người khác cũng là khóe miệng hơi rút, nói không ra lời.

Trần Trạch gật gật đầu, nhìn lấy sắc mặt có chút khó coi đám người, cười nói "Hôm nay liền đến nơi đây, chur vị đi ăn cơm chiều đi!"

Đêm đó, không ngủ...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: 3 phân Quy Nguyên khí

Hôm ấy ban đêm

Trần Trạch về đến phòng bên trong, còn chưa ngủ. Bên tai bỗng nhiên vang lên hệ thống thanh âm nhắc nhở "Tích! Hệ thống kiểm tra đến ký chủ thành công hoàn thành Ấn Tàng Nhiệm Vụ, thu hoạch được hệ thống ban thưởng "

Trần Trạch ngẩn ngơ, nguyên vốn có chút buồn ngủ, giờ phút này toàn bộ biến mất, mở to hai mắt, làm sao biết không hiểu thấu hoàn thành cái gì Ấn Tàng Nhiệm Vụ.

Trần Trạch cũng mặc kệ cái gì có ngủ hay không cảm giác, ý thức tiến vào não hải, lập tức liền là hỏi hệ thống quân "Hệ thống quân tại sao lại hoàn thành Ấn Tàng Nhiệm Vụ, giống như lần trước, chẳng lẽ ta lại phát hiện cái gì bảo tàng "

Hệ thống quân giải thích nói "Hệ thống kiểm tra đến kiểm tra thành công tổ kiến Hiệp Nghĩa trang, xây lập chính mình thế lực, hoàn thành tổ kiến thế lực nhiệm vụ."

Trần Trạch ngẩn ngơ, một hồi lâu mới là mở miệng bất đắc dĩ nói ra "Hệ thống quân, tổ kiến Hiệp Nghĩa trang, đây không phải là ta vài ngày trước đó liền hoàn thành, thế nào ngươi lâu như vậy mới phản ứng được nhắc nhở, lần trước cũng là như thế ách, hệ thống trì hoãn đúng hay không quá lợi hại một số a!"

Hệ thống đối với cái này giải thích nói "Ký chủ sở dĩ trước đó nhận nhắc nhở muộn, đó là bởi vì ký chủ chính mình cũng không có thiết trí hệ thống nhắc nhở."

Trần Trạch khẽ gạt mình, vội vàng nói "Thì ra là thế, vậy bây giờ liền cho ta thiết trí hệ thống nhắc nhở."

Hệ thống quân hồi đáp "Hệ thống thiết trí thành công, ngày sau ký chủ tại bất kỳ tình huống gì phía dưới đều sẽ thu đến hệ thống nhắc nhở."

Hệ thống quân không có chờ Trần Trạch kịp phản ứng, lại tiếp tục nói "Bất quá lần này ký chủ cũng không có bị trì hoãn, hệ thống kiểm tra ký chủ vừa mới hoàn thành nhiệm vụ, trước đó ký chủ mặc dù có được Hiệp Nghĩa trang, nhưng là Hiệp Nghĩa trong trang tá điền lại cũng không thuộc về ký chủ, cho nên ký chủ cần tại hôm nay năm trăm người đến sau đó, mới là hoàn thành nhiệm vụ."

Trần Trạch bùng tỉnh đại ngộ gật đầu, tình cảm là muốn người đến mới tính a! Cũng khó trách trước đó hệ thống không có nhắc nhở chính mình.

Trần Trạch mỉm cười, nói ra "Vậy cũng được đi, hệ thống quân, lần trước ta hoàn thành Ấn Tàng Nhiệm Vụ, thu hoạch được một người cao cấp rút

thường quyền hạn, lần này lại là cái gì, hẳn là không kém đi!"

Hệ thống hồi đáp "Ký chủ lần này thu hoạch được Nội Công Tâm Pháp định hướng cao cấp rút thưởng quyền hạn một lần."

Trần Trạch kém chút liền muốn nhảy dựng lên, cái này tình cảm tốt, chẳng những là cao cấp rút thưởng quyền hạn, hơn nữa còn là hoàn toàn là Nội Công Tâm Pháp định hướng cao cấp rút thưởng quyền hạn, phải biết Trần Trạch lần trước rút ra đến « Phái Võ Đang cơ sở Nội Công Tâm Pháp Tâm Pháp », mặc dù nói cũng là có chút điểm dừng, nhưng là hiệu quả thật sự là không quá rõ ràng, Trần Trạch đoán chừng còn muốn không được thiếu thời gian mới có thể đạt tới Ngũ Tinh cấp a!

Lần này thu hoạch được cái này Nội Công Tâm Pháp định hướng cao cấp rút thưởng quyền hạn, nếu là có thể rút ra đến cái gì siêu cấp lợi hại Nội Công Tâm Pháp, cái kia Trần Trạch thật chính là nội công tiến triển cực nhanh.

Trần Trạch lập tức có một ít hưng phấn, dù sao hẳn bây giờ cũng là có thuộc về mình thế lực người, nếu là mình có cái gì siêu cấp lợi hại Nội Công Tâm Pháp, chẳng những là có thể làm bản thân mạnh lên, mà lại là có thể đem Võ Công Tâm Pháp truyền thụ cho những người khác, thành lập một lần siêu cấp cường đại võ hiệp bộ đội... Nghĩ tới đây, Trần Trạch lập tức nhịn không được cười gian rộ lên.

Ừm, không đúng, kỳ thật Trần Trạch ngay từ đầu là muốn cười ha ha, nếu không phải đột nhiên nhớ tới bây giờ là đêm khuya, nếu là không hiểu thấu cười to, làm không tốt liền bị người trước mắt thành Thần trái qua bệnh. Kết quả là Trần Trạch chỉ có thể tỉnh táo lại, giấu ở trong chăn bên trong cười gian.

Kỳ thật, ở chỗ này cũng là có thể phát hiện người này đúng là người trước một bộ, người sau đó một bộ, người trước giả vờ chính đáng, người sau đó phát thần kinh...

Trần Trạch trong lòng các loại ác tha, hệ thống quân tự nhiên là không gì không biết, nhân nhạ gọi chậu nước lạnh, nói ra "Ký chủ từ hệ thống nơi này rút ra Võ Công Bí Tích cùng Nội Công Tâm Pháp, trừ tam tinh cùng với trở xuống có thể truyền thụ người khác, Tứ Tinh cùng Ngũ Tinh, trừ phi là cùng ký chủ quan hệ cực kỳ mật thiết người, nếu không tuyệt đối không thể truyền thụ."

Trần Trạch khoe miệng giật một cái, trừ im lặng cũng là bất đắc dĩ, bất quá hệ thống quân cũng không tính quá phận, Ha Ha, nhiều sinh mấy cái không là tốt rồi. Trần Trạch nghĩ như thế đến.

Trần Trạch ngẫm lại, mở miệng nói ra "Hệ thống quân, cho ta lập tức sử dụng lần kia Nội Công Tâm Pháp định hướng cao cấp rút thưởng quyền hạn."

Ta phải rút thưởng."

Hệ thống quân tích một tiếng, hồi đáp "Tích! Ký chủ sử dụng Nội Công Tâm Pháp định hướng cao cấp rút thưởng quyền hạn một lần, lập tức bắt đầu."

Trần Trạch hai mắt tỏa sáng, lập tức vẫn như cũ là cái kia Trần Trạch dị thường vô cùng quen thuộc đĩa quay xuất hiện tại Trần Trạch trước mắt.

Trần Trạch lập tức cảm giác trong lòng một cỗ dòng nước xiết, được không kích động, cái này đại đĩa quay vật phẩm vẫn như cũ là tại sàng chọn bên trong, nguyên bản trống không, từng cái lấp đầy.

Trần Trạch định mắt nhìn đi, cái thứ nhất tuyền hạng nhưng không phải là Trương Vô Kỵ « Cửu Dương Thần Công » sao, hệ thống bình xét cấp bậc năm ngôi sao, không vượt quá Trần Trạch dự kiến. Đương nhiên, chỉ là đối với bình xét cấp bậc mà thôi. Tại Trần Trạch trông thấy « Cửu Dương Thần Công » thời điểm, vẫn là không nhịn được hít một hơi lạnh khí... Quá mẹ nó ra sức.

Phải biết cái này « Cửu Dương Thần Công » mặc dù nói tính công kích không thể nói đặc biệt mạnh, nhưng là hẳn nội lực cũng là hùng hậu nhất.

Nếu là Trần Trạch có thể thu hoạch được « Cửu Dương Thần Công », ngày sau lại đến một đợt Võ Công Bí Tích, không thiếu được phải vượt quá thần một cái.

Trần Trạch không kịp chờ đợi nhìn về phía cái thứ hai tuyền hạng ách, là « Tứ Hà Thần Công », cái đồ chơi này Trần Trạch đã là gặp phải nhiều lần, Trần Trạch rất bất đắc dĩ, nhưng là không có cách nào, tốt a, tam tinh cấp bình xét cấp bậc cũng xem là tốt, Trần Trạch âm thầm đậu đen rau muối.

Trần Trạch thu Liễm Tâm Thần, lại đi xem kế tiếp tuyền hạng, cái thứ ba tuyền hạng lại một lần nữa nhượng Trần Trạch há hốc miệng ba, nếu là Tam Phân Quy Nguyên Khí.

Đối với Tam Phân Quy Nguyên Khí, Trần Trạch cũng là khắc sâu ấn tượng, cái này chính là Phong Vân bên trong Hùng Bá tu luyện một hạng siêu cấp lợi hại nội công, ba loại thuộc tính khác nhau nội lực sinh sôi không ngừng. Hệ thống bình xét cấp bậc đồng dạng là cao nhất Ngũ Tinh cấp, nếu để cho Trần Trạch đạt được... Trần Trạch không khỏi YY.

Trần Trạch có chút kích động đi xem cái thứ tư tuyền hạng, chính là « Chu Lưu Lục Hư công lao », Trần Trạch cũng là biết được cái này công phu, chính là Côn Luân bên trong Lương Tiêu sáng tạo, uy lực cực lớn. Thế này Tâm Pháp, hệ thống bình xét cấp bậc cũng là đạt tới Ngũ Tinh cấp.

Trần Trạch há to mồm, hẳn trông thấy bốn cái tuyền hạng, nhưng là có ba cái đều là Ngũ Tinh cấp, vận may này kỳ thật không thể không nói đúng là nghịch thiên.

Trần Trạch lại là đầy cõi lòng mong đợi đi xem cái cuối cùng tuyền hạng, sau đó Trần Trạch không hiểu trừng to mắt, sau đó nhịn không được bạo câu nói tục "Dựa vào!" Trần Trạch trước mắt đương nhiên đó là « Dịch Cân Kinh », hệ thống bình xét cấp bậc cũng là đạt tới Ngũ Tinh cấp, Trần Trạch giờ

phút này đã không được muốn đầu đen rau muống cái gì, hẳn hiện tại chỉ có một cái ý nghĩ.

Trần Trạch khẽ cắn môi, kêu lên "Hệ thống quân, bắt đầu rút thưởng!"

Đại địa quay lập tức bắt đầu chuyển dâng lên, kim đồng hồ càng không ngừng chuyển động, chuyển a chuyển, chuyển một hồi lâu, tốc độ từ từ giảm xuống tới.

Trần Trạch con mắt không nhúc nhích nhìn chăm chăm, mặc dù biết rõ mấy sợi rất nhỏ, vẫn là âm thầm cầu nguyện, tuyệt đối không nên « Từ Hà Thần Công »...

Kim đồng hồ chậm rãi dừng lại, Trần Trạch nhìn lấy kim đồng hồ phía trước, nhìn không được quát to một tiếng "Úc a!"

Sau đó Trần Trạch xa xa chính là nghe thấy rất nhiều chữ mẹ âm thanh.

Trần Trạch có chút lúng túng nhỏ giọng ho khan, đại địa quay rút ra đến nhưng không phải liền là Tam Phân Quy Nguyên Khí sao! Thật sự là nhìn không được a! Dù sao Tây Môn Xuy Tuyết mặc dù lợi hại, nhưng là người ta dù sao cũng là tâm cao khí ngạo một người, thực lực của mình cường đại phương mới thật sự là cường đại.

Trần Trạch biết được cái gọi là "Ba phần", là chỉ Phong Thần Thối chỉ kéo dài, Bài Vân Chương chỉ cương mãnh liệt cùng Thiên Sương Quyền chỉ Âm Hân nội lực; mà "Quy Nguyên" thì là tập hợp này ba loại tính chất khác nhau Nội Kính rút thành nhất thống, rút thành một đạo lăng lệ vô cùng "Tam Phân Quy Nguyên Khí". Lợi hại hơn là Tam Phân Quy Nguyên Khí nếu có thể dung hợp quy nhất, liền có thể lấy mãi không hết, kinh đạo vô cùng.

Cái này Tam Phân Quy Nguyên Khí vốn là phải phải phối hợp Hùng Bá tuyệt kỹ Tam Phân Thần Chỉ cùng một chỗ sử dụng mới có thể bộc phát ra thực lực cường đại nhất, nhưng là cũng không phải là không thể phối hợp vũ kỹ khác sử dụng, mà lại ai biết Trần Trạch ngày sau có cơ hội hay không lấy được Tam Phân Thần Chỉ đâu

Bất kể nói thế nào, Trần Trạch giờ phút này nội tâm đều là cực kỳ hưng phấn.

Hệ thống nhắc nhở Trần Trạch nói ra "Chúc mừng ký chủ thành công rút ra đến Ngũ Tinh cấp Nội Công Tâm Pháp, Tam Phân Quy Nguyên Khí. Hệ thống đã tự động cho ký chủ học tập, tự mang 5% độ thuần thực!"

Trần Trạch hưng phấn suy nghĩ nhảy, đây chính là hạng thứ nhất thuộc về Trần Trạch Ngũ Tinh cấp công phu, Trần Trạch chỉ có thể cường ép tính táo lại, gia hỏa này chính là người trước trang một bút, phía sau thế nhưng là táo bạo cực kì.

Trần Trạch bình tâm tĩnh khí bắt đầu dựa theo trong trí nhớ Tam Phân Quy Nguyên Khí bắt đầu tu luyện.

Trần Trạch lập tức cảm giác một cổ ấm áp khí lưu tại kinh mạch bên trong lưu động, tốc độ so với « phải Vô Đương cơ sở Nội Công Tâm Pháp Tâm Pháp » không biết nhanh bao nhiêu, mà lại liên quan đến kinh mạch cũng là phức tạp rất nhiều, uy lực cũng là cường đại không ít.

Trần Trạch như thế tu luyện, cũng là nghỉ ngơi... Như thế một đêm mà qua.

Ngày thứ hai, Trần Trạch tỉnh lại, hệ thống quân nhắc nhở tại Trần Trạch vang lên bên tai "Tích! Chúc mừng ký chủ thành công tăng lên tới Nhị Tinh cấp, chiến lực đáng đạt tới 71."

Trần Trạch mặt mỉm cười, tự tin đẩy cửa ra, giờ phút này, ánh nắng vừa vãn...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Gian khổ huấn luyện

Vạn dặm không mây, trời trong một mảnh, giờ phút này bầu trời đã sáng rõ, đã là mặt trời lên cao, Trần Trạch cười, đẩy cửa ra đi đến.

Giờ khắc này ở Hiệp Nghĩa trước trang khối kia trên đất trống, mấy trăm người đứng đầy, bốc lên thái dương, toàn thân đỏ mồ hôi. Nhưng cũng không dám tùy ý rời đi, giờ phút này Diên Vi cùng Liêu Hóa cũng là một mặt cười khổ đứng đấy.

Trần Trạch vừa đi đến trên đất trống, lập tức sững sờ, không khỏi mở khẩu hỏi "Các người nhanh như vậy... Đến bao lâu."

Đám người ngạc nhiên nhìn lấy Trần Trạch, không nói một lời, Liêu Hóa cười khỏ hỏi đáp "Khởi bẩm chúa công, chúng ta đã ở đây đứng một canh giờ."

Trần Trạch ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, quả nhiên là đã tám giờ đáng về, mặc dù nói thời khắc này thái dương không tính là phi thường nóng, nhưng lại là chịu không được phơi hơn một giờ a!

Liêu Hóa nhìn xem Trần Trạch, có chút bất đắc dĩ mở miệng nói ra "Chúa công, các huynh đệ đều phi thường mỗi một, nếu không thì, để bọn hần nghỉ ngơi một chút "

Trần Trạch mỉm cười nhìn Liêu Hóa một chút, cũng là lắc đầu, cự tuyệt nói ra "Chính là phải càng mỗi một huấn luyện mới là càng có hiệu quả, hiện tại liền bắt đầu huấn luyện, ừm, các ngươi đã bây giờ mỗi ngày ăn ngon uống say, tự nhiên là phải đánh đổi một số thứ."

Trần Trạch ngừng lại, ánh mắt thật sâu nhìn lấy đám người, ngữ trọng tâm trường nói ra "Nếu là ở chiến đấu chém giết bên trong, không có người sẽ quản ngại mỗi một không được mỗi một, các ngươi hôm nay không tận lực cháy mồ hôi, ngày sau chính là đổ máu quy thiên."

Đám người khẽ giật mình. Trần Trạch cũng là cười nhạt một tiếng, nói ra "Điền Vi, dẫn đội đi vòng quanh Hiệp Nghĩa trang chạy một vòng."

Đám người mở to hai mắt nhìn lấy Trần Trạch, trong lúc nhất thời ngốc, Điền Vi cười khỏ gật gật đầu, nói ra "Tuân mệnh." Điền Vi cả lên đội ngũ chạy.

Hiệp Nghĩa trang lớn đến bao nhiêu Trần Trạch kỳ thật cũng không phải đặc biệt rõ ràng, bất quá mấy trăm dặm thổ địa, chu trưởng nói thế nào cũng là có mấy chục cây số, Trần Trạch nụ cười trên mặt rất rục rờ... Ha Ha, có bọn hần một trận chịu.

Đương nhiên, Trần Trạch thế này cũng không phải là tùy ý mà làm, thời đại này nhân loại thân cận có thể so với người tương lai, thật sự là tốt không biết bao nhiêu. Nhưng là vẫn như cũ là cần huấn luyện, Trần Trạch cần một lần bộ đội tinh nhuệ.

Kỳ thật Trần Trạch thân thể nguyên vốn cũng là vô cùng suy yếu, chỉ bất quá tại kiên trì bền bỉ tu luyện nội công sau đó, tố chất thân thể từng bước tăng lên đi lên. Bây giờ so với bình thường người, đã là mạnh rất nhiều.

Nhưng là Trần Trạch bây giờ thủ hạ những người này, trừ Điền Vi cùng Liêu Hóa, những người khác thật sự chính là không tu luyện công phu gì, nghĩ đến thật sự chính là có một ít người hội không chịu đựng nổi, liền xem bọn hần khi trở về là như thế nào.

Tập thể chạy bộ trừ có thể đúc luyện thể năng, còn có thể bồi dưỡng chiến hữu tình, giúp đỡ cho nhau tình cảm, Trần Trạch tin tưởng bọn họ sẽ không dễ cho chính mình thất vọng, người không phải cỏ cây, ai có thể vô tình, huống hồ những người này cũng không phải vừa ra đời chính là Sơn Tặc, đều là bách tính xuất sinh, về sau vào rừng làm cướp mà thôi.

Trần Trạch cũng không có chạy đi về nghỉ, thời khắc này Trần Trạch một người đứng tại ánh nắng dưới đây, mặc cho ánh nắng chiếu lên trên người, không nói một lời, cũng không nhúc nhích.

Qua có một canh giờ, đám người rốt cục lục tục gấp trở về, Trần Trạch rất vui mừng, bởi vì hần nhìn thấy là một đám người trở về, mà không phải tán loạn trở về.

Đội ngũ có vẻ hơi tán loạn, nhưng là nhân viên cũng là đầy đủ, có người vịn, có người lôi kéo, Trần Trạch cười ha ha một tiếng, như vậy mới là một đội ngũ nên có dáng vẻ.

Trần Trạch mỉm cười, nói ra "Vừa rồi các vị biểu hiện, ta rất hài lòng, nơi này không phải trong nhà, không thân nhân của ngươi, cho nên ngươi người bên cạnh, là huynh đệ của ngươi! Làm huynh đệ! Là phải trợ giúp lẫn nhau, cũng chỉ có thế này mới có thể thu hoạch được tín nhiệm, cũng cần tín nhiệm, mới có thể làm đến đem phía sau lưng giao cấp."

Phía sau lưng giao cấp đám người lẫn nhau nhìn lấy, giờ phút này bọn hần mặc dù rất mệt mỏi, thế nhưng là nghĩ đến vừa rồi lẫn nhau nâng trở về, trong lòng vẫn là không nhịn được mừng rỡ, mang trên mặt mỉm cười.

Trần Trạch gật gật đầu, nói ra "Ở đây, các ngươi là huynh đệ, tại địa phương khác, cũng là huynh đệ, một ngày huynh đệ, là một thế huynh đệ, bắt đầu từ hôm nay, chư vị cần ghi nhớ trong lòng,

Tại ta Hiệp Nghĩa trang người, một ngày huynh đệ, một thế huynh đệ! Đồng cam cộng khổ, đồng tâm hiệp lực."

Đám người kinh ngạc nhìn lấy Trần Trạch, trên mặt biểu lộ cũng là khó có thể tin, Trần Trạch mỉm cười, nói ra "Có lẽ có người biết nói chúa công cũng không theo cùng một chỗ chạy, như thế nào đồng cam cộng khổ "

Trần Trạch ngừng lại, ánh mắt sắc bén đảo qua đám người, nói ra "Nếu là ta đến, tuyệt đối có thể so tuyệt đại bộ phận người đều hoàn thành nhẹ nhõm, mà lại, ta vẫn đứng ở đây, cũng không rời đi, chính là vì chờ các ngươi trở về."

Liêu Hóa đối với Trần Trạch vừa chấp tay, kêu lên "Hiệp Nghĩa trang, một ngày huynh đệ, một thế huynh đệ!"

Đám người cũng là phát tay theo kêu lên "Hiệp Nghĩa trang, một ngày huynh đệ, một thế huynh đệ!"

Trần Trạch mang trên mặt mỉm cười, gật gật đầu, nói ra "Rất tốt, ta tin tưởng các ngươi sẽ rõ. Hiện tại, các ngươi dựa theo tư thế của ta đứng vững, xếp thành hàng, ta sẽ kiểm tra."

Trần Trạch đứng chính là tư thế quân đội, hần vừa rồi đã là phát hiện, đám người mặc dù đồng tâm hiệp lực, nhưng là động tác luôn luôn lộ ra không được cân đối, Trần Trạch đã là nghĩ rõ ràng, hần nhất định phải đem phương diện này điều chỉnh một chút.

Trần Trạch mặc dù cũng không phải là chuyên gia quân sự, nhưng lại là rất rõ ràng, chỉ có một lần kỷ luật nghiêm minh, điều nhịp bộ đội, mới có thể xưng bá chiến trường.

Mọi người thấy Trần Trạch hơi có một ít kỳ quái động tác, đều là không dám thất lễ, Liêu Hóa cùng Diên Vi hai người đều là rất nhanh đứng vững, đám người cũng là lục tục ngo ngoe đứng vững.

Trần Trạch đem trong trí nhớ khẩu hiệu kêu đi ra, đám người học được những thứ này, rất nhanh liền là đứng vững đội ngũ.

Trần Trạch nhìn lấy đứng vững đội ngũ, gật gật đầu, nói ra "Đứng vững, không nên động." Trần Trạch đi lên phía trước, từng cái xem xét.

Trần Trạch từng cái uốn nắn, cũng không thấy được phiền não, sau đó đem nghiêng lệch đội ngũ từng cái bày ngay ngắn, tất cả mọi người là đứng đầy tư thế quân đội.

Kỳ thật như là trước kia, Trần Trạch cũng là không có cách nào đứng ra phi thường tiêu chuẩn tư thế quân đội, nhưng là tại Trần Trạch tu luyện nội công sau đó, tố chất thân thể tăng lên trên diện rộng, đã là có thể thời gian dài làm ra chân chính tiêu chuẩn tư thế quân đội.

Trần Trạch đi cái trước đài cao, xa xa nhìn ra xa, nhìn lấy giờ phút này chân chính đứng đều nhịp đám người, thờ phào, cũng là lộ ra nụ cười vui mừng.

Trần Trạch đi đến trước mặt mọi người, nói ra "Các người đứng rất tốt, nhưng là không thể đủ nhứt chí, ta ở đây, cho cái này tập thể, lên một cái tên, liền gọi là, Tuyệt Bạo."

Trần Trạch vừa cười vừa nói "Có lẽ các người cũng không biết Tuyệt Bạo là cái gì, nhưng là ta có thể nói cho các người biết, hần sắc bén như lưỡi dao, hần chạy như bay như mũi tên, đây cũng là Tuyệt Bạo. Có lẽ Hứa Chử vị không biết ta vì sao lấy cái tên này, nhưng là ta lại là có thể nói cho chư vị, ngày khác, cái tên này đem danh dương thiên hạ! Người nghe sợ hãi, Thiên Hạ Vô Song!"

Có người có lẽ còn không có phát giác được cái gì, nhưng là có người cũng là cảm giác được vài thứ... Bọn hần phải trên chiến trường trong lòng mọi người mơ hồ đều có một ít hưng phấn.

Liêu Hóa quỳ mọp xuống đất, bái tạ nói "Đa tạ chúa công ban tên cho!"

Năm trăm người cùng nhau quỳ xuống, đồng loạt bái tạ, Trần Trạch cũng là không hiểu dở khóc dở cười, cái này Diên Vi đứng là không thích hợp làm một cái người lãnh đạo, làm một cái vũ lực siêu cường mãnh tướng, Diên Vi thông soái năng lực kỳ thật hoàn toàn so ra kém Liêu Hóa.

Mặc dù trên danh nghĩa Diên Vi vị đại đội trưởng, nhưng là Diên Vi ở đây chỉ Tuyệt Bạo quân bên trong uy tín lại là không bằng Liêu Hóa.

Bất quá thể này cũng không có cái gì, Trần Trạch đối với Liêu Hóa trung thành vẫn còn tin được.

Trần Trạch ngừng lại, cười nói "Nguyên bản ta là muốn lấy cái lão hổ danh tự, nhưng là danh tự quá tục, biểu hiện không xuất ra các vị khí chất, cho nên, hôm nay bắt đầu, cái đoàn đội này, cái này tập thể, là Tuyệt Bạo! Mời chư vị nhớ kỹ, các người là Tuyệt Bạo!"

Trần Trạch thanh âm đinh tai nhức óc, đám người gầm thét hét lớn "Tuyệt Bạo, Tuyệt Bạo! Tuyệt Bạo!"

Trần Trạch nhìn lấy mọi người hưng phấn, cũng là cười hắc hắc, nói ra "Ha Ha, đã chư vị như vậy hưng phấn, vậy liền vỗ này tư thế đứng lên một canh giờ, sau một canh giờ ăn cơm, ta vậy thì đi phân phó phòng bếp bắt đầu nấu cơm. Ha Ha ha ha."

Trần Trạch cũng không nhìn đám người biến thành màu đen gương mặt, một người cười lớn rời đi.

Giữa trưa, cơm trưa mùi thơm tung bay, đám người cũng là chỉ có thể chảy nước miếng...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Siêu cao phối trí

Buổi chiều, thái dương vẫn như cũ treo tại Cao Không Chi Trung, mặc dù cũng không có tháng sáu dưới cái nóng mùa hè bình thường nóng bức, không

khí tại thái dương chiếu xạ phía dưới, cũng là lộ ra nóng hổi.

Trần Trạch mỉm cười nhìn trước mặt vừa nãy ăn cơm trưa xong, ăn uống no đủ, bốc lên nóng bức ánh nắng tư thế hành quân bọn nhỏ.

Trần Trạch vừa cười vừa nói "Tốt, mọi người nghỉ ngơi tại chỗ một khắc đồng hồ, tư thế hành quân một canh giờ cũng kém không nhiều."

Đám người nghe thấy Trần Trạch câu nói này, rốt cục buông lỏng một hơi, không cần nhận tra tấn.

Thế nhưng là Trần Trạch khề lắc đầu, lập tức lời nói xoay chuyển, nói ra "Đội chút nữa còn có còn lại huấn luyện."

Mọi người nhất thời ù rũ, Trần Trạch cũng là cười nói "Chúa công ta còn không phải ở đây đứng một canh giờ, các người có gì có thể hô một "

Đám người trầm mặc không nói, trong lòng cũng là minh bạch, Trần Trạch cũng không có lười biếng, chỉ bất quá đám bọn hắn tố chất thân thể đúng là so ra kém Trần Trạch tốt, cho nên thời khắc này thân thể tiếp nhận năng lực vẫn là còn chờ đề cao.

Qua một khắc đồng hồ, Trần Trạch kêu lên "Nghỉ ngơi, phía bên phải nhìn, xếp hợp lý, hướng về phía trước nhìn..." Tốt a, một hệ liệt một hệ liệt, đám người kia ngay từ đầu còn có một số không thích ứng, thế nhưng là rất nhanh, không đến bao lâu liền rất nhuần nhuyễn.

Rất nhanh, đám người liền sửa lại đội ngũ, Trần Trạch gật gật đầu, nói ra "Thành tựu một lần đội ngũ, trọng yếu nhất chính là đều nhịp, phục tùng mệnh lệnh, lần này ta phải dạy các người chính là cái này, các người xem trọng."

Trần Trạch nhắc chân đi, đập đập vang, Trần Trạch trên mặt tinh thần sung mãn, tăng thêm phi thường tiêu chuẩn bộ pháp, trong lúc nhất thời, tràn ngập lực rung động.

Trần Trạch đi một lần, cái này chính là đi nghiêm, Trần Trạch đi qua chính mình mấy lần thí nghiệm, rốt cục cho mình huấn luyện một cước tốt đi nghiêm, lúc này mới là có thể đem ra được.

Trần Trạch nhìn lấy có chút không biết làm sao đám người, nói ra "Các người cần phải hiểu chính là, dựa theo tư thế của ta đến, còn có chính là đội ngũ đều nhịp, mà lại ngày sau chạy bộ cũng cần dựa theo tiêu chuẩn này đến."

Đám người há to mồm, ngơ ngác nhìn Trần Trạch, người chúa công này tra tấn lên người đến, thật sự là không muốn không muốn, quả thực chịu không được, bất quá suy nghĩ một chút hai ngày này ăn cơm, lập tức chính là tràn ngập lực lượng, vén tay áo lên ủng hộ xxx a!

Trần Trạch tự nhiên là cố gắng uốn nắn tuyệt đại bộ phận người vấn đề, đến cuối cùng, không hề nghi ngờ, thứ nhất thích ứng vẫn như cũ là thích ứng năng lực mạnh nhất Diên Vi, sau đó là Liêu Hóa, còn lại Tuyết Báo quân người cũng phải cần càng nhiều thời gian.

Như thế đi qua nửa buổi trưa, Trần Trạch mới là trông thấy một đội đi trên đường có chút bộ dáng đội ngũ.

Trần Trạch cẩn thận chu đáo lấy, sau đó cười nói "Như thế không tệ, chư vị lại đi vòng quanh cái này Hiệp Nghĩa trang chạy một vòng trở về đi! Lúc nào trở về, lúc nào ăn cơm chiều."

Trần Trạch nhìn nhìn sắc trời, kỳ thật cũng không tính được rất trễ, bây giờ tối đa cũng bất quá hậu thế bốn giờ, nghĩ đến bọn hắn chạy về tới là đủ.

Đám người vẻ mặt cầu xin, Diên Vi cùng Liêu Hóa cũng là cười khỏ, bọn hắn ngược lại là không có vấn đề gì cả, bất quá sau lưng đám người này, chỉ sợ là có không ít người hội tụt lại phía sau.

Bất quá Trần Trạch cũng là biết được điểm này, nhưng là hắn cũng có lòng tin, bởi vì hắn biết, những người này đều là mấy ngàn người bên trong tinh nhuệ, khẳng định không phải phế vật, nhưng là khá hơn nửa thân thể, cũng cần đi qua huấn luyện mới có thể phát huy ra.

Trần Trạch vẫn như cũ gọi là phòng bếp chuẩn bị kỹ càng phong phú thức ăn, đám người mặc dù khổ bức, nhưng là cũng sẽ không sinh ra cái gì nghịch phản trong lòng, bọn hắn trở thành Sơn Tặc, là đem tính mệnh đứng ở trên lưng kiếm cơm, nhưng là cái này huấn luyện mặc dù vất vả, chung quy là sẽ không cần mệnh, mà lại đãi ngộ thế nhưng là so trước mắt Sơn Tặc không biết tốt bao nhiêu.

Một ngày không nói chuyện.

Hôm sau.

Lần này Trần Trạch ngược lại là không có trễ, cũng là sớm liền dâng lên, Trần Trạch nhìn xem thủy nhân mộng lưng đám người, lớn tiếng nói "Cả đội, nghiêm nghị, đứng tốt một canh giờ."

Đám người lập tức cẩn thận tỉ mỉ đứng thẳng, ngẩng đầu ưỡn ngực, thấy Trần Trạch có chút hài lòng.

Trần Trạch kêu lên "Diên Vi ra khỏi hàng!"

Diên Vi đứng ra, khom người nói ra "Chúa công có gì chỉ thị "

Trần Trạch ngắt lại,

Đi lên phía trước, tại Diên Vi bên tai nói ra "Đại ca, đợi chút nữa người dựa theo ngày hôm qua huấn luyện tiếp tục huấn luyện, mấy ngày nay đều là như thế, ừm, để ta phải đi ngủ..."

Diên Vi trầm mặc, chỉ có trầm mặc, sau đó gật gật đầu, Trần Trạch vừa cười vừa nói "Như thế thuận tiện, đại ca, người nhưng chớ có nhìn cái đồ chơi này tựa hồ là không có có tác dụng gì, nhưng là không cần quá nhiều lâu, người liền biết nó hiệu quả."

Diên Vi kỳ quái nhìn Trần Trạch một chút, nhưng sau đó xoay người về đơn vị, mang theo đội ngũ đi ra ngoài, Trần Trạch nhìn lấy Tuyết Báo quân bóng lưng rời đi, mỉm cười, về phòng ngủ đi, ừm, không đúng, là tu luyện, đúng là tu luyện đi.

Như thế huấn luyện một tuần thời gian, Tuyết Báo quân lại một lần nữa sắp xếp tại trên đất trống.

Trong khoảng thời gian này, tất cả mọi người là cảm giác hoặc nhiều hoặc ít, thân thể thể năng đều là tăng cường không ít.

Trần Trạch nhìn lấy giờ phút này tinh thần vô cùng phấn chấn, bị ngược đã trở thành thói quen Tuyết Báo quân, mở miệng cười nói ra "Hôm nay, các người không cần lại huấn luyện tư thế quân đội cùng đi đi nghiêm chạy bộ, kỳ thật trong mắt của ta, chư vị huấn luyện đã là đạt tới trình độ nhất định... Ừm, cần một điểm không giống nhau kích thích."

Đám người nghe thấy Trần Trạch phía trước một nửa, lập tức mừng rỡ như điên, mặc dù nói đều là không nhúc nhích, nhưng là trên mặt mỉm cười cũng là thiếu không được, thế nhưng là vừa nghe thấy Trần Trạch phía sau câu nói kia, lập tức biến sắc, tròng diện có chút ít xấu hổ a!

Trần Trạch cũng không để ý, cười ha ha một tiếng, nói ra "Cũng vậy, ta nhìn chư vị cũng không có ý kiến gì, Diên Vi, ra khỏi hàng."

Diên Vi lập tức đứng ra, lần này Trần Trạch ngược lại là không lên lút đi đến Diên Vi mà thôi vừa nói chuyện, mà là rõ ràng mở miệng nói ra "Diên Vi nghe lệnh, hôm nay người mang theo Tuyết Báo quân, toàn bộ lên núi, không phải đi săn, không phải đập thanh, mang lấy bọn hắn đi leo núi, lật Sơn Việt lĩnh! Nhưng có vấn đề."

Diên Vi ưỡn ngực một cái, ngạo nghễ nói ra "Không có vấn đề." Diên Vi lập tức xoay người trở về đội, đều đầu vào đấy cùng Liêu Hóa sửa sang lại đội ngũ đến.

Như thế lại là qua một ngày, đến chạng vạng tối, Tuyết Báo quân đội mới là trở về, người người đều là mồ hôi đầm đìa, mỗi một không thôi, Trần Trạch cũng là rất hài lòng, chỉ có đạt tới nhất định một học trình độ, huấn luyện mới có hiệu quả rõ ràng.

Hôm sau, Trần Trạch lại là cười híp mắt nhìn lấy khôi phục nguyên khí Tuyết Báo quân, lập tức đám người lại cảm thấy không tốt, Trần Trạch mỉm cười, nói ra "Các người xem trọng, cái này gọi chống đẩy, các người học tốt, chờ sau đó một lần năm mươi cái, làm ba lần."

Đám người kỳ quái nhìn lấy Trần Trạch cái kia dị thường động tác đơn giản, hơi nghi hoặc một chút, chẳng lẽ chúa công nên đổi tính tử, không thích tra tấn người nhìn như vậy đi lên rất nhẹ nhàng a

Trần Trạch làm mẫu chưa hẳn, nụ cười trên mặt rất thần bí. Đám người cũng là bắt đầu xem mèo vẽ hổ làm.

Trần Trạch rất rõ ràng, chống đẩy trước mấy cái mặc dù đơn giản, nhưng là càng đi về phía sau càng khó khăn, mà lại lần thứ nhất tập chống đẩy - hít đất, cảm giác càng thêm mãnh liệt ha!

Trần Trạch cũng liền vụng trộm cười.

Những người kia vừa mới bắt đầu còn cảm giác nhẹ nhõm, đến ba bốn mươi cái, lập tức cảm giác cánh tay bủn rủn bất lực, kém chút liền nằm xuống, đem hết toàn lực mới hoàn thành. Đợt thứ nhất liền nằm sấp, đứng sau đợt thứ hai, đợt thứ ba chơi cái gì.

Đám người đây mới là hiểu được, không phải Trần Trạch đổi tính, mà là bọn hắn đem sự tình thấy quá đơn giản, ách, ta chỉ là đứa bé a!

Trần Trạch cười không nói nhìn lấy đám người, giờ phút này trừ Diên Vi hoàn toàn không phí sức tức giận hoàn thành, cho dù là Liêu Hóa đều thờ hồng học. Tại mọi người sau khi hoàn thành, Trần Trạch đây mới là đi lên phía trước, mở miệng nói ra "Đã chư vị đều hoàn thành, như vậy thì bắt đầu tư thế hành quân đi!"

Đám người vẻ mặt cầu xin, bất quá tốt xấu là đã thành thói quen, cũng không có cái gì khó khăn.

Như thế thời gian ngày qua ngày đi qua, Trần Trạch rì rì đi tiến về Lạc Dương thời gian cũng chỉ có một ngày.

Trần Trạch đem Diên Vi cùng Liêu Hóa hai người kêu lên trước người, nói ra "Đại ca, Nguyên Kiệm, ngày mai ta liền muốn rời khỏi, nhưng là có một số việc vẫn là cần cùng các người bàn giao một phen."

Hai người gật gật đầu, Diên Vi nói ra "Nhị đệ có cái gì cứ việc nói đi, ca ca ta tuyệt đối toàn lực hoàn thành."

Trần Trạch lấy ra một tờ giấy, cười nói "Đây là ta chuẩn bị huấn luyện kế hoạch, đại ca người nhóm nhìn xem"

Hai người nhất thời ngẩn ngơ, biểu thị trầm mặc, không biết chữ, Trần Trạch cũng là tỉnh ngộ lại, hiện tại Diên Vi khẳng định là không biết chữ, Liêu Hóa, đều vào rừng làm cướp, chắc hẳn cũng là không có cơ hội đọc sách, Trần Trạch tăng hăng một cái "Đã như vậy, vậy ta liền nói một chút, các người nhớ kỹ liền tốt."

Hai người gật gật đầu, Trần Trạch cẩn thận tỉ mỉ mở miệng nói ra "Mỗi ngày huấn luyện kế hoạch, ừm, buổi sáng, tư thế quân đội, đi nghiêm chạy thao, năm tổ chống đẩy. Buổi chiều, tư thế quân đội, leo núi, chạy việt dã. Chính là như vậy." Đối với những vật này, Điền Vi hai người ngược lại là quen thuộc, dù sao Trần Trạch những ngày gần đây huấn luyện đã là cho bọn hắn đánh tốt nội tình, bọn hắn đối với những thứ này hạng mục đã là hết sức quen thuộc.

Trần Trạch lại nói với Liêu Hóa "Nguyên Kiệm, còn có một số việc bàn giao ngươi."

Liêu Hóa chấp tay một cái, nói ra "Mời chúa công phân phó."

Trần Trạch gật gật đầu, hồi đáp "Ngươi vụng trộm đừng rêu rao, để cho người ta đi tìm kỹ nghệ cao siêu thợ rèn, hết sức chế tạo tốt nhất áo giáp, dùng Tinh Thiết chế tạo năm trăm chuỗi binh khí, chính là thiết thương."

Liêu Hóa nghi hoặc nhìn Trần Trạch một chút, đáp ứng, Trần Trạch lại là mỉm cười, hẳn tự nhiên là mình bạch giờ phút này Liêu Hóa trong lòng đang suy nghĩ gì "Ngươi không cần suy nghĩ nhiều như vậy, ta còn không phải thế muốn tạo phản, nhưng là lo trước khỏi họa, ngày sau tự nhiên là hội thấy rõ ràng."

Trần Trạch còn nói thêm "Còn có, ngươi vụng trộm phái người đi Liêu Đông, mua sắm ngàn thớt lượng ngựa, một người hai thớt, hai người các người cũng muốn."

Trần Trạch lại quay đầu nhìn bên cạnh chính nghi ngờ Điền Vi, nói ra "Đại ca, ta biết được ngươi thuật cưỡi ngựa không tệ, ngày sau ngươi tìm một cơ hội đem ngựa thuật truyền thụ cho Tuyệt Báo quân, yêu cầu của ta là, bất luận như thế nào, mỗi người trên ngựa đều muốn bước đi như bay!"

Điền Vi chấp tay một cái, đáp ứng nói "Tuân mệnh!"

Trần Trạch hài lòng gật đầu, sau đó lấy ra một quyển sách đến, nói ra "Nơi này là một bản « cơ sở xử bắn », Nguyên Kiệm, ngươi có thể đem hắn truyền thụ cho Tuyệt Báo quân huynh đệ." Liêu Hóa đáp ứng.

Trần Trạch ngẫm lại, không biết còn có hay không bỏ sót địa phương, còn nói thêm "Đối với, Nguyên Kiệm, ngươi chế tạo binh khí thời điểm nhớ kỹ đi chế tạo cung tiễn, ngày sau nhất định là dùng tới được."

Liêu Hóa gật gật đầu, bên cạnh Điền Vi rất tự giác nói ra "Kỳ thật ca ca ta Tiễn Thuật cũng là rất không tệ." Trần Trạch ngẩng đầu nhìn một chút Điền Vi, cười khò gật đầu, nói ra "Như thế cũng tốt, đại ca, cưỡi ngựa cùng Tiễn Thuật liền giao cho ngươi, Liêu Hóa, xử bắn liền dựa vào ngươi."

Hai người đều là chấp tay xưng vâng, tại Trần Trạch có một ít ngưng trọng trong lúc biểu lộ, bọn họ đều là cảm giác trách nhiệm trọng đại.

Sau đó Trần Trạch nhìn xem Liêu Hóa, sớm có dự liệu nói ra "Nguyên Kiệm, đợi ta rời đi về sau, trong phòng ta có lượng cái rượu lớn, ngươi... Chính mình nhìn lấy dùng đi!"

Liêu Hóa lập tức kịp phản ứng, Trần Trạch cái này nhưng không phải liền là đưa tiền sao!

Trần Trạch cuối cùng dặn dò "Tại trong quá trình huấn luyện, ngàn vạn bảo trì tốt nhất dinh dưỡng, đừng bạc đãi huynh đệ mình! Những cái kia ta phân phó đồ đặc của các ngươi cũng phải nhớ kỹ, huấn luyện cần tinh, nhiều nhất năm sau, các ngươi liền sẽ rõ ràng dụng ý của ta."

Hai người chấp tay đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Lái hướng Lạc Dương

Lại là một ngày, bầu trời giờ phút này còn sớm, Trần Trạch nhìn lên trước mặt vì chính mình tiễn đưa đám người, không khỏi cảm thấy có chút ảm áp.

Trần Trạch bên cạnh đi theo Hồ Thanh Ngưu, Hồ Thanh Ngưu cuối cùng cũng là không thoát ly bảo tiêu nghĩa vụ. Điền Vi cùng Liêu Hóa đứng tại Trần Trạch trước mặt.

Trần Trạch dở khóc dở cười nói ra "Ta chỉ là muốn đi Lạc Dương, các ngươi như vậy, nhưng chớ có đem cái này tiễn đưa làm thành đưa tang."

Liêu Hóa gật gù đầu, vừa cười vừa nói "Chúa công nói năm sau sẽ phát sinh đại sự, chúa công cứ yên tâm đi, ta cùng điễn đại ca nhất định sẽ toàn tâm toàn lực huấn luyện Tuyệt Bảo doanh. Tuyệt sẽ không cho ngài mất mặt."

Trần Trạch sờ sờ cằm, nhìn lấy Liêu Hóa, cười nói "Nói như vậy đến, ta như thế nào ta cảm giác thoáng cái lão hứa nhiều."

Trần Trạch ngẫm lại, ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, giờ phút này thái dương đều còn chưa có xuất hiện, Trần Trạch thế là mở miệng nói ra "Cũng vậy, ta không sai biệt lắm muốn đi Toánh Xuyên trong thành, chứ vị nhớ lấy, nhất định muốn khắc khổ huấn luyện, bởi vì cái gọi là, huấn luyện tại mình, bất luận như thế nào, cường đại thủy chung là bản thân."

Tuyệt Bảo doanh chấp tay xung vâng, Trần Trạch cười ha ha một tiếng, nói ra "Như thế rất tốt, Điễn Vi, lập tức dẫn đội, hôm nay nhiệm vụ huấn luyện cũng không thể đủ lười biếng!"

Điễn Vi chấp tay hành lễ, quay người liền bắt đầu chỉnh lý đội ngũ bắt đầu chạy thao. Trần Trạch nhìn lấy chi này dần dần bắt đầu trưởng thành thành đội ngũ, trong lòng dần dần cảm giác được thuộc về mình hi vọng, cái này đem là lực lượng của hắn.

Trần Trạch nhìn xem bên cạnh Hồ Thanh Ngu, vỗ vỗ lão ngu bả vai, Hồ Thanh Ngu những ngày gần đây ăn ngon uống say, Trần Trạch không hiểu cảm thấy Hồ Thanh Ngu, ách tráng không ít, Trần Trạch cười nói "Lão ngu, lên đường đi!"

Hồ Thanh Ngu gật gù đầu, phi thường thói xấu bắt lấy chính mình bên hông bội kiếm, cái này một hành vi, mặc kệ là tại phương diện đó tới nói, Trần Trạch đều cảm thấy, khí thế đúng là có.

Trần Trạch cười ha ha, lôi kéo Hồ Thanh Ngu, hai người đi bộ hướng Toánh Xuyên mà đi, Trần Trạch dù sao cũng là còn không có học được cười ngửa, chỉ sợ là phải học được cười ngửa kỹ năng này, còn phải muốn tới thành Lạc Dương bên trong đi.

Không bao lâu.

Trần Trạch hai người đã là đến Toánh Xuyên thành.

Vừa tới Toánh Xuyên thành, Trần Trạch đã nhìn thấy Quách Gia cùng Tuân Úc hai người.

Trần Trạch đi ra phía trước, đối với hai người chấp tay nói ra "Phụng Hiếu, Văn Nhục, gần đây mạnh khỏe "

Ba người bèn nhìn nhau cười, Quách Gia hồi đáp "Tự nhiên là mạnh khỏe, bất quá nghĩ không ra Trần huynh người thế nào nhanh liền muốn đi thành Lạc Dương. Ha Ha, mà lại nhìn ta Toánh Xuyên Lục Kiệt, người đi thành Lạc Dương, không được kiểm ra một điểm tên tuổi không thể được a! Nói ít cũng là muốn đến cái một quan nữa chức mới là."

Trần Trạch sờ sờ cằm, ách ách, Toánh Xuyên Lục Kiệt tốt a, lại tăng thêm một người, Trần Trạch vội vàng nói "Đây cũng không phải là ta có thể quyết định, mà lại bây giờ người nhìn ta hai người niên kỷ, chỉ sợ là cơ hội không lớn, người cũng không cần ôm lấy hy vọng quá lớn mới là."

Quách Gia đây mới là bị ai phát hiện mình hiện tại lại là hai mươi tuổi đều không có, lập tức bắt đắc dĩ lắc đầu, nói ra "Thật sự là Thiên Đồ Anh Tài, Thiên Đồ Anh Tài a!"

Tuân Úc ngược lại là cười vui vẻ, một lời không hợp liền bỏ dao nói ra "Phụng Hiếu, người cũng không cần nghĩ quá nhiều, vẫn là tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp đem người lão nương lời nhắn nhủ cười với sự tình giải quyết mới là, mỗi ngày cùng chúng ta đã thành gia lập nghiệp người lẫn lộn cùng một chỗ, nhưng không nên quên chính mình bản phận."

Quách Gia ngẩn ngơ, lập tức xấu hổ nhìn lấy Tuân Úc, nói ra "Văn Nhục, làm gì dòn ép không tha a!"

Tuân Úc cười ha ha, Trần Trạch cũng là khẽ lắc đầu.

Tuân Úc cũng không được trêu ghẹo Quách Gia, nói với Trần Trạch "Đi thôi, Trần Trạch Hiền Đệ, phụ thân ta cùng Thái tiên sinh giờ phút này đã tại đại sảnh chờ lấy."

Trần Trạch gật gù đầu, bốn người đồng loạt hướng về tuấn gia mà đi. Trên đường đi nói chuyện phiếm đùa giỡn, ly biệt ngược lại là nhẹ nhõm.

Rất nhanh, là đến tuấn gia, Hồ Thanh Ngu cùng Quách Gia không đi vào, Tuân Úc trực tiếp mang theo Trần Trạch đi vào đãi khách nghị sự đại sảnh, giờ phút này Tuân Côn cùng Thái Ung, cùng Thái Ung nữ nhi Thái Diễm đều ở bên trong chờ lấy.

Trần Trạch khom mình hành lễ, nói ra "Văn bối Trần Trạch, gặp qua hai vị tiên sinh."

Thái Ung cười nói "Tiểu hữu thế nhưng là đến, không biết tiểu hữu sự tình bây giờ hoàn thành như thế nào "

Trần Trạch gật gù đầu,

Hồi đáp "Văn bối sự tình, đã hoàn thành, tùy thời có thể lấy đi thành Lạc Dương, chỉ đội hai vị tiên sinh chuẩn bị."

Thái Ung cười, nói ra "Như thế rất tốt, sau đó người liền cùng ta cha con hai người đồng loạt ngồi xe ngựa đi thành Lạc Dương đi! Đối với, tiểu hữu có hay không bây giờ còn không biết cười ngửa "

Trần Trạch xấu hổ gật gật đầu, sau đó thuận tiện sờ mũi một cái, không tốt lắm ý tứ a!

Thái Ung khẽ lắc đầu, nói ra "Tiểu hữu như vậy tuổi trẻ tuấn Kiệt Khả không thể không biết cười ngửa, ngày sau đến thành Lạc Dương, nhưng là muốn tìm một cơ hội học được cười ngửa a!" Trần Trạch gật đầu nói phải.

Tuân Côn cũng nói "Tiểu hữu ý chí nếu là có thể thi triển, nhất định là ta Đại Hán chi phúc, lão phu mặc dù không thấy Đại Hán chi tàn lụi, nhưng là chung quy là trong tâm chỉ có Đại Hán a! Nghĩ đến Tể Thế người, chung quy là Đệ nhất người mới."

Trần Trạch chấp tay đáp "Bản phận sự tình, vẫn bồi ôn thỏa dốc hết toàn lực mà làm."

Tuân Côn gật gật đầu, nói ra "Rất tốt, bây giờ xe ngựa cũng đã chuẩn bị tốt, còn có một số tùy tùng, các người tùy thời có thể lấy rồi đi. Hi vọng ngày sau, có thể thấy được nổi danh trên đời."

Trần Trạch bái tạ.

Thái Ung từ bên cạnh cửa sổ nhìn nhìn sắc trời, âm thầm gật đầu, nói ra "Bây giờ chính là phải khi xuất phát, trọng tử, hôm nay suy nghĩ đừng, ngày sau gặp nhau, trông chờ quân mạnh khỏe."

Trần Trạch cũng là nói nói "Thiên hạ đều tán chi yển hội, hai vị tiên sinh không cần quá nhiều quái niệm."

Tuân Côn vừa cười vừa nói "Tốt một cái đều tán chi yển hội, Ha Ha ha ha, các người mau chóng rời đi đi, nhưng chớ có lăm thời cơ a!"

Thái Ung vừa chấp tay, mang theo Thái Diễm cùng Trần Trạch rời đi, Tuân Côn thần nhiên nói "Thành Lạc Dương, là thiên hạ rất loạn một đám vũng nước đục, nếu là có thể tại thành Lạc Dương kiếm ra một người trò, phương mới thật sự là tể thế chi tài a! Tu chính thiên hạ, cũng vậy!"

Thái Ung mang theo Trần Trạch mấy người rời đi, Trần Trạch đem Hồ Thanh Ngu cũng kêu lên, giờ khắc này ở Tuân ngoài cửa phủ, chính là có một chiếc xe ngựa, vẫn là mấy chục cái tùy tùng, cùng một con ngựa, Trần Trạch biết, đây nhất định là cho Hồ Thanh Ngu, Trần Trạch cũng đành chịu a! Ai bảo hắn không biết cười ngửa đâu!

Trần Trạch theo Thái Ung hai người lên xe ngựa. Đoàn xe bắt đầu hành động, bắt đầu tiến về Lạc Dương đường đi, đoạn đường này, không gần cũng không xa, nhưng là y theo tốc độ của bọn hắn, đúng là cần vài ngày thời gian, những ngày này, Trần Trạch cũng là nhàn hốt hoảng, hoặc là ở trên xe ngựa đi ngủ (tu luyện), nếu không phải là cùng Thái Ung nói chuyện phiếm, cũng tự nhiên cùng Thái Diễm nói chuyện phiếm thời điểm khá hơn chút, hắc hắc, dù sao cũng là mỹ nữ không phải.

Thái Ung mở miệng nói ra "Nếu là thật sự dựa theo tiểu hữu nói, cái kia tiểu hữu cảm thấy thế nào trị tận gốc khôi phục ta Đại Hán vinh quang!"

Trần Trạch trầm mặc một hồi, mới là nói ra "Nếu là trị tận gốc, rất khó, như ta nói, hôm nay thiên hạ chi hỗn loạn, không một lời tức đạo, trừ phi trước phá sau lập, trừ tạp tồn thật, mới vừa có một chút hi vọng sống."

Thái Ung có chút nghi hoặc nhìn Trần Trạch, thế nhưng là Trần Trạch cũng là trầm mặc không nói, không tiếp tục giải thích một chút.

Trần Trạch nội tâm cũng là rất rõ ràng, có nhiều thứ, hắn hiện tại còn chưa thể nói đến quá rõ ràng, làm không tốt là phải mất đầu.

Trần Trạch vừa rồi ý tứ chính là cho Đại Hán một người đại hỗn loạn, hỗn loạn tới cực điểm hỗn loạn, đem toàn bộ trật tự cũ toàn bộ diệt vong, chỉ có tiêu diệt tất cả quý tộc, sĩ tộc, mới có thể hoàn toàn tiêu trừ Đại Hán nguy cơ căn cơ. Cuối cùng lưu lại Đại Hán tên, mới là thật.

Đối với Trần Trạch lại nói một nửa, Thái Ung cũng là rất bất đắc dĩ, nhưng là nữ nhi bảo bối của hắn, Thái Diễm, giờ phút này cũng là hưng phấn dị thường nhìn lấy Trần Trạch, oa, Trần đại ca lại có thể nhượng lợi hại như vậy lão cha thế này, siêu cấp lợi hại có hay không... Ô ngao.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Thành Lạc Dương bên trong

Trải qua mấy ngày, Trần Trạch mấy người rốt cục đến thành Lạc Dương.

Trần Trạch ngược đầu nhìn lên lấy tòa thành thị này, hoàn toàn chính xác, so với Toánh Xuyên, lại là không biết to lớn bao nhiêu. Trần Trạch cũng là rất

rõ ràng, thời khắc này Đông Hán mặc dù nhưng đã xuống dốc, nhưng là toà này Đông Hán đại Đô Thành, thành Lạc Dương, thế nhưng là toàn thể giới lớn nhất thành thị, có một không hai.

Tường thành cao ngất, binh sĩ vắng lai dò xét, càng thêm lộ ra thành Lạc Dương uy nghiêm túc mục.

Trần Trạch không khỏi nói ra "Nơi này chính là thành Lạc Dương!"

Thái Diễm cười nhẹ ở bên cạnh nói ra "Còn không phải sao, như nơi này không phải thành Lạc Dương, lại hội là nơi nào đâu "

Trần Trạch ngượng ngùng sờ sờ đầu, gật gật đầu, nói ra "Chúng ta đi vào đi!"

Thái Ung cũng là khẽ lắc đầu, nói ra "Không tệ, nơi đây là ta Đại Hán hai trăm năm đến căn cơ, quốc đô Lạc Dương, đây là Thiên Địa Long Khí hội tụ vị trí a!"

Thái Ung phát phát tay, đám người hướng về thành Lạc Dương bên trong mà đi, qua binh sĩ kiểm tra, liền tiến vào thành Lạc Dương bên trong.

Thành Lạc Dương trong thành có thật nhiều đường đi, nhưng lại cũng không phải là cùng bây giờ bình thường khu buôn bán cùng khu cư trú không rõ ràng phân chia, mà là một chỗ nào đó vì khu buôn bán, một chỗ nào đó vì khu cư trú.

Trần Trạch ngẩng đầu nhìn lại, tại thành Lạc Dương bên trong, còn có một người nội thành, chỗ này là hoàng cung, cũng tự nhiên Đương Kim Bệ Hạ chỗ ở, cũng là Hoàng Đế chỗ làm việc.

Ở đây bao la thành Lạc Dương, nội thành liền chiếm dụng lớn vô cùng một bộ phận, trong đó điểm Đông Tây Nam Bắc cung, chủ yếu vì Nam Cung cùng Bắc Cung. Nam Cung chủ yếu là Hán Linh Đế ở lại vị trí cùng hậu cung, Bắc Cung vì văn phòng vị trí.

Tại Đông Tây Nam Bắc cung bên ngoài, còn có một người Vinh An Cung, đây là Hoàng Thái Hậu chỗ ở, đây cũng là Đại Hán rất to lớn khu kiến trúc, cũng là Đại Hán đỉnh phong nhất nghệ thuật.

Trần Trạch đi theo Thái Ung, chuyển qua mấy khúc quẹo, phía trên vài cái chữ to viết "Thái Phủ!"

Trần Trạch nhìn lấy nhà này cùng bên cạnh so ra mặc dù không quá hào hào trạch, hỏi "Thái tiên sinh, nơi này là nhà ngươi "

Thái Ung tròn mắt một cái, nói ra "Khụ khụ, cái này tự nhiên là, tiểu hữu đi vào chung đi!"

Thái Ung để cho người ta kêu cửa, rất nhanh bên trong người hầu liền xuất đến giúp đỡ thu dọn đồ đạc, Trần Trạch sờ sờ đầu, đi theo Thái Ung cùng Thái Diễm hai người sau lưng sau tiến nhập Thái Phủ.

Thái Ung trực tiếp mang theo Trần Trạch đi đại sảnh, ngồi xuống về sau, Thái Ung nói ra "Tiểu hữu ngày sau liền ở tại lão phu nơi này, sau đó lão phu sẽ cho người quét dọn tốt gian phòng, tiểu hữu trực tiếp đi nghỉ ngơi là."

Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Đa tạ Thái tiên sinh."

Thái Ung lắc đầu, lại nhắc nhở "Trần Trạch tiểu hữu, nơi đây chính là thành Lạc Dương, chính là dưới chân thiên tử, nhưng tuyệt đối không nên trên chọc cái gì không cần thiết không phải là, dẫn lửa thân trên."

Trần Trạch gật gật đầu, chấp tay đáp ứng nói "Đa tạ tiên sinh nhắc nhở, văn bối sẽ cẩn thận."

Trước mắt Hạ Thái ung cũng là có chút rã rời, thế là phát phát tay, nói ra "Lão phu có chút mệt mỏi, trước hết để cho Văn Cơ cùng tiểu hữu bốn phía đi dạo một vòng đi!"

Trần Trạch chấp tay hành lễ, sau đó cùng Thái Văn Cơ rời đi.

Mới ra đại sảnh, Thái Văn Cơ liền một mặt vui vẻ nói ra "Trần đại ca, ngươi về sau phải ở nhà ta, Ha Ha."

Trần Trạch ngốc manh hỏi "Đúng vậy a! Thế nào, chẳng lẽ có vấn đề gì không "

Thái Văn Cơ tốt lung tung nhìn Trần Trạch một chút, xấu hổ nói ra "Ai nha, người ta không nói với ngươi, dẫn ngươi đi nhìn nhìn gian phòng của ngươi đi!"

Trần Trạch gật gật đầu, chính có ý đó a!

Thái Diễm cũng là không trực tiếp mang theo Trần Trạch đi xem gian phòng, mà là tự mình một người đi trước gian phòng của mình, lấy tên đẹp, người ta hôm nay vừa trở về, quần áo đều không có đổi, Trần đại ca, ngươi chờ một chút...

Trầm mặc, chỉ có trầm mặc.

Trần Trạch đành phải chờ ở bên ngoài a! Không sai, chính là chờ, chẳng lẽ Trần Trạch còn có thể đi nhìn trộm hay sao.

Qua một hồi lâu, nhưng Trần Trạch lại một lần nữa đối với nữ sinh thay quần áo cách ăn mặc cảm giác được lúc tuyệt vọng, gian phòng rốt cục bị mở ra, sau đó Trần Trạch hai mươi bốn k thái hợp kim mất chỗ bị vọt đến.

Thái Diễm giờ phút này đổi một thân quần áo màu tím, nhìn qua như là linh động Tiên Tử bình thường, gương mặt tinh xảo động lòng người, mà lại khí chất ưu nhã, hóa thành chính là đồ trang sức trang nhã, nhìn qua cũng không biết lộ ra dung tục.

Trần Trạch há hốc mồm, một hồi lâu chưa kịp phản ứng. Thái Diễm cười thầm "Trần đại ca bình thường nhìn qua như vậy vững vàng khiêm tốn, mỗi lần loại thời điểm này đều sẽ thẹn thùng, hi hi..."

Trần Trạch tăng hăng một cái, nói ra "Ách, Văn Cơ, ngươi thay xong quần áo đi! Vậy liền mang ta đi nhìn xem gian phòng đi!"

Thái Diễm không quá tình nguyện gật đầu, cũng là dị thường u oán nhìn Trần Trạch một chút, cái này Trần đại ca, quả nhiên là một ngốc tử, thế mà lại không khen khen một cái người ta đổi quần áo có đẹp hay không, liền biết nhìn gian phòng, a... Thế nhưng là luôn không khả năng không cho Trần Trạch dẫn đường đi! Thời đại này nữ hài có thể ám chỉ, nhưng là vẫn muốn kiên trì.

Trần Trạch sờ mũi một cái, cũng là cảm giác bất đắc dĩ, nói như thế nào đây, trước mắt Thái Diễm, nói lời thành thật, đúng là một người đại mỹ nữ, mà lại đa tài đa nghệ, cầm kỳ thư họa, mọi thứ tinh thông, có thể nói nhà ở du lịch thiết yếu muối từ... Nhưng là Ặc, Trần Trạch cũng không biết vì cái gì, đối với hần mà nói, cái này Thái Văn Cơ vẫn là giống muối muối đồng dạng nhiều một chút, y như là chim non nép vào người, Trần Trạch mặc dù thích, nhưng lại không yêu.

Đương nhiên, điểm trọng yếu nhất, phía trên đều không là vấn đề, Thái Văn Cơ hiện tại có vẻ như không đến mười lăm tuổi đi, đối với Trần Trạch loại này tương lai xuyên qua mà đến nam nhân mà nói, thật sự là khó lấy hạ thủ a! Vẫn là chờ một chút đi!

Thái Diễm mặt không vui mang theo Trần Trạch đi xem gian phòng. Tại một chỗ có chút u tĩnh trong sân nhỏ, cái này khiến Trần Trạch cũng là bất đắc dĩ, vì sao những người này phòng ở đều lớn như vậy chứ bên trong đều là nhiều như vậy viện tử, cũng là không có ai.

Trần Trạch nhìn lấy thật không tệ phòng nhỏ, trong lòng vẫn là thật hài lòng, thế là một vừa quan sát một bên gật đầu, nói ra "Cái nhà này coi như không tệ a!"

Thái Diễm ngao kiêu nhô lên Thiên Nga Trắng cái cổ, vừa cười vừa nói "Là tự nhiên, cũng không nhìn một chút là ai nhà."

Trần Trạch khề lắc đầu, cười nhẹ, cái này Thái Diễm đúng là đùa bé a! Tính cách thật sự chính là rất thú vị.

Trần Trạch bỗng nhiên nói ra "Văn Cơ, cái này thành Lạc Dương bên trong nhưng có gì vui địa phương "

Thái Diễm ngần ngại, tự lảm bảm nói ra "Chơi vui địa phương" sau đó Thái Diễm từ từ đỏ mặt, ngưng ngưng nhỏ giọng nói ra "Nguyên lai Trần đại ca thích thế này a! Có a... Tại thành Lạc Dương bên trong có một nhà xa gần nghe tiếng kỹ viện... Tên là Túy Hồng lâu..."

Trần Trạch lập tức một mặt bao mờ hỏi, sau đó đầu đầy hắc tuyến, tranh thủ thời gian lắc đầu, nói ra "Văn Cơ chớ có nói đùa, ách, ta còn không phải thế chỉ nơi này, ừm, ý của ta là cái này thành Lạc Dương bên trong nhưng có gì vui địa phương."

Thái Diễm sắc mặt càng đỏ, nhìn lấy Trần Trạch ngưng ngưng nói "Vừa rồi thực sự là thật có lỗi, hiểu lầm Trần đại ca ngươi ý tứ, bắt quá thành Lạc Dương ta cũng vậy đi thiếu, không bằng chúng ta ra ngoài đi một chút đi! Có lẽ liền có thể phát hiện tốt đồ chơi đâu" Thái Diễm đầy cõi lòng chờ mong.

Trần Trạch không đành lòng đánh vỡ, tại là mỉm cười, nói ra "Cũng tốt, ta tại thành Lạc Dương chưa quen cuộc sống nơi đây, không bằng Văn Cơ ngươi liền mang ta đi bên ngoài nhìn xem, làm quen một chút cũng tốt."

Thái Diễm vui vẻ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Đen Tào Tháo

Thái Diễm vui vẻ mang theo Trần Trạch đi ra Thái Phủ. Vừa đi còn vừa cười nói "Trần đại ca, ngươi thích đi dạng gì địa phương đây Túy Hồng lâu không được... Ta thật không biết đi nơi nào."

Trần Trạch sờ mũi một cái, thật đúng là không biết trả lời thế nào, ngươi nói ngươi một cái cô nương gia, cái gì cũng không biết, liền biết một người thanh

lâu, cái này là làm sao vậy, ý vị sâu xa a!

Thái Diễm cũng rất giống biết Trần Trạch đang suy nghĩ gì, xấu hổ nói "Trần đại ca, ta sợ dĩ đối với thành Lạc Dương chưa quen thuộc, đó là bởi vì ta cha rất ít để cho ta đi ra, ta chỉ có thể trong nhà học a học..."

Trần Trạch vươn tay, muốn kiểm tra Thái Diễm cái trán, chợt nhớ tới nơi này là Hán Triều, thế nhưng là cùng tương lai khác biệt, thế là lúng túng gãi tay lên "Không có việc gì, ánh nắng tốt như vậy, chúng ta tùy tiện đi một chút liền tốt."

Thái Diễm gà con mồ thóc bình thường gât gât đầu, sau đó đi tại Trần Trạch bên cạnh.

Trần Trạch trên đường đi thật sự chính là không nhàn rồi, nhìn chung quanh, thấy tốt chán chừng, một hồi hồi đồng một hồi hồi tây, Thái Diễm cũng là đem chính mình ai biết đồ vật toàn bộ hộp bàn đỡ ra.

Trần Trạch hai người đi đến buôn bán Phường Thị, bỗng nhiên trông thấy một đám người nhét chung một chỗ, Trần Trạch hai người nhiều hứng thú đi ra phía trước tham gia náo nhiệt.

Chỉ nhìn thấy chỗ này có một người dáng dấp đen thấp nam tử trẻ tuổi, không được, chuẩn xác mà nói, nhìn qua đã là hơn ba mươi tuổi đại thúc.

Hán tử kia trên người mặc quần áo nhìn qua ngược lại là lộng lẫy, tay không, bày làm ra một bộ muốn đánh nhau dáng vẻ. Sau đó đứng đấy tốt đại một khối địa phương.

Trần Trạch nghe, hán tử kia thì thảo kêu lên "Chư vị, còn đang vì không có tiền mà phiền não sao hôm nay bản nhân tới đây chính là vì cho chư vị đưa tiền đến, chư vị mà lại nhìn."

Hán tử kia bên cạnh thủ hạ một trong lập tức lấy ra một người rương nhỏ, tràn đầy đều là hoàng kim a! Đám người lập tức đều là lộ ra thèm nhỏ dài ánh mắt.

Trần Trạch liếc một chút, không hiểu có một ít chẳng thèm ngó tới, rất có thể là bởi vì Trần Trạch nhìn thấy cái rương đều là lớn như vậy... Cái rương này chỉ sợ là mấy một phần ngàn a! Sau đó Trần Trạch có một đồng dạng này cái rương.

Nhưng mà, coi như là như vậy cái rương, vẫn như cũ là tất cả mọi người tràn ngập dục vọng, hán tử kia mỉm cười, nói ra "Đương nhiên, đây cũng không phải là tặng không, Bản Công Tử ở chỗ này bày xuống lời đãi, người nào có thể đánh bại Bản Công Tử, hắc hắc, tất cả hoàng kim đều là người kia."

Sau đó cái kia đen hán tử đem cái rương giơ lên, đi một vòng, còn nói thêm "Có trông thấy được không, đây chính là hàng thật giá thật hoàng kim a! Suy nghĩ nếu không muốn phải đương nhiên, Bản Công Tử tự nhiên là không thể như thế tùy ý cùng người đánh nhau, nếu là muốn khiêu chiến Bản Công Tử người, đưa trước một cái nửa lượng tiền liền có thể."

Trần Trạch há to mồm, nhìn lấy cái này thật sự là tinh minh đen gầy hán tử, tự lảm bảm nói ra "Nghĩ không ra thời đại này lại là có nhân tài như vậy, thế mà dùng loại phương pháp này marketing."

Sau đó Trần Trạch đã nhìn thấy, cái kia đen gầy hán tử phi thường ngạo kiều ngồi, bên cạnh thủ hạ cũng là đi lấy tiền cùng tuyển người.

Trần Trạch bốn phía nhìn lấy, lui tới người đi đường nghị luận âm ỉ, người qua đường giáp "Nhiều như vậy hoàng kim, quả nhiên là tốt như vậy sự tình"

Người qua đường ắt "Là đương nhiên, người chẳng lẽ không biết cái này gia công tử tất nhiên là có tín dự, bất quá sợ sợ rằng muốn đánh bại vị công tử này, thật sự chính là không đơn giản a!"

Người qua đường Bình "Thật có tốt như vậy sự tình, ta phải đi thử một lần, nếu là có thể lấy về số tiền này, nửa đời sau đều là Tiêu Dao."

Người qua đường đình "Nói đi ta liền đi a!"

Trần Trạch ngấm một chút, lập tức mở to hai mắt, tranh thủ thời gian người này quả nhiên là gan to bằng trời, cái gì cũng dám đến, đáng đáp chẳng những là thấp bé, hơn nữa nhìn đi lên gầy như que củi, yếu đuối, thế này cũng dám cùng người ta đánh nhau, quả nhiên là có đảm lượng.

Đám người cũng là như thế, phi thường sợ hãi than nhìn lấy người này, sau đó đối với mình cũng là có một người so sánh, lập tức tự nhủ "Người ta nhỏ yếu như vậy cũng dám tại khiêu chiến bản thân, chúng ta nam nhi bảy thước, làm sao có thể đủ nhát gan như vậy!"

Kết quả là, Trần Trạch nhìn thấy là, một đám người xông đi lên, giao tiền chuẩn bị đánh nhau.

Trần Trạch khoe miệng hơi rút, không hiểu cảm thấy có chút không đúng, sau đó trong đáy lòng một loại rung mình, thật là đáng sợ gian thương a!

Trần Trạch giương mắt, bởi vì vừa rồi gầy lùn hán tử chính là đệ nhất nhân giao tiền, cho nên cũng là cái thứ nhất đi lên cùng đen hán tử giao thủ.

Cái kia đen hán tử khẽ lắc đầu, nói một mình nói ra "Phụ quý có mệnh, tay chân không có mắt, huynh đệ nhớ lấy phải cẩn thận thoát cái."

Cái kia gầy lùn hán tử lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực, hét lớn "Người chẳng lẽ cho là ta hội chả lẽ lại sợ người, muốn đánh liền đánh, nhìn lấy Lão Tử đại chút nữa đem hoàng kim mang về nhà đi cưới vợ."

Đen hán tử cười ha ha, nói ra "Nếu là Huỳnh Đài có thể lấy về, Bàn Công Tử tự nhiên là sẽ không ngăn cản... Ha ha, huynh đệ! Cần thận."

Trần Trạch cũng là bị khiến cho vừa tròng mắt, hết sức chuyên chú nhìn lấy, chỉ thấy cái kia đen hán tử bỗng nhiên song chưởng nắm tay, đột nhiên vung ra đi, hồ hồ sinh phong, tốc độ cực nhanh.

Cũng tự nhiên một sát na kia, Trần Trạch trông thấy cái kia gậy lùn hán tử lập tức bay rớt ra ngoài, phun ra một ngụm máu tươi, chứng mục xôn xao, không được bởi vì khác, thật sự là đen hán tử hoàn toàn không đụng phải một người khác a!

Cái kia gậy lùn hán tử ngã trên mặt đất, không nhúc nhích, sau đó khoe miệng còn có tơ máu tràn ra tới. Trần Trạch khoe miệng hơi rút, trong lòng tự nhiên là minh bạch.

Không biết là người kia quát to một tiếng "Giết người, a a a."

Tất cả mọi người là tràn ngập khủng hoảng, không có người lại dám đi tới cùng đen hán tử giao thủ, đen hán tử lại là có thể cách không đã thương người, mà lại xuất thủ liền chết, ai còn dám bốc lên nguy hiểm tính mạng đi lấy những số tiền kia.

Có người chạy đến đen hán tử thủ hạ, muốn hỏi vừa rồi đưa trước đi tiền là không có thể lui về đến, lấy được đáp án, tự nhiên là cự tuyệt.

Như thế xoắn xuýt tình huống, đám người cũng chỉ có thể đủ tức giận rồi đi, bọn hắn còn có thể như thế nào, chẳng lẽ là thật cùng đen hán tử đánh một chầu có thể ảnh hưởng đến tính mạng sự tình a!

Thái Diễm cũng là có chút e ngại nói "Trần đại ca, người kia thật đáng sợ a! Trần đại ca người đánh không được đánh thắng được hán "

Trần Trạch mỉm cười sờ sờ cằm, sau đó gật gật đầu, nói ra "Cũng không kém bao nhiêu đâu!"

Trần Trạch ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, tự nhiên là minh bạch, vừa rồi gậy lùn hán tử chỉ sợ là nắm, đằng sau đều là đang diễn trò, trong mồm phun ra máu tươi, cũng không biết là dùng cái gì đó trang sức sinh chi huyết.

Trần Trạch nhìn xem bên cạnh Thái Diễm, sau đó như có điều suy nghĩ dừng lại, cười nói với Thái Diễm "Văn Cơ, nhìn Trần đại ca cho người xem vừa ra trò hay."

Thái Diễm chưa kịp phản ứng, nghi hoặc nhìn lấy Trần Trạch, giờ phút này còn lại người đã là đi được không sai biệt lắm, cũng không có còn lại bao nhiêu người. Trần Trạch đi thẳng đến đen hán tử thủ hạ nơi này, xuất ra một cái nửa lượng tiền, nói ra "Ta ngược lại thật ra muốn cùng vị công tử này tỷ thí một chút."

Người kia gật gật đầu, đem tiền thủ hạ. Cái kia đen hán tử nhìn xem Trần Trạch, vẫn như cũ là khoan thai tự đắc. Trần Trạch thầm nghĩ trong lòng "Nhìn đến vẫn có một ít bản lĩnh."

Cái kia đen hán tử đứng đấy, đi vào Trần Trạch trước mặt, nói ra "Tới đi!"

Trần Trạch nụ cười trên mặt rất quý dị "Không cần cách không đã thương người "

Hán tử xấu hổ lắc đầu, nói ra "Đối phó các người đạo chích, tự nhiên là không cần ta dùng như thế thần công."

Trần Trạch cũng chỉ có trầm mặc, người cái tên này, vừa rồi cái này gậy lùn hán tử rõ ràng mới là yếu thế quần thể được không, Trần Trạch khẽ lắc đầu.

Sau đó hai người liền động thủ.

Trần Trạch một quyền chuyển lên, quát "Vậy thì đi thử một chút đi!"

Từ khi Trần Trạch tu luyện Tam Phân Quy Nguyên Khí sau đó, thân thể lực phản ứng cũng không biết cường đại đến mức nào. Mà lại Tam Phân Quy Nguyên Khí nguyên bản là Thiên Sương Quyền, Bài Văn Chưởng, Phong Thần Thối ba loại võ công kết hợp sản phẩm, mặc dù nói Trần Trạch cũng không có trực tiếp tu luyện cái này ba loại võ công, nhưng là, Trần Trạch tại tu luyện Tam Phân Quy Nguyên Khí thời điểm, cái này ba loại võ công cũng là hội tùy theo tu luyện.

Theo Trần Trạch đoán chừng, Phong Thần Thối chờ ba loại võ công, toàn bộ đều ít nhất là tam tinh trở lên võ công, ừm, dùng Trần Trạch tới nói, cái kia thật là kiếm một món hời a!

Cho nên, Trần Trạch giờ phút này tay không tác sát sức chiến đấu, phi thường cường đại. Trần Trạch một quyền đánh ra, kích thích từng tầng từng tầng nhàn nhạt gọn sóng. Hồ hồ sinh phong đánh đi ra.

Đen hán tử cũng không cam chịu yếu thế, bàn tay nhất chuyển, đánh một cùi chỏ muốn trực tiếp đánh bại Trần Trạch. Trần Trạch cũng là dưới chân không được nhàn, Phong Thần Thối trực tiếp đá ra, thêm lên xoay người một cái, trực tiếp tránh đi đen hán tử khuỷu tay kích, sau đó một cước đá vào đen hán tử phía sau.

Chỉ nghe thấy "Bịch" một tiếng, đen hán tử liền chật vật nằm rạp trên mặt đất, Trần Trạch mỉm cười, cũng không đáp lời. Xoay người rồi đi, đối với cái kia hoàng kim cũng không có hứng thú.

Cái kia đen hán tử một hồi lâu mới đứng lên, cau mày nhìn lấy Trần Trạch, nói ra "Người cũng xem thấu "

Trần Trạch một mặt không quan trọng nhún nhún vai, nói ra "Không phải vậy đâu "

Đen hán tử cười khổ lắc đầu, nói ra "Thì ra là thế, vị huynh đệ kia nhãn lực như thế, xác thực phi phàm "

Trần Trạch thế mà bất lực oán thăm, cái đồ chơi này đối với hắn mà nói, thấy nhiều được không a!

Trần Trạch vẫn như cũ mỉm cười, nói ra "Cái này vị Huynh Đai dùng như thế thủ đoạn, có hay không quá âm hiểm chút "

Người kia nhìn xem Trần Trạch, cũng là lắc đầu, sau đó một mặt châm chọc nói ra "Hoàn toàn chính xác âm hiểm, nhưng lại không có vấn đề gì, bọn gia hỏa này cho tới bây giờ cũng sẽ không quan tâm thiên hạ khó khăn, chỉ biết là bản thân hưởng lạc, trong lòng ngực không có chút nào gia quốc chi ý. Bị lừa cũng là đáng đời. Huống hồ cái này mấy trăm mai nửa lượng tiền để làm gì, như thế bất quá là tiêu khiển mà thôi."

Nói, đen hán tử trực tiếp kêu lên cái kia diễn kịch gây lùn hán tử. Sau đó kêu lên thủ hạ thu dọn đồ đạc, đen hán tử cũng là ôm cái kia cái rương đi lên phía trước, nói ra "Đây là Huynh Đai đoạt được, đem đi đi!"

Trần Trạch nhàn nhạt cười, nói ra "Ta còn không phải thế vì cái này mà đến, vừa rồi chỉ là nhìn không được, bất quá như Huynh Đai phương mới nói, tại hạ lại rất nhiều cảm khái a!"

Đen hán tử cười ha ha, vỗ vỗ Trần Trạch bả vai, nói ra "Vị tiểu huynh đệ này tuổi còn trẻ liền tốt như vậy thân thủ, ngày sau thành tựu không thể coi thường, mà lại vừa rồi tiểu huynh đệ nói, sợ cũng là có biết hạng người, kết giao bằng hữu như thế nào "

Trần Trạch cười ha ha, sau đó nhắc tay cùng đen hán tử tấn công chưởng, nói ra "Tại hạ Trần Trạch, Huynh Đai tôn tính đại danh."

Đen hán tử cười lớn hồi đáp "Tại hạ Tào Tháo Tào Mạnh Đức, nguyên lai là trần huynh đệ."

Trần Trạch há to mồm, nhìn lên trước mặt đen hán tử, một hồi lâu mới là kịp phản ứng người này trước mặt thế mà là đại danh鼎鼎 Tào Tháo Tào Mạnh Đức

Tại Trần Trạch phía sau không xa Thái Diễm giờ phút này thì là ngơ ngác nhìn, cũng là tốt lâu chưa kịp phản ứng, vì cái gì người kia nhìn lợi hại như vậy, cũng là bị Trần đại ca thoáng cái đánh ngã, sau đó vừa rồi cái kia rõ ràng bị đánh chết người, vì cái gì đột nhiên lại phục sinh...

Thế giới thật thật đáng sợ... Nhượng Bảo Bảo lãnh tỉnh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thật đi thanh lâu

Tào Tháo cười nói "Nhìn trần huynh đệ cái này trang phục, đại khái là lần đầu tới Lạc Dương đi! Trần huynh đệ mới đến, tại hạ không thiếu được phải tận tình địa chủ hữu nghị a! Muốn bắt hòa tào mỗ đi tốt hơn chơi chỗ "

Trần Trạch ngẩn ngơ, hắn đương nhiên là không có quen còn có một người Thái Diễm đang chờ hắn a! Thế là Trần Trạch lắc đầu, nói ra "Mạnh Đức huynh, hôm nay sợ là không được, tại hạ là cùng giai nhân ra tới du ngoạn."

Tào Tháo lập tức nhưng gạt đầu, nói ra "Thì ra là thế, tào mỗ vừa nhìn liền biết trần huynh đệ nhất định không phải cô gia quả nhân, chỉ là không biết cái kia bị trần huynh đệ lọt mắt xanh nữ tử ở nơi nào" Tào Tháo nhìn chung quanh.

Kỳ thật lạc, giờ phút này bên cạnh đã là không có người nào, Tào Tháo nhìn chung quanh, cũng liền chỉ nhìn thấy giờ phút này rốt cục đã tỉnh hồn lại Thái Diễm, nhếch lên cái khóe miệng, một mặt khó chịu nhìn lấy hắn.

Tào Tháo ngẩn ngơ, sau đó thăm dò tính nhìn xem bên cạnh Trần Trạch, nói ra "Trần huynh đệ, hẳn là nói chính là người này "

Trần Trạch mỉm cười gạt gạt đầu, nói ra "Chính là."

Tào Tháo một mặt gian cười nói "Trần huynh đệ quả nhiên là hảo nhãn lực a! Như thế xinh đẹp nữ tử, quả nhiên là trần huynh đệ tuyệt phối."

Thái Diễm nghe thấy lời này lập tức thẹn thùng, thế nhưng là nhưng trong lòng thì không hiểu có một loại ngọt ngào cảm giác, nhưng là ngoài miệng cũng là khiển trách "Người loạn nói cái gì đó "

Tào Tháo cười nói "Không có gì, không có gì, bắt quá vị cô nương này vì sao nhìn qua luôn luôn cảm thấy có chút quen mắt đâu" Tào Tháo bỗng nhiên có chút nghi hoặc nhìn Thái Diễm.

Thái Diễm giờ phút này cũng là mở miệng nói ra "Người hẳn là nhận biết ta cha đi!"

Tào Tháo khẽ giật mình, nghi hoặc nhìn lấy Thái Diễm, chưa kịp phản ứng, hỏi "Không biết lệnh tôn tôn tính đại danh "

Thái Diễm nhàn nhạt cười, nói ra "Gia phụ Thái Bá Dê."

Giờ phút này Tào Tháo rốt cục kịp phản ứng, sau đó cung kính có lý nói "Nguyên lai là thái tiểu thư, cửu ngưỡng đại danh." Sau đó Tào Tháo một mặt hèn mọn tiến đến Trần Trạch bên tai nói ra "Huynh đệ hào công phụ."

Trần Trạch không khỏi nhỏ giọng tự lẩm bầm "Người lại không thích cái này một cái."

Tào Tháo không khỏi sững sờ, sau đó kỳ quái nhìn lấy Trần Trạch, nói ra "Trần huynh đệ quả nhiên là người trong đồng đạo. Ách, không biết Hiền Đệ tưởng rằng ca ca yêu nhất cái gì "

Trần Trạch có chút thờ dãi, cũng là không có trả lời, nhưng là nhưng trong lòng thì nhìn không được đậu đen rau muống, thiên hạ ai không biết, ai không hiểu, nổi tiếng thiên hạ người vợ Tào a!

Tốt a, Trần Trạch vẫn là không dám nói, kết quả là, Trần Trạch nhẹ nhàng lắc đầu, nói ra "Huynh đệ ta lại như thế nào có thể biết Mạnh Đức huynh trong lòng đang suy nghĩ gì đấy "

Tào Tháo vỗ vỗ Trần Trạch bả vai, nói ra "Cũng vậy, hôm nay đã trần huynh đệ lại giai nhân làm bạn, cái kia tào mỗ sẽ không quấy rầy, ngày sau lại đến hẹn nhau."

Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Nhất định."

Tào Tháo mang người, cũng không chậm trễ, trực tiếp rời đi.

Trần Trạch nhìn xem bên cạnh Thái Diễm, bắt đầu đi nhún nhún vai, nói ra "Như nào, sinh khí "

Sau đó Trần Trạch đã nhìn thấy Thái Diễm một mặt vui buồn thất thường nói "Trần đại ca, ta biết cái này Tào Tháo, người này mặc dù bên ngoài có chút danh khí, thế nhưng là tại thành Lạc Dương bên trong cũng là tiếng xấu lan xa, thường xuyên làm một ít chuyện kỳ quái, nhưng Sĩ Nhân khinh thường, Trần đại ca vẫn là thiếu cùng này người lại vắng đi!"

Trần Trạch khẽ lắc đầu, cũng không đáp lời, nhưng là hẳn nhưng trong lòng thì rất rõ ràng, cũng chính là như vậy một người nhìn qua như là bệnh tâm thần nhân vật, mới là Tam Quốc đỉnh phong nhất người một trong.

Trần Trạch không được lại bởi vì một số chi tiết nhỏ mà dẫn đến bỏ lỡ cái gì, hẳn biết rõ mình rốt cuộc muốn cái gì. Cho nên hẳn không có trả lời Thái Diễm, dù sao Trần Trạch đối với trong lịch sử Tào Tháo vẫn là rất quen thuộc, người thành đại sự không quan hệ.

Trần Trạch cùng Thái Diễm hai người tới chỗ đi đi, đi thẳng đến chạng vạng tối mới là cùng một chỗ trở về Thái Phủ bên trong. Trần Trạch cũng là đối với thành Lạc Dương quen thuộc rất nhiều.

Trần Trạch trở lại, rửa mặt một phen, sau đó ăn xong cơm tối, Thái Ung liền gọi hắn đi qua nói chuyện.

Thái Ung mỉm cười hỏi Trần Trạch "Trần Trạch tiểu hữu, hôm nay cũng đã gặp qua Tào Mạnh Đức "

Trần Trạch gật gật đầu,

Sau đó nói "Văn bối cảm thấy người này trách nằng trách đã, nhưng lại là có Anh Hùng chí tư, ý chí thiên hạ Lê Dân Bách Tính, không thể coi thường."

Thái Ung tán đồng gật đầu, nói ra "Không tệ, lão phu trước đó cũng đã gặp người này, người này làm việc không được theo lẽ thường, thường xuyên có ngoài dự liệu tiến hành, nhưng là lòng dạ cực lớn, thiên hạ chỉ sợ là thiếu có người có thể tới muốn so!"

Thái Ung ngừng lại, sau đó tiếp tục nói ra "Ngày sau tiểu hữu có cơ hội có thể nhiều cùng người này đi lại, người này nhân vật anh hùng, không câu nệ tiểu tiết, mà lại người này cũng là thành Lạc Dương bên trong quyền quý, có thể thông qua người này dung nhập thành Lạc Dương."

Trần Trạch gật gật đầu, đáp ứng nói "Văn bối biết."

Sau đó hai người lại trò chuyện chút chuyện nhà, mới là nhưng Trần Trạch rời đi, trở về phòng đi.

Lúc này Trần Trạch mới là minh bạch trong lịch sử Tào Tháo vì sao cùng Thái Ung tựa hồ có không tầm thường giao tình, đây hết thấy nguyên nhân, chỉ sợ đều là không thể rời bỏ Thái Ung có mắt nhìn người.

Trần Trạch một người trở lại cái tiểu viện tử kia, Hồ Thanh Ngưu một người lẻ loi tro trọi ngồi, Trần Trạch không hiểu có chút xấu hổ, hấn cùng người ta muội tử ra ngoài sống, cũng là không mang theo lão ngưu, để người ta một người cô độc tịch tịch lạnh nhạt.

Trần Trạch không được tốt ý tứ lên tiếng kêu gọi, nói ra "Lão ngưu, còn chưa ngủ à!"

Hồ Thanh Ngưu "À!"

Trần Trạch sờ mũi một cái, còn nói thêm "Lão ngưu, ăn cơm chiều sao "

Hồ Thanh Ngưu "Ừm."

Trần Trạch con mắt trắng dã "Lão ngưu, người sinh khí không được "

Hồ Thanh Ngưu "Ha!"

...

Mấy ngày nữa, Trần Trạch liền thu đến đến từ Tào Tháo thiệp mời, Trần Trạch cùng Thái Ung mấy người giăng một tiếng, liền mang theo Hồ Thanh Ngưu, hai người cùng một chỗ dự tiệc đi.

Sau đó, cái này dự tiệc vị trí, Tào Tháo cũng không có nói rõ, chỉ là gọi Trần Trạch đi ra bên ngoài chờ hấn chính là.

Quả nhiên, Trần Trạch xuất Thái Phù, chờ một hồi nhi, Tào Tháo an vị một chiếc xe ngựa nào đó mà đến, Trần Trạch nghi hoặc nhìn Tào Tháo một chút, Tào Tháo cười nói "Sau đó ca ca ta dẫn người đi cái nơi đến tốt đẹp, Hiền Đệ mau lên xe đi!" Sau đó Tào Tháo nhìn xem Trần Trạch bên cạnh cận vệ Hồ Thanh Ngưu, cũng tranh thủ thời gian nhiệt tình chào hỏi "Vị này, đến cũng mau lên xe..."

Trần Trạch một mặt kỳ quái nhìn lấy Tào Tháo, nói ra "Mạnh Đức huynh, người đây là muốn mang ta đi đâu "

Tào Tháo cười nói "Trần huynh đệ mới đến, chỉ sợ là đối với thành Lạc Dương không quá quen thuộc, ca ca ta nhưng nói cho người, cái này thành Lạc Dương bên trong chơi tốt nhất chỗ, không ai qua được Thành Đông Túy Hồng lâu."

Trần Trạch há to mồm, lại muốn ăn kinh, thế nào khắp nơi đều là Túy Hồng lâu cái này Túy Hồng lâu như thế chuồn mất Trần Trạch không khỏi có chút hiểu kỳ.

Nhưng là Trần Trạch vẫn có một ít không xác định, nhìn xem Tào Tháo, sau đó trong lòng có chút thấp thỏm nói ra "Mạnh Đức huynh, chúng ta thật chẳng lẽ muốn đi thanh lâu có không còn lại lựa chọn "

Tào Tháo lắc đầu, nói ra "Trần huynh đệ, người không có lựa chọn nào khác, vẫn là thành thành thật thật theo ca ca ta đi Túy Hồng lâu xem một chút đi!" Tào Tháo một mặt cười gian, phụ trợ cái này Trần Trạch "Đơn thuần" cùng "Ngây thơ" .

Kỳ thật ta chỉ là đứa bé...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Viên thị huynh đệ

Tào Tháo ở trên xe ngựa, cùng Trần Trạch cười cười nói nói, nhưng Trần Trạch trong lòng cũng không khỏi bội phục, người này không hổ là trong lịch sử đại danh đình đình kiêu hùng, cũng khó quá nhân Gia Năng đủ mời chào nhiều như thế nhân tài, nghĩ đến cái này như quen thuộc cũng là ắt không thể thiếu một nguyên nhân.

Trần Trạch mặc dù biết muốn đi cái kia cái gọi là Túy Hồng lâu, nhưng là nhưng trong lòng thì hơi nghi hoặc một chút, hỏi "Mạnh Đức huynh, chẳng lẽ liền ta đám ba người đi "

Tào Tháo cười cười, lắc đầu, nói ra "Tự nhiên không phải, tại Túy Hồng lâu bên trong nhưng có một ít khách quý a!"

Thế nhưng là Trần Trạch trong lòng vẫn như cũ lại một số nghi hoặc, Trần Trạch nhìn xem Tào Tháo, mở miệng nói ra "Mạnh Đức huynh, tại hạ tại Thái

tiền sinh khẩu bên trong biết được Mạnh Đức bây giờ hẳn là bên ngoài huyện nhậm chức đi, như thế nào trở về "

Trần Trạch thuận nước đầy thuyền, trực tiếp đem tất cả mọi thứ giao cho Thái Ung, Tào Tháo ngăn ngó, sau đó hơi có chút cô đơn, tự mình nói ra "Làm sao không có thể trở về, tào mỗ suy nghĩ muốn trở về tự nhiên là có thể trở về, quản hấn nhiều như vậy xxx rất. Những cái này gian thần chỉ biết là bài trừ đối lập, chẳng lẽ còn dung không được ta Tào Mạnh Đức phóng túng một trận "

Trần Trạch như có điều suy nghĩ gât gât đầu. Hấn nói ra "Thiên hạ vô đạo, đương nhiên không thể nói vì đó, bởi vì cái gọi là ác nhân còn phải ác nhân ma."

Tào Tháo cười ha ha, tán đến "Tốt một cái ác nhân còn cần ác nhân ma a! Trần Trạch Hiền Đệ quả nhiên không phải người bình thường, nếu là cái kia bình thường thẳng nhai ranh, chỉ sợ là sớm đã là nhin không được đứng lên chửi mẹ."

Trần Trạch cũng là theo mỉm cười.

Không bao lâu, Trần Trạch cùng Tào Tháo là đi vào Lạc Dương thành đông một nơi. Nơi này người đến người đi, lộ ra vô cùng phồn hoa, mà lại Trần Trạch giương mắt nhìn lên, toàn bộ đều là quan lại quyền quý, bởi vì Hán Triều có hạn định, nhà buôn người không thể đủ mặc tơ lụa, như vậy những cái kia xuyên qua tơ lụa quần áo người, tối thiểu nhất tối nói đều là có cái một quan nửa chức người. Đương nhiên, cũng có thể là mua quan tói.

Trần Trạch nhìn lên trước mặt trang trí dị thường xa hoa Túy Hồng lâu, toàn bộ là sơn đồ đại trụ, lộ ra đến mức dị thường xa hoa quý khí, mà lại cái này Túy Hồng lâu chẳng những là chiếm diện tích rộng rãi, độ cao cũng là không tầm thường, khoảng chừng ba tầng lầu.

Thời đại này ba tầng lầu kiến trúc cũng không thấy nhiều, chỉ sợ là tại thành Lạc Dương bên trong trừ Hoàng thành cùng thành Lạc Dương tường thành cao hơn nó bên ngoài, không còn có những vật khác có thể so sánh cùng.

Trần Trạch nhìn lấy vắng lai đều là quý nhân, nói một mình nói ra "Nguyên tói nơi đây lại là quyền quý tói chỗ, nhìn tói đích thật là không tầm thường a!"

Tào Tháo cười ha ha, nói ra "Hiền Đệ thật sự chính là nói đúng. Đây chính là thành Lạc Dương bên trong số một số hai nơi tốt, nếu nói cái này thành Lạc Dương bên trong phồn hoa nhất khu vực ra sao chỗ, nhưng không phải là nơi đây, toàn bộ thành Lạc Dương bên trong, thiếu có quyền quý chưa có tói nơi đây."

Trần Trạch gât gât đầu, tán thán nói "Đích thật là nơi tốt, cái này trang trí, chỉ sợ là trừ Bệ Hạ ở chỗ, không còn còn lại có thể so sánh cùng."

Tào Tháo cười to "Hiền Đệ cũng không cần nói nhiều như vậy, như vậy văn nhân tục khí, chúng ta nam nhi, mặc dù vì văn nhân, cũng muốn hào khí ngất trời, không thể ngăn cản."

Trần Trạch lập tức vỗ tay gọi tốt, nói ra "Lời ấy có lý, Mạnh Đức huynh nói thật là để cho người ta hiểu ra, đã như vậy, tại hạ cũng không được kéo dài, Mạnh Đức huynh, đi vào chung nhìn xem."

Hai người cười to. Sau đó Hồ Thanh Ngưu yên lặng đi theo bọn hấn phía sau, Trần Trạch cũng là không làm rõ ràng được, rõ ràng chính là một người sống sờ sờ, đến cùng là làm sao làm được đem chính mình tồn tại cảm giác xoát thấp như vậy

Ba người đi vào Túy Hồng lâu bên trong, cùng Trần Trạch phỏng đoán cũng kém không nhiều, mặc dù nói không gọi được kín người hết chỗ, nhưng là đúng là đạt tới mức độ cực cao.

Trần Trạch chung quanh tràn đầy đều là oanh oanh yến yến, thấy Trần Trạch tốt không xấu hổ. Sau đó Trần Trạch đã nhìn thấy Tào Tháo một mặt si mê hướng về một phương hướng đi qua, ách, Trần Trạch trông thấy cái gì Trần Trạch đột nhiên mờ to hai mắt.

Tại Tào Tháo chỗ đi cái hướng kia, có một nữ nhân, dáng dấp cũng coi như xinh đẹp, nhưng là Trần Trạch cũng là có thể phát hiện người này trang phục, nhưng không phải là Tú bà bộ dáng sao

Trần Trạch không khỏi một trận ác hàn, sau đó bắt đắ dĩ lắc đầu,

Gia hỏa này, không hổ là nhân thê Tào, quả nhiên là thích thực nữ đó a!

Tào Tháo đi ra phía trước, vừa cười vừa nói "Ngọc Nương, tốt mấy ngày này không thấy, càng phát xinh đẹp."

Ngọc Nương cũng là cười nói "Nguyên lai là tào công tử, thế nhưng là có tốt mấy ngày này không có tới, tối nay lại muốn cái gì cô nương a!"

Tào Tháo mặt mo đồ ứng, xxx vừa cười vừa nói "Vẫn là như cũ là được."

Ngọc Nương cười nhẹ gât gât đầu, sau đó nhìn Trần Trạch, nói ra "Vị kia không phải là tào công tử bằng hữu" nói Ngọc Nương trả lại Trần Trạch chào hỏi.

Trần Trạch xấu hổ gât gât đầu, Tào Tháo cười, nói ra "Cũng không cần đùa bỡn ta nhà tiểu huynh đệ, Ngọc Nương, Bản Công Tử còn có ước, đi đầu một bước." Sau đó Tào Tháo đối với Trần Trạch phát phát tay, trực tiếp mang theo Trần Trạch đi lên lầu.

Trần Trạch nghĩ đến mặt trên còn có nhân vật thần bí, không khỏi có chút kỳ quái hỏi "Mạnh Đức huynh, người hôm nay đến cùng ước là người phương nào như thế thần bí."

Tào Tháo cười ha ha, nói ra "Hiền Đệ không cần phải lo lắng, ca ca ta cũng sẽ không hại ngươi, phía trên chính là Viên Bản Sơ, Viên Công Lộ hai huynh đệ, hai người này xuất thân Từ Thế Tam Công Viên gia, có thể nói xuất thân cao quý, chính là cái này thành Lạc Dương bên trong quyền quý hậu nhân đứng đầu."

Tào Tháo nói xong, ngừng lại, sau đó liếc một chút kinh ngạc Trần Trạch, còn nói thêm "Tào Mạnh Đức ta chẳng lẽ không biết Hiền Đệ ngươi mới tới Lạc Dương, cần nhất không phải cái gì khác đồ vật, mà là nhân mạch sao, Viên thị huynh đệ, đây cũng là ca ca ta chuẩn bị cho ngươi giao thiệp."

Trần Trạch thán thốt, đối với Tào Tháo chấp tay một cái, nói ra "Đa tạ." Trong lòng đối với tại Tào Tháo càng phát ra kính nể dâng lên, người này không thể coi thường, nhìn rõ lòng người chỉ lực cực mạnh, cũng khó trách người này kém chút nhất thống Tam Quốc, chính là Tam Quốc bên trong cường đại nhất kiểu hùng, ở đây liền có thể bắt đầu thấy mãnh khỏe.

Tào Tháo mỉm cười, hỏi đáp "Không cần, Hiền Đệ theo ta đi lên xem một chút, nhìn xem hai người này bây giờ đang làm gì."

Trần Trạch đi theo Hồ Thanh Ngu, hai người trực tiếp đi lên, Trần Trạch rất rõ ràng, hẳn cùng Hồ Thanh Ngu cho tới bây giờ cũng không phải là cái gì chủ tớ quan hệ, nói trắng ra, bọn hắn nhưng thật ra là một loại phụ thuộc, nhưng là trên thực tế là Bình Đẳng.

Thế là ba người cùng đi, Tào Tháo đẩy ra một cánh cửa, ba người đi vào.

Trần Trạch vừa nhìn, bên trong thế mà chỉ có hai người đang uống rượu. Tào Tháo cũng là kinh ngạc nói ra "Viên Bản Sơ, Viên Công Lộ, các ngươi cư nhiên như thế là lơ lửng ở đây uống rượu thật sự là quá kỳ quái "

Hai người đứng lên nhìn xem người tới, một người bỗng nhiên cười nói "Tào Mạnh Đức, ngươi thế nhưng là đến, huynh đệ của ta hai người chờ chực vị thế nhưng là chờ vớ vẩn."

Tào Tháo lập tức không cao hứng, nói ra "Viên Thiệu, ngươi chớ có nói sang chuyện khác, Bản Công Tử thật sự chính là kỳ quái, ngày thường hai vị hiện tại còn không phải thế phải làm chút gì chẳng lẽ hôm nay tiến cung hầu hạ Bệ Hạ "

Trần Trạch nhìn lại, Viên Thiệu dáng dấp khôi ngô cao lớn, anh tuấn tiêu sái, da thịt cũng cực kỳ trắng nõn, xuyên qua phi thường vừa vặn. Hoàn toàn chính là một người Cao Phú Soái (*) hình tượng, Trần Trạch đem Tào Tháo so sánh cùng, lập tức không phản bác được.

Trần Trạch nghĩ thầm, đã người này là Viên Thiệu, như vậy một người khác tự nhiên là Viên Thuật, Trần Trạch cũng là đánh giá Viên Thuật, Viên Thuật thân thể điều kiện cũng không có Kỳ Huynh Trưởng Viên Thiệu tốt, dáng dấp bình thường, thân cao cũng là thấp hơn một số, miễn cưỡng một người đi đường giáp, đây là Trần Trạch đánh giá.

Viên Thuật nghe thấy Tào Tháo như thế đặt câu hỏi, lập tức cười nói "Ta đám huynh đệ tự nhiên là có càng thêm tốt đồ chơi a! Không phải vậy Tào Mạnh Đức ngươi cho rằng ta huynh đệ hai người lại ở đây nhàm chán "

Tào Tháo khẽ giật mình, sau đó cũng là cười to "Ha Ha ha ha, Viên Công Lộ nói chơi vui chi vật, tất nhiên là không đơn giản, nói nghe một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Ngoài thành đua ngựa

"Mạnh Đức, hai cái vị này là công tử nhà nào đó, còn không được giới thiệu một phen" Viên Thiệu sớm đã phát hiện Trần Trạch hai người, tại là mỉm cười, nói với Tào Tháo.

Trần Trạch liếc một chút Viên Thiệu, mở miệng giới thiệu "Vị này chính là Thái tiên sinh đệ tử Trần Trạch, ừm, cũng là ta Tào Mạnh Đức huynh đệ, các ngươi cũng không phải khi dễ hắn."

Viên Thiệu hai người cười lớn theo nhau gật đầu, làm cho Trần Trạch ngược lại là phi thường im lặng, Tào Tháo nói như ngươi vậy, ý là không phải ta đặc biệt vô dụng Trần Trạch không phản bác được.

Sau đó Tào Tháo chỉ chỉ Hồ Thanh Ngu, nói ra "Người này là Trần Trạch Hiền Đệ bạn tri kỉ, tên là Hồ Thanh Ngu, mọi người gọi hắn lão ngu là."

Đám người gật đầu, Hồ Thanh Ngu nhìn lấy Tào Tháo ánh mắt cũng là có chút biến hóa. Sau đó Trần Trạch chỉ có mỉm cười, không hiểu thấu cho hẳn một người Thái Ung đệ tử thân phận, sau đó hắn cùng Hồ Thanh Ngu lại biến thành bạn tri kỉ. . . Ừm, có lẽ vậy, có lẽ Tào Tháo cũng không có nói sai,

Trần Trạch trong lòng như là tự nói.

Viên Thuật đối với Trần Trạch cười cười, tự giới thiệu mình "Tại hạ Viên Thuật, chữ đường cái, hạnh ngộ hạnh ngộ."

Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Công Lộ huynh khách khí."

Sau đó Viên Thiệu cũng là mở miệng nói ra "Tại hạ Viên Thiệu, chữ Bản Sơ, trần huynh đệ tuổi còn trẻ như thế, lại có thể cùng Mạnh Đức sâu như vậy giao, tất nhiên có chỗ hơn người."

Trần Trạch mỉm cười, hồi đáp "Bản Sơ huynh khách khí, Mạnh Đức thương thức tại hạ, nói không chừng cũng là còn lại nguyện ý."

Tào Tháo cũng là cười ha ha nói "Trần Trạch Hiền Đệ, người thật sự chính là nói sai, tào mỗ nhưng là thật tin tưởng người chính là người đại tài."

Trần Trạch nhìn không được cười lên, Viên Thiệu cũng là trêu ghẹo Tào Tháo "Tào Mạnh Đức, người cũng không cảm thấy ngại nói, nhưng nhớ kỹ Hứa Thiệu tiên sinh nói Tri Thế Chi Năng Thần, Loạn Thế Chi Gian Hùng! Tốt một cái năng thần, Gian Hùng, chỉ sợ người Tào Mạnh Đức mới là thế gian này lớn nhất tài tử đi!"

Tào Tháo ha ha cười, cũng là trêu ghẹo nói ra "Tào mỗ cả đời này cũng chỉ có thể như thế, nhưng nhìn nhìn viên đại công tử, đáng đáp anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, chỉ sợ ngày sau lại là một người phong lưu hạt giống a!"

Viên Thiệu ngược lại là vui vẻ gật đầu, dù sao người ta nhan đáng ở chỗ này, ừm, đương nhiên, Trần Trạch đáng đáp cũng coi như so sánh anh tuấn, chẳng qua hiện nay tuổi còn nhỏ, nhìn non nớt rất nhiều, ai có thể nghĩ đến ở cái này non nớt trong thân thể cất giấu một người đến từ tương lai lão lĩnh hồn đâu. . .

Tào Tháo không tiếp tục trả lời, ngược lại là nghi hoặc nhìn Viên Thiệu, nói ra "Viên Bản Sơ, các người không phải nói có gì vui địa phương sao đó là đâu bên trong "

Viên Thuật cũng là ở bên cạnh xen vào nói nói "Mạnh Đức chó có gấp gấp như vậy, nóng vội ăn không được đậu hũ nóng, vẫn kiên nhẫn tốt hơn."

Trần Trạch không hiểu cười khổ, đám người kia đến cùng đang làm cái gì, thế nào cảm giác bọn hắn chính là tại vô nghĩa.

Viên Thiệu nhìn lấy bầu không khí cổ quái, sau đó nói "Gần đây ta Viên gia tại Tây Vực mua sắm một nhóm tuấn mã, cho nên huynh đệ của ta hai người cảm thấy không bằng ta mấy người đi thi đấu cái ngựa như thế nào các vị có thể tùy ý tại con ngựa này bên trong chọn lựa một thốt."

Trần Trạch há hốc mồm, mặc dù hắn hiện tại rất có tiền, lại là lần đầu tiên gặp mặt cũng không có khả năng như thế hào sảng a! Cái này Viên gia quả nhiên là không phải bình thường a!

Tào Tháo lập tức cười ha ha "Người Viên gia giàu có, thiên hạ ai không biết, ai không hiểu, như thế rất tốt, con ngựa kia Bản Công Tử liền nhận lấy."

Viên Thiệu cũng đứng đại khí, nói ra "Mạnh Đức phải liền lấy đi, nơi này không phải vừa lúc năm người, đưa ngựa vừa vặn, không biết chư vị cảm thấy thế nào "

Trần Trạch ngược lại là rõ ràng, cái này Viên Thiệu thái độ cũng là tùy từng người mà khác nhau, như Trần Trạch chỉ là một cái bình thường thị tình tiểu dân, chỉ sợ là Viên Thiệu lý cũng sẽ không để ý đến hắn, đây cũng là Đại Hán quyền quý thị giác.

Tào Tháo lập tức đáp ứng, sau đó nhìn bên cạnh Trần Trạch cùng Hồ Thanh Ngưu hai người, vừa cười vừa nói "Trần Trạch Hiền Đệ, đưa ngựa thế nhưng là cái việc hay, không cần do dự, ca ca ta thay người đáp ứng."

Trần Trạch ngẩn ngơ, cười khổ hồi đáp "Mạnh Đức, cái này còn thật không phải là ta không tham gia, mà là ta đúng là không biết cười ngựa, đây chính là như thế nào đưa ngựa."

Tào Tháo khẽ giật mình,

Sau đó vừa cười vừa nói "Nếu là sẽ không, vậy thì học là, Hiền Đệ người như thế thiên tư thông minh, còn sợ hãi học không được hay sao "

Trần Trạch nhìn không được cười lên, cũng chỉ đành đáp ứng, Trần Trạch đáp ứng sau đó, Hồ Thanh Ngưu tự nhiên cũng là không có ý kiến gì.

Nguyên bản Hồ Thanh Ngưu liền biết cười ngựa, mà lại kỹ thuật không tệ, Trần Trạch trong lòng bất đắc dĩ, chắc hẳn cho dù là chính mình mới học cười ngựa, cái kia cận kề kỹ thuật, chỉ sợ lại là hạng chót.

Viên Thiệu mỉm cười, nói ra "Trần huynh đệ cũng không cần trong ngực, chúng ta đưa ngựa bất quá cầu cái vui mà thôi, cũng không phải là so sánh cái gì."

Trần Trạch gật gật đầu, trong lòng cũng là nhưng, đối với ngày sau mấy cái đại ngạc, Trần Trạch vẫn còn có chút kính trọng, mặc kệ bọn hắn cuối cùng đến cùng kết quả như thế nào, nhưng là chỉ ít bọn hắn đã từng phách lối qua, lần này đưa ngựa chỉ sợ cũng là một người cùng bọn hắn hoà mình cơ hội tốt.

Tào Tháo có vẻ hơi hưng phấn, ma quyền sát chương, nói ra "Những năm này Bản Công Tử bên ngoài làm quan cần trọng, nơi nào có thời gian nào đến

Tiêu Dao, cũng là bị cái kia thần minh thăng ám hàng, làm cho tới bây giờ, thế nhưng là có cơ hội hảo hảo chơi một chút, Viên Bản Sơ, thành thật khai báo, địa điểm ở nơi nào "

Viên Thiệu khẽ cười nói "Mạnh Đức không được nghĩ tới người Ngọc Nương "

Tào Tháo cười lớn "Nữ nhân, lúc nào cũng có, tiện nghi ngựa loại vật này, lại không được là lúc nào cũng có."

Viên Thuật nhìn không được cười lên, đối với Tào Tháo gật gật đầu, nói ra "Mạnh Đức nói có lý, đại ca, chúng ta đừng đang trì hoãn, vẫn là trực tiếp nói cho bọn hắn đi!"

Viên Thiệu gật gật đầu, nói ra "Mạnh Đức cũng không cần sốt ruột, cái kia Mã Tràng ngay tại Lạc Dương thành đóng cửa ra ngoài không xa, một lát liền đến."

Tào Tháo như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau đó nhìn Viên Thiệu Viên Thuật hai người "Khó trách Bản Công Tử trông thấy tại Lạc Dương thành đóng ngoài cửa thành lập một người thật là lớn Mã Tràng, nguyên lai là hai người các người thù hằn!"

Viên Thiệu giương mắt nhìn Tào Tháo, sau đó cười nói "Làm gì, Tào Mạnh Đức, chẳng lẽ người suy nghĩ điều tra huynh đệ của ta hai người "

Tào Tháo cười khở lắc đầu "Không nói đến Bản Công Tử bây giờ có hay không cái này quyền lợi, người Hiền Đệ hai người mặc dù hao phí cự vạn thành lập cái này Mã Tràng, nhưng là cũng không có chiếm trước bọn hắn thổ địa, chỗ này một khối cũng không đều là người Viên gia sản nghiệp."

Viên Thuật đứng người lên, bụng chén rượu lên uống chén rượu, cười nói "Chư vị cũng không cần nói nhiều như vậy, đi thôi! Nhìn xem Tào Mạnh Đức thuật cười ngựa của người có hay không hoàn toàn như trước đây lợi hại."

Tào Tháo cũng không nghĩ nhiều, gật gật đầu, cười nói "Cũng vậy, lâu như vậy không sống nhích người, đúng là nên nhượng các người kiến thức một phen Bản Công Tử siêu phẩm cười ngựa."

Viên Thiệu ở bên cạnh phụ họa "Mạnh Đức người khoan hãy nói, người cười ngựa tuy mạnh, nhưng là lần này cũng chưa chắc có thể thắng, bởi vì lần này cũng không phải là nhà mình ngựa tốt, mà là mấy trăm con tuần mã bên trong chính mình chọn lựa, liền sợ Mạnh Đức người lựa chọn ngựa là kém nhất a!"

Tào Tháo mỉm cười nói "Vậy thì tốt, huynh đệ người hai người rửa mắt mà đợi đi!"

Trần Trạch hơi có kinh ngạc nhìn lấy Tào Tháo, thật sự chính là không nghĩ tới cái này Tào Mạnh Đức cười ngựa có thể ngăn chặn Viên thị huynh đệ hai người, nói như vậy, trận này đua ngựa vẫn có một ít ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Tuyệt thế BMW

Lại nói Trần Trạch một nhóm bốn người rời đi Tủy Hồng lâu, thẳng đến Lạc Dương thành đóng ngoài cửa đi, Trần Trạch cũng là ở đây kiến thức một phen thành Lạc Dương phồn hoa, thế giới thứ nhất đại thành thị danh bất hư truyền.

Bốn người đi bộ, Mã Tràng cách thành Lạc Dương cũng không tính quá xa, Trần Trạch hơi có chút hứng thú đi theo Tào Tháo bọn hắn, hắn cũng là muốn xem một chút cái này Viên gia Mã Tràng đến cùng là lớn đến bao nhiêu, Viên gia thế lực đến cùng là có bao nhiêu nhưng sợ... Có lẽ ngày sau trở thành địch nhân, cũng tốt có cái phòng bị, không bạn của Vĩnh Hằng, chỉ có lợi ích vĩnh hằng.

Bởi vì Mã Tràng rất gần, Trần Trạch bọn hắn cũng không có đi bao lâu liền đến, cũng tự nhiên trông thấy Mã Tràng một khác này, Trần Trạch mới hiểu được Tào Tháo phương mới nói ý nghĩa, cái này Mã Tràng lớn nhỏ, mặc dù không thể cùng Hiệp Nghĩa trang so sánh, nhưng là Phương Viên cũng là vài dặm lớn nhỏ. .

Diện tích có lẽ cùng Hiệp Nghĩa trang kém một chút, nhưng là chân chính tương đối, chênh lệch lại là phi thường cực lớn. Phải biết nơi này là thành Lạc Dương, chính là dưới chân thiên tử Hoàng Đò, Toánh Xuyên mặc dù phồn hoa, nhưng là cùng tác đất tác vàng thành Lạc Dương hoàn toàn đều không được có thể sánh được.

Mà lại Trần Trạch Hiệp Nghĩa trang trong đó không chỉ có riêng là địa bàn của hắn, còn muốn cho thuê ruộng cho tá điền, nhưng là cái này Mã Tràng cũng là không giống nhau, đồ vật bên trong, vền vẹn chỉ là cung cấp Viên Thiệu mấy người hưởng lạc.

Trần Trạch không khỏi hít sâu một hơi, có chút cảm khái nói ra "Nơi đây quả nhiên bao la, nơi đây quả nhiên là đua ngựa nơi tốt."

Trần Trạch không biết mình nên nói cái gì, là hẳn là trào phúng cái này Môn Phiệt làm chủ thời đại, vẫn là nói một mình chê cười chính mình thấp tọa nghèo, Trần Trạch cũng chỉ có thể đủ phát ra thế này không hiểu thấu tán thưởng.

Tào Tháo vỗ vỗ Trần Trạch bả vai, mỉm cười, nói ra "Hiền Đệ chớ có nghĩ quá nhiều, hôm nay tới đây chẳng qua là vì chơi đùa mà thôi."

Trần Trạch sững sờ, khó có thể tin nhìn lấy Tào Tháo, sau đó tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, chăm chú nắm đấm, trong lòng nói một mình hỏi "Chẳng lẽ Tào Tháo lại là xem thấu hẳn tâm tư cái này..."

Trần Trạch chậm rãi thần, sau đó gật gật đầu, đối với Tào Tháo chấp tay một cái nói ra "Tại hạ đương nhiên sẽ không suy nghĩ nhiều, hôm nay tới đây, nhưng không phải là chơi đùa tới."

Tào Tháo cười lớn nói "Như thế rất tốt, đã Hiền Đệ biết, ca ca ta cũng không nhiều lời."

Viên Thuật Viên Thiệu hai người kỳ quái nhìn lấy Trần Trạch Tào Tháo cổ quái đối thoại, trong mắt tinh mang lóe lên, trong lòng cảm thấy hơi khác thường, cũng là không biết đến cùng là vấn đề ở chỗ nào.

Hai người thì thôi không đùa cười, sau đó đối với phía sau ba người nói "Chư vị đi thôi, bên trong là ta Viên gia Mã Tràng, trọn vẹn mấy trăm thớt ngựa tốt, chư vị tùy ý chọn một thớt."

Tào Tháo theo cực lớn cười "Viên Bản Sơ, hôm nay liền lại để cho người kiến thức một chút ta Tào Mạnh Đức thuật cười ngựa lợi hại."

Viên Thiệu cười, gật gật đầu, sau đó buông hai tay ra, nói ra "Ha, đã như vậy, viên mã liền muốn nhìn." Hai người mũi thuốc súng rất nặng a!

Trần Trạch mấy người tiến vào Mã Tràng bên trong, quả nhiên, Viên Thuật lời nói không ngoa, nơi đây quả nhiên là mấy trăm thớt ngựa tốt ở đây, thấy Trần Trạch đều là không hiểu có chút hưng phấn lên.

Viên Thiệu cùng Tào Tháo trêu ghẹo, Viên Thuật đại khí phát phát tay, nói ra "Chư vị tùy ý chọn tuyển, nơi đây ngựa tốt đều là Tây Vực mà đến, trung nguyên khó tìm chi BMW."

Trần Trạch cũng lười khách khí, trông thấy cái này Mã Tràng một khác này, Trần Trạch liền biết người ta là phú hào, có nội tình, có khí chất phú hào. Cho nên lặc, Trần Trạch tuyệt không chuẩn bị khách khí.

Trần Trạch nhìn xem Hồ Thanh Ngưu, đối với Hồ Thanh Ngưu gật gật đầu, Hồ Thanh Ngưu lập tức nhưng, một thân một mình rời đi, cũng là không khách khí chút nào, Trần Trạch đều như vậy, hẳn còn khách khí cái gì sức lực a!

Tào Tháo hai người lẫn nhau oán giận sau một lát, cũng là không tại nhiều nói, tự mình đi tìm ngựa.

Trần Trạch giờ phút này đang xem lên trước mặt mấy trăm thớt bảo mã, vô kể khả thi, mở to hai mắt, trái xem phải xem, nhưng lại không biết phải làm gì.

Trần Trạch gãi gãi đầu, sau đó duỗi duỗi tay, cũng mặc kệ còn lại, trước hoạt động hạ thân thân cận đến... Tốt a, Trần Trạch con mắt tròn trừng lên, nhìn kỹ, nhìn kỹ! Ách, vì sao trái xem phải xem đều không khác mấy

Trần Trạch cảm thấy mình có mặt mù.

Những thứ này ngựa đen tại Trần Trạch trong mắt chính là đen, trắng, tại Trần Trạch trong mắt chính là trắng, tông, tại Trần Trạch trong mắt chính là tông, trừ nhan sắc không giống nhau, còn lại còn không phải hai cái lỗ mũi, hai cái mắt a!

Trần Trạch đầu tiên bình yên tĩnh một chút chính mình có chút bức bối tiểu tâm linh, có lẽ cho mình định một người tiêu chuẩn, ừm, dù sao cũng không biết dạng gì mới là ngựa tốt, vậy thì tìm một đầu cường tráng chút tuần mã đi!

Trần Trạch tự mình tròng mắt, tìm kiếm lấy chính mình mục tiêu, tìm a tìm.. Sau đó Trần Trạch đã nhìn thấy một con ngựa bên trong Cao Phú Soái (*), màu đen da lông, nhìn qua dị thường thần thái, không thể coi thường.

Trần Trạch lau lau bàn tay, trong lòng cười ha ha "Tốt như vậy ngựa, nhìn tới đây cũng là ta mục tiêu." Sau đó Trần Trạch đi ra phía trước, muốn dắt con ngựa này dây cương.

Ách, cái này Mã Tràng bên trong ngựa đều là nuôi thả, không dây cương, mà lại cái này ngựa quả nhiên rất hung, nâng lên móng liền muốn đập Trần Trạch.

Trần Trạch tranh thủ thời gian quay người lại, rút lui mấy bước, nhìn lấy cái này con tuần mã cực kỳ bất đắc dĩ, thế này một thớt bảo mã, Trần Trạch cũng là không có cách nào vào tay a! Dù sao Trần Trạch hiện tại chiến lược đáng còn không có đạt tới Lữ Bố, Điển Vi như vậy vô địch, trực tiếp dựa vào lực lượng ngược lật con ngựa này, nhìn người có phục hay không.

Trần Trạch không có điều kiện này, cũng chỉ có thể đủ xxx nhìn vài lần, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Tại cách đó không xa nhìn lấy một màn này Viên Thuật trong lòng buồn cười, cũng là cũng không hề hoàn toàn biểu đạt ra đến. Hắn tự nhiên là biết, con ngựa này mặc dù nhìn qua dị thường thần tuấn, nhưng là trên thực tế huyết mạch đã không tính là cao quý, chính thể tổ chất mặc dù nói không tệ, nhưng là cũng chỉ là mấy trăm con ngựa bên trong trung đẳng trình độ. Mà lại, con ngựa này đã tính khó tìm, động một chút lại đã thương người, giờ phút này Viên Thuật trông thấy Trần Trạch kém chút bị đá, tự nhiên là buồn cười.

Trần Trạch quay người, trực tiếp đòi một con ngựa, sau đó lặc, Trần Trạch tìm ngựa có vẻ như tính tình không tốt lắm, toàn bộ đều là vừa nhìn thấy Trần Trạch liền một trận "Quyền đâm cước đá". Trần Trạch cũng chỉ có thể cười khổ lắc đầu, có chút bất đắc dĩ.

Trần Trạch sẽ không cùng nhau ngựa, mặc dù bất đắc dĩ, nhưng là cũng không có cách nào. Lúc này, Trần Trạch bỗng nhiên trông thấy một cái dáng đáp không coi là cao lớn Tiểu Mã hướng về hắn đi tới. Trần Trạch không khỏi ngăn ngại.

Trần Trạch cũng là chú ý tới, cái này Tiểu Mã dáng đáp nhỏ gầy, mà lại màu lông có chút lộn xộn. Lúc này, một thốt tuấn mã cao lớn trực tiếp một móng đá vào Tiểu Mã trên người, Tiểu Mã gào thét một tiếng, cũng là không phản kháng, mà là con mắt linh động nhìn lấy Trần Trạch.

Trần Trạch nhìn xem Tiểu Mã, thở ngum khí, cái này Tiểu Mã cùng hắn bình thường đều chịu Mã Quân cầm thù, cũng được cho là đồng bệnh tương liên. Mà lại hắn phương mới nhìn rõ cái này Tiểu Mã mất Thần Dị thường linh động, trong lòng không khỏi động dung.

Có lẽ con ngựa này máu bạo gan không được thuần, nhưng là Trần Trạch trong lòng cũng đã là quyết định, liền tuyển con ngựa này, dù sao hắn cũng là cười ngựa sơ học giả, cho dù là một tên sau cùng cũng không có quan hệ, coi như hắn cứu Tiểu Mã tại trong bể khổ đi!

Thế là Trần Trạch đi qua Viên Thiệu bên cạnh, chấp tay một cái, nói ra "Bán Sơ huynh, tại hạ liền muốn con ngựa này."

Sau đó chỉ nghe thấy Viên Thiệu ừm một tiếng, quay người nhìn về phía Trần Trạch lựa chọn ngựa, lập tức ngăn ngại, ánh mắt nhìn về phía Trần Trạch, nói ra "Trần huynh đệ chắc chắn chứ không muốn đổi một thốt, này ngựa chính là cái này mấy trăm con ngựa bên trong nét bút hồng, màu lông hỗn tạp, máu bạo gan không được thuần."

Trần Trạch lắc đầu, cười nói với Viên Thiệu "Bán Sơ huynh, đa tạ nhắc nhở, không cần, tại hạ liền muốn con ngựa này, ừm, cái này trắng bên trong mang vàng nhan sắc, tại hạ rất thích."

Viên Thiệu trầm mặc một lát, sau đó gật gật đầu, nói ra "Đã trần huynh đệ thích, vậy cứ như vậy đi!"

Trần Trạch hài lòng mà cười cười, nhìn lấy Viên Thiệu, lại mở miệng nói ra "Bán Sơ huynh, không biết phải chăng là có thể cho tại hạ một số cỏ khô, cái này thốt Tiểu Mã, tại hạ cảm thấy hắn khả năng đói."

Viên Thiệu ngăn ngại, tiếp theo khê gật đầu, nói ra "Người tới, mang Trần công tử đi cỏ khô thương khô."

Không bao lâu, một tên Mã Tráng bên trong tới tót liền mang theo Trần Trạch đi cắt gữ cỏ khô địa phương, trên đường đi còn nói liên miên lái nhai.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: BMW kinh hồng

Trần Trạch cùng tới tót trên đường đi tới, tên kia tới tót thuận miệng nói ra "Vị công tử này, người nhưng không biết, vừa rồi công tử chỗ chọn lựa con ngựa kia, ngày bình thường trôi qua thể nhưng là khó khăn a!"

Trần Trạch nghe xong, nhiều hứng thú mà cười cười, nói ra "Hắn là trong đó có cái gì cổ sự, nói nghe một chút."

Cái kia tới tót cũng là có chút hay nói, vừa nghe thấy Trần Trạch đối với đề tài của hắn cảm thấy hứng thú, lập tức hận không thể đem trái tim móc ra, một mặt mỉm cười nói với Trần Trạch "Vị công tử này khả năng không biết. Vừa rồi cái kia thốt Mã Nguyên vốn là không như vậy gầy."

Trần Trạch gật gật đầu, cái kia tới tót tiếp tục nói "Nhưng là bởi vì thời gian dài ăn không đủ no, vừa rồi càng phát ra gầy gò."

Trần Trạch không khỏi càng thêm kỳ quái, nghi ngờ mở khẩu hỏi "Cái này là vì sao nơi này chẳng lẽ ngay cả cỏ khô đều không đủ sao "

Cái kia tới tót lắc đầu, nói ra "Cỏ khô mặc dù đủ, nhưng là cái này thốt Tiểu Mã cũng là không giành được, mỗi một lần nuôi nặng thời điểm, cái kia thốt Tiểu Mã cỏ khô đều sẽ bị đoạt không ít, nguyên bản ta ngược lại thật ra muốn cho thêm chút, thế nhưng là chủ nhân nhà ta bọn hắn lại là khác biệt ý, còn nói người yếu gì không cần thương hại, nhưng là tiểu nhân cũng là biết, cái này thốt Tiểu Mã sở dĩ không giành được cỏ khô, nhưng không được là bởi vì

cái gì mạnh yếu nguyên nhân, mà là bởi vì cái này Tiểu Mã tuổi tác quá nhỏ, chỉ sợ là nuôi nấng cho tới bây giờ cũng bắt quá là một tuổi nhiều."

Trần Trạch ngần ngừ, nghi vấn hỏi "Con ngựa này theo lý thuyết cũng sẽ không bị cái này Mã Quân như vậy nhảm vào đi chẳng lẽ Mã Quân bên trong cũng có hiệp yếu sợ mạnh quy củ "

Tôi tớ lắc đầu, vừa cười vừa nói "Cái này tiểu nhân cũng không biết, có lẽ cái này thót Tiểu Mã căn bản cũng không phải là một người Mã Quân bên trong ra tới a!" Tôi tớ tùy ý mở miệng nói ra.

Trần Trạch như có điều suy nghĩ gât gât đầu, cũng không nói thêm cái gì, nhưng trong lòng thì cảm thấy thú vị "Quả nhiên là một thót thú vị Tiểu Mã a!"

Không bao lâu, hai người chính là đi vào cỏ khô trong kho hàng, cái kia tôi tớ cười nói "Công tử người mà lại ra ngoài đi! Những thứ này cỏ khô tiểu nhân dọn ra ngoài liền tốt."

Trần Trạch mỉm cười, nói ra "Không cần thiết, tại hạ mặc dù thân phận hôm nay có chỗ khác biệt, nhưng là quá khứ cũng không phải không có làm qua những chuyện này."

Tôi tớ còn muốn nói cái gì, nhưng là Trần Trạch lắc đầu, nói ra "Không cần nhiều lời, mau mau chuyển đi! Ta xem ta Tiểu Mã Câu thật sự chính là đối." Trần Trạch nửa đùa nửa thật nói.

Hai người bận rộn một hồi, chuyển không ít cỏ khô ra ngoài, tôi tớ nhìn lấy Trần Trạch ánh mắt càng có vẻ chân thành, nói ra "Công tử, những thứ này hẳn là không sai biệt lắm, nơi này hẳn là vài thót thành niên tuần mã lượng com ăn, cũng không biết công tử ngựa đến cùng là có ăn hay không cho hết."

Trần Trạch khẽ lắc đầu, nói ra "Ta đây làm sao biết, đợi chút nữa nhìn lấy liền biết."

Tôi tớ đẩy chuyển môn chuyển cỏ khô xe đẩy, Trần Trạch theo ở bên cạnh, hai người chậm ung dung đi trở về đi.

Viên Thuật cái thứ nhất trông thấy Trần Trạch, sau đó trông thấy Trần Trạch trên quần áo rom rạ, không khỏi khinh thường liếc một chút, sau đó cau mày một cái, không tự chủ lui lại hai bước, tựa hồ là muốn cùng Trần Trạch đẩy ra một chút khoảng cách.

Viên Thiệu cũng là trông thấy Trần Trạch trên quần áo rom rạ, mặc dù cau mày một cái, sau đó sắc mặt như thường, không nói một lời, yên tĩnh mà nhìn xem. Tào Tháo nguyên bản trông thấy một màn này, muốn trêu ghẹo, nhưng nhìn thấy Viên thị huynh đệ có chút quý dị thái độ, thể là cho Trần Trạch một cái liếc mắt, cũng không nhiều lời nói.

Trần Trạch tự nhiên là trông thấy ba người biểu lộ khác nhau, nhưng lại là cười không nói, trong lòng đối với tại mấy người đã là có không đồng dạng đánh giá, cái này Viên Thuật, mặc dù mặt ngoài nhìn qua cùng hòa khí khí, nhưng là trên thực tế tâm cao khí ngạo, tâm không lòng dạ, nhưng lại là tự cho là đúng.

Cái này Viên Thiệu lòng dạ rất sâu, mặc dù cũng là hạng người tâm cao khí ngạo, nhưng là quyết đoán so với Viên Thuật cũng là cao không ít.

Đến mức Tào Tháo Tào Mạnh Đức sao, cái kia liền đó có thể thấy được, Tào Tháo đúng là có biết người chi minh, mà lại đối với Trần Trạch đúng là thật tâm thật ý kết giao.

Trần Trạch chấp tay một cái, đối với ba người cười nói "Thật có lỗi, Trần mỗ tới chậm." Viên Thuật trực tiếp xoay người sang chỗ khác, không nói lời nào, tựa hồ là bởi vì Trần Trạch lại là đi làm xuống mấy người vừa rồi làm sự tình,

Trong lòng tràn ngập khinh thường.

Viên Thuật trong lòng cũng là nghĩ như vậy, cái này Trần Trạch chỉ sợ nguyên bản là cái thị tinh tiểu dân, bắt quá là bởi vì bằng vào Thái Ung vị này đại nho danh khí, vừa rồi chui vào bọn hắn thượng lưu xã hội, nhưng là thực chất bên trong vẫn như cũ là đối không một cái dân đen.

Trần Trạch đối với Viên Thuật phản ứng nhất thanh nhị sở, lại là hoàn toàn không có có phản ứng gì, sau đó Viên Thiệu đối với Trần Trạch gât gât đầu, nói ra "Trần huynh đệ người đi cho ngựa ăn đi! Hồ huynh đệ cùng Mạnh Đức còn không có chọn tốt, chờ một chút cũng không sao."

Trần Trạch khẽ gât đầu, sau đó đối với tôi tớ phát phát tay, tự mình đi cho ngựa ăn. Trần Trạch tùy ý bốn phía nhìn xem, cái này Hồ Thanh Ngu quả nhiên là còn không có chọn tốt, ngay tại bốn phía xem xét đầu! Trần Trạch trong lòng nhưng, cái này Hồ Thanh Ngu làm vì Đệ nhất danh y, chỉ sợ là đối với phương diện này cũng là có chỗ đọc lướt qua, tối thiểu nhất so với hắn ngư bức nhiều.

Trần Trạch cười khò lại quay người lại đi, vẫn là nuôi ngựa tới tốt lắm.

Trần Trạch nhìn lấy từng ngum từng ngum ăn cỏ Tiểu Mã Câu, Trần Trạch mang trên mặt mỉm cười, cái này Tiểu Mã Câu đoạn thời gian này thật sự chính là trời qua vạt vơ, nhìn lấy Tiểu Mã Câu ăn cỏ liệu tốc độ, cái này sức ăn chỉ sợ là cực kỳ kinh người.

Ngày bình thường hoàn toàn là ăn không đủ no a! Thân thể gầy như que củi cũng là bình thường. Trần Trạch nhiều hứng thú nhìn chăm chăm Tiểu Mã Câu ăn cỏ. Càng xem Trần Trạch càng là có thể khẳng định, cái này Tiểu Mã Câu nhất định không phải bình thường ngựa, bình thường ngựa tuyệt đối là không thể nào có như thế ăn mạnh.

Lúc này, Tào Tháo nhàm chán đi đến Trần Trạch bên cạnh đến, cười nói "Hiền Đệ vẫn còn nuôi ngựa "

Trần Trạch gật gù đầu, sau đó hỏi "Mạnh Đức huynh chọn tốt ngựa "

Tào Tháo cười trả lời "Không tệ." Sau đó tay chỉ cách đó không xa một cái cao tuần màu đen đại ngựa, nói ra "Đó chính là Bản Công Từ Hắc Hổ."

Trần Trạch khoe miệng hơi rút, tốt một cái ngựa khí danh tự a! Tào Tháo cũng là quần lấy Trần Trạch nói ra "Hiền Đệ thế nào Uy cái ngựa Uy lâu như vậy "

Trần Trạch cũng không nói chuyện, đối với Tào Tháo chỉ Tiểu Mã Câu cùng trang cò khô xe đẩy, nói ra "Mạnh Đức huynh chính người nhìn xem."

"Ừm! Ừm... Ừm!" Tào Tháo phản ứng càng phát ra kinh ngạc, đến đằng sau trực tiếp là ngỡ ngàng không nói lời nào. Sau đó mở to hai mắt nhìn lấy Tiểu Mã Câu, nói ra "Cái này... Không được a!"

Qua một hồi lâu, Tào Tháo mới là mở miệng nói với Trần Trạch "Trần Trạch Hiền Đệ, con ngựa này không được, có thể có như thể sức ăn, khẳng định không phải phẩm ngựa a! Vừa rồi cái kia một xe cò khô, chỉ sợ là năm thốt Hắc Hổ cũng không nhất định ăn xong, người cái này Tiểu Mã Câu lại là mau ăn xong... Tốt a, bội phục bội phục." Tào Tháo đối với Trần Trạch chấp tay một cái, đứng là bội phục a!

Trần Trạch gật gù đầu, thì thôi không đưa nói "Ai biết được bất quá ta ngược lại thật ra biết, cái này thốt Tiểu Mã Câu khẳng định là đôi chết."

Tào Tháo nhìn xem Tiểu Mã Câu, sau đó cười nói "Hiền Đệ, cái này Tiểu Mã Câu bây giờ còn không có danh tự, không bằng người liền cho hấn lấy cái danh tự đi!"

Trần Trạch sững sờ, đặt tên sau đó cười nói "Cũng tốt, liền cho nó lấy cái danh tự đi!"

Trần Trạch ôn nhu vuốt ve Tiểu Mã Câu đầu, nhẹ giọng lấy "Ngày sau người liền đi theo ta, ta liền bảo người kinh hồng đi!"

Tiểu Mã Câu tựa hồ là nghe hiểu Trần Trạch ý tứ, hai cái móng ngựa giờ lên cao cao, tê minh vài tiếng, lộ ra được cao hứng dị thường.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: 5 người đua ngựa

Tào Tháo nhìn lấy cái này dị thường thông linh kinh hồng, hơi nghi hoặc một chút nói "Hiền Đệ, ta nhìn này ngựa phi phạm, huyết thống cũng nhất định không phải bình thường, nhưng là bức này BMW nhất định không phải tạp sắc, Hiền Đệ có thể trở lại sau đó tỉ mỉ thanh tẩy một phen, nói không chừng hội kinh hỉ một phen."

Trần Trạch đem Tào Tháo ghi ở trong lòng, gật gù đầu nói "Ta biết, Mạnh Đức huynh, đua ngựa còn không có nhanh như vậy bắt đầu sao "

Tào Tháo cười gật gù đầu, nói ra "Hiền Đệ cũng không cần sốt ruột, cũng nhanh, ta nhìn Hồ huynh đệ cũng đã chọn tốt ngựa, cũng không cần phải bao lâu, nhìn tới Hiền Đệ có chút hưng phấn a!" Tào Tháo bên cạnh trêu ghẹo nói.

Trần Trạch trầm mặc, sau đó chuyển kích cỡ, quả nhiên là trông thấy Hồ Thanh Ngưu dắt một con ngựa tới, là một thốt đỏ thẫm sắc đại ngựa, ừm, bất kể thế nào tương đối, Trần Trạch kinh hồng tại hình thể cùng bề ngoài đều tạm thời không bằng Tào Tháo cùng Hồ Thanh Ngưu, còn Viên thị huynh đệ đương nhiên là nghĩ cũng không cần nghĩ.

Ừm, đương nhiên, đây hết thấy cũng chỉ là tạm thời mà thôi.

Hồ Thanh Ngưu dắt tới đỏ thẫm sắc đại ngựa lộ ra hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, Tào Tháo vừa nhìn thấy, lập tức kêu lên "Quả nhiên là một thốt ngựa tốt a!"

Hồ Thanh Ngưu không thể phủ nhận gật đầu, nói ra "Chúa công chọn tốt" Hồ Thanh Ngưu theo Trần Trạch ánh mắt nhìn, sau đó trầm mặc một hồi, xem phim khác, mới là nói ra "Tốt."

Hồ Thanh Ngưu ở trước mặt người ngoài luôn luôn là lộ ra cao thâm mặt trầm, lời nói phi thường thiếu, nhưng là tại Hồ Thanh Ngưu đánh giá bên trong, Trần Trạch cũng là xác nhận một cái tin tức, cái kia chính là kinh hồng xác thực không phải một thốt bình thường ngựa.

Giờ phút này Viên Thiệu đi tới, nhìn xem Trần Trạch mấy người, cười hỏi "Chư vị nhưng chọn lựa tốt ngựa "

Trần Trạch mấy người gật gù đầu đáp ứng.

Sau đó Viên Thiệu quay người lại, bỗng nhiên trông thấy kinh hồng ăn cỏ liệu, Viên Thiệu cau mày một cái, há hốc mồm, một hồi lâu chưa kịp phản ứng, một lát mới là nói ra "Cái này ngựa "

Viên Thiệu ngừng lại không tiếp tục nói chuyện, mới là hỏi "Ăn hết tất cả" Trần Trạch tùy tiện nhìn xem xe đầy, thật sự chính là ăn bảy tám phần.

Trần Trạch bắt đắc dĩ nhún nhún vai, nói ra "Bản Sơ huynh, có vẻ như là ăn đến không sai biệt lắm."

Viên Thiệu khó có thể tin, hần vừa rồi thể nhưng là trông thấy, cái kia đầy xe cỏ khô, chỉ sợ là muốn tốt mấy con tuần mã mới có thể ăn xong, cái này thốt nhìn qua kích cỡ như thể chỉ nhỏ Tiểu Mã Câu, lại là đã ăn đến bảy tám phần, không phải khoa học a!

Giờ phút này Viên Thuật cũng là chú ý tới tình huống bên này, mỉm cười đi tới, mặc dù nói Viên Thuật xem thường Trần Trạch, nhưng là thì thôi phủ nhận, Viên Thuật là một người thích người xem náo nhiệt.

Sau đó Viên Thuật cũng là ngốc, cái này huynh đệ hai người bảo trì cơ bản nhất trí biểu lộ trầm mặc thật lâu, Viên Thiệu mới là mở miệng nói ra "Cái kia chưa vị chuẩn bị một chút, gọi người tốt nhất yên ngựa, chúng ta liền có thể đưa ngựa."

Trần Trạch nhìn kinh hồng cũng ăn được không sai biệt lắm, gật gù đầu đáp ứng, ăn no tổng có sức lực đi! Nếu là kinh hồng ngay cả Trần Trạch đều chờ không được lên, chỉ sợ Trần Trạch cũng là muốn nước mắt chảy.

Hồ Thanh Ngưu Tào Tháo hai người đều là chơi mịa lão thủ, tự nhiên là không có chút nào vấn đề.

Tào Tháo nhìn xem Trần Trạch, sau đó nói "Cái này Tiểu Mã Câu cũng ăn không sai biệt lắm, sau đó để cho người ta tốt nhất yên ngựa, ca ca ta tới dạy người cười ngựa."

Trần Trạch gật gù đầu, sau đó nhìn xem đã ăn xong kinh hồng, kinh hồng ngẩng đầu nhìn Trần Trạch một chút, trong mắt mang theo một điểm tinh mang, Trần Trạch khẽ giật mình, cái này kinh hồng vừa nãy ăn no liền phóng điện a!

Bất quá Trần Trạch cũng là có thể phát giác được kinh hồng sáng rực đầu chí. Rất nhanh hơn yên ngựa tôi tớ đến, không được hai lần liền đem một người so Tào Tháo bọn hần nhỏ số 1 yên ngựa đặt tại kinh hồng phía sau.

Đầu tiên muốn đi qua tự nhiên là lên ngựa cái này một người khâu. Trần Trạch theo bản năng nhớ tới trước kia tại trên tv nhìn thấy hình ảnh, nhắc chân...

Trần Trạch đột nhiên té lăn trên đất, sau đó Trần Trạch nhanh chóng đứng lên, ách, tốt xấu hổ a! Trần Trạch tranh thủ thời gian nhìn sang, cái này ngựa thể mà chỉ có yên ngựa, bản đạp đều không có cưỡi cái gì cưỡi

Trần Trạch quay người chính là đối với Tào Tháo chất hỏi "Mạnh Đức huynh chẳng lẽ là khi dễ tại hạ không biết cưỡi ngựa hay sao,

Bản đạp đều không có, cưỡi cái gì cưỡi "

Tào Tháo ngẩn ngơ, nhìn xem Trần Trạch, nghi vấn nói ra "Cái gì bản đạp đó là vật gì "

Trần Trạch không khỏi ngơ ngẩn, ách, sẽ không phải là... Lắm, a men ơi, chẳng lẽ thời đại này không có ngựa đấng, Trần Trạch vắt hết óc, cấp tốc suy tư, cuối cùng, Trần Trạch rốt cục đạt được một đáp án.

Cái kia chính là, Hán Triều là không có ngựa đấng, sớm nhất bản đạp xuất hiện tại Công Nguyên Tam Thế kỷ đến Tứ Thế kỷ ở giữa, Hán Triều căn bản không có bản đạp. Tốt a, còn có, cũng không có kỵ binh vô cùng trọng yếu sắt móng ngựa.

Trần Trạch trong lòng tự nhiên là có một người phi thường vĩ đại kế hoạch, sau đó đột nhiên một thanh âm đem hần đánh gãy "Trần Trạch Hiền Đệ, người đến cùng đang suy nghĩ gì đồ vật, cái gì không hiểu thấu bản đạp "

Trần Trạch lúng túng nhìn lên trước mặt Tào Tháo, lắc đầu, nói ra "Ta mới vừa nói nói cái gì sao không có cái gì! Nhất định là Mạnh Đức huynh người lắm."

Tào Tháo "..."

Trần Trạch tăng hăng một cái, nhìn xem Tào Tháo, nói ra "Mạnh Đức huynh, trở lại chuyện chính, vẫn là dạy ta như thế nào cưỡi ngựa đi!"

Tào Tháo cũng là không phản bác được, chỉ có thể cười khổ dạy Trần Trạch phải làm thế nào cưỡi ngựa. Trần Trạch tự nhiên cũng sẽ không nhàm chán lại đi kinh nghiệm chủ nghĩa, an an lắng lắng học tập thời đại này đồ vật mới là thật.

Như thế học một hồi lâu, Viên Thiệu mấy người thấy này cũng không có thúc giục, ngược lại là nhiều hứng thú nhìn lấy Trần Trạch học cưỡi.

Đương nhiên, Trần Trạch học được rất khó khăn, như thế cũng là nhượng Trần Trạch càng phát ra kiên định muốn đem bản đạp cùng sắt móng ngựa làm ra đến.

Trần Trạch học không đến nửa canh giờ, trong lòng tự nhiên là cảm thấy không sai biệt lắm, Trần Trạch đối với Tào Tháo cười nói "Mạnh Đức, giảng lâu

như vậy, vẫn là phải để cho ta thử một lần!" Tào Tháo gật gật đầu.

Trần Trạch dù sao là lần đầu tiên cưỡi ngựa, trong lòng khó tránh khỏi hưng phấn, phí thật là lớn sức lực bò lên trên kinh hồng trên lưng, Trần Trạch kéo dây cương.

"Giá!" Trần Trạch kêu một tiếng, kinh hồng giả khinh thực liền đi, chờ Trần Trạch không tốn sức chút nào a! Điểm này Trần Trạch rất hài lòng, kinh hồng tựa hồ là biết Trần Trạch là sơ học giả, đi được cũng không nhanh, chậm ung dung.

Trần Trạch cưỡi ngựa, cảm giác đứng là không giống nhau, nhưng là thiếu vài thứ, luôn luôn cảm thấy không tiện, thiếu khuyết bàn đạp cái này một vật kiện, Trần Trạch cưỡi ngựa cũng là phí sức rất nhiều. Đương nhiên, có kinh hồng thế này một thớt thông linh BMW tự nhiên là không giống nhau.

Trần Trạch muốn gọi kinh hồng chạy mau mau, thế nhưng là kinh hồng cũng là chậm ung dung không nghe chỉ huy, đồng thời dùng linh động ánh mắt nhìn xem còn lại mấy thớt ngựa, trần đầy đều là khinh thường khinh bỉ.

Trần Trạch ngơ ngác, sau đó nghi vấn hỏi "Ý của ngươi là bọn này ngựa ngươi hoàn toàn không để vào mắt "

Kinh hồng hài lòng nâng lên móng vung hai lần, hù dọa Trần Trạch nhảy một cái.

Trần Trạch lại hỏi "Vậy sao ngươi chịu khi dễ "

Kinh hồng rất là không phục áp úng áp úng hai tiếng.

Trần Trạch cười khổ gật gật đầu, nhỏ giọng nói ra "Tốt, ta tin tưởng ngươi còn không được! Vậy đợi lát nữa liền nhìn ngươi lợi hại." Trần Trạch vỗ vỗ kinh hồng đầu.

Kinh hồng hưng phấn tê mình hai tiếng.

Trần Trạch xách ngựa trở lại, đối với bốn người chấp tay một cái, nói ra "Trận đấu có thể bắt đầu."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Kết quả cuối cùng

Năm người lên ngựa, Trần Trạch lập tức không vui, bốn người khác rõ ràng kỹ xảo so với hắn phải thành thạo nhiều lắm, Trần Trạch không khỏi ngựa mặt lên trời kêu to, thật sự là quá không công bằng.

Tốt a, Trần Trạch cũng chỉ có thể đủ như thế. Năm người giờ phút này đều trên ngựa, Viên Thiệu ngấm nhìn bốn phía, thân nhiên nói "Đã chur vị đã chuẩn bị kỹ càng, cái kia viên mô liền nói một câu quy tắc."

Đám người khề gật đầu, Viên Thiệu tiếp tục nói "Lấy cái này Mã Tràng vì tròn, chúng ta quay chung quanh Mã Tràng cưỡi ngựa Mercedes-Benz một vòng, trước hết nhất trở về người vì thắng."

Nghe vậy, Trần Trạch ngược lại là không có có phản ứng gì, thế nhưng là Tào Tháo lập tức không vui, nhìn lấy Viên Thiệu, một mặt hắc tuyến nói ra "Viên Bản Sơ ngươi không phải là nhằm vào ta Tào Mạnh Đức, ngày xưa đưa ngựa còn không phải thế như vậy quy củ."

Viên Thiệu lắc đầu, nhìn Tào Tháo một chút, nhàn nhạt mở miệng nói ra "Viên mô ở đâu nhằm vào Mạnh Đức "

Tào Tháo phì cười nói ra "Ngày xưa đều là cự ly ngắn tỷ thí, bất quá thẳng tắp đi tới đi lui chạy, hôm nay Viên Bản Sơ ngươi vì sao muốn chạy như vậy khoảng cách dài đưa ngựa "

Viên Thiệu cũng là có chút phản cảm nói ra "Cái này đưa ngựa nguyên vốn cũng không có định số, hôm nay ta Viên Bản Sơ sửa lại cũng là không sao cả, chẳng lẽ Mạnh Đức huynh lại là chỉ có thể hành trình ngắn cưỡi ngựa "

Tào Tháo lạnh nhạt hừ một tiếng, nói ra "Cũng vậy, liền cùng các ngươi so một lần, cũng là để cho các ngươi kiến thức một chút ta Tào Mạnh Đức lợi hại."

Viên Thiệu nhìn về phía trước, nhàn nhạt gật đầu, nói ra "Rửa mắt mà đợi."

Trần Trạch ở phía sau không khỏi cảm thán, cái này Viên Thiệu không được, kêu ngoạ như vậy kiểu, nhưng là Trần Trạch trong lòng đối với tại Viên thị huynh đệ hai người đều là có chút không thích. Không nói còn lại, chính là huynh đệ hai người ngoạ khí chính là nhượng Trần Trạch có chút khó chịu.

Dù sao có lời, người còn có nông nhênh, nhưng không thể có ngoạ khí. Quả thật là như thế, nam nhi thẳng thắn cương nghị tự nhiên là tốt, thể nhưng là mọi thứ lấy chính mình làm trung tâm, như thế thể nhưng là có chút không đẹp.

Trần Trạch nhìn Tào Tháo một chút, Tào Tháo cũng là về lấy ánh mắt, kỳ thật Trần Trạch đối với loại này giao lưu phương thức cũng là vô cùng im lặng, lẫn nhau phóng điện không phải, nhưng là tại loại tình huống này, cũng là bất đắc dĩ.

Tào Tháo tự nhiên là nói cho Trần Trạch chính mình không có chuyện. Trần Trạch nhẹ nhàng ngấm một chút Hồ Thanh Ngu, Hồ Thanh Ngu vẫn như cũ là bên lòng vững dạ tinh táo, Trần Trạch lập tức cảm thấy người này tính trước kỹ càng.

Viên Thiệu hơi nhếch khóe môi lên lên, vỗ vỗ tay, thân nhiên nói "Bắt đầu đi! Chư vị!" Một lời phát ra, lập tức như là mũi tên xông ra, một ngựa đi đầu.

Trần Trạch lo lắng nhìn xem dưới hông kinh hồng, gia hỏa này nhìn qua là như vậy không có cảm giác an toàn, đến cùng là được hay không đâu.

Sau đó Trần Trạch thoáng cái cảm giác trọng tâm bất ổn, kinh hồng lập tức lao ra, dọa đến Trần Trạch tranh thủ thời gian giữ chặt dây cương, không được, thể này còn chưa đủ, Trần Trạch ôm chặt kinh hồng cổ.

Viên Thuật, Hồ Thanh Ngu, Tào Tháo mấy người lần lượt xuất phát. Những người khác là cười ngựa, thể nhưng là Trần Trạch cũng là có một loại hoàn toàn không bị khống chế cảm giác, vì sao giống như là kinh hồng tại cười hân...

Kinh hồng bốn cái móng cắn bản không dừng được, mặc dù trước một khắc cái này Viên Thiệu cười một thót nhỏ tông ngựa đi ở phía trước, thể nhưng là mới qua một lát, kinh hồng chính là như là một trận gió bình thường tiến lên. Làm cho Viên Thiệu đều còn chưa kịp phản ứng, đã nhìn thấy một đạo hắc ảnh tại bên cạnh mình lướt qua.

Viên Thiệu mở to hai mắt, nhìn lấy đạo kia nhanh chóng bóng lưng rồi đi, cau mày một cái, sau đó khôi phục như lúc ban đầu, cũng không nói thêm cái gì, kéo dây cương, dưới hông tuần mã bay đi.

Tào Tháo cũng là kinh ngạc nhìn lấy Trần Trạch bóng lưng rồi đi, sau đó cười khổ lắc đầu, thầm nghĩ trong lòng "Biết này ngựa lợi hại, cũng là không nghĩ tới này ngựa lợi hại như thế, thật sự là thật đáng sợ..." Sau đó Tào Tháo bỏ đi tất cả tạp niệm, tâm vô bàng vụ lái ngựa đến.

Viên Thuật lại là hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhìn lấy Trần Trạch càng phát ra đi xa bóng lưng, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép hung hăng quát vào khó xuống lưng ngựa lên, làm con ngựa kia đau đớn tê mình một tiếng.

Hồ Thanh Ngu ngược lại là khoan thai tự đắc đi tại Viên Thuật bên cạnh, cũng không nhanh, cũng không lạc hậu. Nếu là Trần Trạch ở chỗ này, nhất định là sẽ cười lấy mắng "Người cái này tổn hại người lão ngu, người đây không phải muốn tức chết người nhà."

Thật sự chính là như thế,

Phải biết Viên Thuật tâm cao khí ngạo, lão xem thường Hồ Thanh Ngu loại người này, nhưng là bây giờ Hồ Thanh Ngu cùng hân tề khu ngang hàng, Trần Trạch đã sớm nhìn không thấy bóng lưng, người nói gia hỏa này nhưng làm sao nhìn đến đâu.

Cũng là quý tộc a! Phải có hàm dưỡng, Viên Thuật mặc dù nghiến răng nghiến lợi, cũng là không nói một lời, chỉ là đem tất cả nộ khí đều thêm tại dưới hông tuần mã phía trên, tuần mã hết sức phì nước đại.

Hồ Thanh Ngu nhìn lấy Viên Thuật càng phát ra rồi xa bóng lưng, có chút lắc đầu, trong lòng đã minh bạch, hân không cần gia tốc, chỉ cần bảo trì cái tốc độ này, từ từ sẽ đến...

Ừm, cho nên bây giờ tình hình chiến đấu là Trần Trạch ôm kinh hồng cổ giục ngựa phi nước đại, Viên Thiệu đằng sau đau khổ đuổi theo, khoảng cách cũng là càng ngày càng xa. Sau đó là Tào Tháo cùng Viên Thiệu khoảng cách không kém nhiều. Viên Thuật bởi vì liều mạng quát ngựa, dẫn đến tốc độ bạo tăng, vượt qua Hồ Thanh Ngu, đứng hàng thứ tư, Hồ Thanh Ngu không nhanh không chậm, xếp tại một tên sau cùng hạng năm.

Kỳ thật Trần Trạch giờ phút này cũng là phi thường bất đắc dĩ, tình huống hiện tại hoàn toàn cũng không phải là hân có thể khống chế đó a! Dưới hông kinh hồng thật sự là thật đáng sợ, tốc độ kinh người, khó có thể tưởng tượng. Trần Trạch cái kia yếu đến bỏ đi cười ngựa hoàn toàn khống chế không được, giờ phút này hoàn toàn là thuộc về bị động lôi kéo đi.

Kinh hồng đúng là tràn ngập linh tính, hân có thể biết Trần Trạch đến cùng là muốn đi hướng ở đâu, có thể lý giải Trần Trạch tâm ý. Mà lại tốc độ cực nhanh, sức chịu đựng kinh người. Trần Trạch mặc dù giờ phút này lòng tham một mối, nhưng là cũng là có thể minh bạch, kinh hồng xác thực không phải bình thường chi ngựa, chỉ sợ là trong truyền thuyết Thiên Lý Mã.

Trần Trạch trên đường đi có lẽ cũng chỉ minh bạch nhiều đồ như vậy, thật sự là điên đến kịch liệt, sau đó cứ như vậy điên lấy, điên lấy, Trần Trạch liền đi một vòng trở về.

Trần Trạch đầu óc choáng váng xuống ngựa, sau đó hân loáng thoáng nghĩ đến, thể này sao lại là cái gì đưa ngựa a! Rõ ràng chính là kinh hồng gia hỏa này sau khi ăn xong vận động...

Nếu không phải Trần Trạch tu luyện nội công, tố chất thân thể đề cao mạnh, nếu không không được nói đi cũng phải nói lại choáng không được choáng, nôn không được nôn, chỉ sợ là trên đường Trần Trạch liền bay. Thật là bất đắc dĩ.

Sau đó Viên Thiệu giục ngựa trở về, bên cạnh tự nhiên là Tào Tháo, hai người tề khu ngang hàng, không sai biệt nhiều. Sau đó Viên Thiệu thật sâu nhìn Trần Trạch một chút, thật lâu không nói gì.

Tào Tháo ngược lại là xuống ngựa liền tiến lên, trêu ghẹo Trần Trạch, nhìn lấy Trần Trạch giờ phút này đầu óc choáng váng biểu hiện, cười đến vui vẻ không thôi.

Sau đó trở về hoàn toàn là Hồ Thanh Ngưu, Hồ Thanh Ngưu vẫn như cũ không nhanh không chậm biểu hiện, nhẹ nhàng xuống ngựa, trông thấy Trần Trạch chóng mặt bộ dáng, tùy ý ngấm một chút, hơi hột nói "Không ngại, nghỉ ngơi một chút liền tốt."

Qua một hồi lâu, Viên Thuật mới thất hồn lạc phách đi một mình trở về. Nhìn lấy Trần Trạch, không hiểu hận đến nghiến răng, giờ phút này Trần Trạch đã là thanh tỉnh một số, đối với Viên Thuật thất thố, tự nhiên là thu hết vào mắt.

Trần Trạch trong lòng thầm than "Thế này sao lại là kết giao bằng hữu, chỉ sợ là ngày sau liền thêm một cái Viên Thuật không hiểu thấu huyết hải thâm cừu."

Đối với Viên Thuật giờ phút này thế mà không phải ngồi ngựa trở về, đám người mặc dù kinh ngạc, nhưng nhìn thấy Viên Thuật giờ phút này ngay tại nổi nóng, cũng là không dám hỏi nhiều, việc này cũng tự nhiên Hồ Thanh Ngưu biết được nhất thanh nhị sở.

Viên Thuật ngựa bởi vì thời gian dài siêu tốc chạy, trên đường chết bất đắc kỳ tử ngã xuống đất, cho nên Viên Thuật chỉ có thể một người trở về.

Cũng thật là, không kinh hồng cường đại như vậy huyết thống, trang bức sẽ chết người đấy.

Chẳng biết tại sao, đua ngựa kết thúc về sau, chúng nhân khí phân lộ ra đến mức dị thường xấu hổ, Viên thị huynh đệ cùng Trần Trạch mấy người tựa hồ là phân chia hai phe cánh, lẫn nhau ở giữa cũng không nói gì thêm.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tào Tháo tâm sự

Viên Thiệu nhìn lấy Trần Trạch, trong lòng không hiểu có chút cảm giác không khoẻ, nói không nên lời, chẳng qua là cảm thấy buồn nôn, Viên Thiệu khẽ lắc đầu, đi ra phía trước, đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Trần huynh đệ quả nhiên lợi hại, cư nhiên như thế dễ như trở bàn tay liền thắng chúng ta."

Trần Trạch lúng túng sờ mũi một cái, sau đó ngấm một chút giờ phút này rất vô tội yên tĩnh kinh hồng, cũng là bất đắc dĩ, hoàn toàn cùng ta không có quan hệ a! Trần Trạch mở miệng nói ra "Vận khí, đây đều là vận khí, Bản Sơ huynh không cần chú ý."

Viên Thiệu khẽ gật đầu, ai cũng không biết giờ phút này Viên Thiệu trong lòng đến cùng là đang suy nghĩ gì, thế nhưng là bên cạnh mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, phi thường buồn bực Viên Thuật cũng là nhìn không được mở miệng nói ra "A, uống cho người còn biết mình đều là vận khí, nếu không phải con ngựa này, người chỉ sợ có thể chạy hay không xong đều là vấn đề."

Trần Trạch sờ sờ cằm, trầm mặc không nói, có nhiều thứ có lẽ là lời nói thật, nhưng là nói ra lại vì không đẹp. Trần Trạch khẽ lắc đầu, cũng không biết đến cùng là đối với cái gì không hài lòng.

Viên Thiệu cũng là bỗng nhiên quay người, trọn mắt nhìn lấy Viên Thuật, quát "Viên Công Lộ, người nào đủ không, ta Viên gia mặt mũi cũng phải làm cho người mất hết."

Viên Thuật nghe thấy câu nói này, lập tức ngăn ngại, tiếp theo là đỏ mặt cái cổ Tử Xích phần nộ, cùng Viên Thiệu nhô lên đến "Viên Bản Sơ, người cho rằng người là ai, lại dám mắng ta, ta đã nhìn người thật lâu. Người chẳng qua là thiên phóng sở sinh con thứ, ta mới là con trai trưởng, ngày sau Viên gia đều là của ta, người chẳng qua là một cái phế vật rác rưởi."

Trần Trạch há hốc mồm, nhìn lấy đã phải âm ỉ lên hai người, không biết nói cái gì, cũng là trông thấy Tào Tháo đối với hấn xuyt một tiếng, Trần Trạch minh bạch, Tào Tháo có ý tứ là hấn không cần nói.

Trần Trạch gật gật đầu, xoay người sang chỗ khác, mắt không thấy tâm không được phiền, để bọn hấn nhao nhao đi thôi. Ai biết hai người thế mà không

âm ỉ lên, mới có hơi biến sắc Viên Thiệu đã là khôi phục như lúc ban đầu, chỉ có Viên Thuật vẫn như cũ phi thường tức giận.

Viên Thiệu đối với Trần Trạch mấy người chấp tay một cái, nói ra "Đây là đang xuống việc nhà, sẽ không quấy rầy chư vị, chư vị trước mời trở về đi! Tại hạ liền không tiễn. Những thứ này ngựa chư vị liền làm thành xin lỗi lễ đi!"

Trần Trạch kinh ngạc nhìn lấy Viên Thiệu, người này tại Trần Trạch trong lòng sợ hãi một lần nữa lên cao, trong lịch sử Viên Thiệu mặc dù đáng sau rất uất ức, nhưng là đúng là có một ít năng lực.

Phải biết như Viên Thiệu vốn là một cái phế vật, làm sao có thể đủ nhất thống bốn cái giàu có Đại Châu, tại trận quan độ trước đó thành lập lớn như vậy một cái thế lực, mặc dù cuối cùng thất bại cho yếu tại hán Tào Tháo, nhưng là Trần Trạch rất rõ ràng, đó cũng không phải không có có năng lực, mà là tại đạt được cực lớn dự vọng thỏa mãn sau đó bành trướng.

Trần Trạch mấy người cũng là đứng Viên Thiệu có chút chấp tay, sau đó dắt ngựa quay người rời đi. Cũng mặc kệ cái này huynh đệ hai người tới ngọn nguồn như thế nào.

Giờ phút này đã là ngày qua giữa trưa, Trần Trạch bọn hán còn không có ăn cơm trưa, Tào Tháo nói với Trần Trạch "Hiện Đệ, bây giờ trong bụng chính đói, chúng ta đi Túy Hồng lâu bên trong ăn chút gì không!"

Trần Trạch gật gật đầu, cũng là có chút đói, mặc dù đưa ngựa hán hoàn toàn không phí sức, toàn bộ đều là bị động bị kinh hồng lôi kéo chạy, nhưng là cho tới trưa không ăn cái gì, khẳng định là đói.

Trần Trạch chợt phát hiện Tào Tháo biểu hiện có một ít dị dạng, hoặc là nói, theo Trần Trạch, thời khắc này Tào Tháo lộ ra vô cùng phiền muộn, Trần Trạch ngược lại là muốn đi hỏi một chút, bất quá nghĩ đến nếu là Tào Tháo muốn nói, tự nhiên là sẽ nói cho hán biết.

Ba người nhượng Túy Hồng lâu bên trong bên ngoài chiều dài nô bộc đem ngựa dắt đi nuôi nấng, ba người tiến vào Túy Hồng lâu bên trong.

Nói đúng ra, Túy Hồng lâu không chỉ là một nhà thanh lâu, cũng là một nhà tửu lâu, mà lại theo Tào Tháo nói, cái này Túy Hồng lâu bên trong thịt rượu hương vị thật tốt, chỉ sợ là có thể cùng trong hoàng thành ngự trù so sánh, không thể tầm thường so sánh.

Như thế nhượng Trần Trạch có chút cảm thấy hứng thú, mặc dù nói Thái Phủ bên trong đồ ăn mùi vị không tệ, nhưng là đối với có thể so với so sánh ngự trù đồ ăn, hứng thú tự nhiên nồng hậu dày đặc.

Ba người điểm căn phòng nhỏ, liền để cho người mang thức ăn lên đến.

Không bao lâu, đồ ăn liền là thượng hạng, Trần Trạch nhìn Tào Tháo trong mắt ục sắc chậm chậm không cần, không khỏi nhẹ giọng mở khẩu hỏi "Mạnh Đức huynh, người đến tốt cùng vì chuyện gì phiền não "

Tào Tháo thờ dài,

Sau đó phối hợp rót một ly rượu, nói ra "Một chút biến mất, ca ca ta tự nhiên có thể xử lý."

Tào Tháo lắc đầu, có chút cau mày một cái, cũng là bung chén rượu lên, nói ra "Mạnh Đức việc này tất nhiên phiền não đã lâu, vẫn là nói ra tốt, không cần tích tụ trong lòng, ngược lại là nguy hại tại mình."

Tào Tháo cười khò lắc đầu, mở miệng nói ra "Mấy ngày nay ở chung, tào mỗ sớm cũng là phát hiện Hiện Đệ làm người xử thế không giống bình thường, đối xử mọi người chân thành, nhưng lại cơ trí ứng biến, đối với thế sự cái nhìn bản thân, ngày sau tất nhiên là Đệ nhất kỳ tài, ca ca ta cũng vậy đem người trở thành huynh đệ đối đãi."

Trần Trạch gật gật đầu, hán tự nhiên là có thể cảm giác được Tào Tháo đối với hán lại vì chân thành, cũng không phải là giống Viên Thiệu bọn hán như vậy giả mù sa mưa bộ dáng.

Bên cạnh Hồ Thanh Ngưu ngược lại là rất tự giác nói ra "Hồ mỗ đi theo chúa công."

Lời nói không dài, ý tứ cũng là rất rõ ràng, ta lão ngưu là Trần Trạch người, người không cần chú ý.

Tào Tháo nhiều nhìn địa đồ, nói ra "Mặc dù cùng hai người tương giao không lâu, nhưng lại có thể biết được hai vị làm người, vậy tại hạ buồn bực trong lòng cũng là không nhả ra không thoải mái."

Trần Trạch cũng hơi hơi cảm thán, người này quả nhiên là kinh nghiệm sống chưa nhiều tương đối là đơn thuần, trước mặt Tào Hắc Từ đến cùng là thế nào biến thành tương lai cáo già Tào Mạnh Đức đó a!

Tào Tháo ngừng lại, mở miệng nói ra "Ca ca ta phiền muộn, không phải còn lại, chính là thân phận của ta."

Trần Trạch không khỏi nghi hoặc "Thân phận "

Tào Tháo gật gật đầu, hỏi đáp "Không tệ, mặc dù nhìn như bây giờ nhà ta bây giờ như mặt trời giữa trưa, nhưng là kỳ thật không biết bao nhiêu người xem thường ta Tào Mạnh Đức, cũng bởi vì ta Tào Mạnh Đức chính là Yêm Hoạn sau đó, không xứng cùng bọn hán làm bạn."

Trần Trạch ngần ngợ, cứ nói không biết như thế an ủi, Trần Trạch trong óc cũng là nghĩ lên trong lịch sử đúng là có như thế một lần.

Tào Tháo nói ra ngược lại là lẫn lộn không thêm để ý, nói ra "Tựa như là cái kia Viên thị huynh đệ, còn không phải nhìn ta Tào Mạnh Đức không được lên, muốn ép ta, bắt quá ta Tào Mạnh Đức há lại thay đổi tới bồi phạt, làm sao có thể đủ tùy ý để cho người ta chà đạp."

Trần Trạch gật gật đầu, nhìn lấy nghiêm túc Tào Tháo, chờ đợi lấy câu sau của hắn.

Tào Tháo ngừng lại, tiếp tục nói "Những người này cả ngày chỉ biết mình tư duy, cũng là cho tới bây giờ không có suy nghĩ qua thiên hạ đại nghĩa, như thế phế vật, có tư cách gì xem thường ta Tào Tháo!" Tào Tháo có vẻ hơi kích động.

Tào Tháo nghĩ đến, sau đó sờ sờ cằm, đã là minh bạch Tào Tháo buồn bực nơi phát ra, Tào Tháo thứ nhất buồn bực là người ta xem thường xuất thân của hắn, thứ hai buồn bực là không cùng chung chí hướng người cùng hắn ưu quốc ưu dân, thứ ba là những thứ này chỉ lo bản thân tư lợi người có tư cách gì xem thường hắn Tào Tháo. Tốt a, đại khái là như thế.

Trần Trạch há hốc mồm, ngấm lại, nói ra "Mạnh Đức, người lòng có thiên hạ, gì không làm ra một phen sự nghiệp đến, nhượng những cái kia trào phúng người nhìn xem. Bên ngoài trào phúng cũng không nên trở thành trở ngại, mà nên trở thành một người trưởng thành chi động lực."

Trần Trạch trông thấy tập trung tinh thần lắng nghe Tào Tháo, tiếp tục nói "Hứa Thiệu tiên sinh đối với người chỉ đánh giá vì Trì Thế Chi Năng Thần, Loạn Thế Chi Gian Hùng. Có thể thấy được người xác thực vì người đại tài, há có thể có chỗ lười biếng, cuộc đời một người, chẳng lẽ như Thái Sử Công nói, người chỉ có một lần chết, hoặc nặng như Thái Sơn, có lẽ nhẹ tựa lông hồng, xin hỏi Mạnh Đức huynh người muốn như thế nào "

Tào Tháo một trận, sau đó ánh mắt hữu thần nhìn lấy Trần Trạch, gật gật đầu, nói ra "Đa tạ Hiền Đệ, ca ca ta minh bạch, ta Tào Tháo, tự nhiên là muốn trở thành cái kia nặng như Thái Sơn người, lưu tại sử sách, thấy ở vạn thế."

Trần Trạch ha ha cười, đây mới là trong lịch sử cái kia Hùng Tài Đại Lược, chiếm đoạt tứ phương Tào Tháo a!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Kinh hồng 1 liếc

Trần Trạch giải quyết xong Tào Tháo tâm sự, nhưng trong lòng thì nhìn không được có chút Bất Quái, thần bí nhỏ giọng nói ra "Mạnh Đức huynh, cái kia Viên thị huynh đệ hai người tới ngọn nguồn là chuyện gì xảy ra vì sao như thế cãi lộn."

Tào Tháo trông thấy Trần Trạch một mặt Bất Quái biểu lộ, lập tức đỡ khóc đỡ cười, trong lòng đối với tại Trần Trạch cũng là càng phát ra cảm thấy hứng thú, hắn đối với Trần Trạch giải thích nói "Cái này Viên thị huynh đệ hai người nhìn như hòa thuận, kỳ thật sau lưng không biết bao nhiêu câu thả."

Trần Trạch như có điều suy nghĩ gật gật đầu, Tào Tháo tiếp tục nói "Cái kia Viên Thuật nhìn như đối xử mọi người tức giận, kỳ thật hoàn toàn là một người tự cho là đúng phế vật, nếu không phải bằng vào Viên gia con trai trưởng thân phận, người này chẳng là cái thả gì, như thế bảo thủ người, nếu không có xuất thân, ca ca ta đều khinh thường cùng lui tới."

Trần Trạch tán đồng nói ra "Không tệ, quả thật là như thế, ta cũng vậy trông thấy cái này Viên Thuật, lòng dạ không sâu, lại là như thế ngạo khí, tự cho là Lão Từ thiên hạ đệ nhất, nếu là không biết còn tưởng rằng hắn là Hoàng Thái Từ đâu!"

Tào Tháo há hốc mồm, kinh ngạc nhìn lấy Trần Trạch, hắn thật sự chính là không nghĩ tới cái này Trần Trạch thế mà đối với cái này Viên Thuật có như thế cực lớn ý kiến, Trần Trạch mỉm cười, nói ra "Người này cũng quả thật là như thế, huynh đệ ta không có nói quàng đi!"

Tào Tháo xấu hổ gật gật đầu, tiếp tục nói "Lại nói cái kia Viên Thiệu, người này so với lên đệ đệ cùng cha khác mẹ Viên Thuật đúng là mạnh không ít, nhưng là người này thực chất bên trong chung quy là tràn ngập ngạo khí, bây giờ nhìn chiêu hiền đãi sĩ, nhưng là ngày sau một khi phát đạt, năng tâm nhất định đối, lúc đó cũng tất nhiên là nàng hủy diệt thời điểm"

Lần này ngược lại là đến phiên Trần Trạch kinh ngạc nhìn Tào Tháo, cũng không phải là Tào Tháo nói có vấn đề gì, mà là Tào Tháo nói đến thật sự là quá đúng, cái này Viên Thiệu tại thành thị trước đó, vẫn là có một người đối lập thanh tỉnh đầu não, nhưng là thành sự sau đó, lập tức kiêu ngạo tự mãn, dẫn đến hắn hủy diệt.

Sau đó Tào Tháo hào khí ngất trời nói ra "Cái này huynh đệ hai người chẳng qua là gà đất chó sành mà thôi, nếu là Hiền Đệ cùng ta liên thủ, trong lúc nói cười, cái này Viên thị huynh đệ tan tành mây khói."

Trần Trạch lúng túng về lấy cười to, hai người giờ phút này đều tưởng rằng đây là nói đùa mà thôi, cũng là không biết việc này tại về sau lại là trở thành sự thật, lời này làm hậu sự tình, tạm thời không nhắc tới.

Hai người giờ phút này đều là thoải mái, một mực giữ yên lặng Hồ Thanh Ngu tự nhiên là không chút khách khí ăn cơm, chờ hai người kịp phản ứng, trước mặt đồ ăn đã là biến mất không ít, sau đó lại là một phen Phong Quyển Tàn Vân.

Sau khi ăn xong, Tào Tháo xuyên thấu qua cửa sổ nhìn xem sắc trời bên ngoài, đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Trần Trạch Hiền Đệ, hôm nay sắc trời đã tối, Hiền Đệ cũng nên trở về, huynh đệ của ta hai người ngày sau lại ước."

Trần Trạch chấp tay một cái, gật đầu nói "Tốt, ngày sau gặp lại."

Tào Tháo quay người ra khỏi phòng rồi đi, Trần Trạch đối với ăn uống no đủ Hồ Thanh Ngu nhún nhún vai, nói ra "Lão ngu đi, nhìn người dạng này, hơn phân nửa đều là bị người ăn."

Hồ Thanh Ngu mỉm cười lắc đầu, phong khinh vân đậm bộ dáng nhượng Trần Trạch hoài nghi, bây giờ nhìn lại không tính là đặc biệt mập Hồ Thanh Ngu ngày sau có thể hay không biến thành một người đại mập mập.

Hai người cũng là rời phòng, Tào Tháo tại sớm đã là kết xong sổ sách, Trần Trạch hai người trực tiếp chuyển xuất Túy Hồng lâu, trông chờ Thái Phủ mà đi.

Hai người dắt ngựa, tại thành Lạc Dương bên trong, hai người cũng không có cưỡi ngựa, ách, Hoàng thành dưới chân, vẫn là phải trung thực một số tốt.

Trên đường, Trần Trạch cũng là thưởng thức thành Lạc Dương phong thổ, thấy tốt một cái quên cả trời đất.

Tại một người đầu đường chỗ góc cua, Trần Trạch bỗng nhiên nghe thấy thế này một đoạn đối thoại, một người rất nhẹ nhàng, tựa hồ là nhỏ thanh âm của nữ sinh nói ra "Cha chúng ta cái này là muốn đi nơi nào a "

Một người trung niên nam tử nói ra "Hồng Tự, chính là chỗ này, ngày sau chúng ta liền ở lại đây."

Vậy tiểu nữ sinh tựa hồ là cười, vui vẻ nói ra "Ngày sau ở chỗ này, cha không cần đi bên ngoài đi!"

Nam tử thanh âm cũng là không có trả lời, Trần Trạch có chút kinh ngạc theo thanh âm đến chỗ nhìn một chút, nơi đó là một chỗ trạch viện, nhìn qua diện tích không nhỏ, không nói quyền quý, nói ít cũng là nhà đại phú.

Có mấy tên người hầu,

Còn có một tên xuyên qua áo lông chồn nam tử, bên cạnh bóng lưng là một thiếu nữ, màu xanh nhạt phục thị, phụ trợ nàng thon thả đáng người. Ách, đương nhiên, Trần Trạch không phải là lạ không.

Cũng tự nhiên trong nháy mắt này, thiếu nữ tựa hồ là phát giác được có người nào đang nhìn nàng, xoay người một cái, Trần Trạch đột nhiên trông thấy một trang đẹp đến mức khuynh quốc khuynh thành, đẹp đến không gì sánh kịp, đẹp đến mức kinh tâm động phách, đẹp đến Trần Trạch không biết dùng cái gì ngôn ngữ để hình dung tuyệt mỹ gương mặt.

Giờ khắc này, hắn trông thấy nàng, nàng trông thấy hắn, tựa hồ là không có cảm giác ở giữa, Trần Trạch trên mặt không hiểu hiển hiện một tia mỉm cười thần nhiên. Mà một bên khác thiếu nữ, tựa hồ cũng là mang theo nhân nhật mỉm cười, trong nháy mắt, tựa như tiêu xài gió mát chính nhân..

"Chúa công người thế nào" Hồ Thanh Ngu cực kỳ kỳ quái vỗ vỗ đã là hoàn toàn trầm luân Trần Trạch, kêu lên.

Trần Trạch vẫn si mê, sau đó Hồ Thanh Ngu dùng lực lượng lớn hung hăng chụp đến mấy lần, Trần Trạch mới là đau nhức kêu một tiếng, nói ra "Lão ngu, người làm cái gì vậy, vì sao như vậy dùng sức đánh ta."

Hồ Thanh Ngu vô tội nhún nhún vai, đây là hắn tại Trần Trạch nơi này học được, thần nhiên nói "Chúa công, người rốt cuộc vừa nãy là đang làm gì, không nhúc nhích, mắt sáng lên..."

Trần Trạch lập tức mặt mỗ đồ ờng, cũng là nghe không vô, tranh thủ thời gian lắc đầu, đánh gãy Hồ Thanh Ngu nói chuyện, phối hợp nói ra "Vừa rồi nơi nào có, khẳng định là lão ngu người nhìn lầm."

Hồ Thanh Ngu ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, nói một mình nói ra "Trên mặt hồng quang, Đào Hoa cấp trên, đây là mệnh phạm Đào Hoa đi!"

Trần Trạch tốt lúng túng nói "Lão ngu, đi nhanh chút, chúa công ta muốn trở về rửa mặt một phen, nghỉ ngơi thật tốt một hồi, buổi sáng đưa ngựa thế nhưng là mệt chết."

Hồ Thanh Ngu đáp ứng gật gật đầu, sau đó oán thầm "Ha ha, mệt mỏi cái rắm."

Hai người dắt ngựa hướng về Thái Phủ, Thái Phủ không tính xa, hai người lại đi một lát, chính là đến Thái Phủ bên trong.

Trần Trạch tên này, mặc dù nói thân thể trở về, nhưng là tinh thần lại là hoàn toàn không được tại trạng thái, trong đầu tràn đầy đều là muội tử.

Trong phủ người hầu trông thấy Trần Trạch trở về, liền cáo tri Thái Ung cho mời, Trần Trạch cũng chỉ có thể lên đây cốt tinh thần, ngo ngoe ngắc ngắc đi qua.

Giờ phút này Thái Ung đang ngồi tại trong đại sảnh, nhiều hứng thú nhìn lấy có chút mặt ủ mày chau Trần Trạch, nói ra "Tiểu hữu đây là đi nơi nào "

Trần Trạch tự mình nói ra "Đầu tiên là đi Túy Hồng lâu, sau đó đi Thành Đông đưa ngựa, sau đó lại đi Túy Hồng lâu."

Thái Ung mang trên mặt nụ cười cổ quái thật sâu nhìn Trần Trạch một chút, có nhiều thú vị nói "Thì ra là thế, bất quá tiểu hữu bây giờ tuổi còn nhỏ, vẫn là phải tiết chế tốt hơn."

Trần Trạch không hiểu cảm thấy câu nói này có vấn đề, lập tức còn chưa kịp phản ứng, một hồi lâu mới là vuốt rõ ràng ý tứ trong đó, lập tức một mặt cười khô, lần này hoàn toàn giải thích không rõ ràng.

Người nói cho người ta người chỉ là đi thanh lâu ăn cơm, ừm, người ta không tin a! Người ta tin tưởng, nhìn người này tâm thần thể hoàn toàn bị móc sạch biểu lộ, vẫn là chưa tin.

Trần Trạch cũng lười giải thích... Thanh lâu liền thanh lâu đi!

Thái Ung nhìn Trần Trạch giờ phút này đúng là mọi mặt, cũng không nói thêm gì, chỉ là gọi Trần Trạch nghỉ ngơi thật tốt.

Trần Trạch sau khi rửa mặt, một người ngã xuống giường, trong óc tràn đầy đều là cái kia kinh tâm động phách nhìn thoáng qua.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Mã đích trang bị

Hôm sau, Trần Trạch mở to mắt tỉnh lại, ừm, thần thanh khí sảng rất nhiều. Trần Trạch bắt đầu đi lắc đầu, đem trong óc bóng người xinh xắn kia vãi ra.

Trần Trạch tự mình quen thuộc một phen, ừm, Trần Trạch trước đó xuyên qua tới thời điểm, trên đầu đã là bị hệ thống tự động tăng thêm tóc dài, làm một cái tiêu chuẩn người tương lai, Trần Trạch đối với cái này tóc dài cũng là bắt đầu rồi.

Trần Trạch rửa mặt hoàn tất, đương nhiên là đi ăn điểm tâm. Trên đường chính là trông thấy Thái Diễm, Thái Diễm chậm ung dung đi tới, thường thức ven đường đóa hoa.

Trần Trạch mỉm cười đi ra phía trước, nói ra "Văn Cơ, người như thế nào không được đi ăn cơm "

Thái Diễm ngẩng đầu một cái, lập tức trông thấy nàng nhớ thương Trần đại ca, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, nói ra "Trần đại ca, người có phải hay không chán ghét người ta, hôm qua một ngày mới trở về, cũng không cùng người ta lên tiếng kêu gọi, chỉ có một người chạy trốn về phòng đi."

Trần Trạch xấu hổ sờ mũi một cái, cái này lại là cái gì quý, mặc dù Thái Diễm ý tứ biểu đạt đến mức rất rõ ràng, thế nhưng là Trần Trạch tạm thời thật sự chính là không phương diện này ý nghĩ a! Trần Trạch tặng hăng một cái, gật gật đầu, nói xin lỗi "Không tệ, hôm qua đúng là Trần đại ca sai, đại ca nói xin lỗi người, ừm, đi ăn cơm đi!"

Thái Diễm đây mới là vui vẻ cùng đi hướng ăn cơm phòng khách.

Trần Trạch đối với cái này cũng là bắt đầu rồi, cái này tiểu ny từ dù sao cũng là lưu danh sử xanh nữ thi nhân a! Vì sao nhìn ngày thơ như vậy đây mà lại niên kỷ trước mắt mặc dù không lớn, nhưng là cũng không nhỏ.

Nhưng mà Trần Trạch quên, Thái Diễm bây giờ dù sao mới mười lăm tuổi, đúng là tiểu nữ sinh tình tình mê mê thời điểm, còn có là trước mắt nữ sinh lâm vào một trạng thái đặc biệt thời điểm, trí thương hội cấp tốc giảm xuống. .

Đám người dùng qua cơm, Trần Trạch một người rời đi, đương nhiên, hắn còn không phải thế đi Túy Hồng lâu Phong Hoa Tuyết Nguyệt, mà là nhớ tới tiểu bảo bối của hắn, kinh hồng.

Trần Trạch đến lúc đó, bọn người đã là đang cấp cơ hội Uy cỏ khô, trông thấy Trần Trạch đến, tranh thủ thời gian khom mình hành lễ, nói ra "Tiểu nhân ra mắt công tử."

Trần Trạch mỉm cười, gật đầu nói "Không cần như thế, ta đến xem ngựa của ta!"

Người hầu nhìn xem Trần Trạch, có chút e ngại nói "Công tử, cái này ngựa thật sự là quá tham ăn, tiểu nhân đã đã là cho hấn ăn không ít cỏ khô, nhưng là vẫn như cũ chưa đủ a!"

Trần Trạch cười nói "Cái kia nhiều Uy chút đi! Nhưng kinh hồng ăn no, sau đó ta sẽ nói cho Thái tiên sinh."

Người hầu chấp tay một cái, tiếp tục Uy cỏ khô bên trong. . .

Đợi cho kinh hồng ăn uống no đủ, Trần Trạch vừa cười đối với cái kia người hầu nói "Không biết nơi này còn có tằm mịa chỗ "

Người hầu ngơ ngác, sau đó cho Trần Trạch chỉ cái hướng đi, nói ra "Khỏi bẩm công tử, chỗ này có một cái giếng, cũng là bình thường giặt quần áo chỗ, công tử có thể đi chỗ này tằm ngựa, không biết công tử có hay không cần tiểu nhân hỗ trợ "

Trần Trạch lắc đầu, hồi đáp "Không cần, một mình ta liền tốt, đối với, nhớ kỹ đem bộ kia tằm mịa dụng cụ cho ta lấy ra."

Người hầu cung khom người từ, quay người liền đi cầm đồ vật đi.

Trần Trạch một người thu dọn đồ đạc liền đi tằm ngựa.

Trong đó tình lược đại bộ phận miêu tả. . . Đi qua Trần Trạch một phen cố gắng, Trần Trạch rốt cục thấy rõ ràng kinh hồng bộ mặt thật.

Kinh hồng màu lông quả nhiên không phải Hoàng Bạch tạp sắc, mà là thuần trắng, loại kia triệt để trắng. Mà lại loại kia màu vàng cũng không phải là bình thường bùn đất nhiễm, mà là một loại đặc thù thuốc màu.

Trần Trạch trong lòng phỏng đoán, chỉ sợ là con ngựa này tại Tây Vực liền bị người phát hiện năng phi phạm chỗ, vì ẩn nấp năng quang mang, thế là dùng loại phương pháp này, để cho người ta cảm thấy kinh hồng tựa hồ là một thót huyết thống hỗn tạp ngựa. Cái này Viên thị huynh đệ không biết hàng, bây giờ ngược lại là tiện nghi Trần Trạch.

Trần Trạch đưa tay sờ sờ kinh hồng nhu thuận lông bờm màu trắng, nói ra "Nhìn tới kinh hồng người quả nhiên là một thót không thể tầm thường so sánh BMW a! Ngày sau chúng ta liền cùng một chỗ kè vai chiến đấu đi!"

Kinh hồng nghe hiểu Trần Trạch lời nói, móng trước dùng sức đá hai lần, cao hứng tê mình hai tiếng.

Trần Trạch trông thấy kinh hồng cao hứng, trong lòng cũng là cao hứng. Bỗng nhiên bên cạnh một bóng người đi tới, Trần Trạch vừa nhìn,

Nhưng không phải là Thái Ung sao

Trần Trạch thả ra trong tay đồ vật, chấp tay một cái nói ra "Trần Trạch gặp qua tiên sinh."

Thái Ung tùy ý phát phát tay, cũng là ngạc nhiên nhìn lấy Trần Trạch bên cạnh kinh hồng, trầm mặc một hồi lâu, mới là kêu lên "Quả nhiên là một thót ngựa tốt a!"

Sau đó Thái Ung kinh dị nhìn lấy Trần Trạch, hỏi "Trần Trạch tiểu hữu, cái này ngựa người từ chỗ nào được đến "

Trần Trạch liền đem hôm qua sự tình kỹ càng giảng, nghe được Thái Ung cười to, nói ra "Thì ra là thế, quả nhiên là cơ duyên a! Cái kia Viên thị huynh đệ không biết này BMW, ngày sau nhất định hối hận."

Sau đó Thái Ung thật sâu nhìn Trần Trạch một chút, nói ra "Trần Trạch tiểu hữu ngày sau nhưng làm đối xử từ tế này ngựa, này ngựa lai lịch chỉ sợ không phải bình thường."

Trần Trạch nháy mắt mấy cái, nghi ngờ hỏi "Chẳng lẽ tiên sinh người biết kinh hồng lai lịch "

"Kinh hồng !" Thái Ung kêu một tiếng, nói ra "Không tệ, là cái tên rất hay."

Sau đó ngừng lại, Thái Ung tiếp tục nói "Ta nhìn này ngựa, nên là Tây Vực Hãn Huyết Bảo Mã cùng Hung Nô ngựa sau đó, này ngựa cũng có hai ngựa chi huyết thống, tập hợp hai ngựa chi trưởng, này ngựa mặc dù bây giờ tuổi nhỏ, nhưng là chừng hai năm nữa, chỉ sợ là thiên hạ cũng khó khăn tìm BMW a!"

Trần Trạch gật gật đầu, Thái Ung xem hết ngựa sau đó, cũng không nhiều lời, chính mình quay người rời đi. Dù sao Thái Ung nguyên lai cũng không phải là vì Trần Trạch kinh hồng mà đến, người ta phải đi dạo một vòng, ai quản được a!

Thanh tẩy xong kinh hồng sau đó, Trần Trạch lại nghĩ tới chính mình vĩ đại kế hoạch, cái này cười ngựa không có ngựa đấng, liền khó có thể khống chế, kỹ thuật yêu cầu cực cao. Đối với dẫn đến Hán Triều kỵ binh số lượng ít nguyên nhân.

Chiến mã nếu là không có sắt móng ngựa, liền là phi thường dễ dàng mài mòn trên móng ngựa chất sừng, cuối cùng dẫn đến chiến mã không cách nào tác chiến, khiến chiến mã vô cơ hao tổn.

Trần Trạch mặc kệ những người khác muốn hay không, nói thế nào kinh hồng luôn không khả năng để nó chịu khổ đi!

Trần Trạch đem kinh hồng thả lại chuồng ngựa bên trong, lại là một người chạy trở vào phòng.

Người ta Thái Ung nói thế nào cũng là Đệ nhất Văn Hào, người ta trong nhà tùy tiện một cái phòng đều có bút mực giấy nghiên, Trần Trạch dùng cũng là cực kỳ thuận tiện.

Trần Trạch làm vì một trường đại học nổi tiếng tốt nghiệp, ở trường học liền thích bút lông nghệ thuật, thư pháp tự nhiên là không có vấn đề gì cả.

Trần Trạch mở ra một trang giấy, bây giờ Thái Hào giấy đã là trình độ cực cao, cũng tương lai trang giấy chênh lệch không lớn, mà lại càng thêm thích hợp với bút lông viết.

Trần Trạch trước tính toán một phen, sau đó trên giấy vẽ ra sơ đồ phác thảo, viết ra có lẽ số liệu. Như thế liền đại công cáo thành.

Trần Trạch một người đi ra ngoài, sau đó đi khu buôn bán tìm nhà tiệm thợ rèn, đem đã sớm vẽ xong sơ đồ phác thảo xuất ra, nhượng thợ rèn hỗ trợ chế tạo. Người ta thợ rèn mặc dù nói nhìn không hiểu nhiều Trần Trạch cái này rốt cuộc là thứ gì, nhưng là vẫn dựa theo Trần Trạch tiêu chuẩn đi chế tạo.

Sau đó Trần Trạch lại đi tìm nhà vải phùng, chế tác yên ngựa cái đệm vân ... vân..., ừm làm việc làm một bộ.

Kể từ đó, Trần Trạch cũng như thế hoàn thành nhiệm vụ, liền một người trở về, sau đó Trần Trạch lại trông thấy một mặt tịch tịch Hồ Thanh Ngu ở sau cửa mặt u oán nhìn lấy hắn. . .

Tốt a, Trần Trạch trở lại, lại một lần nữa bị Thái Ung gọi đi, lần này Thái Ung cũng là cũng không nói thêm gì nói nhảm, trực tiếp nói thẳng nói ra "Trần Trạch tiểu hữu, lão phu đã để người thông cáo Thánh Thượng, ngày mai ngươi liền vào cung diện thánh đi!"

Trần Trạch ngẩn ngơ, hai mắt mở thật to, nói ra "Ngày mai tiến cung "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Linh Đế diện kiến lần đầu

Hôm sau, Trần Trạch dậy thật sớm, một thân một mình trước xuất Thái Phủ, đến trong lò rèn đem hôm qua đồ vật nắm bắt tới tay, sau đó lại trở về Thái Phủ bên trong.

Giờ phút này Thái Ung sớm đã thức dậy, trông thấy Trần Trạch từ bên ngoài tiến đến, không khỏi có chút nghi ngờ hỏi "Trần Trạch tiểu hữu đây là đi làm gì "

Trần Trạch mỉm cười, thần bí nói ra "Mới vừa đi cảm ít đồ." Sau đó Trần Trạch cầm trong tay hắc thiết khối cầm trong tay.

Thái Ung trừng mắt Trần Trạch trong tay mấy khối khối sắt, cũng là không làm rõ ràng được là cái gì, sau đó có chút kinh ngạc nói ra "Tiểu hữu vừa sáng sớm ra ngoài liền vì cái này, quá hồ nháo, sau đó liền muốn thấy Bệ Hạ, còn không mau đi rửa mặt ăn cơm."

Trần Trạch cũng là bất đắc dĩ, dù sao người ta không biết trong tay hắn đồ vật đến cùng là có bao nhiêu vượt thời đại ý nghĩa, cũng trách không được người ta.

Trần Trạch đành phải trước cầm trong tay sắt móng ngựa thu lại, sau đó đem cũng cầm về mấy sợi dây, bàn đạp bộ kiện cất kỹ.

Trần Trạch ăn xong điểm tâm, đem những vật kia giả dạng làm bao quần áo nhỏ thăm dò trong ngực, sau đó cùng Thái Ung tiến vào xe ngựa, hướng Hoàng thành đi. Hoàng thành tức nội thành.

Thái Ung ngữ trọng tâm trường Trần Trạch nói ra "Trần Trạch tiểu hữu, sau đó gặp mặt Bệ Hạ, nhưng nhất định là phải cẩn thận, tuyệt đối không nên va chạm Bệ Hạ."

Trần Trạch gật gật đầu, cái này hắn tự nhiên là biết, Trần Trạch nhưng còn không có ngốc đến muốn tự sát cấp độ, ở cái này Hoàng quyền vi tôn thời đại, Trần Trạch nếu như là thấy không rõ lắm tình thế, mà được tội Hoàng Đế, đây không phải là không muốn sống là cái gì

Không bao lâu, Thái Ung mang theo Trần Trạch liền đến Hoàng thành cửa ra vào, hai người xuống xe, tự nhiên là không dám đón xe nhập Hoàng thành,

cửa ra vào thủ vệ nhận biết Thái Ung, đối với Thái Ung chấp tay một cái, nói ra "Thái đại nhân, nhưng là muốn gặp mặt Bệ Hạ "

Thái Ung có chút chấp tay, nói ra "Không tệ, bất quá hôm nay phải gặp mặt Thánh Thượng không phải lão phu, mà là vị tiểu hữu này."

Thủ vệ kia sĩ quan nhìn xem Trần Trạch, dĩ thường tuổi trẻ, không được, chân chính nói đến, Trần Trạch không chỉ là tuổi trẻ, vẫn là thiếu niên, nhưng là hẳn cũng là biết nặng nhẹ, nhỏ giọng nói với Thái Ung "Bệ Hạ hạ chiếu "

Thái Ung gật gật đầu, nói ra "Bệ Hạ khẩu dụ gặp phải Trần Trạch tiểu hữu."

Thủ vệ quan tướng tự nhiên không phải một cái cũng không biết đại thể phế vật, nghe thấy Thái Ung xưng Trần Trạch vì tiểu hữu, trong lòng đã không lớn bình tĩnh, dù sao hôm nay thiên hạ còn không có chân chính loạn dâng lên, đại nho vẫn là rất thụ tôn trọng.

Thủ vệ quan tướng đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Mời!"

Trần Trạch liền cũng đi theo tên này quan tướng hướng về trong hoàng thành đi, sau đó Trần Trạch nhìn lại, Thái Ung đã đáp lấy xe ngựa rời đi.

Tên kia quan tướng nghi ngờ nhìn Trần Trạch vài lần, Trần Trạch cũng là tốt cười hỏi "Thế nào có vấn đề sao "

Như vậy quan tướng lúng túng lắc đầu, bất đắc dĩ nói ra "Chẳng qua là cảm thấy vị đại nhân này quá tuổi trẻ."

Trần Trạch mỉm cười, nói ra "Tại hạ cũng không phải cái gì đại nhân, bây giờ vẫn là Thảo Dân một người, vị tướng quân này tùy tiện gọi ta Trần Trạch liền tốt."

Quan tướng không tự giác sờ mũi một cái, ai mà tin người a! Coi như hiện tại không có một quan nửa chức, trời mới biết lúc đi ra lại biến thành cái gì bộ dáng, hiện tại vẫn là không nên đắc tội tốt.

Kết quả là, cái kia quan tướng đối với Trần Trạch khịt mũi coi thường, cũng không nhiều lời.

Không bao lâu, hai người chính là đi vào một chỗ trước đại điện. Trên đại điện khắc lấy ba cái chữ to màu vàng, mặc dù nói là Phồn Thê, nhưng là Trần Trạch vẫn là nhận được chính tâm điện.

Chữ này viết chính nghĩa lắm nhien, tinh thần phấn chấn, Trần Trạch nhìn không khỏi tán thưởng nói ra "Vị tướng quân này, chữ này là người phương nào viết, nhất định chính là Đệ nhất danh gia a!"

Quan tướng đối với Trần Trạch xuyt một tiếng, nhỏ giọng nói với hắn "Bệ Hạ liền tại bên trong, chính người đi cùng thủ môn thị vệ thông báo đi! Còn có, cái này trên tấm bảng chữ viết, thể nhưng là Đương Kim Bệ Hạ viết."

Trần Trạch sững sờ, một hồi lâu không nói ra lời, cái này cùng hắn trong dự liệu cũng không quá tương xứng hợp, dù sao hắn trong tưởng tượng Hán Linh Đế coi như không bằng sách lịch sử, cũng không nên là có thể viết xuất như vậy chính tâm thành ý chỉ chữ người a!

Mặc dù nói Hứa Thiệu một phen nhượng Trần Trạch đối với Hán Linh Đế ấn tượng có chỗ đổi mới,

Nhưng là còn không có thay đổi đến lớn như vậy trình độ, tại Trần Trạch trong ý thức, Hứa Thiệu tối đa cũng chẳng qua là Hán Linh Đế nhằm chán thời điểm tiên phong thôi, thế nhưng là bây giờ nhìn lại tình huống có vẻ như không quá phù hợp a!

Trần Trạch ngay sau đó cũng không nghĩ nhiều, hiện tại còn không phải thể suy nghĩ nhiều như vậy thời điểm. Trần Trạch đi ra phía trước, chỗ này có hai tên thị vệ.

Có lẽ có người sẽ cho rằng hai tên tùy tùng Vệ Thái thiếu, nhưng là trên thực tế lại cũng không là như thế, những thứ này cũng chỉ là bên ngoài lực lượng, vụng trộm còn không biết có bao nhiêu bảo tiêu, đối với trong lịch sử vì sao ám sát một người Hoàng Đế như thế khó khăn nguyên nhân.

Trần Trạch đối với hai vị thị vệ chấp tay một cái, nói ra "Tại hạ Trần Trạch, hôm nay tôn Bệ Hạ chỉ dụ đến đây."

Cái này hai tên thủ vệ tự nhiên là biết việc này, cũng không có quá nhiều khó xử, bất quá cũng là làm theo phép nói "Không biết vị công tử này nhưng mang cái gì lợi khí "

Trần Trạch ngần ngại, sau đó gật gật đầu, đưa tay ra, nói ra "Cái này bao phục đồ vật bên trong người trước thu, sau đó nhưng có thể cần dùng đến." Tên kia thủ vệ ngược lại là bị Trần Trạch làm như vậy có chút gào to.

Hai người lại kiểm tra một phen Trần Trạch, chắc chắn chứ cũng không có mang theo đao kiếm mới cho đi, sau đó nhìn Trần Trạch đưa qua tới kỳ quái bao phục, hơi nghi hoặc một chút.

Trần Trạch đi vào đại điện, nơi này rất yên tĩnh, mấy bồn hoa cỏ, hoàng gia bàn đọc sách, hoàng gia giá sách, chỗ không xa có vẻ như còn có một cái giường lớn. Ừm, đích thật là tiêu chuẩn hoàng gia quy cách.

Trần Trạch đi về phía trước mấy bước, trong lòng của hắn phỏng đoán, chỗ này chính tâm điện, nhất định không phải Hoàng Đế tẩm cung, tối đa cũng bất quá là lâm thời chỗ nghỉ ngơi, nơi này ngược lại là càng giống Hoàng Đế xử lý chính vụ, văn phòng vị trí.

Trần Trạch khẽ ngẩng đầu, phía trước không xa một tủ sách lớn, có một tên người mặc màu đen Văn Long trường bào nam tử trung niên ngồi ở chỗ đó, đang xem lấy Trần Trạch.

Trần Trạch không tị huy, tự nhiên hào phóng khom mình hành lễ, nói ra "Thảo Dân Trần Trạch bái kiến Bệ Hạ."

Trung niên nam tử kia khẽ gật đầu, nói ra "Đứng lên đi!"

Trần Trạch đây mới là đứng lên, tại nam tử trung niên đánh giá hần thời điểm, Trần Trạch cũng là đang quan sát nam tử trung niên này.

Nam tử dung nhan cực kì anh tuấn, màu đen Văn Long trường bào thỏa đáng vừa vặn, bất quá sắc mặt người này có chút tái nhợt, nhìn qua không quá khỏe mạnh. Trần Trạch có lẽ đoán chừng một phen, người này hẳn là có khoảng tám thước đáng người, con mắt sáng ngời hữu thần.

Cứ như vậy ngồi, lại là có một cổ thượng vị giả uy nghiêm bá đạo, sau đó Trần Trạch nhìn lấy người này toàn bộ khí thế, không hiểu cảm thấy hơi có chút đại nho ý vị.

Trần Trạch há hốc mồm, đây cũng là Hán Linh Đế cùng hần trong tưởng tượng hoàn toàn không giống a! Cái kia thiên cổ nổi danh hôn quân lại là đáng dấp như thế anh tuấn tiêu sái như thế có tinh thần trọng nghĩa

Tốt a, Trần Trạch không thể không thừa nhận, người này là hần nhìn thấy Hán Linh Đế, Lư Hoành.

Lư Hoành đối với Trần Trạch nhìn hần, cũng không được đánh gãy, ngược lại là mặt mỉm cười, nhiều hứng thú nhìn lấy Trần Trạch, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám như thế trắng trợn nhìn lấy hần.

Trần Trạch một hồi lâu mới là kịp phản ứng, mình đã là hơn lễ, tranh thủ thời gian chấp tay xưng tội nói ra "Thảo Dân đắc tội, trông chờ Bệ Hạ thứ tội."

Hán Linh Đế cười ha ha, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu, nói ra "Không cần, trẫm cũng không trách tội Trần Khanh chỉ ý, chẳng qua là cảm thấy. . . Người xác thực rất thú vị."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Linh Đế chi tâm

Lư Hoành mỉm cười nhìn Trần Trạch, thân nhiên nói "Trẫm thực sự là nghĩ không ra người như thế tuổi còn nhỏ có năng lực gì nhượng Hứa Thiệu cùng Thái Ung hai người coi trọng như thế "

Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Thảo Dân cũng là kỳ quái Thái Ung tiên sinh cùng Hứa Thiệu tiên sinh vì sao như thế thương thức Thảo Dân, Thảo Dân hoàn toàn không có công tích, hai không xuất thân, có tài đức gì a!"

Lư Hoành nhin không được cười lên, sau đó nhân nhặt gật đầu, cười nói "Người nói không sai, nhưng là trẫm vẫn là nhìn ra đến, chỉ sợ người tiểu tử này không phải là bởi vì còn lại cái gì, cũng là bởi vì trượng này biết ăn nói miệng "

Trần Trạch bỗng nhiên gật gật đầu, cung kính hồi đáp "Bệ Hạ nói rất." Trần Trạch cảm thấy mình trả lời cũng không có vấn đề.

Thế nhưng là Lư Hoành khi nghe thấy Trần Trạch sau đó, lập tức biến sắc, không nhịn được nhìn lấy Trần Trạch nói ra "Người như thế hoa ngôn xảo ngữ, cũng là giọt nước không lọt, quả nhiên là đem trẫm xem như đồ dân đối đãi hay sao "

Trần Trạch há hốc mồm, chưa kịp phản ứng, Lư Hoành đến cùng là vì sao đột nhiên biến sắc, đành phải khom người nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Thảo Dân cũng không ý này."

Lư Hoành cũng là đột nhiên giận tím mặt, quát "Người như thế thị tình tiểu dân, hẳn là lại dám xem thường trẫm uy nghiêm, khi quân vông thượng sao "

Trần Trạch xấu hổ, là thật xấu hổ, mồ hôi lạnh đã là ướt đầm phía sau lưng của hần, cùng lúc đó, Trần Trạch cũng là có lẽ thăm dò rõ ràng Lư Hoành ý tứ, Lư Hoành còn không phải thế gọi hần ăn ngay nói thật, không nên cùng hần vòng quanh sao

Trần Trạch mồ hôi đầm đìa, thật sự là không làm rõ ràng được cái này Hoàng Đế đến cùng là làm loại nào a! Thật sự là không hiểu thấu, không hiểu thấu a! Trần Trạch nhưng cũng không dám may mắn có chỗ biểu thị, chỉ có thể miễn cưỡng cười, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Thảo Dân tuyệt không dám khi quân vông thượng, mọi Bệ Hạ minh giám."

Hán Linh Đế bỗng nhiên sắc mặt lại biến ôn hòa, mỉm cười nhìn Trần Trạch, cười nói "Trần Khanh trước mắt thật không dám khi quân võng thượng" Trần Trạch đối với Hán Linh Đế thói quen thật sự là im lặng, đoán không ra a! Tranh thủ thời gian gật đầu đáp ứng.

Lưu Hoành nhẹ nhàng gật đầu, cười nói "Như thế rất tốt, như vậy trăm hỏi người mấy vấn đề, người thì trả lời!"

Trần Trạch chấp tay một cái, không dám may mắn lãnh đạm, bây giờ người là đao thớt, ta là thịt cá, chỉ có thể như thế nén giận. Cái này Hán Linh Đế đừng bảo là chỉ có mấy vấn đề, cho dù là mấy trăm, mấy vạn cái vấn đề hắn cũng không dám không trả lời a!

Sau đó Lưu Hoành không nói thì đã, một lời kinh người, nếu là mỉm cười nhìn Trần Trạch, sau đó mở khẩu hỏi "Không biết Trần Khanh nhưng biết trăm là cái hôn quân"

"Ừm! ... Ừm" Trần Trạch đầu tiên là không tự chủ được ừm một tiếng, sau đó đột nhiên kịp phản ứng, người hỏi ta thật không biết người hôn quân cái gì đồ chơi biến thái a!

Trần Trạch trong lúc nhất thời cứ nói không biết trả lời như thế nào, Trần Trạch trong nội tâm đối với Hán Linh Đế Lưu Hoành ấn tượng, nhưng không phải là hôn quân một cái sao, nhưng là tại sao có thể quang minh chính đại tại người ta trước mặt nói loại lời này, người ta là Cửu Ngũ Chi Tôn, tùy tiện liền để người lên Thiên đường a!

"Ừm" Lưu Hoành lạnh nhạt ừm một tiếng, sắc mặt lại một lần nữa biến ảo, lạnh giọng nói ra "Trần Khanh chẳng lẽ không đáp lại được sao"

Trần Trạch phía sau đã ướt đầm, cung thân, nhưng cũng không dám ngẩng đầu trực diện Hán Linh Đế, cái này Lưu Hoành ánh mắt thật sự là quá sắc bén. Cái này khiến Trần Trạch cũng là nhẹn không được oán thán, cái này Lưu Hoành ở đâu giống như là một người tham tiền háo sắc Hoàng Đế a! Như thế ánh mắt sắc bén, phải nghịch thiên đều.

Hán Linh Đế Lưu Hoành nhìn Trần Trạch thật lâu không nói, giống như là kiên nhẫn làm hao mòn hầu như không còn, lạnh giọng nói ra "Tốt, không đáp lại được cũng vậy! Người tới, đem người này kéo ra ngoài chém..."

Tại Lưu Hoành chém chữ nói ra một nửa, Trần Trạch tại cũng là không cách nào nhẫn nại, Trần Trạch đứng thẳng người, ánh mắt sáng ngời hữu thần nhìn lấy Hán Linh Đế, người ta đều muốn cạo chết người, còn nhẫn nại như vậy làm gì, nói nhiều chính là lên.

Trần Trạch chấp tay, sau đó biểu hiện trên mặt lạnh nhạt, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Thảo Dân nói ra suy nghĩ của mình." Hán Linh Đế tựa hồ kinh ngạc nhìn Trần Trạch một chút, cũng là không có tiếp tục nói hết.

Trần Trạch khẽ gật đầu, nói ra "Thảo Dân cùng Bệ Hạ gặp nhau bất quá trong chớp lát, làm thế nào biết Bệ Hạ đến cùng phải hay không hôn quân,

Mà lại thiên hạ bách tính mặc dù đều nói Bệ Hạ ngu ngốc, nhưng là đều không có thể gặp nhau tại Bệ Hạ, cho nên Thảo Dân cũng không dám gạt bừa. Thảo Dân kết bạn với Bệ Hạ chưa lâu, như thế nào hiểu nhau, cho nên Thảo Dân bây giờ không biết Bệ Hạ có hay không vì hôn quân!"

Kỳ thật Trần Trạch đây là cũng đang đánh cược, dù sao Trần Trạch vừa rồi lời nói này, như quả nhiên là một vị bạo ngược chi quân nghe thấy, vậy thì tuyệt đối không phải cười ha ha, mà là cười lạnh nói "Người cái này dân đen nhưng không phải liền là nói trăm không được dân tâm, Đệ nhất hôn quân sao, người tới, kéo ra ngoài chém..."

Nhưng là Hán Linh Đế nghe vậy lại là mỉm cười, tựa hồ là đang suy nghĩ cái gì, một hồi mới là mở miệng nói ra "A, tình xảo ngữ diệu, cũng vậy, trăm còn có mấy vấn đề, nhìn người trả lời như thế nào"

Nhắc tới cũng là kỳ quái, Trần Trạch đang bị Hán Linh Đế hù dọa sợ sau đó, giờ phút này hồi phục sau đó, lại là tinh thần sung mãn, không chút nào cảm giác khiếp sợ, Trần Trạch tự tin nói "Bệ Hạ xin hỏi."

Lưu Hoành trông thấy Trần Trạch như vậy phong khinh vân đạm biểu lộ, cũng là mấy vị khó chịu, thân nhiên nói "Tốt, nếu là trả lời không xuất ra, hoặc là trăm không hài lòng, tiếp theo để cho người ta đem người kéo ra ngoài chém."

Trần Trạch một trận ác hàn, cái này quả nhiên là một người buồn nôn Hoàng Đế, thế mà như thế thích hù dọa người, thế nhưng là Trần Trạch cũng liền chỉ dám ở trong lòng đầu đen rau muống vài câu, căn bản không dám oán giận a!

Trần Trạch chấp tay một cái, hồi đáp "Thảo Dân minh bạch."

Hán Linh Đế nhẹ nhàng gật đầu, tựa hồ là nói một mình nói ra "Thiên hạ này vẫn là Đại Hán thiên hạ sao"

Trần Trạch biến sắc, cái này Lưu Hoành quả nhiên là đáng giận, lại là làm khó dễ như vậy người Trần Trạch biết được, cái này Hán Linh Đế tựa hồ là làm bầm bầu bừa lời nói, nhưng không phải là Hán Linh Đế vấn đề sao!

Trần Trạch suy tư một phen, sau đó vuốt vuốt mạch suy nghĩ, mở miệng nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Thảo Dân cảm thấy, thiên hạ này vẫn như cũ là Đại Hán thiên hạ."

Sau đó Trần Trạch liền phát hiện hắn vừa mới nói xong, Lưu Hoành lập tức hai mắt tỏa sáng, không phải loại kia ánh mắt tán thưởng, mà là mang theo hàn ý cùng sát khí hung quang!

Trần Trạch lắc một cái đầu, không dám thở mạnh nói "Nhưng là, thiên hạ luôn luôn không thiếu được một số người, tự cho là vì một phương hào cường thế lực, liền có thể cùng Bệ Hạ chống lại, từ đó nắm lấy một phương quyền lợi lấy cát cứ, không tuân theo Hán Hoàng chi mệnh, như thế tội ác tày trời hạng người, tội lỗi đáng chém!"

Sau đó Trần Trạch lại một lần trông thấy Hán Linh Đế mắt sáng lên, lần này cũng không phải ánh sáng Thiểm Thiểm sát khí ánh mắt, mà là chân chính có một tia thường thức.

Trần Trạch có chút chấp tay, biểu thị mình đã trả lời xong tất. Hán Linh Đế gật gật đầu, sau đó trầm mặc, nhìn ra được, người này đang tự hỏi.

Trần Trạch trong lòng cũng là kỳ quái, cái này Hán Linh Đế khôn khéo dị thường, thế nào cũng không thể nào là trong lịch sử như vậy ngu ngốc Hoàng Đế, thế nhưng là vì sao lại biến thành lịch sử ghi chép loại nào đâu

Chẳng lẽ là xuyên qua hiệu ứng hồ điệp, Trần Trạch khề lắc đầu, hẳn biết rõ, hẳn hiện tại một số tiểu động tác căn bản cải biến không được lịch sử, lịch sử như trước đang nở quỹ đạo trên.

Một hồi lâu, Hán Linh Đế mới là mỉm cười, nhàn nhạt mở miệng nói ra "Không tệ, Trần Khanh nói có lý, nhưng là, trăm vẫn là muốn hỏi ngươi, chứ phương cách cục, bách tính khó khăn, nhân gian chi ác, đến cùng là người phương nào chi sai, nên như thế nào luận xử!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: 1 trận đánh bạc

Đối với Lưu Hoành nói ra vấn đề, Trần Trạch mặc dù là chỉ Đề nhất, nhưng là cũng không phải là hoàn toàn không chuẩn bị, vừa rồi hắn trả lời thời điểm liền đã đoán được Lưu Hoành chỉ sợ là hội tìm hiểu nguồn gốc tiếp tục vấn đề.

Trần Trạch cười nhẹ gật đầu, càng có vẻ tự tin, nói ra "Thiên hạ họa, tội không ở đây ngươi ta, không được tại Bệ Hạ, không ở chỗ người trong thiên hạ."

Lưu Hoành không khỏi cau mày một cái, lạnh giọng hỏi "Không ở chỗ trăm, không ở chỗ người trong thiên hạ, cái kia ở chỗ ai, chẳng lẽ lại là lão thiên muốn diệt vong ta Đại Hán hay sao."

Trần Trạch khề lắc đầu, giải thích nói "Bệ Hạ khả năng hiểu lầm Thảo Dân chi ý, hôm nay thiên hạ tai họa, Đại Hán nguy hiểm, không ở chỗ người, mà ở chỗ chế, ngày xưa Thương Ương cải chế mà Tần Quốc nhất thống Lục Quốc, hôm nay Đại Hán quy chế cũng là nguy cơ cho phép. Chỉ có cải chế biến pháp mới có thể cường quốc."

Lưu Hoành lạnh nhạt hừ một tiếng, cười nói "Chẳng lẽ lại là có dễ dàng như vậy, đơn giản như vậy, cái kia trăm đúng hay không chỉ cần phong ngươi một người đại tướng quân, một người thừa tướng, đem thiên hạ quyền lực giao cho ngươi, liền có thể chấn hưng Đại Hán, thực sự là chê cười." Lưu Hoành trào phúng.

Trần Trạch không dám sinh khí, cũng không có chút nào sinh khí, mà là mỉm cười thần nhiên, nói ra "Không được, Bệ Hạ lời ấy sai rồi, Thảo Dân bất quá là đưa ra trong lòng ý kiến, kỳ thật cũng không vượt qua chi ý."

Lưu Hoành lập tức không vui nói ra "A, nguyên lai ngươi vừa mới nói bất quá là nói nhảm, đã ngươi chỉ là ăn không mà nói, lời ấy bất quá nói ngoa phẩy ngữ, như thế qua loa, chẳng lẽ giấu cột trăm vô năng sao "

Trần Trạch xấu hổ, cái này Hán Linh Đế cực kỳ sắc bén a! Động một chút lại gây sự tình, sau đó hít sâu một hơi, tiếp tục nói "Vừa rồi Bệ Hạ nói, thực sự nhượng Thảo Dân sợ hãi, Thảo Dân cũng không ý này, thiên hạ đại quyền ở chỗ Bệ Hạ, Thảo Dân bất quá là xé ra bản thân một phen kiến giải, cất lấy còn tại ở Bệ Hạ."

Lưu Hoành lạnh lùng nhìn Trần Trạch một chút, nói ra "Cái kia Trần Khanh nói ý gì chẳng lẽ ngầm phúng ta Đại Hán cơ nghiệp. Phúng trăm vô năng" Lưu Hoành ngữ khí mang theo một tia trêu tức, nhượng Trần Trạch thẳng đỏ mặt hơi lạnh, cũng là phi thường im lặng. Trần Trạch thật sự chính là muốn nói cho Hán Linh Đế, cái này Đại Hán nếu không có chuyện ngoài ý muốn, nhất định vong không thể nghi ngờ, nhưng là thật không dám nói a!

Àch, lời nói mới rồi cùng ta hoàn toàn không có quan hệ... Trần Trạch chỉ có thể chính mình oán thầm, cái này Hán Linh Đế quả nhiên là tức chết người không đền mạng, nắm chắc Trần Trạch bím tóc không buông tay, Trần Trạch cũng là rất khó chịu a!

Trần Trạch cười khổ hồi đáp "Tiền Tần chi Tần Quốc biến pháp, chính là trong nước ổn định, Quốc Quân Hiền Năng, mà lại thiên hạ náo động, thiên hạ

nhất thống chiêu hướng phát triển."

Hán Linh Đế cau mày, gắt gao nhìn lấy Trần Trạch cũng không nói lời nào, Trần Trạch tiếp tục nói "Nhưng là hôm nay thiên hạ mặc dù nhìn như thái bình, nhưng là Đại Hán mấy trăm năm tệ nạn kéo dài lâu ngày đã lâu, các lộ chư hầu hào cường đều chiếm một phương, mất không tôn thượng, đã có chiếm đất làm vua chi xu thế, đây là biến pháp chi thứ nhất lực cần."

Lưu Hoành nhìn xem Trần Trạch, đột nhiên thở ngum khí, lại nhìn xem bên cạnh Long Ý bức tranh trụ, nói một mình nói ra "Như thế nói đến, Đại Hán mạnh khó càng thêm khó trầm lại nên làm như thế nào đâu "

Trần Trạch chấp tay một cái, hồi đáp "Khởi bẩm Bệ Hạ, Đại Hán nguy hiểm ở chỗ chế độ, chỉ có biến pháp có thể giải nạn lo, nhưng là bây giờ vèn vèn biến pháp đã là hay sao, bây giờ biến pháp lực cần nặng nề, trừ phi là có thể đem rất nhiều phản nghịch, hào cường thế gia vọng tộc từng cái bài trừ, sau đó thực hành biến pháp, Đại Hán chấn hưng ở trong tâm tay."

Trần Trạch cũng không biết mình vì sao không hiểu thấu mà nói xuất lời nói này, Trần Trạch chỉ là tại Hán Linh Đế tiếng thở dài bên trong cảm giác được Hán Linh Đế nồng đậm không cam lòng.

Hắn bỗng nhiên hơi nghi hoặc một chút, lịch sử đến cùng là cái gì, hắn cũng không biết nói ra đến cùng là kết quả như thế nào, nhưng là hắn vẫn là không có nịnh xuông nói ra.

Mặc dù Trần Trạch cảm thấy Lưu Hoành biểu lộ quá sắc bén, nhưng là không hề nghi ngờ, Hán Linh Đế anh tuấn tiêu sái, có được rất cường đại sức cuốn hút. Mà lại Trần Trạch đứng là cảm giác được Hán Linh Đế nghiêm túc.

Vừa rồi những cái kia, có lẽ thoát nhìn như là làm khó dễ, nhưng là Trần Trạch minh bạch, đây chẳng qua là thăm dò, mặc dù Trần Trạch không đáp lại được khả năng thật kéo ra ngoài chém Nhưng là đó là bởi vì Trần Trạch năng lực không đủ, Hán Linh Đế không cần năng lực thiếu thốn người.

Nghe Trần Trạch lời nói, Hán Linh Đế tựa như đột nhiên đẩy lên hi vọng, nói ra "Trần khanh còn có biện pháp nào "

Trần Trạch chấp tay đáp "Khởi bẩm Bệ Hạ, hôm nay thiên hạ tệ nạn kéo dài lâu ngày đã sâu, nếu muốn từng cái phá giải cực kỳ khó khăn, chỉ có một bước đem rất nhiều nguy cơ dẫn xuất, mới có thể dốc hết sức tiêu trừ, như thế một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, Đại Hán hưng thịnh, đây là trước phá sau lập."

"Trước phá sau lập, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã..." Hán Linh Đế thì thầm hồi lâu, bỗng nhiên xúc động thở dài nói "Trần khanh, trẫm cũng không gát người, vừa rồi đều là trẫm chi thăm dò, vào ngay hôm nay biết Hứa Thiệu biết người tên a! Tốt một cái tu chính người trong thiên hạ a!"

Đối với Hán Linh Đế khích lệ, Trần Trạch tự nhiên là tiếp nhận, đều trang bức đến loại trình độ này, còn khiêm tốn cái gì sức lực a!

Hán Linh Đế nhìn xem Trần Trạch, lại phối hợp chuyển hai vòng, sau đó nói "Cái kia theo Trần khanh chi ý, trong lòng còn có lập kế hoạch "

Trần Trạch có chút chấp tay, hồi đáp "Thiên hạ đại thế, nguyên do loạn mà tới thái bình, nguyên do thái bình cuối cùng loạn thế, biến hóa vô cùng, thì thôi nắm lấy, chỉ có đi một bước nhìn một bước, Thảo Dân cũng không lập kế hoạch, bất quá Thảo Dân tuy không lập kế hoạch, lại có chút ý nghĩ."

Lưu Hoành vui vẻ gật đầu, nói ra "Nhanh chóng nói tới."

Trần Trạch gật gù đầu, sau đó đáp "Nếu là quả thật phải trước phá sau lập, hai điểm vì đó nhất định phải, một là Bảo Hoành trừ! Hai là bảo hộ biên cương. Mặc dù thời gian ngắn nguy cơ bộc phát, thiên hạ hỗn loạn, như hoàng tử tại, Đại Hán tự nhiên chấn hưng. Bảo hộ biên cương, chính là Ngoại Tộc làm hại không cạn, nếu là muốn trước phá sau lập, trung nguyên nhất định chiến loạn phân tranh, chỉ có hộ vệ biên cương an ổn, mới vừa có Đại Hán hưng thịnh."

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Không tệ, Trần khanh nói có lý." Sau đó Lưu Hoành cô tịch nhìn chung quanh một chút, nói ra "Thiên hạ này tận tường rằng trẫm là mặt nói hôn quân, nhưng là ai có biết trẫm thật sự là hữu tâm vô lực, mặc dù muốn vì mà không thể vì, hôm nay thiên hạ đại thế ở đâu vẫn là trẫm có thể hoàn toàn khống chế. Nếu là trẫm cái này vô đạo hôn quân, có thể đổi được Đại Hán trăm năm an ổn, ngược lại cũng đáng được..."

Trần Trạch nghe vậy trẫm mặc không nói, nhưng là trong lòng đối với tại Hán Linh Đế hình tượng thay đổi rất nhiều.

Hán Linh Đế ngừng lại, thở ngum khí, tiếp tục nói "Là năm ngoài, trẫm hạ lệnh tra cừ thiên hạ loạn quan người, thế nhưng là vì đó thế nhưng, cái này mười ba châu, trừ Hoàng thành phụ cận mấy châu, thiên hạ mười ba châu thế mà đã có một nửa không tuân theo thánh chỉ, đây không phải trẫm không lòng dạ nào hưng quốc, thật sự là bất lực cứu quốc a!"

Hán Linh Đế không biết là thở dài là bất đắc dĩ vẫn là bức tức, Trần Trạch không rõ ràng lắm, nhưng là Trần Trạch trong lòng Hán Linh Đế hình tượng hoàn toàn cải biến. Cải biến sau đó hình tượng vì tướng mạo anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng. Ngực có chí lớn hướng, muốn chấn hưng Đại Hán, đối xử mọi người cũng không tệ lắm... Trần Trạch mới vừa nói những lời kia, nếu như bị trong lịch sử một ít Hoàng Đế biết, chỉ sợ lập tức liền là kéo ra ngoài chém, nhưng là bây giờ Lưu Hoành cũng là nghe được say sưa ngon lành, cái này thật sự là không được a!

Trần Trạch có chút chấp tay một cái, nói với Hán Linh Đế "Khởi bẩm Bệ Hạ, Thảo Dân nói, bất quá là một người tư tưởng, một người Lam Đồ, đến cùng như thế nào cũng là cần nghiệm chứng, đây cũng không phải là một trò chơi, cũng không phải trò đùa, đây là một trận việc quan hệ Đại Hán hưng thịnh đánh bạc, hết thảy đều ở Bệ Hạ lựa chọn bên trong."

Lưu Hoành há hốc mồm, thật lâu không nói, qua một hồi lâu, mới là tự lẩm bẩm "Thật là một trận đánh bạc sao "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Kỵ binh chi hưng

"Có lẽ vậy!" Lưu Hoành âm thầm thở dài.

Trần Trạch ý tứ mặc dù mập mờ, nhưng là cũng là rất rõ ràng, Đại Hán bây giờ nhìn như thái bình, nhưng là đã sớm nguy cơ trùng trùng, chỉ có biến pháp cơ hội, như không như thế, có lẽ, Đại Hán sau đó, càng phát ra suy yếu, cho đến hư ảo.

Trần Trạch bỗng nhiên tiến lên một bước, đối với Lưu Hoành chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, giàu Quốc Cường Bình, phục hưng Đại Hán không phải một ngày kể sách, trông chờ Bệ Hạ bàn bạc kỹ hơn. Ừm, Thảo Dân hôm nay tới đây, cũng là mang một ít vật, không biết Bệ Hạ có hay không có hứng thú nhìn qua "

Lưu Hoành đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó trông thấy Trần Trạch trên mặt có phần có một ít nụ cười quỷ dị, trong lòng run lên, gật gật đầu, nói ra "Trần khanh nhanh chóng đem vật này truyền lên."

Trần Trạch có chút chấp tay nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, vật này chính ở ngoài điện thị vệ chỉ thủ, Bệ Hạ trực tiếp truyền lệnh liền có thể."

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Người tới, đem vừa rồi Trần khanh chỗ mang theo chỉ vật trình lên."

Lập tức ngoài điện thị vệ là đi vào trong điện, hai tay đem Trần Trạch vừa rồi cầm bao phục trình đi lên.

Hán Linh Đế nghi hoặc nhìn lấy cái túi xách kia phục, đem bao phục sau đó, phóng tới ngồi lên, nói ra "Đây là cái gì "

Trần Trạch chỉ là mỉm cười, cũng không đáp lời, Lưu Hoành phối hợp đem bao phục mở ra, bên trong là mấy khối khối sắt, cùng mấy sợi dây thừng, Lưu Hoành há hốc mồm, có chút im lặng nói ra "Trần khanh, đây là vật gì vì gì cổ quái như vậy mà lại có vẻ như không có cái gì Huyền Cơ đi!"

Đối với Hán Linh Đế biểu lộ, Trần Trạch tự nhiên là trong dự liệu, cái này sắt móng ngựa cùng bàn đạp, đúng là nhìn bề ngoài xấu xí, nhưng là bọn chúng có thể đưa đến tác dụng lại là không như bình thường.

Trần Trạch chấp tay một cái, mở miệng đáp "Khởi bẩm Bệ Hạ, vật này mặc dù nhìn đơn giản, nhưng là công hiệu quả chỉ sợ là Bệ Hạ khó có thể tưởng tượng, nếu là có thể dùng tốt vật này, có lẽ cũng có thể trở thành Đại Hán hưng thịnh một trong mấu chốt."

Lưu Hoành kinh ngạc nhìn lại, cái này tiểu đồng Tây Bình bình không có gì lạ, lại là có như thế hiệu dụng Lưu Hoành kinh ngạc nói ra "Vật này lại lợi hại như thế "

Trần Trạch cười nói "Khởi bẩm Bệ Hạ, vật này chỉ năng, cho Thảo Dân nói từ từ một phen. Cái này tiểu Hắc khối sắt tên là bàn đạp, nhìn như thường thường không có gì lạ, cũng là có cực lớn hiệu quả dùng, có thể tăng lên ta Đại Hán quân đội chi chiến lực."

Hán Linh Đế nghe vậy khẽ giật mình, Trần Trạch cũng không chậm trễ, tiếp tục nói "Không biết Bệ Hạ nhưng biết vì sao bây giờ Đại Hán cùng Ngoại Tộc tác chiến, cuối cùng không cách nào vào tay vị trí chủ đạo."

Lưu Hoành nhíu mày suy tư một phen, sau đó trầm giọng nói ra "Chẳng lẽ tại kỵ binh phía trên "

Trần Trạch bỗng nhiên cười nói "Không tệ, Bệ Hạ nói không sai, chính là kỵ binh, Đại Hán kỵ binh tuy mạnh, nhưng là đếm lượng không nhiều, bởi vì đối với cưỡi ngựa yêu cầu khá cao, nhưng là Ngoại Tộc thuật cưỡi ngựa thành thạo, cả ngày cùng ngựa làm bạn, cho nên tại thảo nguyên tương chiến, thế yếu không nhỏ. Từ Vũ Đế Bệ Hạ thời gian vệ đại tướng quân, Quán Quân Hầu thống soái đại quân, đếm bại Hung Nô, sau đó cùng Ngoại Tộc chi chiến, lại không như thế cường thịnh."

Hán Linh Đế cau mày một cái, sau đó nhìn Trần Trạch, nói một mình nói ra "Cái này trăm ngược lại là minh bạch, thế nhưng là... Cái này bàn đạp đến cùng là như thế nào "

Trần Trạch khẽ gật đầu, đáp "Cái này bàn đạp mặc dù bề ngoài xấu xí, nhưng là nếu là có thể đem lắp đặt tại trên yên ngựa, lại là có thể cực lớn đề cao cưỡi ngựa chi tiện lợi, từ đó kỵ binh chiến lực tăng lên, cũng là có thể đề cao thật lớn ta Đại Hán kỵ binh số lượng, từ đó tại góc độ nào đó đạt tới cường thịnh quả quá."

Hán Linh Đế nhìn lấy bàn đạp biểu lộ cũng là càng ngưng trọng thêm, sau đó lại nhìn lấy cái kia sắt móng ngựa, nói ra "Vậy cái này tiểu Hắc khối sắt lại là

vật gì "

Trần Trạch cũng không được tại đánh cái gì thờ mạnh, trực tiếp chính là giải thích nói ra "Vật này tên là sắt móng ngựa, mọi người đều biết, bây giờ kỵ binh tiêu hao rất nhiều, nếu là chiến mã thời gian dài chạy, là dễ dàng dẫn đến chiến mã hao tổn, thế nhưng là cái này sắt móng ngựa đính tại trên vó ngựa, mà có thể có thể được móng ngựa không dễ tổn thất, chiến mã thời gian dài chạy cũng sẽ không tạo thành quá lớn ảnh hưởng."

Lưu Hoành lông mày xiết chặt, sau đó có chút trang trọng nói ra "Hai thứ đồ này... Nhìn như đơn giản, nhưng là đưa đến hiệu quả cũng là không phải bình thường, quả nhiên bình thường chi vật chưa hẳn bình thường chi dụng."

"

Trần Trạch có chút chấp tay, đáp "Bệ Hạ nói rất."

Hán Linh Đế ngẩng đầu nhìn Trần Trạch, mặt mỉm cười, thân nhiên nói "Hai thứ đồ này thế chỗ không nghe thấy, chỉ sợ là Trần Khanh chính mình chế đi "

Trần Trạch sững sờ, tiếp theo khẽ gật đầu.

Lưu Hoành cười nói "Cũng là may mắn Trần Khanh vì trầm sử dụng, nếu là Trần Khanh vì nghịch, quả thật là đáng sợ."

Trần Trạch khoe miệng hơi rút, Lưu Hoành lời này thật sự chính là, làm cho người ta không nói được lời nào đều, Trần Trạch tranh thủ thời gian lắc đầu giải thích nói ra "Thảo Dân tuyệt không ý này, đối với Đại Hán trung thành tuyệt đối, Bệ Hạ minh giám!"

Hán Linh Đế phối hợp gật gật đầu, nói ra "Ừm, trầm minh bạch, bất quá Trần Khanh cũng không cần từ Trần Thảo Dân, Thảo Dân, Thảo Dân, như khắp thiên hạ đều là Trần Khanh như vậy Thảo Dân, trầm cũng đúng yên tâm"

Trần Trạch còn chưa kịp phản ứng, cũng là trông thấy Lưu Hoành nói một mình nói ra "Liên coi người là đến mua quan đi! Ừm, hai thứ đồ này trầm liền định giá 1000 vạn quan, cho người một người Tả Trung Lang Tướng đi!"

Trần Trạch mặt đều lục, cho quan có thể a! Quan này cũng đủ lớn, Tả Trung Lang Tướng a! Mặc dù nói số một số hai không tính là, nhưng là tuyệt đối cao cấp võ quan, Trần Trạch muốn mở miệng cự tuyệt, Hán Linh Đế tự nhiên là không cho phép cự tuyệt, tự mình nói ra "Người tới, mô phỏng chỉ, Trần Khanh cư công chí vĩ, ban thưởng Tả Trung Lang Tướng!"

Trần Trạch há hốc mồm, biết giờ phút này hẳn đã là không cho cự tuyệt, Hán Linh Đế mặc dù nhưng lúc này cũng không có nói Trần Trạch dùng tiền mua quan, nhưng là vừa rồi như vậy vang, ngoài điện thị vệ tự nhiên là nghe được nhất thanh nhị sở, nghĩ đến không cần bao lâu, Trần Trạch đại danh liền sẽ vang vọng toàn bộ thành Lạc Dương...

Bất quá Trần Trạch suy nghĩ kỹ một chút, cũng là minh bạch Hán Linh Đế ý nghĩ, đây là một loại ủng hộ, cũng là cũng là một loại bảo hộ. Hán Linh Đế cần cho Trần Trạch địa vị tương đối cao, mới có thể phát huy Trần Trạch tài năng, nhưng là hiện tại Trần Trạch cũng không có cái gì công lao, căn bản là không có cách chờ tại cao vị phía trên, Hán Linh Đế cũng chỉ có dùng phương pháp như vậy.

Người ta mặc dù không phục, nhưng là cũng không có cách nào a! Trần Trạch tiêu xài 1000 vạn quan, không thuận theo người cũng tới...

Tốt a, Trần Trạch miễn cưỡng tiếp nhận kết quả này. Đối với Hán Linh Đế chấp tay một cái, nói ra "Vi Thần đa tạ Bệ Hạ!"

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, ngữ trọng tâm trường nói ra "Hi vọng Trần Khanh cũng có thể minh bạch trầm khổ tâm a!"

Trần Trạch chấp tay không nói, sau đó, Hán Linh Đế cười nói "Thôi, theo trầm đi ra xem một chút cái này sắt móng ngựa, bàn đạp đến cùng như thế nào đi!"

Trần Trạch đi theo Hán Linh Đế đi ra ngoài, Hán Linh Đế trực tiếp gọi người dắt tới một con tuần mã, sau đó gọi tới thợ thủ công.

Thợ thủ công tại Trần Trạch chỉ đạo phía dưới, không bao lâu chính là lắp đặt tốt cái này lọng trang bị.

Lưu Hoành nhiều hứng thú muốn thử một lần, thị vệ bên cạnh cũng là ân cần giữ chặt Lưu Hoành, sau đó trực tiếp lên ngựa, chạy hai vòng.

Thị vệ sau khi xuống ngựa, kinh ngạc nói cho Hán Linh Đế "Khởi bẩm Bệ Hạ, vật này thật sự là quá mức thần kỳ, Vi Thần trước đó thuật cưỡi ngựa mặc dù còn có thể, nhưng lại không thể huy sai tự nhiên sử dụng binh khí, bây giờ giẫm lên cái này bàn đạp, chỉ sợ là như đất bằng bình thường."

Hán Linh Đế hài lòng gật đầu, nói ra "Trần Khanh quả nhiên không nói ngoa, ngày sau nếu là ở bên ngoài mở rộng, ta Đại Hán chi kỵ binh cũng là có thể rong ruổi thiên hạ."

Trần Trạch có chút chấp tay, nói ra "Bàn đạp sắt móng ngựa giá cả tiện nghi, đúng là nhà ở du lịch chi thiết yếu lương phẩm..."

Ps, ừm, quân hôm nay đi lấy chứng nhận tốt nghiệp, sau đó đủ loại đủ loại, hôm nay chỉ có canh một, xế chiều ngày mai lên đề cử, bảy Thiên Quân nhất định sẽ cố gắng đổi mới.

Còn có, có lẽ có người sẽ đối với quân đối với nhân vật bình xét cấp bậc không hài lòng, nhưng là quân ở đây nói cho chư vị, quân trong mắt là không có cái gì cao võ thế giới cùng đề võ thế giới, trên cơ bản tất cả võ hiệp nhân vật chính đều là Ngũ Tinh cấp (Vi Tiểu Bảo loại này ngoại trừ), sau đó

nhân vật khác cứ thế mà suy ra.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Hệ thống nhiệm vụ

Trời chiều lặn về phía tây, một mảnh Vân Thái nhiễm hồng nhan.

Trần Trạch dặm chân đi xuất cung môn, vừa rồi Lưu Hoành xem hết Trần Trạch sắt móng ngựa, bản đạp sau đó, lại giữ lại Trần Trạch ăn xong cơm tối, Trần Trạch đây mới là rời đi cửa cung mà xuất.

Cái này đi xuất cung môn một đường, Trần Trạch cũng là cảm giác được trong lịch sử Hoàng Đế hưởng thụ, cái này Hoàng thành hoàng cung, nói là tại thành Lạc Dương bên trong, kỳ thật ba phần tư thành Lạc Dương đều là thuộc về hoàng cung. Nói cách khác, lớn như vậy thành Lạc Dương, trên cơ bản đều là Hoàng Đế hậu hoa viên.

Cái gì chơi a! Ăn đó a! Nữ nhân a! Cái gì cần có đều có, cũng khó trách trong lịch sử hôn quân đếm mãi không hết, cái này hoàn toàn là dụ hoặc phạm nhân tội a!

Ách, đương nhiên, Trần Trạch cũng không ý tưởng này, Trần Trạch vừa đi ra khỏi cửa cung, còn chưa kịp làm gì, trong óc chính là vang lên hệ thống quân thanh âm.

Hệ thống Quân Y cũ là cẩn thận tỉ mỉ âm sắc nói ra "Tích! Hệ thống nhắc nhở ký chủ, thành công mở ra Siêu Đại Hình thời gian dài liên hoàn nhiệm vụ chính tuyến —— cứu vớt hán đế quốc!"

Trần Trạch không khỏi sững sờ, bất quá bởi vì sớm đã là tiếp nhận nhiều lần, lập tức chính là kịp phản ứng, hệ thống quân tiếp tục nói "Chúc mừng ký chủ thành công hoàn thành vòng thứ nhất nhiệm vụ —— thu hoạch Lưu Hoành tín nhiệm!"

Trần Trạch cau mày một cái, nghi vấn hỏi "Hệ thống quân, nếu đây là vòng thứ nhất nhiệm vụ, cái kia vòng thứ hai đâu "

Hệ thống quân bình tĩnh hồi đáp "Nhiệm vụ này vụ cũng không cụ thể nhiệm vụ, nhưng là hệ thống hội căn cứ ký chủ hoàn thành tình huống tự động cho điểm đến chắc chắn chứ ký chủ có hay không hoàn thành nhiệm vụ!"

Trần Trạch bưng tỉnh đại ngộ gật đầu, sau đó mang trên mặt xảo trá ý cười nói ra "Như thế rất tốt, bất quá, hệ thống quân, nếu là hoàn thành nhiệm vụ, đúng hay không có ban thưởng gì a "

Hệ thống quân tích một tiếng, sau đó hồi đáp "Căn cứ ký chủ hoàn thành vòng thứ nhất tình huống, ký chủ có thể đạt được hệ thống ban thưởng chi tạp vật định hướng Trung Cấp rút thưởng quyền hạn *2."

Trần Trạch lập tức hài lòng gật đầu, nói ra "Tốt, bản ký chủ ban đêm lại đến rút thưởng!"

Trần Trạch đã tỉnh hồn lại, hướng bốn phía nhìn xem, sau đó phát hiện cửa cung thị vệ cổ quái nhìn lấy hắn, trong lòng cũng không biết đến cùng là đang suy nghĩ gì đồ vật.

Trần Trạch mặt mo đỏ ửng, lúng túng tăng hắng một cái, nói ra "Nhìn cái gì vậy "

Sau đó Trần Trạch là tại cách đó không xa trông thấy Thái Ung xe ngựa, Trần Trạch tranh thủ thời gian đi ra phía trước, Thái Ung ngược lại là không có tới. Mã phu đối với Trần Trạch có chút chấp tay, nói ra "Công tử mời lên xe ngựa, là nhà ta lão gia phân phó tiểu nhân đến đây tiếp công tử về nhà."

Trần Trạch nhàn nhạt gật đầu, sau đó nhấc chân liền lên xe, nói ra "Đi thôi!"

Xe ngựa rời đi cửa cung trước đó, hướng về Thái Phủ đi, như thế không lâu, Trần Trạch xuống xe ngựa, trở lại Thái Phủ.

Trần Trạch chính mình đi đến Thái Phủ đại sảnh, Thái Ung giờ phút này quả nhiên là ngồi ở đây, Trần Trạch có chút chấp tay, nói ra "Trần Trạch gặp qua tiên sinh!"

Thái Ung gật gù, nói ra "Tiểu hữu không cần đa lễ, không biết vừa rồi gặp mặt Bộ Hạ tình huống như thế nào "

Trần Trạch sờ mũi một cái, thán nhiên nói "Nghĩ đến là không sai biệt lắm, Bệ Hạ đối với văn bối cũng là có phần là tín nhiệm, là cái kia sắt móng ngựa, bàn đạp cũng là nhượng Bệ Hạ đối với văn bối thêm điểm không ít!"

"Ủm bàn đạp, sắt móng ngựa đó là vật gì" Thái Ung nghe vậy ngẩn ngơ, nghi hoặc nhìn lấy Trần Trạch, Trần Trạch đây mới là nhớ tới hần căn bản cũng không có nói cho Thái Ung sao, thế là Trần Trạch giải thích nói "Hai thứ đồ này chính là tại văn bối đi thời gian mang cái kia trong bao quần áo." Sau đó Trần Trạch vừa cẩn thận cho Thái Ung giới thiệu một phen cái này hai vật công dụng.

Một hồi lâu, Thái Ung mới là mở miệng nói ra "Thì ra là thế, tiểu hữu quả nhiên vẫn là ngoài dự liệu hạng người, nếu có này hai vật, chỉ sợ ngày sau ta Đại Hán quân đội chiến lược có thể tăng lên không ít a!"

Trần Trạch gật gật đầu, hồi đáp "Đúng là như thế, như vật này có thể tại Tây Bắc, Đông Bắc chi địa mở rộng ra, ta Đại Hán kỵ binh sức chiến đấu tất nhiên đột nhiên tăng mạnh, cùng Ngoại Tộc tương chiến cũng sẽ không không địch lại."

Thái Ung vuốt vuốt râu ria, mặt mỉm cười, lộ ra phá lệ khiếp ý, nói ra "Tiểu hữu cử động lần này, Bệ Hạ tất nhiên cũng là nhận rõ ràng tiểu hữu chi tài hoa,

Ngày sau tiểu hữu trước đó đề, tất nhiên là bất khả hạn lượng a!"

Trần Trạch sờ sờ đầu, hơi có chút xấu hổ, hần trong hoàng cung thế nhưng là cho Hán Linh Đế đưa ra đề nghị, muốn đem tất cả thế gia đại tộc toàn bộ tiêu diệt a! Cái này Thái gia cũng hần là được cho thế gia trong đại tộc một thành viên...

Nếu là Thái Ung biết Trần Trạch cái này đáng sợ ý nghĩ, không biết có thể hay không đem Trần Trạch chặt gọt ra cho heo ăn đâu

Tốt a, Trần Trạch đối với Thái Ung có chút chấp tay, Thái Ung ngẫm lại cũng là không có chuyện gì, kêu Trần Trạch liền đi ăn cơm

Thái Ung, Thái Diễm, Trần Trạch ba người tại trên bàn cơm, bỗng nhiên ở ngoài cửa truyền đến một đạo tiếng la "Thánh chi đến!"

Ba người rất mau nhìn thấy một tên thái giám phục thị công công, trong tay cầm thánh chỉ, ba người đi lễ mà đợi.

Cái kia công công khẽ gật đầu, sau đó mở miệng thì thầm "Thái Phủ nghe chỉ, Bệ Hạ mô phỏng khiếp, Thái Phủ Trần Trạch, vì nước lập công, cư công chí vĩ, đặc biệt phong Tả Trung Lang Tướng, lấy tư khen thưởng, ngày sau lại có công tích, cái khác khen thưởng. Khâm Thù!"

Trần Trạch rất cung kính đem cái kia thái giám trong tay thánh chỉ cầm trong tay, sau đó thán nhiên nói "Đa tạ công công."

Cái kia thái giám tự nhiên là hiểu đắc đạo lý, đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Trần Trung lang không cần đa lễ, Bệ Hạ đối với Trung Lang thế nhưng là yêu thích lại thêm a! Ngày sau còn dựa vào Trung Lang."

Trần Trạch về lấy mỉm cười, cũng là không có người biết Trần Trạch trong lòng đến cùng là đang suy nghĩ gì đồ vật.

Trần Trạch đương nhiên sẽ không cùng thái giám thông đồng cùng một chỗ, mặc dù Trần Trạch cũng không có đối với Hán Linh Đế nâng lên Nội Giám vấn đề, nhưng là căn cứ Trần Trạch hôm qua đối với Lưu Hoành giải, người này tâm cơ chi sâu, không thể coi thường, trong lòng tất nhiên là biết Nội Giám loạn chính một chuyện.

Cái kia công công truyền xong thánh chỉ, là quay người dẫn người rồi đi.

Trần Trạch đây là nhìn lấy hơi kinh ngạc Thái Ung cùng Thái Diễm hai người, cười khổ không có trả lời, có lẽ ngày mai hần Trần Trạch thanh danh liền sẽ vang vọng thành Lạc Dương, nhưng là cái này còn biết thêm lên một cái điều kiện, cái kia chính là ngàn vạn quan mua một quan!

Bất quá Trần Trạch mặc dù có chút bất đắc dĩ, nhưng là cũng không cảm giác hoang mang, đám người con mắt, ai tội chi bọn hần nói liền để bọn hần nói, quan bọn họ nhiều như vậy xxx rất. Trần Trạch chính mình có thực lực, mặc dù bọn hần như thế nào nghị luận, Trần Trạch vẫn như cũ là có thực lực.

Thái Ung thở dài, nói ra "Quả nhiên là hậu bối nhân tài xuất hiện lớp lớp, tiền nhân già rồi a!"

Đối với Thái Ung một tiếng này cảm thán, Trần Trạch tự nhiên là Phi Thưởng Thanh sờ, Thái Ung nhưng thật ra là đối với Trần Trạch được quan cảm thán, phải biết Thái Ung quan trường mấy chục năm, bây giờ chức quan còn không có Trần Trạch đại đâu! Làm sao có thể đủ không được cảm thán đâu

Trần Trạch cười nói "Tiên sinh không cần như thế cảm hoài, thân có tài hoa, gì lời không đất dụng võ! Ngày sau tất nhiên có tiên sinh phát đạt ngày, văn bối còn dựa vào tiên sinh phù hộ đâu!"

Thái Ung mỉm cười, lắc đầu, nói ra "Ngươi tiểu tử này chung quy là quá quá khiêm tốn hư, bất quá cũng tốt, bây giờ ngươi chịu Bệ Hạ tán đồng, cần phải không kiêu không ngạo, hết sức thi triển tài hoa, lấy báo Bệ Hạ thường thức chi ân a!"

Trần Trạch gãi con mồ tóc bình thường theo nhau gật đầu, tốt a, ngươi coi như ta đáp ứng đi!

Ăn xong cơm tối, đám người tán đi, Trần Trạch trở lại tiểu viện tử, sau đó lại trông thấy Hồ Thanh Ngưu rét lạnh ánh mắt, Trần Trạch khẽ run rẩy, gia hỏa này hàng ngày đều ánh mắt này... Chẳng lẽ chơi gay...

Trần Trạch một người trở lại trong phòng...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Hệ thống rút thưởng

Dạ Nguyệt bên trong, ngôi sao đầy giữa trời, cuộn cuộn Vô Ngân chi vũ trụ, sáng chói.

Minh nguyệt quang mang chiếu xuống, chiếu ở một tòa tiểu viện, phòng xá mái nhà bên trong, Trần Trạch chính nằm ở trên giường.

Trần Trạch câu thông lấy hệ thống quân, nói ra "Hệ thống quân, ta muốn đi rút thưởng."

Hệ thống quân tích một tiếng, hồi đáp "Tích! Ký chủ sử dụng tạp vật định hướng Trung Cấp rút thưởng quyền hạn, tích! Rút thưởng hệ thống khởi động bên trong!"

Trần Trạch trước mặt trắng cảnh biến ảo, lập tức là xuất hiện một người đại đĩa quay, mặc dù nói so với cao cấp rút thưởng đại đĩa quay nhỏ một chút, nhưng là cũng là đủ để cho Trần Trạch hưng phấn.

Mặc dù nói lần này rút ra đến là tạp vật, nhưng là nếu là có thể rút ra đến cao cấp Linh Đan Diệu Dược, vậy đối với Trần Trạch tu luyện cũng là rất có tăng thêm.

Đại đĩa quay xoát a xoát, sau đó các loại vật phẩm tại đại chuyển trên bàn không ngừng xuất hiện, không ngừng biến mất, thấy Trần Trạch là nhiệt huyết sôi trào, kích động không thôi, cái gì Đại Hoàn Đan a! Thiên Ngọc Đoạn Tục Cao a, vân vân vân vân, đếm mãi không hết, nhìn chi không dứt...

Sau đó Trần Trạch chờ một lát lại một hồi, một hồi lại một hồi. . . Không dừng lại, căn bản là không có chút nào dừng lại dấu hiệu a! Trần Trạch thẳng đội đến con mắt đều tiêu xài.

Trần Trạch đây mới là kịp phản ứng, chỉ sợ là hệ thống xảy ra vấn đề gì, Trần Trạch không khỏi cau mày một cái, mở khẩu hỏi "Hệ thống quân, cái này là thế nào, xảy ra vấn đề gì sao "

Hệ thống quân trầm mặc không có trả lời, qua một hồi lâu, mới là mở miệng đáp "Tích! Hệ thống xuất hiện trục trặc, không cách nào tự động rút ra vật phẩm, hệ thống đã tự động chữa trị."

Trần Trạch nghe vậy ngẩn ngơ, không phải là bị xảy ra vấn đề hù đến, mà là bị hệ thống Quân Như này đơn giản trả lời không phản bác được, chỉ đơn giản như vậy liền xong, người nói ra cái trục trặc, không có cái gì

Trần Trạch rất có không cam lòng nói ra "Hệ thống quân, ách, tình huống không đúng a! Cứ như vậy xong "

Tốt a, Trần Trạch nhỏ tâm tư hệ thống quân tự nhiên là lòng dạ biết rõ, rất nhanh liền là hồi đáp "Tích! Hệ thống trục trặc dẫn đến ký chủ tổn thất, tự động đền bù tổn thất ký chủ tiêu hao một cái Trung Cấp định hướng rút thưởng quyền hạn, phụ tặng tùy ý vật phẩm sự cao cấp rút thưởng quyền hạn một lần."

Trần Trạch sửng sốt một chút, mặc dù nói cũng không hề hoàn toàn nghe rõ, nhưng là hấn vẫn là làm rõ ràng một điểm... Khẳng định là đồ tốt, Trần Trạch hỏi "Hệ thống quân, cái này tùy ý vật phẩm là cái gì "

Hệ thống quân đáp "Nên rút thưởng quyền hạn không cách nào định hướng, chỉ có thể tại hệ thống vật phẩm bên trong tùy ý rút ra, có thể là đan dược, cũng có thể là nhân vật, cũng có thể là vũ khí, mà lại không lần thứ hai ký chủ rút ra, hoàn toàn do hệ thống một lần quyết định."

Trần Trạch ngơ ngác, bất quá cũng là nghĩ minh bạch, cái này cao cấp rút thưởng quyền hạn mặc dù nói không cách nào hạn định phạm vi, nhưng là cái này vẫn như cũ là cao cấp rút thưởng quyền hạn a! Hiệu lực mạnh, thì thôi khinh thường.

Trần Trạch khẽ gật đầu, nói ra "Ừm, vậy thì tốt, hệ thống quân, hiện tại liền sử dụng cái kia cao cấp rút thưởng quyền hạn đi!"

Hệ thống quân tích một tiếng, sau đó trước mặt vẫn như cũ là quen thuộc cao cấp rút thưởng đại đĩa quay, bất quá nhưng không có nhiều cái tuyển hạng, phía trên chỉ có một ô, tại hệ thống trong kho hàng rút ra đến cái gì đó liền là cái gì.

Đại đĩa quay đi một vòng, đi một vòng, sau đó đại chuyển trên bàn chữ viết dần dần rõ ràng, thỉnh linh chính là Ngũ Tinh đan dược —— Phục Linh Đan!

(quân bịa đặt.) nên đan hiệu quả, chỉ cần người sử dụng chưa hoàn toàn tử vong, phục dụng viên thuốc này sau đó, tại trong vòng một canh giờ nhất định hoàn toàn khôi phục.

Trần Trạch không khỏi trợn mắt hốc mồm nhìn lấy Phục Linh Đan giới thiệu, một hồi lâu chưa kịp phản ứng, mặc dù cái này Phục Linh Đan trước mắt nhìn qua là không dùng được, thế nhưng là cái này hoàn toàn chính là cái mạng thứ hai a! Nếu là ngày sau bị người trọng thương, ăn vào viên thuốc này, lập tức liền có thể khôi từ hồi sinh.

Trần Trạch tự nhiên đem viên thuốc này tồn tại hệ thống trong kho hàng, rút ra vật phẩm nếu là cất giữ trong hệ thống trong kho hàng có phải không hội thu lấy điểm anh hùng, mà lại tùy ý lấy ra, đối với Trần Trạch đáng sau mới biết.

Trần Trạch sau đó lại để cho hệ thống sử dụng hai lần rút thưởng quyền hạn, đều là lấy được không tệ thu hoạch, theo thứ tự là rút ra đến một cái rèn linh đan, bình xét cấp bậc Tử Tinh cấp,

Hiệu quả phi thường cường đại, chính là Thiếu Lâm Tự Đại Hoàn Đan mấy lần mạnh.

Trừ rèn linh đan, Trần Trạch còn rút ra đến một cái thông Thiên Đan, bình xét cấp bậc cũng là Tử Tinh cấp, nghe nói là có thể tại đột phá tam tinh cấp đến Tử Tinh cấp ở giữa bình cảnh đưa đến không giống bình thường hiệu quả.

Trần Trạch đem thông Thiên Đan thu lại, cũng là đem rèn linh đan từ hệ thống trong kho hàng lấy ra. Như thế diệu vật, giờ phút này không cần, chờ đến khi nào.

Lại nói Trần Trạch bây giờ kỳ thật cũng là có không ít cường đại võ công, chỉ bất quá nội công không tới nơi tới chốn, cho nên sức chiến đấu không được Thái Hành, Trần Trạch tu luyện Tam Phân Quy Nguyên Khí, nguyên bản là ba môn chỉ ít tam tinh cấp võ công dung hợp, Trần Trạch học được Tam Phân Quy Nguyên Khí đồng thời, cũng là học được cái này ba môn chân, chương, quyền công phu.

Trần Trạch nội lực nếu là có thể có đột phá, năng chiến lực đáng tất nhiên là tăng lên trên diện rộng. Cái này rèn linh đan nhưng không phải là dùng cho phụ trợ nội công tu luyện sao Trần Trạch tới nay liền phải thật tốt tu luyện một phen.

Đến mức thông Thiên Đan, Trần Trạch bây giờ đẳng cấp thật sự là quá thấp, còn không dùng được, vẫn là tại hệ thống trong kho hàng trữ tồn tương đối tốt.

Trần Trạch đột nhiên mở to mắt, trở lại thế giới hiện thực, vẫn như cũ là an tĩnh hoàn cảnh, bốn phía hoàn toàn nghe không được thanh âm của người, chỉ có hoàn toàn yên tĩnh.

Trần Trạch nhìn trong tay viên kia trong suốt sáng long lanh nhỏ hoàn, lăm bầm lâu bầu nói "Đây cũng là rèn linh đan "

Trần Trạch tùy ý dò xét một phen, sau đó đem rèn linh đan phóng tới trong mồm, vẫn cười, chỉ cảm thấy một dòng nước ấm chậm rãi chảy vào thân thể của mình, sau đó bốn phía lưu động.

Có lần trước nuốt Đại Hoàn Đan thể nghiệm, giờ phút này Trần Trạch nhưng vì là giá千金 thực liền, chậm rãi xa chuyển lên Tam Phân Quy Nguyên Khí công pháp.

Một cỗ ấm áp khí lưu dần dần có quy luật vây quanh Tam Phân Quy Nguyên Khí kinh mạch bắt đầu xa chuyển, sau đó dần dần xâm nhập Cốt Hải, lại sinh sôi không ngừng, tại Trần Trạch thể nội dần dần lớn mạnh.

Trần Trạch đối với cái này cảm giác là cường liệt nhất, trong cơ thể khí lưu, tùy theo mà đến thân thể khô nóng, Trần Trạch toàn thân đều như là than lửa bình thường, bởi vì một Cỗ Cường lớn khí lưu năng lượng tại Trần Trạch thể nội xa chuyển, Trần Trạch muốn làm chính là đem những năng lượng này toàn bộ chuyển đổi vì chính mình nội lực.

Trần Trạch con mắt đóng chặt, toàn thân đều là toát ra mồ hôi, Trần Trạch hồn nhiên không biết, chìm vào tại nội công trong tu luyện.

Tam Phân Quy Nguyên Khí chủ yếu nhất là tứ chi, khí lưu lưu chuyển tứ chi ở giữa, lui tới, tuần hoàn qua lại. Nhưng Trần Trạch cảm giác mừng rỡ là, thuộc về hần chính mình nội lực càng ngày càng cường đại, càng ngày càng cường đại, vô chủ năng lượng cũng là dần dần biến mất.

Như thế một đêm mà qua, Trần Trạch vừa tỉnh dậy, lập tức cảm giác thần thanh khí爽, hần rất rõ ràng phát giác được, hần bên trong thân thể nội lực đã là không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Trần Trạch đột nhiên cảm giác được có một ít dị dạng, cảm giác thân thể có chút mịn nhẵn, Trần Trạch kinh ngạc mở to mắt, sau đó phát hiện cả cái giường đều là ướt đầm..

Trần Trạch trợn mắt hốc mồm bỗng nhiên nghe thấy một trận quý dị hôi thối..

Loại tình huống này hần tự nhiên là gặp qua, còn không phải thế đan dược tự mạng sắp xếp Độc Công hiệu sao! Trần Trạch cũng là bất đắc dĩ, đành phải lên lút đẩy cửa ra. Nhìn chung quanh nhìn xem, giống như không có người, ừm, Trần Trạch vụng trộm chạy ra cửa, tìm tới một người yên tĩnh địa phương không người đi tắm rửa.

Nhưng lại không biết tại tiểu viện từ một cái góc nào đó, Hồ Thanh Ngưu quý dị ánh mắt nhìn Trần Trạch rồi đi bóng lưng, tự lăm bầm nói ra "Chúa công đây là Hư Hóa dâng lên... Tẩy Căn Phạt Tùy "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Tào Tháo mời

Trần Trạch sau khi rửa mặt, có chút lúng túng gọi tới nha hoàn đi chỉnh lý gian phòng, nhìn lấy nha hoàn biểu tình cổ quái, Trần Trạch cũng là rất xấu hổ a! Cái này thật sự là thật đáng sợ.

Sau đó lại cảm nha hoàn rồi đi sau đó, Trần Trạch cả người đều cảm thấy không thoải mái. Lại sau đó lại, Trần Trạch vừa đi ra khỏi bên ngoài, cảm thấy tất cả mọi người nhìn lấy ánh mắt của hắn đều là cực kỳ quỷ dị, Trần Trạch thật là rất bất đắc dĩ đi a!

Trần Trạch cũng là nghĩ không rõ lắm vì sao, không phải liền là đệm giường đều ẩm ướt sao, có cái gì kỳ quái đâu bọn này người nhàm chán tương tự, thật sự là ở không đi gây sự a!

Trần Trạch trong lòng tự mình oán thầm, hắn khó như vậy nói giống như là dãi dầm hắc lợi hại như vậy, thật là nước tiểu một giường vẫn là xxx chuyện kỳ quái gì, sau đó một cái giường đều là ướt đầm... Trần Trạch thật khóc không ra nước mắt, hắn phát hiện thời đại này người so với tương lai cũng là không kém chút nào, ừm, đặc biệt là tại Bát Quái cùng suy nghĩ lung tung phía trên, càng thêm cổ có thiên phú.

Trần Trạch lúc ăn cơm đều là phát hiện Thái Ung cùng Thái Diễm hai người có chút kỳ quái ánh mắt, Trần Trạch thật sự là khó mà chịu đựng, không khỏi mở khẩu hỏi "Thái tiên sinh, không biết hai vị vì sao như thế kỳ quái biểu lộ nhìn lấy tại hạ "

Thái Ung mỉm cười, nói ra "Không sao cả, bất quá là hôm nay trong phủ truyền ngôn tiểu hữu đệm giường thấm ướt mà thôi."

Trần Trạch vừa trừng mắt "Đệm giường ẩm ướt có cái gì kỳ quái sao tại hạ xuất mồ hôi nhiều có cái gì kỳ quái đâu!"

Thái Ung khẽ lắc đầu, nói ra "Bất quá đây còn không phải là trọng điểm, trọng yếu nhất chính là nha hoàn phát hiện tiểu hữu chán mèn của người toàn bộ bị nhuộm thành màu đen, mà lại phát ra hôi thối, đều nói là tiểu hữu chỉ sợ là hôm qua trong đêm ướt ướt ướt phân đi."

Trần Trạch "..."

Trần Trạch chỉ có trầm mặc, chỉ có trầm mặc, Lão Tử gọi là Tẩy Căn Phạt Tủy, các người bọn này phạm nhân không hiểu coi như, còn muốn nói xấu Bán Công Tử... Bảo Bảo không vui!

Tại Trần Trạch quấy rầy đòi hỏi phía dưới, Thái Ung mới là đáp ứng xuất thủ giải quyết trong phủ lời đồn đại vấn đề, đối với Trần Trạch cũng là không hiểu mang theo cổ quái mỉm cười.

Trần Trạch cũng là bất đắc dĩ, chỉ sợ là hôm nay hắn ra ngoài, cái này bên ngoài ngay tại truyền ngôn hắn mua quan sự tình, nếu là có người thật nói hươu nói vượn đem chuyện này nói ra, vậy thì thật là mặt mũi tan hết, thành Lạc Dương bên trong đều là chê cười. Trần Trạch cũng không dám chính mình tự tìm cái chết.

Dù sao lưu ngôn phi ngữ là đáng sợ nhất, người ta ai quản người thật hay giả, nghe buồn cười, sau khi ăn xong đề tài nói chuyện không thể tốt hơn. Có thể tưởng tượng, người ta tại quán rượu trong quán ăn ăn cơm, đều là cực kỳ thống nhất thảo luận Thái Phủ Trần mỗ nào đó mất hổ phân sự kiện...

Trần Trạch ăn cơm xong, sai vật bỗng nhiên đưa lên một trương thiệp mời, Trần Trạch nhìn xem, cũng là Tào Tháo đưa tới, mở ra nhìn kỹ, cái này thiệp mời cũng là Tào Tháo mời Trần Trạch đi thành Lạc Dương bên ngoài Sơn Dã đồng thú!

Tại cổ đại, các quý tộc cũng không có quá nhiều tiêu khiển phương thức, cho nên rất nhiều quý tộc đều thích đến bên ngoài đi săn, một trận so sánh xuống tới, đã chơi đến vui vẻ, lại có so sánh, càng thêm lộ ra thú vị.

Trần Trạch cười khổ lắc đầu, trong lòng có chút bất đắc dĩ. Đầu tiên, bất kể nói thế nào, Trần Trạch Trần Trạch mặc dù sẽ một số vô nghệ, nhưng là nói thật, thật sự chính là sẽ không bắn tên a!

Thứ hai, Tào Tháo trên thiệp mời viết rõ ràng rằng, hắn chẳng những là mời Trần Trạch, còn có Viên Thiệu, Viên Thuật, mấy người, vậy thì rất xấu hổ.

Bất quá Trần Trạch cân nhắc sau đó, vẫn là quyết định đi tham gia Tào Tháo lần này mời, dù sao Tào Tháo đối với hắn đúng là chân thành, chắc hắn như thế không hiểu thấu mời Trần Trạch cùng Viên Thiệu mấy người, tất nhiên là có nó mục đích.

Trần Trạch đối với Thái Ung hành lễ rồi đi, ngược lại là Thái Diễm đuổi theo Trần Trạch đi tới. Trần Trạch kỳ quái hỏi "Văn Cơ, người đi theo ta cái gì "

Thái Diễm mang trên mặt nụ cười thân thiện, tinh xảo tuyệt mỹ khuôn mặt lộ ra các vị tịnh lệ, hé miệng, lộ ra hàm răng trắng nõn, nói ra "Trần đại ca, Văn Cơ tin tưởng ngươi tuyệt đối không có rút xuống hổ phân!"

Trần Trạch "... " Trần Trạch trầm mặc không nói gì, nhưng là có thể cảm giác chính là, Trần Trạch thời khắc này sắc mặt tất nhiên là biến thành màu đen, Trần Trạch một hồi lâu mới là cau mày nói "Ngươi thế nào tin tưởng "

Thái Diễm ngòn ngọt cười, nói ra "Bởi vì Văn Cơ tại Trần đại ca trên người ngửi được một loại rất dễ chịu mùi thơm a!"

Trần Trạch lại một lần nữa trầm mặc im lặng bên trong.

Trần Trạch rời đi, chạy tới đất kinh hồng, Trần Trạch hôm qua trong đêm đi cho kinh hồng một lần nữa đặt trước làm một thân trang phục, giờ phút này đã là lấp đặt hoàn tất.

Trần Trạch nhìn lấy mới tiệm tiệm bàn đạp cùng sắt móng ngựa chờ, cảm thấy có chút hài lòng.

Buổi sáng hôm nay hệ thống quân liên đã nhắc nhở hắn, hắn bây giờ chiến lực đáng đã đạt tới tám mươi mốt, thành công đột phá tam tinh cấp. Mặc dù nói Trần Trạch bây giờ kinh nghiệm thực chiến xác thực không nhiều, nhưng là thực lực cũng là có.

Trần Trạch nắm kinh hồng, là xuất thành Lạc Dương, hướng Viên gia cái kia Mã Tràng đi. Tào Tháo chỗ ước Phương Chính là nơi đây.

Trần Trạch chân đạp bàn đạp, đứng ở lập tức, đúng là cảm giác so với trước đó nhẹ nhõm không ít, bây giờ nếu thật muốn cùng Viên Thiệu mấy người so đấu thuật cưỡi ngựa, chỉ sợ là có thể kéo ra càng lớn khoảng cách.

Kinh hồng tốc độ cực nhanh, không bao lâu là đến cái kia Mã Tràng, một cái người hầu chính ở bên ngoài nghênh đón, vừa nhìn thấy Trần Trạch, có chút chấp tay, nói ra "Người tới thế nhưng là Trần công tử "

Trần Trạch nhàn nhạt gật đầu, người kia rất cung kính nói ra "Công tử mau mau mời đến, thiếu gia nhà ta đã là chờ lâu ngày."

Trần Trạch lôi kéo dây cương, kinh hồng hướng về Mã Tràng bên trong đi đến. Nhưng là lần này kinh hồng trở về cũng kém không nhiều lắm áo gấm về quê, mặc dù nói bất quá mấy ngày công phu, thế nhưng là lại Thái Phủ tử mĩ nuôi nấng phía dưới, kinh hồng đã là lộ ra cường tráng không ít, chỉ ít không được tại lộ ra gầy gò cả xương.

Tào Tháo rất mau nhìn thấy Trần Trạch, đứng bên cạnh chính là Viên Thiệu cùng Viên Thuật hai người.

Tào Tháo đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Trần Trạch Hiền Đệ, ngươi rốt cục đến, ca ca ta nhưng chờ ngươi rất lâu a!"

Trần Trạch mỉm cười, đáp "Tại hạ cảm thấy thật có lỗi, chư vị thứ tội thì cái."

Viên Thiệu phong kinh vân đạm, quả nhiên rất quý tộc, nói ra "Trần huynh không cần khách khí như thế."

Ngược lại là Viên Thuật hơi có chút ghen tuông nói "Ai ui, Trần huynh, ngươi cái này thốt sáu mã ngược lại là dường không sai, mấy ngày nay lại là trường không ít thịt, ngày sau nói không chừng lại là một mãnh tốt nhất mập ngựa a!"

Trần Trạch biết Viên Thuật là muốn trào phúng hắn, Trần Trạch cũng không thêm đề ý, tự mình nói ra "Thật tốt một thốt Thiên Lý Mã, làm sao lại không có người phải đây tại hạ cổ mà làm, liền nhận lấy."

Viên Thuật sắc mặt có chút khó coi, lạnh nhạt hừ một tiếng, cũng không nói lời nào. Viên Thiệu khẽ nhủ mày, nhìn xem Viên Thuật, nói ra "Này ngựa đưa cho Trần huynh, cũng là duyên phận chỗ, Trần huynh cần phải trân quý mới là."

Trần Trạch nhàn nhạt gật đầu, đáp "Tự nhiên tỉnh."

Ngược lại là Tào Tháo phát hiện một số vật kỳ quái, nói ra "Trần Trạch Hiền Đệ, không biết ngươi cái kia trên yên ngựa đồ vật đến cùng là cái gì, vì sao nhìn như thế kỳ quái" Tào Tháo ngược lại là không trông thấy sắt móng ngựa.

Trần Trạch mỉm cười, nói ra "Mạnh Đức huynh, vật này bất quá là tại hạ tùy ý ở giữa mân mê xuất đồ chơi nhỏ, không đáng giá nhắc tới, Mạnh Đức huynh khi nó không tồn tại là."

Tào Tháo kỳ quái nhìn Trần Trạch một chút, như có điều suy nghĩ gật gật đầu. Sau đó Viên Thuật trong nội tâm lại không công bằng, lạnh nhạt hừ một tiếng, tự mình nói ra "Cố lộng huyền hư."

Trần Trạch chỉ cảm thấy trọn mắt trừng một cái, ta làm gì, thế nào ngươi còn đòn khiêng lên.

Chương 49: Đi săn trận đấu

Trần Trạch xuống ngựa, tiến đến Tào Tháo bên cạnh, trong lòng vẫn kỳ quái, Tào Tháo cũng là biết Trần Trạch trong lòng đến cùng là đang suy nghĩ gì.

Tào Tháo nhỏ giọng nói "Trần Trạch Hiền Đệ, hôm qua thế nhưng là vào cung điện thánh "

Trần Trạch kinh ngạc gật đầu, nhưng trong lòng thì có lẽ đoán được một ít chuyện. Sau đó nói "Mạnh Đức huynh hân là chỉ là cái kia chức quan sự tình "

Tào Tháo khẽ gật đầu, hồi đáp "Không tệ, nguyên bản Tà Trung Lang Tướng là triều đình quan lớn, cho dù là hư chức cũng là ít có người thu hoạch được, nhưng là Hiền Đệ tuổi còn nhỏ là thu hoạch được cao như thế quan, dẫn tới không biết bao nhiêu đồ kỵ, cho nên trong thành đều tại lời đồn đại, một vị tên gọi Trần Trạch thiếu niên, lấy mấy ngàn vạn quan mua quan." Nói Tào Tháo ngẩng đầu nhìn Trần Trạch một chút.

Trần Trạch cũng không ngoài ý muốn thứ này hân sớm đã là trong dự liệu, hân gật đầu nói "Việc này tại hạ hôm qua liền trong dự liệu."

Tào Tháo mỉm cười, nói ra "Hiền Đệ chi tài, ca ca ta mấy ngày nay lại có nghe thấy, chính là tại Toánh Xuyên truyền đến, tốt một bài « Tương Tiến Tửu », khí thế như vậy bằng bạc, thật sự là để cho người ta kinh ngạc, cho nên ca ca ta đối với Hiền Đệ tuyệt đối tín nhiệm. Hiền Đệ như thế nào khả năng dùng tiền mua quan, thật sự là chê cười."

Trần Trạch sờ mũi một cái, cái này khích lệ được thật sự là quá lợi hại, làm cho Trần Trạch đều không hiểu có chút xấu hổ không có ý tứ, Trần Trạch khẽ lắc đầu, nói ra "Mạnh Đức huynh, không nói trước cái này, còn có một vấn đề, cái này cùng hôm nay cùng Viên thị huynh đệ đi săn có quan hệ gì."

Tào Tháo nhìn Viên thị huynh đệ một chút, hai người cũng là xi xào bàn tán, Tào Tháo khẽ cười nói "Hiền Đệ bây giờ tại thành Lạc Dương bên trong có thể nói có tiếng xấu, không ít quyền quý đều là tại châm chọc Hiền Đệ, Hiền Đệ nếu là muốn rửa sạch, hoặc là nói nhượng mọi người thấy thấy Hiền Đệ chi thực lực, mới có thể tiêu trừ đám người miệng."

Trần Trạch cau mày một cái, nhưng trong lòng có chút minh ngộ, mở miệng nói ra "Cái kia Mạnh Đức huynh có ý tứ là lần này đi săn, kỳ thật có thể giúp ta tẩy trắng "

"Tẩy trắng" Tào Tháo ngạc nhiên, tiếp theo khẽ gật đầu, nói ra "Không sai biệt lắm là ý tứ này, phải biết Viên gia Tứ Thế Tam Công, không thể coi thường, chính là thành Lạc Dương bên trong trừ hoàng tộc lớn nhất hoàn khổ, người có thể cùng hân lui tới, cũng đã là chứng minh Hiền Đệ giao tế chi quan rộng, năng lực mạnh."

Trần Trạch minh bạch đáp ứng, cái này Viên thị huynh đệ thân phận cao quý, làm sao có thể cùng Trần Trạch bậc này tiểu nhân ở cùng một chỗ đây nếu là quả thật cùng với Trần Trạch, như vậy Trần Trạch nhất định không được là tiểu nhân. Không sai biệt lắm chính là cái đạo lý này.

Sau đó Tào Tháo ở bên cạnh nhỏ giọng mở miệng nói ra "Hiền Đệ nhưng tuyệt đối không nên cãi vã, hôm nay bất luận như thế nào vẫn là muốn nhin một chút."

Trần Trạch gật gật đầu, cái này Tào Tháo cũng là vì hân suy nghĩ, Trần Trạch đương nhiên sẽ không làm mất mặt hân. Mà lại Tào Tháo chi sợ là cũng tốn hao không ít ân nghĩa vừa rồi tổ chức lần này đồng thú.

Hai người đi qua Viên thị huynh đệ nơi này. Tào Tháo cười nói "Bản Sơ, người nói xem lần này đi săn đi!"

Viên Thiệu vân đạm phong khinh gật gật đầu, mở miệng nói ra "Lần này đồng thú, cũng không có còn lại người không có phận sự tham gia, bất quá ta bọn bốn người, viên mỗ cũng liền không được tại nói nhảm."

Đám người khẽ gật đầu, Viên Thiệu tiếp tục nói "Ồ đây tây nam, có một mảnh Liên Sơn, nơi đây rất nhiều dã thú, có chút thích hợp đi săn, nếu là thu thời gian, chỗ này thế nhưng là Bệ Hạ khu vực săn bắn, chẳng qua hiện nay đã tháng mười một, gần tháng chạp rét đậm, là tiện nghi chúng ta."

Trần Trạch không khỏi cảm thán, nghĩ không ra thành Lạc Dương bên cạnh một chỗ nhỏ nhỏ khu vực săn bắn đều địa vị lớn như vậy.

Trần Trạch cũng rất bất đắc dĩ, hân căn bản sẽ không bán tên, đi xong toàn bộ chính là nhìn lấy người khác làm chuyện, hân thật sự chính là xxx không được cái gì, tối thiểu nhất hiện tại Trần Trạch là nghĩ như vậy.

Viên Thiệu nhìn lấy đám người kinh ngạc biểu hiện, cười đến thông dong, nói ra "Lần này đi săn, tự nhiên là so ra hơn nhiều một phen, chư vị riêng phần mình mang tốt cung tiễn, cuối cùng tỷ thí con mồi số lượng. Chư vị cảm thấy thế nào "

Đám người tự nhiên là không có ý kiến, bốn người riêng phần mình đi ra, ở đây Mã Trảng bên trong, Viên thị huynh đệ đã sớm chuẩn bị kỹ càng không ít cung tiễn, có cung có tiễn.

Trần Trạch đi ra phía trước, chỗ này một người thẳng đờ, tràn đầy đều là cung cứng.

Viên Thiệu ở bên cạnh nói ra "Trần huynh đệ tùy ý chọn tuyển một cái đi!"

Trần Trạch gật gật đầu, sau đó tùy ý cầm lấy một cái, kéo kéo dây cung, có chút bất đắc dĩ nói "Bản Sơ huynh, không biết cái này cung có hay không so sánh cứng rắn chút, cây cung này thật sự là mềm một số."

Viên Thiệu kinh ngạc nhìn Trần Trạch một chút, đi đến giá đỡ bên cạnh, gỡ xuống một cây cung, nói với Trần Trạch "Trần huynh đệ, cung này chính là nơi này cứng rắn nhất một cây cung, còn có một thạch dư lực."

Trần Trạch khẽ gật đầu, sau đó đem cái kia cung cứng cầm trong tay, dùng sức kéo làm, cũng là so với vừa rồi cái kia cung mạnh không ít. Ừm, Trần Trạch cảm thấy vẫn được, miễn cưỡng vẫn được...

Trần Trạch tu luyện nội công sau đó, tố chất thân thể cấp tốc tăng lên, mà lại nếu không phải hôm qua Trần Trạch nuốt rèn linh đan, chỉ sợ hiện tại cũng là kéo không nhúc nhích cây cung này.

Trần Trạch đem cái kia thanh cung cứng cầm, sau đó đem một người tiến cái sọt sau lưng ở sau lưng, cười lên toàn thân Bạch Mao kinh hồng, lộ ra đến mức dị thường phong thần tuấn lãng, anh tuấn tiêu sái.

Tào Tháo cũng là cười Đại Hắc Mã tại Trần Trạch bên cạnh. Nhìn lấy Trần Trạch, chà chà tán thưởng "Hiền Đệ quả nhiên là móc treo quần áo, bộ trang phục này, chỉ sợ cũng là nổi tiếng thiên hạ Mỹ Nam Từ."

Trần Trạch khoe miệng hơi rút, cái này Tào Mạnh Đức quả nhiên vẫn là phi thường không đứng đắn. Tào Tháo cũng là hỏi "Trần Trạch Hiền Đệ, không biết cái kia Hồ Thanh Ngưu huynh đệ vì sao hôm nay chưa đến "

Trần Trạch bất đắc dĩ lắc đầu "Ta cũng không biết. " cái này Hồ Thanh Ngưu hôm nay, Trần Trạch cũng không biết vì sao gọi thế nào Hồ Thanh Ngưu đều không được cùng hắn ra tới. Trần Trạch không rõ Sở Nguyên bởi vì.

Thế nhưng là Hồ Thanh Ngưu chính mình cũng là rất rõ ràng, hắn hiện tại đã không phải là đối thủ của Trần Trạch, Trần Trạch thực lực đã mạnh mẽ hơn hắn, tự nhiên không cần thành tựu Trần Trạch bảo tiêu.

Tào Tháo khẽ gật đầu, sau đó trông thấy Viên thị huynh đệ hai người cũng là ra tới. Cái này Viên Thuật vừa nhìn thấy Trần Trạch dưới hồng thuần Bạch Mao sắc kinh hồng, trong lòng liền hận đến nghiến răng, cái này thốt ngàn dặm BMW nguyên vốn phải là hắn, nhưng là bây giờ...

Bốn người thẳng đến khu vực săn bắn mà đi. Đến khu vực săn bắn, Viên thị huynh đệ đều là riêng phần mình phân biệt mà đi đi săn. Trần Trạch cũng là lôi kéo Tào Tháo, có chút bất đắc dĩ, nói ra "Mạnh Đức, kỳ thật ta sẽ không bắn tên a!"

Tào Tháo khoe miệng hơi rút, bất đắc dĩ nhìn lấy Trần Trạch, nói ra "Chẳng lẽ quân tử Lục Nghệ, Hiền Đệ đồng dạng sẽ không."

Trần Trạch gãi đầu một cái, nói ra "Đếm hắn là sẽ..."

Tào Tháo bất đắc dĩ lắc đầu, đành phải nói ra "Thôi, đã như vậy, Trần Trạch Hiền Đệ ngươi trước hết đi theo ca ca ta, trước giáo hội ngươi bắn tên, lại để cho ngươi một người đi thử xem."

Trần Trạch vui vẻ gật đầu, bây giờ hắn nội công mặc dù không thể nói Thiên Hạ Vô Song, nhưng là đúng là tu luyện tới nhất định trình độ, mặc dù nói mượn nhờ một số Ngoại Vật, nhưng là thực lực cũng là thực sự.

Nương tựa theo những thứ này ưu thế, Trần Trạch tin tưởng, chính mình học bắn nhất định là phi thường nhẹ nhõm.

Trần Trạch lôi kéo dây cương, kinh hồng đi theo Tào Tháo bên cạnh, hai người cùng một chỗ nhập cái này trong núi rừng.

Tào Tháo giáo được ngược lại là tỉ mỉ, nhượng Trần Trạch như thế nào cầm cung, như thế nào nhắm chuẩn, vân vân vân vân, giảng được cực kỳ kỹ càng, Trần Trạch cũng là tự giác học được như cá gặp nước.

Như hai người này một đường xâm nhập, tiến lên. Tào Tháo truyền thụ, Trần Trạch cũng là cảm giác học được chút khiếu môn.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Trần Trạch sẵn hồ

Trông thấy Trần Trạch học được cực nhanh, Tào Tháo cũng là có chút hài lòng, nhìn lấy thời gian cũng là không sai biệt lắm, Tào Tháo phất phất tay, nói với Trần Trạch "Hiền Đệ, ca ca nhìn ngươi bây giờ cũng học được không sai biệt lắm, ngươi bắn trước một tiễn, nhìn xem ngươi đến cùng như thế nào "

Tào Tháo khẽ gật đầu, hẳn cũng là có chút muốn nhìn một chút hẳn đến cùng có thể hay không bắn tên, dù sao Trần Trạch thời đại kia cung tiễn đã rất ít sử dụng, Trần Trạch một mực cũng không có cơ hội tiếp xúc, chẳng qua là cảm thấy trên tv Loan Cung cái tên, tùy ý lấy tính mạng người ta, thật sự là anh tuấn tiêu sái, đẹp trai ngốc, hôm nay rốt cục có cơ hội tròn giấc mộng kia.

Trần Trạch đem phía sau cái kia thanh cung cứng cầm trong tay, đem Viên gia tinh chế mũi tên lấy ra, Loan Cung cái tên, xa xa chính là nhắm chuẩn một cái cây, dây cung chăm chú kéo căng lên, Trần Trạch đem cung làm đến cực hạn.

Tào Tháo nhìn lấy Trần Trạch động tác đều là có chút kinh ngạc, hẳn thật sự chính là không nghĩ tới Trần Trạch lại là lợi hại như vậy. Cây cung này, Tào Tháo tự nhiên là có thể nhận được, tuyệt đối so với trong tay hẳn cái kia thanh cung sử dụng phải phí sức không ít, thế nhưng là Trần Trạch lại là như thế dễ như trở bàn tay, mà lại đem cung làm thành một người chân chính trắng tròn chuyển đi.

Trần Trạch nín thở ngưng thần, con mắt chăm chú khóa chặt ở chỗ nào trên một thân cây, sau đó cầm trong tay dây cung buông lỏng, mũi tên bay thẳng ra ngoài.

Phi hành trên không trung, phát ra ào ào thanh âm xé gió, thoáng qua ở giữa, mũi tên đã là cắm ở trên một cây đại thụ. Mà lại mũi tên xâm nhập thân cây bên trong.

Tào Tháo không khỏi gọi tốt, nói ra "Trần Trạch Hiền Đệ, quả nhiên không phải thường nhân, bất quá là ngắn ngắn trong chớp lát, bắn tên chi thuật lại lợi hại như thế."

Trần Trạch lúng túng sờ mũi một cái, cũng không trả lời.

Tào Tháo không phát giác được có cái gì dị dạng, thế là nói với Trần Trạch "Hiền Đệ, đã ngươi bắn tên đã như thế thành thạo, vậy ca ca ta liền đi đi săn, chính ngươi cẩn thận chút, cái này trong núi cũng có một chút con cạp, ngàn vạn lần đừng phải trêu chọc."

Trần Trạch khẽ gật đầu, sau đó nhìn Tào Tháo quay người rời đi, chậm rãi đi xa.

Qua một hồi lâu, Trần Trạch mới là về mặt cầu xin nói ra "Ta dựa vào, người Gia Minh mình nhắm chuẩn chính là khác một cái cây a!" Trần Trạch bắt đầu đi lách đầu, sau đó cười ngửa, phé không ít khí lực mới là đem mũi tên từ trên cành cây rút ra.

Trần Trạch cười khổ, thật sự chính là không có cách nào, sau đó cười ngửa một người hướng trong rừng cây đi đến.

Trên đường đi nhượng Trần Trạch cũng là cực kỳ bất đắc dĩ, không nói cái này trong rừng cây đến cùng là có bao nhiêu dã thú con mồi, vấn đề là Trần Trạch căn bản cũng không có gặp phải một cái con mồi, cho dù là nho nhỏ thỏ rừng, Trần Trạch đều là không trông thấy một hình bóng.

Trần Trạch cười khổ âm thầm lách đầu, suy nghĩ đến chính mình trở về là phải bị Viên thị huynh đệ chê cười một phen, bất quá cũng không có quan hệ, đại trưởng phu có được dẫn được...

Trần Trạch không mục đích gì đi tới, cái này trong rừng cây không khí có chút mới mẻ, nhượng Trần Trạch cảm thấy phi thường dễ chịu.

Trần Trạch đi tới, bên tai tựa hồ nghe thấy thanh âm gì, Trần Trạch không khỏi cảnh giác lên, ngưng thần nghe, thanh âm kia cũng không vang, nghĩ đến là bởi vì khoảng cách xa xói nguyên nhân.

Trần Trạch cau mày một cái, thanh âm kia tựa như là một nữ tử tiếng kêu, lại hình như là tiếng cầu cứu. Trần Trạch có chút chần chờ thoáng cái, lập tức kéo kéo dây cương, kinh hồng tê mình một tiếng, nhắc lên móng ngựa liền chạy như điên.

Nữ tử kia tiếng cầu cứu càng ngày càng vang, sau đó vừa có thanh âm đánh nhau, lộ ra phá lệ ồn ào.

"Rống!" Một tiếng to lớn tiếng rống kinh Trần Trạch nhảy một cái, Trần Trạch lông tơ đứng đầy, là... Lão hổ thanh âm

Trần Trạch ánh mắt kinh dị không chừng, cuối cùng vẫn là khẽ cắn môi, nói một mình nói ra "Hiệp Chi Đại Giả, vì nước vì dân. Ta hiện tại đứng ra dừng khi đều không có, thế nào xứng đáng ta nhiều năm như vậy thích hiệp... Cái này một phiếu, xxx."

Trần Trạch Thăng Long thương sớm bị hắn thu tại hệ thống trong kho hàng, Trần Trạch đem Thăng Long thương tại hệ thống trong kho hàng lấy ra.

Trần Trạch tung người xuống ngựa, sau đó buông xuống dây cương, kinh hồng ngược lại là cẩn thận đi theo Trần Trạch bên cạnh.

Trần Trạch đến gần chút, quả nhiên là trông thấy một cái hung mãnh con cạp, hơn nữa nhìn thấy lượng đạo thân Ảnh Lang bái tránh né cái này Mạnh Hổ lợi trảo.

Trần Trạch nhìn một chút, quả nhiên là hai nữ tử, Trần Trạch cũng là im lặng, cái này hai tên tay trói gà không chặt nữ tử, chạy thế nào đến nơi này sâu trong rừng cô đến, gặp phải dã thú nhưng không phải là tìm chết sao

Trần Trạch không dám trễ nãi, nhắc lên Thăng Long thương, gánh vác cung tiễn, xa xa quát "Nghịch chướng, nguoi trần gia gia ở đây..."

Tốt a, lão hồ tự nhiên là nghe không hiểu Trần Trạch ý tứ, chỉ là khẽ ngẩng đầu nhìn Trần Trạch một chút, liền tiếp tục té nhào vào một nữ tử trên người cắn xé.

Trần Trạch chau mày, xa như vậy, hấn lập tức căn bản không có khả năng chạy đến a!

Lão hồ màu đỏ tươi con mắt, sau đó há miệng, răng nhọn cắn một cánh tay, trực tiếp xé rách.

Trần Trạch rất gấp, nhưng cũng là rất bất đắc dĩ, hấn bắn tên căn bản không quá quan a! Nếu là không cẩn thận, chỉ sợ là hấn trước tiên đem nữ tử kia bắn chết.

Lúc này, Trần Trạch bỗng nhiên nghe thấy một tiếng yếu ớt tiếng cầu cứu "Cứu mạng..." Trần Trạch nhìn lại, là ở bên cạnh, nữ tử kia mặc dù giờ phút này còn không có chết, nhưng là cũng là bản thân bị trọng thương, trên người rất nhiều Mãnh Hồ trào ản.

Sau đó Trần Trạch lại một nhìn kỹ, nữ tử kia khuôn mặt bỗng nhiên cùng Trần Trạch trong óc thật lâu khó quên một khuôn mặt trùng hợp. Trần Trạch mở to hai mắt, lại là nàng sao nằng vì sao ở đây

Trần Trạch nghĩ tới đây, khẽ cắn môi, đưa tay đem cung tiễn cầm xuống, Loan Cung cài tên, sắc bén mũi tên tại yếu ớt dưới ánh mặt trời tán mát ra lạnh Lạnh Phong mang.

Trần Trạch gợn quát một tiếng "Nghịch Súc, nhìn tiến!" Trong tay mũi tên bay ra ngoài, xa xa xuyên thủng hết thảy, xé Liệt Không khí.

Cái kia Mãnh Hồ đột nhiên ngẩng đầu, chỉ nhìn thấy một đạo lạnh Lạnh Phong mang, sắc bén đến đáng sợ, muốn nghiêng người tránh đi, cũng là không kịp. Mũi tên kia trực tiếp bắn vào Mãnh Hồ xương bả vai.

Mãnh Hồ đau đớn lẫn lộn, đem tiến bẻ gãy, mũi tên cũng là thật sâu Địa thứ nhập thân thể của nó.

Mãnh Hồ bị chọc giận, gầm thét, rống giận, giương nanh múa vuốt, hướng về Trần Trạch nhào tới.

Trần Trạch còn có chút sợ ý, thế nhưng là trông thấy thiếu nữ kia trọng thương thân thể, trong lòng không hiểu tức giận "Nếu ta Trần Trạch ngay cả mình thích nữ tử cũng không có cách nào bảo hộ, còn tính là gì Anh Hùng hảo hán, cái gì nam nhi bảy thước!"

Trần Trạch đem cung tiễn buông xuống, nhắc lên trong tay Thăng Long thương, nắm chặt Thăng Long thương nhất chuyển, đột nhiên hướng về phía trước đã đâm đi.

Cái kia Mãnh Hồ đuổi trào đem Trần Trạch trong tay Thăng Long thương bỏ ra, sau đó toàn bộ thân thể hướng về Trần Trạch bỏ nhào qua.

Trần Trạch hơi quay người lại, cảm giác trước ngực một trận lạnh buốt, rét lạnh móng vuốt tựa hồ phải đâm thủng hết thảy. Trần Trạch lại trên mặt đất lật lăn đi, mới là miễn cưỡng tránh đi Mãnh Hồ tấn công.

Trần Trạch đứng người lên, nhìn xem trước ngực, quần áo một người vỡ vụn, phía trên cũng là lưu lại Mãnh Hồ ba đạo trào ản. Trần Trạch hít một hơi lạnh khí, cái này Mãnh Hồ thật sự là thật đáng sợ.

Bất quá Trần Trạch so với tại Hiệp Nghĩa trang cũng là cường đại không ít, Trần Trạch sẽ không không hề có lực hoàn thủ, mà lại hấn tuyệt đối không thể lui.

Trần Trạch trực tiếp đem bên cạnh Thăng Long thương một lần nữa nhặt lên, chăm chú nắm trong tay, ánh mắt rét lạnh nhìn lấy cái kia Mãnh Hồ.

Mãnh Hồ nhìn lấy một kích chưa trúng, trong lòng cũng là nổi giận, gầm thét lại là một người vọt kích, nhảy lên đến mấy mét cao hướng về Trần Trạch nhào tới.

Trần Trạch trong tay Thăng Long thương nguyên một, rất thương đâm ra, Mãnh Hồ đột nhiên một trào đánh ra, Trần Trạch chỉ cảm thấy trong tay Thăng Long thương lên một cỗ cự lực truyền đến, trong lúc nhất thời cánh tay chấn động, bủn rủn bất lực, Thăng Long thương trực tiếp xa xa bay ra ngoài.

Mãnh Hồ mượn tấn công quán tính lực lượng, giương nanh múa vuốt hướng về Trần Trạch bỏ nhào qua, Trần Trạch vũ khí đã mất. Trong lúc nhất thời căn bản không có gì có thể ngăn cản.

Mãnh Hồ màu đỏ tươi ánh mắt kinh khủng nhìn chăm chăm Trần Trạch, đập xuống...

Chương 51: Anh Hùng cứu mỹ nhân

Mắt thấy Mãnh Hồ liền muốn té nhào vào Trần Trạch trên người, Trần Trạch cắn răng quay người lại, sau đó nhảy lên, đột nhiên bổ nhào vào Mãnh Hồ trên lưng.

Trần Trạch trợn mắt huyết hồng, hấn làm sao có thể chết ở chỗ này, tuyệt không có khả năng, cho dù là phải chết, cũng muốn làm cái đẽm lưng, đây cũng là giờ phút này Trần Trạch suy nghĩ trong lòng.

Trần Trạch ánh mắt đỏ như máu, cầu sinh khát vọng cùng đối với Mãnh Hồ thống hận, nhượng hấn giờ phút này cơ hồ nổi điên, Trần Trạch yết hầu phát ra đáng sợ gào thét, hấn muốn liều mạng.

Trần Trạch cũng mặc kệ trong tay chiêu thức, giờ phút này hấn liền muốn phải đem hết toàn lực đem con hổ này giết, hấn không còn lại bất kỳ ý tưởng gì.

Thời khắc này Trần Trạch đã là tam tinh cấp bình xét cấp bậc, sức chiến đấu mặc dù không được là tuyệt đối đỉnh tiêm, nhưng lại là phi thường cường đại.

Bất quá Trần Trạch tu luyện võ công trên cơ bản cũng không có kinh nghiệm gì, đều là tu luyện thành công sau đó liền rất ít sử dụng.

Giống như là Tam Phân Quy Nguyên Khí, ba môn võ công trên cơ bản chưa từng dùng qua.

Trần Trạch giờ phút này thần trí đều nhanh phải mê thất, tự nhiên là cái gì thuận tay liền dùng cái gì.

Thời khắc này Trần Trạch tại Mãnh Hồ trên lưng, tự nhiên là quyền đâm cước đá càng thuận tiện.

Bất quá cho dù là Trần Trạch giờ phút này tinh thần nhớ không rõ số, cũng là biết tuyệt đối không thể cho cái này con cạp thời gian thờ dốt, cũng không thể nhượng cái này Mãnh Hồ lật người đến, nếu không Trần Trạch hấn phải chết.

Trần Trạch Thiên Surong Quyền, Bài Văn Chương, toàn bộ đều là không tiếc nội lực, liều lĩnh đập vào Mãnh Hồ trên đầu.

Tới đi, bất kể như thế nào! Giết! Giết! Giết!

Trần Trạch điên cuồng đánh ra, cái này Mãnh Hồ lại thể nào da dày thịt béo, có mạnh đến đâu, cũng là nhục thể phàm thai, làm sao có thể vĩnh viễn nhận bị thương tổn.

Rất nhanh, Mãnh Hồ tại dưới hông kịch liệt gãy dựa từ từ biến thành vô lực thờ dốt. Trần Trạch hào không nương tay, điên cuồng chuyển vận.

Thẳng đánh tới con hổ này chỉ có xuất khí không tiến khí, Trần Trạch vẫn là không có dừng lại. Cái này con cạp thất khiếu chảy máu, con mắt trắng dã, cũng là chết không nhắm mắt.

Trần Trạch thẳng chờ đợi Mãnh Hồ lại thể nào đánh ra cũng không có động tĩnh, mới là đứng lên, dùng Phong Thần Thối hung hăng đá mấy cước, tâm Thần Tài là từ từ tỉnh ngộ lại.

Trần Trạch có chút hoảng hốt nhìn xem trước mặt đã thất khiếu chảy máu, bị chết không thể chết lại lão hổ, mơ mơ màng màng nhớ tới, con hổ này con cạp chính là bị hấn đánh chết.

Trần Trạch vừa quay đầu, vừa vận trông thấy thiếu nữ kia đã hôn mê, nhưng không có lại bị tổn thương gì, Trần Trạch buông lỏng một hơi, trong lòng một cây dây cung buông xuống, sau đó cảm giác toàn bộ thân thể khí lực đều là trong chớp mắt chảy hết, Trần Trạch ý thức không biết, nặng nề té xuống đất.

Thời khắc này kinh hồng chậm ung dung từ bên cạnh vừa đi tới, an tĩnh ăn trên cỏ cỏ xanh, nhìn lấy đất này lên hôn mê Trần Trạch.

...

Không biết qua bao lâu, Trần Trạch rốt cục tỉnh lại, cảm giác trên người có chút lạnh buốt, sau đó muốn đứng dậy, không nói trước cả người đều không có cái gì khí lực, toàn thân đều là một cỗ nhói nhói.

Trần Trạch phí khí lực thật là lớn mới là miễn cưỡng đứng lên, lưng la lưng lay, tranh thủ thời gian đỡ lấy bên cạnh kinh hồng, sau đó Trần Trạch cúi đầu nhìn nhìn thân thể của mình, quả nhiên là thùng trăm ngàn lỗ a! Trần Trạch cười khổ lắc đầu, cái này con cạp quả nhiên là quá lợi hại, nếu là hấn không sử dụng rèn linh đan, chỉ sợ thật là phải treo ở chỗ này.

Trần Trạch thân thể mặc dù đau nhức, nhưng là thân thể bởi vì có thể tu luyện, khôi phục năng lực đã là phi thường cường đại. Trần Trạch chỉ cần hảo

hảo tu luyện một phen, mà có thể bình thường hành động.

Bất quá Trần Trạch xoay người nhìn lại, cũng là không có có tâm tư, người thiếu nữ kia té xỉu xuống đất, mặc dù nhìn qua ngủ được tường hòa, thế nhưng là trên người đông đảo vết thương, để cho người ta rất rõ ràng, nếu là không có chính xác cứu chữa phương pháp, chỉ sợ thật là nguy cơ sớm tối.

Trần Trạch vội vàng đỡ kinh hồng, đi đến nữ tử kia bên cạnh, phé thật lớn khí lực. Trần Trạch nhìn lấy thiếu nữ cái kia tuyệt mỹ khuynh quốc khuynh thành trước mặt cho, giờ phút này tái nhợt đến đáng sợ, Trần Trạch muốn cứu người, cũng là không biết phải làm thế nào động thủ.

Thiếu nữ khí tức càng phát ra yếu ớt, Trần Trạch đau đớn nắm chặt nắm đấm, hần chung quy là không có cách nào cứu nàng sao cho dù là hần hao hết chín Nguru Nhị hồ chỉ lực giết chỉ con cạp,

Vẫn như cũ là không có cách nào cải biến kết quả kia sao

"A!" Trần Trạch ngửa mặt lên trời kêu to, hần không cam tâm, hần có lẽ đã từng không tin vừa thấy đã yêu, thế nhưng là tại hần trông thấy thiếu nữ này lần thứ nhất, hần liền tin tưởng cái từ ngữ này, thế nhưng là bây giờ, hần xác thực không có cách nào cứu hần chỗ yêu nữ tử, chỉ có thể nhìn lấy nàng chết đi, hần không cam tâm a!

Trần Trạch bắt lực, hần giờ phút này suy nghĩ bối rối, đột nhiên, bên cạnh kinh hồng dùng móng trước đá đá hần, hần có chút kinh nghi nhìn một chút.

Là một cây cỏ, không được, chuẩn xác mà nói, là một gốc Thảo Dược, dùng cho cầm máu hóa thành ứ, Trần Trạch nhận ra cái này gốc Thảo Dược.

Trần Trạch bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, trong óc tựa hồ một đạo quang mang hiện lên, Trần Trạch kêu lên "Thuốc thuốc! Thuốc... Ta chỗ này không phải là có một gốc Phục Linh Đan sao "

Trần Trạch đây mới là nhớ tới, hần nhưng là có như thế một cái cường đại Linh Đan Diệu Dược a! Trần Trạch tức giận vỗ vỗ mặt mình, vật trọng yếu như vậy, hần vừa rồi lại là kém chút quên, nếu là bởi vậy dẫn đến trước mặt thiếu nữ tử vong, chỉ sợ là Trần Trạch hội tự trách cả một đời.

Trần Trạch trực tiếp tại hệ thống không gian bên trong lấy ra Phục Linh Đan, kinh hồng kỳ quái nhìn lấy Trần Trạch trong tay đột nhiên xuất hiện Phục Linh Đan, trong lúc nhất thời khó có thể lý giải được, lâm vào trầm tư...

Trần Trạch cẩn thận đem Phục Linh Đan Uy nhập thiếu nữ trong miệng, Phục Linh Đan một trong cửa vào, lập tức hòa tan, sau đó chảy vào thiếu nữ trong ngũ tạng lục phủ.

Tại Trần Trạch ánh mắt kinh ngạc bên trong, thiếu nữ bị xé rách trong quần áo, những cái kia bị xé nứt vết thương, lại là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại.

Trần Trạch cao hứng buống lỏng một hơi, sau đó chính mình lại một lần nữa cảm giác lực lượng hao hết, tâm lực tiêu tụy, cũng là ngất đi.

Không biết qua bao lâu, Trần Trạch tranh thủ thời gian trên mặt ẩm ướt, lạnh buốt cảm giác nhượng Trần Trạch không thích ứng lắc đầu, mở to mắt, đầu tiên đập vào mi mắt, chính là thiếu nữ tấm kia khuynh quốc khuynh thành gương mặt.

Thiếu nữ ân cần nhìn lấy hần, trong tay cầm một khối Trần Trạch quần áo vải rách, đã là dính nước thấm ướt, sau đó thoa lên Trần Trạch trên mặt. Bên cạnh đang có một đầu Tiểu Khê.

Thiếu nữ trông thấy Trần Trạch tỉnh lại, do dự hỏi "Công tử, là người cứu ta sao "

Trần Trạch đỏ mặt, Trần Trạch thế mà mặt đỏ, cái mặt này da có thể so với tường thành gia hỏa... Trần Trạch trông thấy nữ thần như thế ân cần biểu lộ, hỏi như thế lời nói, lại là nói không ra lời.

Thiếu nữ nhìn bên cạnh tự nhiên là biết là Trần Trạch hao hết chín Nguru Nhị hồ chỉ lực vừa rồi giết Mãnh Hồ, Trần Trạch chính mình cũng là bản thân bị trọng thương, bất quá thiếu nữ còn tưởng rằng Trần Trạch bởi vì chịu bị thương rất nặng nói không ra lời đâu!

Trần Trạch hôn mê một trận, đã là cảm giác thân thể khí lực đã là khôi phục không ít, thử một chút, đã là có thể đứng lên.

Trần Trạch thờ phào, nhìn lấy thiếu nữ trước mặt, bỗng nhiên cảm giác thiếu nữ so với trước đó bỗng nhiên có một loại không giống nhau phong vận, Trần Trạch cũng nói không nên lời đến cùng là cái gì, nhưng là chính là càng đẹp.

Trông thấy Trần Trạch đứng lên, thiếu nữ đối với Trần Trạch khom mình hành lễ, nói ra "Nô gia Nhâm Hồng tay áo, đa tạ công tử ân cứu mạng."

Trần Trạch khẽ lắc đầu, nói ra "Không cần phải khách khí, tại hạ Trần Trạch."

Nhâm Hồng tay áo cái tên này Trần Trạch cảm thấy quen thuộc, nhưng là cũng không nhớ ra được đến cùng là ai, Trần Trạch khẽ lắc đầu, quên hần nhiều như vậy làm gì.

Nhâm Hồng tay áo đối với Trần Trạch gật gật đầu, sau đó thờ dài, nói ra "Đáng tiếc Tiểu Nhĩ tỷ tỷ chết."

Trần Trạch nhìn xem bên cạnh đã chết đi thiếu nữ, Trần Trạch cũng là bất đắc dĩ, có chút tự trách nói "Đều là Trần mỗ chi sai, nếu là Trần mỗ có thể sớm chút đến, chỉ sợ liền sẽ không phát sinh những chuyện này."

Nhâm Hồng tay áo tranh thủ thời gian che Trần Trạch miệng, nói ra "Đây không phải công tử chi sai, nếu không có công tử, nô gia chỉ sợ cũng là khó thoát khỏi cái chết."

Trần Trạch gật gật đầu, sau đó nói "Cũng vậy, chúng ta đem nàng chôn đi!" Nơi này hoang tàn vắng vẻ, tự nhiên không có khả năng nói kéo về đi chôn, chỉ có ngay tại chỗ giải quyết.

Thiếu nữ đáp ứng, hai người cùng một chỗ động thủ muốn đem Tiểu Nhã mai táng. Trong quá trình này, Trần Trạch có chút nghi ngờ hỏi "Nhâm cô nương, vì sao hai người các ngươi lại ở bên trong vùng rừng rậm này, các ngươi hai vị nương tử..."

Trần Trạch còn chưa nói hết, nhưng là ý tứ cũng là rất rõ ràng, Nhâm Hồng tay áo gật gật đầu, sau đó nhìn xem Trần Trạch, trước hỏi "Công tử, hai người chúng ta đúng hay không gặp qua."

Trần Trạch xấu hổ gật đầu, đứng là đem, nhìn thoáng qua, nhưng Trần Trạch nhớ thương a!

Nhâm Hồng tay áo đáp "Kỳ thật nô gia cũng không biết vì sao tới đây, cũng là ta cha có việc, cha nhượng Tiểu Nhã đưa nô gia đến hán một nhà cửa hàng, cũng không biết vì sao muốn đi này rừng cây, cũng đến mức phát sinh chuyện thể này."

Trần Trạch nghe vậy gật gật đầu, loáng thoáng cảm thấy trong đó nhất định có cái gì chuyện ẩn ở bên trong, thể nhưng là Trần Trạch tuy có phát giác, cũng là không biết đến cùng là cái gì.

Sau đó Nhâm Hồng tay áo kinh dị ánh mắt nhìn Trần Trạch, nói ra "Nô gia trên người nguyên bản thụ thương, bây giờ mặc dù quần áo phá, cũng là không có thương tổn sọc, nô Gia Minh trắng nhất định là công tử cứu, không biết tiêu xài cái gì Thần Đan Diệu Dược, nô gia không thể báo đáp." Nhâm Hồng tay áo bỗng nhiên quý mọp xuống đất.

Trần Trạch mau đem nàng đỡ dậy, nói ra "Ngươi không có việc gì liền tốt."

Nhâm Hồng tay áo đột nhiên cười, cười đến khuynh quốc khuynh thành, cười một tiếng khuynh nhân quốc, Nhất Tiểu Khuynh Nhân Thành... Vẻ đẹp không gì sánh được lệ, đủ để cho chúng sinh khuynh đảo.

Nhâm Hồng tay áo đối với Trần Trạch có chút khom người "Nô gia biết công tử không cầu báo đáp, nhưng công tử chi ân, nô gia nhất định ghi nhớ trong lòng."

Trần Trạch sờ mũi một cái không biết trả lời thể nào, một hồi lâu mới là nói ra "Theo cô nương tâm ý đi!" Sau đó Trần Trạch không được tốt ý tứ nói "Nếu là có thể, cô nương gọi ta Trần Trạch hoặc là Trần đại ca liền có thể, công tử thật sự là thái sinh sơ."

Nhâm Hồng tay áo cười, nói ra "Ừm, Trần đại ca, ngươi cũng gọi ta Hồng Tụ đi!" Nhâm Hồng tay áo trông thấy Trần Trạch khả ái như thế, cũng là không được vô tình thường lễ nghi sáo lộ.

Trần Trạch hai người đem Tiểu Nhã mai táng sau đó, Trần Trạch nhìn nhìn sắc trời đã tối, đối với Nhâm Hồng tay áo nói ra "Bây giờ sắc trời đã tối, Hồng Tụ ngươi chỉ sợ là đi cái kia đều đi không được, vẫn là về trước thành Lạc Dương bên trong trong nhà đi! Nếu đang có chuyện, ngày mai lại đi cũng không muộn."

Nhâm Hồng tay áo đáp ứng gật gật đầu, Trần Trạch đi đến kinh hồng bên cạnh, lấy kế tiếp bao quần áo nhỏ, trong này là hán dự bị quần áo, tại cảm bàn đạp thời điểm, nhân rồi vô sự mua bộ quần áo mới, bây giờ vừa vận phát huy được tác dụng.

Trần Trạch đối với Nhâm Hồng tay áo nói ra "Hồng Tụ, ngươi thay đổi bộ quần áo này đi! Mặc dù rộng thùng thình chút, nhưng là vừa vận không ít."

Nhâm Hồng tay áo thẹn thùng nhìn lấy Trần Trạch, "Khụ khụ." Trần Trạch ho khan hai tiếng, tranh thủ thời gian quay người rời đi.

Chờ Trần Trạch khi trở về, Nhâm Hồng tay áo đã thay xong quần áo, Trần Trạch đánh giá trước mặt phiên phiên giai công tử, không khỏi cười, quả nhiên là dung mạo xinh đẹp mặc cái gì đều dễ nhìn.

Trần Trạch đem Nhâm Hồng tay áo nâng lên ngựa, dặn dò "Hồng Tụ, ta còn có việc, kinh hồng hội mang ngươi trở về, trên đường đi cẩn thận chút. Ngày mai ta sẽ đến phủ tiếp."

Nhâm Hồng tay áo vui vẻ cười "Trần đại ca, ta biết, ngày mai nhất định phải tới a!"

Trần Trạch mỉm cười gật đầu.

Nhìn lấy kinh hồng chờ Nhâm Hồng tay áo rồi đi bóng lưng, Trần Trạch tự mình ngồi xuống, thở một ngụm trước...

Chương 52: Dọa đến 1 nhảy

Tại Viên gia Mã Tràng bên trong, Viên thị huynh đệ cùng Tào Tháo ba người đang ở nơi đó chờ đợi, Trần Trạch đi hồi lâu, bây giờ vẫn chưa về.

Giờ phút này ba người đều là đi săn trở về, mang theo không ít con mồi. Viên Thuật mang trên mặt khinh thường cười lạnh, nói ra "Ta nói, Mạnh Đức, chẳng lẽ trần huynh đệ không cẩn thận Bị Sơn bên trong lão hổ cho ăn đi. Phải biết cái này trong núi thế nhưng là có con cọp ha!"

Tào Tháo ung dung mỉm cười, không thèm để ý chút nào nói ra "Cái này ngược lại không đến nỗi, ta Trần Trạch Hiền Đệ người hiền tự có thiên tướng, chỉ sợ là bây giờ gặp được sự tình gì trở về muộn, có lẽ lúc trở về, lại sẽ để cho đường cái kinh ngạc một phen."

Viên Thuật cau mày một cái, cũng không nói chuyện, nhớ tới trước kia giáo huấn, thật sự là quá thê thảm đau đớn. Súng bắn chim đầu đàn, nếu là Trần Trạch thật chạy về đến, cái kia rốt nhưng là của hắn mặt a!

Ba người lại là chờ một lát, Trần Trạch cũng là vẫn không có xuất hiện. Viên Thiệu cũng là hơi không kiên nhẫn, cau mày một cái nói ra "Mạnh Đức huynh, trần huynh đệ là có hay không chính là xảy ra chuyện gì vì sao bây giờ vào đêm vẫn chưa về."

Tào Tháo nói đúng không sót ruột, kỳ thật nội tâm so với cái nào đều là càng sót ruột, nhưng là Tào Tháo bất động thanh sắc, nói ra "Nghĩ đến Trần Trạch Hiền Đệ cũng không cần bao lâu liền sẽ trở về."

Sau đó Tào Tháo ngừng lại, tiếp tục nói "Bản Sơ, đường cái, chiếu tào mỡ người ta ý nghĩ, cũng không cần sót ruột, bây giờ chư vị đều chưa ăn cơm, không nếu như để cho người đem bàn ăn chuyển ở đây, như thế bầu trời đêm xán lạn, chính là ngắm trăng chi thời điểm tốt a!"

Viên Thiệu ngẩng đầu nhìn một chút, bầu trời này quả nhiên là không mây đen đám mây che Nhật, Nguyệt sáng tuy nói còn chưa đầy, nhưng là cũng đúng là trong suốt mỹ lệ. Đương nhiên, bất kể thế nào mỹ lệ, ba người đều là không có có tâm tư đến ngắm trăng, trong lòng ba người các có tâm sự.

Viên Thiệu nhượng người hầu nâng cốc đồ ăn tất cả đều bùng lên, ba người liền tại thiên không xuống, Mã Tràng bên trong, ăn cơm tiêu khiển.

...

Một bên khác, Trần Trạch đang kinh ngạc hồng đem Nhâm Hồng tay áo mang sau khi đi, phối hợp lại ngồi xếp bằng nghỉ ngơi một hồi, nhắm mắt thời gian vẫn là không có trời chiều ráng chiều, lại mở to mắt, cũng là nhìn thấy bầu trời đen kịt một màu, cũng chỉ có âm đạm ánh trăng chiếu xuống tới.

Trần Trạch bắt đầu đi lắc đầu, nói ra "Nghĩ không ra bây giờ thế mà muộn như vậy, vẫn là phải sớm chút trở về a!"

Trần Trạch cười khổ, cái này ngày kế, hắn thật sự chính là không có cái gì xxx, trừ Anh Hùng cứu mỹ nhân một hồi, chỉ sợ là hôm nay trở về, không thiếu được muốn bị Viên Thuật cái này mắt toét gia hỏa chê cười một phen.

Trần Trạch dọn dẹp một chút đồ vật, kỳ thật cũng cũng không có có đồ vật gì, chính là đem Thăng Long thương thu hồi hệ thống trong kho hàng, sau đó đem cung tiễn gánh vác ở sau lưng.

Thời khắc này Trần Trạch thân thể lớn gây nên khôi phục, dù sao hắn cùng lão hổ đánh nhau thời điểm cũng không nhận được cái gì vết thương trí mạng, cũng tự nhiên nhận một số bị thương ngoài da, toàn thân cao thấp trừ dùng sức quá độ đau nhức, cũng chỉ có cái kia một chỗ bị Mãnh Hồ ở trước ngực xé rách cái kia vết thương vẫn như cũ ẩn ẩn làm đau.

Trần Trạch tự mình vùng mạnh vùng mạnh nắm đấm, cảm giác thân thể khí lực hồi phục không ít, mỉm cười gật đầu.

Sau đó Trần Trạch quay người lại, trông thấy Mãnh Hồ cái kia không lồ thân thể, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì... Không có cái gì sản được nơi này còn không phải thế có một con hổ sao

Trần Trạch mở to hai mắt, hài lòng gật đầu, cũng vậy, mặc dù nói Anh Hùng cứu mỹ nhân một phen, nhưng là đi săn giống như cũng không có bị chậm trễ, tốt xấu là sản được một cái Mãnh Hồ, nghĩ đến là sẽ không bị chê cười.

Trần Trạch đi đến lão hổ bên cạnh, con hổ này còn không phải thế bị vũ khí gì cho sống sờ sờ đánh chết, mà là bị Trần Trạch tay không sống sờ sờ cho đánh chết. Cho nên con cọp này da lông phi thường hoàn chỉnh, trừ bị Trần Trạch một tiền bắn ra một người vết thương nhỏ, hơi có tý vết. Trần Trạch đánh giá, trong lòng đã là đang tính toán trở về đúng hay không hẳn là cầm cái này da hổ đi làm bộ quần áo gì gì đó.

Trần Trạch trước nâng nâng lão hổ cái đuôi, phát hiện thật nặng, căn bản chính là kéo không nhúc nhích a! Trần Trạch bắt đầu đi, sau đó lại ôm một cái con hổ này đầu, ách, đại hơn mấy trăm cân đầu! Trần Trạch căn bản không có biện pháp đem cái này đại lão hổ ôm, hoặc là công lên đến. Trần Trạch nếu là muốn đem con cọp này mang đi, vậy cũng chỉ có kéo lấy đi cái này một cái biện pháp.

Thế nhưng là Trần Trạch không nỡ a! Đây chính là hổ áo khoác bằng da a!

Trần Trạch nhìn lấy bên cạnh có không ít cây, lệch ra cái đầu ngấm lại, Trần Trạch linh cơ lóe lên, sau đó từ hệ thống trong kho hàng lấy ra Thăng Long thương.

Trần Trạch dùng Thăng Long thương nhận phong xem như bữa củi lưỡi đao, dùng sức bổ xuống mấy cái cây. Cái này bên cạnh tự nhiên là thiếu không có chút dây leo, Trần Trạch gỡ xuống một số dây leo, sau đó đem Mộc Đầu buộc chung một chỗ.

Trần Trạch phí không ít khí lực, mới là lắp ráp tốt cái này kéo tám, sau đó lại phí thật lớn khí lực, đem lão hổ kéo lên kéo tám. Trần Trạch lại tìm đến hai cây so sánh thô dây leo, sau đó xắn trên tay, lôi kéo đi ra ngoài.

Cũng tự nhiên ban đầu cái kia một đoạn đường tương đối khó đi, tại cái này trong rừng cây vẫn là có một con đường, Trần Trạch phỏng đoán cái này chỉ sợ là chuyên môn chuẩn bị cho Hoàng Đế con đường, Trần Trạch phí một phen khí lực, mới là đi qua đông đảo rừng cây ngăn cản, đến cái này trên đường.

Trần Trạch thờ phào, sau đó lại trông thấy một thớt tuần mã màu trắng Mercedes-Benz mà đến. Nhưng không phải là kinh hồng trở về sao!

Trần Trạch sờ sờ kinh hồng sau lưng, cười cười, sau đó một mặt âm hiểm đem kéo tám trói đến kinh hồng phía sau. Kinh hồng áp úng hai tiếng, bắt đầu đi từ trong Trần Trạch vài lần, sau đó dùng sức làm a làm!

...

Viên Thuật nhìn lên trời sắc càng ngày càng muộn, trong lòng đối với tại Trần Trạch e ngại cũng là càng phát ra yếu bớt, giữu cột nói "Trần huynh đệ chỉ sợ là về không được, như hôm nay muộn như vậy, nếu là trần huynh đệ vẫn còn trong rừng cây, chà chà, rất nguy hiểm a!"

Viên Thiệu không nói tiếp, ngược lại là nhìn lấy Tào Tháo, hỏi "Mạnh Đức, bây giờ sắc trời đã tối, ta nhìn vẫn là phái người đi xem một chút đi!"

Tào Tháo trước đó sờ đi không có nói ra phái người đi xem một chút, cái kia là đối với Trần Trạch có nhất định lòng tin, giờ phút này nhưng trong lòng cũng là phi thường lo lắng, đành phải gật gật đầu, trong lòng âm thầm cầu nguyện Trần Trạch Hiền Đệ, nhưng tuyệt đối không nên có việc a!

Tại Tào Tháo mấy người chuẩn bị xuất phát đi tìm Trần Trạch thời điểm, bỗng nhiên thật xa trông thấy một bóng người tới.

Tào Tháo ngăn ngại, trong lòng vui vẻ, đạo thân ảnh này nhưng không phải là Trần Trạch sao, cái kia thớt Bạch Mã, không phải liền là kinh hồng sao!

Tào Tháo giờ phút này cảm giác từ trên ngựa nhảy xuống, sau đó chạy tới, nói ra "Trần Trạch Hiền Đệ, là ngươi sao "

Trần Trạch cũng là trông thấy Tào Tháo, cười nói "Mạnh Đức huynh, tiểu đệ ở đây tạ tội, chậm trễ lâu một chút."

Tào Tháo vỗ vỗ Trần Trạch bả vai, không thêm đề ý nói "Hiền Đệ nói giỡn, an toàn trở về liền tốt, ca ca ta còn tưởng rằng ngươi ở bên trong phát sinh cái gì ngoài ý muốn."

Viên thị huynh đệ hai người cũng là đi tới, Viên Thuật có chút không cam lòng nhìn lấy Trần Trạch, âm dương quái khí nói ra "Trần huynh đệ vì sao chậm trễ lâu như vậy, phía sau làm chính là đồ vật a "

Trần Trạch mỉm cười, thần nhiên nói "Công Lộ huynh chính mình nhìn xem cũng không biết."

Tào Tháo ba người đều là kỳ quái nhìn sang, thừa dịp ánh trăng, ba người đầu tiên ngăn ngại, sau đó trợn mắt hốc mồm, ta đi, nói đùa cái gì

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Cảnh còn người mất

Viên Thuật mở to hai mắt, khó có thể tin, dùng sức lắc đầu, thế nhưng là trước mắt rõ ràng nhìn thấy là một cái chết đi Mạnh Hổ.

Tào Tháo cũng là ngốc, khó có thể tưởng tượng Trần Trạch lại là đánh một con hổ trở về. Nhìn con hổ này hình thể, khi còn sống nhất định mười phần hung mãnh. Tào Tháo ngờ ngác nhìn Trần Trạch cũng không được cường tráng hình thể.

Viên Thiệu sắc mặt rất kỳ quái, hần đi ra phía trước, xem xét cái này chết đi Mạnh Hổ, lão hổ trên người chỉ có một người mũi tên, còn lại miệng vết

thương rất ít, thế nhưng là con cộp này cũng là thất khiếu chảy máu, trước khi chết biểu lộ liền nhìn ra được, con hổ này thời điểm chết nhất định phi thường đau đớn.

Viên Thiệu ngu ngơ một hồi lâu, mới là đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Trần huynh đệ sẵn hổ trở về, mau mau đi vào, uống rượu một rượu."

Trần Trạch có chút chấp tay, gật gật đầu, nói ra "Bản Sơ huynh khách khí."

Tào Tháo thực sự là nghĩ không ra Trần Trạch đến cùng là làm sao làm được đáng sợ như vậy chuyện. Tào Tháo nhìn không được mở khẩu hỏi "Trần Trạch Hiền Đệ, ngươi đến cùng là làm được bằng cách nào, cái này Mãnh Hổ..."

Trần Trạch cười khò nói "Nguyên bản ta cũng không muốn cùng con hổ này động thủ, cũng là trông thấy một người nguy cơ sớm tối, là bản con hổ này một tiền, lại sau đó liền cùng cái này Mãnh Hổ chém giết, về sau là chịu thương thế kia." Trần Trạch đưa tay chỉ chỉ trên người mình vết thương.

Trần Trạch nhìn lấy đám người kinh ngạc biểu lộ, tiếp tục nói "Nghĩ đến ta kém chút bị cái này Mãnh Hổ bỏ nhào, nguy cơ sớm tối, ta cũng không biết khí lực từ nơi nào tới, đột nhiên xoay người đến nơi này Mãnh Hổ trên lưng, đem hết toàn lực, dùng nắm đấm đem cái này Mãnh Hổ chụp thất khiếu chảy máu, liền thành bây giờ bộ dáng"

Ba người thật lâu không nói gì, không biết nói cái gì cho phải, Trần Trạch như thế phong khinh vân đạm, thế nhưng là đám người lại là có thể tưởng tượng trong đó nhưng sợ, đây chính là to lớn như vậy một đầu Mãnh Hổ a!

Mà lại Trần Trạch lại là một trận loạn quyền là đem cái này Mãnh Hổ đưa lên Tây Thiên, thật sự là thật đáng sợ. Viên Thuật nhìn lấy Trần Trạch ánh mắt càng phát ra e ngại dâng lên, hắn đột nhiên có chút sợ hãi, nếu là đem Trần Trạch làm cho quá mau, chó cùng rứt giậu, liều mạng phải giết chết hắn, đây chính là tính không ra. Dù sao hắn nhưng là Tứ Thế Tam Công Viên gia con trai trưởng.

Tào Tháo vỗ Trần Trạch bả vai, càng phát ra bội phục dâng lên, trong lòng cũng là càng phát ra tin tưởng Trần Trạch nhất định là thiên hạ kỳ tài, không thể coi thường.

Trần Trạch ngược lại không phải cố ý trang bức, chỉ bất quá hắn xác thực không thích để cho người ta đè ép, hắn có sự kiêu ngạo của chính mình, làm sao có thể tùy ý để cho người ta chà đạp.

Bốn người trở lại bàn ăn trên bữa tiệc, Trần Trạch cũng không có gấp lấy đi đôi có chút y phục rách rưới.

Tại trên bữa tiệc bầu không khí có vẻ hơi yên lặng, thật sự là bởi vì Trần Trạch sẵn đến một cái Mãnh Hổ rung động, để cho người ta thật là nói không ra lời.

Dựa theo đi săn thi đấu quy tắc, Viên Thiệu để cho người ta đi tính toán đi săn kết quả. Cái này không chỉ là tính toán con mồi số lượng, còn có con mồi giá trị cùng săn bắt độ khó.

Bất quá giờ phút này trong lòng mọi người lại là có đoán trước, lần này đi săn, nhất định là Trần Trạch thứ nhất không thể nghi ngờ, phải biết Trần Trạch thế nhưng là săn bắt một cái Mãnh Hổ, độ khó hoàn toàn không được tại một cái đẳng cấp cái gì.

Bọn hắn sẵn bắt con thỏ, Dã Kê, hồ ly, Mi Lộc gì gì đó, mặc dù số lượng so với Trần Trạch nhiều không ít, thế nhưng là khối lượng lên hoàn toàn không thể so sánh a!

Không bao lâu, đi săn kết quả là ra tới. Không ngoài sở liệu, quả nhiên là Trần Trạch thứ nhất, con mồi vì một con Mãnh Hổ.

Cái thứ hai là Viên Thiệu, Viên Thiệu săn xuống ba cái Mi Lộc, mười con thỏ.

Cái thứ ba là Tào Tháo, Tào Tháo con mồi số lượng cũng là không ít, một cái Mi Lộc, mười ba con con thỏ.

Đến mức một tên sau cùng, tự nhiên lại là Viên Thuật, Viên Thuật mặc dù trong lòng không cam lòng, nhưng lại là không thể làm gì. Dù sao hắn con mồi chỉ có năm con thỏ.

Cái này trong rừng cây, mặc dù con mồi đông đảo, nhưng là cũng không phải khắp nơi đều là, cần người tỉ mỉ tìm kiếm, cho nên con mồi số lượng không chỉ là dựa vào cao siêu xạ kỹ, còn có là tìm kiếm kỹ xảo cùng một số vận khí. Đương nhiên, nếu là gặp phải một cái Mãnh Hổ, đoán chừng không người nào dám đi săn bắt.

Viên Thiệu nâng chén nói với Trần Trạch "Trần huynh đệ quả nhiên là thâm tàng bất lộ, đến,

Đầy uống chén này."

Trần Trạch cũng không khách khí, từ lượng của hắn mặc dù không tính là nghịch thiên, nhưng là cũng tuyệt đối không ít. Trần Trạch trực tiếp nâng chén uống cạn.

Tào Tháo cũng là nâng chén nói ra "Trần Trạch Hiền Đệ, Ha Ha ha ha, ca ca ta cũng không nói thêm cái gì, đến, uống rượu chính là."

Trần Trạch mỉm cười, sau đó nhàn nhạt gật đầu, đem một chén rượu uống sạch...

Như thế lui tới lại là qua rất lâu, bốn người đều là uống không ít. Yển hội cũng là tán đi.

Đám người là ngủ đổ vào Mã Trảng bên trong, không hỏi nơi nào hừng đông bình minh.

Thái dương cao chiếu, đám người tỉnh lại. Trần Trạch đây mới là hỏi Tào Tháo có hay không quần áo, Trần Trạch bởi vì còn không có trưởng thành, cho nên thân thể không cao Tào Tháo cùng Trần Trạch thân cao cũng kém không nhiều, vừa lúc, Tào Tháo cũng là mang quần áo.

Trần Trạch sau khi rửa mặt, thay xong quần áo, cùng Tào Tháo chào hỏi, là đáp lấy kinh hồng vào thành đi. Về thành thời điểm, Trần Trạch mơ hồ có thể trông thấy thành Lạc Dương bên trong không hiểu có một ít bối rối Trần Trạch trong lòng có chút bất an, cũng là nói không rõ ràng đến cùng là bởi vì nguyên nhân gì.

Trần Trạch một đường đi vào Thái Phủ trước đó, hướng người gác cổng lên tiếng kêu gọi, là nắm kinh hồng tiến vào Thái Phủ bên trong.

Trần Trạch tiến Thái Phủ, lập tức liền trông thấy thờ phỉ phò Thái Diễm, Trần Trạch một mặt lúng túng an ủi rất lâu, mới là đem hấn đêm không về ngủ nguyên nhân lừa dối quá quan cũng là miễn cưỡng nhượng thờ phỉ phò Thái Diễm người giận.

Trần Trạch một người là trở lại trong sân nhỏ. Thời khắc này Hồ Thanh Ngưu chính tại luyện công, trông thấy Trần Trạch, hỏi hột gật gật đầu.

Trần Trạch mỉm cười, gia hỏa này lại là luyện khởi công phu đến, chỉ sợ là không cam tâm bị hấn siêu việt a!

Đương nhiên, Trần Trạch tự nhiên là không thể nhượng gia hỏa này như thế nhàn nhã, Trần Trạch đem Hồ Thanh Ngưu gọi vào trong phòng, sau đó bỏ đi quần áo, nhượng Hồ Thanh Ngưu mở cho hấn thuốc.

Hồ Thanh Ngưu tỉ mỉ xem một phen, gật gật đầu, nói ra "Chúa công cũng không lo ngại, bất quá là một số bị thương ngoài da mà thôi, đem dược cao này bôi hơn mấy ngày, liền sẽ hoàn hảo như lúc ban đầu." Hồ Thanh Ngưu từ trên người xuất ra một cái bình nhỏ giao cho Trần Trạch, Trần Trạch hải lòng cười cười, Hồ Thanh Ngưu liền quay người rời đi.

Trần Trạch phối hợp tắm rửa, bôi hảo dược, thay đổi một thân quần áo mới. Trần Trạch là hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang đi ra ngoài.

Hấn nhưng là đáp ứng Nhâm Hồng tay áo muốn đi nhìn nàng, cùng tình nhân trong mộng hẹn hò, làm sao có thể đến trễ đây Trần Trạch đám người sẽ không.

Trần Trạch liền không mang theo kinh hồng, đi đường một mình đi qua, quần áo con em nhà giàu, hoàn khổ công tử biểu hiện.

Nhưng khi Trần Trạch đi đến hôm đó nhìn thấy cảm chỗ trạch viện trước đó, cũng là trông thấy đại môn đã là dán lên giấy niêm phong.

Trần Trạch trong lòng có chút khẩn trương, thậm chí có chút sợ hãi, đến cùng là chuyện gì phát sinh

Trần Trạch đi đến bên cạnh hàng xóm láng giềng hỏi "Không biết lão trượng nhưng biết chỗ này trạch viện chủ nhân thế nào vì sao cửa bị thiếp giấy niêm phong, cũng nhìn không thấy người "

Đây là một vị lão nhân, lão nhân khẽ lắc đầu, thở dài, nói ra "Cũng là đáng thương a! Không biết gia đình này như thế nào đắc tội gì đại tướng quân, hôm qua trực tiếp bị phái người xét nhà, bây giờ trong nhà nam đinh chỉ sợ là dữ nhiều lành ít, còn nữ tử, chỉ sợ là, cũng không biết đưa đi nơi nào."

Trần Trạch há hốc mồm, chau mày, hấn không nghĩ tới, bất quá là quá khứ một người buổi chiều mà thôi, lại là phát sinh nhiều chuyện như vậy, hấn tới chậm

Trần Trạch vẫn không cam lòng nói ra "Lão trượng, nếu là đi tìm Hà tướng quân, có thể hay không tìm tới nhà này nữ quyền "

Lão trượng ngẩng đầu kinh ngạc nhìn xem Trần Trạch, sau đó khẽ lắc đầu, nói ra "Hấn là tiểu huynh đệ cùng vị này nhà vị ấy Tiểu Nương tử có liên quan, bất quá lão phu vẫn là khuyên người đừng tự tìm khổ ăn, lão phu nhìn người cũng không phải nhân vật bình thường, không nói trước tìm gì đại tướng quân chi khó khăn, là gì đại tướng quân cũng không biết những cái kia tội nhân nữ quyền đến cùng ở phương nào, những cái kia nữ quyền đều là không được ghi tạc sách."

Lão trượng tựa như là đột nhiên nghĩ đến cái gì đồng dạng, nói với Trần Trạch "Hôm qua cái kia gia chủ người tựa như biết mình sắp đại họa lâm đầu, tổn không ít tâm cơ rồi mới đem nữ nhi đưa ra ngoài, không biết vì sao, đứa nhỏ này thế mà chính mình trở về, cũng là đáng tiếc, là hôm qua trong đêm.. Ai!"

Trần Trạch chau mày, không nói một lời, hấn trong lòng tức giận, hấn bỗng nhiên minh bạch, có lẽ là hấn hại Nhâm Hồng tay áo, nếu là hấn không đem Nhâm Hồng tay áo trả lại.. Trần Trạch hận, nhưng lại vô kế khả thi, Trần Trạch khẽ cắn môi, nói ra "Lão trượng, những cái kia tội nhân nữ quyền, nhưng còn có cơ hội sống sót "

Lão trượng khẽ lắc đầu, thở dài nói ra "Đều nhìn mệnh đi! Tiểu huynh đệ, nếu có duyên, ngày khác tự sẽ gặp nhau, bây giờ lại có thể cưỡng cầu cái gì đó đâu "

Trần Trạch nặng nề gật đầu, không phải đáp ứng, mà là che giấu nội tâm của hấn hận ý. Hấn tất cả tức giận, đều là chuyển dời đến hết thảy kẻ cầm đầu, hấn tiến.

Trần Trạch đối với lão trượng có chút chấp tay, nhưng sau đó xoay người rời đi, chăm chú nắm đấm, tự lẩm bẩm nói ra "Hà tiến, đại tướng quân, ha ha, người chờ xem!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Ngoại Tộc xâm phạm biên giới

Trần Trạch một người trở lại tiểu viện tử, một người cô ngồi.

Hắn bỗng nhiên minh bạch, hắn đến cùng vì cái gì muốn cải biến thời đại này, có lẽ cũng không phải là vì còn lại cái gì, mà là nơi này cùng thế giới của hắn chênh lệch quá lớn, nơi này không nhân quyền, chỉ có quyền lực mới là duy nhất.

Trần Trạch âm thầm nhìn bầu trời một chút, bầu trời vẫn như cũ sáng sủa, thế nhưng là hắn cũng là nhìn không thấy người kia, nàng đến cùng ở nơi nào, bây giờ đến cùng là như thế nào, Trần Trạch hoàn toàn không biết gì cả, cũng bất lực.

Trần Trạch không khỏi Huyền Tường, nếu là trong tay hắn có vô hạn quyền lực, hoặc là nói người quyền lợi sẽ không bị chà đạp, như vậy Trần Trạch hiện tại có lẽ ngay tại Nhâm Hồng tay áo trong nhà, có lẽ bọn hắn hội yêu nhau...

Trần Trạch gọi tới Hồ Thanh Ngưu, Trần Trạch sắc mặt lộ ra mỗi một, nói ra "Lão ngưu, theo giúp ta ra ngoài đi một chút đi!"

Hồ Thanh Ngưu trông thấy Trần Trạch sắc mặt không được tốt, khẽ gật đầu, sau đó hai người dẫn ra ngựa, đi ra Thái Phủ, đi ra thành Lạc Dương.

Hai người cưỡi ngựa chạy về phía phương xa, trời sắp trời chiều, đám mây phảng phất bị máu tươi nhuộm dần, hoàn toàn đỏ đậm.

Hai người ngồi tại một mảnh trên cỏ, Trần Trạch tự lẩm bẩm, nói ra "Người nói, chúng ta lại tới đây vì cái gì "

Hồ Thanh Ngưu nhìn xem Trần Trạch, cũng là nằm ngửa trên đất, nhẹ giọng nói "Thuộc hạ cũng không biết, bất quá thuộc hạ cũng là minh bạch thuộc hạ là một tên thầy thuốc, một tên hiệp khách, cho nên tại thế gian đạo lý là Hành Hiệp Trượng Nghĩa, nhân tâm vì ý. Cho nên thiên hạ này cũng là như thế, người có năng lực, đều có năng lực, gây nên cũng khác biệt, nhưng là thuộc hạ tin tưởng, người chỉ làm tốt tự thân sự tình, liền đầy đủ."

Trần Trạch khẽ gật đầu, ngẩng đầu nhìn bầu trời, nói một mình nói ra "Vậy ta sinh ra là làm cái gì nhìn cái thế giới này, vô số bản thủ, vô số âm mưu quỷ kế, quyền lực đoạt tranh, cũng là bất lực quần chúng "

Hồ Thanh Ngưu nhẹ nhàng lắc đầu, nói với Trần Trạch "Thuộc hạ cũng không biết vì sao, tại lần thứ nhất gặp phải chúa công thời điểm liền cảm giác chúa công cũng người phi thường, thế gian này, có thật nhiều nhân sinh tới sứ mệnh cũng không phải là thuận theo, mà là cải biến, thuộc hạ tin tưởng, chúa công cũng không phải là ngồi chờ chết người." Hồ Thanh Ngưu rất ít nói nhiều lời như vậy, trừ cùng Trần Trạch gặp nhau không lâu thời điểm.

Trần Trạch tự mình nói ra "Đúng vậy a! Có lẽ là muốn cải biến đi!" Trần Trạch biết, chính mình là một tên Xuyên Việt Giả, hắn đến từ tương lai, có đại lượng tương lai tri thức làm làm hậu thuẫn, trừ cái đó ra, hắn còn có hệ thống thế này một người siêu cấp BUG, có lẽ, Trần Trạch chính là vì cải biến mà đến.

Trần Trạch nắm chặt nắm đấm, nhìn lấy phương xa, găm thét lên "Tôi đi, chờ xem! Ta sẽ tới!"

Hồ Thanh Ngưu nghe được không phải rất rõ ràng, nhưng là hắn không nói một lời, cũng không nói gì thêm, chỉ có Trần Trạch rất rõ ràng mình rất cuộc nói chính là cái gì, tất cả khó khăn trở ngại đều tới đi, các người chờ lấy, chờ ta đến, hết thảy đều sẽ cải biến.

Trần Trạch vỗ vỗ Hồ Thanh Ngưu bả vai, vừa cười vừa nói "Đi thôi, ngày muộn, chúng ta trở về đi lão ngưu."

Hồ Thanh Ngưu khẽ gật đầu, sau đó dắt ngựa đi trở về.

Trần Trạch chấp tay nghiêng người nhìn lại, tựa như xa xa trông thấy một đạo màu đen thuốc bay thẳng Vân Tiêu, tại dưới trời chiều, lộ ra các vị dễ thấy.

Trần Trạch kỳ quái nhìn xem Hồ Thanh Ngưu, Hồ Thanh Ngưu bỗng nhiên có chút kỳ quái nói ra "Đây không phải... Phong Hỏa Thai khói lửa sao "

Trần Trạch không khỏi cau mày một cái, nhẹ giọng nói "Phong Hỏa Thai đây chẳng phải là nói Biên Cảnh có chiến chuyện phát sinh "

Hồ Thanh Ngưu ngẫm lại, nói ra "Chỉ sợ không tề, nếu không phải là như thế, Phong Hỏa Thai sẽ không dễ dàng đốt thuốc."

"Phong Hỏa lang yên, sói phân phơi khô sau khi đốt, phát ra thuốc lại đen lại trắng, ban ngày có thể thấy được, lang yên dấy lên, Biên Tắc tất nhiên bắt an a" Trần Trạch nói một mình nói ra.

Trần Trạch cùng Hồ Thanh Ngưu hai người dắt ngựa, hướng về thành Lạc Dương bên trong trở về.

Hai người trở lại Thái Phủ bên trong, lộ ra đắc hòa bình ngày không khác.

Trong đêm, không biết nơi nào tới dị thường tiếng vỗ ngựa dồn dập, quấy nhiễu rất nhiều người, trong đêm ngọn lửa dấy lên, trong lúc nhất thời, toàn bộ thành Lạc Dương bầu không khí đều có vẻ hơi nghiêm túc, yên lặng nhưng sợ.

Tiếng vỗ ngựa một mực kéo dài đến Hoàng thành, không biết là tin tức gì truyền đến.

Lại là đêm dài, tựa như Hoàng thành tức giận, đường phố lên đèn đuốc sáng trưng, mấy nhà quyền quý người đêm khuya vào cung đi.

Tại hoàng cung trong chính điện.

Lưu Hoành chau mày nhìn lấy trong điện mấy vị đại thần, Thái Phó Viên Ngỗi, đại tướng quân hà tiến, Thái Úy Tào Tung mấy người.

Lưu Hoành trong mắt khó mà che giấu tức giận, quát "Nho nhỏ Ngoại Tộc Man Di chi bang thế mà dám can đảm phạm ta Đại Hán, xem thường ta Đại Hán Hoàng Uy, chớ khanh có gì nhân tuyến, trẫm phải phải binh thảo phạt cái này ngoại bang, nhượng Hung Nô cùng Tiên Ti lần nữa nhìn xem ta Đại Hán chỉ uy."

Nguyên bản hà tiến còn muốn đứng ra biểu đạt lòng trung thành, thế nhưng là vừa nghe thấy Hán Linh Đế lại là muốn phái người mang binh thảo phạt Ngoại Tộc, công việc này thật sự là quá nguy hiểm, hà tiến cũng không dám đi nếm thử, đành phải cúi đầu không nói lời nào.

Hán Linh Đế ánh mắt từng cái đảo qua, sau đó nhân nhật mở miệng nói ra "Chớ vị cái này là vì sao, chẳng lẽ không lời nào để nói" nhưng Hậu Hán Linh Đế bỗng nhiên trầm mặc, tiếp theo đột nhiên bộc phát "Các ngươi dám phế vật này, dưỡng các ngươi tác dụng gì"

Mọi người sắc mặt khó coi, Hoàng Đế đều sinh khí, bọn hắn còn có thể làm sao bây giờ, Thái Phó Viên Ngỗi đứng ra, đối với Lưu Hoành chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, bây giờ Ngoại Tộc xâm phạm biên giới, ta Đại Hán làm sao có thể đủ bỏ mặc, có hại ta Đại Hán quốc uy, bây giờ đại tướng quân hà tiến thống soái thiên hạ binh mã, tinh thông Văn Thao Vũ Lược, thật sự là là xuất chinh chi đệ nhất nhân tuyến, Bệ Hạ như phải gì đại tướng quân dẫn binh xuất chinh, ít ngày nữa tất nhiên đại thắng trở về."

Hà tiến khước miệng hơi rút, mặc dù nói gia hỏa này đem hắn thổi đến rất thoải mái, nhưng là chính hắn tự nhiên là rất rõ ràng, hắn căn bản không có bản lĩnh này, không Kim Cương Toàn, không được ôm đồ sứ sống a! Hà tiến cũng không muốn tự tìm cái chết.

Bây giờ Đại Hán sự suy thoái, mặc dù nói không đến mức bị ngược, nhưng là những năm này cùng Ngoại Tộc chiến đấu, cũng không đều là ở vào thủ thế, một năm trôi qua, cũng không biết nhiều Thiệu Tướng sĩ chiến tử tại Bắc Cương.

Hà tiến nhưng không muốn bởi vì sinh nhất thời chi ý, chết tại Bắc Cương, cái này nhưng không đáng giá. Dù sao hắn còn có vô số vinh hoa phú quý, mỹ nhân không hưởng thụ, hắn thế nào bỏ được cứ như vậy đi liều mạng đâu

Hà tiến vội vàng đứng ra, đối với Hán Linh Đế chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, bây giờ Vi Thần chính mắc tật chân, chỉ sợ là khó mà xuất chinh, thần tuy có tâm mà bất lực, bất quá Vi Thần nhưng nâng Hoàng Phủ Tung, Chu Tuyền hai vị tướng quân, nếu là hai vị tướng quân xuất chinh, tất nhiên đại thắng trở về."

"Ba!" Hán Linh Đế hung hăng đập bàn một cái, quát "Các ngươi dám phế vật này muốn các ngươi tác dụng gì, nói cùng không nói có gì khác biệt, liền biết lẫn nhau từ chối. Hà tiến, ngươi coi trẫm không biết Hoàng Phủ Tung, Chu Tuyền hai vị tướng quân lợi hại sao nhưng ngươi không biết hai cái vị này tướng quân bây giờ ngay tại hán châu, đợi bọn hắn chạy đến, rau củ vàng đều lạnh."

Đám người sợ hãi không dám ngôn ngữ, Lưu Hoành chau mày, trách cứ "Các ngươi dám phế vật này, ngày thường tự cho là đúng, như thế quan trọng thời điểm cư nhiên như thế vô năng, toàn bộ cho trẫm lẫn, trẫm muốn nghỉ ngơi..."

Đám người không dám thất lễ, đều là mau chóng rời đi.

Hán Linh Đế thở dài, có chút bất lực, những thứ này quần thần quả nhiên đều là phế vật a! Lưu Hoành khẽ lắc đầu, sau đó đối với bên cạnh một tên thị vệ nói ra "Ngươi đi đem Trần Tả Trung Lang Tướng mời đến!"

Tên thị vệ kia ngần ngừ, Hán Linh Đế còn nói thêm "Hiện tại, lập tức, lập tức!"

Chương 55: Trần Trạch cử nhân

Đêm dài, Trần Trạch còn trong phòng nghỉ ngơi, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến có chút tiếng bước chân dồn dập, tận lực bồi tiếp một tràng tiếng gõ cửa.

Trần Trạch sờ sờ còn buồn ngủ mắt, ngáp một cái, ra khỏi phòng, đi vào cửa viện, bên ngoài là một vị người hầu.

Trần Trạch tưởng rằng Thái Ung có chuyện gì khẩn yếu tìm hắn, không khỏi hơi nghi hoặc một chút lấy nhìn lấy người này, sờ mũi một cái, nói ra "Có chuyện gì không muốn như vậy."

Người hầu kia đối với Trần Trạch khom mình hành lễ, nói ra "Công tử mạnh khỏe, bây giờ Bệ Hạ phái tới sứ giả chính trong phủ chờ, mời công tử đi qua."

Trần Trạch nghe vậy không khỏi ngẩn ngơ tìm ta Hoàng Đế tốt a, Trần Trạch hơi vuốt vuốt mạch suy nghĩ, trong lòng tự nhiên là có đầu mối, đêm khuya thế này triệu hoán hắn, tất nhiên là có chuyện quan trọng thương lượng, mà lại Trần Trạch bọn hắn hôm nay nhìn thấy lang yên. Nghĩ đến thật là Bắc Cương xảy ra vấn đề gì, Hán Linh Đế Lưu Hoành muốn tìm hắn hỏi thăm một phen.

Trần Trạch khẽ lắc đầu, thật sự chính là không thể làm gì, khó không được Thành Văn vô bách quan đều là giá áo túi cơm hay sao, muốn để hắn như vậy tuổi trẻ hài tử chịu khổ chịu tội.

Bất quá Trần Trạch trong lòng mặc dù bất đắc dĩ, cũng là không dám chút nào biểu hiện ra ngoài, đối với bậc người cười nói "Được rồi, người đi trước cáo tri sứ giả, Trần mỗ mặc quần áo từ từ liền đến." Trần Trạch phượng mới rời giường, y quan không ngay ngắn, đúng là hắn là thay xong quần áo lại đến.

Người hầu đối với Trần Trạch khom mình hành lễ, nói tiếng vâng, là quay người rời đi. Trần Trạch cũng là về đến phòng bên trong, tự mình thay xong quần áo.

Trần Trạch sau khi đổi lại y phục xong, là một người đi trong chính sảnh, giờ phút này một tên sứ giả ngồi, Thái Ung cũng là dâng lên. Dù sao Thái Ung mới là gia chủ này người, Hoàng Đế phái tới sứ giả làm sao có thể đủ lãnh đạm đâu

Trần Trạch đối với hai người có chút chấp tay, nói ra "Trần Trạch gặp qua Thái tiên sinh, gặp qua sứ giả đại nhân, không biết Bệ Hạ có gì Dụ Lệnh "

Cái kia sứ giả cũng không được kiên cường, đối với Trần Trạch chấp tay một cái, đứng lên nói ra "Trần đại nhân cũng không cần kéo dài, Bệ Hạ triệu Trần đại nhân lập tức vào cung diện thánh."

Trần Trạch há hốc mồm, tốt là có chút bất đắc dĩ, sau đó nhàn nhạt gật đầu, nói ra "Vậy thì tốt, liền đi thôi!" Sau đó Trần Trạch quay người đối với Thái Ung chấp tay hành lễ, nói ra "Thái tiên sinh đi về nghỉ ngơi đi, hết thấy có vấn đề." Thái Ung khẽ gật đầu.

Trần Trạch hai người ra ngoài, bên ngoài đang có một chiếc xe ngựa chờ lấy, Trần Trạch không khỏi có chút nghi hoặc nhìn cái kia sứ giả, nói ra "Vị đại nhân này, Bệ Hạ đến cùng là cần làm chuyện gì, duyên gì vội vã như thế triệu Vi Thân vào cung "

Sứ giả nhẹ nhàng thở dài, giải thích nói "Hôm qua Bắc Cương cấp báo, Tiên Ti liên hợp Hung Nô, xuất binh hơn mười vạn xâm phạm biên giới, bây giờ Bắc Cương tình huống có chút khẩn cấp."

Trần Trạch như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau đó kinh ngạc nói "Đại sự như thế, chẳng lẽ Bệ Hạ không triệu tập văn võ bá quan thương thảo một phen "

Sứ giả khẽ lắc đầu, đáp "Bệ Hạ tự nhiên là triệu tập văn võ bá quan, bất quá nghị luận một phen xuống tới, cũng là không có có kết quả gì, nhưng Bệ Hạ cũng là có chút tức giận, cũng là như thế vừa rồi triệu tập Trần đại nhân vào cung."

Trần Trạch cau mày một cái, hơn mười vạn đại quân tại Trần Trạch trong trí nhớ hoàn toàn không biết gì cả, có lẽ đây chính là xuyên qua mang tới hiệu ứng hồ điệp đi! Trần Trạch bất đắc dĩ, nhưng lại không thể nói vô kế khả thi.

Trần Trạch quay người lại, ngẩng lên, lại hỏi "Không biết Bệ Hạ bây giờ đến cùng là loại ý nghĩ nào "

Sứ giả khẽ gật đầu, hồi đáp "Bây giờ Bệ Hạ tự nhiên là muốn chiến một trận, cái này Ngoại Tộc xâm phạm biên giới, có nhục Hoàng Uy, làm sao có thể đủ chứa nhẫn."

Chiến Trần Trạch ngừng lại, trong lòng đã là có ý tưởng.

Xe ngựa thẳng tới trong nội cung, không có chút nào dừng lại, đây là cung trong xe ngựa, tự nhiên là có hẳn đặc quyền.

Không bao lâu, Trần Trạch lại đi vào chính tâm điện trước đó, cái kia sứ giả đối với Trần Trạch có chút chấp tay, nói ra "Trần đại nhân, người đi vào cùng Bệ Hạ gặp mặt đi!"

Trần Trạch xe nhẹ đường quen, phối hợp đi qua bậc thang, bước vào chính tâm điện bên trong.

Trần Trạch nhập điện vừa nhìn, Hán Linh Đế đang ngồi ở trên long ý suy nghĩ chuyện đây vừa nhìn thấy Trần Trạch, không khỏi có chút ngạc nhiên đứng lên, nói ra "Trần khanh,

Người thế nhưng là đến."

Trần Trạch có chút khom người, hành lễ nói ra "Vi Thần gặp qua Bệ Hạ."

Hán Linh Đế nhẹ nhàng gật đầu, thân nhiên nói "Trẫm ý tư tưởng nhất định Trần khanh giờ phút này đã là biết đi!"

Trần Trạch khẽ gật đầu, hồi đáp "Vi Thần minh bạch, bất quá Vi Thần muốn hỏi Bệ Hạ như thế nào lấy chiến "

Vấn đề này rõ ràng Hán Linh Đế chính là nghĩ sâu tính kỹ qua, không do dự chút nào, trực tiếp nói đúng là nói "Kinh quân ba vạn, địa phương các quân hai vạn, kiêm hữu Biên Quân, trẫm tưởng rằng có thể đánh một trận!"

Trần Trạch nhưng gật đầu, đã nhưng vấn đề này giải quyết, như vậy đồ còn dư lại tự nhiên cũng không được khó khăn. Trần Trạch mở miệng nói ra "Đã nguồn mộ lính đã giải quyết, chắc hẳn Bệ Hạ chỗ buồn lo bất quá là thống binh người, hận không có chủ soái mới đi!"

Hán Linh Đế tán đồng hồi đáp "Không tệ, đúng là như thế, cái này Ngoại Tộc mỗi khi vào đông, luôn luôn muốn tới Bắc Cương cướp đoạt một phen, trung nguyên cũng không phải là vô binh, thật sự là khuyết thiếu thống binh chi tài, nếu có ngày xưa Quán Quân Hạo, vệ đại tướng quân người bình thường mới, gì lo Ngoại Tộc!"

Trần Trạch mang trên mặt mỉm cười thân nhiên, ung dung không vội, nói với Hán Linh Đế "Đã như vậy, Vi Thần cũng là có mấy cái nhân tuyển cho Bệ Hạ đề cử một phen!"

Hán Linh Đế đột nhiên mở to hai mắt, nhiều hứng thú nói nói "Ha cái kia là người phương nào không phải là Hoàng Phủ Tung mấy người "

Trần Trạch khẽ lắc đầu, hồi đáp "Chỉ sợ là chỉ có hơn chứ không kém, bất quá Bệ Hạ chỉ sợ không nghe thấy kỳ danh, nhưng là Vi Thần lại biết mới!"

Hán Linh Đế đại hỉ, nói ra "Trần khanh nhanh chóng nói tới."

Trần Trạch gật gật đầu, hồi đáp "Thứ nhất chính là Tịnh Châu Thứ Sử Đinh Nguyên dưới trướng Kỵ Đô Úy Lữ Bố, người này là Cửu Nguyên quận người, sinh ra lực cánh tay phi thường, võ nghệ siêu nhân, được xưng là Phi Tướng, người này rất có vũ dũng, mà lại lâu dài thủ vệ Bắc Cương, nhưng đẹp trai Biên Quân."

Hán Linh Đế có chút ngưng mắt, gật gật đầu. Trần Trạch tiếp tục nói "Thứ hai cũng là một tên Hán Thất tông thân, chính là Trác Quận người, Trung Sơn Tĩnh Vương Lưu Thắng sau đó, tên Lưu Bị, chữ Huyền Đức. Người này từ nhỏ có phi thường chí, lấy giúp đỡ Hán Thất làm nhiệm vụ của mình, bấy giờ mặc dù không phát đạt, nhưng là ngày sau tất nhiên nổi danh trên đời."

"Thứ ba vì Hà Đông Giải Lương người, họ Quan tên vũ chữ Văn Trường, người này trước kia phạm tội, chạy trốn tới U Châu Trác Quận, người này không thể nghĩ ngờ phi thường, mà lại tốt học Xuân Thu, trung nghĩa vô lượng."

"Thứ ba cũng là Trác Quận người, họ Trương tên bay chữ Dục Đức, người này bây giờ tuy là đồ tể, nhưng là rất có phi thường chí, mà lại sinh ra lực lượng siêu nhân, võ nghệ cũng không phải bình thường người có thể đối kháng, người này cùng Quan Vũ đều là Vạn Nhân Địch hạng người."

Trần Trạch ngẩng đầu nhìn Hán Linh Đế ngưng trọng biểu lộ, tiếp tục nói "Vừa rồi ba người, nhưng thống kinh quân mấy người. Cũng có Lữ Bố chỉ huy Biên Quân, hai quân liên hợp, thì ngoại địch nhưng trừ, quốc uy nhưng giương!"

Hán Linh Đế thật lâu trầm mặc không nói, đột nhiên kêu lên "Tốt, đã Trần khanh nói, cái kia trẫm dùng hẳn ngại gì!"

Trần Trạch há to mồm, kỳ thật cũng là còn chưa kịp phản ứng, phải biết cái này Lữ Bố coi như, thế nhưng là cái này Lưu Quan Trương ba người nhưng mà cái gì tư lịch đều không có người trẻ tuổi a!

Hán Linh Đế bỗng nhiên cười, sau đó khẽ lắc đầu, nói ra "Dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người, đã trẫm lựa chọn tin tưởng Trần khanh, làm sao có thể đủ hoài nghi, nếu là nhất thời chần chờ mà tới Đại Hán nguy vong, đều trẫm chỉ tội a!"

Chương 56: Trác Quận tìm người

Trần Trạch lần này đem Lưu Quan Trương huynh đệ ba người mang lên lịch sử vô đài, kỳ thật cũng là sớm một chút thời gian, cũng không biết hội kích thích cái gì bọt nước.

Trần Trạch tự nhiên mình, đối với một trận khảo nghiệm, Lưu Quan Trương ba người chiến tích đều là thật đánh ra tới, còn không phải thế bỗng dưng mà đến, bọn hắn là từng bước một tiến bộ tăng lên mà đến. Cũng không biết ba người có thể hay không khống chế cái này mấy vạn đại quân, kiến công lập nghiệp, mà thành tựu uy danh.

Đối với Hán Linh Đế tín nhiệm, Trần Trạch trong lúc nhất thời cư nói không biết gì lời dối mặt, dù sao với hắn mà nói, cái này tín nhiệm thật sự là phò thác quá nhiều.

Trần Trạch đối với cái này, tự nhiên là thiếu không đồng nhất phiên cảm giác tri kỷ, Trần Trạch đối với Hán Linh Đế có chút chấp tay, nói ra "Vi Thần đa tạ Bệ Hạ!"

Hán Linh Đế nhàn nhạt gật đầu, cười nói "Trần khanh không cần như thế, trẫm chính là nhất quốc chỉ quân, vốn là thiên hạ Hiền Tài vì trẫm sở dụng, nhưng là trẫm cái này cả triều văn võ bá quan, cũng là giá áo túi cơm, hoàn toàn không có sở dụng."

Hán Linh Đế ngừng lại, tiếp tục nói "Người tài trong thiên hạ, chỉ sợ phần lớn là tại dân gian, Trần khanh chỗ năng, nhất định có đạo, bất quá trẫm ngược lại là có chút chờ mong gặp một lần những người kia."

Trần Trạch đối với Hán Linh Đế có chút chấp tay, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, cái này trong mấy ngày, có thể phái người đi U Châu chiêu mộ ba người, Bệ Hạ cũng là tại Lạc Dương chiêu mộ binh mã, mấy người đến thời khác, binh mã tự nhiên tề tụ, Bệ Hạ cũng là có thể nhìn tra ba người đến cùng như thế nào "

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Không tệ, đến lúc đó trẫm tự nhiên là có thể gặp một lần Trần khanh như thế tôn sùng người đến cùng như thế nào, Ha Ha ha ha!" Hán Linh Đế cười ha ha.

...

Trong lúc nhất thời, Lạc Dương chu Biên Bình ngựa triệu tập, phái đi U Châu, Tịnh Châu Tín Sứ cũng là khẩn cấp xuất phát. Có chút cũ cũ hán đế quốc vẫn như cũ là cho thấy cực kỳ lực chiến đấu mạnh mẽ.

Đương nhiên, đây hết thảy đều là tại hào phú quý tộc không vì trở ngại tình huống dưới.

...

U Châu Thứ Sử, Lưu Ngu.

Lưu Ngu nhìn lên trước mặt thánh chỉ, se se râu ria, trong lòng thật sự chính là làm không rõ ràng, Hán Linh Đế vì sao không hiểu thấu phải hắn tìm mấy người này, dù sao bây giờ Ngoại Tộc xâm phạm biên giới, Hán Linh Đế lo lắng hẳn là quân quốc đại sự mới đúng.

Ách, còn mấy người này cùng trận này sắp phát sinh chiến tranh có quan hệ gì, Lưu Ngu không chút suy nghĩ, dù sao mấy người này bây giờ bất quá hơn hai mươi tuổi, tuổi còn trẻ như thế, như thế nào khả năng cùng trận đại chiến này có quan hệ.

Lưu Ngu chụp vỗ bàn, sau đó trầm ngâm nói "Cũng vậy, Bá Khuê, ngại thay mặt người đi tìm tới ba người này, sau đó lập tức chiêu mộ đến Lạc Dương."

Người này đáng vẽ đường đường, nhìn qua có chút cao lớn uy vũ, một cổ chiến trận lãng lệ chi khí.

Người này họ Công Tôn, tên toàn, chữ Bá Khuê, chính là về sau hùng ngôi Bắc Cương Công Tôn Toàn là cũng.

Công Tôn Toàn đối với Lưu Ngu có chút chấp tay, sau đó cầm lấy Lưu Ngu viết xuống tờ giấy kia, có chút ngạc nhiên nhìn lấy.

Lưu Ngu trông thấy Công Tôn Toàn kỳ quái biểu lộ, kinh ngạc nói ra "Bá Khuê chẳng lẽ biết mấy người này "

Công Tôn Toàn cười khổ gật gật đầu, nói ra "Thuộc hạ cũng không phải là toàn bộ nhận biết, chỉ nhận biết cái này đệ nhất nhân, chính là Trác Quận Lưu Bị, Lưu Huyền Đức, người này cùng thuộc hạ cùng sự phụ tại Lô tiên sinh, người này có phần nhạy bén, có chí lớn, đúng là một tên nhân tài."

"Lô Từ Kiền" Lưu Ngu không khỏi kinh ngạc hỏi. Công Tôn Toàn gật gật đầu, Lưu Ngu mỉm cười sờ sờ râu ria, nói ra "Cũng vậy, Bá Khuê, ngại lập tức đi tìm tới ba người này đi! Bệ Hạ ở dưới cấp lệnh, chớ có chậm trễ."

Công Tôn Toàn khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi, mang Nhân Sách ngựa rời đi Kế Huyền, chạy đến Trác Huyền.

Dù sao dựa theo Hán Linh Đế chỉ lệnh, ba người đều là tại Trác Quận đâu! Không đi Trác Quận Trị Sở Trác Huyền còn đi nơi nào đâu

Đến Trác Huyền Công Tôn Toàn thẳng đến vừa ra phiên chợ mà đi, Công Tôn Toàn cùng Luru Bị hai người dù sao cũng là đồng môn sư huynh đệ, mặc dù ít có lui tới, nhưng là cũng có một chút liên hệ.

Hắn biết Luru Bị tình hình gần đây cũng không tốt lắm, chỉ có thể tại phiên chợ biên giày cỏ mua, Công Tôn Toàn trong lòng cười thầm, Huyền Đức a Huyền Đức, ngươi phát đạt thời gian đến a!

Trác Huyền cũng không có thành Lạc Dương phát đạt,

Phiên chợ cũng không có thành Lạc Dương dài như vậy, cái này không được khoảng cách xa, Công Tôn Toàn xuống ngựa tìm đi, không đến bao lâu là trông thấy một người, kêu lên "Huyền Đức thế nhưng là tìm tới người."

Người này khuôn mặt nho nhã, khí chất thông dong, một thân thô quần áo vải, nhìn qua cũng không thấy được, nhưng là này nhân khí chất thông dong nội liễm, màu da trắng nõn, thực có một cổ không bị trời buộc kiệt ngạo chi khí.

Người này chính là Luru Bị Luru Huyền Đức, Luru Bị chính chuyên tâm biên giày cỏ đâu, bỗng nhiên nghe thấy có người kêu gọi tên của hắn, không khỏi kinh ngạc nói ra "Ai "

Luru Bị ngẩng đầu một cái, vừa vặn trông thấy Công Tôn Toàn cười nhẹ nhàng nhìn lấy hắn, có chút lạ lẫm, nhưng là hơi suy nghĩ một chút, Luru Bị lập tức nhớ tới, người này không phải là đồng môn của hắn sư huynh Công Tôn Toàn sao! Luru Bị khẽ lắc đầu, biên lâu như vậy giày cỏ, thế mà ngay cả người quen đều nhanh nhận không ra.

Luru Bị đối với Công Tôn Toàn có chút chấp tay, đáp "Đã lâu không gặp, Bá Khuê huynh! Không biết Bá Khuê huynh tìm Luru Bị cần làm chuyện gì "

Công Tôn Toàn khẽ cười nói "Ha Ha ha ha, Huyền Đức ngươi tự gọi là Hán Thất tông thân, bây giờ cũng là đến ngươi phát đạt ngày."

Luru Bị nghe vậy, có chút kỳ quái nhìn lên trước mặt Công Tôn Toàn, Công Tôn Toàn nói ra "Bệ Hạ tự mình hạ chiếu chiêu mộ ngươi vào kinh thành đâu! Huyền Đức cũng chớ có chần chờ, chỉnh lý vài thứ, liền theo ta vào kinh thành đi!"

Luru Bị ngần ngại, đột nhiên nghe thấy tin tức này, trong lòng nói không nên lời tư vị gì, chờ dần nói "Nhanh như vậy "

Công Tôn Toàn lời thề son sắt gạt đầu, Luru Bị rất lâu chưa kịp phản ứng, ánh mắt sáng rực nhìn lấy Công Tôn Toàn, một hồi lâu mới là tin tưởng mình lại là bị Bệ Hạ tự mình chiêu mộ, Luru Bị còn từ hỏi "Chỉ một mình ta "

Công Tôn Toàn hồi đáp "Không được, hết thầy ba người!"

Luru Bị khẽ gạt đầu, sau đó đứng người lên, gãi gãi cổ, tự mình nói "Luru Bị phụ mẫu đều trôi qua, nhà bên trong đồ vật cũng cũng không có gì có thể thu thập, ngươi nhìn huynh đệ ta chỉ tôn cho, vạn sự không đủ lo lắng."

Luru Bị ngừng lại, sau đó không được tốt ý tứ nói "Bá Khuê huynh, bất quá Luru Bị vội vàng biên giày cỏ, giờ phút này còn chưa có ăn cơm, trong bụng chính đói!"

Công Tôn Toàn cười ha ha, nói ra "Cũng tốt, bên ta mới Kế Huyền nhanh lập tức chạy tới, cũng là trong bụng có phần đói a! Huyền Đức, cùng một chỗ!"

Luru Bị cũng không để ý dưới thân bên giày cỏ, cùng ngày thường dựa vào mà sống bên công cụ. Nguyên bản vừa rồi bên giày cỏ nhìn qua trăm muện thanh niên, thời khắc này ánh mắt vô cùng sắc bén.

Giống như là một người giấu ở phiên chợ cao thủ, mặc dù ẩn cư thời điểm, không được hỏi thế sự, bình thân đến cực điểm, nhưng là ngực Trung Hào khí, thủ Trung Võ kỹ năng, không giảm mây may!

Luru Bị đã là như thế, Luru Bị từ nhỏ là có chí lớn hướng, như thế nào cam tâm một mực bên giày cỏ, hắn cho tới bây giờ đều là đang chờ đợi một thời cơ, bởi vì cái gọi là, Kim Lân bản không phải vật trong ao, vừa gặp Phong Vân liền hóa rồng!

Không chỉ là Luru Bị, cho dù là Tào Tháo, Quan Vũ, Trương Phi những người này, tài năng của bọn hắn bình thường không người phát hiện, thế nhưng là tại trong loạn thế, bọn hắn là chói mắt minh tinh.

Luru Bị đi theo Công Tôn Toàn, hai người là đi tìm một nhà tửu quán điểm mấy cái thịt rượu, hai người uống rượu trò chuyện với nhau.

Chương 57: Đồ tể Trương Phi

Mặc dù bị chiêu mộ sự tình đã chắc chắn chứ không thể nghi ngờ, bất quá Lưu Bị trong lòng vẫn là nghi hoặc, hỏi "Bá Khuê huynh, đến cùng là phát sinh chuyện gì, Bệ Hạ phải chiêu mộ Lưu Bị vào kinh thành."

Công Tôn Toàn lắc đầu, lực bất tòng tâm, chính hắn đều không có làm rõ ràng đâu! Nói ra "Đây là Bệ Hạ đột nhiên tới mệnh lệnh, chúng ta như thế nào biết được, còn là dựa theo Bệ Hạ ý chỉ xử lý liền không có việc gì!"

Lưu Bị khẽ gật đầu, đạo lý xác thực như thế, Trần Trạch khẽ cười nói "Cũng vậy, Lưu Bị chờ lâu như vậy, không phải liền là vì lần này chiêu mộ, ra sức vì nước sao "

Sau đó Lưu Bị lời nói xoay chuyển, không khỏi nghi hoặc hỏi "Bá Khuê huynh, trừ Lưu Bị bên ngoài, còn có người nào "

Công Tôn Toàn khẽ gật đầu, nói ra "Còn có một người chính là Hà Đông người, chính là ở quê hương phạm tội, vừa rồi chạy trốn tới Trác Quận tới, người này họ Quan tên vũ chữ Văn Trường!"

Lưu Bị âm thầm gật đầu, hỏi đáp "Quan Vũ... Quan Văn Trường, tên rất hay a!"

Công Tôn Toàn vẫn như cũ là mặt mỉm cười, tiếp tục nói "Người thứ ba cũng là Trác Quận người, họ Trương tên bay chữ Dục Đức, ba người này trừ Huyền Đức, hai người khác cũng không biết nơi nào tìm kiếm a!"

Lưu Bị đồng ý gật đầu, hỏi đáp "Quả thật là như thế a! Cái này Trác Quận mặc dù cũng không phải là cực lớn, nhưng là mấy trăm ngàn nhân khẩu, muốn tìm hai người thật sự là không dễ dàng a!"

Hai người sát có việc, thật sự là không thể làm gì.

Bên cạnh một vị mua rượu gã sai vặt tựa hồ là nghe thấy hai người đối thoại, đi lên phía trước, nói ra "Hai vị khách quan tìm không phải là phía trước bán thịt heo Trương Đại Gia "

"Ừm" Công Tôn Toàn ngẩn ngơ, có chút nghi vấn "Hắn là người nhận ra cái này Trương Phi Trương Dục Đức "

Cái kia gã sai vặt âm thầm kêu khổ, thầm nghĩ không nên nói lung tung, bất quá bây giờ cũng chỉ có thể đủ kiên trì nói ra "Mới vừa nghe thấy hai vị khách quan muốn tìm một vị Trương Phi Trương Dục Đức, ở đây Trác Huyền bên trong, cũng chỉ có phía trước vị kia bán thịt heo Trương Phi Trương Dục Đức."

Lưu Bị có phần hứng thú nói ra "Một vị đồ tể hẳn là chính là chúng ta muốn tìm mục tiêu "

Công Tôn Toàn cũng là có một ít khó có thể tin, kinh ngạc nói ra "Thật chẳng lẽ là người này" Công Tôn Toàn cau mày một cái, mới là nói ra "Cũng vậy, vẫn là đi nhìn xem, tuyệt đối không nên bỏ lỡ."

Cái này Công Tôn Toàn mặc dù nhìn đối với Lưu Bị vẻ mặt ôn hoà, thế nhưng là nói thật ra, Công Tôn Toàn trong lòng miễn không đứng đắn cấp thấp người có chút khinh thị, dù sao hắn cũng là quý tộc xuất thân, Lưu Bị mặc dù nghèo túng, đó cũng là hoàng thân quốc thích.

Bất quá nghĩ đến Hán Linh Đế ý chỉ, Công Tôn Toàn cũng chỉ có không thể làm gì mang theo Lưu Bị đi tìm người.

Hai người ăn uống no đủ sau đó, Công Tôn Toàn kết xong sổ sách, đối với Lưu Bị khẽ gật đầu, nói ra "Huyền Đức, chúng ta đi thôi! Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút chữ này Dục Đức đến cùng là gì đám nhân vật "

Lưu Bị nhìn xem có chút khó chịu Công Tôn Toàn, trong lòng âm thầm thở dài, tâm hắn suy nghĩ, cái này Trương Phi đã bị Bệ Hạ hạ chỉ chiêu mộ, như thế nào hạng người vô năng Bá Khuê huynh như vậy ngạo khí... bất quá Lưu Bị nếu là có thể cùng người này kết giao, nhất định dù không sai.

Hai người đi ra cửa tiệm, thẳng đến cái kia mua rượu gã sai vặt nói địa phương.

Hai người từ xa nhìn lại, quả nhiên là trông thấy một người đen hán tử, dáng dấp cao lớn hùng tráng, so với Công Tôn Toàn cao một chút, hai người đều là tám thước đáng người, bất quá hán tử kia hơi cao một chút.

Cái này người trong tay cầm Đồ Dao, chặt thịt bỏ xương hạ bút thành văn, không tốn sức chút nào. Công Tôn Toàn nhìn lấy Trương Phi làm lấy như thể Tì Tiệp tron mượt, trong lòng khó tránh khỏi xem thường. Thế nhưng là Lưu Bị cũng là phát hiện người này lực cánh tay phi thường, trưởng đến mức dị thường hùng tráng, vừa nhìn là luyện tập qua võ nghệ người.

Hai người đi ra phía trước, Lưu Bị đối với hắn có chút chấp tay, nói ra "Tại hạ Lưu Bị, không biết các hạ thế nhưng là Trương Phi Trương Dục Đức "

Cái kia đen hán từ khê gặt đầu, hơi nghi hoặc một chút nhìn lên trước mặt Luru Bị tiểu bạch kiểm hai người, nói ra "Luru Bị người tại sao biết ta danh tự "

Luru Bị đại hi, nói ra "Ta hai người có chuyện quan trọng, không biết các hạ có thể tụ lại "

Trương Phi nhân nhạ gặt đầu, nói ra "Cũng tốt, hai vị chờ một lát, cho ta thu dọn đồ đạc."

Luru Bị chỉ nhìn thấy Trương Phi đem cắt thịt chặt xương Đồ Dao bôi sạch sẽ sau đó,

Trực tiếp đứng ở trên lưng, sau đó đem cái thớt gỗ cái gì thu thập xong, đem mại đâm địa phương dọn dẹp một chút. Nhắc lên còn lại thịt heo, trực tiếp đi đến vừa rồi hai người dùng cơm tiệm cơm, gọi tới gã sai vặt, nói ra "Đem thịt này ghi tạc trương mục!"

Cái kia gã sai vặt liền tục gặt đầu, nói ra "Trương Đại Gia cứ việc yên tâm, tiểu nhân nhất định ghi lại."

Trương Phi nhân nhạ gặt đầu, nhưng sau đó lập tức chuyển thân, đối với Luru Bị hai người nói "Hai vị, liền theo ta về đến trong nhà tụ lại."

Luru Bị hai người tự nhiên không có ý kiến, đi theo Trương Phi đi tới.

Không bao lâu, là đến Trương Phi trong nhà, một mảnh thật là lớn trang viên, ở đây liền đó có thể thấy được, Trương Phi mặc dù không phải nhà đại phú, nhưng là cũng tuyệt đối không phải bình thường đồ tể.

Công Tôn Toàn nhin không được hỏi "Các hạ đã có này gia sản, vì sao còn muốn đi ra ngoài trước mắt đồ tể "

Trương Phi tùy ý nhún nhún vai, nói ra "Cái này có gì không thể, chẳng lẽ trong nhà có tài liền không cần lao động "

Rất nhanh, ba người là đi vào trong trang viên, bên trong có một mảnh Đào Viên, Trương Phi nói ra "Đây là trong nhà tổ trạch, bây giờ mặc dù Đào Hoa chưa mở, bất quá ngồi ở đây cũng là khiếp ý."

Bây giờ đã là vào đông, thời tiết tự nhiên là rét lạnh, bất quá ba người đều là luyện võ qua công lao, thân thể sức chống cự tự nhiên là không phải bình thường.

Trương Phi trực tiếp gọi người xuất ra rượu đến, cười nói "Như hôm nay lạnh, vẫn là uống rượu tốt nhất, một bên uống rượu, một bên nghị sự."

Luru Bị cười to "Rất tốt." Công Tôn Toàn cũng là bụng chén lên.

Hắn vừa rồi nhìn chung quanh, cái này trong vườn đào có một mảnh đất trống, mập mạp, rõ ràng chính là người này luyện công vị trí, Công Tôn Toàn trong lòng cũng là có chút nhưng, người này định không phải hán chỗ nhìn thấy đơn giản như vậy, cho nên Công Tôn Toàn cũng là đem trong lòng ngao khí thoáng thu liễm một chút.

Trương Phi hỏi "Không biết hai vị tìm ta đến cùng cần làm chuyện gì "

Công Tôn Toàn khê gặt đầu, hỏi đáp "Bệ Hạ hạ chỉ chiêu mộ Trương Phi Trương Dực Đức vào kinh thành!"

Trương Phi ngẩn ngơ, nghi hoặc nói ra "Thánh Thượng làm thế nào biết Trác Quận còn có cái Trương Dực Đức "

Luru Bị cười khổ hỏi đáp "Tại hạ cũng là bị chiêu mộ người, cũng không biết Bệ Hạ chỉ ý, bất quá Bệ Hạ đã hạ chỉ, chúng ta tự nhiên muốn vào kinh thành đi!"

Trương Phi gặt gặt đầu, lại hỏi "Luru huynh họ Luru, không phải là Hán Thất tông thân "

Luru Bị mỉm cười, nói ra "Luru Bị chữ Huyền Đức, chính là Trung Sơn Tĩnh Vương sau đó, miễn cưỡng coi là Hán Thất tông thân, chẳng qua hiện nay gia đạo sa sút, cũng là không có cái gì ngao khí."

Trương Phi nhưng cười một tiếng, nói ra "Ta nhìn Huyền Đức ngực có chí lớn, ngày sau nhất định không phải nhân vật bình thường."

Luru Bị đáp "Luru Bị thân là Hán Thất tông thân, lần này Bệ Hạ triệu Luru Bị vào kinh thành, Luru Bị tất nhiên đem hết khả năng, lấy giúp đỡ thiên hạ làm nhiệm vụ của mình, không biết Dực Đức nhưng nguyện trợ Luru Bị một chút sức lực."

Trương Phi cười ha ha, xúc động nói ra "Trương Phi may mắn nhận biết như thế anh hào, thực sự đại hạnh, bây giờ dùng cái này Đào Viên vì thấy, không bằng ta hai người kết bái làm huynh đệ."

Luru Bị vỗ tay một cái, hét lớn "Được." Luru Bị nhìn Trương Phi một mặt râu ria xồm xoàm, trong lòng tưởng rằng cái này Trương Phi nhất định so với hán phải lớn, trong lòng tự nhiên là hạ quyết tâm, sau đó gọi đại ca phải sáng khoái một số.

Hai người quỳ mọp xuống đất, bốc đất làm hương, tế Bái Thiên, hai người cùng nói "Độc Luru Bị, Trương Phi, mặc dù khác họ, đã kết vì huynh đệ, thì đồng tâm hiệp lực, cứu khổn phò nguy; lên Báo Quốc nhà, xuống an lê dân. Không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ nguyện chết cùng năm cùng tháng cùng ngày. Hoàng Thiên Hậu Thổ, thực giám này tâm, bồi nghĩa vong ân, thiên nhân chung lực!"

Hai người kết thúc buổi lễ đứng lên, Luru Bị nói ra "Luru Bị năm hai mươi ba, không biết Dực Đức bây giờ mấy tuổi "

Trương Phi cười ha ha, nói ra "Đại ca, bây giờ ta bắt quá hai mươi mốt, ngày sau ngươi chính là ta Trương Phi đại ca."

Lưu Bị ngốc kinh ngạc nhìn lên trước mặt Trương Phi, ách ách, tốt a, hai mươi mốt liền hai mươi mốt, cái thế giới này thật sự là thật đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Trung nghĩa Quan Vũ

Công Tôn Toàn liền tròn mắt hốc mồm nhìn lấy hai người Kết Bái, trong lòng còn nhịn không được oán thầm "Huyền Đức, ngươi thế nhưng là Hán Thất tông thân, dù là xuống dốc, há lại cái này thô tài chủ có thể so với được... Ai, ai, ai..."

Đương nhiên, Công Tôn Toàn cũng không biết hấn bỏ lỡ cái gì, nếu như giờ phút này hấn áp sát tới, ba người Kết Bái, lịch sử thượng tướng sẽ không xuất hiện Lưu Quan Trương đào viên tam kết nghĩa những từ ngữ này, mà là Công Tôn Lưu từ...

Công Tôn Toàn đồ dẫn nhìn lấy hai người Kết Bái, không nói một lời. Công Tôn Toàn tự có kỳ tài hoa, nhưng là cuối cùng là bởi vì chính mình tự ngạo cùng tự cho là đúng chôn vùi chính mình.

Lưu Bị cùng Trương Phi hai người Kết Bái sau đó, Trương Phi cười nói "Đại ca, đã chúng ta muốn đi Lạc Dương, cái kia cho ta đi trông nom việc nhà bên trong sự vụ phó thác một phen." Lưu Bị nghe vậy mỉm cười khẽ gật đầu.

Thời khắc này Trương Phi đã không được tại tự xưng là ta, hiển nhiên cái này là đối với Lưu Bị tán đồng, Lưu Bị rất vui vẻ cũng rất hài lòng.

Công Tôn Toàn miễn cưỡng thu hồi trong lòng khó chịu, hỏi "Huyền Đức, ngươi thế nhưng là Hán Thất tông thân, vì sao như thế tự hạ thân phận "

Lưu Bị khẽ lắc đầu "Dực Đức đối xử mọi người thành tâm thành ý, tới kết giao, cũng không gì không thể."

Công Tôn Toàn trầm mặc không nói gì, khẽ gật đầu.

Không bao lâu, Trương Phi liền trở lại, đối với Lưu Bị chấp tay một cái, nói ra "Đại ca, sự tình đã an bài tốt, chẳng qua hiện nay sắc trời đã tối, chúng ta vẫn là ngày mai lại lên đường đi!"

Lưu Bị nhìn nhìn sắc trời, xác thực âm đạm, khẽ gật đầu, nói ra "Cũng tốt, tối nay chúng ta liền tại nơi cái này ở một đêm đi!"

Công Tôn Toàn nhiệm vụ không có hoàn thành, cũng chỉ có thể đứng ở đây đợi.

Một đêm, sao trời xẹt qua, chậm rãi trôi qua...

Hôm sau.

Lưu Bị ba người là chỉnh lý tốt hành trang, Trương Phi chuẩn bị hai con ngựa, một thớt là Lưu Bị, một thớt là mình, Công Tôn Toàn vốn là cười ngựa mà đến, tự nhiên không cần.

Lưu Bị chợt phát hiện Trương Phi trong tay lại là cầm một thanh trường mâu, mũi thương uốn lượn, tựa như một đầu Linh Xà. Không khỏi kinh ngạc hỏi "Dực Đức, đây là vũ khí của ngươi sao "

Trương Phi cười gật gật đầu, nói ra "Đại ca, đây là nhà ta bên trong Tổ Truyền vũ khí, Trượng Bát Xà Mâu, ta thuở nhỏ học tập môn này vũ khí sử dụng chỉ pháp, qua nhiều năm như vậy, cũng là học được chút da lông."

Lưu Bị lại hỏi "Dực Đức, này Trượng Bát Xà Mâu đến cùng đa trọng, ta nhìn này mâu dường như Tinh Cương tạo thành!"

Trương Phi hơi có chút kiêu ngạo hồi đáp "Trượng Bát Xà Mâu chính là tám tám sáu tư cân, đại ca lại để mở chút."

Lưu Bị kinh ngạc lui lại mấy bước, Trương Phi chăm chú trong tay Trượng Bát Xà Mâu, sau đó đột nhiên quơ múa, hồ hồ sinh phong, tốc độ cực nhanh, sáu mươi bốn cân đồ vật tại Trương Phi trong tay, phảng phất giống như không có gì, một phen xuống tới, trên đất lá rụng đều là bị cuốn lên.

Công Tôn Toàn cũng ở bên cạnh, nhìn lấy Trương Phi múa Trượng Bát Xà Mâu, con mắt nhắm lại, hấn lúc này mới là cảm thấy, cái này Trương Phi, thật

là rất nguy hiểm

...

Ba người chuẩn bị kỹ càng, Công Tôn Toàn nhàn nhạt mở miệng nói ra "Hôm nay chúng ta chẳng những muốn đi, hơn nữa còn muốn tìm một người."

Lưu Bị gật gù đầu hồi đáp "Quan Vũ Quan Vân Trường!"

Lưu Bị quay đầu nhìn xem bên cạnh Trương Phi, nói ra "Dực Đức, người tại Trác Quận tựa hồ giao hữu rất rộng, nhưng từng nghe nói qua Quan Vũ tên Quan Vân Trường "

Trương Phi khẽ lắc đầu, cau mày một cái, nói ra "Ta cũng không biết, người này tên, thật sự là chưa từng nghe thấy."

Lưu Bị tự mình nói ra "Cũng vậy, Bá Khê huynh, chúng ta một đường đi, một đường tìm, có lẽ liền có thể tìm tới, cũng không cần lo lắng, dù sao người này không phải Bản Quận người, quan phủ cũng khó tìm tìm."

Công Tôn Toàn bắt đầu đi gật đầu, sau đó ba người cùng nhau lên ngựa, rời đi Trác Huyền mà đi.

Công Tôn Toàn nguyên vốn cũng là mang chút bộ hạ, bắt quá đều tại Trác Huyền bên ngoài hạ trại, Công Tôn Toàn vừa ra, cả đám đi theo. Sau đó một đoàn người hướng nam mà đi.

Trên đường đi, đám người đi tìm kiếm, cũng là từ đầu đến cuối không có thăm dò được Quan Vũ tin tức. Công Tôn Toàn đều là bị làm được không kiên nhẫn.

Bất quá Lưu Bị ngược lại là rất có kiên nhẫn,

Cũng không để ý, lộ ra cực kỳ ổn trọng.

Ngày qua giữa trưa, đã lúc xế chiều, đám người đi đến một chỗ Sơn Lâm trước đó.

Sự tình là cái dạng này, Công Tôn Toàn tìm người cũng là tìm được cực kỳ mỏi mệt, trong lòng bản từ không kiên nhẫn, muốn tìm một số chuyện làm một chút.

Công Tôn Toàn liền tìm tới phụ cận hương nhân, tìm ở đây, cái này trong núi, cũng là có một chỗ sơn trại, năng Trung Sơn tặc hơn trăm người, cũng là phụ cận một đại u ác tính, bất quá cái này sơn trại chỉ ăn cướp qua lại khách thương, cùng quan phủ nước giếng không phạm nước sông, bởi vậy cũng không bị đá kích.

Công Tôn Toàn tới đây mất chính là vì tiêu diệt nơi đây Sơn Tặc, cũng là tại nhằm chán bên trong tìm kiếm một số chuyện lý thú.

Công Tôn Toàn rút ra bên hông Bội Dao, phía sau tùy tùng cũng là rút đao, sa trường lịch luyện sát khí hiển lộ không thể nghi ngờ.

Trương Phi tự nhiên là không sợ chút nào, trong tay Trọng Bát Xà Mâu uy phong凛凛. Lưu Bị lá gan cũng là không nhỏ, mặc dù chưa bao giờ chiến trường chém giết, nhưng là đối với loại này không khí hoàn toàn không cảm giác.

Công Tôn Toàn trong đôi mắt hàn khí sâm nhiên, quát "Giết đi vào! Diệt đám tặc nhân này!"

Lập tức mấy người liền làm tiên phong giết đi vào, Công Tôn Toàn cũng là theo sát phía sau, đám người đi theo.

Đi đến sơn trại không xa, Công Tôn Toàn đếm tên thù hạ bỗng nhiên không nhúc nhích, trợn mắt hốc mồm.

Công Tôn Toàn nhướng mày, hỏi "Các người chuyện gì xảy ra vì sao bất động "

Một tên tùy tùng thừa dịp nói "Khởi bẩm chúa công, cái này trong sơn trại đã tất cả đều là người chết."

Công Tôn Toàn cùng Lưu Bị Trương Phi hai người tất cả giật mình, sau đó đi ra phía trước vừa nhìn, sơn trại cách không xa, nằm trên đất đều là Tử Thi, thể mà không thấy người sống. Hơn nữa nhìn vết máu, hiển nhiên mới chết không lâu.

Công Tôn Toàn khoe miệng hơi rút, nhin không được nói ra "Là ai thể mà đoạt đám cùng bản tướng quân đoạt sự tình "

Tại sơn trại phụ cận, lại một lần truyền đến hét thảm một tiếng, Công Tôn Toàn cau mày một cái, mang người đi qua.

Đám người chỉ nhìn thấy dưới mặt đất nằm một người, máu me đầm đìa, bên cạnh một người, một thân Thanh Y, sắc mặt xích hồng, cần trường vô cùng, trong tay cầm một thanh trường đao, bên trên có một đầu Thanh Long.

Người này mũi đao còn ngói trên mặt đất Sơn Tặc trên người, trong miệng quát lớn "Các người như vậy tặc nhân, làm nhiều việc ác, đã đủ xưng chết!"

Sau đó người kia ngừng lại, tiếp tục nói "Nhớ kỹ, hôm nay giết người người, Quan Vũ Quan Vân Trường là cũng, nếu là ngày sau đến Diêm La Địa Phủ, Quan mô cũng hoàn toàn không sợ."

Trên đất người máu tươi đều nhanh chảy khô, bị chết không thể chết lại, ở đâu nghe thấy Quan Vũ.

Quan Vũ đột nhiên quay người, con mắt sắc bén, nhìn lấy Lưu Bị mấy người, nói ra "Chư vị tới đây chuyện gì hử cũng là Sơn Tặc "

Lưu Bị cười khổ lắc đầu, nói ra "Chúng ta tự nhiên không phải, nguyên bản chúng ta tới đây chính là muốn vì Hiệp Sĩ sự tình, bắt đắc dĩ vị này tráng sĩ đã giết sạch tặc nhân."

Lưu Bị đánh giá Quan Vũ, hửn nhớ tới người này phương mới nói, không khỏi hỏi "Xin hỏi vị này tráng sĩ thế nhưng là Quan Vũ Quan Vân Trường "

Quan Vũ nghi hoặc nhìn lấy Lưu Bị, nói ra "Các hạ như thế nào biết được ta Quan Vũ tên."

Lưu Bị cùng Công Tôn Toàn đều là thờ phào, rốt cục tìm tới người, mặc dù tình huống có chút xấu hổ.

Lưu Bị có chút chấp tay, đáp "Mời vị này tráng sĩ đến trong sảnh một lần." Quan Vũ khẽ gật đầu, đám người hướng sơn trại đại sảnh đi.

Nếu là bọn này chết đi Sơn Tặc biết bọn hửn sơn trại chẳng những bị người cho giết sạch, mà lại sơn trại đều bị người chiếm, không biết có thể hay không bị khí sống tới.

Mọi người tại trong sơn trại vào chỗ, Lưu Bị rồi mới đem sự tình tình tế cáo tri Quan Vũ. Quan Vũ kinh ngạc hỏi "Thánh Thượng Bệ Hạ hạ chỉ chiêu mộ Quan Vũ vào kinh thành "

Quan Vũ có chút cảm khái, nói một mình nói ra "Ta Quan Vũ bởi vì ở quê hương vì nghĩa khí giết người, chạy ra tha hương, trôi dạt khắp nơi, bây giờ Thánh Thượng cư nhiên như thế bất kể hiềm khích lúc trước, chiêu mộ Quan mỗ vào kinh thành, ta Quan Vũ tuy không phải tin nhỏ, nhưng cũng thông hiểu « Xuân Thu », Bệ Hạ chỉ ân, tung Quan Vũ lực lượng lớn nhất cũng không có thể báo."

Lưu Bị lại ở bên cạnh vỗ mạnh một cái cái bàn, nói ra "Vân Trường tốt một cái « Xuân Thu » chỉ nghĩa, nam nhi tại thế, trung nghĩa làm đầu, nghĩ không ra thiên hạ cư có Vân Trường như vậy cùng chung chí hướng người."

Đám người đã tự giới thiệu. Quan Vũ cũng là xúc động nói ra "Huyền Đức, ta đám ba người đều là chịu Bệ Hạ ân đức, cũng là một mạch đồng căn, ta đám ba người hôm nay nghĩa khí hợp nhau, không bằng liền ở đây Kết Bái, lấy cái này mấy trăm tặc nhân chi huyết, thề Thương Khung."

Lưu Bị kéo mạnh Trương Phi, nói ra "Như thế rất tốt, liền ở nơi này, kết huynh đệ của ta chỉ nghĩa!"

Ba người lại một lần nữa mặt hướng Lạc Dương, bốc đất làm hương, giờ lên trời thề "Độc Lưu Bị, Quan Vũ, Trương Phi, mặc dù khác họ, đã kết vì huynh đệ, thì đồng tâm hiệp lực, cứu khốn phò nguy; lên Báo Quốc nhà, xuống an lê dân. Không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ nguyện chết cùng năm cùng tháng cùng ngày. Hoàng Thiên Hậu Thổ, thực giám này tâm, bối nghĩa vong ân, thiên nhân chung lực!" (tốt a, lại tới một lần)

Ba người Kết Bái sau đó, đều là thoải mái cười to, lập thứ tự, Lưu Bị hai mươi ba, Quan Vũ hai mươi hai, Trương Phi hai mươi mốt, đều có trưởng ấu.

Bên cạnh Công Tôn Toàn nhìn lấy, khẽ nhủ mày, cũng là không nói một lời, rất muốn quay người rời đi, khẽ cắn môi, không nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 59: Phi Tướng vô song

Tĩnh Châu chi địa. Tấn Dương bên trong.

Tĩnh Châu Thứ Sử Quân Trưởng bên ngoài. Một người quỳ rạp xuống đất. Cúi đầu trầm mặc không nói, tựa hồ là đang khẩn cầu cái gì.

Cái này nhân thân lên hắt lên áo giáp, tản ra chỉ có Bách Chiến Quân người mới vừa có Thiết Huyết khí thế. Người này nhìn qua tuổi không lớn lắm, ước chừng hơn hai mươi năm tuổi, cánh tay phi thường cường tráng, nhưng là lại không lộ vẻ để cho người ta nhìn qua phiền chán.

Tại trong quân trưởng, đi tới một người, sắc mặt không dễ nhìn lắm, người này niên kỷ có bốn mươi tuổi bộ dáng, có vẻ hơi vẻ già nua, nhìn lấy trước trưởng quỳ người kia, phiền chán nói "Lữ Phụng Tiên, người đủ, vẫn chưa chịu dậy."

Lữ Bố té quỵ dưới đất, nói ra "Thuộc hạ khẩn cầu Thứ Sử Đại Nhân xuất binh, bây giờ Ngoại Tộc xâm phạm biên giới, ngoài thành bách tính nhiều vô

số kẻ, thụ hại đứng mũi chịu sào, khẩn cầu xin đại nhân xuất binh lấy cứu bách tính. Như Thứ Sử Đại Nhân nguyện ý xuất binh, thuộc hạ nguyện lĩnh binh sĩ ngàn người, tập kích quân địch, lấy làm tiền phong."

Người này chính là Tịnh Châu Thứ Sử Đinh Nguyên, Đinh Nguyên cau mày một cái, nhìn lấy Lữ Bố, quát "Lữ Phụng Tiên, ngươi như thế nào như vậy không biết đại thể, chẳng lẽ ngươi chỉ nhìn thấy ngoài thành bách tính mà không biết bên trong thành bách tính sao quân địch hơn mười vạn, thủ hạ ta chỉ Binh còn không đủ năm vạn, chẳng lẽ ngươi suy nghĩ đi chịu chết sao "

Đinh Nguyên ngừng lại, nhìn lấy Lữ Bố, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói ra "Lữ Phụng Tiên, lão phu biết ngươi võ nghệ Thiên Hạ Vô Song, quan tuyệt thế ở giữa, thế nhưng là cái này hơn mười vạn Ngoại Tộc, ngươi có thể giết đến tận sao người lúc có tự mình hiểu lấy a!" Đinh Nguyên nhìn như lời nói thấm thía.

Lữ Bố nắm chặt nắm đấm, không nói một lời, quỳ rạp xuống đất, cũng không có chút nào động đậy. Hắn Lữ Bố, chính là Tịnh Châu người, nơi này có nhà hắn người bạn cũ, làm sao có thể lui.

Lữ Bố vẫn không có cái biến ý nghĩ trong lòng, hắn nhìn lấy Đinh Nguyên, nói ra "Thứ Sử Đại Nhân, nếu là trong thành thì thôi phải ra đại quân, cái kia Lữ Bố khẩn cầu xin đại nhân điều động một ngàn binh sĩ cho Lữ Bố, Lữ Bố một người mang binh ra khỏi thành là được."

Đinh Nguyên nghe vậy, sắc mặt có chút không dễ nhìn, quát "Ngươi cái đồ hỗn trướng, Lữ Phụng Tiên, nhớ kỹ ngươi thân phận, lão phu nói không cho là không cho, trừ phi thiên tử hiệu lệnh, nếu không lão phu tuyệt không xuất binh."

Lữ Bố sắc mặt âm trầm, quỳ không nói thêm gì nữa.

Đột nhiên, cửa thành thủ quân đến đây bẩm báo "Khởi bẩm đại nhân, thành Lạc Dương sứ giả đến."

Đinh Nguyên biến sắc, không dám chút nào lãnh đạm, xoay người rời đi, còn phân phó nói "Đem sứ giả mời tiến đến."

Độc lưu lại Lữ Bố một người ngơ ngác quỳ trên mặt đất.

Rất nhanh, Đinh Nguyên là nhìn thấy đến từ Lạc Dương sứ giả, sứ giả nhìn xem Đinh Nguyên bên cạnh, hỏi "Không biết vị nào là Lữ Phụng Tiên tướng quân "

Đinh Nguyên ngần ngại, hơi nghi hoặc một chút, hỏi "Không biết sứ giả tìm người này có chuyện gì "

Sứ giả mỉm cười, sau đó thốt nhiên biến sắc, nói ra "Bệ Hạ cái này thánh chỉ là cho Lữ Phụng Tiên tướng quân, Lữ Phụng Tiên tướng quân không được tại, còn đọc cái gì thánh chỉ "

Đinh Nguyên khẽ giật mình, sắc mặt phi thường khó coi, thế nhưng là hắn nhưng cũng không dám chống lại Hán Linh Đế mệnh lệnh, lạnh giọng đối với bên cạnh tùy tùng nói ra "Người tới, đi đem Lữ Bố mời tiến đến." Đinh Nguyên cắn chặt răng đến rất nặng, hắn rất không vui, không phải sao, cái kia Lữ Bố mới là nhắm trúng hắn không vui, bây giờ Bệ Hạ cũng là có thánh chỉ cùng hắn, thật sự là để cho người ta buồn bực.

Đinh Nguyên tùy tùng không dám may mắn lãnh đạm, nhanh đi mời Lữ Bố, Lữ Bố lộ ra phi thường kinh ngạc, hỏi "Đây là phát sinh cái gì "

Cái kia tùy tùng giải thích nói "Lữ Bố tướng quân, Bệ Hạ phái người mang thánh chỉ cùng ngươi, vẫn là nhanh đi tiếp chỉ đi!"

Lưu Bị khẽ giật mình, thánh chỉ cái quỷ gì, Hán Linh Đế còn biết hắn cái này tiểu lâu la Lữ Bố mở to hai mắt, khó có thể tin.

Tùy tùng ở bên cạnh thúc giục nói "Lữ Bố tướng quân, vẫn là mau mau đi! Chớ có nhượng sứ giả chờ đến sốt ruột."

Lữ Bố a một tiếng, đột nhiên bừng tỉnh, đuổi theo sát lấy cái kia tùy tùng đi.

Sứ giả nhìn lên trước mặt Lữ Bố, dáng dấp khôi ngô cao lớn, một cổ quân nhân tức sát chí khí, rất có mãnh tướng phong phạm, không khỏi hài lòng gật đầu, nói ra "Lữ Bố tướng quân còn không tiếp chỉ "

Đám người hành lễ mà đợi, sứ giả chậm rãi mở miệng thì thầm "Bệ Hạ thánh chỉ, gần nghe Tiên Ti Hung Nô Ngoại Tộc hợp binh hơn mười vạn muốn phạm ta cảnh,

Trận chiến này không dung nhân nhượng, tức mệnh Tịnh Châu Thứ Sử Đinh Nguyên, huấn luyện binh sĩ, chinh quân chờ chiến, trước phòng ngoại địch, đội kinh sư đại quân, đều xuất hiện diệt chỉ. Nghe Đinh Nguyên dưới trướng có đem, tên là Lữ Bố, có chút dũng mãnh, lại thông mưu lược, nhưng làm một quân, cho nên mệnh Lữ Phụng Tiên, tức chương Tịnh Châu quân sự, quân địch chưa diệt thời điểm, đều là Biên Quân thông soái! Khâm Thủ!"

Tại sứ giả thanh âm rơi xuống, Lữ Bố cùng Đinh Nguyên hai người đều là ở vào hoàn toàn trạng thái đờ đẫn, Đinh Nguyên là trong lòng khó mà tiếp nhận Hán Linh Đế như thế ý chỉ, còn Lữ Bố, đó chính là bị đột nhiên xuất hiện kinh hi kinh ngạc đến ngây người.

Qua một hồi lâu, hai người mới là đứng lên. Lữ Bố đi ra phía trước, nói ra "Vi Thần lĩnh chỉ."

Sứ giả khẽ gật đầu, cười nói "Phụng Tiên tướng quân nhưng tuyệt đối không nên cô phụ Bệ Hạ phó thác a! Bệ Hạ nói, chờ tướng quân khai hoàn ngày, tất có trọng thưởng."

Lữ Bố hít sâu một hơi, lại là chảy ra nước mắt, hần quỳ rạp xuống đất, sau đó hai tay chống trên mặt đất hướng Lạc Dương, lớn tiếng nói "Vi Thần Lữ Bố, đa tạ Bệ Hạ thường thức chi ân, kiếp này khó đảm bảo, chỉ có đem hết khả năng, lực lượng lớn nhất hiệu trung."

Sau đó Lữ Bố đột nhiên đứng lên, rút ra bội kiếm, hướng trên mặt đất cắm xuống, quát "Hôm nay ta Lữ Bố ở đây phát thệ, tất nhiên tiêu diệt Ngoại Tộc quân, hộ vệ Đại Hán giang sơn, lấy báo Tịnh Châu bách tính, như tuân này thề, thiên nhân chung lục."

Sứ giả chụp vỗ tay, hài lòng nói ra "Phụng Tiên tướng quân có như thế ý chí, Bệ Hạ cứ yên tâm, Bệ Hạ còn nói, Phụng Tiên tướng quân cứ việc đánh một trận, nếu là có người dám làm chút trộm đạo, việc không thể lộ ra ngoài, định không tha thứ."

Đinh Nguyên nghe lời này, sắc mặt trắng bệch, hần biết Hán Linh Đế nhằm vào chính là hần. Thế nhưng là hần không dám có chút lời oán giận, hần không phải thế gia đại tộc xuất thân, hần có thể dựa vào chỉ có quyền lực của hoàng đế, Hoàng Đế nói cái gì chính là cái đó.

Sau đó sứ giả mặt mỉm cười, nói với Đinh Nguyên "Đinh Thứ Sứ, bây giờ có thể đem Binh Phù giao cho Phụng Tiên tướng quân sao "

Đinh Nguyên hít sâu một hơi, miễn cưỡng cười, đối với sứ giả chấp tay một cái, nói ra "Là, Vi Thần vậy thì đi đem Binh Phù lấy ra giao cho Phụng Tiên."

Đinh Nguyên không dám thất lễ, nhưng là, hần muốn nhất không phải còn lại cái gì đó, hần là muốn thoát đi, hần cảm giác được mặt của mình hôm nay đều mất hết.

Đinh Nguyên trở lại chỗ ở của mình, để cho người ta đem Binh Phù đưa ra đến, tự mình một người nằm ngã xuống giường, một chút sức lực cũng không có.

Ngược lại là Lữ Bố, nhìn trong tay Binh Phù, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, hần vừa rồi vẫn là bỏ qua tôn nghiêm khẩn cầu Đinh Nguyên phái ra quân đội, giờ phút này, hần lại là trở thành cái này đem gần năm vạn đại quân Chương Khổng Giả, biến hóa cực lớn, quả thực kinh khủng.

Lữ Bố trong lòng cảm khái thời khắc, cũng là càng phát ra kiên định ý nghĩ của mình, đời này khó báo Hoàng Ân, chỉ có lực lượng lớn nhất lấy báo Đại Hán.

Giờ khắc này Lữ Bố cũng là thâm thụ nàng cảm giác, phát giác được trách nhiệm của mình không phải bình thường. Hần biết được, chính mình bắt quá một giới vũ phu, tuy nói hành quân đánh giặc cũng có chính mình thủ đoạn. Nhưng là vẫn không bằng chân chính soái tài.

Cái này một nhưng, Lữ Bố quyết định, nhất định phải thống cái tiền phi, học tập cho giỏi, lấy báo Hoàng Đế tín nhiệm chi ân.

Lữ Bố cái này một tư tưởng chuyển biến, trực tiếp dẫn đến một vị không giống bình thường Lữ Bố hoành không xuất thế... Đây đều là nói sau.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Đào Viên 3 kiệt

Nắng ấm chính sớm, bầu trời sáng sủa.

Hán Linh Đế ngay tại chính tâm điện chi bên trong nghỉ ngơi, ngoài điện bỗng nhiên có người đến báo. Hán Linh Đế còn buồn ngủ đứng lên.

Đi vào trong điện, Hán Linh Đế ngồi tại trên long ý, nhàn nhạt mở khẩu hỏi "Hôm nay nhưng có tin tức tốt gì sao "

Thị vệ kia bẩm báo nói "Khởi bẩm Bệ Hạ, Trần Trung lang tướng chỗ nâng ba người, giờ phút này đã đến Lạc Dương, giờ phút này ngay tại ngoài cung chờ Bệ Hạ triệu kiến."

Hán Linh Đế lập tức tinh thần run lên, khẽ gật đầu, nói ra "Như thế rất tốt, người tới, hiện tại liền đem ba người kia cho trẫm gọi đi lên, trẫm ngược lại là muốn nhìn Trần Khanh trong miệng người mới đến đây là như thế nào bộ đáng!"

Thị vệ kia có chút chấp tay, lại tiếp tục nói "Khởi bẩm Bệ Hạ, Bệ Hạ mấy ngày trước chiều mộ hai vạn binh mã đã đến Lạc Dương, tùy thời có thể lấy điều động!"

Hán Linh Đế như có điều suy nghĩ, sau đó khẽ gật đầu, phát phát tay, thản nhiên nói "Cái kia kinh quân bây giờ tình huống như thế nào "

Thị vệ có chút chấp tay, hồi đáp "Khởi bẩm Bệ Hạ, Bệ Hạ thánh chỉ, đại tướng quân hà tiến đã điều động ba vạn kinh quân, bắt quá..." Thị vệ kia ấy ấy

không nói.

Hán Linh Đế lập tức minh bạch, cũng không nhiều lời, lạnh nhạt hừ một tiếng, nói ra "Cũng vậy, tạm thời không cần quan nhiều như vậy, ngươi lui xuống trước đi, đem ba người kia triệu tập đi lên, trấn phái ở đây hội kiến ba người."

Trong miệng mặc dù nói không có việc gì, nhưng là Hán Linh Đế trong lòng đã là quyết định, nhất định muốn đem hà tiến binh quyền cảm về, vừa rồi thị vệ kia ý tứ, hẳn chẳng lẽ còn hội không rõ ràng sao chỉ sợ hà tiến ba vạn đại quân phần lớn là thật giả lẫn lộn đi!

Thị vệ kia rời đi, lập tức là đem ba người gọi đi vào.

Ba người diện kiến lần đầu Hoàng Đế, trong lòng khó tránh khỏi lo sợ bất an, ba người tới trên điện, cúi nể khom mình hành lễ, Hán Linh Đế mỉm cười, nói ra "Ba vị Ái Khanh miễn lễ!"

Hán Linh Đế đánh giá ba người, ba người khuôn mặt khác nhau, có dáng dấp như là than đen bình thường, cũng có mặt đỏ cần trường, không phải bình thường, cũng có người da thịt trắng nõn, có thể nói kỳ nhân dị sự, đều ở một đường.

Hán Linh Đế có chút trầm ngâm một lát, trong lòng tự nhiên nhưng, hẳn đối với ba người tự nhiên là không có chút nào xem thường chi ý, đối với ba người chỉ đánh giá, hẳn nhìn chính là mới, mà không phải dung mạo, bằng không hẳn không cần khắp nơi phái người tìm nhân tài, chỉ cần hạ chỉ khuếch trương chiêu hậu cung là được.

Dò xét một hồi, Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Nghe nói có một người chính là Trung Sơn Tĩnh Vương chi tử, Lư Bì là người phương nào "

Lư Bì vội vàng tiến lên một bước, khom người nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần là Lư Bì!"

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Ngươi thân là Hán Thất tông thân, tự có giúp đỡ Hán Thất chi trách nhiệm, này lần sau ngươi chờ nhưng biết trăm chiêu mộ bọn ngươi vào kinh thành cần làm chuyện gì "

Lư Bì ba người ngạc nhiên lắc đầu, biểu thị không biết. Hán Linh Đế thở dài, nói ra "Cũng vậy, cái kia các ngươi hẳn là biết được Tiên Ti, Hung Nô xâm phạm biên giới sự tình không "

Ba người chấp tay xưng biết. Hán Linh Đế thản nhiên nói "Trăm muốn khai Bình năm vạn, lấy viện binh Bắc Cương, các ngươi liền vì này năm vạn người chi thống soái."

Ba người đột nhiên ngẩn ngơ, còn chưa kịp phản ứng, hít một hơi lãnh khí. Hán Linh Đế thở dài, nói ra "Có người hướng trăm tiến cử ngươi đám ba người, nhưng là bất luận như thế nào, trăm vẫn là cần muốn khảo nghiệm các ngươi một phen."

Ba sắc mặt người trang nghiêm, không dám ngỗ nghịch, nói ra "Mời Bệ Hạ khảo nghiệm "

Đưa tay sờ sờ Long Y, Hán Linh Đế nhàn nhạt gật đầu, nói ra "Lư Bì, trăm hỏi ngươi nếu ngươi xuất binh, trước mắt như thế nào lấy chiến "

Lư Bì trong lòng tự nhiên là khó tránh khỏi khẩn trương, hít sâu một hơi, sau đó đứng lên nói với Hán Linh Đế "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần tưởng rằng, nếu là Vi Thần chờ suất lĩnh năm vạn người còn không cách nào đối với Ngoại Tộc quân đội tạo thành tuyệt đối đã kích, khác cần Biên Quân phối hợp, Vi Thần mới vừa có tất thắng chi ý."

Hán Linh Đế kinh ngạc nhìn xem Lư Bì, nói ra "Việc này Ái Khanh không cần phải lo lắng, trăm đã tại Tĩnh Châu đốt lên mãnh tướng, thống soái năm vạn Biên Quân, cùng này năm vạn đại quân hô ứng cùng xuất, lấy lấy ngoại địch."

Lư Bì trong lòng vui vẻ, khẽ gật đầu, nói ra "Đã như vậy, cái kia Vi Thần liền tại trước mặt bệ hạ bêu xấu."

Hán Linh Đế nhàn nhạt gật đầu,

Sau đó nhìn Lư Bì. Lư Bì có chút chấp tay, nói ra "Vi Thần như tỷ lệ năm vạn đại quân, lúc này hư hư thực thực chi pháp, quân địch thế lớn, hơn mười vạn đại quân, mà lại Ngoại Tộc binh sĩ, thuật cưỡi ngựa thành thạo, thoát thành dã chiến, nan địch kỳ phong duệ."

"Vi Thần kẻ sách, thế địch không chịu nổi, trước lấy nhỏ cổ quân đội đếm bại vào đối kháng, mà kêu đối kháng chi quân tâm, bày ra đối kháng lấy yếu, mà đội quân địch canh gác thư giãn, suất quân tập kích chi. Như được như thế, quân địch tất bại."

"Cùng lúc đó, Biên Quân Cung Mã thành thạo, có thể khiến mãnh tướng tại Vi Thần quân cùng quân địch tương chiến thời điểm, khinh kỵ ngầm góc độ, phá địch sau đó, địch hậu bị phá, đối kháng tâm nhất định bại, mà lúc này, liền cần Biên Quân cùng Vi Thần suất quân hai mặt giáp công, kẻ từ đó, nhất định có thể đại hoạch toàn thắng."

Lư Bì chậm rãi mà nói, rốt cục nói xong. Hán Linh Đế hí mắt, nhiều hứng thú, sau đó mở khẩu hỏi "Nếu theo Ái Khanh nói, quân địch quân tâm không được kiên, hậu phương không phá, cái kia trước mắt như thế nào, Ái Khanh nói có lẽ chưa hẳn thành công!"

Lư Bì khẽ gật đầu, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, việc này Vi Thần đám người minh bạch, từ xưa đến nay, đàm binh trên giấy, tất nhiên bại cục, chỉ có y theo tình thế, tùy cơ ứng biến, mới là binh pháp chi tinh túy. Mà lại Vi Thần bây giờ còn không biết quân địch tình huống, bởi vì cái gọi là biết người biết ta, bách chiến bách thắng! Chỉ có đến chiến trường thời khắc, mới biết còn lại."

Như thế tôi tới lui, Lưu Bị cùng Hán Linh Đế hai người giảng hòa lâu, Lưu Bị cũng là đạt được Hán Linh Đế tán thành, nhưng Hán Linh Đế có chút hài lòng.

Giờ phút này Hán Linh Đế đối với Trần Trách cũng là càng phát ra tín nhiệm, đối với Trần Trách mới có thể càng thêm khẳng định. Người xem một chút người ta, tùy tiện đề cử mấy người đều là như thế có tài hoa, đây mới thật sự là nhân tài a!

Đến mức Quan Vũ cùng Trương Phi hai người, Hán Linh Đế ngược lại là không hỏi bọn hắn cái gì sách lược, hẳn nhưng là đối với Trần Trách nhớ kỹ rất rõ ràng, hai người kia cường hạng còn không phải thế mưu lược, mà là ở vũ lực phía trên.

Hán Linh Đế mỉm cười, nhìn lấy Quan Trương hai người, thân nhiên nói "Nghe nói hai vị Ái Khanh võ nghệ hơn người, không biết có thể nhượng trăm kiến thức một phen "

Quan Vũ có chút chấp tay, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, nơi đây khó chịu diễn võ, mời Bệ Hạ theo Vi Thần hai người tới trên đất trống quan sát."

Hán Linh Đế nhìn xem cái này chính tâm điện, đúng là không thích hợp diễn luyện võ nghệ, thế là cười ha ha nói "Như thế cũng tốt, vậy liền đi ra xem một chút."

Mọi người đi tới ngoài điện, Quan Vũ hai người vũ khí cũng không có mang vào, Hán Linh Đế gọi người lấy ra đại đao cùng trường mâu. Quan Vũ đầu tiên diễn võ, trong tay đại đao bay múa một lần, để cho người ta nhìn không thấy tốc độ có bao nhanh.

Sau đó Quan Vũ đột nhiên quay người lại, nơi đây có một khóa đá lớn, Quan Vũ đột nhiên đánh xuống, uy lực mạnh mẽ. Tầng đá kia, thế mà trực tiếp bị Quan Vũ bổ đến vỡ nát, Quan Vũ trong tay chế thức đại đao cũng là đoạn đi.

Quan Vũ đối với Hán Linh Đế có chút chấp tay, nói ra "Còn mời Bệ Hạ thứ tội."

Hán Linh Đế cười ha ha, nói ra "Không ngại, sau đó để cho người ta thu thập một phen là, quan Ái Khanh quả nhiên không hổ là bất thế xuất mãnh tướng a! Vừa rồi thật sự là quá lợi hại. "

Sau đó là Trương Phi, Trương Phi vung vẩy trong tay trường mâu, hổ hổ sinh phong, uy phong凛冽, vừa nhìn tựa hồ Mãnh Hổ Hạ Sơn, lại vừa nhìn giống như Giao Long Xuất Hải, không thể coi thường.

Diễn xong sau đó, Trương Phi đối với Hán Linh Đế chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần cũng là sẽ không Phách Thạch đầu, bất quá Vi Thần có chút Quái Lực, hắc hắc." Trương Phi gãi gãi đầu.

Hán Linh Đế mỉm cười, nói ra "Không sao cả, từ Ái Khanh, chỗ này có một tòa thạch Kỳ Lân tượng đá, không biết Ái Khanh có thể hay không ôm lấy."

Trương Phi nhìn xem, tầng đá kia, chỉ sợ là có hàng trăm hàng ngàn cân, nhưng là Trương Phi hồn nhiên không sợ, đi ra phía trước, duỗi duỗi tay, giẫm gân cốt, quát to một tiếng, sau đó hai tay khê chống, đột nhiên đem cái kia thạch Kỳ Lân ôm. Sau đó Trương Phi đi vòng qua một vòng.

Như thế thấy đám người trợn mắt hốc mồm, nháo sự Quan Vũ cũng là vì đó giật mình.

Sau khi kết thúc, Hán Linh Đế cười ha ha, nói ra "Ba vị Ái Khanh quả nhiên không phải bình thường, bất quá trăm mới vừa nghe thấy ba vị Ái Khanh như thế nào là huynh đệ!"

Lưu Bị có chút chấp tay, hồi đáp "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần ba người, cùng chung chí hướng, lấy giúp đỡ Hán Thất vì chức trách, mà lại cùng là Bệ Hạ chiêu mộ, duyên phận như thế, cho nên kết làm huynh đệ khác họ, chúng kết Báo Quốc chí tâm "

Hán Linh Đế có chút hài lòng gật đầu, nói ra "Như thế rất tốt, huynh đệ người ba người lòng trung thành vì nước, trăm tất nhiên không phụ chư vị."

Sau đó đám người trở lại chính tâm điện bên trong. Hán Linh Đế vỗ vỗ tay, thân nhiên nói "Đã như vậy, Lưu Bị, trăm liền phong người làm Thảo Ngịch Tướng Quân, Quan Trương hai người đều là Kiêu Kỳ úy, người đám ba người kỳ lợi đoạn kim, trăm mà lại chờ chư vị đại thắng trở về."

Ba người khom mình hành lễ "Đa tạ Bệ Hạ."

Hán Linh Đế tự tin cười lớn, nói ra "Người tới, truyền chỉ xuống dưới, ngày mai trăm muốn đích thân điềm tướng!"

"Ây."

...

Chương 61: Linh Đế điểm tướng

Chính tâm trong điện, quân thần tụ tập.

Hán Linh Đế ngồi cao tại trên long ý, ánh mắt sắc bén đảo qua, nhìn lấy đông đảo đại thần, thần nhiên nói "Chư vị Ái Khanh hôm nay còn có gì nghị "

Rất nhiều đại thần liếc nhau, sau đó ngẩng đầu nhìn một chút Hán Linh Đế, trong lòng có chút e ngại. Đại tướng quân Hà tiến có chút chấp tay, nói với Hán Linh Đế "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần có việc khởi bẩm!"

Hán Linh Đế híp híp mắt, thần nhiên nói "Gì Ái Khanh chuyện gì khởi bẩm, nhanh chóng nói tới!"

Hà tiến vừa chấp tay, lập tức nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần lấy là như thế tùy ý đem năm vạn đại quân giao cho ba vị không có chút nào công tích người thống soái, thật là không ổn."

Hán Linh Đế mỉm cười, trong mắt một sợi phong mang xẹt qua, quát "Không biết gì Ái Khanh cảm thấy có gì không ổn "

Hà tiến bị Hán Linh Đế có chút quý dị ngữ khí hỏi được trì trệ, nhưng là tên đã trên đây, không phát không được, hần hồi đáp "Này ba người tên không kinh truyền, chưa từng nghe thấy, như thế hạng người vô danh, làm sao có thể đủ thống soái đại quân, qua loa như vậy, chỉ sợ là năm vạn đại quân đều là hư ảo."

Hán Linh Đế nhướng mày, sau đó cười lạnh gật gật đầu, nói ra "Cũng vậy, đã gì Ái Khanh trung thành như vậy, trăm cảm thấy gì Ái Khanh có lẽ là một người tốt nhất nhân tuyển, không bằng liền điều động gì Ái Khanh suất quân xuất chinh, như thế nào "

Hà tiến khoe miệng giật một cái, tranh thủ thời gian lắc đầu giải thích nói "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần tạt chân chưa lành, chỉ sợ là không thể vì Bệ Hạ phân ưu, Vi Thần thật sự là lòng có dư lực không đủ a!"

Hán Linh Đế khẽ lắc đầu, nhìn như phi thường tỉnh táo, thế nhưng là sau một khắc là bộc phát quát "Hà tiến, ngươi chớ có cho là trăm sùng hạnh ngươi, ngươi liền có thể muốn làm gì thì làm, trăm đề ngươi mang binh, ngươi lấy tạt chân từ chối, trăm phải làm trạch đi người khác, ngươi lại thì thôi, đến cùng là trăm là Hoàng Đế, vẫn là ngươi Hoàng Đế!"

Hán Linh Đế mấy chữ cuối cùng nói đến phá lệ trọng, Hà tiến mồ hôi lạnh chảy ròng, vội vàng quỳ rạp xuống đất, nói ra "Bệ Hạ, Vi Thần cũng không ý này, Vi Thần cũng không ý này a!"

Hán Linh Đế khẽ lắc đầu, nói ra "Hà tiến, ngươi đến cùng là ghen ghét Hiền Năng, vẫn là không muốn đem trong tay ngươi binh quyền phân ra, vẫn là có ý khác đâu..."

Hà tiến đã là bị hù dọa sợ, hần không nghĩ tới bình thường nhìn rất mơ hồ Hán Linh Đế vì sao đột nhiên trở nên thế nào lợi hại.

Kỳ thật Hán Linh Đế một mực là ẩn tàng, trước kia Hán Linh Đế sở dĩ đối với Hà tiến sở tác sở vì không thêm can thiệp, đó là bởi vì Hán Linh Đế cần Hà tiến cái này ngoại thích đến cùng quân thần đối kháng. Bây giờ tại Trần Trạch hưng quốc Đại Kế phía dưới, Hán Linh Đế dần dần có lòng tin của mình, mà lại tại Trần Trạch tiến cử mấy tên nhân tài sau đó, Hán Linh Đế đối với Hà tiến can thiệp độ trên phạm vi lớn hạ xuống...

Đương nhiên, Hà tiến cũng không có phát giác được cái gì đi.

Viên Ngổ vội vàng đứng ra vì sao tiến nói chuyện "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần tưởng rằng gì đại tướng quân cũng không ý này, huống hồ qua loa như vậy nhưng ba tên mới ra đời, không có chút nào kinh nghiệm tướng lĩnh suất lĩnh năm vạn đại quân quả thực không ổn a!"

Hán Linh Đế đột nhiên quay người, ánh mắt sắc bén, để cho người ta e ngại, Hán Linh Đế không có chút nào lùi bước nói "Đã như vậy, cái kia hai vị Ái Khanh sau đó một tháng liền không cần vào triều, còn có người nào suy nghĩ muốn trở về tỉnh dưỡng một phen, cứ việc nói tới."

Mọi người nhất thời lặng ngắt như tờ, không dám nói thêm cái gì, giờ phút này chỉ cần là một người người sáng suốt đều có thể nhìn ra được, Hán Linh Đế giờ phút này thật là nổi giận. Có lẽ lúc này đi sửa đường một tháng nhìn qua cũng không tính là gì trừng phạt, thế nhưng là đây cũng là biểu thị Hán Linh Đế đối với cái này người tín nhiệm thiếu thốn...

Triều hội tán đi.

Thành Lạc Dương bên ngoài, Điểm Tướng Đài trước.

Hán Linh Đế chiến tại trên đài cao, ánh mắt sắc bén, nói ra "Ngoại Tộc phạm ta Đại Hán Biên Giới, nào đáng sợ mà không xuất ra, ngày xưa Trần Thang, phạm ta Cường Hán người, xa đâu cũng giết! Hôm nay trăm điểm tướng Bắc Chinh, vệ nước ta cương, phạt kia bắc di."

Hán Linh Đế ngừng lại, tiếp tục nói "Thiên hạ có quốc tự có cương, vệ quốc tức bảo đảm dân, bảo đảm dân tức vệ gia. Bắc di phạm ta hán cương, chư quân có dám đánh một trận!"

Đại quân ý chí chiến đấu sục sôi, hét lớn "Chiến! Chiến! Chiến!"

Hán Linh Đế hài lòng gật đầu,

Nói ra "Luru Bị, Quan Vũ, Trương Phi, người ba người lên đài."

Ba người cung kính lên Điểm Tướng Đài. Mặc trên người áo giáp. Trên đầu cũng là không mũ giáp, ba người khom mình hành lễ.

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Miễn lễ." Ngừng lại, tiếp tục nói "Từ giờ trở đi, Luru Bị liền vì này Quân Thống đẹp trai, Quan Vũ, Trương Phi hai người phụ trợ chỉ, người ba người nhưng có ý kiến."

Ba người có chút chấp tay, nói ra "Chúng ta tuân mệnh."

Hán Linh Đế hài lòng nói ra "Tốt, trăm muốn đích thân vì ba vị dừng sĩ đội nón an toàn lên."

Ba người nhất thời thụ sủng nhược kinh, quỳ rạp xuống đất, Hán Linh Đế đem ba người mũ giáp từng cái mang tốt, nói ra "Các người lần này đi Bắc Cương, nhưng có lòng tin"

Luru Bị có chút chấp tay, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần lần này đi Bắc Cương, tất nhiên không phụ Bệ Hạ nhờ vả, nhất định dốc hết toàn lực, lực lượng lớn nhất Báo Quốc. Năm sau trở về, lấy Ngoại Tộc đầu lấy báo gia quốc!"

Hán Linh Đế mỉm cười, quát "Tốt, trăm biết Luru ái khanh sơ làm thống soái, không biết có gì lời nói cùng năm vạn đồng bào."

Luru Bị hơi quay người lại, mặt hướng đám người, mở miệng nói ra "Luru Bị lần này đi Bắc Cương, quyết không phụ chư vị, nếu có chiến, huynh đệ của ta ba người tất nhiên vì tiên phong, nếu vì mà tính, Luru Bị tuyệt không giả trang tùy ý hi sinh một người chỉ tính mệnh, trông chờ chư quân cùng Luru Bị, chung vì Đại Hán, kiến công lập nghiệp, thủ quốc vệ gia!"

Đại quân cũng là có vẻ hơi phấn chấn, theo Luru Bị kêu lên "Kiến công lập nghiệp, thủ quốc vệ gia! Kiến công lập nghiệp, thủ quốc vệ gia! Kiến công lập nghiệp, thủ quốc vệ gia!" Thanh âm đinh tai nhức óc, không thể coi thường.

Hán Linh Đế rất hài lòng, nhìn lên trước mặt Luru Bị, mở miệng cười nói ra "Hôm nay đại quân xuất chinh, trăm liền tại trong kinh thành, chờ ba vị Ái Khanh cho trăm mang tới tin tức tốt, Ha Ha ha ha." Hán Linh Đế không khỏi thoải mái cười to.

Luru Quan Trương ba người có chút chấp tay, nói ra "Vi Thần định không phụ Bệ Hạ nhờ vả."

Sau đó Luru Bị lại nói với Hán Linh Đế "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần còn có một lời, nhìn nhau năm vạn đồng bào cùng nỗ lực."

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Luru ái khanh nhanh chóng nói tới."

Luru Bị đối với Hán Linh Đế chấp tay một cái, nói ra "Vi Thần hi vọng binh sĩ có thể chiến không lùi, chiến không sợ, làm ra được, phương pháp xuất mình, không được Tôn Hiệu khiếp người, giết không tha!"

Hán Linh Đế thật sâu nhìn Luru Bị một chút, nói ra "Người tới, cho Luru ái khanh một nói thánh chỉ, lấy Minh Quân ký!"

Không bao lâu, một nói thánh chỉ đưa đến Hán Linh Đế, trong tay, Hán Linh Đế ngừng lại, cầm trong tay thánh chỉ giao cho Luru Bị trong tay.

Hán Linh Đế ánh mắt sáng ngời hữu thần, bề ngễ thiên hạ, nhìn lấy Chư Quân, lớn tiếng nói "Đại quân —— xuất chinh!" Vui tiếng vang lên, một cỗ cuộn cuộn, rộng lớn thanh âm, đột phá Quỳnh Tiêu, không thể ngăn cản.

Luru Bị ba người xuống đài lên ngựa, ba người trong tay cầm binh khí, phía sau năm vạn đại quân đi theo, bước chân đạp trên mặt đất thanh âm, đinh tai nhức óc, để cho người ta rung động.

Có lẽ chi quân đội này binh sĩ cũng không phải là tinh nhuệ nhất binh sĩ, thế nhưng là không hề nghi ngờ, tại Luru Quan Trương dẫn dắt phía dưới, nhất định hiện ra không giống nhau quang mang.

Tại Điểm Tướng Đài không xa, Trần Trạch nhiều hứng thú nhìn lấy đại quân rời đi, tự lẩm bẩm nói ra "Nhìn tới Luru Bị tài năng quân sự còn thật không phải là thời đó a! Luru Quan Trương... Danh bất hư truyền."

Chương 62: Hán Quân Bắc Chinh

U Châu Bắc Cương.

Tại một cái thành nhỏ bên trong, Luru Bị nhìn lên trước mặt hai tên huynh đệ, khẽ cười nói "Nhị đệ tam đệ, bây giờ chuẩn bị được thế nào "

Trương Phi gãi gãi đầu, mở miệng nói ra "Đại ca cứ việc yên tâm, thám báo vừa rồi đã báo cáo, Tiên Ti tộc quân đội đã bị hấp dẫn tiến vòng vây của chúng ta."

Luru Bị hài lòng gật đầu, nói ra "Như thế rất tốt, cũng không uổng phí chúng ta tiêu xài lâu như vậy thời gian, mấy lần bại chiến dự định xâm nhập, bây giờ rốt cục đến hái trái cây thời điểm."

Quan Vũ cũng là có chút nhận đồng nói ra "Đại ca kẻ sách quả nhiên lợi hại, chỉ sợ cái này một lần Tiên Ti tộc quân đội toàn bộ nói không biết đã trúng kế sách của chúng ta đi!"

Luru Bị khẽ gật đầu, tràn ngập tự tin, mở miệng nói ra "Tốt, nhị đệ tam đệ, các ngươi lập tức đi chuẩn bị đi! Ta Luru Bị ngược lại là muốn nhìn cái này Tiên Ti quân đội có biện pháp gì chạy thoát."

Quan Vũ Trương Phi hai người đối với Luru Bị có chút chấp tay, nhưng sau đó xoay người rời đi, trở lại riêng phần mình thống soái trong quân đội, bắt đầu động tác.

...

Tiên Ti tộc một lần bộ đội tinh nhuệ.

Tướng lĩnh nhìn lấy bên cạnh hai cái phó tướng, cười nói "Hán Quân không gì hơn cái này, chúng ta nghi thừa thắng xông lên mới là, tiêu diệt chi này Hán Quân, lấy giương ta Tiên Ti quân uy."

Một tên phó tướng nghi hoặc lắc đầu, như có điều suy nghĩ nói ra "Tướng quân, lấy ti chức ý kiến, sự tình chỉ sợ là không đơn giản như vậy, vì sao ti chức cảm thấy, cái này tựa như một cái kẻ sách, mấy lần bại chiến, dự định xâm nhập, vẫn là phải cẩn thận một chút."

Một tên khác phó tướng cũng là không đồng ý nói ra "Có gì nói ra lời ấy, phải biết cái kia Hán Quân không thể là giả ra tới, mấy lần bại chiến coi như, chẳng lẽ cái kia doanh trưởng vẫn là chuyên môn tu kiến đề cho chúng ta chiếm lĩnh hay sao. Lấy thuộc hạ ý kiến, những thứ này Hán Quân không gì hơn cái này, chúng ta nên Trực Đào Hoàng Long, cũng làm cho người Hán biết ta Tiên Ti lợi hại."

Tướng lĩnh khẽ gật đầu, rất rõ ràng, hắn vẫn kiên trì ý nghĩ kia, hắn ngẫm lại, mở miệng nói ra "Chi quân đội này ba trận chiến ba bại, quân tâm đã bại, nếu là lúc này không xuất ra, ngày sau hối hận đã là không kịp, chẳng lẽ ta ba vạn Tiên Ti dừng sĩ còn biết e ngại hay sao, người tới, truyền lệnh, xuất binh." (trở lên đều là Tiên Ti ngữ...)

...

Một chỗ hẻm núi.

"Tướng quân, nơi đây địa hình phức tạp, thuộc hạ cảm thấy vẫn là cẩn thận là hơn." Một tên phó tướng tại tướng lĩnh bên cạnh nhỏ giọng nhắc nhở, nhìn lên trước mặt hạp Cốc Sơn, trong lòng của hắn không hiểu có chút bất an.

Tướng quân kia khẽ lắc đầu, nói ra "Ta Tiên Ti Thiết Kỳ không sợ hãi, Hán Quân doanh trại liền tại phía trước, thắng bại ở đây một lần hành động!"

Cái kia tướng lĩnh cao cao giọng tay lên, kêu lên "Các huynh đệ, giết cho ta! Cầm xuống người Hán đầu chó, giương ta Tiên Ti chi uy!"

Phía sau ba vạn đại quân phát ra đáng sợ tiếng hô, trong mắt bọn họ phát ra như là Dã Lang bình thường sắc bén ánh mắt, bọn hắn gầm thét, quơ múa vũ khí trong tay. Bọn hắn dưới hồng chiến mã cũng tại mình.

Bọn hắn còn không có trông thấy Hán Quân doanh trại, nhưng là giờ phút này bọn hắn trong lòng tự nhiên là tràn ngập sau thắng lợi hưng phấn.

Nhưng mà, rất nhanh.

Phó tướng phía sau mồ hôi lạnh ứa ra, đi đến tướng lĩnh bên cạnh, thở hồng hộc nói "Khởi bẩm tướng quân, chúng ta chiến mã chạy không được."

Tướng lĩnh khẽ nhíu mày, trầm giọng nói ra "Phát sinh cái gì, làm sao có thể" hắn tự nhiên là khó có thể tin, bọn hắn Tiên Ti kỵ binh, sức chiến đấu không thể tầm thường so sánh, cùng Hán Quân chính diện giao phong, cơ hồ không có có thất bại qua. Thế nhưng là giờ phút này, lại là có người nói cho hắn biết, bọn hắn chiến mã chạy không được.

Tên kia phó tướng trong tay xuất ra một khối đá, nói với tướng lĩnh "Tướng quân, chúng ta nơi này, trên mặt đất toàn bộ là loại này tảng đá." Tướng lĩnh

nhìn lấy tảng đá kia, không có cái gì chỗ đặc thù, chỉ có một điểm, cái kia chính là tảng đá kia rất bén nhọn.

Hắn cúi đầu, nhìn xem mặt đất, quả nhiên khắp nơi đều là tảng đá kia, trong lòng của hắn cảm thấy không ổn. Hắn biết rõ, chiến mã trên vỏ ngựa có một ít bảo vệ chất sừng, nhưng là những cái kia chất sừng phi thường dễ dàng mài mòn, nếu là ở trên đất bằng chạy, trong thời gian ngắn là không có có ảnh hưởng gì.

d ATa ad slo T= "4557028097 "> thể nhưng là nơi này, trên đất bén nhọn tảng đá, đại đại tăng tốc trên vỏ ngựa chất sừng mài mòn.

Đối với ngựa tại sao phải đính sắt móng ngựa một trong những nguyên nhân, cái kia chính là bảo hộ móng ngựa.

Bọn hắn Tiên Ti, làm vì cuộc sống tại trên thảo nguyên dân tộc, tự nhiên là phi thường dựa vào mịa sức chiến đấu. Thế nhưng là giờ phút này, bọn hắn mất đi chiến mã.

Đột nhiên, bốn phương tám hướng trống trận vang lên, vô số binh sĩ giết ra đến, phương xa cung tiễn bay lên, sau đó thẳng tắp bắn tới.

Tiên Ti tộc binh sĩ giờ phút này cũng là còn chưa kịp phản ứng, bọn hắn còn yên lặng râu rậm tác bọn hắn chiến mã tại sao lại đột nhiên xuất hiện phát sinh tình huống.

Tên kia tướng lĩnh lập tức tỉnh ngộ, hắn quát to một tiếng "Chúng ta trúng kế, mau bỏ đi!" Thế nhưng là giờ phút này tỉnh ngộ lại đã là không kịp, chiến đấu đã bắt đầu, muốn rút lui không phải đơn giản như vậy!

Phương xa, một người cưỡi chiến mã giết ra đến, trong tay người kia dẫn theo một thanh đại đao, dưới hông một thót màu nâu tuần mã, sắc mặt xích hồng, râu dài bông bông, chiến mã cấp tốc, người này quát lên một tiếng lớn "Tặc nhân, nạp mạng đi!"

Tướng lĩnh trong nháy mắt ngu ngơ, đao kia đã là đến trước mắt, sau đó trước mắt hoảng hốt ở giữa, tựa như là xẹt qua một tia sáng, tướng lĩnh thân thể cùng đầu đã là một phân thành hai.

Chết đi trong nháy mắt, cái kia tướng lĩnh vẫn là khó có thể tin, người này chiến mã vì sao không bị ảnh hưởng chút nào, vì cái gì... Sau đó, hắn chết.

Trần Trạch tại thành Lạc Dương đã đem móng ngựa Thiết Mã dâng chờ giao phó tại Hán Linh Đế, Hán Linh Đế tự nhiên là sẽ không lãng phí. Mà lại cái này năm vạn trong đại quân, kỵ binh ít đến thương cảm, cơ hồ tại không. Lưu Quan Trương ba người chiến mã đính tốt sắt móng ngựa tự nhiên là không có chút nào vấn đề.

Cho nên mặt đất kia lên bén nhọn hòn đá, hoàn toàn không có cách nào ảnh hưởng đến Quan Vũ chiến mã phi tốc Mercedes-Benz. Lại thêm Quan Vũ chiến lực nhưng sợ, Nhất Dao xuống dưới, đầu thân tách rời tự nhiên không được là chuyện lạ.

Quan Vũ một kích đánh giết Tiên Ti tướng lĩnh, Tiên Ti binh sĩ mất đi thống soái, dẫn đến trong lúc nhất thời hỗn loạn kỳ, đây cũng là Lưu Bị đại quân tốt nhất tiến công cơ hội.

Năm vạn đại quân cấp tốc bọc đánh đã mất đi chiến mã Tiên Ti tộc binh sĩ, tại quân địch lộn lộn lúc rối loạn, triển khai huyết nhục chém giết!

Một phen kịch chiến sau đó, Tiên Ti binh sĩ mười không còn một, trên mặt đất máu chảy thành sông, mặt đất đều bị nhuộm thành màu đỏ tươi Huyết Sắc.

Sau khi chiến đấu, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, Lưu Bị nhìn lên trước mặt trăng cảnh, trầm mặc không nói, một hồi lâu mới là mở miệng nói ra "Người tới, thanh lý chiến trường!"

Chiến trận đánh nhau, Tiên Ti binh sĩ chỉ có hơn ngàn người còn sống, biến thành tù binh, còn lại hơn hai vạn người, không một người đào thoát, tất cả đều bỏ mình.

Trận chiến đấu này, Lưu Bị cũng là tổn thất nặng nề, Tiên Ti binh sĩ chiến lực không thể coi thường, cho dù là ở vào bối rối, mất đi chiến mã, vẫn như cũ nhưng sợ.

Lưu Bị lấy năm vạn người bao vây tiêu diệt trúng kế ba vạn người, vẫn như cũ là nỗ lực bảy ngàn dư tính mệnh, còn có trên vạn người thụ thương.

Chiến hậu, Lưu Bị chinh đồn mấy ngày, liền để cho người ta truyền tin tại Tịnh Châu Lữ Bố.

Lưu Bị cùng Lữ Bố ước định, hai quân tiền hậu giáp kích, tiêu diệt quân địch chủ lực.

Tại Tịnh Châu, cùng Lữ Bố giao chiến chính là Tiên Ti cùng Hung Nô hai tộc chủ lực, ước chừng hơn bảy vạn người, mà lại đều là tinh nhuệ.

Bất quá Lữ Bố suất lĩnh Biên Quân cũng là không kém, đều là trải qua bách chiến chi binh, mà lại kỵ binh không ít. Mà lại lấy Lữ Bố thực lực cường đại, lúc đầu liền có một quân phá vây thực lực, nhưng là Lữ Bố cũng là đang chờ đợi Lưu Bị.

Hắn vì cái gì không phải cái gọi là thắng lợi, mà là vì có thể trình độ lớn nhất tiêu diệt lực lượng của địch nhân, mà không phải nhất thời thắng lợi.

Lữ Bố tự nhiên sẽ hiểu, nếu là hắn suất quân trùng kích, nhiều nhất đánh tan quân địch trận hình, cũng là không có cách nào trình độ lớn nhất tiêu diệt địch nhân, nhưng là bây giờ Lưu Bị sắp tới, hết thảy đều trở nên khác biệt.

Lữ Bố đứng ở trên thành, ánh mắt sắc bén nhìn về phía phương xa, cửa thành chậm rãi mở ra, Lữ Bố trầm giọng nói ra "Đại quân —— xuất phát!"

Đại quân lập tức giống như thủy triều tuôn ra thành trì, thẳng hướng ngoài thành địch nhân.

Lữ Bố cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích, dưới hông tuấn mã phi phàm, như là Chiến Thần hàng thế bình thường, thẳng hướng quân địch!

Phương xa, Lữ Bị đại quân chạy đến...

Một trận chiến đấu bắt đầu, máu tươi chém giết! Xé rách vết thương...

Hán Quân nanh vuốt bắt đầu hiện lộ...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Năm mới Nguyên Đán

Vào đông, Phiêu Tuyết, rét lạnh.

Tháng chạp rét đậm, đã là Nguyên Đán.

Thành Lạc Dương bên trong, Thái Phủ.

Giờ phút này Thái Ung ba người ngay tại trong chính sảnh. Đây là một năm cái cuối cùng thời gian.

Tại Hạ Triều bắt đầu, Trung Quốc liền có tết xuân, bất quá không được tiết, mà gọi là làm Nguyên Đán.

Thái Ung mang trên mặt mỉm cười, nhìn xem Trần Trạch, thân nhiên nói "Trần Trạch tiểu hữu, chỉ thường thôi ở giữa, liền đã qua một năm, tiểu hữu chính vào tuổi nhỏ, lão phu cũng là lão."

Bên cạnh Thái Diễm lẩm bẩm nhỏ giọng nói ra "Mới không phải đây cổ có Liêm Pha càng già càng dẻo dai, cha cũng nhất định là càng ngày càng tuổi trẻ."

Thái Ung cười mắng nói nói "Ngươi nha đầu này, cổ nhân nhưng nghi ngờ, cuối cùng mất đi, vẫn là nhìn bây giờ mới là."

Trần Trạch khề gật đầu, phụ họa nói ra "Thái tiên sinh nói có lý, người bán từ sống ở ngay sau đó!"

Thái Ung gật gật đầu, sau đó còn nói thêm "Trần Trạch tiểu hữu, lão phu phỏng đoán Lữ Quan Trương huynh đệ ba người nhất định là tiểu hữu tiến cử cho Bệ Hạ a!"

Trần Trạch đáp ứng nói ra "Không tệ, Bệ Hạ muốn chiến, văn bối tự nhiên dốc hết toàn lực."

Thái Ung như có điều suy nghĩ ngừng lại, sau đó tiếp tục nói ra "Như thế nhìn tới tiểu hữu đối với Lữ Quan Trương huynh đệ ba người có phần có lòng tin a!"

Trần Trạch mỉm cười gật đầu, hồi đáp "Việc này văn bối cũng không dám hứa chắc, bất quá mấy tháng ở giữa, tất nhiên là có kết quả đến."

Thái Ung nhìn xem Trần Trạch, trầm mặc không nói tiếng nào, cũng không biết trong lòng của hắn đến cùng là đang suy nghĩ gì đồ vật.

Trần Trạch không nói gì, cảm thấy bầu không khí có chút xấu hổ, cũng liền cúi đầu, tự mình đi ăn cơm.

Qua một hồi lâu, Thái Ung mới là mở miệng nói ra "Tiểu hữu đã là tròn mười sáu tuổi chi linh đi!" Trần Trạch ngẩn ngơ, kỳ thật rất muốn nói cho hắn đều nhanh ba mươi, bất quá ngẫm lại thân thể của mình, khề gật đầu, hồi đáp "Không tệ, văn bối bây giờ đã tròn mười sáu."

Thái Ung ngừng lại, sau đó ngẫm lại, tiếp tục nói "Cái kia không biết tiểu hữu phụ mẫu bây giờ nơi nào "

Trần Trạch cảm giác vấn đề này vì sao cảm giác như thế quái dị lạ, Trần Trạch nghi hoặc, ngẫm lại, mới lên tiếng nói "Văn bối phụ mẫu bây giờ đều đã

đi thế, trong nhà chỉ còn lại vẫn bố một người." Trần Trạch rất rõ ràng, đi vào cái thế giới này, cha mẹ của hắn tự nhiên không có khả năng ở đây, hắn bất quá là lẻ loi một mình mà thôi.

Thái Ung không nói gì, hỏi kết quả như vậy xác thực xấu hổ. Ngược lại là bên cạnh Thái Diễm có chút lo lắng nói "Trần đại ca mà phải thương tâm, mặc dù bá phụ bá mẫu đã mất đi, nhưng là thế gian vẫn là có rất nhiều quan tâm người người."

Trần Trạch khẽ gật đầu, hồi đáp "Văn Cơ không cần phải lo lắng, ta đương nhiên sẽ không suy nghĩ nhiều."

Thái Ung nhìn lấy hai người ở chung hòa thuận, không khỏi hài lòng cười, mở miệng nói ra "Cũng vậy, chẳng qua hiện nay tiểu hữu đã đến hôn phối tuổi tác, theo lão phu ý kiến, ừm!"

Thái Ung lời nói vẫn chưa nói xong, thế nhưng là ý tứ đã là rất rõ ràng, muốn cho Trần Trạch tìm lão bà, ách, ánh mắt còn nhìn xem bên cạnh có chút ngượng ngùng Thái Diễm.

Trần Trạch ngừng lại, hắn không biết nên nói gì, thế nhưng là trong óc đột nhiên toát ra một đạo mỹ lệ khuynh quốc khuynh thành thân ảnh.

Trần Trạch hít sâu một hơi, chậm rãi mở miệng nói ra "Làm phiền tiên sinh lo lắng, bây giờ vẫn bố tuổi còn nhỏ, còn chưa từng cân nhắc hôn phối sự tình, mà lại nam nhi chí hướng trước mắt hướng phương xa, cưới vợ sự tình, vẫn là hắn ngày bàn lại đi!"

Thái Ung tự nhiên là thấy rõ ràng, Trần Trạch mặc dù cự tuyệt, nhưng là trong ánh mắt kia quang mang đã biểu thị Trần Trạch trong lòng chỉ sợ là khác có người khác, hắn không thật nhiều nói, chỉ là khẽ gật đầu, nói ra "Cũng vậy, hôm nay không nói việc này, đến, dùng bữa!"

...

Hôm sau, Nguyên Đán, sáng sớm.

Trần Trạch vừa rồi dâng lên, sau khi rửa mặt, bên ngoài phủ là truyền đến thông báo. Hán Linh Đế lại phái sứ giả đến.

Trần Trạch trước mắt thật bất đắc dĩ, cái này Hán Linh Đế thường thường là triệu hoán hắn đi trong cung, ai nha lặc a!

Bất quá Trần Trạch cũng không dám ngỗ nghịch, đành phải đi thông báo một tiếng Thái Ung, sau đó ngồi lên cung trong xe ngựa,

d ATa ad slo T= "4557028097 "> vào cung đi.

Rất nhanh, xe ngựa là đến cung trong, chính tâm điện trước đó.

Trần Trạch xuống xe ngựa, đối với cái kia sứ giả có chút chấp tay, nhưng sau đó xoay người đi chính tâm điện.

Tiến vào chính tâm điện, vẫn như cũ là quen thuộc bố trí tròng cảnh, Trần Trạch nhìn về phía ngai quỳ Long Y, nhưng không phải là Hán Linh Đế sao!

Trần Trạch khom mình hành lễ, nói ra "Vi Thần gặp qua Bệ Hạ."

Hán Linh Đế mỉm cười phát phát tay, nói ra "Không cần đa lễ, Trần khanh năm mới được chứ "

Trần Trạch mỉm cười chấp tay một cái, nói ra "Vi Thần hết thấy mạnh khỏe, đa tạ Bệ Hạ quan tâm."

"Khụ khụ." Hán Linh Đế ho khan hai tiếng, khẽ gật đầu, thế nhưng là sắc mặt cũng là có vẻ hơi tái nhợt, Hán Linh Đế ngừng lại, vừa cười vừa nói "Trẫm chỉ sợ là thời gian không nhiều."

Trần Trạch cau mày một cái, nghi hoặc nhìn lấy, sau đó chấp tay nói ra "Bệ Hạ cái này là thế nào, vì về mặt gì nhìn qua như thế chỉ sai dịch "

Hán Linh Đế khẽ lắc đầu, nói ra "Không ngại, nhân sinh khổ đoản, há có thể có không chết người, trẫm cũng là như thế."

Lời tuy như thế, thế nhưng là Trần Trạch cũng là phát hiện Hán Linh Đế sắc mặt thực sự không tốt lắm, hắn có chút bận tâm, Hán Linh Đế lần trước gặp mặt đều không thấy chút nào như thế, cái này mới bất quá một tháng, như thế nào trở nên như thế

Hắn chấp tay một cái, mở miệng nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Bệ Hạ chính là Cửu Ngũ Chi Tôn, ngàn vạn bảo trọng Long Thể, Vi Thần dưới tay có một tên y, Vi Thần lập tức liền đem người mời vào cung đến."

Hán Linh Đế khẽ lắc đầu, cự tuyệt đến "Không cần như thế, trẫm thân thể trẫm rất rõ ràng, cũng không có nhanh như vậy ngã xuống, bây giờ thời cơ chưa tới, đến ngày sau thời cơ tiếp nhận, trẫm sẽ nói cho người biết nguyên nhân."

Trần Trạch nghi hoặc nhìn xem Hán Linh Đế, nhưng là đối với Hán Linh Đế vừa rồi theo như lời nói cũng là sờ không được đầu não, thật sự là quá không hiểu thấu, thế nhưng là Trần Trạch lại loáng thoáng cảm thấy có vấn đề, nhưng là nói không nên lời.

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Trần khanh bây giờ không cần nghĩ quá nhiều, trẫm một đời, mong đợi nhất nhìn thấy không phải còn lại, mà là Đại Hán chi hưng, nếu là Đại Hán chấn hưng, trẫm chết cũng không tiếc."

Trần Trạch mặc dù cảm thấy Hán Linh Đế hôm nay theo như lời nói thật sự là quá kỳ quái, nhưng là cũng không dễ nói thêm cái gì, hẩn chấp tay một cái nói ra "Cái kia Bệ Hạ triệu Vi Thần vào cung, thế nhưng là có chuyện quan trọng gì "

Hán Linh Đế mỉm cười, sau đó thần nhiên nói "Cái này cũng không có gì chuyện quan trọng, bất quá là muốn Trần khanh đến ăn một bữa cơm, trò chuyện chút gia sự."

"" Trần Trạch nghe được mộng bên trong ngây thơ, cái này Hán Linh Đế hôm nay nói chuyện rất có vấn đề, Trần Trạch nghe không hiểu, còn chưa thể cự tuyệt, đành phải chấp tay hồi đáp "Vi Thần cung kính không bằng tuân mệnh!"

Hán Linh Đế đây mới là hải lòng gât gât đầu, nói ra "Như thế rất tốt, cái kia Trần khanh liền theo trẫm cùng một chỗ ăn một bữa bữa sáng đi!"

Rất nhanh, một Trương Hiến được bình thường cũng không hoa lệ bàn ăn bày lên, sau đó mấy đạo thức nhắm, một số món chính mang lên đến.

Trần Trạch lộ ra trầm mặc... Cái này liền là chân chính Hán Linh Đế sao

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: 2 tên hoàng tử

Nguyên Đán, sáng sớm, chính tâm trong điện.

Hán Linh Đế cùng Trần Trạch là như thế không hiểu thấu ăn một bữa bữa sáng.

Trong đó bầu không khí quý dị để cho người ta khó mà tự thuật, hai người đều là trầm mặc không nói gì. Nhưng là chính là tại quý dị như vậy tràng cảnh phía dưới, hai người cũng là ăn không ít.

Sau khi ăn xong, Hán Linh Đế kinh ngạc ngốc một hồi, sau đó nhìn xem trước mặt cách đó không xa Trần Trạch, khẽ gât đầu, nói ra "Không biết Trần khanh cảm thấy cái này bữa sáng như thế nào "

Trần Trạch có chút chấp tay, hồi đáp "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần cảm thấy cái này bữa sáng phi thường mỹ vị."

Hán Linh Đế mỉm cười, gât gât đầu nói "Như thế thuận tiện, ừm... Ha, trẫm nơi này vẫn còn có chuyện."

Trần Trạch sững sờ, sau đó nhìn Hán Linh Đế, Hán Linh Đế tiếp tục nói "Người tới, đem hai vị hoàng tử gọi đi lên."

Trần Trạch ngần ngại, chưa kịp phản ứng, Hán Linh Đế cũng là tự mình nói ra "Trần khanh a! Trẫm từng ấy năm tới nay như vậy, chỉ có hai con trai, hôm nay là đồng loạt gọi, Trần khanh cho trẫm nhìn xem, hai đứa bé này, đến cùng ai càng tốt hơn ."

Hán Linh Đế nói đến phong khinh vân đạm, thế nhưng là Trần Trạch nhưng trong lòng thì kinh đào hải lãng, hẩn tự nhiên là minh bạch Hán Linh Đế ý tứ, đây càng tốt, so không chỉ có riêng là ai anh tuấn tiêu sái, ai thiên tư thông minh. Chỉ sợ Hán Linh Đế hỏi chính là đến cùng là người phương nào càng thêm thích hợp làm Hoàng Đế a!

Trần Trạch vừa định phải chấp tay từ chối, thế nhưng là Hán Linh Đế cũng là trực tiếp lắc đầu nói ra "Trần khanh không cần suy nghĩ nhiều, cũng không cần cự tuyệt, trẫm sẽ không trách tội gì gì đó, trẫm đều tự thân khó đảm bảo, ha ha, Trần khanh trong lòng có ý nghĩ gì, nói thẳng đến là!"

Trần Trạch sững sờ, híp híp mắt, cũng là không cự tuyệt, hẩn vẫn là không quá rất rõ ràng Sờ Hán Linh Đế đến cùng là có vấn đề gì, nhưng là hẩn cảm giác được Hán Linh Đế tín nhiệm.

Nguyên bản loại này tín nhiệm là không nên xuất hiện tại nhà đế vương, thế nhưng là Trần Trạch vừa rồi đúng là tại Hán Linh Đế trong ánh mắt trông thấy một số cực kỳ thuần khiết đồ vật, hẩn không biết Hán Linh Đế đến cùng vì sao hoang mang, nhưng là hẩn vẫn là suy nghĩ chỉ có thể là giúp một tay hẩn.

Không đến bao lâu, hai vị thiếu niên, đi từ từ tiến đến. Không được, chuẩn xác mà nói là hai đứa bé, một đứa bé không sai biệt lắm bảy tám tuổi bộ dáng, khác một đứa bé càng nhỏ hơn, bất quá là hai ba tuổi.

Trần Trạch tự nhiên là biết, cái kia lớn hơn một chút chính là Hán Thiếu Đế Lưu Biện, nhỏ một chút chính là Hán Hiến Đế Lưu Hiệp.

Hán Linh Đế mỉm cười, lộ ra phi thường từ ái nói "Đến, biện nhi, hiệp nhi."

Hai vị hài đồng còn ngây thơ thanh âm nói ra "Nhi Thần gặp qua phụ hoàng!"

Hán Linh Đế gật gù đầu, nói ra "Không cần đa lễ, vị này là Trần Trạch, trấn đại thần, các người liền gọi hắn trần thúc thúc đi!"

Trần Trạch há hốc mồm, còn chưa kịp phản ứng, cái gì thúc thúc, hoàng tử thúc thúc Trần Trạch trợn mắt hốc mồm, nói đùa cái gì

Hán Linh Đế cũng là lẩn lộn không quan tâm, hai đứa bé ngờ ngác, cũng là kêu lên "Trần thúc thúc tốt."

Trần Trạch thần kinh thác loạn gật đầu.

Nhưng Hậu Hán Linh Đế khẽ cười nói "Biện nhi, hiệp nhi, các người đi xuống trước đi, chờ phụ hoàng xử lý xong sự tình biến tới thăm đám các người."

Hai đứa bé gật gù đầu, sau đó dựa theo lễ nghi, nói ra "Nhi Thần cáo lui." Hai đứa bé rời đi chính tâm điện.

Hán Linh Đế cười nói "Trần khanh cảm thấy hai đứa bé này đều như thế nào "

Trần Trạch khẽ gật đầu, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, hai vị hoàng tử đều là Khả Tào Chi Tài, bắt quá..." Trần Trạch có chút dừng lại.

Hán Linh Đế thần nhiên nói "Trần khanh không cần câu nệ, lớn mật nói đến là."

Trần Trạch đây mới là tiếp tục nói "Vi Thần cảm thấy, Nhị Hoàng Tử tựa hồ càng đặc biệt một số." Kỳ thật thời khắc này Lư Hiệp niên kỷ còn nhỏ, ở đầu nhìn ra được cái gì đó a! bắt quá Trần Trạch dựa vào đối với lịch sử giải, tự nhiên là biết rõ, Lư Biện đúng là không bằng Lư Hiệp.

Hán Linh Đế có chút kinh ngạc nhìn xem Trần Trạch, nói ra "Trần khanh vì sao như thế cảm thấy "

Trần Trạch nhàn nhạt cười cười, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần cũng không rõ ràng, chỉ sợ là trực giác,

d ATa ad slo T= "4557028097 "> có lẽ là Vi Thần cảm thấy Nhị Hoàng Tử thế nào cũng so Đại Hoàng Tử phù hợp rất nhiều."

Hán Linh Đế biểu lộ bỗng nhiên lộ ra có một ít ngưng trọng, hắn trầm mặc nhìn lấy Trần Trạch, ra hiệu Trần Trạch nói tiếp.

Trần Trạch tiếp tục nói "Hôm nay thiên hạ hào cường đông đảo, nhưng là thiên hạ lớn nhất địa chủ hào cường không được tại hắn, là tại thành Lạc Dương bên trong, đương nhiên, cũng không phải là nói Bệ Hạ, Bệ Hạ là chủ. Tại Bệ Hạ phía dưới, lớn nhất hào cường không ai qua được đại tướng quân hà tiến, cũng tự nhiên Đại Hán mấy trăm năm khó trừ chi u ác tính, ngoại thích!"

Hán Linh Đế hai mắt tỏa sáng, nhìn lấy Trần Trạch, nhưng là không nói gì, trầm mặc không nói.

Trần Trạch mở miệng nói ra "Vi Thần biết được Đại Hoàng Tử Lư Biện kỳ thật cũng tự nhiên Hà Hoàng Hậu chi tử, đại tướng quân bên ngoài sinh." Nói, Trần Trạch ngừng đầu nhìn một chút Hán Linh Đế.

Hán Linh Đế đây mới là gật gù đầu, mở miệng hỏi đáp "Trần khanh nói không sai, biện nhi đúng là Hoàng Hậu chi tử."

Trần Trạch ngừng lại, tiếp tục nói "Bệ Hạ hắn là so Vi Thần minh bạch, đại tướng quân hà tiến, như thế sớm đã là quyền nghiêng triều chính, thế lực cực lớn, không thể coi thường, bây giờ Đại Hoàng Tử tuổi nhỏ, không cách nào khống chế, tất nhiên là sẽ bị ngoại thích đoạt quyền. Kể từ đó, thiên hạ họa loạn, lại là nhiều vô số kể."

Hán Linh Đế nhưng đáp ứng, hắn thần nhiên nói "Đại Hán thiên hạ làm sao có thể nhượng bực này xuẩn tài hoang phế. "

Trần Trạch đây mới là vừa cười vừa nói "Bắt quá Bệ Hạ cũng không cần lo lắng, bây giờ hai vị hoàng tử tuổi nhỏ, Bệ Hạ chỉ điểm thêm một phen, ngày sau sự tình có lẽ có chuyển cơ cũng khó nói."

Thế nhưng là Trần Trạch cũng là không trông thấy, tại hắn nói xong một phen sau đó, Hán Linh Đế ánh mắt phức tạp, nhỏ giọng nói một mình nói ra "Thật còn có mấy năm sao chỉ sợ đã có người phải chờ không nổi."

"Khụ khụ" Hán Linh Đế lại nhin không được ho khan.

Hán Linh Đế bình tĩnh một hồi, mới là mở miệng nói ra "Trần khanh cũng không cần suy nghĩ nhiều, chỉ cần trấn tại một ngày, tuyệt không cô phụ Trần khanh."

Trần Trạch chăm chú nắm đám, khẽ gật đầu.

Hán Linh Đế lại là nhớ tới cái gì, mở miệng nói ra "Trần khanh, cái kia Lư Quan Trương ba huynh đệ, đi Bắc Cương hơn tháng, chiến báo đã truyền về, lấy trấn nhìn tới, không cho phép bao lâu, tin chiến thắng liền có thể truyền đến!"

Trần Trạch đối với cái này ngược lại không ngoài ý muốn, gật gù đầu nói "Lấy Lư Huyền Đức chi tài, ngày sau nhất định cũng là Đại Hán một trong đồng lương."

Hán Linh Đế cười ha ha, nói ra "Lưư Huyền Đức tuy có mới, nhưng là chỉ sợ so với Trần Khanh còn là không bằng, tối thiểu nhất nếu là không có Trần Khanh, cái kia Lưư Huyền Đức bây giờ chỉ sợ vẫn là Trác Huyền người sa cơ thất thế a!" Hán Linh Đế trong lời nói có mấy phần trêu tức, cũng có một chút cảm khái.

Năm mới, Trần Trạch đột nhiên mới nhớ tới, bây giờ đã là Trung Bình năm đầu, đây là Hán Linh Đế tại năm ngoái định xuống niên hiệu.

Cũng tự nhiên năm nay, tam quốc đình lập cái bấy mặt bắt đầu mở màn, Đại Hán quần hùng cát cứ bắt đầu triển khai.

Đương nhiên, Trần Trạch không nói cho Hán Linh Đế, không nói trước Hán Linh Đế có tin hay không, Trần Trạch chính mình cũng không biết giải thích như thế nào. Có một số việc thật sự chính là không có cách nào nói được rõ ràng.

Trần Trạch minh bạch, có một số việc vẫn là đi một bước nhìn một bước đi!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Hệ thống thăng cấp

Ngữ khí trầm trọng cùng Hán Linh Đế nói dứt lời sau đó, Trần Trạch một người trở lại Thái Phủ bên trong.

Hắn trong lòng có chút nghi hoặc không hiểu, thậm chí bất an, nhìn lấy Hán Linh Đế có chút cảm giác quý dị, hắn nhưng lại ngậy ngốc nói không ra lời.

Trần Trạch một người về đến phòng bên trong. Đúng lúc này, hệ thống quân thanh âm bỗng nhiên tại Trần Trạch vang lên bên tai.

Trần Trạch ngẩn ngơ, chỉ nghe thấy hệ thống quân nói ra "Tích! Hệ thống kiểm tra đến hệ thống trước mắt công năng cùng thế giới hiện tại tình thế chênh lệch quá lớn, căn cứ hệ thống hết ngày dài lại đêm dài, kiên trì bên bị nghiền cứu, quyết định đối với hệ thống công lao có thể tiến hành cải tạo thăng cấp."

Trần Trạch ngẩn ngơ, nghi hoặc nói ra "Ý gì thăng cấp hệ thống quân người nói rõ ràng muốn làm cái gì a "

Sau đó Trần Trạch chỉ nghe thấy hệ thống quân thanh âm nhắc nhở "Tích! Hệ thống bắt đầu thăng cấp, ký chủ chờ một lát một lát."

Trần Trạch chỉ có trầm mặc. Hệ thống này quân thế mà không được trưng cầu ý kiến của hắn liền thăng cấp, tốt a, Trần Trạch cũng không có cách nào.

Sau đó Trần Trạch đành phải yên lặng chờ đợi, như thế qua một hồi lâu, hệ thống quân rốt cục lần nữa khởi động, mở miệng nói ra "Tích! Hệ thống thăng cấp hoàn thành."

Trần Trạch sững sờ, mặc dù có chút khó chịu, nhưng là vẫn có chút hưng phấn nói "Nhanh như vậy liền tốt hệ thống quân, mau nói cho ta biết có cái gì chức năng mới không "

Hệ thống quân ngừng lại, sau đó mở miệng nói ra "Hệ thống đối với hệ thống công lao có thể tiến hành điều chỉnh, năng điều chỉnh như sau." Trần Trạch tập trung tinh thần, không dám lơ là biếng.

"Thứ nhất, hệ thống đem hệ thống rút thưởng tiến hành thăng cấp, hệ thống rút thưởng không được tại định hướng ngẫu nhiên rút ra, mà đem khai thác gói quà lớn tình thế tiến hành rút thưởng."

Trần Trạch ngơ ngác, còn chưa kịp phản ứng, nghi hoặc hỏi "Gói quà lớn, cái kia là có ý gì "

Hệ thống quân mở miệng giải thích "Tích! Trước đó hệ thống rút thưởng là tại hệ thống trong kho hàng sàng chọn sau đó năm cái tuyền hạng cho ký chủ rút ra, hệ thống bây giờ rút thưởng phương thức vì gói quà lớn rút ra."

"Hệ thống hội ngẫu nhiên tại hệ thống trong kho hàng rút ra một bộ phận nhân vật hoặc là vật phẩm, sau đó chia làm gói quà lớn hình thức, hết thấy năm cấp bậc, lại từ ký chủ ngẫu nhiên rút ra."

"Năm cái phân biệt đẳng cấp vì, Thanh Đồng gói quà lớn, bạch ngân gói quà lớn, hoàng kim gói quà lớn, Bạc Kim gói quà lớn, kim cương gói quà lớn năm cấp bậc, trong đó đẳng cấp càng cao, vật phẩm bên trong cũng sẽ càng tốt."

Hệ thống quân ngừng lại, tiếp tục nói "Đương nhiên, gói quà lớn rút thưởng vật phẩm cùng rút thưởng quyền hạn đẳng cấp vẫn như cũ cùng một nhịp thở,

càng cao cấp hơn rút thưởng quyền hạn, gói quà lớn đồ vật bên trong tự nhiên cũng lại càng tốt."

Trần Trạch như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau đó mở khẩu hỏi "Như thế nói đến, cái này cùng trước đó rút thưởng hệ thống khác biệt không lớn a!"

Hệ thống quân phủ định nói ra "Cũng không phải là như thế, bây giờ gói quà lớn rút thưởng cùng trước đó rút thưởng hệ thống vẫn là có biến hóa không nhỏ, trong đó lớn nhất tự nhiên là gói quà lớn bên trong cũng không chỉ có một người vật phẩm. Ký chủ khả năng ngẫu nhiên rút ra đến một người gói quà lớn, gói quà lớn bên trong có nhân vật, Nội Công Tâm Pháp, Võ Công Bí Tích, vũ khí, đan dược vân...vân...."

Trần Trạch đây mới là bưng tỉnh đại ngộ nói "Cái kia chính là nói rút thưởng hệ thống thu hoạch được vật phẩm độ khó hạ xuống không ít a!"

Hệ thống quân tán đồng hồi đáp "Ký chủ nói không sai, hệ thống chính là vì ứng đối ký chủ bây giờ nhiệm vụ thu hoạch độ khó hơi cao, hoàn thành độ khó cũng hơi cao vấn đề mà ra khỏi lần này hệ thống thăng cấp."

Trần Trạch có lẽ đã minh bạch gói quà lớn rút thưởng biến hóa, hần khẽ gật đầu, nói ra "Cũng vậy, cái kia hệ thống quân, hệ thống này còn có thay đổi gì không "

Hệ thống nói ra "Hệ thống tại thăng cấp thời điểm, đem hệ thống bên trong tất cả điểm anh hùng về không, trước mắt hệ thống bên trong Thương Thành, vật phẩm hồi đãi, rút thưởng quyền hạn hồi đãi không có biến hóa, còn lại cũng không có biến hóa."

Trần Trạch sắc mặt không dễ nhìn lắm, con mắt có chút nheo lại, sau đó lạnh giọng nói ra "Hệ thống quân, ngươi khỏi hài tởm sao Lão Tử điểm anh hùng a!"

Hệ thống quân ngược lại là lẩn lộn không thèm để ý, có chút bình tĩnh nói "Bởi vì hệ thống thăng cấp dẫn đến đối với ký chủ tổn thất, hệ thống quyết định đền bù tổn thất ký chủ cao cấp rút thưởng kim cương gói quà lớn một người."

d ATa ad slo T= "4557028097 "> "

Trần Trạch nghe vậy ngẩn ngơ, sau đó hai mắt tỏa sáng, mắt sáng lên, lập tức vui vẻ nói ra "Điểm anh hùng đó là vật gì, ngươi ta tình thâm nghĩa trọng, những vật này tính được cái gì, tới tới tới, mau nhìn xem kim cương gói quà lớn bên trong có đồ vật gì."

Hệ thống quân "..."

Hệ thống quân nhắc nhở "Ký chủ có hay không chắc chắn chứ mở ra kim cương gói quà lớn!"

Trần Trạch tự nhiên là đầy cội lòng mong đợi nói ra "Không cần hỏi nhiều, nhanh cho bản ký chủ mở ra gói quà lớn, hắc hắc." Trần Trạch một mặt cười gian, quả nhiên là tiểu nhân đắc chí...

Trần Trạch giờ phút này ý thức liền trông thấy một người đóng gói có chút tinh xảo gói quà lớn, sau đó từ từ mở ra, lộ ra bên trong mấy thứ đồ.

Trần Trạch đi ra phía trước, cũng là mấy tấm thẻ, Trần Trạch nghi hoặc nhặt lên tấm thẻ. Hệ thống quân tại Trần Trạch bên tai nhắc nhở "Hệ thống gói quà lớn bên trong sẽ không chứa đựng bất kỳ chân thực vật phẩm, mà hội lấy tấm thẻ hình thức, ký chủ có thể đem tấm thẻ trực tiếp chuyển hóa làm vật phẩm."

Trần Trạch đáp ứng gật gật đầu.

Trần Trạch cầm trong tay mấy tấm thẻ cầm lên nhìn xem, cái này tấm thẻ thứ nhất, trên đó viết « liệu nguyên thương pháp », Trần Trạch trong óc lập tức nhớ tới « Phiên Văn Phúc Vũ » bên trong Phong Hành Liệt.

Tấm thẻ này trên đó viết « liệu nguyên thương pháp » giới thiệu văn tắt thiên hạ uy mãnh nhất, kinh thiên giạt mình cái thể thương pháp, tổng cộng chia làm năm mươi thể, ba mươi kích cùng hai mươi châm, cho nên lại xưng Liệu Nguyên Bách Kích, đã đạt đến siêu phàm thoát tục Chí Cảnh, sử xuất thời gian Trọng Nhị Hồng Thương tăng vọt, huyền xuất trăm ngàn Đạo màu đỏ Thương Ảnh, như liệu nguyên chi hóa, hướng đối thủ đốt đi.

Trần Trạch không khỏi chà chà tán thưởng, hần lại nhìn một chút, thỉnh linh viết, hệ thống bình xét cấp bậc Ngũ Tinh cấp. Trần Trạch lập tức thoải mái không thôi, hệ thống quân quả nhiên là trở nên vô tư hào phóng không ít a!

Cái này « liệu nguyên thương pháp » lại lợi hại như thế, Trần Trạch có chút hài lòng, mà lại Trần Trạch giờ phút này chính là cần nếu như vậy một bản thương pháp đến để thăng lực chiến đấu của mình, dù sao một bản « cơ sở xử bản » thật sự là...

Trần Trạch hơi bình tức tâm tình, vừa nhìn về phía xuống một cái thẻ, phía trên lại viết kiện tướng Kiếm Tam cái chữ.

Trần Trạch nhìn lấy không khỏi hít một hơi lạnh khí, cái này Can Tương Mạc Tà thể nhưng là đại danh鼎鼎 a! Trần Trạch như thế nào lại không biết.

Trần Trạch nhìn cái kia giới thiệu kiện tướng giao tận tinh huyết mà đúc thành một thanh bảo kiếm, vô cùng sắc bén, chém sắt như chém bùn, Thiên Hạ Vô Song!

Trần Trạch nhìn lấy Ngũ Tinh cấp hệ thống bình xét cấp bậc, có chút loá mắt, Trần Trạch lập tức có một loại hệ thống quân đúng hay không uống nhầm thuốc nghi hoặc.

Đương nhiên, Trần Trạch là không biết nói gì gì đó, đặc tội hệ thống quân vậy cũng không dễ chịu.

Tắm thẻ hết thấy có ba tấm, giờ phút này Trần Trạch trong tay còn có một cái thẻ, Trần Trạch vừa nhìn, đương nhiên đó là Phục Linh Đan.

Trần Trạch nhìn lấy tấm thẻ này, có chút trầm mặc, vừa rồi hưng phấn trong lúc nhất thời cũng là biến mất không thấy gì nữa.

Trần Trạch mặc niệm hai câu "Không hổ là kim cương gói quà lớn, không tệ không tệ." Sau đó Trần Trạch ngã đầu thiếp đi.

Ban đêm trong mộng, Trần Trạch hoảng hốt ở giữa, tựa như trông thấy giai nhân Dạ Vũ, khuynh quốc khuynh thành, xinh đẹp vô song...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Thương Thiên Dĩ Tử

Tháng tư.

Tại Ký Châu Cự Lộc huyện, một đám người tụ tập cùng một chỗ, là một người trong sơn thôn.

Có rất ít người chú ý tới nơi này, cũng có rất ít người biết nơi này thế mà tụ tập nhiều như thế người...

Gần nhìn có lẽ cũng không rõ ràng, nhưng là cách khá xa một số, lại là có thể phát hiện, ở cái này khe suối trong khe, lại là người đông nghìn nghịt, kín người hết chỗ.

Tại chúng người trung ương, có ba người, mặc trên người đạo bào bộ dáng phục sức, một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng.

Hai người phân biệt trái phải, rất rõ ràng, ở giữa người này mới là ba người hạch tâm.

Một người nhỏ giọng ở giữa người này bên tai nói ra "Đại ca, bây giờ thời cơ không sai biệt lắm."

Ở giữa người kia khẽ gật đầu, nói ra "Các phương Cừ Soái đều đã chuẩn bị chiến đấu, hôm nay chúng ta liền muốn khởi sự, nhượng thiên hạ này biết ta Hoàng Cân Quân lợi hại."

Một người khác nhìn xem, mở miệng nói ra "Đại ca, ngầm lại là kích động, cái kia Cầu Hoàng Đế ngu ngốc vô năng, ngày sau Hoàng Vị là ta trương gia."

Ở giữa người kia khẽ lắc đầu, nói ra "Tam đệ, chớ có nói bừa, chúng ta bất quá là Thế Thiên Hành Đạo, còn không phải thế vì cái gì vinh hoa phú quý, phải biết Thương Thiên Dĩ Tử, Hoàng Thiên Đương Lập. Tuế Tại Giáp Tử, Thiên Hạ Đại Cát..."

Người kia một trận, không dám nhiều lời, có chút chấp tay, nói ra "Đa tạ đại ca chỉ điểm."

Ba người này chính là Hoàng Cân Quân ba tên chủ soái, Trương Giác, Trương Bào, Trương Lương.

Trương Giác khẽ gật đầu, nói ra "Cũng vậy, bây giờ thời cơ cũng kém không nhiều, chúng ta liền bắt đầu đi!" Hai người đối với Trương Giác chấp tay một cái, mỗi người quản lý chức vụ của mình, đứng vững không nói.

Trương Giác mặt hướng đám người, khí quan Đan Điền, lớn tiếng mở miệng nói ra "Chư vị Hoàng Thiên Tín Đồ a! Các ngươi vì sao đến chỗ này! Mục đích của các ngươi là vì cái gì!"

Những người này phần lớn nhìn qua quần áo rách rưới, một bộ mỗi một không chịu nổi bộ dáng, nhưng nhìn Trương Giác ánh mắt cũng là dị thường cực nóng. Bọn hắn cùng kêu lên quát "Thương Thiên phụ ta, Vô Ngã sinh cơ, ta đợi đến này, cầu lấy Sinh Lộ."

Trương Giác khẽ gật đầu, nói ra "Chư vị tâm ý Hoàng Thiên đã biết được, nhưng là Hoàng Thiên ý chỉ đã giáng lâm."

Đám người cùng kêu lên nói ra "Mời Đại Hiền Lương Sư chỉ rõ!"

Trương Giác ngừng lại, sau đó nhàn nhạt mở miệng nói ra "Hoàng Thiên cáo tri chư vị, thiên hạ sự tình, hấn bắt lực trợ giúp ta chờ, hấn tại cùng Thương Thiên tranh đấu, vì bọn ta một chút hi vọng sống!"

Trương Giác ánh mắt quét qua, phát hiện ánh mắt mọi người bên trong không hiểu tràn ngập khủng hoảng, hắn mỉm cười, cũng là nói ra "Bất quá chư vị không cần phải lo lắng, Hoàng Thiên tất thắng, Thương Thiên hẳn phải chết, nhưng là chúng ta chỉ sinh tồn, chỉ có dựa vào chúng ta, lấy mình chi lực, cầu mình chi sinh!"

Đám người quỳ mọp xuống đất "Hoàng Thiên ở trên, phù hộ chúng ta, chúng ta tất nhiên lực lượng lớn nhất bảo đáp!"

Trương Giác hài lòng gật gật đầu, nói ra "Như hôm nay hạ quan lại tham lam, Hoàng Đế ngu ngốc, thiên hạ phá thành mảnh nhỏ, bách tính trôi dạt khắp nơi, Hoàng Thiên bất mãn, thương sinh không muốn, chúng ta như cầu Trường Sinh, chỉ có thuận từ Thiên Đạo mà đi chi."

Đám người cùng kêu lên hô to "Thuận Ứng Thiên nói! Thuận Ứng Thiên nói! Thuận Ứng Thiên nói!" Trong ánh mắt bọn họ cuồng nhiệt, càng phát khó mà không chế, bọn hắn càng điên cuồng lên.

Trương Giác liếm liếm bờ môi, hít hít mắt, có vẻ hơi âm trầm, hắn mở miệng nói ra "Vì cứu bách tính thương sinh, chúng ta nên trừ Bạo Quân, diệt tham quan, thuận Ứng Thiên nói, bây giờ Hoàng Thiên có mệnh, làm ta Trương Giác vì Thiên Công Tướng Quân! Trương Bảo vì Địa Công Tướng Quân! Trương Lương vì Nhân Công Tướng Quân! Ta đám ba người thống soái Hoàng Cân đại quân, diệt Phúc Thiên xuống, đúc lại Hoàng Thiên."

Đám người cuồng nhiệt ánh mắt, có vẻ hơi màu đỏ tươi, bọn hắn điên cuồng tru lên, nói ra "Thiên Công Tướng Quân, Địa Công Tướng Quân, Nhân Công Tướng Quân..." Thanh âm kia động đất Thiên Động, nhưng sợ vô cùng.

Qua một hồi lâu, Trương Giác nhìn lấy đám người hơi bình tĩnh một số, đây mới là mở miệng nói ra "Hoàng Thiên chẳng những đã sai khiến huynh đệ của ta ba người cầm quân, còn phái phải ba mươi sáu vị Cừ Soái thống lĩnh đại quân, hô ứng lẫn nhau, cùng nhau diệt Hán Thát, nhất thống thiên hạ."

Trương Giác ngoài miệng nói, trong tay cũng là không có chút nào nhân rồi, hắn bóp ra ấn quyết,

d ATa ad slo T="4557028097 "> sau đó ngẩng đầu nhìn lên trời, hắn mỉm cười, trên trời nguyên Bản Nhất chữ phiến sáng sủa, vạn dặm không mây, bỗng nhiên ở giữa là điện tiếng sấm chớp, phong vân biến ảo.

Trương Giác lớn tiếng kêu, hắn nói ra "Hoàng Thiên cảnh cáo, thuận theo Hoàng Thiên ý chỉ, tiêu diệt Hán Thát, đúc lại Hoàng Thiên!"

Nhìn trước mắt một màn kỳ dị, đám người càng phát ra hưng phấn, không chế không nổi chính mình gào lên.

Trương Giác cười lạnh nói "Thương Thiên Dĩ Từ, Hoàng Thiên Đương Lập. Tuế Tại Giáp Tử, Thiên Hạ Đại Cát." Đây là Hoàng Cân Quân khẩu hiệu.

Đám người cũng là theo chân hô to "Thương Thiên Dĩ Từ, Hoàng Thiên Đương Lập. Tuế Tại Giáp Tử, Thiên Hạ Đại Cát... Thương Thiên Dĩ Từ, Hoàng Thiên Đương Lập. Tuế Tại Giáp Tử, Thiên Hạ Đại Cát..."

Cái kia đáng sợ tiếng vang, rung khắp cả cái sơn cốc.

Trương Giác nhìn lấy đám người cuồng nhiệt vô cùng động tác biểu lộ, ngón tay hắn phương nam, hắn mở miệng nói ra "Chỗ này là Cự Lộc thành, nơi đó là cách nơi này gần nhất một chỗ thành trì, chúng ta thuận theo Hoàng Thiên ý chỉ, Cự Lộc liền là chúng ta điểm xuất phát, nghe ta hiệu lệnh, xuất phát! Đánh hạ Cự Lộc thành!"

Cự Lộc thành bên trong.

Quận Thủ có vẻ hơi lo nghĩ, hắn nhìn chung quanh một chút thủ hạ, mở miệng nói ra "Vì sao sắc trời đột nhiên điện tiếng sấm chớp, như thế kỳ quái bây giờ bất quá là trời tháng tư mà thôi, như gì quý dị như vậy thòi tiết "

Tùy tùng nhìn bầu trời một chút, cũng là nghi hoặc nói ra "Sắc trời này trước mắt thật là kỳ quái, có thể là phát sinh cái gì dị sự, Quận Thủ đại nhân không cần lo lắng."

Quận Thủ buồn vô cớ thở dài, trong lòng vẫn mơ hồ ước ước cảm thấy bất an.

Đột nhiên, một tên trông coi cửa thành binh sĩ thờ không ra hơi xông lại, thờ hồng học đối với Quận Thủ chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm đại nhân, một đám Loạn Dân công thành đến!"

Quận Thủ ngẩn ngơ, hắn lạnh giọng nói ra "Người tới, lập tức điều khiển nhân mã, thủ vững cửa thành. Bản quan đi trên tường thành nhìn một chút."

Không nhìn không sao, vừa nhìn giật mình, cái kia Quận Thủ vừa nhìn thấy cái kia giống như thủy triều vọt tới Hoàng Cân Quân, không khỏi như rụng mảy, dù là hắn thấy không rõ lắm đến cùng là có bao nhiêu người, thế nhưng là đoán chừng thoáng cái, cũng là chỉ ít năm vạn người trở lên.

Thế nhưng là Cự Lộc thành bên trong đến cùng là có bao nhiêu người Quận Thủ rất rõ ràng, không cao hơn năm ngàn binh sĩ, hơn nữa còn phải thêm lên một số dân binh mới đủ số này.

Bất quá là trong chốc lát, Quận Thủ ánh mắt biến hóa nhiều lần, hắn cau mày một cái, trầm mặc không nói, một hồi lâu mới là mở miệng nói ra "Quân địch thế lớn, tuyệt không phải chúng ta ngăn cản, mà lại những người này tuyệt không phải bình thường Loạn Dân, chỉ sợ rất có dự mưu, các người lập tức phái người xông ra trùng vây, tướng quân tình khẩn cấp cáo tri Lạc Dương!"

Cái kia Quận Thủ ngừng lại, sau đó trầm giọng nói ra "Bản quan thẻ cùng Cự Lộc thành cùng tồn vong!"

Ánh mắt của hán sắc bén, cho dù là trông thấy sắp vọt tới mấy vạn đại quân hán đều không hề sợ hãi.

Hán gọi binh sĩ chuẩn bị kỹ càng cung tiễn vũ khí, lẫn đầu các loại vật phẩm, cái này đem là một trận thủ thành chiến, cũng là một trận hán phải chết không nghi ngờ chiến đấu!

Đưa tin người rời đi.

Binh sĩ bị Quận Thủ lời nói khích lệ. Không lui bước.

Trước mắt cái thứ nhất Hoàng Cân Quân leo lên thành đầu, huyết chiến bắt đầu. Thế giới tựa như trong nháy mắt biến một người bộ dáng, biến thành huyết hồng sắc, Hồng (đỏ) đến đáng sợ...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Triều đình xuất binh

Sáng sớm. Thái dương còn chưa dâng lên, Hán Linh Đế liền dậy thật sớm, nhìn trước mắt thứ nhất tấu chương khẽ nhíu mày.

Đây là hôm qua đưa tới khẩn cấp chiến báo, phía trên viết rõ ràng, tại Ký Châu Cự Lộc, hơn vạn bách tính tạo phản vì tặc.

Hán Linh Đế có chút hí hí mắt, trong óc lại nghĩ tới đến Trần Trách trước đó nói cho hán biết nào đó một số chuyện.

Hán thở dài, sau đó thân nhiên nói "Sự tình thật là đến nước này sao" hán khẽ lắc đầu, hán nâng nhấc tay, loại chuyện này bất kể như thế nào, vẫn là muốn triệu tập quần thần thương nghị một phen mới là.

Bất luận đến cùng hiệu quả như thế nào, Hán Linh Đế vẫn vỗ bả quan mặc dù đồ bỏ đi chiếm đa số, nhưng là cuối cùng vẫn là có chút người hữu dụng ở.

Tối thiểu nhất tới nói, bây giờ trong triều, Hoàng Phủ Tung, Chu Tuyền, Lô Thực ba người đều trong triều. Trước đó không lâu Ngoại Tộc xâm lấn, ba người toàn bộ không được tại, lúc này cũng đều là trở lại thành Lạc Dương bên trong, vẫn là phải thương nghị một phen.

Thế nhưng là, còn không có đợi Hán Linh Đế giơ tay lên, lập tức ngoài điện có người đến báo, Hán Linh Đế khẽ nhíu mày, sau đó gật gật đầu, để cho người ta tiến đến.

Người kia quỳ rạp xuống đất, mồ hôi lạnh chảy ròng, trầm giọng nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Duyệt Châu, Thanh Châu, Từ Châu... Các nơi đều có chiến báo đến báo, bách tính tạo phản, tự lập Hoàng Thiên, đều là thỉnh cầu Bệ Hạ phái binh xuất cứu."

Hán Linh Đế ánh mắt sắc bén quét qua, người kia cuống quýt đem một nhóm tấu chương lấy ra, Hán Linh Đế nhìn hai mắt, trong lòng đã là đại khái minh bạch, đây tuyệt đối không phải một trận phổ thông mưu phản, mà là có dự mưu, khắp Các Châu mưu phản.

Những tấu chương đó đến đến thời gian kinh người nhất trí, tuyệt đối không phải cái gì trùng hợp, Trần Trách hí hí mắt, trong ánh mắt loáng thoáng mang theo một tia sát khí.

Hán phát phát tay, nói ra "Người cấp tốc xuống dưới truyền trẫm ý chỉ, khiếp văn vỗ bả quan vào triều nghị sự."

Người kia có chút chấp tay, không dám chút nào lãnh đạm, sau đó lập tức quay người rời đi, đi triệu tập quần thần.

Không lâu, đại điện bên trong.

Hán Linh Đế ánh mắt đảo qua bách quan, trầm giọng nói ra "Hôm nay thiên hạ thế mà mấy châu phản tặc làm loạn, không biết chư khanh thấy thế nào!"

Hà tiến tự nhiên là nghĩa bất dung từ đứng ra, bài trước khi nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần tưởng rằng phản tặc phạm thượng làm loạn, không thể coi thường, chỉ có phái binh tiêu diệt lấy, lấy đó Hoàng Uy."

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, hán cũng là muốn chiến, nhưng là hán muốn không chỉ là những thứ này.

Hắn lại nhìn lấy bách quan, hỏi "Cái kia chư khanh còn có ý kiến gì không, nhanh chóng nói tới "

Bỗng nhiên, một vị nhìn qua có chút nhỏ nhả nam tử trung niên đứng ra, khom người nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần nói ra suy nghĩ của mình!"

Hán Linh Đế vừa nhìn, nhưng không phải là Lô Thực sao, hắn gật gật đầu, nói ra "Lô Ái Khanh nhanh chóng nói tới."

Lô Thực chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, lần này mưu phản, không thể coi thường, mấy châu chi địa, cuốn tới, nhất định chính là mấy người đồng mưu, thậm chí mấy châu tạo phản, đều một người gây nên."

Hán Linh Đế có chút hài lòng nhìn xem Lô Thực, ra hiệu hắn nói tiếp, Lô Thực trầm giọng tiếp tục nói "Vì kế hoạch hôm nay, mặc dù muốn xuất Bình thảo phạt, nhưng là tuyệt đối không thể để như trở bàn tay chinh phạt, quân địch chỉ thế, không thể coi thường, mà lại mấy châu chi địa, lấy bây giờ triều đình chỉ lực chỉ sợ là khó mà độc lấy."

Lô Thực ngừng lại, sau đó ngẩng đầu nhìn một chút Hán Linh Đế, chấp tay nói ra "Vi Thần thỉnh cầu Bệ Hạ các nơi từ lên nghĩa quân, hiệp trợ diệt đối kháng, luận công hành thưởng, mới vừa có phá địch chiến thắng chỉ lực."

Hán Linh Đế trầm ngâm một lát, hắn trong lòng có chút ngại người, những vật này mặc dù nói Trần Trạch cũng không có nói được Phi Thường Thanh sở, thế nhưng là trong mơ hồ vẫn là có chỗ đề cập.

Trần Trạch nói muốn đem hết thủy thổ gia đại tộc đều dẫn ra, bây giờ cái này không phải liền là xác minh sao các nơi từ lên nghĩa quân, trừ những cái kia cường đại thế gia đại tộc, còn có ai có thể làm đến đâu

Hán Linh Đế trầm ngâm một lát, sau đó nhìn xem Lô Thực, khẽ gật đầu, nói ra "Lô Ái Khanh nói có lý, người tới, sau đó truyền trẫm ý chỉ khắp thiên hạ, các nơi từ lên nghĩa quân, luận công hành thưởng!"

Lô Thực quỳ gối, sau đó khom người nói ra "Vi Thần đa tạ Bệ Hạ!"

Hán Linh Đế mỉm cười,

Lộ ra đến mức dị thường thông dong, thần nhiên nói "Lô Ái Khanh không cần đa lễ, lô Ái Khanh lòng trung thành vì nước, trẫm há có lý do không biết "

Lô Thực nói xong, lui lại một bước, trở lại triều thần trong hàng ngũ đi.

Tiếp theo đại thần bên trong lại là một người đứng ra, người này nhìn qua lộ ra đến mức dị thường ôn hòa, khí chất thanh nhã, ai có thể đoán được đây cũng là Đông Hán những năm cuối lưng lấy nổi danh một vị danh tướng Hoàng Phủ Tung đâu

Hoàng Phủ Tung trước khi đi một bước, đối với Hán Linh Đế chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, phản tặc phạm thượng làm loạn, ngỗ nghịch Hoàng Uy, Vi Thần thỉnh cầu thống soái một quân xuất chiến, lấy chính xã tắc."

Hán Linh Đế mỉm cười, nhìn lấy giờ phút này có chút trang trọng Hoàng Phủ Tung, hắn mở miệng nói ra "Hoàng Phủ Ái Khanh chi ý, trẫm tự nhiên là minh bạch, Ái Khanh không cần phải lo lắng, trẫm nếu muốn xuất binh, như thế nào thiếu được Hoàng Phủ Ái Khanh, chu Ái Khanh, lô Ái Khanh ba người đâu "

Hoàng Phủ Tung có chút vuốt tay, sau đó nói "Vi Thần đa tạ Bệ Hạ."

Hán Linh Đế nhìn mọi người một cái, trong lòng âm thầm suy tư một phen, sau đó mở miệng nói ra "Phản tặc phạm thượng làm loạn, thì thôi khinh xuất tha thứ, bất quá Tặc Quân to lớn, còn cần chuẩn bị một phen! Hà tiến, thành Lạc Dương đại quân còn có bao nhiêu."

Hà tiến kinh ngạc, trong mắt một đạo tinh mang hiện lên, vẫn là khom mình hành lễ, hồi đáp "Khởi bẩm Bệ Hạ, bây giờ thành Lạc Dương bên trong còn có bảy vạn Vũ Lâm Quân, như phải bảo đảm thành Lạc Dương chi an nguy, có thể thuyền chuyển đại quân năm vạn."

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Như thế rất tốt, năm vạn đại quân, lại thêm các nơi nghĩa quân, nhất định có thể một lần hành động tiêu diệt bực này tặc nhân."

Hà tiến không cự tuyệt, chấp tay xưng vâng.

Hán Linh Đế cũng mặc kệ còn lại, sau đó ngẩng đầu nhìn bách quan, nói ra "Hoàng Phủ Tung, Chu Tuyên, Lô Thực, người ba người nghe lệnh."

Ba người khom mình hành lễ, đáp "Vi Thần tại."

Hán Linh Đế ánh mắt giờ phút này lộ ra đến mức dị thường sáng ngời hữu thần, nói ra "Lô Thực, người dẫn theo lĩnh năm vạn đại quân, Bắc Thượng kiểm chế phản tặc chủ lực."

Lô Thực hơi sững sờ, tiếp theo chấp tay bái tạ "Vi Thần tất nhiên không phụ Bệ Hạ nhờ vả."

Bất quá thời khắc này Hoàng Phủ Tung cùng Chu Tuyên cũng là ngẩn ngơ, còn chưa kịp phản ứng, Lô Thực lập tức đem năm vạn đại quân toàn bộ mang đi, bọn hắn làm gì đi làm cái rắm a!

Nhìn lấy hai người ánh mắt kỳ quái, Hán Linh Đế mỉm cười, chậm rãi mở miệng nói ra "Sự tình có nhẹ nhàng gấp chậm trọng, hai vị không cần phải lo lắng không có chuyện để làm."

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, sau đó tiếp tục nói ra "Lập tức truyền trẫm ý chỉ, lập tức triệu tập Châu Quận binh mã, cũng chiêu mộ tinh binh, trong vòng mười ngày hoàn thành."

Nhưng Hậu Hán Linh Đế mỉm cười nhìn hai người, nhân nhạ mở miệng nói ra "Này quân liền có hai vị tướng quân phân biệt suất lĩnh, cùng đối kháng đánh một trận!"

Hoàng Phủ Tung hai người khẽ giật mình, bất quá cũng là giật mình, bất quá bọn hắn cũng không thêm đề ý, dù là cũng không phải là tính nhuệ nhất chi Binh, bọn hắn cũng là tin tưởng bọn họ tài năng quân sự.

Hán Linh Đế trầm tư một hồi, khẽ gật đầu, tiếp tục nói "Đại tướng quân hà tiến, tỷ lệ trái phải Vũ Lâm năm doanh sĩ đồn tại đều trạm, cả điểm vũ khí, trấn thủ kinh sư."

Hà tiến ngần ngừ, không nghĩ tới lại có chuyện của hắn, bất quá cũng chỉ đành không vui chấp tay một cái.

Hán Linh Đế còn nói thêm "Lập tức truyền lệnh Các Châu quận các nơi nghiêm phòng, mệnh Các Châu quận chuẩn bị tác chiến, huấn luyện binh sĩ, cả điểm vũ khí."

...

Khiếp chi truyền ra, chiến đấu sắp xốc lên mờ mịt.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Trần Trạch nghị sự

Đám người thối lui, Hán Linh Đế có chút thờ dãi, vừa rồi nhìn tinh thần phấn chấn gương mặt, lập tức trở nên có một ít tái nhợt.

Hắn kêu lên bên cạnh thân vệ, thân nhiên nói "Lập tức đi ngoài cung đem Trần Trung lang tướng mời tiến đến." Hán Linh Đế cũng là có chút cảm khái, hắn đối với Trần Trạch càng phát ra tín nhiệm, đối với Trần Trạch tài năng cũng là càng phát ra khẳng định dâng lên.

Cái kia thân vệ lập tức là đối với Hán Linh Đế chấp tay một cái, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Thái Phủ bên trong, Trần Trạch đã tại khoan thai tự đắc đang nghỉ ngơi.

Trần Trạch chính đang nhắm mắt dưỡng thần thời khắc, phủ kê ngoại lai bẩm báo "Khởi bẩm công tử, Bệ Hạ điều động sứ giả đến."

Trần Trạch sững sờ, trong mắt lóe lên một tia minh ngộ, có chút gật gật đầu, nói ra "Ta biết." Sau đó Trần Trạch cũng là đứng dậy đi ra ngoài.

Tên kia thân vệ đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Trần đại nhân, Bệ Hạ triệu ngài vào cung."

Trần Trạch đáp ứng nói ra "Tốt, đi thôi!"

Trần Trạch đối với việc này sớm có đoán trước, dù sao thời gian này, cùng hắn đoán chừng cũng kém không nhiều, không có quá nhiều biến hóa.

Hán Linh Đế triệu nếu như hắn tự nhiên là cử chỉ bình thường, chỉ sợ bây giờ Hoàng Cân Quân đã là tại Đại Hán cảnh nội nhắc lên một cổ sóng lớn.

Trần Trạch không khỏi có chút thờ dãi, hắn biết rõ Hoàng Cân Chi Loạn đại biểu cái gì đó, đây là Đại Hán loạn thế chân chính đến bắt đầu.

Trần Trạch nhìn xem bên cạnh thân vệ, thân nhiên nói "Bây giờ tình huống như thế nào "

Cái kia thân vệ ngần ngừ, sau đó có chút ngạc nhiên nhìn xem Trần Trạch, hỏi "Trần đại nhân, chẳng lẽ ngài đã biết "

Trần Trạch không thể phủ nhận gật đầu, cái kia thân vệ cũng là trực tiếp mở miệng nói ra "Bây giờ cái kia phản tặc đã là quét sạch mấy châu chi địa, Bệ Hạ bây giờ đã là tại điều binh khiển tướng, bình định phản loạn."

Trần Trạch nghe, suy nghĩ cũng là đang suy tư. Lô Thực, Hoàng Phủ Tung, Chu Tuyền bọn hần hần là đều tại, Hán Linh Đế bình định chức trách lớn đầu tiên là tại ba người này trong tay.

Dù sao trong lịch sử bình định Hoàng Cân Chi Loạn, ba người này cũng đúng là phát huy phi thường tác dụng cực lớn.

Bất quá bất luận như thế nào, Trần Trạch cũng là rất rõ ràng, mặc kệ đến cùng là người phương nào suất quân bình định, hần đều phải tại Hoàng Cân Chi Loạn bên trong xông ra uy danh hiển hách đến, đây là hần đối với Hán Linh Đế hứa hẹn. Mục đích không ở chỗ này, mà ở chỗ chỉ có trước xông ra uy danh hiển hách, phương rồi sau đó sự tình.

Trần Trạch nghĩ đến, rất nhanh là đến cung trong.

Trần Trạch xe nhẹ đường quen, một người là lặng yên bước vào chính tâm điện bên trong, mà giờ khắc này, Hán Linh Đế cũng chính là ngồi tại chính tâm điện trên long ý.

Trần Trạch có chút chấp tay, nói ra "Vi Thần gặp qua Bệ Hạ!"

"Trần khanh không cần đa lễ." Hán Linh Đế khẽ gật đầu, lẫn lộn không thèm để ý phát phát tay, sau đó nói "Trần khanh chắc hẳn đã biết Hiếu Như nay tình huống đi!"

Trần Trạch nhìn xem Hán Linh Đế, sau đó trầm thấp đầu, mở miệng nói ra "Hôm qua Lạc Dương vì tuần mã sở kinh, chỉ sợ là có chiến báo truyền đến, mà theo Vi Thần thấy, nhất định là địa phương bách tính phân loạn, mà lại thanh thế to lớn."

Nghe Trần Trạch lời nói, Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Trần khanh nói không sai, bây giờ chính là có người phân loạn, cái kia đám tặc nhân chịu Hoàng Cân, chính là giặc khăn vàng! Nàng thanh thế cực lớn, không thể coi thường, cơ hồ Tịch Quyền Thiên Hạ!"

Trần Trạch đối với Hán Linh Đế chấp tay một cái, nói ra "Vi Thần thấy, việc này có chút bình thường, bây giờ bách tính khó khăn, quan viên địa phương ăn hối lộ trái pháp luật, tự nhiên kích thích sự phẫn nộ của dân chúng, nếu là có người giờ phút này châm ngòi ly gián, bách tính chen chúc mà lên, tự nhiên sẽ giết quan tạo phản."

Hán Linh Đế nghe vậy, không khỏi thở dài, mặc dù hần biết Trần Trạch nói đều là tình hình thực tế, thế nhưng là hần vẫn là cảm giác có chút khó chịu, trận này Đại Hán nguy cơ thật sự là quá gian nan.

Trần Trạch cũng là không cho Hán Linh Đế đa sầu đa cảm thời gian, mà là tiếp tục mở miệng nói ra "Bệ Hạ bây giờ cũng không cần lo lắng lẫn này phân loạn có gì kết quả, bây giờ Đại Hán mặc dù nguy, nhưng là hùng uy còn tại, có Lô Thực chờ lão tướng, cùng còn lại bây giờ còn không biết tên người, bình định phân loạn ở trong tâm tay."

Hán Linh Đế cau mày một cái, sau đó nghĩ hoặc nhìn lấy Trần Trạch,

Nhân nhật hỏi "Đã như vậy, cái kia Trần khanh tưởng rằng nên như thế nào "

Trần Trạch mỉm cười, mở miệng nói ra "Bây giờ triều đình lính chỉ sợ không đủ khả năng, Bệ Hạ nên đồng ý địa phương riêng phần mình hưng lên nghĩa quân sự tình đi!"

Hán Linh Đế gật gật đầu, Trần Trạch nhìn một chút, sau đó tiếp tục nói ra "Sau trận chiến này, nhất định đông đảo thế gia đại tộc thực lực tất nhiên sẽ mở rộng bành trướng rất nhiều, không gì hơn cái này nhìn như bất lợi, nhưng lại chung quy là hưng hán một bước."

Hán Linh Đế như có điều suy nghĩ nhìn lấy Trần Trạch, Trần Trạch gật gật đầu, tiếp tục nói "Chỉ có như vậy, mới có thể danh chính ngôn thuận đem những cái kia khuếch trương đại thế lực thế gia đại tộc cho quang minh chính đại tiêu diệt, cũng sẽ không dẫn phát quần công."

Hán Linh Đế cũng không phải ngu dốt hạng người, trong lòng đã minh ngộ, hần khẽ gật đầu, mở miệng nói ra "Hoàng Cân Chi Loạn mặc dù nguy cấp, nhưng là đối với việc này, đúng là một dẫn a!"

Trần Trạch đáp ứng cười cười, mở miệng nói ra "Một khi như thế thế gia đại tộc đã tâm bại lực, chỉ sợ bọn họ rốt cuộc là khó mà thu hồi, mà Bệ Hạ cần có, là có mấy người trung thành tuyệt đối Hán Thất trung thần, thảo phạt phản nghịch, diệt trừ tai họa ngầm, hưng hán cường quốc!"

Hán Linh Đế nghe vậy không khỏi sửng sốt, mang một hồi lâu, mới là mở khẩu hỏi "Trẫm minh bạch, Trần khanh có ý tứ là bây giờ liền muốn thiên hạ đại loạn, càng loạn càng tốt, mà trẫm vì người giật dây, chỉ cần trong lúc hỗn loạn phái người thu thập tàn cuộc là "

Trần Trạch cười cười, chấp tay một cái, nói ra "Như không như thế, Bệ Hạ có biện pháp gì quang minh chính đại nhằm vào thiên hạ này hào phú "

Trần Trạch ngừng lại, nhìn xem Hán Linh Đế không hiểu biểu lộ, tiếp tục nói "Nếu là Bệ Hạ vô duyên vô cớ đối với một đại tộc động thủ, thiên hạ thế gia đại tộc đều sẽ liên thủ chống chỉ, chẳng lẽ bọn hần hội không biết được môi hở răng lạnh lý lẽ "

Hán Linh Đế thần sắc có chút ảm đạm, hỏi đáp "Không tệ, bọn hần nhất định là hội lấy trẫm diệt nhất tộc sau đó là Diệt Thiên xuống đại tộc, nếu là đám người cùng, trẫm... Chỉ sợ cũng là bất lực."

Trần Trạch khẽ gật đầu, nói ra "Cho nên, Vi Thần tưởng rằng, chỉ có nhượng như thế thế gia đại tộc, đều là bại lộ lòng lang dạ thú, mới vừa có hủy diệt

Đại Hán u ám tính cơ hội."

Hán Linh Đế hai mắt tỏa sáng, không khỏi hỏi "Trần Khanh đã lời ấy, cái kia Trần Khanh chẳng lẽ trong lòng đã có nhân tuyến "

Trần Trạch đáp ứng gật gật đầu, sau đó chấp tay nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần trong lòng xác thực đã có một ít nhân tuyến." Trần Trạch nhìn xem Hán Linh Đế vội vàng ánh mắt, cũng không được kéo dài, trực tiếp là mở miệng nói ra "Lư Bị có thể dùng! Lạc Dương Tào Tháo có thể dùng."

Sau đó Trần Trạch nhìn xem Hán Linh Đế ánh mắt kỳ quái, sờ sờ cằm, cười ha ha, nói ra "Nếu là Bệ Hạ tin tưởng Vi Thần, Vi Thần cũng có thể vì một người "

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nhưng là trong lòng còn có một số nghi hoặc, nói ra "Chẳng lẽ người tài trong thiên hạ chỉ có hai người này sao "

Trần Trạch lắc đầu, hồi đáp "Không được, hai người này cũng không phải là cái gọi là giúp đỡ trị thế cực lớn mới, bất quá hai người này nhưng vì hai chỉ chủ soái, người tài trong thiên hạ nhiều vô số kể, hai người này thu chi, nhưng vì đại dụng. Mà Vi Thần lấy là như thế còn không phải duy nhất, trọng yếu nhất sự tình, hai người này đối với Đại Hán trung thành tuyệt đối!"

Trần Trạch chỉ ngón, nhượng Hán Linh Đế chấn động trong lòng, lâm vào suy nghĩ bên trong...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Trần Trạch thỉnh cầu

Nhìn lấy Hán Linh Đế vẻ mặt trầm tư, Trần Trạch mỉm cười, mở miệng giải thích "Bệ Hạ, Vi Thần sờ dĩ nâng hai người này, cũng không phải là còn lại, mà là Vi Thần biết được hai người chỉ phẩm hạnh, mà lại hai người chỉ, cũng cũng không phải là thế gia đại tộc người."

Lư Bị chính là Hán Thát tông thân, đối với Đại Hán tự nhiên là trung thành tuyệt đối, Tào Tháo chính là Tào Đảng sau đó, mặc dù là quan lại nhà, nhưng cũng không phải thế lực to lớn thế gia. Những đạo lý này Hán Linh Đế tự nhiên là toàn bộ hiểu được, hần khẽ gật đầu.

Trần Trạch lộ ra rất bình tĩnh, hần nói những lời này cũng không phải nói bậy, có lẽ có người cho rằng Tào Tháo là gian thần, thế nhưng là Trần Trạch rất rõ ràng, tối thiểu nhất hần nhận biết Tào Tháo rất trung trực.

Trong lịch sử Tào Tháo tại nhân sinh nửa trước đoạn, cũng là một người một lòng vì Đại Hán trung thần, cuối cùng chẳng qua là bởi vì vì hiện thực vậy khốn, đối với Đại Hán không có thuốc nào cứu được, hữu tâm vô lực, bắt đầu từ đó Đế nhất kiêu hùng kinh thiên hành trình.

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nhìn xem Trần Trạch, nói ra "Trẫm minh bạch. Bây giờ phản tặc nổi lên bốn phía, bình định chỉ sợ cũng cần mấy ngày này a!" Hán Linh Đế hết cách tới thở dài, sắc mặt có chút tái nhợt.

Trần Trạch ánh mắt nhìn Hán Linh Đế, một hồi lâu trầm mặc không nói, mới là mở miệng nói ra "Bệ Hạ, Vi Thần có một điều thỉnh cầu, hi vọng Bệ Hạ có thể đáp ứng!"

Hán Linh Đế ngần ngại, sau đó nhìn Trần Trạch, dò xét một phen, hỏi "Trần Khanh có chuyện gì nói thẳng là!"

Trần Trạch có chút chấp tay, hồi đáp "Bệ Hạ, Vi Thần hy vọng có thể trở về Toánh Xuyên mang binh bình định."

Hán Linh Đế sững sờ, hơi nghi hoặc một chút nhìn xem Trần Trạch, thần nhiên nói "Trần Khanh trung thành tuyệt đối, trẫm tự nhiên là minh bạch, thế nhưng là bây giờ phản tặc đông đảo, Trần Khanh lại như thế Văn Nhượng, nếu là không cẩn thận có nguy hiểm..." Nói, Hán Linh Đế còn thật sâu nhìn Trần Trạch một chút.

Trần Trạch khước miệng hơi rút, tốt a, đoán chừng Hán Linh Đế còn không biết hần có như thế lực chiến đấu mạnh mẽ, Trần Trạch trầm mặc. Phải biết hần hiện tại mặc dù nói không tính là cao thủ, thế nhưng là thân thủ đã khá không tệ, đặc biệt là đoạn thời gian trước Trần Trạch học được liệu nguyên thương pháp, tự giác sức chiến đấu lại một lần nữa tăng cường không ít.

Trần Trạch ngừng lại, sau đó nhìn Hán Linh Đế, chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm Bệ Hạ, Vi Thần hay là hi vọng Bệ Hạ có thể làm cho Vi Thần đi Toánh Xuyên bình định. Mà lại có nhiều thứ, có lẽ cũng không muốn Bệ Hạ con mắt chỗ nhìn thấy bình thường."

Hán Linh Đế nghi hoặc quét Trần Trạch một chút, ngẩng đầu ngẫm lại, có chút khó khăn nói "Cũng vậy! bất quá trẫm bây giờ đã không thể dùng Binh."

Trần Trạch tự nhiên là minh bạch Hán Linh Đế bấy giờ tình trạng, hần khẽ lắc đầu, nói ra "Vi Thần cũng không cần những vật này, Vi Thần chỉ cần Bệ Hạ một tờ khiếp sách liền có thể! Mà lại Vi Thần tưởng rằng, như muốn thành tựu đại sự, vẫn là cần phải tự làm tất cả mọi việc mới là."

Hán Linh Đế nhìn lấy Trần Trạch, trầm mặc, không biết giờ phút này trong óc hần đến cùng là đang suy nghĩ gì.

Hán Linh Đế khẽ gật đầu, nói ra "Tốt, Trần khanh đã có ý đó, trẫm cũng không được ngăn Trần khanh Báo Quốc chí tâm." Sau đó Trần Trạch liền trông thấy Hán Linh Đế thế mà chính mình đi mô phỏng viết chiếu thư.

Trần Trạch không khỏi âm thầm lú lười, cái này đãi ngộ thật sự chính là cao a! bất quá Trần Trạch cũng không có phải nhìn lên Hán Linh Đế viết cái gì ý tứ, chỉ hơi hơi cúi đầu, sau đó yên tĩnh chờ đợi lấy kết quả.

Không bao lâu, Hán Linh Đế lấy ra một khóa Ngọc Tỷ, một khóa rất lớn Ngọc Tỷ, đắp lên Chương Ấn.

Hán Linh Đế đối với Trần Trạch cười cười, sau đó cầm trong tay thánh chỉ cầm lên, nói ra "Trần khanh ngươi liền dẫn cái này thánh chỉ đi thôi!"

Trần Trạch ngược lại là không chút do dự, cung kính tiến lên mấy bước, cầm lấy thánh chỉ, bái tạ nói "Vi Thần đa tạ Bệ Hạ!"

Hán Linh Đế mỉm cười, gật đầu nói "Cũng vậy, trẫm mệt, Trần khanh ngươi lui ra sau đi, xuất kinh đi hướng Toánh Xuyên, ngàn vạn cẩn thận, trẫm liền ở đây đợi Trần khanh tin tức tốt!"

Trần Trạch cũng là nhân nhậ hành lễ nói ra "Đa tạ Bệ Hạ, Vi Thần tất nhiên không phụ Bệ Hạ nhờ vả!" Trần Trạch có chút chấp tay, nhưng sau đó xoay người rồi đi.

Trần Trạch vừa rồi xuất cung môn, Hán Linh Đế sắc mặt cũng là lập tức tái nhợt không ít, hần tự lẩm bẩm nói ra "Cũng không biết còn có thời gian mấy năm... Khụ khụ..."

Trần Trạch rời đi hoàng cung,

Là trở lại Thái Phủ bên trong. Hần không đi trước thấy Thái Ung mấy người, mà là một người về đến phòng bên trong, xuất ra Hán Linh Đế viết thánh chỉ nhìn.

Không nhìn không biết, vừa nhìn giật mình, Trần Trạch lập tức cảm giác được Hán Linh Đế vô thượng tín nhiệm, trong lòng có chút cảm khái, cũng có chút bất đắc dĩ.

"Bệ Hạ Thánh Dụ, Tả Trung Lang Tướng Trần Trạch, độc đẹp trai một quân, kỳ sở năng quân, người khác thì thôi hỏi đến, một quân độc hữu Tả Trung Lang Tướng Trần Trạch chương quân, người khác không được can thiệp! Châu Quận trưởng quan, nghị tủy cơ ứng biến, nếu có làm điều phi pháp, làm trái người, Tả Trung Lang Tướng Trần Trạch có thể theo như tội luận xử! Tả Trung Lang Tướng Trần Trạch, có điều khiển lương thảo quyền lực, Các Châu quận không được kéo dài. Khâm Thù!"

Nhìn lấy Hán Linh Đế thánh chỉ, bên trong tràn đầy đều là tín nhiệm a! Cái này cho Trần Trạch độc lập thống soái một quân quyền lực, hơn nữa còn có điều khiển lương thảo quyền lực, còn lại có thể trừng phạt quan viên, thật sự chính là không được.

Trần Trạch hít sâu một hơi, hần không phải đến từ cái thế giới này, thế nhưng là hần càng thêm hiểu được, người này hần tuyệt đối không thể cô phụ, dù là đem hết toàn lực!

Trần Trạch đem thánh chỉ cất kỹ, là đi tìm Thái Ung.

Tại trong chính sảnh.

Trần Trạch đối với Thái Ung chấp tay một cái, nói ra "Tiên sinh, văn bói ngày mai liền lên đường hội Toánh Xuyên đi."

Thái Ung giờ phút này chính ngồi nghiêm chỉnh tại Trần Trạch trước mặt, nghe vậy cũng là không khỏi giật mình, mở miệng nói ra "Toánh Xuyên, chẳng lẽ là chuyện này "

Trần Trạch minh bạch, Thái Ung cũng là biết giặc khản vàng mưu phản sự tình, hần khẽ gật đầu, hồi đáp "Văn bói đã chịu Bệ Hạ tín nhiệm, như thế nào cam tâm tâm thường cả đời, chỉ có đem hết toàn lực lấy báo."

Thái Ung trầm mặc một lát, sau đó trang nghiêm nói ra "Cũng vậy, tiểu hữu lần này đi, ngàn vạn cẩn thận, bây giờ tin tức truyền đến, Toánh Xuyên chi tặc, hung mãnh dị thường..." Sau đó Thái Ung trầm mặc một lát, nói ra "Lão phu vào ngay hôm nay mới hiểu tiểu hữu chi chưa biết tiên tri."

Trần Trạch minh bạch đây là Trần Trạch tại Hiệp Nghĩa trong trang huấn luyện sự tình, Trần Trạch tự nhiên không được dám thừa nhận, hần nhân nhậ lắc đầu, đối với Thái Ung giải thích nói "Tiên sinh, văn bói tuy biết thiên hạ chi không yên ổn, nhưng cũng không phải chưa biết tiên tri, chỉ bất quá vừa lúc mà gặp mà thôi."

Thái Ung nghe vậy không khỏi cười một tiếng, gật gật đầu, nói ra "Lão phu minh bạch, tiểu hữu có thôn tính hoàn vũ, tu chỉnh thiên hạ chi lòng ô mị chí lớn, chỉ có thế này, mới có thể mở ra tiểu hữu khát vọng, nếu có thể bình định phản loạn, nhất định lưu danh sử xanh, thiên cổ nhớ lại chi."

Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Tiên sinh quá khen, văn bói làm việc, tất nhiên đem hết toàn lực, bất luận tài hoa, bất luận chí hướng, văn bói đều là

muốn đi làm."

Thái Ung không khỏi sững sờ, nhìn xem Trần Trạch, cười lớn nói "Cũng vậy, tiểu hữu, hôm nay liền cùng lão phu uống mấy chén, lão phu liền ở đây thành Lạc Dương bên trong lắng lắng chờ tiểu hữu tin tức tốt, tin tưởng hẳn ngày gặp lại, tuyệt không phải tầm thường."

Trần Trạch cũng là cười nói "Như thế rất tốt, mượn tiên sinh cát ngôn, văn bối liền muốn xem thử xem cái kia giặc khải vàng lợi hại."

Một đêm, sao trời mùa đông, sáng chói không trở ngại...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Lại về Toánh Xuyên

Hôm sau.

Trần Trạch đã đem đem về Toánh Xuyên sự tình cáo tri Hồ Thanh Ngưu. Hai người chuẩn bị kỹ càng hành trang, chuẩn bị rời đi.

Thừa dịp thời gian còn sớm, Trần Trạch còn cùng Thái Diễm cáo biệt một phen, hai người cự tuyệt Thái Ung muốn điều động mấy cái người hầu theo lấy yêu cầu của bọn hắn, hai người một mình rời đi Thái Phủ, xuất Lạc Dương, thẳng đến Toánh Xuyên mà đi.

Trên đường đi, một trắng một đen lượng con tuần mã Mercedes-Benz, theo thanh phong ẩm áp, thẳng đến Dự Châu Toánh Xuyên mà đi.

Trên đường, Hồ Thanh Ngưu nhìn xem một mặt bình tĩnh Trần Trạch, phá có một ít không được bình tĩnh hỏi "Chúa công, bây giờ tình thế đến cùng như thế nào, vì sao chúa công như thế ung dung không vội?"

Trần Trạch nghe vậy không khỏi cười một tiếng, nói ra "Lão ngưu, không được ung dung không vội, cái kia còn muốn cái gì bộ dáng, chẳng lẽ muốn vội vã cuống cuống bất luận sự tình đến cùng như thế nào, vẫn là phải có một khóa tĩnh táo chi tâm mới là!"

Hồ Thanh Ngưu cũng là xấu hổ gật gật đầu, sau đó ngẫm lại, lại hỏi "Chúa công, bây giờ mấy ngày bên ngoài đều là chạy nạn nạn dân, cái này giặc khải vàng tựa hồ phi thường lợi hại!"

Trần Trạch khẽ gật đầu, hồi đáp "Không tệ, bây giờ giặc khải vàng tạo phản, thế lực xác thực cực kỳ cường đại, bất quá bất kể như thế nào, chung quy là sẽ bị triều đình xóa đi, chúng ta cũng không cần lo lắng quá mức, dù sao chúng ta lần này trở về còn không phải thể chơi đùa, cũng là vì lấy tặc sự tình!"

Hồ Thanh Ngưu gật gật đầu, đáp ứng nói ra "Thuộc hạ tự nhiên minh bạch, thế nhưng là Hiệp Nghĩa trong trang bất quá là năm trăm lính, những người này... Đúng hay không quá ít một chút." Hồ Thanh Ngưu cau mày một cái nói ra nghi ngờ trong lòng.

Trần Trạch mỉm cười, sau đó nhìn xem sầu lo Hồ Thanh Ngưu, nói ra "Lão ngưu ngươi cũng không cần lo lắng, ngươi một mực nhìn lấy chính là, Bình tại tình không tại nhiều, nếu là mười vạn giá áo túi com, chỉ sợ còn so ra kém ta năm trăm Tuyệt Bảo doanh đâu!"

Sau đó Trần Trạch lại căn dặn Hồ Thanh Ngưu nói ra "Lão ngưu ngươi cũng không cần xuất chiến, chỉ cần phát huy tốt y thuật của ngươi, là ngươi chi năng lực."

Hồ Thanh Ngưu nhưng đáp ứng, hẳn cũng là rất rõ ràng, thiên phú của hắn cũng không phải là ở chỗ Tu Luyện Vũ công lao phía trên, mà là ở y thuật, tối thiểu nhất tới nói, thời khắc này Trần Trạch đã là siêu việt hắn, hẳn đúng là phát huy cường đại y thuật so sánh phù hợp.

Hồ Thanh Ngưu trong lòng khó tránh khỏi còn có một số lo lắng, hắn mở miệng nói ra "Chúa công, không biết bây giờ Toánh Xuyên đến cùng là tình huống như thế nào những ngày này cũng không phải là không gặp phải Toánh Xuyên trốn tới lưu dân, đều nói cái này giặc khải vàng vây thành, không rõ ràng bây giờ tình huống có hay không có biến."

Trần Trạch ánh mắt ngưng tụ, gật gật đầu, nói ra "Hi vọng bọn họ không có sao chứ! Nếu là giặc khải vàng thật phá Toánh Xuyên, thật làm xằng làm bậy, ta Trần Trạch tất nhiên là hội để bọn hắn trả giá đắt!"

Trần Trạch mấy cái cơ hữu tốt giờ phút này vẫn còn Toánh Xuyên bên trong đâu! Tối thiểu nhất tới nói, Tuần phủ thân phận địa vị, cũng đúng là coi là một người Đại Thế Tộc, nếu là giặc khải vàng phá Toánh Xuyên thành, thiếu không nên giết một số người đến giết gà dọa khỉ, tuần gia người, cùng Toánh Xuyên thành quan viên tự nhiên là tốt nhất gà.

Trần Trạch không rõ ràng Toánh Xuyên tin tức, trong lòng tự nhiên cũng là thiếu không được có một ít sầu lo, nhưng là như thế này thì có ích lợi gì đây Trần Trạch có chút lắc đầu, hẳn hiện tại muốn chính là đi đường.

Mấy ngày qua, Trần Trạch hai người trừ nghỉ ngơi ăn cơm chính là đi đường, cũng là muốn sớm một khắc đến Toánh Xuyên.

Căn cứ Trần Trạch trong óc ký ức, tại Toánh Xuyên giặc khải vàng thống soái hẳn là Ba Tài. Người này cũng là một phương Cừ Soái, coi là giặc khải vàng bên trong cao cấp tướng lĩnh.

Mà lại trong lịch sử người này cũng không phải là tầm thường vô vị hạng người, từng tại cùng Hoàng Phủ Tung trong chiến đấu lấy được nhất định chiến quả, chỉ bất quá về sau Trung Hoàng vừa tung kế sách, tăng thêm Tào Tháo, Chu Tuyền liên thủ tiến công, dẫn đến mấy vạn người tổn thất nặng nề, cuối cùng bại vong.

Trần Trạch hai người ngựa không ngừng vó đi đường, trong mấy ngày, hai người rốt cục lại một lần nữa trông thấy Hiệp Nghĩa trang.

Hai người không đi trước Toánh Xuyên, Toánh Xuyên như thế nào có lẽ ngay tại trong vòng vây, vẫn là nên đi xem một chút Hiệp Nghĩa trang tình huống đến cùng như thế nào.

Hai người xa xa chính là trông thấy Hiệp Nghĩa trang, thời khắc này Hiệp Nghĩa trang nhìn qua cùng bình thường cũng không có cái gì hai loại,

Cho dù là Trần Trạch hai người đã là rời đi nửa năm có thừa. bất quá có chút khác biệt chính là, thời khắc này Hiệp Nghĩa trang nhìn qua có chút vắng vẻ, nghĩ đến là bởi vì Hoàng Cân Chi Loạn nguyên nhân.

Trần Trạch đối với Hồ Thanh Ngu gật gật đầu, nói ra "Đi thôi, lão ngu." Hồ Thanh Ngu đáp ứng, hai người cưỡi ngựa, hướng Hiệp Nghĩa trang đi qua.

Hai người vừa rời đi mấy bước, bỗng nhiên tại một người ẩn nấp chỗ chạy ra tới một người bóng dáng, trong tay cầm vũ khí, quát "Người đến người nào" sau đó người này dò xét một phen, không khỏi ngần ngại, thì thào nói ra "Người chúa công "

Trần Trạch nhìn xem người này, cũng là Tuyết Báo trong doanh người, hẳn cười cười, nói ra "Không tệ, ta trở về, giờ phút này tất cả đều ở nơi nào, vì gì an tĩnh như thế "

Người kia có chút thờ dãi, sau đó đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm chúa công, cái này còn không phải trước đó vài ngày giặc khải vàng gây họa sự tình, giờ phút này đoàn người cũng không dám ra ngoài trang, chỉ có thể trong trang chờ tại, tiểu nhân chính là bị đội trưởng bọn hắn phái ra tuần tra quan sát."

Trần Trạch như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau đó hẳn lại hỏi "Giặc khải vàng chẳng lẽ còn không có tới nơi này "

Người kia có chút chấp tay, hồi đáp "Khởi bẩm chúa công, giặc khải vàng bây giờ còn tại vây quanh tiến đánh Toánh Xuyên, như thế nào có thời gian chiếu cố chúng ta. bất quá theo thuộc hạ ý kiến, nơi này cũng bình tĩnh không bao lâu."

Trần Trạch mỉm cười, gia hỏa này vẫn rất có thấy xa đó a! Trần Trạch cười nói "Ài, không cần suy nghĩ nhiều như vậy, chúng ta đi vào trước đi!"

Trần Trạch hai người xuống ngựa, để cho người ta đem ngựa dắt đi, Trần Trạch đi bộ hướng về Hiệp Nghĩa trong trang nghị sự phòng đi đến.

Rất nhanh, Trần Trạch hai người là đến đại sảnh, Trần Trạch ngược lại là không có gấp xông vào, hẳn loáng thoáng nghe thấy bên trong có chút tiếng vang, tựa hồ là đang thương nghị cái gì đó.

Rất nhanh, Trần Trạch bên tai là vang lên Diên Vi thanh âm, Diên Vi có chút oán giận nói "Theo ta ý kiến, bây giờ nên xuất binh đi Toánh Xuyên tương trợ một phen."

Một phương diện khác, là Liêu Hóa không kiêu ngạo không tự ti trả lời "Chúng ta bất quá hơn năm trăm người, mặc dù đội trưởng người có Vạn Phu Bất Đương Chi Dũng, nhưng là như thế nào có thể cùng mấy vạn người chém giết "

Nói nói, hai người thế mà không hiểu thấu cái vãi, Trần Trạch ở bên ngoài mỉm cười nghe, cũng là minh bạch, hai người cũng không có cái gì dị tâm, chỉ bất quá hai người giờ phút này lý niệm có chút khác biệt thôi.

Diên Vi luôn luôn cảm thấy muốn xuất Binh đi Toánh Xuyên tốt, nhưng là Liêu Hóa cũng là lộ ra khá là cẩn thận, muốn tự vệ là hơn. Hai người nói tới nói lui, cũng là không có tìm được thuyết phục đối phương lý do, tràng diện không khỏi có một ít giằng co.

Trần Trạch mỉm cười, sau đó đi vào đại sảnh, hai tay thua ở sau lưng, thân nhiên nói "Môi hồ răng lạnh, nếu là Toánh Xuyên bị phá, chúng ta cũng là khó thoát hủy diệt, trận chiến này, vẫn là muốn xuất chiến, mà lại phải đánh một trận xinh đẹp chiến đấu!"

Hai người nghe vậy, còn chưa kịp phản ứng, cũng là đột nhiên quay lại, trong nháy mắt ngốc trệ, hai người nửa quỳ trên mặt đất, nói ra "Diên Vi (Liêu Hóa) gặp qua chúa công!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Trận chiến mở màn Hoàng Cân

Hai người rục rủ tỉnh ngộ, người trước mặt nhưng không phải là Trần Trạch sao, hai người nhất thời cảm giác mừng rỡ.

Trần Trạch đi ra phía trước, đưa tay đem hai người nâng đỡ, cười nói "Đại ca, Nguyên Kiệm, các ngươi không râu da lể. Những ngày này vất vả hai người các ngươi."

Điền Vi đứng lên, vỗ vỗ Trần Trạch bả vai, nói ra "Cái này có cái gì vất vả, bất quá chủ lão công ngươi rốt cục trở về." Điền Vi kêu chúa công, làm lấy đại ca làm sự tình.

Liêu Hóa cũng là chấp tay một cái, nói ra "Chúa công trở về liền tốt, bây giờ tình huống khẩn cấp, chúa công nếu là không về nữa, chỉ sợ là liền muốn lộn xộn."

Trần Trạch nhưng gật gật đầu, hai tay thua ở sau lưng, thân nhiên nói "Các ngươi cũng không cần lo lắng, mọi hờ rãng lạnh, cuối cùng phải đánh một trận, chúng ta mặc dù nhìn như thế đơn lực bạc, nhưng là sức chiến đấu tuyệt không phải đơn giản như vậy!"

Trần Trạch bỗng nhiên nhìn xem hai người, hỏi "Không biết ta trước đó dặn dò những vật kia, còn có chuẩn bị kỹ càng!"

Điền Vi có chút chấp tay, hồi đáp "Khởi bẩm chúa công, những cái kia huấn luyện, chúng ta là hoàn toàn dựa theo chúa công kế hoạch huấn luyện, còn những vũ khí kia, áo giáp, chiến mã, đều đã chuẩn bị tốt, còn có chúa công trước đó vài ngày làm cho người mang tới sắt móng ngựa, bàn đạp, cũng đã lắp đặt tốt."

Trần Trạch hài lòng gật đầu, nói ra "Vậy thì tốt rồi, ta chỉ huấn luyện, có lẽ nhìn như đơn giản, nhưng là kết quả tuyệt đối là ngoài dự liệu, năm trăm tinh binh, đủ trước mắt mười vạn đại quân. Đương nhiên, phải thấy thế nào dụng binh!" Trần Trạch khoe miệng hơi nhếch lên, có chút ngạo nghễ nói ra.

Hai người có chút ngu ngơ, nhìn lấy Trần Trạch, Trần Trạch còn nói thêm "Bây giờ Toánh Xuyên tình huống thế nào "

Điền Vi không nói gì, Liêu Hóa đứng ra, cáo tri Trần Trạch "Khởi bẩm chúa công, bây giờ Toánh Xuyên thành vẫn như cũ mạnh khỏe, bất quá chỉ sợ cũng là khó mà bền bỉ, nơi đây giặc khải vàng chỉ ít có năm vạn số lượng, mà lại không bao gồm tùy hành tù binh, mặc dù giặc khải vàng chiến lực không mạnh, thế nhưng là tác chiến thời điểm cũng là hung hãn không sợ chết, mười phần nhưng sợ."

Trần Trạch nhắm mắt trầm tư, khẽ gật đầu, ra hiệu Liêu Hóa nói tiếp, Liêu Hóa nhưng, cũng không được kéo dài, nói ra "Bây giờ Toánh Xuyên bên trong, chính là mấy vị chúa công trước đó bạn tốt trợ sự tình, nhắc tới cũng là kỳ quái, mấy người kia xác thực lợi hại, lại là vền vền dựa vào Toánh Xuyên bên trong thành không đủ vạn người, là gắt gao ngăn cản giặc khải vàng mấy ngày, cho tới hôm nay."

Tuân Úc bọn hán Trần Trạch đương nhiên sẽ không ngạc nhiên, dù sao hán biết Tuân Úc bọn hán lúc đầu là có đại tài, đương nhiên, giống Quách Gia như vậy, binh thường là bảy mưu tính kế, nhưng là Tuân Úc đúng là có thống soái chỉ năng.

Trần Trạch quay người lại, còn nói thêm "Vậy các ngươi nhưng biết bây giờ giặc khải vàng đến cùng là người phương nào thống soái, binh lực bố trí như thế nào "

Hai người ngẩn ngơ, Điền Vi ấy ấy nói ra "Bây giờ giặc khải vàng thống soái vì Ba Tài, còn quân địch bố trí, ách, cái này bây giờ cũng không hiểu biết."

Trần Trạch tay trái vươn ra, gõ gõ cái bàn, một hồi lâu mới là nói ra "Ba Tài... Cũng vậy, bất quá ngày sau hành quân, cần thiết tin tức tuyệt đối không thể thiếu, bởi vì cái gọi là biết người biết ta, trăm trận trăm thắng!"

Hai người không dám thất lễ, đối với Trần Trạch chấp tay một cái, hồi đáp "Ây."

Ba người trầm mặc ở giữa, tại bên ngoài phòng bỗng nhiên có bước nhanh âm thanh truyền đến.

Chỉ nhìn thấy một người có chút hỗn loạn xông tới, trông thấy trong sảnh ba người, chấp tay chào, nói ra "Gặp qua chúa công"

Trần Trạch nhướng mày, nghi hoặc nói ra "Xảy ra chuyện gì sao "

Người kia vội vàng nói "Khởi bẩm chúa công, giờ khắc này ở Hiệp Nghĩa trang bên ngoài mấy dặm, có một lần giặc khải vàng đang đến gần, xem bọn hán hướng đi, mục tiêu chỉ sợ là ta Hiệp Nghĩa trang."

Trần Trạch cũng là không có cái gì thất kinh, ngược lại là hai mắt tỏa sáng, mở miệng nói ra "Cái kia quân địch có lẽ có bao nhiêu người, còn có xem xét một phen "

Người kia hồi đáp "Khởi bẩm chúa công, chỉ kia giặc khải vàng chỉ sợ là có hai ba ngàn người."

Trần Trạch nghe vậy không khỏi cười to hai tiếng, sau đó ánh mắt sắc bén lạnh lẽo, trầm giọng đối với Diên Vi, Liễu Hóa hai người nói "Diên Vi, Liễu Hóa!"

Hai người trang nghiêm chấp tay, cũng là trả lời "Có thuộc hạ!"

Trần Trạch hai tay cùng một chỗ, bắt đầu ra lệnh, nói ra "Lập tức tập hợp năm trăm Tuyết Báo doanh,

Chính lý trang bị, chuẩn bị nghênh địch!"

Hai người không dám thất lễ, lập tức đáp ứng, cũng là trung khí mười phần nói ra "Tuân mệnh!"

Hai người lập tức lao ra, sau đó trống tiếng vang lên, cuộn cuộn như là Lôi Chấn, Tuyết Báo doanh cũng là thật nhanh tập hợp.

Trần Trạch có chút quay người, sau đó đi ra đại sảnh, đến Tuyết Báo doanh chỗ tụ tập, nhìn lấy mấy trăm thót cao lớn thần tuần chiến mã, uy phong lẫm lẫm binh sĩ, thân mang áo giáp, nhìn qua thiên thần hạ phạm bình thường, Trần Trạch nhìn qua rất hài lòng.

Giờ phút này Diên Vi cùng Liễu Hóa hai người cũng là thay xong áo giáp. Hai người đi đến Trần Trạch trước người, Diên Vi chấp tay một cái, khẽ cười nói "Khởi bẩm chúa công, chúng ta cũng là cho chúa công chuẩn bị một bộ áo giáp, chúa công đi trước thay xong áo giáp đi!"

Trần Trạch sững sờ, sau đó nhìn mọi người một cái, không khỏi hiểu ý cười một tiếng, sau đó hướng về Diên Vi chỉ gian phòng kia đi đến.

Trong phòng, quả nhiên là có một thân ngân bạch sắc áo giáp, trên đầu, Hồng (đỏ) Sakura có chút lay động, Trần Trạch nhìn xem cái này áo giáp, nheo mắt lại, sau đó đột nhiên mở ra, hít sâu một hơi, trước khi đi mấy bước, bắt đầu đội áo giáp.

Trần Trạch giết qua người, thậm chí giết qua lão hổ, nhưng là, đây là Trần Trạch lần thứ nhất đi trên chiến trường, lần đầu tiên mặc dạng này áo giáp, ý nghĩa không phải bình thường.

Không đến bao lâu, Trần Trạch là đem áo giáp thay xong, cái này áo giáp ngân quang long lánh, nhìn qua chính là mạ bạc áo giáp, mặc lên người lộ ra có một ít nặng nề, nhưng là ảnh hưởng cũng không phải là rất lớn, dù sao bây giờ Trần Trạch, tố chất thân thể không ngừng tăng lên một bậc.

Trần Trạch đi ra cửa, sau đó mỉm cười, nói với mọi người nói "Chờ một lát một lát, ta đi lấy vũ khí." Trần Trạch giả vờ giả vịt hướng chỗ mình ở mà đi. Hắc Thăng Long thương giờ phút này tự nhiên là tại hệ thống không gian bên trong, thế nhưng là Trần Trạch luôn không khả năng trước mặt mọi người, trực tiếp là đem Thăng Long thương lấy ra đi!

Dù sao người ta cũng không biết Thăng Long thương đến cùng phải hay không tại Trần Trạch trong phòng nhỏ, bên trong chính là cầm đồ vật nơi tốt.

Trần Trạch đi vào, thuận thực là đem Thăng Long thương lấy ra, Trần Trạch không khỏi mỉm cười, sau đó vuốt ve Thăng Long thương đồ sộ cán thương, cảm thụ trong đó phong mang.

Trần Trạch đem Thăng Long thương nắm chặt trong tay, sau đó quay người lại, ra khỏi phòng, nhìn về phía đám người. Đám người cũng là trong nháy mắt ngốc trệ... Không được vì còn lại, thật sự là Trần Trạch giờ phút này hoá trang thật sự là quá mức anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng..

Tay cầm màu đỏ Thăng Long thương, một thân áo bào trắng Bạch Giáp, phía sau áo choàng, uy phong lẫm liệt, mũ giáp Hồng (đỏ) Sakura bay lên, lại thêm nguyên bản là anh tuấn tiêu sái gương mặt, không thể không nói, bề ngoài thật sự là không tệ a!

Sau đó Trần Trạch cười trên kinh hồng, ánh mắt sắc bén đảo qua, trầm giọng nói ra "Trên chiến trường, người không chết, là ta vong, chiến trường chém giết tuyệt không nhân nghĩa, trên chiến trường, chiến hữu tức huynh đệ, chỉ có huynh đệ đồng tâm, mới có thể kỳ lợi đoạn kim, cho nên, ta hi vọng trông chờ chư vị có thể ghi nhớ, trên chiến trường, tuyệt không quan tâm mềm! Trên chiến trường, huynh đệ đồng tâm!"

Tuyết Báo doanh đều là ánh mắt sáng ngời hữu thần, trong tay Tinh Thiết thương thép, thanh âm trung khí mười phần, thánh thót quát "Chúng ta tuân mệnh! Trên chiến trường, tuyệt không quan tâm mềm! Trên chiến trường, huynh đệ đồng tâm!"

Trần Trạch gơ tay bên trong Thăng Long thương, ánh mắt sắc bén rét lạnh, sát khí phảng phất giống như thực chất, hô "Tốt! Quân địch sắp tới, phạm quê hương của ta, giết!"

Chương 72: Chém hết 0 người

Trần Trạch nắm chặt trong tay Thăng Long thương, bên cạnh Điền Vi, Liêu Hóa hai người ở bên, phía sau năm trăm Tuyệt Báo doanh các chấp vũ khí, uy phong凛冽.

Đến mức Hồ Thanh Ngưu, Trần Trạch cũng không có nhượng hấn đi theo, bất luận như thế nào, một người siêu cấp thầy thuốc trên chiến trường phát huy hiệu quả so một người mãnh liệt tướng sĩ Bình phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Chiến mã Mercedes-Benz, Trần Trạch xa xa là trông thấy giặc khăn vàng đội ngũ, có mấy ngàn người số lượng, cũng là có vẻ hơi tán loạn, cũng không có nguyên bộ tinh lương binh khí áo giáp, nhìn qua là như là nạn dân bình thường.

Nhưng là Trần Trạch trong lòng cũng không có thương hại, hấn hội thương hại một người đáng thương bách tính, nhưng là tuyệt sẽ không đồng tình một người tạo phản phản tặc.

Ánh mắt của hấn quét qua, tản mát ra điểm điểm hàn quang, hấn cầm trong tay Thăng Long thương giờ lên, giậm quát một tiếng "Giết!"

...

Giặc khăn vàng.

Một người cầm đầu nhìn xem bên cạnh giặc khăn vàng chiến sĩ, trầm giọng nói ra "Bây giờ chiến sự đã lên, chúng ta đã không có đường lui, còn không được giữ vững tinh thần đến."

Đám người không dám thất lễ, vội vàng đáp "Là!"

Cái này tướng lĩnh bên cạnh phó tướng mở khẩu hỏi "Tướng quân, chúng ta như gì như thế đại phí khổ tâm đi cái này Hiệp Nghĩa trong trang, còn mang lên như thế ba ngàn binh sĩ"

Tướng lĩnh khẽ gật đầu, sau đó liếc phó tướng một chút, trầm giọng nói ra "Đây cũng là Cừ Soái anh minh chỗ, các người chắc hẳn không biết cái này Hiệp Nghĩa trang nội tình, cái này Hiệp Nghĩa trang mặc dù nhìn như bất quá là một người nhỏ trang tử, nhưng là trong đó cũng là có một vị dũng sĩ!"

Phó tướng cau mày một cái, nghi ngờ nói "Dũng sĩ"

Tướng lĩnh gật đầu, sau đó cười nói "Nghe nói Hiệp Nghĩa trong trang có một người tên là Điền Vi, thực lực phi thường cường đại, thậm chí có thể tay không đánh giết Mạnh Hồ, lợi hại không được a!"

Phó tướng nghe vậy ngăn ngó, há to mồm, có chút sợ sợ nói "Tay không đánh giết Mạnh Hồ..."

Tướng lĩnh nheo mắt lại, mang theo một chút sát khí, mở miệng nói ra "Bây giờ Cừ Soái công Toánh Xuyên chẳng được, tình hình chiến đấu dây dưa, người này nếu là có thể vì bọn ta sở dụng còn tốt, nếu là không được, hôm nay nhất định trừ người này, miễn cho ngày sau trở thành tai họa ngầm."

Cái kia phó tướng đập đập miệng, nghĩ đến Điền Vi tay không giết hổ có sự, trong lòng nhin không được có một ít e ngại, thế nhưng là nhìn xem phía sau ba ngàn người, trong lòng lại An Định một số.

Đột nhiên, Hoàng Cân Tặc Tướng lĩnh đột nhiên ngừng đầu, nhìn về phía trước, hấn trông thấy một đội kỵ binh, đằng đằng sát khí, mặc dù còn cách một đoạn, nhưng là hấn cũng có thể khẳng định, cái này đội kỵ binh mục tiêu nhất định là bọn hấn.

Hoàng Cân Tặc Tướng lĩnh khẽ nhíu mày, sau đó trở lại nói ra "Trời thượng thừa Thiên Mệnh, chúng ta trước mắt lực lượng lớn nhất hiệu trung, không thối lui sức, phía trước quân địch đột kích, trước mắt là chúng ta đèn đáp trời thời điểm! Giết cho ta!"

Cái này Hoàng Cân Tặc Tướng lĩnh cũng là nhận rõ sở tình thế người, cái này một đội kỵ binh, nhìn qua nhân số mặc dù không nhiều, nhưng là khí thế hung hung, thật sự là có chút nhưng sợ, tuyệt đối không thể khinh thường.

Hoàng Cân Tặc Tướng lĩnh chăm chú trong tay đại đao, trong ánh mắt hàn ý thâm nhiên.

Cái này một đội giặc khăn vàng, chỉ có không đến hơn trăm cưỡi kỵ binh, còn lại đều là bộ binh, nhưng là bất kể nói thế nào, giặc khăn vàng bên này người đếm đã chiếm cứ phi thường cực lớn ưu thế.

...

Trần Trạch một ngựa đi đầu, một thân áo bào trắng Ngân Giáp dưới ánh mặt trời, lộ ra phá lệ loá mắt, chiếu lấp lánh, trong tay màu đỏ sậm Thăng Long thương hiển lộ ra một loại nhưng sợ sắc bén khí thế.

Trần Trạch ánh mắt phảng phất giống như Hùng Ưng bình thường, sắc bén thì thôi ngăn cản, theo năm trăm Tuyệt Báo doanh, như là Mạnh Hồ Hạ Sơn chi thể.

Liều Hóa giờ phút này chiến lực cũng là tăng lên không ít, trong tay nắm lấy Tinh Thiết thương, chiến mã thần tuấn, giết ra ngoài. Diên Vi tay cầm tân Thiết Kích, đẳng đẳng sát khí.

Hai quân đã tiếp thụ lấy chiến đấu mệnh lệnh, hai quân tương giao, va chạm, chiến đấu là trong nháy mắt triển khai.

Trần Trạch đầu tiên xông vào chiến trận, dưới hông kinh hồng gót sắt vung vẩy, phát ra tê minh thanh âm. Trần Trạch trong tay Thăng Long thương vung vẩy, mang theo lúc thì đỏ sắc gió lốc.

Trần Trạch một phương Bình thiếu, rất nhanh là mấy người bao vây quanh Trần Trạch bên cạnh. Trần Trạch không sợ chút nào, trong tay Thăng Long thương nhấc lên một lần hành động ở giữa, là đoạt tính mạng người.

Nhìn lấy đồng đạo giặc khăn vàng,

Trần Trạch chiến đến nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, Trần Trạch kêu lên "Tối tốt lắm, nhìn ta liệu nguyên thương pháp lợi hại!"

Trần Trạch từ khi đạt được cái này liệu nguyên thương pháp, mặc dù biết uy lực không tầm thường, tuy nhiên lại là không có cơ hội sử dụng, hôm nay rốt cục có thể đại chiến một trận.

Trần Trạch Thăng Long thương phảng phất là nhiễm lên tầng một ngọn lửa, bay nhảy mà lên, Trần Trạch Thăng Long thương vung vẩy ở giữa, bí mật mang theo không thể ngăn cản kỳ thật, Thôn Thiên Phệ Địa mà đến.

Liệu nguyên thương pháp chiêu thức đa dạng, biến hóa đa đoan, Trần Trạch cảm thương tung hoành, hai bên bôn tập, rất nhanh, liền có vài chục người ngã trên mặt đất, trên người tràn đầy đều là Thăng Long thương đâm ra vết thương.

Trần Trạch ánh mắt lại một lần nữa khóa chặt một người, người này trang phục là cùng còn lại giặc khăn vàng có khác biệt lớn, rõ ràng là giặc khăn vàng bên trong tướng lĩnh nhân vật, Trần Trạch trông mắt hơi híp, sát khí bại lộ, dưới hông kinh hồng minh Trần Trạch chỉ ý, lập tức tiến lên.

Cái kia Hoàng Cân Tặc Tướng lĩnh cũng là phát hiện Trần Trạch, mặc dù Trần Trạch nhìn như tuổi không lớn lắm, mà lại có chút gầy yếu, thế nhưng là Trần Trạch trên người cực mạnh chiến ý cũng là nói cho hắn biết thì thôi khinh thường.

Hắn quát lên một tiếng lớn "Người tới nhận lấy cái chết!" Trong tay đại đao giơ cao, lực lượng khổng lồ hoàn toàn hội tụ trên đại đao, lưỡi đao sắc bén phía trên hiển lộ lạnh lẽo hàn quang.

Trần Trạch không chút nào tránh, trong tay Thăng Long thương vẩy một cái, xé gió phá không, thoáng qua ở giữa là đến cái kia Hoàng Cân Tặc Tướng lĩnh ngực, ánh mắt của hắn thâm nhiên, thần nhiên nói "Nếu là vì tặc, liền phải làm cho tốt tử vong chuẩn bị!"

Cái kia tướng lĩnh khó có thể tin cúi đầu xuống, trong tay đại đao vô lực mất rơi trên mặt đất, nhìn lấy ngực bị xuyên thủng vết thương, hắn không cam lòng nói ra "Cừ Soái sẽ không bỏ qua ngươi, trời sẽ không bỏ qua ngươi..." Là ngã xuống.

Trần Trạch đem Thăng Long thương vừa thu lại, sát khí lại chuyển, tiếp tục chiến đấu mà đi.

Diên Vi sức chiến đấu cũng là không tầm thường, trong tay Thiết Kích vô song, vung vẩy ở giữa, tất nhiên máu me đầm đìa, không thể ngăn cản. Diên Vi cười chiến mã, bốn phía chạy giết, thỉnh thoảng hét to điên cuồng gào thét, chiến ý phi phàm.

Còn lại Tuyệt Báo doanh chiến sĩ, tự nhiên cũng sẽ không thua những thứ này cũng không có đi qua hoàn chỉnh huấn luyện giặc khăn vàng, bọn hắn mặc dù không có biện pháp như là Trần Trạch mấy người bình thường, giết Nhân Đồ chó, nhưng là cũng là có thể một đường nghiền ép mà đi.

Chiến đấu tại tiếp tục, chém giết chưa đình chỉ.

Trần Trạch, Tuyệt Báo doanh đám người không có chút nào mỗi một cảm giác, bọn hắn giờ phút này tràn ngập một loại thắng lợi chiến ý, bọn hắn cũng không phải là thế lực ngang nhau chiến đấu, bọn hắn bắt quả hơn năm trăm người, lại là như thế vô cùng đơn giản là nghiền ép lấy và mấy ngàn người chém giết.

Thời gian tiệm cữu, giặc khăn vàng cũng là càng phát ra khó mà chống đỡ được, bọn hắn nguyên Bản Tướng tin bọn họ liều lĩnh chém giết, đến từ Hoàng Thiên lực lượng lại trợ giúp bọn hắn đạt được thắng lợi.

Thế nhưng là bọn hắn không có cái gì trông thấy, bọn hắn chỉ nhìn thấy vừa rồi vẫn là tại cùng nhau huynh đệ, thoáng qua ở giữa là ngã trên mặt đất, bọn hắn trong ánh mắt bắt đầu tràn ngập sợ hãi, cảm điển cuồng dần dần bị e ngại thay thế.

Bọn hắn nhìn lấy sát ý như hổ Tuyệt Báo doanh đám người, bọn hắn e ngại không được tại dám đánh một trận, trừ những cái kia ngã trên mặt đất, những cái kia không cách nào động đậy, tất cả giặc khăn vàng đều là bắt đầu chạy trốn, bọn hắn vừa rồi hung hãn không sợ chết biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là cầu sinh khát vọng thay thế hết thảy.

Vừa rồi tướng lĩnh đều là bị người đánh giết, bọn hắn còn có thể như thế nào, chỉ có đào mệnh mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Quan binh đã tới

Giặc khăn vàng thối lui, Trần Trạch phát phát tay, cũng là không tiếp tục đuổi xuống dưới, Tuyết Báo doanh đám người không biết phát sinh cái gì, nhưng là bọn hắn vẫn như cũ tuân thủ Trần Trạch mệnh lệnh, dừng lại nghỉ ngơi.

Giờ phút này đám người mới là phát giác được chính mình tiêu hao, trừ cực kì cá biệt người, còn lại đều là thở hồng hộc dâng lên, nhưng là cho dù là như thế, cũng là khó mà che giấu sự hưng phấn của bọn hắn.

Đương nhiên, đây cũng không phải là là cái gì giết người hưng phấn, mà là bọn hắn đối với tại thực lực của mình cư nhiên như thế cường đại hưng phấn. Bọn hắn nguyên bản đều là tới từ trong sơn trại Sơn Tặc, thật sự là khó có thể tưởng tượng lại là có được hôm nay thời gian.

Đương nhiên, nếu không phải Trần Trạch đến cải biến lịch sử, chỉ sợ những người này cũng sẽ trở thành giặc khăn vàng bên trong một thành viên, sau đó không biết chết ở đâu.

Trần Trạch nheo mắt lại, biểu hiện trong ánh mắt sắc bén, hắc quát "Nói cho các người biết Ba Tài Cừ Soái, quan binh đã tới, nếu là không muốn chết, lập tức quy hàng, còn có thể sống tạm, nếu là ngày sau bắt giữ, hẳn phải chết không nghi ngờ."

Nguyên lai Trần Trạch thả đi những người này, không phải là bởi vì còn lại, thật sự là có ý đồ khác a!

Trần Trạch rất rõ ràng, bọn hắn lần này sở dĩ có thể đơn giản như vậy đánh bại quân địch mấy ngàn người, nguyên nhân đông đảo. Đầu tiên, Trần Trạch dẫn đầu Tuyết Báo doanh binh sĩ, sức chiến đấu so với giặc khăn vàng không biết cường đại đến mức nào, tố chất cũng là thật tốt.

Thứ hai, những thứ này giặc khăn vàng tốt xấu lẫn lộn, chỉ sợ cũng không phải là giặc khăn vàng bên trong tinh nhuệ, chẳng qua là tạp binh quân mà thôi.

Thứ ba, những thứ này giặc khăn vàng đối với Trần Trạch thực lực của bọn hắn dự đoán không đủ, trong lúc nhất thời tự nhiên là khó mà phản ứng, bởi vậy thiệt thòi lớn.

Trần Trạch đem những này người trả về, một là vì khiến cái này người truyền lời trở về. Đương nhiên, quan binh giờ phút này tự nhiên là không đến, phải biết Trần Trạch cùng Hồ Thanh Ngu đều là ra roi thúc ngựa chạy đến, quan binh này cần tập kết, mà lại mấy vạn đại quân như thế nào cũng không có khả năng có hai người nhanh như vậy nhanh, trong thời gian ngắn, căn bản cũng không nhưng có thể đến tới!

Trần Trạch sở dĩ để cho người ta cho Ba Tài tiện thể nhần, là vì mê hoặc Ba Tài, dù sao bây giờ Ba Tài còn không rõ ràng lắm Trần Trạch nội tình, trong lòng khó tránh khỏi sợ ném chuột vỡ bình. Như thế cũng là cho Trần Trạch tranh thủ thời gian, không đến mức dẫn tới mấy vạn đại quân vây công.

Trần Trạch cái này vài trăm người, đối với một đội mấy ngàn người tiểu bộ đội, không nói đại bại quân địch, đi đường là hoàn toàn không có vấn đề. Thế nhưng là nếu là đến cái năm vạn đại quân, Trần Trạch năm trăm người là bánh bao thịt đánh chó, có đi không về.

Mà lại Trần Trạch bây giờ đem những này giặc khăn vàng trả về, vì tránh năm trách nhiệm, những người này cũng sẽ không vô cùng đơn giản là đem tình hình thực tế bàn giao ra ngoài, dù sao bị năm trăm người cho bại hoàn toàn, cũng không phải cái gì sự tình tốt.

...

Chạy trốn giặc khăn vàng trả lại đồ bên trong từ từ hội tụ đến cùng một chỗ, bọn hắn cùng nhìn nhau vài lần, sau đó có một loại sống sót sau tai nạn thoải mái.

Rất nhanh, đám người tề tựu, lại là chỉ có không đến một ngàn năm trăm người, nói cách khác, tại vừa rồi cuộc chiến đấu kia bên trong, lại là có vượt qua một nửa giặc khăn vàng bị giết. Giờ phút này chút giặc khăn vàng đều là trong lòng hãi nhiên.

Một tên phó tướng đứng ra, hẳn thở phào, may mắn tốt chính mình trốn được nhanh, cũng chưa chết tại vừa rồi trên chiến trường, hẳn giờ phút này, đã là trong mọi người quan lớn nhất chức.

Mất hẳn híp lại, suy nghĩ kỹ một chút, sau đó trầm giọng nói ra "Vừa rồi sự tình tuyệt đối không thể nói cho Cừ Soái, nếu không chúng ta hẳn phải chết không nghi ngờ."

Đám người lo sợ ánh mắt nhìn phó tướng, nghi hoặc không hiểu. Cái kia phó tướng thảm máng một tiếng, mở miệng nói ra "Các người vẫn chưa rõ sao

vừa rồi cái kia quân đội bắt quá là mấy trăm người mà thôi, quân ta ba ngàn người thế mà bị như thế đồ sát, nếu là Cừ Soái biết, chúng ta còn không phải chết không có chỗ chôn "

Có còn nhỏ âm thanh hỏi "Vậy bọn ta phải làm thế nào "

Phó tướng khẽ gật đầu, sau đó nói "Sau đó về đến trong đại doanh, là cáo tri Cừ Soái, chính là quan binh đại bộ phận đã tới, chúng ta ba ngàn người không địch lại quân địch mấy vạn, đến mức thất bại trốn về. Các người mình bạch chưa "

Đám người tranh thủ thời gian gật gật đầu, việc quan hệ thân gia tính mệnh, bọn hắn tự nhiên là không dám khinh thường.

Rất nhanh, đám người lục tục ngo ngoe về đến trong đại doanh.

Thời khắc này Ba Tài rất phiền não, hắn lấy mấy vạn đại quân vây quanh Toánh Xuyên, lại là mười mấy ngày chưa phá, thật sự là để cho người ta khinh thường. Nhưng Ba Tài cũng là có chút bất đắc dĩ, vô luận hắn dùng loại phương pháp nào, tổng không cách nào đột phá Toánh Xuyên thành phòng tuyến, cũng chỉ có thể đợi một mực giằng co ở chỗ này!

Hắn bên ngoài nghe nói tại Toánh Xuyên thành không xa có một chỗ Hiệp Nghĩa trang, trong đó có một vị mãnh tướng vô cùng lợi hại, tên gọi Điền Vi, Ba Tài chính là muốn phải kéo hắn nhập bọn.

Cũng mặc kệ đến cùng có thể thành công hay không, nếu là hay sao, là giết người này, cũng là miễn cho ngày sau có nỗi lo về sau, nếu là thành công, chỉ sợ công phá Toánh Xuyên, cũng là đơn giản một số.

Đột nhiên, đại doanh ngoài có chút tiếng động lớn tạp, Ba Tài không khỏi cau mày một cái, sau đó đi ra lều lớn bên ngoài, là trông thấy một lần Tàn Quân lục tục ngo ngoe trở về, Ba Tài cau mày một cái, lạnh giọng nói ra "Luru Tử ở nơi nào "

Cái kia phụ cận nước mắt kẹp lấy nước mũi, khóc không thành tiếng nói "Khởi bẩm Cừ Soái, chúng ta nhận quan binh đại bộ phận mai phục, quân đội tổn thất nặng nề, Luru tướng quân chiến tử."

"Quan binh" Ba Tài giật mình, ánh mắt càng phát ra rét lạnh, nói ra "Cái gì quan binh "

Cái kia phó tướng bị giật mình, sau đó tranh thủ thời gian giải thích "Là triều đình kia quan binh đến. "

Ba Tài nghe vậy cau mày một cái, sau đó hơi nghi hoặc một chút nói "Quan binh tại sao lại nhanh như vậy cái kia quan binh này đến cùng là có bao nhiêu người cầm quân người là người phương nào "

Phó tướng cau mày một cái, những vật này hắn thật sự chính là không nghĩ nhiều như vậy, bắt quá đầu vừa nghĩ lại, hắn liền mở miệng nói ra "Khởi bẩm Cừ Soái, cái kia quan binh chỉ sợ là đến có hơn năm vạn người, thống binh cũng là một vị một thân áo bào trắng Bạch Giáp thiếu niên tướng quân."

Phó tướng nói đến đây, trong lòng vẫn là không nhận được có một ít nghĩ mà sợ, vừa rồi hắn đối với Trần Trạch ấn tượng thật sự là quá sâu sắc một số, bây giờ nhớ tới, trong lòng không hiểu run rẩy.

"Năm vạn người áo bào trắng Bạch Giáp thiếu niên tướng quân" Ba Tài không khỏi tự lẩm bẩm, trầm mặc tự hỏi "Năm vạn người, như thế nào lại nhanh như vậy áo bào trắng Bạch Giáp thiếu niên tướng quân, bây giờ không có nghe nói trong triều đình có vị ấy thiếu niên tướng tài a! Trừ Lô Thực, Hoàng Phủ Tung, Chu Tuyên..." Ba Tài không khỏi lâm vào thật lâu trong trầm tư.

Rất nhanh, Ba Tài ánh mắt ngưng tụ, thờ dài, nói ra "Nếu là quan binh đến, bây giờ liền không thể vây thành, nếu là bị tiền hậu giáp kích, chỉ sợ là phiền phức."

"Năm vạn người, năm vạn người... Thôi, người tới, hạ lệnh, lập tức nhượng vây thành đại quân rút về đến." Ba Tài suy nghĩ một lát, vẫn là dứt khoát quyết nhiên xuống mệnh lệnh nói ra. Ba Tài lộ ra cực kỳ quả quyết.

Cái kia phó tướng cũng không để ý còn lại, nhìn thấy mình đã là giấu diếm đi qua, không khỏi buông lỏng một hơi, sau đó vội vàng nói "Cừ Soái, ngài nhất định muốn vì huynh đệ đã chết báo thù a!"

Ba Tài nhàn nhạt gật đầu, trầm mặc không nói. Ánh mắt nhìn về phía phương xa, không biết trong óc đến cùng là suy nghĩ cái gì.

Nếu là giờ phút này Trần Trạch biết hắn lại là như thế không hiểu thấu là đem Toánh Xuyên vây thành khôn cảnh giải quyết, tất nhiên là dở khóc dở cười.

Chương 74: Thương nghị kế sách

Giờ phút này, trên chiến trường.

Trần Trạch nhìn lấy giặc khải vàng bỏ chạy bóng lưng, trầm mặc không nói, thẳng đến bóng người hoàn toàn biến mất, Trần Trạch mới là mở miệng nói ra "Thanh lý chiến trường, kiểm kê thương vong!"

Trần Trạch mấy người yên tĩnh chờ đợi, rất nhanh là có kết quả ra tới. Tổng cộng chém giết giặc khải vàng hơn một ngàn sáu trăm người. Trong đó chết bởi Trần Trạch mấy người trong tay chỉ sợ là có hơn trăm người. Còn lại cũng có tại chạy trốn trên đường từ cùng nhau chà đạp mà chết.

Nhưng mà Tuyết Báo doanh tự thân thương vong ngược lại là nhượng Trần Trạch có chút ghé mắt, tại dạng này một trận dị thường kịch liệt nghiền ép trong chiến đấu, Tuyết Báo trong doanh trại thể mà chỉ có gần hai trăm người vết thương nhẹ, không một người tử vong, cũng không có trọng thương người.

Đương nhiên, nguyên nhân trong đó rất nhiều, đầu tiên là Tuyết Báo doanh sức chiến đấu đúng là mạnh rất nhiều. Mà lại ở chỗ một loại khí thế một đi không trở lại phía dưới, giặc khải vàng lực sát thương cũng là trừ khử không ít. Lại sau đó Trần Trạch Điển Vi đám người siêu cường sức chiến đấu mang tới uy hiếp, tạo nên trận này chiến tích phi phạm chiến đấu!

Tại kiểm kê sau đó, Trần Trạch để cho người ta quét sạch chiến trường. Phía trên chiến trường này thi thể là nhất định phải xử lý, nếu không phát sinh ôn dịch, gieo hại vô cùng.

Trần Trạch mang người trước quay về Hiệp Nghĩa trong trang. Giờ phút này trên thân mọi người đều là nhuộm máu, tự nhiên là phải về trước đi rửa mặt chỉnh lý một phen.

Như thế không lâu nữa, Trần Trạch cùng Điển Vi mấy người tụ tập tại trong đại sảnh. còn Hồ Thanh Ngưu tự nhiên là bị Trần Trạch phái đi trị liệu người bị thương.

Trần Trạch ngồi trên ghế, ánh mắt có chút ngưng trọng, hần mở miệng nói ra "Chúng ta bây giờ mặc dù thắng đánh một trận, nhưng là bây giờ tình huống vẫn như cũ không ổn."

Điển Vi đáp ứng gật đầu, bất quá cũng là khó tránh khỏi có một ít khinh thị nói "Bây giờ cái này giặc khải vàng vẫn như cũ là có mấy vạn chỉ chúng, bất quá theo thuộc hạ đến nhìn, cái này giặc khải vàng thật sự là không gì hơn cái này, chúng ta bất quá hơn năm trăm người, giặc khải vàng mấy ngàn người, vẫn như cũ là tan tác như thế."

Trần Trạch thờ dài, khẽ lắc đầu, hần quả nhiên là không đoán sai, Điển Vi bọn hần bởi vì lần này chiến đấu, trong lòng khó tránh khỏi hội có một ít nuông chiều, thế nhưng là Trần Trạch lại sẽ không như thế, cũng không thể như thế.

Trần Trạch rất rõ ràng, giặc khải vàng mặc dù nói là Nông Dân Khởi Nghĩa Quân, nhưng là cũng không phải là không còn gì khác, bọn hần hôm nay tương chiến, nguyên vốn cũng không phải là tinh nhuệ, làm sao có thể đủ cùng toàn bộ giặc khải vàng so sánh với đâu!

Trần Trạch khẽ lắc đầu, sau đó thân nhiên nói "Đại ca, các ngươi mần còn coi thường hơn cái này giặc khải vàng, như thế khinh thị địch nhân, ngày sau thiếu không được phải ăn thiệt thòi."

Điển Vi xấu hổ sờ sờ đầu, sau đó gật gật đầu. Trần Trạch cũng không nhiều lời, tiếp tục nói "Giặc khải vàng bên trong tất nhiên còn có tinh nhuệ, mà lại giặc khải vàng người đông thể mạnh, chúng ta tuyệt đối không thể phớt lờ."

Điển Vi đáp ứng, bên cạnh Liêu Hóa không khỏi có một ít nghi hoặc, hần mở khẩu hỏi "Chúa công hôm nay vì sao không được để cho chúng ta thừa thắng xông lên, cái này giặc khải vàng rõ ràng là tan tác mà chạy, chẳng lẽ truyền lời còn cần nhiều người như vậy sao "

Trần Trạch mỉm cười, gật gật đầu nói "Nguyên Kiệm, việc này còn tưởng là thật cũng không phải là đơn giản như vậy, ta hôm nay sở dĩ nhượng nhiều như thế giặc khải vàng rời đi, đầu tiên là vì truyền lời, thứ hai cũng là phải khiến cái này người xâm nhập giặc khải vàng bên trong."

Liêu Hóa ngần ngại, nghi hoặc hỏi "Khiến cái này giặc khải vàng xâm nhập trong đó, cái kia để làm gì chẳng lẽ bọn hần còn sẽ làm phản hay sao."

Trần Trạch khẽ lắc đầu, hồi đáp "Những thứ này giặc khải vàng kinh lịch trận chiến ngày hôm nay, trong lòng đối với tại quân ta nhất định là cảm thấy e ngại, ngày sau nếu là giao chiến, một người chỉ chạy tán loạn, tất nhiên là sẽ khiến quân đội chỉ bại vong."

Liêu Hóa hai người há hốc mồm, không tiếp tục nói chuyện.

Trần Trạch cũng là cười cười, sau đó tiếp tục nói ra "Đương nhiên, kỳ thật sự tình còn không chỉ chừng này, những thứ này giặc khải vàng hôm nay chạy thoát, vì bảo toàn tính mệnh, nhất định là hội báo cáo sai quân tình, ta sở dĩ phóng nhiều như thế người rời đi, là muốn để cái kia Ba Tài trông thấy, trông thấy quân ta không có sợ hãi, nhượng trong lòng của hần tưởng rằng quả nhiên là triều đình đại quân đến, trong lòng nhiều một tia lo lắng."

Điển Vi không khỏi âm thầm lú lười, một hồi lâu mới là mở miệng nói ra "Thì ra là thế, nghĩ không ra cái này nho nhỏ sự tình bên trong lại là có nhiều như thế đạo đạo."

"

Trần Trạch nghe vậy, không hiểu cười khổ, Điền Vi mặc dù võ nghệ vô song, cũng là nghĩa khí người, nhưng là thật sự chính là không đọc sách nhiều, Trần Trạch đành phải nói ra "Nếu là đại ca người nhiều học chút sách vở, chỉ sợ ngày sau là một vị văn võ song toàn Quân Thần."

Điền Vi nghe vậy, không khỏi cười ha hả, sau đó nhìn xem Trần Trạch, có chút chân thành nói ra "Có nhị đệ ở đây, ta còn cần lo lắng chuyện gì, nam nhi tại thế, vốn là khoái ý tự mãn, phải nhiều như thế đạo đạo tác dụng gì"

Trần Trạch nhìn không được cười lên, cũng không tiếp lời, hần tiếp tục nói "Quân địch bây giờ binh lực cường đại, chúng ta đúng là không thể hơi kỳ phong mang, nhất định phải chờ chờ quan binh đại quân đến, bất quá chúng ta cũng tuyệt đối không thể ngồi chờ chết."

Liêu Hóa cau mày một cái, sau đó đem hai tay để lên bàn, nói ra "Chúa công tưởng rằng phải làm thế nào "

Trần Trạch nheo mắt lại, lướt qua một tia tinh mang, hần mở miệng nói ra "Đã quân địch cường đại, chúng ta tự nhiên là không thể tới cứng đối cứng, nên quanh co mà chiến, có Thành Thủ thành, nhiều chỉ tập chí, nhưng năng không thể làm gì, một kia quân tâm, giương quân ta uy."

Hai người lâm vào suy tư.

Trần Trạch cũng là ngừng lại, sau đó tay chỉ gõ gõ mặt bàn, mở khẩu hỏi "Nguyên Kiệm, trước đó ta để cho các người đi mua sắm lương thực còn có chuẩn bị kỹ càng "

Liêu Hóa ngừng đầu, hồi đáp "Khởi bẩm chúa công, lương thảo gì gì đó đã sớm chuẩn bị tốt, bây giờ ngay tại trong kho hàng chứa đựng, nghĩ đến đã vượt qua mười vạn thạch, những thứ này lương thảo, nếu là chỉ do chúng ta năm trăm người sử dụng, chỉ sợ là còn không có ăn xong, là hỏng."

Trần Trạch hài lòng gật gật đầu, nói ra "Như thế rất tốt, bất quá Nguyên Kiệm người cũng không cần lo lắng lương thực, có lẽ không cần bao lâu, là không đủ dùng "

Liêu Hóa hai mắt tỏa sáng, nhìn xem Trần Trạch, nói ra "Hắn là chúa công muốn đi Toánh Xuyên "

Trần Trạch đáp ứng nói ra "Đúng là như thế, nếu không đi Toánh Xuyên, thật chẳng lẽ chính là một mực chờ tại Hiệp Nghĩa trong trang, nơi đây mặc dù không nhỏ, nhưng lại là không hiểm có thể thủ, một khi quân địch đột kích, thua không nghi ngờ."

Liêu Hóa cũng là cau mày một cái, có chút khó khăn nói "Chúa công, cái này chỉ sợ là có chút phiền phức, cái này Toánh Xuyên bây giờ đang bị giặc khải vàng tăng tăng vây quanh, nguy cơ sớm tối, chúng ta làm sao có thể đủ đi vào Toánh Xuyên thành "

Trần Trạch cau mày một cái, suy tư, hần thân nhiên nói "Cái này Ba Tài nếu là một người chú ý cẩn thận người, chúng ta tự nhiên là không cần lo lắng, nhưng là... Nếu là cái này Ba Tài thật liều lĩnh muốn bắt lại Toánh Xuyên, chúng ta cũng không cần lo lắng, là ở đây Hiệp Nghĩa trong trang, cũng sẽ không có nguy hiểm, chỉ cần chậm đợi viện quân, nhìn giặc khải vàng bại vong."

Liêu Hóa nhìn lấy Trần Trạch, sau đó suy tư. Điền Vi ngược lại là nghĩ một lát, cũng là cũng không bắt buộc.

Trần Trạch bỗng nhiên đứng lên, mở miệng nói ra "Bất luận như thế nào, chúng ta vẫn là ứng nên làm những gì, nếu không nếu là Hoàng Phủ Tung mấy người đến, thật là cũng không có chuyện gì chúng ta, phú quý hiểm trung cầu..."

Trần Trạch mang theo cũng là đứng lên Liêu Hóa Điền Vi hai người, đi ra đại sảnh.

Trần Trạch gọi một tên binh lính, điều động đi Toánh Xuyên nhìn một chút tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Nhập Toánh Xuyên thành

Giặc khải vàng doanh trong trại.

Ba Tài ánh mắt sắc bén, đảo qua trước mặt phó tướng, trầm giọng nói ra "Lý Tử, hôm nay đến cùng là như thế nào người đem thấy tình huống nói rõ chi tiết đến."

Phó tướng Lý Tử tranh thủ thời gian cung khom người tử, sau đó trong lòng quyết định chủ ý, nhất định là muốn diễn kịch diễn đến cùng, hấn âm thầm khẽ cắn môi, sau đó ngẩng đầu nhìn Ba Tài, mở miệng nói ra "Khởi bẩm Cừ Soái, là hôm nay buổi sáng, ta cùng Lưu Tử tướng quân mang binh đi cái kia Hiệp Nghĩa trong trang, muốn mời đến cái kia Điền Vi tráng sĩ là trời công hiệu lực, không muốn lại là đột nhiên gặp phải rất nhiều quan binh."

Ba Tài khẽ nhủ mảy, sau đó thản nhiên nói "Tì mĩ giảng."

Lý Tử một trận, khoe miệng hơi rút, nhưng cũng không dám mảy may lười biếng, tự viên kỳ thuyết nói "Chúng ta suất lĩnh ba Thiên Quân đội vừa rồi đến Hiệp Nghĩa trang cách đó không xa, bỗng nhiên một đại đội kỵ binh giết ra đến, số lượng so với chúng ta quân đội còn nhiều hơn trên không ít, khí thế hung hung."

Ba Tài trầm mặc không nói, chỉ là ánh mắt nhân nhật liếc tại Lý Tử trên người, Lý Tử lập tức cảm giác thân thể phát lạnh, vội vàng nói "Cái kia một đội kỵ binh chỉ sợ là có năm ngàn người, đều là cưỡi Tinh Kỳ, toàn bộ vũ trang, dị thường nhưng sợ, quân ta hoàn toàn không đoán trước, nhất thời khó mà ngăn cản, rất nhanh Lưu Tử tướng quân chiến sĩ, quân đội bắt đầu tan tác."

Ba Tài có chút châm chọc nói ra "Vậy người liền trốn về đến "

Lý Tử mồ hôi lạnh ứa ra, nhưng cũng không dám đáp ứng, tranh thủ thời gian giải thích nói "Cừ Soái thứ tội, thuộc hạ thật sự là bất đắc dĩ a! Cái kia quân địch thật đáng sợ, bọn hấn còn nhượng thuộc hạ nói cho Cừ Soái, bọn hấn bất quá là quan binh tiên phong, đằng sau còn có mười vạn đại quân binh đến, nếu là Cừ Soái không sợ chết, cái kia liền tiếp theo dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, nếu là muốn mạng sống, là nhanh chóng đầu hàng."

Ba Tài nghe vậy, ánh mắt lạnh lẽo, đằng đằng sát khí, quát "Muốn Bản Soái đầu hàng "

Lý Tử lắc một cái, vội vàng nói "Thuộc hạ tự nhiên biết Cừ Soái tuyệt sẽ không đầu hàng, thuộc hạ trung thành tuyệt đối, nhất định đi theo Cừ Soái đại bại quan binh, đi theo trời nhất thống thiên hạ."

Ba Tài hí hí mắt, bắn ra chút hàn ý, sau đó lạnh giọng nói ra "Người ra ngoài đi, Bản Soái muốn nghỉ ngơi."

Lý Tử lãnh nhục rùng mình, cũng không dám nhiều lời, tranh thủ thời gian quay người rời đi.

Đi ra lều lớn bên ngoài, Lý Tử có chút thở phào, vừa rồi hấn đem quan binh số lượng khen lớn không ít, rốt cục lừa gạt qua, hấn không dám dừng lại thêm, mau chóng rời đi lều lớn bên cạnh.

...

Không bao lâu, Hiệp Nghĩa trang.

Vừa rồi bị phái đi binh sĩ đã trở về.

Người binh sĩ này đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm chúa công, vừa rồi thuộc hạ tiến đến xem xét Toánh Xuyên tình huống, giờ phút này giặc khăn vàng đã tại Triệt Bình."

Trần Trạch như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau đó nói một mình nói ra "Như thế nhìn tới ngược lại là một người sáng suốt đối thủ a!" Trần Trạch đối với binh sĩ phát phát tay, ra hiệu hấn xuống dưới.

Binh sĩ kia lại vừa chấp tay, sau đó liền quay người rời đi.

Trần Trạch nhìn lấy bên cạnh Điền Vi hai người, nói ra "Nhìn tới ta chờ ngày mai liền là có thể nhập Toánh Xuyên thành. Cái này Ba Tài giờ phút này bởi vì cẩn thận vừa rồi rút quân, nếu là người này phát hiện chúng ta chẳng qua là phô trương thanh thế, lại là rất nhiều phiền phức."

Điền Vi hai người chấp tay một cái, đáp ứng.

Trần Trạch trầm mặc ngẫm lại, sau đó còn nói thêm "Nguyên Kiệm, người chờ tới hôm nay, phái người vào thành thông tri Toánh Xuyên bên trong quan binh, để bọn hấn phái người đem lương thực dọn đi, bây giờ ngàn vạn không thể đem những này lương thực lưu ở nơi đây."

Trần Trạch ngừng lại, lại tiếp tục mở miệng nói ra "Cái này giặc khăn vàng sợ dĩ không tiếp tục vây thành, liền là bởi vì lo lắng bị hai mặt giáp công, thế nhưng là bây giờ giặc khăn vàng đã là không còn vây quanh Toánh Xuyên, nặng trọng điểm tất nhiên là khóa chặt tại chúng ta nói quan binh đại bộ phận, mà sẽ không để ý Toánh Xuyên bên trong mấy ngàn người. Nói cách khác, bây giờ chúng ta so với Toánh Xuyên thế nhưng là nguy hiểm rất nhiều."

...

Ban đêm.

Liêu Hóa đã phái người tiến đến Toánh Xuyên bên trong báo tin.

Trong đêm, giặc khăn vàng triệt hồi Toánh Xuyên ngoài thành vây quanh. Toánh Xuyên thành cửa mở ra, một đội người chậm rãi rời đi Toánh Xuyên, chạy Hiệp Nghĩa trang mà đi.

Giờ khắc này ở Hiệp Nghĩa trong trang,

Đám người cũng là bức thiết cùng đội. Trần Trạch đã sớm để cho người ta chuẩn bị kỹ càng lương thảo, tùy thời chuẩn bị vận chuyển.

Theo một đội người tràn vào Hiệp Nghĩa trong trang, Hiệp Nghĩa trang có vẻ hơi ồn ào.

Toánh Xuyên dẫn đội người, chính là Tuân Úc.

Hai người gặp nhau, miễn không được lại là một phen hàn huyên. Tuân Úc thật xa là trông thấy Trần Trạch, đi lên phía trước, đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Trần Trạch Hiền Đệ đã lâu không gặp a!"

Trần Trạch cũng là đáp ứng nói "Văn Nhượng, tại sao này lần sau ngươi dẫn người đến đây "

Tuân Úc bất đắc dĩ cười khổ nói "Nhắc tới cũng là buồn cười, cái này Toánh Xuyên Quận Thủ, nghe thấy giặc khản vàng đại quân đột kích, lập tức dọa đến hồn phi phách tán, ý định gì cũng không có, ta tuân gia tại Toánh Xuyên bên trong còn có chút thế lực, bây giờ cũng là tạm thời đại diện chút sự vụ, không phải, vừa nghe thấy có người đến báo, tại hạ liền dẫn người ra tới."

Trần Trạch khẽ gật đầu, sau đó hỏi "Những ngày này Toánh Xuyên tình huống như thế nào "

Tuân Úc khẽ lắc đầu, cũng là bất đắc dĩ cười khổ, hồi đáp "Cái này giặc khản vàng hơn mười ngày công thành, thật sự là để cho chúng ta thể xác tinh thần đều mệt a! Nếu không có Phụng Hiếu mấy vị huynh đệ bày mưu tính kế, chỉ sợ cái này Toánh Xuyên Thành Thủ bất quá ba ngày."

Trần Trạch trong lòng sớm đã biết, cũng không có lộ ra phá lệ kinh ngạc, hần trăm ngâm một lát, lại mở miệng nói ra "Như thế cũng tốt, bây giờ giặc khản vàng tạm thời lui binh, nhưng là vẫn hần là cẩn thận mới là, chúng ta bây giờ mau mau đem lương thảo chở vào Toánh Xuyên thành. để tránh đêm dài lắm mộng."

Tuân Úc nghe vậy không khỏi cười một tiếng, nói ra "Cũng tốt, ôn chuyện là đến Toánh Xuyên thành bên trong lại đến, bây giờ trước làm chính sự."

Tuân Úc cũng nghiêm túc, lập tức là mang theo người tới xxx lên sống sót. Trần Trạch cũng là có chút cảm thán, bất quá là nửa năm không thấy, Tuân Úc lại là nhượng Trần Trạch có cái biến rất nhiều cảm giác, nghĩ đến cuộc động loạn này đối với ảnh hưởng của hần xác thực rất lớn.

Trần Trạch mặc dù biết được cuộc động loạn này, nhưng là hần lại không có cách nào cải biến, đây là tất nhiên, thì thôi ngăn cản sự tình.

Trần Trạch chỉ là thoáng nhìn hai mắt, cũng không được kéo dài, cùng Liêu Hóa Điển Vi mấy người, cùng một chỗ hỗ trợ, bắt đầu đem lương thực vận chuyển.

Tuân Úc nhìn thấy nhiều như thế lương thực, cũng là bất đắc dĩ cười khổ "Hiền Đệ... Cái này, tại hạ thật sự chính là không biết nói cái gì, nhiều như vậy lương thực, không biết nên nói người thần cơ diệu toán vẫn là trên trời phù hộ a!" Tuân Úc chỉ có thể tự mình lắc đầu.

Trần Trạch hơi nhếch khóe môi lên lên, cái này thật đúng là không lạ hần, hần dù sao cũng là biết lịch sử, đây chính là một người đại Bug.

Rất nhanh, lương thực cuộn cuộn không dứt hướng Toánh Xuyên bên trong vận đi qua.

Trời còn chưa có sáng tỏ, lương thực đã là đại bộ phận đều chở đi. Tới gần rồi đi, Liêu Hóa nhìn lấy Hiệp Nghĩa trang, trong lòng không hiểu có chút không bỏ, hần nhìn xem Trần Trạch, nói ra "Chúa công... Cái này Hiệp Nghĩa trang muốn hay không lưu lại, vẫn là đốt, miễn cho lưu lại cái gì."

Trần Trạch mỉm cười lắc đầu, lộ ra cực kỳ thần nhiên, hồi đáp "Không ngại, giữ lại cái này Hiệp Nghĩa trang đi! Cũng đúng lúc lộ ra chúng ta không có sợ hãi, còn nữa nói, cái này giặc khản vàng cuối cùng cũng không phải là lâu dài, có lẽ không lâu sau đó, nơi đây vẫn là ta Trần Trạch địa sản." Trần Trạch nói cười ha ha.

Liêu Hóa gật gật đầu. Đám người đáp lấy bên trong trước mặt ánh trắng, rồi đi Hiệp Nghĩa trang, hướng Toánh Xuyên thành mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 76: Toánh Xuyên trong thành

Trở lại Toánh Xuyên thành bên trong

Đám người nghỉ ngơi cho tới trưa.

Trần Trạch cũng là một người tới đến Tuân phủ bên trong một chỗ trang viên, mấy người sớm đã là ở đây hẹn xong gặp mặt.

Trần Trạch giờ phút này đã là thay xong một bộ quần áo, trường sam màu xanh bạc tại Trần Trạch trên người, tóc dài buộc lên, tăng thêm cực kỳ khuôn mặt anh tuấn, lộ ra phá lệ anh tuấn tiêu sái.

Trần Trạch vừa đi nhập trong trang viên, là nghe thấy Tuân Úc thanh âm truyền đến, Tuân Úc nói ra "Hiện Đệ như thế nào muộn như vậy mới đến, chúng ta thế nhưng là chờ lâu ngày."

Trần Trạch vừa nhìn, quả nhiên là năm người cũng đã đến đông đủ, cũng chỉ có hần một người muộn, Trần Trạch không khỏi cười khổ nói "Thật sự là thật có lỗi, thật có lỗi, tại hạ không cẩn thận là ngủ quên."

Quách Gia nhìn phải xem tâm, ở bên cạnh ồn ào nói "Cũng vậy, nếu đã trễ, vậy liền uống rượu đi!" Quách Gia trước mặt một đại bầu rượu, thấy Trần Trạch thẳng phạm xấu hổ.

Trần Trạch đành phải cầm lấy một cái ly uống rượu, sau đó tràn đầy rót một chén rượu, uống một hớp tận, thấy đám người đều là cười to.

Hí Chí Tài ở bên cạnh nói ra "Trần huynh đệ lần này đi Lạc Dương, cũng là mấy tháng vì thấy, không biết đến cùng như thế nào thành Lạc Dương đến cùng là có khác biệt gì "

Trần Trạch kinh ngạc gật đầu, sau đó đưa tay bưng lên chén rượu, thánh thót thánh thót nói ra "Cái này thành Lạc Dương so với Toánh Xuyên, đúng là vô cùng khác nhiều, những thứ không nói khác, so với Toánh Xuyên, đúng là phồn hoa rất nhiều a!"

Trần Quân ở bên cạnh xen vào nói nói "Trần huynh đệ tại Lạc Dương nhưng có từng thấy cái gì nhân vật lợi hại "

Trần Trạch cười nói "Đây là tự nhiên, thành Lạc Dương bên trong không phú thì quý, suy nghĩ không nhìn thấy cũng khó khăn, là lần trước Hứa Thiệu tiên sinh nói Tào Mạnh Đức, cùng Tứ Thế Tam Công Viên thị huynh đệ mấy người."

Chung Diêu chà chà tán thưởng, nói ra "Thành Lạc Dương, không hổ là ta Đại Hán Đô Thành a! Đối với, trần huynh đệ ngơ ngác tại Lạc Dương lâu như thế, nhưng có từng thấy Bệ Hạ!"

Trần Trạch vừa nãy muốn nói điều gì, Tuân Úc cũng là thay thế hần hỏi đáp "Các người chỉ sợ không biết, bây giờ trần huynh đệ thế nhưng là bị Bệ Hạ thân phong Tả Trung Lang Tướng, như thế nào hội chưa từng gặp qua Bệ Hạ "

Trần Trạch không khỏi sờ mũi một cái, xấu hổ gật đầu. Mọi người nhất thời có chút tròn mắt hốc mồm cảm giác. Bọn hần chỗ nào có thể nghĩ đến Trần Trạch lại là ngấn ngời mấy tháng ở giữa liền là trở thành Tả Trung Lang Tướng, bật hack a! Tốt a, đúng là bật hack.

Mặc kệ Trần Trạch Tả Trung Lang Tướng đến cùng là hữu danh vô thực vẫn là còn lại, thì thôi cái biến chính là Trần Trạch giờ phút này thật là một vị quan lớn, Tả Trung Lang Tướng đúng là danh phù kỳ thực quan lớn một cái.

Quách Gia không khỏi cảm thán, nhìn lấy Trần Trạch nói ra "Tả Trung Lang Tướng chà chà, Trần huynh quả nhiên lợi hại, ngày sau ta Quách Phụng Hiếu liền đi theo người, ngày sau thăng quan phát tài, bất quá trong nháy mắt mà thôi." Quách Gia cười ha ha.

Trần Trạch cười đến thông dong, hần biết rõ Quách Gia ý tứ, quả nhiên Quách Gia thật là đi theo hần, cũng tuyệt đối không phải vì cái gì cái gọi là thăng quan phát tài, mà là bởi vì tình nghĩa huynh đệ cùng trong lòng ngực khát vọng.

Theo Quách Gia lên tiếng, Hí Chí Tài cũng là yên lặng biểu thị "Nếu là có thể, theo trần huynh đệ xuất đi thấy chút việc đời cũng không phải thì thôi."

Ngược lại là Trần Quân cùng Chung Diêu hai người đưa mắt nhìn nhau, cũng không tiếp tục nói cái gì.

Tuân Úc cười ha ha, vỗ vỗ Trần Trạch bả vai, nói ra "Hiện Đệ quả nhiên là cho ta chờ phòng thật lớn mặt mũi, bây giờ Hiện Đệ mặc dù tên không nổi danh, nhưng là Tuân nào đó tin tưởng, không cần bao lâu, Hiện Đệ tất nhiên danh dương tứ hải."

Trần Trạch suy nghĩ một chút, chấp tay một cái, đáp "Đa tạ cát ngôn." Sau đó Trần Trạch ngừng lại, lại tiếp tục mở miệng nói ra "Chư vị đều là người đại tài, ngày sau thăng chức rất nhanh cơ hội chỗ nào cũng có, bây giờ loạn thế, chính là mở ra tài hoa cơ hội, chư vị nếu muốn thành tựu một phen sự nghiệp, hôm nay có thể cất bước vậy."

Trần Trạch nói đến rất chân thành, sau đó liền một trận trầm mặc, một hồi lâu Quách Gia mới là nói ra "Ta Quách Phụng Hiếu mặc dù có chút mới mà tính, nhưng lại cũng không phải là thích hợp quan trường người, nhìn thấu cổ kim, nghĩ đến là mưu sĩ nhân vật bình thường, lên không dám so khai quốc Trương Từ Phòng, xuống không dám hỏi hậu nhân, bất quá nhưng cũng không phải xoàng xĩnh hạng người vô năng, nếu là Trần huynh không bỏ,

Quách Gia nguyện ý cùng Trần huynh chung xây một phen cơ nghiệp, dương danh lập vạn, tên lưu sử sách."

Trần Trạch khẽ giật mình, còn chưa kịp phản ứng, sau đó đột nhiên quát to một tiếng "Tốt, Phụng Hiếu không cần xấu hổ, nếu là chúng ta dặt tay, nhất định là có thể thành tựu một phen đại sự nghiệp, ngày sau lại là hưng hán một đại công thần."

Quách Gia nghe vậy cười ha ha.

Bên cạnh Hí Chí Tài sờ mũi một cái, yên lặng duỗi ra một cái tay, nói ra "Thêm đùa giỡn một cái nào đó."

Trần Trạch khẽ giật mình, không nói gì, Hí Chí Tài nghi hoặc hỏi "Thế nào chứng mất tại hạ "

Trần Trạch tranh thủ thời gian lúc đầu, nói ra "Không có không có. Nếu là đùa giỡn huynh nguyên ý, Trần mỗ tự nhiên là cũng không thì thôi." Sau đó Trần Trạch ở trong lòng kêu to "Hôm nay là đi đại vận sao quý tài chứng mất đầu!"

Hí Chí Tài yên lặng gật đầu, lại không nói lời nào. Ngược lại là bên cạnh Tuân Úc, một mặt lạnh nhạt, nói ra "Nguyên bản phụ thân ta chính là muốn mượn vì Tuân nào đó đi thành Lạc Dương mưu một người chức quan, bây giờ cơ hội vừa vặn, phản chẳng theo Hiến Đế đi kiếm một người chức quan trở về, cũng không cần gọi người xem thường. Hiến Đế, người nói có phải không a "

Trần Trạch trầm mặc, một hồi lâu mới là áp ú mở miệng "Nhận được mấy vị để mất Trần mỗ, tuy nói Trần Trạch bây giờ còn không có ý nghĩa, nhưng là ngày sau Trần mỗ phát đạt thời điểm, tất nhiên không được cùng nhau thua."

Quách Gia tốt không vui nhìn xem Trần Trạch, tự lẩm bẩm nói ra "Tả Trung Lang Tướng đều là không có ý nghĩa người, vậy bọn ta chẳng phải là càng thêm không có ý nghĩa." Trần Trạch nghe vậy cười khò.

Ngược lại là Trần Quân, Chung Diêu hai người trầm mặc không nói, có vẻ hơi xấu hổ, bọn hắn cùng Trần Trạch cũng không có cái gì mâu thuẫn, thế nhưng là vừa nhắc tới phải đi theo Trần Trạch, trong lòng liền là có chút xấu hổ cùng khó chịu.

Hai người thừa dịp đám người không nói gì, giờ lên chén rượu trong tay, nói ra "Đến, uống rượu, uống rượu."

Trần Trạch rất rõ ràng, ba người sờ đi sẽ như thế đột ngột phải đi theo với hắn, nguyên nhân rất nhiều, nòng một là làm tên, thứ hai lại là bây giờ đột nhiên đại biến thế đạo, thứ ba cũng là Trần Trạch đúng là hiện ra không giống bình thường năng lực.

Đám người nhanh nhưng đi một chuyến buổi trưa, không giặt khăn vàng vậy thành, bầu không khí nhẹ nhõm không ít.

Đương nhiên, Trần Trạch mấy người kỳ thật cũng không có buông lỏng cảnh giác, bọn hắn mặc dù tụ hội uống rượu, nhưng là kỳ thật cũng không có quá phận thoải mái đại uống. Đầu là không chế liều thuốc.

Giờ phút này, toàn bộ Toánh Xuyên cũng là chậm rãi đang nghỉ ngơi khôi phục, mấy ngày trước đây công thành, đã là nhượng cái này thành trì phi thường mỗi một. Nếu không phải Tuân Úc bọn hắn khẩn cấp chiêu mộ dân binh, chỉ sợ lấy Toánh Xuyên thành sớm đã là thủ không được.

Bất quá, cho dù là như thế, toàn bộ Toánh Xuyên thành cũng là tiêu hao không nhỏ, những thứ không nói khác, cái này Toánh Xuyên thành bên trong lương thảo đã là sắp không đủ, giặt khăn vàng đột nhiên tập kích, thành trì căn bản là còn không có đại lượng trữ hàng lương thực, lại thêm đại lượng nạn dân tràn vào, Toánh Xuyên thành bên trong lương của hàng cùng Quan Thương sớm đã là mở ra, tiêu hao không nhỏ. Nếu không phải Trần Trạch có đại lượng tồn lương, cái này Toánh Xuyên thành không cần mấy ngày chỉ sợ liền sẽ lòng người bàng hoàng.

Hôm ấy, ban đêm, Tinh Quang sáng chói, một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Hoàng Cân công thành

Hoàng Cân Tặc Quân trong doanh trại.

Một đêm chậm rãi đi qua, Ba Tài cũng là cảm giác trong lòng có chút không ổn, hần cau mày một cái, hơi nghi hoặc một chút.

Như thế đi qua nửa ngày, Ba Tài mới là bừng tỉnh đại ngộ nhớ tới, hần chỉ là tin vào Lý Tứ lời nói của một bên, cũng là cũng không có phải người đi kiểm chứng, Ba Tài trong lòng không khỏi trở nên hoảng hốt.

Ba Tài nheo mắt lại, hôm qua bởi vì trông thấy Lý Tứ mấy người phi thường chặt vật trốn về đến, đại quân cũng là tổn thất nặng nề, tự nhiên là theo bản năng lựa chọn tin tưởng, thế nhưng là giờ phút này Ba Tài suy nghĩ kỹ một chút, lại không phải là đơn giản như thế.

Bọn hắn khởi nghĩa cho tới bây giờ cũng chẳng qua là hơn mười ngày mà thôi, nếu là muốn tại Lạc Dương điều khiển đại quân, sau đó lại xuất chinh, tất

nhien là cần một đoạn thời gian không ngắn, thế nhưng là bây giờ Lý Tử lại là nói quan binh đã đạt tới, thật sự là để cho người ta không thể tưởng tượng.

Ba Tài càng nghĩ càng phát giác không thích hợp, hắn không khỏi có chút sầu lo, Ba Tài lập tức gọi tới mấy tên thân vệ, cấp tốc đi tra nhìn một phen.

Nếu là giờ phút này quan binh cũng không có đến, như vậy nói cách khác, quan binh còn phải cần một khoảng thời gian mới có thể đến, trong khoảng thời gian này là hắn mở rộng thực lực, đánh hạ Toánh Xuyên đại thời cơ tốt.

Đương nhiên, nếu là quan binh thật tốc độ như thế là đi vào Toánh Xuyên, Ba Tài liền cần càng cẩn thận e dè hơn.

Ba Tài quân doanh trú đóng ở một chỗ bên trong vùng bình nguyên, bốn phía không núi, mặc dù nhìn qua dị thường dễ dàng công phá, không hiểm có thể thủ, nhưng là sự thật lại không phải như thế.

Giặc khải vàng mấy vạn đại quân, tự nhiên là thiếu không được tiểu tham, bốn phía đều là có giặc khải vàng thám tử, nếu là có quân địch muốn đánh lén, căn bản cũng không có biện pháp lặng yên không tiếng động tiến công, nhưng là nếu là muốn chính Đại Quang Minh đối với A, giặc khải vàng người đông thể mạnh, căn bản không sợ hãi.

Đương nhiên, có lẽ sẽ có kỵ binh, nhưng là vấn đề này Ba Tài cũng là đã cân nhắc qua, loại địa phương này căn bản không có khả năng rộng lượng kỵ binh xuất hiện, nếu là mấy trăm kỵ binh, chỉ sợ xông vào giặc khải vàng trong đại doanh, trong nháy mắt liền sẽ bị thôn phệ. Cho nên Ba Tài cũng không sợ chút nào. Đương nhiên, đối với Ba Tài không còn lại càng lựa chọn tốt lựa chọn.

Ba Tài một mình dạo bước tại trong doanh trường, chờ đợi lấy thân vệ trở về.

Thời gian chậm rãi trôi qua, thẳng đến trong đêm, bầu trời đã đen kịt, thân vệ mới là trở về.

Ba Tài hí hí mắt, bắn ra một đạo hàn mang, cho thấy trong lòng của hắn mãnh liệt sát cơ, hắn trầm giọng hỏi "Hiệp Nghĩa trang chỗ này đến cùng như thế nào "

Thân vệ cũng là có chút mệt mỏi, ngừng lại mới là mở miệng nói ra "Khởi bẩm Cừ Soái, cái kia Hiệp Nghĩa trang không có một ai!"

Ba Tài nghe vậy, không khỏi cau mày một cái, khó mà lời hình nói "Đến cùng là tình huống như thế nào, tại sao lại không có một ai..." "Có thể phát giác Ba Tài nội tâm bạo tẩu. Hắn có lẽ đã có thể xác định, giờ phút này quan binh đại bộ đội cũng còn chưa đạt tới, nếu là chỉ có tiên phong tới trước, Ba Tài căn bản không sợ hãi, những người kia căn bản chưa đủ hấn nhét kẻ răng.

Thân vệ thở một ngụm, có chút bận tâm nhìn xem Ba Tài, nói ra "Thuộc hạ dẫn người đi Hiệp Nghĩa trang thời điểm, bên trong là người nào đều không có, chỉ bắt quả đồ vật bên trong trừ lương thảo, còn lại đều là bảo trì nguyên dạng, cũng không có cái gì biến động."

Ba Tài cau mày, cũng là hiển lộ sát khí, hắn lạnh nhạt lấy thanh âm, nói ra "Tại sao có thể như vậy chẳng lẽ bọn hấn như thế không có sợ hãi là có hậu chiêu gì sao "

Cái kia thân vệ chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm Cừ Soái, chúng ta hơn mười người, đem cái kia Hiệp Nghĩa trang lật mấy lần, đều không có tìm được một cái vật sống, cho dù là một con gà đều không có để lại!"

Ba Tài trong lòng có chút đa nghi, hắn đem hai tay ngồi phịch ở trước mặt, tự hỏi, một hồi lâu mới là mở miệng nói ra "Hôm qua Nhật Bản soái tài Triệt Bình, hôm nay là chạy, mặc dù không có sợ hãi cái kia lại có thể như thế nào còn không phải phải tránh quân ta sắc bén."

Ba Tài lại ngừng đầu nhìn trước mặt thân vệ, nhàn nhạt mở miệng nói ra "Đã quan binh đại bộ đội cũng không có đến, chúng ta cũng không cần như thế thu liễm, vẫn là muốn nắm chặt thời gian, cầm xuống Toánh Xuyên mới là, người lập tức đi tới khiếp, tôi nay canh ba nấu cơm, sau đó xuất binh công thành."

Thân vệ ngẩn ngơ, hấn nghi hoặc nhìn xem Ba Tài,

Nghi vấn hỏi "Cừ Soái, tại sao phải như thế chi sớm, trước đó không được đều là ban ngày công thành sao "

Ba Tài nheo mắt lại, lộ ra âm trầm, hấn nói ra "Ban ngày công thành xác thực càng thêm tiện lợi, nhưng là buổi tối tập kích cũng là hiệu quả càng tốt, những người này tự xưng mười vạn đại quân, Bản Soái tôi nay liền tới cái đại quân công thành, xem bọn hấn đến cùng có bao nhiêu người, có bao nhiêu lợi hại!"

Tên kia thân vệ không dám chút nào lười biếng, tranh thủ thời gian chấp tay một cái, nhưng sau đó xoay người rời đi, xuống dưới hạ lệnh đi.

Ba Tài nhìn lấy thân vệ bóng lưng rời đi, ánh mắt ngưng trọng, chăm chú nắm đấm, tự lẩm bẩm nói ra "Quan binh đại bộ phận không đến, Toánh Xuyên thành bên trong người, nếu là chỉ có cái kia mấy ngàn người, các người chờ lấy, các người chết chắc." Ba Tài vẫn như cũ tin tưởng Lý Tử chi ngôn.

Đêm dài, canh ba.

Giặc khải vàng đại quân đã lên.

Ba Tài đứng ở quân trước, bó đuốc thiêu đốt, lộ ra đến mức dị thường sáng tỏ.

Hắn nhìn lên trước mặt mấy vạn đại quân, trầm giọng nói ra "Đại Hân không được, cho nên trời suất lĩnh chính nghĩa quân diệt hân chính thiên hạ, chúng ta đi theo trời, chỉ có liều lĩnh, lực lượng lớn nhất mà chiến!"

Đám người nín hơi, Ba Tài tiếp tục nói "Tối nay Toánh Xuyên phía trước, chúng ta mấy vạn đại quân, trước mắt mạnh dũng mà lên, phá Toánh Xuyên, diệt ngụy hân, lập Hoàng Thiên, thành lập một người Thiên Hạ Thái Bình thịnh thế."

Ba Tài chỉ ngón, lập tức nhượng giặc khăn vàng sôi trào lên, bọn hân gầm thét "Giết! Giết! Giết!"

Ba Tài nghe thấy, không khỏi sắc mặt lộ ra vẻ mỉm cười, hưng phấn Ha Ha, muốn chính là cái này kết quả.

Ba Tài chân động cánh tay giơ cao, quát to "Thương Thiên Dĩ Tử, Hoàng Thiên Đương Lập, Tuế Tại Giáp Tử, Thiên Hạ Đại Cát!"

Đồng đảo giặc khăn vàng cùng kêu lên phụ họa "Thương Thiên Dĩ Tử, Hoàng Thiên Đương Lập, Tuế Tại Giáp Tử, Thiên Hạ Đại Cát! Thương Thiên Dĩ Tử, Hoàng Thiên Đương Lập..." Cái kia từng tiếng hò hét, xé rách bầu trời, tại trong đêm đen, lộ ra đến mức dị thường nhưng sợ.

Đại quân phát động, tại trong đêm khuya, lạng lẽ chui vào Toánh Xuyên ngoài thành, bọn hân giơ lên từng cái Vân Thê, hướng về tường thành tới gần, trong ánh mắt bọn họ, hiển lộ cái này thấy chết không sờn khí thế, bọn hân là Trương Giác từ trung, giặc khăn vàng từ trung.

Toánh Xuyên thành.

Vệ binh tuần tra có chút không yên, hân nghi ngờ nhìn chung quanh một chút, cũng là không có cái gì dị thường, các người tựa như nghe thấy cái gì tiếng vang, lại là cái gì cũng không có nhìn thấy.

Hắn ngừng lại, sau đó hướng bên cạnh đồng bạn hỏi "Người có hay không phát giác cái gì dị dạng "

Đồng bạn cau mày một cái, nhìn xem bên cạnh, cũng là không có cái gì phát hiện, hắn không hiểu cảm thấy bầu không khí có một ít kiêng dè, hắn hỏi đáp "Cảm giác là lạ, nhưng tuyệt đối không nên xảy ra vấn đề, vẫn là đi nhắc nhở những người khác ôn hòa tốt hơn, bây giờ không giống ngày xưa, cẩn thận một chút chuẩn không có sai."

Vệ binh gật gù đầu, hắn cũng là minh bạch, bây giờ lúc này, nếu là không cẩn thận, chỉ sợ là chết oan chết uổng.

Hai người bước nhanh đi tới, thế nhưng là đột nhiên, tại tường thành bên ngoài cũng là đột nhiên một trận ánh lửa ngút trời mà lên, vô số bó đuốc thiêu đốt. Toàn bộ Toánh Xuyên tường thành đều là biến thành ngọn lửa nhan sắc.

Hai người kinh ngạc nhìn lại, lập tức trợn mắt hốc mồm, vô số giặc khăn vàng đã bình lâm thành hạ, hai người hãi nhiên, lập tức hét lớn "Giặc khăn vàng công thành, chuẩn bị chiến đấu..."

Toánh Xuyên thành bên trong cũng là đột nhiên đèn đuốc sáng trưng, toàn bộ thành trì lập tức hoàn toàn giác tỉnh, chiến đấu xé mở màn che!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Thủ thành đại chiến

Báo cảnh sát ngọn lửa cháy hừng hực, toàn bộ Toánh Xuyên lập tức trở nên sáng tỏ.

Bên ngoài, vô số Hoàng Cân Quân chuẩn bị sẵn sàng, bó đuốc thiêu đốt, đem tường thành chiếu dị thường sáng tỏ, ngọn lửa nhan sắc, hiển lộ ra hoảng sợ chiến ý.

Toàn bộ Toánh Xuyên bắt đầu hành động.

Nguyên bản chính đang nghỉ ngơi binh sĩ, cấp tốc từ trong doanh trướng leo ra, bọn hân cảm vũ khí lên, không để ý giờ phút này có hay không lộ ra lộn xộn, chạy về phía tường thành.

Giặc khăn vàng tại nhóm lửa bó đuốc sau đó, cũng đã là bắt đầu công thành, vô số giặc khăn vàng hướng về tường thành tuôn đi qua, bọn hân có người giơ lên Vân Thê, có người cầm binh khí, mang theo khí thế cường đại, liều lĩnh, nhìn như không sợ hãi giết ra đến.

Toánh Xuyên thành bên trong.

Trần Trạch nguyên bản buổi chiều mới từng uống rượu, giờ phút này còn đang nghỉ ngơi, hần bỗng nhiên mở to mắt, sau đó nhìn về phía cái kia bị ngọn lửa nhuộm đỏ bầu trời, neoh mắt lại, hần cũng không có kéo dài, đôi mắt chính mình một thân áo giáp chiến bào, đem Thăng Long thương cầm trong tay, cười kinh hồng là hướng về tường thành tiến lên.

Đến mức Tuyết Báo doanh những binh lính khác, sớm đã là bị Trần Trạch an bài đến tường thành các nơi phòng vệ, bọn hần giờ phút này đã là các chấp binh khí, thủ vệ ở trên tường thành.

Diễn Vi cùng Liêu Hóa bọn hần cũng là cầm binh khí, trong mắt khó mà che giấu có vẻ hơi ngưng trọng, giặc khải vàng thật đến, đại chiến sắp mở màn.

Trần Trạch chuẩn bị cho Hồ Thanh Ngưu một đội chữa bệnh đội đã chuẩn bị sẵn sàng, cho dù là chiến đấu bất đầu, bọn hần cũng đem lấy tốc độ nhanh nhất đối với thương binh tiến hành cứu hộ.

Giặc khải vàng như thủy triều vọt tới, tới gần, trên tường thành, Loan Cung cài tên, hết thảy đã đến bộc phát biên giới. Đụng vào, xé rách! Giặc khải vàng leo lên thành tường một khắc này, vô số mũi tên bay ra, xẹt qua chân trời, không thể ngăn cản! Chiến đấu, hoàn toàn bộc phát!

Giặc khải vàng theo Vân Thê, liều lĩnh leo lên trên, bọn hần chiến đấu là liều lĩnh, cái gọi là tông giáo tín ngưỡng hại chết người.

Trên tường thành chiến đấu mở màn, dưới tường thành cũng là mở Thủy Hoàng khải tặc chiến đấu, mấy trăm người giờ lên một khóa to lớn thân cây, cái kia chỉ sợ là mấy trăm năm cây già to lớn thân cây, chỉ sợ là có mấy ngàn cân chi trọng, bọn hần giờ lên hướng về cửa thành đụng tới.

Trần Trạch đã đến tường thành, hần xuống ngựa, đi đến trên tường thành, ánh mắt có chút quét qua, lộ ra ngưng trọng, hần không được dám xem thường, hần nghìn tính vạn tính vẫn là không có nghĩ đến cái này Ba Tài lại là như thế quả quyết, không nói hai lời liền mấy vạn người quy mô tiến công.

Bây giờ Toánh Xuyên thành chi Trung Sĩ Binh không nhiều, căn bản chính là thực lực không thành đôi so, chênh lệch cách xa.

"Giết! Là trời công, vì tiêu diệt Đại Hán Cầu Hoàng Đế! Giết!" Giặc khải vàng kêu gào đánh tới.

"Xông lên a! Phá Toánh Xuyên thành, giết những thứ này cầu quan!" Bọn hần dốc hết toàn lực, giặc khải vàng hò hét lộ ra đến mức dị thường nhưng sợ.

Cửa thành tự nhiên cũng là có người phòng thủ, nhưng là ven vện như thế, căn bản cũng không có biện pháp ngăn cản giặc khải vàng giống như thủy triều thao thao bất tuyệt tiến công.

Trần Trạch lạnh giọng nói ra "Bắn tên!" Lúc trước hần liền để cho Diễn Vi bọn hần cho Tuyết Báo doanh chuẩn bị cung tiễn các loại vật phẩm, giờ phút này đã là chuẩn bị mấy vạn mũi tên.

Mũi tên là một mảnh bay ra ngoài, tại ánh lửa chiếu rọi xuống, lộ ra đến mức dị thường loá mắt! Có bắn tới giặc khải vàng trên thân, tiếp theo là một người ngã xuống, hoặc là bắn ngồi trên mặt đất... Mũi tên như vậy từ từ tiêu hao.

Trần Trạch không khỏi cau mày một cái, hần biết, cái này mấy vạn mũi tên căn bản cũng không đủ, chỉ sợ không cần bao lâu liền sẽ tiêu hao hết toàn bộ, thế nhưng là những Hoàng Cản đó tặc đây giờ phút này vẫn như cũ là không có kỵ gì cuộn cuộn không dứt xông tới.

Hần trầm mặc thoáng cái, sau đó nói "Người tới, đi thành trong ao thu thập dầu cùng Cự Mộc!" Hần nghĩ tới những thứ này đồ vật, có lẽ những vật này còn có thể kéo dài thêm một chút thời gian.

"Không cần, những thứ này đã dùng qua." Bên cạnh bỗng nhiên có một thanh âm truyền đến, Trần Trạch khẽ giật mình, xoay người nhìn lại, cũng là Quách Gia Quách Gia cười khổ lắc đầu, nói ra "Toánh Xuyên thành bên trong có thể dùng đồ vật chúng ta đã đều dùng qua, chỉ sợ bây giờ Toánh Xuyên bên trong đã là tìm không thấy cái gì có thể ngăn địch đồ vật,

Mặc dù hôm nay đã phái người ra ngoài, nhưng là bây giờ cũng còn không có trở về, không biết tình huống đến cùng như thế nào."

Sau đó Quách Gia ngừng lại, có chút đắng chát nói "Giặc khải vàng tới quá nhanh."

Trần Trạch nghe vậy không khỏi híp híp mắt, có vẻ hơi hàn ý, hần đi đến tường thành bên cạnh, trước mắt còn không có giặc khải vàng đột phá đến trên tường thành, thế nhưng là nhìn cái này tình thế, chỉ sợ cũng không cần bao lâu.

Trần Trạch lạnh nhạt hừ một tiếng, tiện tay từ bên cạnh Tuyết Báo doanh trong tay binh lính cầm qua cung tiễn, là trực tiếp Loan Cung cài tên, sau đó đột nhiên bắn đi ra, cái mũi tên này mũi tên, bí mật mang theo Phá Phong uy lực, không thể ngăn cản, trực tiếp xuyên thủng một tên giặc khải vàng, sau đó cắm vào mặt đất, lông đuôi còn không ngừng run rẩy.

Trần Trạch mặc dù bắn tên cũng không thể nào, nhưng là lực lượng vẫn phải có, tại nhân số mật độ như thế cực lớn thời điểm, Trần Trạch cho dù là lung tung vọt tới một mảnh, cũng là có thể giết tới người.

Tuyết Báo doanh chiến sĩ cùng Toánh Xuyên thành chi bên trong nguyên bản vệ binh, giờ phút này đều là tinh thần vô cùng phấn chấn, bọn hần không dám may mắn lười biếng, bắn tên bắn tên, nếu là có địch nhân đột phá đến trên tường thành, không thiếu được vẫn là muốn chặt lên hai đao.

Trần Trạch một tiễn một tiễn bắn, hần bây giờ còn không có biện pháp gì tốt, nhưng là hần vẫn là chỉ có thể là hết sức.

Rất nhanh, chiến đấu một mực đang duy trì liên tục, tại dưới tường thành tường thành rẽ, đã là che kín giặc khăn vàng thi thể, cái kia khiêng Cự Mộc công kích cửa thành giặc khăn vàng cũng không biết đến cùng là đổi bao nhiêu nhóm, nhưng là giặc khăn vàng vẫn như cũ chiến ý mười phần, lộ ra đến mức dị thường điên cuồng.

Giặc khăn vàng nhân số đông đảo, kỳ thật tiêu hao cũng không to lớn, mặc dù có chút tử thương, nhưng lại là lại không chút nào thương cân động cốt. Nhưng là trên tường thành binh sĩ, lại không phải là lực lượng vô cùng vô tận, bọn họ đều là người, là người liền sẽ mệt mỏi.

Tuyệt Báo doanh binh sĩ, bản tên đã càng phát ra không có khí lực. Nhưng là bọn hắn vẫn không có dừng lại, bọn hắn chịu đựng, gát gao kiên trì, bọn hắn không thể lui.

Giặc khăn vàng cũng là thừa dịp cơ hội, tại Vân Thê phía trên, đột phá được càng ngày càng cao, bọn hắn dần dần hướng về tường thành tới gần.

Đột nhiên, một bóng người đột nhiên xông lên Toánh Xuyên thành trên tường thành, sau đó đột nhiên quát ra một cây đao, sau đó hung hăng bỏ đi ra, lập tức một tên Toánh Xuyên binh sĩ là ngã trên mặt đất.

Người kia cười ha ha, sau đó cầm đao bốn phía đánh tới, không nhường người tới gần phía sau Vân Thê, nhưng phía sau giặc khăn vàng đi theo giết đi lên.

Người kia gầm thét "Các ngươi những quan binh này, cầu quan, các ngươi đều phải chết, đều phải chết, Hoàng Thiên hội phù hộ chúng ta thu hoạch được..." Hắn thắng lợi hai chữ cũng là còn cũng không nói ra miệng, đột nhiên một cây Thiết Kích trực tiếp nhập vào đầu của hắn, sau đó máu tươi nổ tung, nhưng là tại cái này máu tanh trên chiến trường, cũng là lộ ra đến mức dị thường không có ý nghĩa.

Diễn Vi không nói một lời, hắn để cung tên xuống, cầm lấy hắn Thiết Kích, một Song Thiết Kích nơi tay, mới có thể bộc phát ra hắn rất lực chiến đấu mạnh mẽ.

Mà lại tình hình chiến đấu cho tới bây giờ, cung tiễn phát huy tác dụng càng ngày càng yếu, chỉ có Cận Thân Nhục Bác, mới có thể ngăn cản điên cuồng giặc khăn vàng giết vào Toánh Xuyên.

Tại giặc khăn vàng vô số lần công kích phía dưới, Toánh Xuyên thành cửa thành lộ ra lung lay sắp đổ, nhưng là, vẫn như cũ kiên trì, tại đông đảo Toánh Xuyên Thành Thủ quân đồng viên chống đỡ dưới, vẫn còn kiên trì.

Sinh cơ lộ ra phá lệ xa vời, tất cả binh sĩ đều đang chiến đấu, không phải giặc khăn vàng ngã xuống, là một tên quan binh ngã xuống!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Tường thành huyết chiến

Tựa hồ giờ phút này, toàn bộ Toánh Xuyên thành bên trong bách tính đều là cảm vũ khí tốt, chuẩn bị tại giặc khăn vàng phá thành mà vào cuối cùng, Ngọc Thạch Câu Phần.

Trần Trạch con mắt đỏ lên, trên chiến trường, nhìn lấy huynh đệ của mình chiến tử, là thống khổ nhất sự tình.

Càng ngày càng nhiều giặc khăn vàng leo lên thành tường, hắn thả ra trong tay cung tiễn, sau đó cầm lấy Thăng Long thương, lộ ra đến mức dị thường kiên nghị, hắn quát "Đề cung tên xuống, vật lộn! Giết một thống khoái!"

Tuyệt Báo doanh binh sĩ đều là để cung tên xuống, bọn hắn minh bạch, bọn hắn phải tuân thủ Trần Trạch mệnh lệnh.

Bây giờ tình huống, sử dụng cung tiễn đã là không có hiệu quả chút nào, quân địch đã là bắt đầu đại lượng đột phá nhập trên tường thành, nếu là vẫn còn bản tên, làm không nhất định, trực tiếp là bị người giết.

Ở đây chi cảnh, chỉ có dùng trong tay binh khí, dùng máu tươi để chứng minh hết thảy, bọn hắn không sợ hãi, Tuyệt Báo doanh binh sĩ, chiến mà không sợ.

Trừ Tuyệt Báo doanh, ở trên tường thành những binh lính khác cũng là không chút nào lui, cho dù là bọn hắn sức chiến đấu không được Như Tuyệt báo doanh, thế nhưng là bọn hắn vẫn như cũ kiên trì, bọn hắn phía sau là nhà của bọn hắn, liền là người nhà của bọn họ, bọn hắn... Không thể!

Giặc khăn vàng giết lên đầu thành, quơ múa binh khí. Sau đó cùng trên tường thành binh sĩ bắt đầu vật lộn. Thi thể không còn là chồng chất tại tường

thành dưới chân, cũng là bắt đầu ở đầu tường chông chết.

Trần Trạch trong tay Thăng Long thương vung vẩy, một người quét ngang, mang theo vô tận ánh lửa, Liệt Hỏa Liệu Nguyên, đây cũng là liệu nguyên thương pháp, Trần Trạch thẳng tiến không lùi, không sợ hãi! Hắn ra sức chém giết!

Trước mặt mấy tên giặc khăn vàng vây giết một tên Tuyết Báo doanh binh sĩ, Trần Trạch vừa nhấc mắt, là trông thấy tên lính kia trước khi chết nhìn lấy Trần Trạch ánh mắt, đây không phải là e ngại, mà là một loại phảng phất là nói cho Trần Trạch, hắn không cô phụ Trần Trạch, hắn là chiến tử.

Không phải là cái thứ nhất chiến tử Tuyết Báo doanh chiến sĩ, Trần Trạch ánh mắt đỏ như máu, tàn mát ra đáng sợ hàn quang, hắn gầm thét, quơ múa trong tay Thăng Long thương giết đi qua.

Trần Trạch thương lên phong mang, không thể ngăn cản, trực tiếp là giết ba người, Trần Trạch điên cuồng cử chỉ điên rồ, đây đều là hắn tự tay huấn luyện tinh nhuệ, tức là huynh đệ, cũng là thân nhân, Trần Trạch đến từ tương lai, hắn cho tới bây giờ liền không có đem Tuyết Báo doanh binh sĩ nhìn thành công cụ, mà là tình cảm của hắn, huynh đệ của hắn!

Giết! Giết! Giết!

Tất cả mọi người là ý tưởng như vậy, tất cả Tuyết Báo doanh huynh đệ đều là nhớ kỹ, bọn hắn cùng Trần Trạch lần thứ nhất lúc huấn luyện Trần Trạch theo như lời nói, bọn họ đều là huynh đệ! Thế nhưng là bọn hắn huynh đệ cũng là bị giết! Bọn hắn như thế nào cam tâm!

Dù là ta chỉ là một cái bướm bướm, vì ta hướng tới quang mang, nhào về phía ánh nền cũng là không sợ chút nào!

Trên tường thành binh sĩ chiến ý càng thịnh, bọn hắn bởi vì thời gian dài phát lực cánh tay đã là có một ít run rẩy, thế nhưng là bọn hắn nắm trong tay binh khí lực cũng là càng phát ngưng trọng, bọn hắn đem hết toàn lực.

Giặc khăn vàng bên trong, Ba Tài nhìn lấy vẫn như cũ là tại ương ngạnh chống cự quan binh, ánh mắt lạnh lẽo, ánh mắt sắc bén, biểu lộ lộ ra đến mức dị thường âm lãnh, hắn lạnh giọng quát "Toàn lực công thành, chớ có lại cho quan binh một tia cơ hội, phải khiến cái này người biết trâu ngựa Bản Soái đại giới! Nơi này chính là trời bá nghiệp trọng yếu một bước!"

Ba Tài mệnh lệnh thoáng cái, giặc khăn vàng thế công càng phát ra chỉ sợ, phảng phất là giống như dã thú, phô thiên cái địa, liều lĩnh hướng về trên tường thành tuôn đi qua.

Trần Trạch độc chiến trên tường thành, cắn chặt môi dưới, sát ý sấm rền, mười mấy tên giặc khăn vàng trực tiếp vây tới. Trần Trạch trên người áo bào trắng Ngân Giáp, đã là biến thành huyết bào Huyết Giáp, máu tươi của địch nhân, quan binh máu tươi, nhuộm đỏ Trần Trạch chiến giáp.

Trần Trạch nhìn thấy mọi người giết tới, không khỏi cười ha ha, nói ra "Tốt lắm lắm! Đồ chó hoang giặc khăn vàng, đi chết đi!" Trần Trạch giống như điên cuồng.

Trong tay Thăng Long thương bay múa, từng đạo từng đạo hỏa hồng nhan sắc phong mang nổ tung, giết người liều mạng.

Nhưng là Trần Trạch cuối cùng không phải thần, hắn là người, hắn cũng sẽ mỏi mệt, hắn không phải vô địch, thời gian dài chiến đấu, Trần Trạch đã là tiêu hao quá độ, cánh tay của hắn có chút phát run, thế nhưng là hắn không cam tâm! Hắn không cam tâm!

Hắn không nguyện ý cái này một thành hủy diệt, hắn không cam tâm nhìn lên trước mặt chiến hữu chết đi,

Hắn không nguyện ý liền chết đi như thế, hắn không cam tâm! Không cam tâm! Đây cũng là Trần Trạch chiến đấu ý niệm, đây cũng là Trần Trạch kiên trì!

Trần Trạch trước mắt có chút hoảng hốt, hắn mồ hôi đầm đìa, đây là tiêu hao quá độ thể hiện, hắn còn chưa kịp phản ứng, phía sau đã là chịu Nhất Dao, Trần Trạch lạnh nhạt hừ một tiếng, cũng là không có để cho ra tới, hắn cười lạnh nhìn lấy vây quanh hắn giặc khăn vàng binh sĩ, đột nhiên gào thét "Đi chết đi!"

Trần Trạch trong tay Thăng Long thương đã bị máu tươi nhuộm thành Huyết Thương, cái kia Huyết Thương mãnh liệt đâm ra, không thể ngăn cản, trong nháy mắt xuyên thủng trước mặt cái kia giặc khăn vàng thân thể, sau đó Trần Trạch lắc một cái Thăng Long thương, Thăng Long thương rút ra, nắm trong tay.

Là giờ khắc này, lại là một tên giặc khăn vàng nắm lấy cơ hội, Nhất Dao bổ vào Trần Trạch trên cánh tay, lưu lại một đầu thật dài vết sẹo, Trần Trạch cánh tay run rẩy, hắn có chút không cam tâm, hắn hội liền chết đi như thế sao

Trần Trạch hung hăng đem Thăng Long thương đâm một cái, lại là mang đi một tính mạng người, những Hoàng Cân đó tặc nhìn lấy Trần Trạch biểu lộ lộ ra đến mức dị thường sợ hãi, Trần Trạch phảng phất là Sát Thần bình thường, quả thực không thể ngăn cản!

Thế nhưng là bọn hắn biết, Trần Trạch chống đỡ không quá lâu, rất nhanh, Trần Trạch động tác càng ngày càng chậm, trong khoảng thời gian ngắn, Trần Trạch trên người là bên trong bát đao, cũng không có cái gì vết thương trí mạng, thế nhưng là máu tươi lưu không ngừng, Trần Trạch đã biến thành một người Huyết Nhân.

Trần Trạch như cũ nắm Thăng Long thương nhuộm máu cán thương, nhưng là trước mắt đều muốn thấy không rõ lắm, trước mắt hắn mờ mờ, hắn cảm giác mình sắp mất đi ý thức, hắn dùng sức lắc đầu, hắn sắp ngã xuống...

Đột nhiên, hần bên tai nghe thấy có người hét to "Đừng tổn thương ta chúa công!" Sau đó một trận thanh âm xé gió, sau đó là một trận kêu thảm, bất quá trong chốc lát, cái kia mười mấy tên giặc khăn vàng là không có chút nào tiếng vang.

Trần Trạch biết, người tới là Điền Vi.

Trần Trạch mở ra vô lực con mắt, hần khê lắc đầu, trước mặt Điền Vi cũng là toàn thân đầm máu, cùng Trần Trạch sai dịch chi không nhiều, nhưng là Trần Trạch trên người càng nhiều hơn chính là máu tươi của mình, Điền Vi trên người lại cơ hồ đều là tới từ giặc khăn vàng máu tươi.

Điền Vi dùng đến chỉ có khí lực nói ra "Đại ca, mang ta đi lão ngu nời này, ta nghĩ ta có biện pháp."

Điền Vi ngẩn ngơ, tiếp theo là kinh hi nói ra "Tốt, nhị đệ ngươi không cần lo lắng, chúng ta nhất định sẽ rất qua cửa ải này." Sau đó Điền Vi một tay cầm Thiết Kích, một tay ôm Trần Trạch, hướng về Hồ Thanh Ngu vị trí tiến lên. Trần Trạch trong tay vẫn như cũ nắm Thăng Long thương.

Rất nhanh, là đi vào Hồ Thanh Ngu cái kia, nơi đây đã là kín người hết chỗ. Hồ Thanh Ngu trông thấy Điền Vi, vội vàng chạy tới, mới là trông thấy Trần Trạch, không khỏi kinh hãi nói ra "Mau đưa chúa công buông xuống, tại sao lại tổn thương như vậy trọng "

Điền Vi khê lắc đầu, trầm mặc không nói. Hồ Thanh Ngu cũng không nhiều hỏi, nói ra "Phải cầm máu mới được, nếu là như vậy chảy đi xuống, chỉ sợ chúa công sống không quá hôm nay."

Trần Trạch lúc này cũng là tự mình gật gật đầu, sau đó có chút vô lực mở to mắt, nhìn xem trước mặt Hồ Thanh Ngu, nhẹ giọng nói "Lão ngu, là nguoi sao "

Hồ Thanh Ngu tranh thủ thời gian gật gật đầu, nói ra "Có thuộc hạ!"

Trần Trạch cười khổ nói "Ngươi nhưng có biện pháp nào để cho ta thanh tỉnh một đoạn thời gian, cho dù là mấy ngày kế tiếp đều bất tỉnh nhân sự đều không có quan hệ!"

Hồ Thanh Ngu ngẩn ngơ, kinh ngạc nhìn lấy Trần Trạch, Trần Trạch khê cười nói "Ta nghĩ ta có thể là có biện pháp."

Hồ Thanh Ngu sắc mặt trang nghiêm, gật gật đầu, nói ra "Cái kia thuộc hạ liền dùng phương pháp châm cứu, chúa công bây giờ tình huống nhiều nhất chèo chống một canh giờ, qua một canh giờ, chỉ sợ là sẽ trực tiếp hôn mê."

Trần Trạch khê lắc đầu, nói ra "Không cần nhiều lời, mau động thủ đi! Chậm thêm, chỉ sợ là không có cách nào."

Hồ Thanh Ngu trực tiếp mang tới Ngân Châm, bắt đầu đối với Trần Trạch trị liệu...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Hỏa Dược đột kích

Rất nhanh, Trần Trạch là tỉnh táo lại, hần cảm giác thân thể đã tràn ngập lực lượng, không khỏi có một ít mừng rỡ, hần nhìn xem vết thương trên người, giờ phút này đã là cầm máu.

Bên cạnh Hồ Thanh Ngu vẫn như cũ là nhắc nhở "Chúa công, ngươi bây giờ chỉ có một canh giờ, sau một canh giờ liền sẽ hôn mê, chúa công tự giải quyết cho tốt." Hồ Thanh Ngu là xoay người đi cứu chữa còn lại thương binh đi.

Trần Trạch liếm liếm bờ môi, sau đó nhìn ở trên tường thành chém giết đám người, hần khê gật đầu, nói một mình nói ra "Một canh giờ sao hần là đủ đi!"

Trong lòng của hần đã là có ý tưởng.

Hần trực tiếp là tìm tới Tuân Úc mấy người, đám người này giờ phút này cũng là kiến bò trên chảo nóng, trước đó Ba Tài chưa từng có như thế phát động như thế mãnh liệt tiến công, bây giờ tình huống bọn hần đã là không nắm được, mà lại bọn họ đều là Văn Nhục thư sinh, cho dù là chiến đấu cơ hội đều không có.

Mọi người thấy thấy Trần Trạch cả người đầy vết máu, trong lòng giật mình, muốn hỏi chút gì, thế nhưng là trông thấy Trần Trạch biểu lộ nghiêm túc dị thường, nhưng cũng không dám nhiều lời.

Trần Trạch cũng không được nói nhảm, trực tiếp là mở miệng nói ra "Ta bây giờ ngược lại là có cái biện pháp, có lẽ có thể giải quyết bây giờ Toánh Xuyên tình thế nguy hiểm, nhưng là ta cần một ít gì đó!"

Tuân Úc nghe vậy, nghiêm sắc mặt, trầm giọng nói ra "Hiền Đệ có gì cứ nói là, bây giờ Toánh Xuyên nguy cơ sớm tối, trên tường thành, sĩ binh tướng lĩnh liều mạng chém giết, chúng ta nếu là có thể làm, nhất định đem hết toàn lực mà đi."

Trần Trạch gật gật đầu, sau đó đáp ứng nói ra "Như thế rất tốt, ta cần diêm tiêu, lưu huỳnh, than củi, càng nhiều càng tốt!" Trần Trạch nói như thế.

Những vật này cùng chiến đấu cũng không có cái gì trực tiếp liên quan, cho nên mấy người có chút không biết nguyên do, nhưng là suy nghĩ cho tới bây giờ tình thế nguy hiểm, Tuân Úc cũng không nhiều hỏi, trực tiếp nói ra "Tốt, ta lập tức điều động đi lấy, nếu là có, nhất định toàn bộ mang tới."

Trần Trạch khẽ gật đầu, ngẫm lại, còn nói thêm "Không biết trong thành nhưng có một loại mở miệng đặc biệt nhỏ bình sứ, vật này cũng là có tác dụng lớn."

Thế nhưng là nói đến đây, Tuân Úc mấy người cũng là không khỏi cau mày một cái, Tuân Úc trầm giọng nói ra "Toánh Xuyên thành bên trong cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua thứ này, chỉ sợ... Không biết bây giờ đi nung có kịp hay không!"

Trần Trạch nheo mắt lại, cau mày một cái, sau đó khẽ lắc đầu.

Lúc này, bên cạnh có một vị Tuân phủ Lão Bộc lại là có chút bận tâm đứng trước một bước nói ra "Đại nhân nói vật phẩm, chỉ sợ lão nô biết nơi nào có "

Trần Trạch nghe vậy vui vẻ, nói ra "Thật có sao "

Cái kia Lão Bộc không được tốt ý tứ nói "Lúc trước nhập Tuân phủ trước đó, lão nô là lấy đốt sứ mà sống, về sau đốt một nhóm mảnh khẩu bình sứ, cũng là bán không được, cuối cùng luân lạc tới này, là nhập Tuân phủ bên trong. Cái kia thớt mảnh khẩu bình sứ bây giờ đang bị lão nô chôn lấp đâu! Như là đại nhân cần, lão nô vậy thì đi lấy đến."

Sau đó Tuân Úc biểu lộ cổ quái nhìn lấy người lão nô này, lão ca, cổ sự rất phong phú a!

Ngay sau đó cũng là không có chút nào kéo dài, đám người trực tiếp là riêng phần mình bắt đầu làm việc, đi tìm diêm tiêu chính là đi tìm diêm tiêu, đi lấy lưu huỳnh cũng phải đi lấy lưu huỳnh, tìm than củi cũng là đi tìm than củi. Người lão nô kia cũng là mang theo mấy người đi đào gốm sứ đi.

Trần Trạch nheo mắt lại, bắt đầu suy nghĩ. Hắn muốn xuất ra a đồ vật là Hắc Hỏa Dược, cái đồ chơi này mặc dù nói so với hiện đại Hỏa Dược uy lực không đủ, nhưng là ở thời đại này đã đủ.

Bất quá Trần Trạch nguyên bản cũng không tính đem Hắc Hỏa Dược lấy ra, dù sao thời đại này nếu là thật sự nhượng hòa khí thống trị, chỉ sợ một người thời tam quốc xuống tới, Trung Quốc đã diệt vong.

Nhưng là bây giờ tình huống khẩn cấp, đã là dung không được Trần Trạch suy nghĩ nhiều, bất luận như thế nào, giải quyết trước mắt tình trạng mới là thứ nhất.

Hơn dùng này một lần, ngày sau không còn dùng là. Dù sao như Trần Trạch thật trong quân mớ rộng, không thiếu được là sẽ bị những người khác học được, dẫn phát một trận Tam Quốc Hắc Hỏa Dược đại chiến, thực sự không phải Trần Trạch muốn.

Đến mức nói Trần Trạch như thế nào hội nhớ kỹ cái này phối phương, cái kia kỳ thật rất đơn giản, Trần Trạch tại chế tác trò chơi « độc bộ vô lâm » thời điểm, là đem trong lịch sử mỗi một dạng vũ khí đều là nghiên cứu qua,

Không nói Hắc Hỏa Dược, cho dù là Đầu Thạch Xa chờ cổ đại mạnh Đại Sát Thương lực vũ khí các hạng số liệu, Trần Trạch cũng là nhất thanh nhị sở. Trò chơi siêu cấp trở lại như cũ góc độ, cũng là « độc bộ vô lâm » có thể nhất thống Võng Du giang hồ một trong những nguyên nhân.

Trần Trạch rất rõ ràng cái này Hắc Hỏa Dược chế tác, cho nên cũng không cần quá nhiều khảo thí, đương nhiên, cho dù là biết tỉ lệ, Trần Trạch cũng không có khả năng nói một lần thành công, còn cần thí nghiệm một phen, dù sao Trần Trạch thủ có thể so sánh không chuyên nghiệp máy móc.

Rất nhanh, đám người là đem đồ vật lục tục cầm về, Trần Trạch cũng không nhiều lời, trực tiếp để cho người ta đem đồ vật để vào trong một cái phòng, sau đó Trần Trạch làm cho tất cả mọi người rời đi, đi một mình đi vào, có nhiều thứ, một người liền đầy đủ.

Trần Trạch nhìn lên trước mặt đồng dao vật phẩm, hít sâu một hơi, hắn hiểu được, giờ phút này Toánh Xuyên tình huống thật là đến sinh tử tồn vong thời điểm, dung không được hắn kéo dài thêm.

Trần Trạch kiểm chế thần, là mở xxx, Trần Trạch dựa theo tỉ lệ, đem các loại đồ vật hỗn hợp lại cùng nhau, sau đó đi qua một phen điều phối, sau đó chứa vào mảnh khẩu sứ trong bình, đón thêm lên một cây có thể thiêu đốt dây thừng, sau đó hàn, là đại công cáo thành.

Trần Trạch đi ra cửa bên ngoài, cầm trong tay mảnh khẩu bình sứ giao cho một tên người hầu, nói ra "Người hầu cầm cái bình này đi trên tường thành, tìm tới Diên Vi tướng quân, nói cho là ta nhượng hắn đem cái bình này ném đến gác khảm vàng trên đồng lửa đi."

Người hầu kia không dám thất lễ, trực tiếp là hướng về trên tường thành điên cuồng chạy tới, Trần Trạch khẽ lắc đầu, thời gian từng giây từng phút trôi

qua, hần càng phát cảm thấy có một ít choáng đầu, chỉ sợ thời gian không nhiều.

Nếu là giờ phút này hần đột nhiên đã hôn mê, cái kia hết thảy đều xong, Trần Trạch nhất định phải tiếp tục kiên trì.

Không qua bao lâu, Trần Trạch là nghe thấy hần mong đợi cái kia một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang, Trần Trạch trên mặt không khỏi lộ ra mỉm cười.

Hần yên lặng về đến phòng bên trong, tiếp tục mê mê đáng lên, chỉ để lại Tuân Úc mấy người trợn mắt hốc mồm nói một mình "Đó là cái gì thanh âm, không phải là sét đánh, thế nhưng là nhìn sắc trời này, không giống sau đó mưa a!"

Trần Trạch hết sức chuyên chú chuẩn bị mảnh khẩu bình sứ, phé không được thiếu thời gian, làm tốt mười cái, hần có chút thở phào, hần cũng không phải là phải dùng thứ này đến đại lượng sát thương giặc khải vàng, chẳng qua là làm vì một lập uy nhiếp tính vũ khí mà thôi, mười cái... Cũng đã đủ.

Trần Trạch ra khỏi phòng, người hầu kia đã là trở về, sắc mặt không hiểu có chút hưng phấn, nhìn lấy Trần Trạch biểu lộ giống như là trông thấy đại thần đồng dạng, nhưng Trần Trạch không hiểu có một ít im lặng, Trần Trạch đối với hần phát phát tay, nói ra "Người gọi mấy người, đem cái này một giỏ đồ vật đều dời đi qua, cũng là nhưnợng Điền Vi, cùng trước đó đồng dạng."

Người hầu rất cung kính gật gật đầu, sau đó tranh thủ thời gian mang mấy người đem cái kia một giỏ mảnh khẩu bình sứ dọn ra ngoài.

Đến trên tường thành, Điền Vi sớm đã là đói khát khó nhịn, chờ đợi đã lâu, hần nhưnợng một đám người đem đồ vật phóng tới mặt đất, sau đó có chút hưng phấn nhìn lấy cái kia mảnh khẩu bình sứ. Thứ này uy lực hần nhưng là thấy nhất thanh nhị sở a!

Hần đem một người mảnh khẩu bình sứ cầm trong tay, sau đó hưng phấn quát to một tiếng "Giặc khải vàng nhóm, các ngươi xem trọng!" Là trực tiếp đem cái kia mảnh khẩu bình sứ ném về phía tường thành chi Ngoại Hoàng khải tặc vì ban đêm công thành mà chuẩn bị bỏ được chỗ phía trên, sau đó là "Oanh!" một tiếng vang thật lớn.

Vân Thê phía trên rơi xuống không ít người, dưới tường thành người cũng là bị lại một lần nữa hù dọa sợ. Trên tường thành đám người cũng là ngẩn ngơ.

Điền Vi cười ha ha, sau đó một cái tiếp theo một cái, mỗi một cái mảnh khẩu bình sứ ném xuống, không chỉ là một tiếng nổ vang rung trời, hơn nữa còn có uy lực cường đại, tối thiểu nhất vây quanh ở bên cạnh đồng lửa mấy chục người thiếu đừng trọng thương một phen.

Trông thấy Điền Vi ném đến như thế thoải mái, Liêu Hóa tự nhiên cũng là không chịu cô đơn, cũng tự nhiên hần cùng Điền Vi tương đối quen, trực tiếp đoạt lấy một người, sau đó hưng hăng ném ra ngoài đi, sau đó là một tiếng sét nổ vang, nhưng sợ đến cực điểm!

Rất nhanh, mười cái mảnh khẩu bình sứ ném xong, giặc khải vàng sợ, trên tường thành thủ quân biết là người một nhà rớt, càng phát ra có lực.

Ba Tài khó có thể tin nhìn phía xa bờ bọn đồng lửa, hần quả thực khó có thể tin, hần không rõ vì cái gì trên tường thành một người mảnh khẩu bình sứ ném vừa đưa ra, là một đạo sấm sét, chẳng lẽ thiên thần chi uy, đã là như thế Thiên Công Tướng Quân pháp thuật bình thường nghĩ tới đây, Ba Tài trong nội tâm có chút sợ.

Sau đó Ba Tài là liên tiếp kinh lời nổ vang, tâm Trung Việt phát hoài nghi, đến cuối cùng, Ba Tài đã lo lắng, nhưng cũng không dám công thành.

Ba Tài trực tiếp là bị Trần Trạch Hắc Hỏa Dược dọa đến bây giờ thu binh, không còn dám chiến.

Dưới tường thành giặc khải vàng bắt đầu rút lui, bọn hần cũng là sợ, bị hù dọa, mặc cho ai lần thứ nhất trông thấy loại vật này, không thiếu được cũng là sẽ bị giật mình, bọn hần nguyên bản là mất đi dũng khí chiến đấu, tưởng rằng thượng thiên nổi giận, nơi nào còn có khí lực gì đi công thành.

Đáng buồn nhất chính là tại Toánh Xuyên thành phía trên giặc khải vàng, bọn hần cũng bị hù dọa sợ, thế nhưng là bọn hần lại là phát hiện bọn hần cơ hữu tốt đều chạy, nói cách khác, chỉ có bọn hần ở trên tường thành, tứ cố vô thân, trừ phi nhảy lầu, cũng liền cao mấy chục mét!

Cái này một lần bị hù dọa sợ tứ cố vô thân giặc khải vàng trực tiếp là bị quan binh toàn diệt.

Điền Vi hưng phấn cũng không để ý trên người mình máu tươi chưa khô, trực tiếp là phóng đi tìm Trần Trạch, phải cáo tri cái này một tin tức tốt, thật vất vả đến Tuân phủ.

Là trông thấy Trần Trạch mỉm cười đối với hần gật gật đầu, sau đó toàn thân vô lực ngã xuống...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Trần Trạch tỉnh lại

Giắc khăn vàng thối lui, lưu lại toàn thành tường vết máu cùng rất nhiều thi thể, trong lúc nhất thời, toàn bộ Toánh Xuyên thành, tựa như nhân gian Địa Ngục bình thường.

Tuân Úc mấy người phái người đi chinh lý chiến trường, đem tường thành thanh lý một phen, đem trên tường thành thi thể, cùng tại dưới tường thành thi thể đều cho thu thập mai táng, nhưng là cho dù là như thế, trên tường thành vẫn như cũ là giữ lại có thể thấy rõ ràng vết máu.

...

Tại Toánh Xuyên thành bên trong, Trần Trạch vẫn như cũ còn không tỉnh lại nữa, đến nay Trần Trạch đã là hôn mê ròng rã năm ngày thời gian, toàn bộ đều là bất tỉnh nhân sự, bất quá Hồ Thanh Ngu cũng là chặn trụ sau đó, là nói cho đám người, Trần Trạch cũng không lo ngại, chỉ cần phải nghỉ ngơi cho thật khỏe mấy ngày, tự nhiên là hội khôi phục lại, cũng là không cần lo lắng quá mức.

Sáng sớm ngày thứ năm, tại một sợi ánh mặt trời soi sáng Trần Trạch trên mặt, Trần Trạch mơ mơ màng màng mở to mắt, có chút mỏi mệt, nhưng là chung quy là tỉnh lại.

Trần Trạch híp mắt, thời gian dài hôn mê dẫn đến hần cũng không quá thích ứng bây giờ mạnh Liệt Dương ánh sáng, hần bốn phía nhìn xem, đã là tại một căn phòng bên trong.

Hần ngẫm lại, mới là nhớ tới hần trước khi hôn mê đi qua, Trần Trạch không khỏi cười khổ, cái này Hồ Thanh Ngu y thuật quả nhiên không phải thổi, lại có thể đoán trước được như thế chi chuẩn, nghĩ đến cũng là vừa rồi khoảng một canh giờ, Trần Trạch là đã hôn mê.

Cũng là cơ duyên xảo hợp, nếu không phải những vật kia vừa lúc đều là tùy tiện tìm đến, nếu là muốn dùng nhiều phí một chút thời gian, Trần Trạch cũng không biết là không có thể đủ nhiều kiên trì.

Bất quá nói như thế nào đây! Nhìn cho tới bây giờ tình hình, Trần Trạch biết được, bất luận như thế nào, bây giờ nguy cơ vẫn là giải trừ, giắc khăn vàng hần là đã rút đi.

Lần chiến đấu này sau đó, Trần Trạch cũng là phát hiện, chiến tranh cũng không có hần tưởng tượng dễ dàng như vậy, hần bỗng nhiên minh bạch, chiến trường chân chính đúng là biến ảo khó lường. Giống như là hần hoàn toàn nghĩ không ra Ba Tài lại là lại ở hơn nửa đêm đột nhiên xuất hiện công thành, mà lại cường đại như thế thể công, nếu không phải Trần Trạch có tương lai Bug, chỉ sợ đã là chết Kiều Kiều.

Trần Trạch tự cho là tâm hần có kế sách, là vô địch thiên hạ, nhưng là sự thật lại không phải đơn giản như vậy, hần lại tự cho là đúng, nhưng là chiến đấu thường thường đột nhiên phong vân biến ảo, cái này chỉ sợ liền là bất kể là trong lịch sử cái nào hùng tài đại lược Quân Chủ, đều sẽ đại lượng chế phục người mới nguyên nhân.

Trần Trạch có chút miệng khô, thân thể của hần đã không có cái gì trở ngại, chẳng qua là mất máu quá nhiều, có chút bất lực mỏi mệt mà thôi. Hần động viên đứng lên, xuống giường. Là đi đựng nước đi.

Trần Trạch phương mới đứng dậy, là nghe thấy bên ngoài có âm thanh truyền đến. Sau đó có người là đi tới, Trần Trạch vừa nhìn, là Tuân Úc cùng Quách Gia, Hí Chí Tài ba người. Ba người trông thấy Trần Trạch đã đứng lên, không khỏi trong lòng vui vẻ.

Tuân Úc đi nhanh lên tiến lên mấy bước, mở miệng nói ra "Hiện Đệ người rốt cục tỉnh, bây giờ đã là hôn mê năm ngày."

Trần Trạch ngẩn ngơ, thật sự chính là không nghĩ tới chính mình lại là hội hôn mê năm ngày, sau đó hỏi "Bây giờ tình huống như thế nào "

Tuân Úc mỉm cười, nói ra "Bây giờ Toánh Xuyên thành nguy cơ có thể nói tạm thời giải quyết, cái kia Ba Tài bây giờ cũng không có vây quanh Toánh Xuyên thành, chẳng qua là phái một số binh mã tại Toánh Xuyên bên cạnh thành một bên đóng giữ."

Trần Trạch híp híp mắt, tựa hồ là nghĩ đến cái gì, nhưng là cũng không nói thêm gì. Quách Gia ở bên cạnh vừa cười vừa nói "Chúa công, người bây giờ mới tỉnh lại không lâu, như thế nào liền dâng lên."

Trần Trạch nhìn không được cười lên, nói ra "Cái này bên cạnh lại không có người nào, ta đây không phải khát nước sao" Trần Trạch trong lòng cũng là có chút ngạc nhiên, nghĩ không ra Quách Gia thế mà cứ như vậy liền gọi hần là chúa công, bất quá Trần Trạch trong lòng lại là có chút vui vẻ, đối với đại biểu Quách Gia đối với công nhận của hần.

Bên cạnh Tuân Úc cũng là nghe vậy trì trệ, sau đó cười khổ lắc đầu, nói ra "Thật đúng là, ngày sau chúng ta đều là phải dựa vào chúa công ăn cơm a!" Tuân Úc trong lời nói có vẻ hơi đùa giỡn.

Trần Trạch khẽ lắc đầu, giải thích nói "Nếu là thật sự muốn cùng ta làm một trận một phen sự nghiệp, vậy chúa công gì gì đó, ở bên ngoài gọi vừa gọi là, chúng ta bạn tốt, không cần nhiều như thế lễ nghi phiền phức, làm như thế nào gọi liền gọi thế nào.

"

Ba người đều là ha ha cười, sau đó gật đầu nói phải.

Trần Trạch nhìn lấy ba người, trong lòng cũng là hơi xúc động, ba người này rõ ràng là rõ ràng nhất hán cuối cùng mần mê ra tới Hắc Hỏa Dược người, nhưng là ba người giờ phút này lại hoàn toàn là chẳng quan tâm, cho dù là được chứng kiến cái kia cường đại uy lực cũng không có chút nào nhiều lời.

Trần Trạch cảm giác được tín nhiệm, đầu tiên, bọn hắn biết đây là Trần Trạch bí mật, bọn hắn nguyên bản là không nên hỏi nhiều, mà lại cái đồ chơi này còn không phải thể đồ chơi tốt gì, nếu là không cẩn thận, bí mật này tiết lộ ra ngoài, thiếu đừng ra một phen sự tình, cho nên ba người hoàn toàn trầm mặc, cũng không nói nhiều.

Trần Trạch khẽ gật đầu, sau đó nói "Bây giờ Diên Vi bọn hắn ở nơi nào "

Quách Gia mỉm cười nói với Trần Trạch "Diên Vi tướng quân bây giờ chính dẫn người ở trên tường thành tuần tra tu bổ đâu!"

Trần Trạch nhưng, trước mấy ngày cuộc chiến đấu kia, tường thành khẳng định là lại nhận tổn thương, chỉ sợ nghiêm trọng nhất là cửa thành, cuộc chiến đấu kia nhận không ít trùng kích, ngày ấy cũng đã là lung lay sắp đổ, nếu không phải Trần Trạch, chỉ sợ giặc khải vàng đã phá thành mà vào.

Bây giờ giặc khải vàng không được tại vây thành, nếu không đi sửa bổ, chỉ sợ trước mặt cái danh xưng này quý tài Vương Tá Chi Tài gia hỏa khẳng định đều là ăn cơm khô. Tuấn Úc nhìn xem Trần Trạch, sắc mặt rất yếu ớt, hắn đưa tay cho Trần Trạch rót cốc nước, nói ra "Hiền Đệ ngươi trước uống nước đi! Ta hiện tại liền đi đem Hồ thần y mời đi theo."

Trần Trạch nghe vậy, không khỏi bất đắc dĩ cười khổ, Hồ Thanh Ngưu gia hỏa này, khẳng định là tại trong trận chiến đấu này phát huy không ít tác dụng, cứu không ít thương binh, bây giờ cư nhiên là được xưng là Hồ thần y, thật sự là lợi hại.

Trần Trạch gật gật đầu, đáp ứng, sau đó phát phát tay, còn nói thêm "Phụng Hiếu, ngươi đi giúp ta đem đại ca kêu đến." Quách Gia bọn hắn biết Đạo Diên vi là Trần Trạch đại ca.

Quách Gia gật gật đầu, sau đó ba người là không lại quấy rầy Trần Trạch, quay người rời đi.

Trần Trạch bung lên trước mặt nước, sau đó hưng hăng uống mấy chén.

Trần Trạch trong óc còn nhớ rõ ngày ấy ban đêm, từng người từng người Tuyệt Báo doanh binh sĩ ở trước mặt hắn chiến tử trảng cảnh, Trần Trạch biết chiến tranh, nhất định là sẽ có tử vong, thế nhưng là những người kia đều là hắn tận tâm tận lực bồi dưỡng lên huynh đệ, cứ như vậy thoáng qua ở giữa liền không, khó tránh khỏi nhượng Trần Trạch trong lòng khó chịu.

Bất kể nói thế nào, đây đều là một người thù, không phải báo thù thôi thù.

Trần Trạch uống vài chén nước, là lẳng lặng mà ngồi trên giường, tự hỏi sự tình.

Không qua bao lâu, Trần Trạch là nghe thấy ngoài cửa có một trận có chút tiếng bước chân dồn dập, sau đó liền trông thấy Diên Vi cao lớn thân ảnh.

Trần Trạch nhìn lấy Diên Vi, gật gật đầu, nói ra "Đại ca, ngươi đến."

Diên Vi kinh ngạc, ngờ ngạc, sau đó gật gật đầu, nói ra "Chúa công có gì phân phó "

Trần Trạch ánh mắt đột nhiên ở giữa biến đến mức dị thường sắc bén, hán lạnh giọng nói ra "Trận chiến này quân ta thương vong bao nhiêu "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Ra khỏi thành mà chiến

Diên Vi không khỏi ngẩn ngơ, trầm mặc một lát, mới là nói với Trần Trạch "Khởi bẩm chúa công, Tuyệt Báo doanh trận chiến này bỏ mình bảy mươi tám người, trọng thương năm mươi một người." Diên Vi không có tiếp tục nói hết.

Trần Trạch trầm mặc, hắn biết rõ cái số này đại biểu cái gì, đây cũng chính là nói hắn tân tân khổ khổ bồi dưỡng năm trăm Tuyệt Báo doanh binh sĩ, giờ phút này đã chỉ có hơn ba trăm người có thể dùng.

Trần Trạch ngừng lại, sau đó ngẩng đầu nhìn một chút Diên Vi, còn nói thêm "Còn lại bỏ mình như thế nào "

Diên Vi ngẫm lại, mở miệng nói ra "Bây giờ Toánh Xuyên Thành Thủ quân trận vong hơn một ngàn ba trăm người, giặc khải vàng bỏ mình hơn năm ngàn

người, trong đó không bao gồm đã bị giặc khăn vàng mang đi người."

Trần Trạch bỗng nhiên không nói, giặc khăn vàng trận chiến này mặc dù không thương cân động cốt, tổn thất nặng nề, nhưng là cũng đúng là không đạt tới bọn hán muốn chiến quả, lấy mấy ngàn người đổi được thành trì còn không có đánh hạ.

Có lẽ cái này đối con số là rất không tệ, đã là đạt tới so sánh ba tỉ lệ, nhưng là như thế này còn là không bằng, dù sao giặc khăn vàng số lượng so với Toánh Xuyên thành bên trong quân đội tới nói, nhiều tuyệt đối vượt qua gấp mười lần.

Trần Trạch trầm mặc một lát, sau đó thanh âm có chút mất tiếng, hán trầm giọng nói ra "Tốt, ta biết, nhưng là như thế này còn chưa đủ, giặc khăn vàng nhất định phải trả giá đắt."

Điền Vi khẽ gật đầu, nhưng là không trực tiếp đáp lời, Trần Trạch ngẩng đầu nhìn Điền Vi, một hồi lâu mới là nói ra "Đại ca, người đi trước đi, Tuyệt Bảo doanh huynh đệ, chúng ta nhất định sẽ báo thù."

Điền Vi khẽ gật đầu, trong mắt bắn ra một đạo hàn mang, lạnh giọng nói ra "Thuộc hạ minh bạch!" Sau đó đối với Trần Trạch chấp tay một cái, là quay người rời đi, một thân sát phạt chi khí rất nặng.

Chiến tranh vốn là không thù, nhưng là Trần Trạch trong lòng bọn họ tình cảm quá nhiều, chiến tranh là biến thành báo thù, bất quá cũng tốt, bọn hán cùng giặc khăn vàng thủy chung là địch nhân.

Điền Vi rời đi không lâu, Trần Trạch là nghe thấy ngoài phòng lại có người đi tới, Trần Trạch trong lòng nhưng, nhất định là Hồ Thanh Ngu đến.

Không bao lâu, quả nhiên là Hồ Thanh Ngu, chậm ung dung đi tới đến, đối với Trần Trạch chấp tay một cái, nói ra "Gặp qua chúa công."

Trần Trạch không khỏi cười to "Lão ngu, nhìn tới những ngày này người trôi qua coi như tưới nhuận a!"

Hồ Thanh Ngu bắt đầu dĩ lạc đầu, nói ra "Chúa công nói thực sự không đúng, nhiều như vậy bệnh nhân, chung quy là một mối." Trần Trạch nhìn lấy Hồ Thanh Ngu cười khổ biểu lộ, cũng là bắt đầu dĩ.

Hồ Thanh Ngu cũng không nhiều lời, chỉ là đối với Trần Trạch gật gật đầu, nói ra "Chúa công, vẫn là xem trước một chút người thương thế trên người đi!" Trần Trạch phát hiện, thời khắc này Hồ Thanh Ngu càng phát ra có một người thầy thuốc khí thế, cái này trước đó trước mắt Trần Trạch bảo tiêu thời gian có khác biệt lớn.

Trần Trạch cũng không được kéo dài, là trực tiếp đem quần áo trên người giải khai, lộ ra một thân vết sẹo. bất quá nhìn kỹ thời gian, cũng là đã không có cái gì trở ngại. Trần Trạch trước đó trọng thương như thế, cư nhiên sắp khôi phục, thật sự là để cho người ta mở rộng tầm mắt.

Hồ Thanh Ngu cũng là có chút kinh ngạc, một hồi lâu mới là nói ra "Chúa công Hồng Phúc Tề Thiên a! Mặc dù thuộc hạ cho chúa công dùng tốt nhất dược vật, nhưng là nghĩ không ra chúa công lại là nhanh như vậy là phải khôi phục, thật sự là ngoài ý liệu."

Trần Trạch nhún nhún vai, biểu thị rất bắt đầu dĩ, hán trong lòng cũng là không dám xác định, bất quá chắc là cùng hán bây giờ thể chất, cùng trước đó dùng ăn đan dược đại có quan hệ. Suy nghĩ kỹ một chút, Trần Trạch trên người còn có một khóa cứu cấp bảo mệnh thần dược đâu...

Hồ Thanh Ngu nhìn qua Trần Trạch thương thế sau đó, cũng là không có quá nhiều dừng lại, là đối với Trần Trạch cáo từ, hán giờ phút này còn có không ít bệnh nhân cần trị liệu đâu! Dù sao không phải tất cả mọi người là Trần Trạch.

Trước khi đi, Hồ Thanh Ngu là nói cho Trần Trạch, thương thế của hán, ba ngày mà có thể gần như hoàn toàn khôi phục. Trần Trạch phối hợp nhìn lấy Hồ Thanh Ngu rời đi bóng lưng, gia hỏa này nếu là ngày sau mang tại quân doanh, nhất định rất có cảm giác an toàn...

Sau ba ngày...

Trần Trạch là đem Điền Vi cùng Liêu Hóa hai người gọi nghị sự, ba người riêng phần mình ngồi.

Trần Trạch ánh mắt có chút đảo qua, sau đó trầm giọng nói ra "Bây giờ Toánh Xuyên thành bên ngoài tình huống như thế nào "

Liêu Hóa chấp tay một cái,

Nói với Trần Trạch "Khởi bẩm chúa công, bây giờ Toánh Xuyên thành bên ngoài tựa hồ chỉ có cái kia mấy ngàn người đóng giữ, những người khác cũng không biết đi nơi nào!"

Trần Trạch gật gật đầu, sau đó nói "Cũng không cần suy nghĩ nhiều, Ba Tài người này nhất định là không dám tiến đánh Toánh Xuyên, muốn trước tiên đem những thành trì khác đánh hạ, sau đó cô lập Toánh Xuyên, trở thành một tòa cô thành, chỉ sợ bây giờ giặc khăn vàng trừ cái kia mấy ngàn người, những người khác là bị Ba Tài mang đến tiến đánh những thành trì khác."

Liêu Hóa như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau đó hỏi "Vậy chúa công chúng ta là có nên hay không làm những thứ gì "

Trần Trạch ngừng lại, sau đó khẽ lắc đầu, cự tuyệt đến "Giặc khăn vàng người đông thể mạnh, chúng ta căn bản không có biện pháp thay đổi gì, chỉ có có thể làm chính là trước mắt sự tình."

Điền Vi tựa hồ là nghĩ đến cái gì đồ vật, không khỏi hai mắt tỏa sáng, hỏi "Chúa công chứ không phải là muốn đối với Toánh Xuyên thành bên ngoài năm ngàn giặc khăn vàng động thủ."

"Năm ngàn người..." Trần Trạch tự lẩm bẩm.

Liêu Hóa cũng là cảm thấy có chút khó tin, hần mở miệng nói ra "Chúa công, bây giờ ta Tuyết Báo doanh thực lực đại tổn, so với trước đó gọt yếu rất nhiều, nhưng là giặc khăn vàng cũng là có năm ngàn số lượng, nếu muốn tiến đánh cái này năm ngàn giặc khăn vàng, có hay không quá mức khó khăn "

Trần Trạch cũng là cười cười, lắc đầu, nói ra "Không được, Nguyên Kiệm, cũng không có cái gì khó khăn, Bình tại tỉnh không tại nhiều, bọn này ô hợp chi chúng có gì đại dụng "

Thế nhưng là Liêu Hóa vẫn là theo bản năng khuyên can "Thế nhưng là quân địch người đông thế mạnh, nếu là tử chiến, chỉ sợ đem ta kỵ binh vây quanh, cũng là khó mà thoát thân a!"

Trần Trạch nghe vậy, không khỏi cười ha ha, nói ra "Nguyên Kiệm, ngươi cũng đã biết một con chuột cút, hồng hỗn loạn "

Liêu Hóa há hốc mồm, kinh ngạc nhìn lấy Trần Trạch. Điền Vi cũng là đột nhiên nhớ tới cái gì, nói ra "Hắn là chúa công chỉ là trước kia bị chúa công phóng chạy những Hoàng Cân đó tặc "

Trần Trạch khẽ gật đầu, hài lòng nói ra "Đại ca nói không sai, nàng nguyên nhân chính là ta chờ thêm lần phóng chạy giặc khăn vàng "

Trần Trạch ngừng lại, sau đó lại đem đề tay đến trên mặt bàn, tiếp tục nói "Những thứ này giặc khăn vàng vốn chính là không có chút nào bệ, bây giờ đánh một trận xong, giặc khăn vàng bên trong biên tự tự nhiên hỗn loạn, phía dưới năm ngàn người bên trong, tất nhiên là có những cái kia bị chúng ta phóng chạy người, những người này là mấu chốt."

"Bởi vì cái gọi là một khi bị rấn cắn, mười năm sợ dây thừng, nếu là chúng ta trùng kích, những thứ này giặc khăn vàng tất nhiên có phải không chiến tự thẹn, còn còn lại giặc khăn vàng, quân ta chỉ cần toàn lực trùng kích, còn lại giặc khăn vàng tất nhiên cũng là sẽ bị những cái kia chạy tán loạn giặc khăn vàng mang theo động, kết quả của nó tất nhiên là vỡ tan ngàn dặm."

Điền Vi hai người trợn mắt hốc mồm nhìn lấy, không nói gì.

Trần Trạch cũng không để ý, tiếp tục mở miệng nói ra "Giặc khăn vàng mặc dù nhìn như chiến đấu thời điểm, liều lĩnh, nhưng là kì thực bất quá là trăm họ Lê dân, như vậy người nếu là nhận qua kinh hãi, trong lòng đã không có chút nào chiến ý, nàng trong lòng ý sợ hãi tất nhiên giờ lên, đây cũng là chúng ta cơ hội."

Điền Vi trừng to mắt, nhưng lại là lộ ra chiến ý sôi trào, hần nói ra "Đã chúa công đều như thế nói, ta nhất định theo chúa công đánh một trận!"

Liêu Hóa cũng hơi hơi chấp tay, trầm giọng nói ra "Liêu Hóa nguyện ý đi theo chúa công!"

Trần Trạch cười gật gật đầu, đáp ứng, hỏi đáp "Như thế rất tốt, là phải khiến cái này giặc khăn vàng biết chúng ta lợi hại..."

Sau đó Trần Trạch sầm mặt lại, hiển lộ một số âm lãnh khí tức, lạnh giọng nói ra "Lần này liền dùng những thứ này giặc khăn vàng đầu đến Tế Điện Tuyết Báo doanh huynh đệ đã chết."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Thế như chẻ tre

Trần Trạch phủ thêm áo giáp, dẫn ra kinh hồng, cầm Thăng Long thương, vẫn như cũ là bình thường áo bào trắng Ngân Giáp tiểu tướng.

Theo áo choàng bay múa, hiển lộ Trần Trạch không giống bình thường khí chất, cặp kia trầm tĩnh con mắt, phân phó không có chút rung động nào ánh mắt, nhìn về phía trước, uy phong凛冽.

Phía sau ba trăm Thiết Kỵ đi theo, hai bên theo thứ tự là Điền Vi cùng Liêu Hóa hai người. còn còn lại mấy chục Tuyết Báo doanh binh sĩ, giờ phút này vẫn như cũ là lưu tại Toánh Xuyên thành bên trong.

Trần Trạch ánh mắt có chút đảo qua, hần đạm mạc nói ra "Giặc khăn vàng đồ ta thân nhân huynh đệ! Trước mắt như thế nào "

Đông đảo Tuyết Báo doanh binh sĩ cùng kêu lên trả lời "Lực lượng lớn nhất đánh một trận! Chiến! Chiến! Chiến!"

Ba tiếng hét lớn, cực kỳ vang dội, khí thế sung túc, Trần Trạch có chút hài lòng, hẳn có nói nói "Địch nhiều ta ít, trước mắt như thế nào "

Đông đảo Tuyết Báo doanh binh sĩ lại là hồi đáp "Chém đôi kháng bài, Dương Quân uy, không sợ hãi!"

Trần Trạch vung cánh tay hô lên, quát "Đã như vậy, ngoài thành năm ngàn giặc khăn vàng, chư quân có dám theo ta đánh một trận!"

Liêu Hóa dẫn đầu hô "Chúng ta nguyện đi theo chúa công thể sống chết đánh một trận, không sợ hãi! Chém đôi kháng bài, té vong hồn! Thể sống chết đánh một trận, không sợ hãi!"

"Ha Ha, tốt, giặc khăn vàng liền ở ngoài thành, chư quân nghe ta hiệu lệnh, ra khỏi thành, giặc khăn vàng, giết không tha!"

Thành cửa mở ra, mấy trăm kỵ tinh nhuệ kỵ sĩ đột nhiên giết ra Toánh Xuyên thành, thẳng đến giặc khăn vàng trú quân chỗ đánh tới, mang theo thao Thiên Sát ý, phác thiên mà đến...

Hoàng Cân Tặc Quân trong doanh trại.

Cái này năm ngàn giặc khăn vàng tướng lĩnh giờ phút này chính là có chút bất đắc dĩ, trong lòng sầu lo vô cùng.

Nhìn kỹ thời gian, người này nhưng không phải là lần trước bị Trần Trạch phóng chạy tên kia phó tướng Lý Tứ sao người này mặc dù nhượng Ba Tài nhận lửa gát, nhưng là Ba Tài cũng không có hoài nghi Lý Tứ nói dối, dù sao nếu là không có mấy ngàn người, làm sao có thể đủ thủ đến Toánh Xuyên thành lâu như thế, mà lại là tại giặc khăn vàng toàn lực thời điểm tiến công.

Cho nên mà lần này Ba Tài rời đi, đối với Lý Tứ cũng là có chút thương thức, liền để cho hắn mang theo năm ngàn người ở đây đóng quân, không cần muốn làm gì, chỉ cần yên tĩnh đợi liên tốt, nếu là Toánh Xuyên thành có cái gì gió thổi cỏ lay, lập tức thông tri Ba Tài đại quân liền có thể.

Lý Tứ trong lòng đối với ở đây sự tình nhưng thật ra là một trăm cái không nguyện ý, thể nhưng là trông thấy Ba Tài cái kia tràn ngập tín nhiệm ánh mắt, cùng cái kia tinh khiết nhắc nhở, hẳn chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu tiếp nhận.

Mặc dù nói bây giờ nhìn Lý Tứ chức vị quyền lực tăng lên không ít, thể nhưng là ai hiểu được Lý Tứ giờ phút này nội tâm lòng nóng như lửa đốt. Lý Tứ thể nhưng là rất rõ ràng, cái này Toánh Xuyên thành bên trong người kia, như là Sát Thần bình thường, bất quá là mấy trăm người mà thôi, là đem bọn hắn mấy ngàn người giết đến tan tác mà chạy, việc này Lý Tứ cho dù là bây giờ đều là khủng hoảng không thôi.

Bất quá Lý Tứ vẫn là miễn cưỡng cho mình thêm can đảm một chút, dù sao bây giờ thủ hạ của hắn lại một lần nữa mở rộng gần gấp đôi, có thể nói bây giờ đúng là thực lực cường đại, Trần Trạch có mạnh đến đâu cũng không có khả năng không biên giới đi! Thực sự không được, thực sự không được, vậy thì chạy a! Lý Tứ trong lòng nghĩ như thế nói.

Là Lý Tứ đang trầm tư thời điểm, đột nhiên nghe thấy bên ngoài tiếng vó ngựa loạn lên, Lý Tứ trong lòng giật mình, không hiểu ngờ ngác, sau đó sắc mặt kinh khủng, dị thường hãi nhiên.

Cánh tay hắn run nhè nhẹ, có vẻ hơi sợ hãi, bất quá ngẫm lại bây giờ thủ hạ đông đảo, Lý Tứ vẫn là thêm can đảm một chút, sau đó đứng lên, đi ra doanh trướng bên ngoài.

Hắn phương mới đi ra khỏi doanh trướng bên ngoài, là trông thấy một đội nhân mã giết tới, hẳn hai mắt tròn tròn, giật mình, trước mặt đội nhân mã kia, nhưng không phải liền là Trần Trạch cùng hắn Tuyết Báo doanh sao!

Lý Tứ khóe miệng hơi rút, thật sự là rất bất đắc dĩ, thật chính là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, Lý Tứ phi thường muốn chạy, nhưng là không thể đủ cứ như vậy chạy a!

Lý Tứ khẽ cắn môi, hung ác âm thanh quát "Quân địch đột kích, lập tức chuẩn bị chiến đấu." Sau đó Lý Tứ cũng là mặc giáp trụ lên ngựa, Chư Quân tập hợp, năm ngàn người, so với xông tới Trần Trạch hơn ba trăm người, hoàn toàn là một người không thể so bì quái vật khổng lồ.

Nhưng là cho dù là như thế, Lý Tứ trong lòng cũng là một mực phạm sợ. bất quá hắn biết hiện tại còn chưa thể sợ, hẳn đi tại trung quân, bốn phía đều là hộ vệ giặc khăn vàng.

Hắn nhìn xem nơi xa đánh tới Trần Trạch mấy người,

Nói ra "Tiền quân ngăn cản kỳ phong duệ, hậu quân vây quanh, những quan binh này hẳn phải chết không nghi ngờ."

Lý Tứ mệnh lệnh thoáng cái, giặc khăn vàng cũng là không dám chống lại, bất quá giặc khăn vàng bên trong đại đa số là bộ binh, kỵ binh ít càng thêm ít. Là một đội bộ binh nằm ngang ở Trần Trạch quân đội công kích đường trước, trong đó ước chừng có hơn ngàn người.

...

Trần Trạch ánh mắt quét qua, hàn ý sâm nhiên, trước mặt giặc khăn vàng đã bố trí xong trận thế, hẳn không sợ chút nào, hẳn nắm chặt trong tay Thăng Long thương, phía sau Bạch Sắc Phi Phong theo gió bay múa, giống như trên trời Thần Tướng bình thường.

Phía sau ba trăm Tuyết Báo doanh binh sĩ đi theo, đằng đằng sát khí. Còn lại Điền Vi tay cầm Thiết Kích, một cổ buro hân chi khí đập vào mặt, thánh thót không thôi.

Trần Trạch nhìn lấy giặc khải vàng sắp xếp trận ngăn cản, không khỏi trên mặt lộ ra cười lạnh, hân quát "Toàn lực công kích, nhượng bọn này gà đất chó sành giặc khải vàng nhìn xem ta Tuyết Báo doanh lợi hại!"

"Là!" Tuyết Báo doanh binh sĩ cùng kêu lên trả lời, chiến mã tốc độ cũng là nhanh chóng tăng lên, lộ ra đến mức dị thường cấp tốc. Sau đó liều lĩnh hướng về giặc khải vàng giết đi qua.

Lý Tử nhìn lấy Trần Trạch suất lĩnh quân đội lại là hào không giảm tốc độ, liều lĩnh xông lại, trong lòng không khỏi giật mình, có chút sợ ý, nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài, khề căn môi, nói ra "Hết sức phòng thủ, những quan binh này hân phải chết không nghi ngờ." Hân cũng là cho mình động viên.

Giặc khải vàng các chấp binh khí, sau đó nhìn chăm chăm Trần Trạch quân đội, bố thành một đạo phòng tuyến, ngăn trở Trần Trạch công kích lộ tuyến.

Rất nhanh, hai quân đụng vào nhau, Trần Trạch Ngụy Nhiên cười một tiếng, trong tay Thăng Long thương đã sớm bay lên, tài liệu thi nhào Thiên Sát khí, Trục Đảo Hoàng Long, một người quét ngang, là mấy người ngược lại ở dưới đất.

Trần Trạch thành lập lần trước sinh tử chi chiến sau đó, thân thể các hạng tổ chất cũng không biết cảm giác ở giữa đề cao không ít, Trần Trạch Thăng Long thương vung vẩy ở giữa, hồ hồ sinh phong, xé Liệt Không khí.

Cái kia liệu nguyên thương pháp, dị thường cương mãnh, bốn phía bôn tập, văng lai vô địch, như là một cổ ngọn lửa bình thường, hoàn toàn không cách nào ngăn cản, như vậy Liệt Hỏa Liệu Nguyên, quả thực khiến người ta sợ hãi.

Trần Trạch một người xoay quanh, Thăng Long thương đảo qua, máu me đầm đìa, bốn phía đều là ngã xuống giặc khải vàng thi thể, mà lại kinh hồng tốc độ cực nhanh, giặc khải vàng còn chưa kịp phản ứng, cũng đã là ngã trên mặt đất, rên thống khổ.

Điền Vi hai người tự nhiên cũng là không cam lòng lạc hậu, đặc biệt là Điền Vi, trong tay mấy chục cân Thiết Kích, hồ hồ sinh phong, một kích xuống dưới, là một tên thậm chí cả mấy tên giặc khải vàng ngã trên mặt đất, hồn về Tây Thiên, ô hô ai tai.

Cái này Điền Vi ngồi cười tuấn mã, ánh mắt rét lạnh, đằng đằng sát khí, phảng phất giống như một tôn Sát Thần, một đường giết người, là một Song Thiết Kích, đều là biến thành huyết hồng sắc, lộ ra đến mức dị thường dọa người.

Liệu Hóa so với hai người tự nhiên là có chút không bằng, nhưng là trường thương trong tay của hân đâm một cái vẩy một cái, văng lai giết địch, cũng là giết không ít giặc khải vàng. Đồng đảo Tuyết Báo doanh binh sĩ, nhớ tới hôm đó huynh đệ mối thù, tự nhiên là lên cơn giận dữ, không thể coi thường, sức chiến đấu nâng cao tinh thần không ít. Trong lúc nhất thời, đều là như là nhập Ma bình thường.

Thế này sao lại là một trận lấy cỡ nào bại thiếu vầy công, rõ ràng là một trận lấy thiếu đối với nhiều đồ sát, là thế như chẻ tre, không thể ngăn cản, giết đến giặc khải vàng lòng người bàng hoàng, sợ hãi không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Tuyết Báo Quân Ca

Lý Tử trợn mắt hốc mồm, hân còn chưa kịp phản ứng, là phát hiện phía trước nhất hơn ngàn giặc khải vàng đã là bị Trần Trạch đánh trúng tan tác, hân không khỏi há hốc mồm. Sau đó mờ to hai mắt, lộ ra đến mức dị thường khủng hoảng.

Hân phát hiện hân lại là tràn ngập sợ hãi, đã tiền quân đơn giản như vậy là bị Trần Trạch đánh bại, như vậy trung quân, hậu quân, còn có thể ngăn cản Trần Trạch cùng Tuyết Báo doanh sao

Lý Tử nghĩ tới đây, càng phát sợ hãi, trong lòng cũng là càng ngày càng sợ, hân hung hăng lắc đầu, hân không cam tâm, hân không cam tâm cứ như vậy chết ở chỗ này... Kết quả là, hân quyết định, nhất định muốn đào tẩu...

Trần Trạch quát to một tiếng, trong tay Thăng Long thương tái khởi, là điên cuồng giết chết mấy tên giặc khải vàng, sắc bén rét lạnh ánh mắt, dường như là bị máu tươi nhuộm thành màu huyết hồng.

Những cái kia hàng phía trước giặc khấn vàng trong lòng e ngại, trong lòng run sợ, cũng là không dám chút nào lui lại, bọn hán dù sao cũng là tin phục Trương Giác tông giáo. Trong lòng còn có tín niệm nỗ lực chèo chống, còn có thể kiên trì.

Kỳ thật giờ phút này Trần Trạch mấy người cũng là tiêu hao không nhỏ, dù sao giặc khấn vàng cũng không phải là tử vật, bất luận như thế nào, sức chiến đấu chung quy là khác biệt, Trần Trạch mấy người một đường đánh tới, há có không mệt lý lẽ, nếu là không mệt, chỉ sợ Trần Trạch bọn người là muốn thành Thần.

Cho nên còn nếu là Lý Tử lập tức triệu tập trung quân hậu quân tề lực vây công, Trần Trạch mấy người chỉ sợ chưa hẳn có thể như thế dễ dàng đột phá, không thiếu được phải bỏ ra to lớn đại giới, thậm chí khả năng toàn bộ lưu ở chỗ này.

Bất quá Trần Trạch mấy người cũng là tại hết sức trùng sát, đột phá tiền quân sau phòng tuyến, Trần Trạch lập tức là mang theo Tuyệt Báo doanh hướng về trung quân giết đi qua, sau đó Trần Trạch là trông thấy trọn mắt hốc mồm một màn.

Chỉ thấy giặc khấn vàng trung quân bên trong, có một người phục thị cùng những người khác hoàn toàn khác biệt, rõ ràng là giặc khấn vàng bên trong cao cấp tướng lĩnh. Người này vừa nhìn thấy Trần Trạch dẫn người hướng trung quân giết tới, lập tức là quát to một tiếng "Quân địch khí thế hung hung, thế không thể đỡ, toàn quân rút lui." Sau khi nói xong, cái kia tướng lĩnh lập tức là xoay người chạy, nhìn cũng không nhìn những người khác.

Trần Trạch trọn mắt hốc mồm, trọn mắt liú lười, thậm chí cười khổ không thôi. Sau đó nhìn xem Điền Vi cùng Liêu Hóa mấy người, đều là dờ khóc dờ cười biểu lộ, có chút bất đắc dĩ.

Cái này giặc khấn vàng chỉ bên trong nguyên bản là có lần trước bị Trần Trạch phóng chạy giặc khấn vàng bên trong người, đối với Trần Trạch cùng Tuyệt Báo doanh tràn ngập sợ hãi, trông thấy Trần Trạch một khắc này, trong lòng bản từ sợ hãi không thôi, hướng chỉ bây giờ chủ tướng đều là chạy trước, quân tâm càng phát ra bất ổn, những cái kia bị Trần Trạch cầm vào người tự nhiên cũng là không chế không nổi chính mình chạy.

Sau đó trước là một người chạy, sau đó lại là mười người chạy, sau đó liền một trăm người chạy... Như thế lui tới, hào không đoạn tuyệt.

Rất bất đắc dĩ không ai qua được những cái kia còn chưa kịp phản ứng giặc khấn vàng, rõ ràng nhìn là bọn hán chiếm ưu thế, thế nhưng là xảy ra bất thường, không hiểu thấu chính là phát hiện đại quân đột nhiên bắt đầu chạy trốn, bọn hán còn có thể như thế nào, lập tức toàn bộ sợ.

Một cái tiếp một cái, một cái tiếp một cái... Chạy a chạy, chạy a chạy! Một trận thanh thế thật lớn giặc khấn vàng đảo mệnh hành trình liền triển khai như vậy.

Trần Trạch khóe miệng hơi rút, chỉ có thể đối với cái này biểu thị hân đồng tình, đương nhiên, Trần Trạch không có chút nào buông tha giặc khấn vàng ý tứ, hán còn không phải thế vì đánh tan những thứ này giặc khấn vàng mà đến, mà là vì giết! Vì báo thù, hán ánh mắt lạnh lùng quét qua, trầm giọng nói ra "Giết cho ta! Chớ có khiến cái này tặc nhân toàn bộ chạy!"

Chú ý, Trần Trạch dùng chính là dùng toàn bộ chạy, mà không phải dùng cho những thứ này tặc nhân chạy. Dù sao Trần Trạch cũng là rất rõ ràng, người ta chạy nhanh như vậy, căn bản cũng không khả năng toàn bộ đuổi theo kịp được không, có thể giết mấy cái là mấy cái! Dùng bắt bẻ.

Tuyệt Báo doanh binh sĩ trong nháy mắt sợ bức sau đó, đều là đột nhiên kịp phản ứng, cầm binh khí, cùng kêu lên hét lớn, dằng dằng sát khí đuổi theo.

Ngược lại là Điền Vi cùng Liêu Hóa hai người dờ khóc dờ cười cười ngửa đến Trần Trạch bên người, Điền Vi bất đắc dĩ nói ra "Chúa công quả nhiên là thần cơ diệu toán, bất quá cái này giặc khấn vàng... Thật sự là."

Trần Trạch cũng là khẽ lắc đầu, đây quả thật là làm cho người ta không nói được lời nào, hán cũng là không nghĩ tới lại là tan tác được nhanh như vậy,

Mà lại triệt để như vậy, hán nguyên bản còn dự định đột phá trung quân sau đó giặc khấn vàng mới có thể tan tác đâu! Ai biết vừa rồi đột phá tiền quân, giặc khấn vàng liền nổ.

Trần Trạch không khỏi ở trong lòng cảm thán, vừa rồi vị kia Hoàng Cân Tặc Tướng lĩnh, chẳng lẽ mời tới diễn viên đi! Trần Trạch rất bất đắc dĩ, hán không nhớ rõ hán trả tiền a...

Nhìn lấy Tuyệt Báo doanh truy sát mà đi, Trần Trạch quay người nhìn xem bên cạnh xem náo nhiệt hai người, không khỏi lòng mày nhíu lại, lạnh giọng nói ra "Các ngươi hai cái còn xử ở chỗ này làm gì, còn không được nhanh đi hỗ trợ."

Hai người không dám thất lễ, tranh thủ thời gian cười ngửa là truy sát mà đi.

Trần Trạch cũng là nhắc lên Thăng Long thương, cười kinh hồng truy kích mà đi.

Như thế truy kích một lần, không bao lâu Trần Trạch là suất quân mà về, ti mi kiểm kê một phen, lại là chém giết giặc khấn vàng có một ngàn bảy tám số lượng, thật sự là có chút nhưng sợ, Trần Trạch bọn hán dù sao mới bắt quá ba trăm người...

Đương nhiên, nguyên nhân trong đó đông đảo, cũng thì thôi đồng loại mà nói. Trong đó nguyên nhân chủ yếu nhất không ai qua được như vậy Hoàng Cân Tặc Tướng lĩnh, Lý Tử. Người này ở đây trong chiến đấu tuyệt đối là phát huy không tầm thường tác dụng.

Trận chiến này sau đó, Trần Trạch mới là phát hiện Tuyệt Báo doanh lại là lông tóc không tổn hao gì, trừ trên thân mọi người nhiễm địch nhân máu tươi, lại là không một người thụ thương, như thế có chút kinh khủng, bất quá nghĩ đến, Trần Trạch cũng là rục rục.

Đã Trần Trạch cũng là có thể trong chiến đấu tăng lên chính mình, hướng chỉ những thứ này Tuyết Báo doanh binh sĩ đây kinh lịch những ngày này thực chiến, Tuyết Báo doanh sức chiến đấu có tăng lên tự nhiên là bình thường.

Tại một chỗ đất bằng phía trên, bốn phía đã không thấy người khác, chỉ có Trần Trạch, Diễm Vi Liêu Hóa cùng Tuyết Báo doanh đám người.

Trần Trạch ánh mắt quét qua, nhìn lấy đám người, lộ ra rất là trầm tĩnh, hần mỉm cười, nói ra "Huynh đệ mối thù đã báo, ngày sau đại phá giặc khăn vàng lại Tể Điện chết đi huynh đệ Vong Linh!"

Đồng đảo Tuyết Báo doanh binh sĩ đều là đáp ứng hồi đáp "Giết giặc khăn vàng, giết giặc khăn vàng, giết giặc khăn vàng!"

Trần Trạch nhìn lấy đám người lạnh lùng mà kiên định gương mặt, trong lòng không khỏi có một ít cảm động, hần khẽ gật đầu, nói ra "Ta tin tưởng chư vị chí quyết tâm, hôm nay ta Trần Trạch liền ở đây vì khước một bài, ngày sau liền vì ta Tuyết Báo doanh chi Quân Ca."

Đám người thanh âm thưa dần, từ từ tĩnh táo lại, Trần Trạch trầm mặc một lát, trong đầu áp ủ!

Trần Trạch cũng không biết sáng tác bài hát, nhưng là hần lại là có thể nghĩ đến một số câu, đồng thời dùng thích hợp điệu hát ra tới, không biết rốt cuộc là thứ gì, thế nhưng là chỉ cần là êm tai, động lòng người chẳng phải được sao

Trần Trạch mở miệng "Giang sơn vạn dặm khói lửa nổi lên bốn phía,

Nam nhi thủ quốc bảo đảm nhà nghi ngờ chí khí,

Phá địch hướng về phía trước không sợ hãi,

Tiền đồ giang sơn chỗ đi, ta không những được,

Huynh đệ ở bên cùng cùng,

Đảm nhiệm hàn quang lấp lóe thiết giáp,

Lời thề không phụ tình nghĩa,

Cần khôn cuộn cuộn mặc cho ai nói,

Nhìn thiết thương tuần cưỡi hoành hành không sợ,

Chiến trường chém giết đánh đầu thắng đó,

Chết cũng không sợ, chiến lại có làm sao,

Huynh đệ cùng chiến sa trường vì nước vùng kích,

Vây nhiệt huyết, ném đầu, trung thành tuyệt đối cuối cùng không bỏ."

Trần Trạch thanh âm trang trọng, bầu không khí trang nghiêm, sau đó thanh âm chọt cao chọt thấp, lộ ra đến mức dị thường rung động

Không biết khi nào, Trần Trạch hát xong, đám người trầm mặc không nói, một hồi lâu mới là bộc phát ra một trận cực kỳ tiếng vỗ tay nhiệt liệt...

Kết quả là, Tuyết Báo doanh từ hôm nay bắt đầu, có bọn hần Quân Ca!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Ba Tài mục đích

Đánh một trận xong, Trần Trạch mấy người là mang theo chém giết giặc khăn vàng thủ cấp về thành mà đi.

Hơn ngàn giặc khăn vàng nhượng đám người hải nhiên, đối với Trần Trạch Tuyết Báo doanh sức chiến đấu trong lúc nhất thời giật mình.

Cái này Tuân Úc vốn là muốn đến trách cứ Trần Trạch bất quá là thân thể mới tốt đã là như thế ra ngoài giết địch, thế nhưng là nhìn thấy nhiều như thế giặc khải vàng thủ cấp, trong lúc nhất thời lộp bộp nói không ra lời.

Trần Trạch đánh một trận, lập tức làm cho cả Toánh Xuyên thành đều là vì chi chú mục.

...

Đám người trở lại Toánh Xuyên thành Phủ Nha bên trong. Bởi vì Tuân Úc ba người đã đối với Trần Trạch có chút tán đồng, cho nên Điền Vi, Liêu Hóa, cùng Tuân Úc, Quách Gia, Hí Chí Tài ba người đều là tù tại Phủ Nha bên trong nghị sự.

Đầu tiên là Liêu Hóa có chút lo lắng nói với mọi người nói "Bây giờ giặc khải vàng chính đang tấn công Toánh Xuyên phụ cận thành trì, nếu để cho giặc khải vàng hoàn toàn đối Toánh Xuyên vây quanh, ngày sau chỉ sợ là có chút không ổn a!"

Trần Trạch mang trên mặt mỉm cười, lộ ra ung dung không vội, hần cũng không để ý, mở miệng nói ra "Không cần phải lo lắng, thời gian đã là đi qua lâu như vậy... Quan binh, nghĩ đến cũng là phải nhanh đến đi!"

Liêu Hóa ngạc nhiên, tự lẩm bẩm nói ra "Quan binh sao..." Quách Gia như có điều suy nghĩ nhìn xem Trần Trạch, mở miệng nói ra "Quan binh... Ta nhìn Ba Tài cũng không phải là như vậy người vô năng, chỉ sợ không nên nghĩ không ra quan binh sắp đến vấn đề đi! Luôn cảm thấy trong đó có không ít chuyện ẩn ở bên trong."

Trần Trạch mỉm cười gật gật đầu, nói ra "Không tệ, Ba Tài tuyệt không phải hữu dũng vô mưu người. Trong mắt của ta, Ba Tài mục đích tuyệt đối không đơn giản."

Điền Vi nghe, sau đó gật gật đầu, nói ra "Vậy có phải phải phải người gấp rút phòng ngự "

Trần Trạch không có trả lời nói Điền Vi vấn đề, hần tự mình nói ra "Bất quá Ba Tài mục đích chưa hẳn là ta Toánh Xuyên, ngược lại là càng thêm có thể là..."

Trần Trạch vẫn chưa nói xong, Tuân Úc là giật mình, sau đó nói "Chẳng lẽ là quan binh đại bộ phận "

Trần Trạch ngạc nhiên gật đầu, hỏi đáp "Không tệ, cái này Ba Tài nếu là như vậy vô năng hạng người lỗ mãng, như thế nào có thể trở thành giặc khải vàng Cừ Soái, thống soái một phương, nhất định là có năng chỗ hơn người, mà bây giờ tình huống, Ba Tài hấp thụ lần trước giáo huấn, tất nhiên là không dám tùy tiện đối với ta Toánh Xuyên động thủ, cũng là có khả năng bằng vào ta Toánh Xuyên làm mối như, hấp dẫn quan binh đến, hoàn thành bọn hần kế hoạch."

Quách Gia đáp ứng, cau mày một cái, nói ra "Đúng là có như vậy khả năng, bất quá cái này Ba Tài thật có tài như thế có thể" Quách Gia dù sao tuổi nhỏ, vẫn là có chỗ ngờ vực vô căn cứ.

Trần Trạch nhàn nhạt nhìn xem Quách Gia, nói ra "Nếu không phải trước đó đánh một trận, cuối cùng đột nhiên xảy ra dị biến, chỉ sợ là Toánh Xuyên sớm đã là bị giặc khải vàng công phá, đây cũng là Ba Tài chứng minh, bóng đêm thừa cơ tập kích, để cho chúng ta vội vàng không kịp chuẩn bị, kém chút luân hãm."

Trần Trạch ngừng lại, hần hiểu được, cái này Quách Gia như thế cái nhìn cũng không phải là cái gì chỉ là hư danh, cũng không phải Trần Trạch quá mức lợi hại, mà là dù sao Quách Gia bây giờ xác thực tuổi nhỏ, đối với chiến tranh giải còn chưa đủ khắc sâu, nếu là lấy sự đáng sợ của bọn họ lực lĩnh ngộ, chỉ cần nhiều hơn nghiên cứu suy nghĩ, ngày sau Trần Trạch tất nhiên là đại đại không bằng.

Đến mức Trần Trạch, có thể như thế soạt Định Ba mới có như này kế hoạch, hoàn toàn là bởi vì Trần Trạch đối với Ba Tài này người vẫn là có tương đương giải, dù sao Ba Tài tại Tam Quốc bên trong mặc dù không tính là nhân vật chủ yếu, nhưng Tam Quốc bên trong cũng là lưu danh nhân vật, có một số chiến tích.

Tối thiểu nhất tới nói, Ba Tài đúng là đánh bại Hoàng Phủ Tung suất lĩnh quan binh, mặc dù cuối cùng binh bại mà chết, nhưng là không thể đủ phủ định người này đúng là có nhất định kế sách.

Tuân Úc ngược lại là có chút ôn trọng "Cái kia nếu là giặc khải vàng mục đích thật là sắp đến quan binh đại quân, chúng ta bây giờ phải làm thế nào, là có nên hay không phải người đi thông tri "

Trần Trạch khẽ lắc đầu, trầm ngâm nói "Không cần, ta tin tưởng bọn họ có thể ứng phó, mà lại nếu là chúng ta đột ngột phái người thông tri, bọn hần chỉ sợ cũng là chưa hẳn tin tưởng, ngược lại là rơi xuống hạ phong, lần này thống quân người này là Hoàng Phủ Tung tướng quân, chúng ta trước tiên ở Toánh Xuyên thành bên trong yên tĩnh chờ là."

Đám người khẽ gật đầu, biểu thị nhưng.

Trần Trạch nhìn xem Điền Vi cùng Liêu Hóa hai người, ngừng lại, sau đó qua một hồi lâu mới là nói ra "Đại ca, Nguyên Kiệm, hai người các ngươi sau đó liền đi trong thành trung bình, đem Tuyệt Báo doanh năm trăm người bỏ đi, đại ngộ như trước, thì thôi lui về." "

Hai người hơi sững sờ, trong lòng không khỏi nhớ tới những cái kia huynh đệ đã chết, có chút sầu não, sau đó đối với Trần Trạch chấp tay một cái, đáp ứng trả lời "Tuân mệnh."

Trần Trạch phát phát tay, nói ra "Các ngươi hiện tại liền đi đi, không cần kéo dài, bây giờ Tuyết Bảo doanh thiếu không ít người, sức chiến đấu cũng là hạ xuống không ít, mà lại bây giờ giặc khải vàng không được đến, chính là huấn luyện thời cơ tốt, các ngươi chớ có chậm trễ."

Hai người chấp tay rời đi.

Điền Vi hai người sau khi đi, Trần Trạch cùng Tuân Úc mấy người vẫn như cũ ngồi, Tuân Úc mỉm cười nói với Trần Trạch "Huynh đệ, gia phụ gần đây thể nhưng là có chút tường niệm, chờ Hoàng Cân chỉ dịch kết thúc về sau, nhưng ngàn vạn nhớ kỹ về đến trong nhà cùng gia phụ trò chuyện một trò chuyện."

Trần Trạch nhìn không được cười lên, sau đó gật gật đầu, nói ra "Tuân Tiên Sinh biết người chỉ ân, ta Trần Trạch nhưng sẽ không quên, nếu không phải gần đây thật sự là bận rộn, sớm cũng là bớt thời gian đi xem một chút, bây giờ vừa bận thời gian không nhiều, cũng không cần tùy ý, chúng ta liền đi người trong phủ uống mấy chén, như thế nào "

Tuân Úc cười ha ha, gật gật đầu, có hay không "Như thế rất tốt." Quách Gia cùng Hí Chí Tài cũng là ở bên cạnh đáp ứng, một đoàn người hướng Tuân phủ đi.

...

Giặc khải vàng chủ lực trong quân trưởng.

Ba Tài sắc mặt không dễ nhìn lắm, trước mặt hấn quỳ một người, toàn thân run rẩy, dọa đến mồ hôi lạnh chảy ròng, nhưng cũng không dám nói chuyện.

Ba Tài một hồi lâu mới là bình tĩnh trở lại, sau đó nói "Lý Tứ, ngươi như thế nào như vậy phế vật, quân địch lại như thế nào lợi hại, ngươi gì đến e ngại đến tận đây "

Người này nhưng không phải là bị Trần Trạch đánh chạy phó tướng Lý Tứ sao, Lý Tứ đập đầu như giã tỏi, nói thẳng "Cừ Soái tha mạng, Cừ Soái tha mạng..."

Ba Tài khẽ lắc đầu, thở dài, nói ra "Thôi, bây giờ Toánh Xuyên đã không phải là quân ta chỉ trọng điểm, quan binh ít ngày nữa tức đến, ta cũng không nhiều trách phạt cùng ngươi, ngươi liền dẫn một ngàn người, đi cho Bản Soái nhìn chăm chăm quan binh tung tích, Bản Soái nói cho ngươi, nếu là lần này có sai lầm, cam đoan ngươi đầu chó khó giữ được, hẳn phải chết không nghi ngờ."

Lý Tứ đây mới là thờ phào, lại là đập đầu như giã tỏi, bái tạ Ba Tài. Sau đó hấp tấp đi nhanh lên ra ngoài.

Ba Tài nhìn lấy Lý Tứ rời đi bóng lưng, hí hí mắt, hiển lộ một tia hàn quang, tự lẩm bầm "Nếu không phải bây giờ chính là lúc dùng ngươi, Bản Soái tuyệt đối không lưu ngươi phế vật này."

Sau đó Ba Tài ngồi tại trên ghế, nhìn lên trước mặt một tấm bản đồ, trầm ngâm một lát, sau đó suy tư thật lâu, mới là trên mặt lộ ra âm lãnh ý cười, um tùm nói ra "Quan binh sao! Ngăn cản trời Kiến Quốc đại nghiệp, hôm nay liền để cho các ngươi kiến thức Bản Soái lợi hại, Toánh Xuyên hữu thần phủ hộ, không thể đánh hạ, này lần sau ngươi nhóm những quan binh này không chết cũng phải cho Bản Soái mất khối thịt xuống tới."

Sau đó Ba Tài đem địa đồ đắp một cái, quay người lại, là rời đi doanh trưởng, ra phía ngoài dò xét đi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Quan binh đột kích

Toánh Xuyên chỉ bắc, Dự Châu Biên Giới.

Mấy vạn quan binh sắp hàng chỉnh tề, lộ ra quân dung trang nghiêm.

Đồng đảo quan binh riêng phần mình cầm trong tay binh khí, hơi ngậm tức sát khí. Tại quân trước có mấy người cười tại lập tức, cùng người khác có chỗ khác biệt. Cái này trong mấy người lại lấy một người cầm đầu.

Nhìn kỹ thời gian, người này sắc mặt thông dong, nho nhã khí chất, chính là Đồng Hán một đại danh tướng Chu Tuyền.

Giờ phút này Chu Tuyền đã là mang theo ba vạn đại quân bốn tập đến tận đây, đến Dự Châu Biên Giới, là tùy thời chuẩn bị công kích Dự Châu cảnh nội giặc khản vàng.

Hơi gió nhẹ nhàng phát qua, thổi lên Chu Tuyền mấy sợi sợi râu, hần nhẹ nhàng se se râu ria, trên mặt thông dong mỉm cười, tựa hồ là chờ đợi cái gì.

Bên cạnh phó tướng đối với Chu Tuyền chấp tay một cái, nói ra "Tướng quân, bây giờ chúng ta đã đến Dự Châu Biên Giới, chỉ cần ít ngày nữa ở giữa mà có thể đến Toánh Xuyên, cùng giặc khản vàng giao chiến, tại sao tại đây đợi."

Chu Tuyền khẽ lắc đầu, cũng là không đáp ứng, cự tuyệt nói ra "Bởi vì cái gọi là biết người biết ta, bách chiến bách thắng, bây giờ chúng ta mặc dù sắp đến Toánh Xuyên, nhưng là đối với Toánh Xuyên sự tình cũng là không biết chút nào, nếu là xuất cái gì sai lầm, chỉ sợ là hội lâm vào vạn kiếp bất phục chi cảnh, bây giờ bản tướng đã phái người tiến đến dò xét, ít ngày nữa ở giữa là hội trở về, chúng ta vẫn kiên nhẫn chờ đợi liên có thể."

Cái kia phó tướng không dám ngỗ nghịch, chỉ có thể chấp tay một cái, trả lời một tiếng "Ây." Là lui trở về Chu Tuyền phía sau.

Chu Tuyền híp híp mắt, sau đó trong óc suy tư. Hần biết rõ bây giờ giặc khản vàng thất thủ đến cùng là nghiêm trọng đến mức nào, bây giờ Đại Hán mười ba châu, đã có hơn phân nửa đều là bị giặc khản vàng chỗ quét sạch, thiên hạ cơ hồ hỗn loạn tung bùng, dân chúng lầm than, nếu là như vậy tiếp tục kéo dài, chỉ sợ ít ngày nữa là Đại Hán vong quốc thời điểm.

Mà lại giặc khản vàng thế lực khá lớn, lại không luận giặc khản vàng phần lớn chiến đấu liều lĩnh, chính là cái kia mấy chục vạn, hơn trăm vạn giặc khản vàng đại quân, là đủ để cho người nhưng sợ. Cho nên Chu Tuyền không dám mạo hiểm tiến, nếu là lâm vào giặc khản vàng trong vòng vây, quả nhiên là vạn kiếp bất phục, cũng là Đại Hán tội nhân thiên cổ.

Thời gian chậm rãi đi qua, đã là đi vào trong đêm, bầu trời có vẻ hơi âm trầm, mấy khóa âm đạm ngôi sao trong nháy mắt, càng thêm lộ ra hậm hực.

Một con khoái mã cực tốc Mercedes-Benz, sau đó giống như bay chạy nhập Chu Tuyền đại quân đóng quân doanh trong trại.

Một người nhanh chóng tung người xuống ngựa, không dám chút nào chậm trễ, là bước nhanh chạy vào Chu Tuyền trong đại trường, giờ phút này Chu Tuyền cùng đông đảo bộ tướng đã là tại trong đại trường chờ đợi.

Người kia vừa rồi phi nhanh, thoáng cái ngựa đã là thở hồng hộc, hần tranh thủ thời gian khom mình hành lễ, sau đó cung kính nói ra "Thuộc hạ gặp qua tướng quân!"

Chu Tuyền khẽ gật đầu, sau đó nhàn nhạt nhìn tới người một chút, mở miệng nói ra "Phái người đi Toánh Xuyên bên trong dò xét tin tức, bây giờ nhưng có thu hoạch gì "

Người kia gật gật đầu, hồi đáp "Khởi bẩm tướng quân, bây giờ Toánh Xuyên đã bị giặc khản vàng chỗ quét sạch, tuyệt đại bộ phận thổ địa đều là bị giặc khản vàng chiếm đoạt lĩnh, quan phủ thế lực cơ hồ tiêu vong. Cũng không hề hoàn toàn bị giặc khản vàng chiếm đoạt lĩnh "

Chu Tuyền như có điều suy nghĩ gật gật đầu "Như thế nói đến, bây giờ Toánh Xuyên còn chưa hoàn toàn bị giặc khản vàng chỗ đánh hạ "

Người kia đáp "Bây giờ Toánh Xuyên bên trong, số chia cái huyện thành, liền chỉ có Toánh Xuyên thành vẫn còn thủ vững bên trong."

"Toánh Xuyên thành" Chu Tuyền nghe vậy, lập tức không lớn bình tĩnh, hần ngờ ngạc, sau đó trần ngập không được tin tưởng hỏi "Đúng là Toánh Xuyên thành, mà không phải còn lại "

Người kia mười phần khẳng định gật đầu. Chu Tuyền không khỏi lâm vào trầm tư, hần lâm bầm lâu bầu nói ra "Toánh Xuyên thành chính là Toánh Xuyên Trị Sở, trong đó thế gia đại tộc không ít, nếu là giặc khản vàng thật đột kích, nhất định là muốn trước lấy Toánh Xuyên thành mới là, tại sao cái này Toánh Xuyên thành ngược lại là lưu cho tới bây giờ "

Người kia, là cái này thám báo, vượt vượt trong óc tin tức, có chút trầm ngâm, sau đó nói với Chu Tuyền "Theo thuộc hạ dò xét, nên là tại giặc khản vàng công thành thời điểm, Toánh Xuyên bên trong có người thống soái có phương pháp, mấy lần ngăn cản giặc khản vàng công kích, về sau là một vị tên là Trần Trạch người, mang theo bố trí nhập Toánh Xuyên, sau đó giữ vững một lần giặc khản vàng mấy vạn người cường đại thế công,

Đến mức cho tới bây giờ, Toánh Xuyên thành vẫn như cũ bảo tồn!"

Nghe thám báo trả lời, Chu Tuyền không khỏi lông mày chăm chú niệm dâng lên, biểu hiện trên mặt không dễ nhìn lắm, hần tự lâm bầm nói ra "Trần Trạch... Hần là là Bộ Hạ chỗ phong cái kia cái gọi là Tả Trung Lang Tướng Trần Trạch "

Thám báo ngần ngại, sau đó gật gật đầu hồi đáp "Lấy thuộc hạ ở giữa, nên là người này."

Sau đó Chu Tuyền trầm mặc thoáng cái, trên mặt biểu lộ yên tĩnh thư giãn ra, hần nhẹ nhàng nói "Cũng vậy, nhìn tới Bộ Hạ nhân quang quả nhiên là lợi hại, cái này Trần Trạch không phải một người không tài phệ vật người, bây giờ nhìn tới, vẫn là rất có chút tài năng"

Bên cạnh một tên phó tướng cũng là một chút là xem thấu, Chu Tuyền vừa rồi biểu tình cổ quái không phải là bởi vì còn lại, mà là bởi vì Trần Trạch đưa đến. Dù sao phải biết, bây giờ Chu Tuyền chức quan còn không bằng Trần Trạch Tả Trung Lang Tướng đâu! Nói đến Trần Trạch vẫn là thuộc về Chu Tuyền thượng cấp.

Thế nhưng là Trần Trạch như thế nào tuổi còn nhỏ, lại không có cái gì công lao, mặc dù nói lần này giữ vững Toánh Xuyên thành, nhưng là đối với Chu

Tuyển tới nói, vẫn là một kiện chuyện khó xử vô cùng

Cái kia phó tướng thế là cười ha ha, nói ra "Tướng quân cũng không cần nghĩ quá nhiều, theo thuộc hạ biết, cái này Toánh Xuyên thành bên trong nhiều nhất bất quá mấy ngàn thủ quân, lại thêm cái kia Trần Trạch mang đến nhân mã, cũng bất quá ngàn người, cái này Toánh Xuyên thành bên trong cộng lại cũng không có khả năng vượt qua năm ngàn người, làm sao có thể đủ ngăn cản hơn vạn giặc khăn vàng công thành, như thế nhìn tới liền chỉ có một cái khả năng, chỉ sợ cái này Toánh Xuyên bên trong giặc khăn vàng phần lớn là Lão Ấu phụ nữ trẻ em, sức chiến đấu cực yếu, cũng chỉ có như thế mới có thể giải thích."

Chu Tuyển trầm mặc, hẳn đúng là đối với Trần Trạch không quá chịu phục, trong lòng khó tránh khỏi có chút khúc mắc, dù sao một cái niên kỷ tư lịch cùng danh khí không hiện người, đột nhiên xuất hiện chạy đến người phía trên đi, mặc cho ai trong lòng cũng là không phục.

Chu Tuyển ngẫm lại, khẽ gật đầu, có lẽ đi, có lẽ vậy, nói không chừng giặc khăn vàng bên trong phần lớn là Lão Ấu phụ nữ trẻ em đây hẳn nói ra "Từ phó tướng, người nói có lý, bất quá cũng ngàn vạn không thể phớt lờ, giặc khăn vàng Hồ Lang chi thế, ngàn vạn chú ý cẩn thận mới là."

Từ phó tướng đáp ứng liên tục gật đầu, sau đó nói "Lần này tướng quân tỷ lệ ba vạn đại quân tới đây, tất nhiên là không cần mấy ngày, mà có thể đại bại giặc khăn vàng, đại thắng trở về."

Chu Tuyển se se râu ria, sau đó thần nhiên nói "Trận chiến này giặc khăn vàng, cũng không phải sức một mình ta, còn cần rất nhiều đồng僚 đồng loạt cố gắng mới là, chỉ có toàn lực mà chiến, vừa rồi báo Bộ Hạ ân điển!"

Mọi người đều là đáp ứng gật đầu.

Chu Tuyển mỉm cười, cũng là đem tạp niệm trong lòng từng cái khứ trừ, hẳn nói ra "Bất luận như thế nào, bây giờ đình thành bên trong quan lại cũng đều là Đại Hán thần tử, bây giờ lâm vào giặc khăn vàng trong vòng vây, chúng ta vẫn là nên hết sức giải cứu, dù sao đều là Đại Hán đồng僚."

Sau đó Chu Tuyển ánh mắt lăm lăm, bắn ra một đạo tinh mang, sau đó trầm giọng nói ra "Trận chiến này giặc khăn vàng, lấy báo quân hã, thì thôi coi như không quan trọng, hôm nay đại quân chinh bị, ngày mai xuất phát Toánh Xuyên, cùng giặc khăn vàng đánh một trận, giương ta Đại Hán quân uy!"

Chư tướng cùng kêu lên trả lời "Ây!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 87: Bảo kiểm dụ hoặc

Toánh Xuyên thành bên trong

Trần Trạch một người một mình chờ tại trong một cái viện, bốn phía yên tĩnh, không có một thanh âm

Trần Trạch bắt đầu dĩ lạc đầu, hôm nay thiên hạ phân loạn, cái này giặc khăn vàng nhưng không biết phải bao lâu mới có thể giải quyết, dù sao, cho dù là hẳn, bây giờ nhìn cũng là như vậy nhỏ bé.

Trần Trạch rất bất đắc dĩ, hẳn chợt nhớ tới Tây Môn Xuy Tuyết gia hỏa này, từ khi lần trước xuất hiện sau đó, liền để cho Trần Trạch không tiếp tục một lần trông thấy người này, phẳng phất là bốc hơi khỏi nhân gian bình thường.

Trần Trạch thờ dài, sau đó tự lẩm bẩm nói ra "Tây Môn lão ca, người đến cùng ở nơi nào đi, không phải đã nói mười năm sao thế nào hoàn toàn nhìn không thấy người!"

Tốt a, Trần Trạch tỉ mỉ hồi ức, mới là nhớ tới phải kêu gọi Tây Môn Xuy Tuyết là cần đặc biệt khẩu hiệu, Trần Trạch nao nao, sau đó nặng nề gật đầu, tựa hồ là nghĩ thông suốt cái gì đồng dạng, nói ra "Tây Môn Kiểm thân, người ở đâu mau ra đây..."

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh im ắng, hoàn toàn không một bóng người, Trần Trạch chân mày hơi nhíu lại, không vui nói "Không nên a! Tây Môn Xuy Tuyết gia hỏa này không phải nhượng ta kêu hẳn Kiểm Thân là sẽ xuất hiện sao "

Sau đó Trần Trạch nhíu mày suy nghĩ, bỗng nhiên, bên cạnh tựa hồ có một ít rất nhỏ cử động, tựa như là ở đâu bị gió thổi qua bình thường, dị thường ôn nhu nhẹ nhõm

Trần Trạch ngần ngại, sau đó ánh mắt ngưng tụ, sắc bén bốn phía quét tới, sau đó liền bên tai đột nhiên truyền đến một thanh âm "Người kêu gọi bản

Kiểm Thần cần làm chuyện gì "

Trần Trạch khẽ giật mình, sững sờ, trong óc bỗng nhiên xuất hiện một đầu Thần Long, sau đó liền bảy viên Long Châu, người triệu hoán bản Thần Long nhưng có nguyện vọng gì...

Trần Trạch nghe xong, nhưng không phải là Tây Môn Xuy Tuyết gia hỏa này sao! Trần Trạch lập tức vui vẻ cười nói "Tây Môn đại ca, người ở đâu, đã lâu không gặp a!"

Sau đó Trần Trạch là trông thấy một đạo bạch sắc giống như quỷ mị thân ảnh, đột nhiên xuất hiện phiêu hốt mà qua, trực tiếp trượt đến Trần Trạch trước mặt, Trần Trạch đột nhiên mở to hai mắt, là trông thấy một vị áo trắng phong hoa tuyết đại nam tử đưa lưng về phía hắn.

Trần Trạch khoe miệng hơi rút, trong lòng im lặng, cái này Tây Môn Xuy Tuyết quả nhiên không phải người bình thường, bức cách còn thật không cao bình thường a! Thật sự là thật đáng sợ.

Trần Trạch ho khan hai tiếng, vội vàng nói "Tây Môn đại ca, người không phải đáp ứng bảo hộ ta mười năm sao, bây giờ giặc khải vàng khắp nơi đều là, thật sự là quá mức nguy hiểm, không bằng gần đây Tây Môn đại ca người thay mặt ở bên cạnh ta đi! Vạn nhất xảy ra chuyện gì, cũng không có vi phạm Tây Môn đại ca lời hứa của người a!"

Tây Môn Xuy Tuyết nhàn nhạt nhìn Trần Trạch một chút, có chút không cam lòng, sau đó không thèm để ý chút nào nói ra "Không cần phải lo lắng, ta chưa hề nói bảo đảm người không chết, chỉ là đáp ứng bảo vệ người."

Trần Trạch...

Trần Trạch ho khan hai tiếng, cũng là lười nhác nói tiếp, hắn khẽ lắc đầu, nói ra "Khụ khụ, người ta huynh đệ hai người, tình cảm tốt như vậy, ta biết Tây Môn đại ca người tuyệt đối sẽ không để cho ta xảy ra chuyện, khụ khụ..." Trần Trạch không hiểu đồ mặt, bên không đi xuống.

Sau đó Trần Trạch nhìn xem Tây Môn Xuy Tuyết, Tây Môn Xuy Tuyết mặc dù toàn thân áo trắng phi thường phong cách, mà lại bày một người phi thường trâu bò xiên POS, nhưng là Trần Trạch vẫn là rất rõ ràng kiểu tóc Tây Môn Xuy Tuyết thủ là nắm thật chặt kiếm của hắn.

Sau đó Trần Trạch trong óc bỗng nhiên linh cơ lóe lên, hắn ngừng lại, nhớ tới, còn không phải thế trước đó cái kia gói quà lớn sao! Bên trong thế nhưng là có không ít đồ tốt a! Có đan dược, có vũ khí, có võ công! Hắc hắc, cái kia đem vũ khí gọi là cái gì nhỉ, can tương kiếm, Ngũ Tinh cấp...

Trần Trạch liếc Tây Môn Xuy Tuyết một chút, sau đó có chút âm trầm mà cười cười, quay người là nhỏ một cái, tốt a, là ở sau lưng rút ra một cái kiếm sắc bén đến, nhưng thật ra là Trần Trạch gọi hệ thống quân triệu hoán đi ra.

Trần Trạch sờ sờ mang theo chút hàn ý bảo kiếm, sau đó đến gần Tây Môn Xuy Tuyết mấy bước, vừa cười vừa nói "Tây Môn đại ca, đây là huynh đệ ta trước đó vài ngày lấy được bảo kiếm, ta nhìn Tây Môn đại ca người chính là chỉ dùng kiếm cao thủ, không bằng người giúp ta xem một chút "

Tây Môn Xuy Tuyết ngừng lại, Trần Trạch bên mặt rất rõ ràng trông thấy Tây Môn Xuy Tuyết cau mày một cái, bất quá vẫn là không cự tuyệt, có chút quay người, sau đó nhìn về phía Trần Trạch trong tay thanh kiếm kia,

Vừa rồi hắn đã phát giác được một tia không tầm thường khí tức, tự nhiên là nhìn không được quay lại nhìn xem.

Sau đó Tây Môn Xuy Tuyết ánh mắt khóa chặt tại can tương kiếm phía trên, tiên sinh một trận, ánh mắt ngưng tụ, tiếp theo trầm mặc, mới là phỉ sức nuốt vài ngụm nước miếng, thanh âm kia, Trần Trạch đều nghe được rất rõ ràng.

Trần Trạch rất bất đắc dĩ, đại ca, người ăn mặc có khí chất như vậy, muốn hay không như thế không được văn minh a! Trông thấy bảo kiếm thật giống như tám mươi năm dân F.A trông thấy nữ nhân...

Tây Môn Xuy Tuyết thật lâu không nói gì, một hồi lâu mới là phỉ sức nói ra "Người kiếm này ra sao chỗ có được "

Trần Trạch cười hi hi, nói ra "Là ở bên ngoài nhặt."

Sau đó Tây Môn Xuy Tuyết lại trầm mặc, không biết hắn đến cùng là đang nghĩ chính mình vì sao không may mắn này khí vẫn là tại suy nghĩ cái gì khác đồ vật.

Tây Môn Xuy Tuyết nhìn xem Trần Trạch, lại nhìn xem Trần Trạch trong tay can tương kiếm, sau đó khẽ vươn tay là đem Trần Trạch trong tay can tương kiếm cái kia trong tay, mở miệng nói ra "Vật này chính là can tương kiếm, là thiên hạ mười Đại Bảo kiếm một trong, mà lại tương truyền vật này đã sớm thất truyền, nghĩ không ra lại là trong tay người."

Trần Trạch đập đập miệng, đây mới là minh bạch, tình cảm cái này can tương kiếm nếu là trân quý như vậy. Tốt a, Trần Trạch kỳ thật cũng không chút nào để ý, dù sao đối với hắn mà nói, can tương kiếm kỳ thật cũng không có cái gì trướng dưng, hắn không sử dụng kiếm, trừ phi dùng để thái thịt.

Hắn nhìn lấy Tây Môn Xuy Tuyết dĩ thường trình trọng biểu lộ, không khỏi thông dong cười một tiếng, gật gật đầu nói "Đã Tây Môn đại ca người thích, vậy cái này đem can tương kiếm là đưa cho Tây Môn đại ca người."

Tây Môn Xuy Tuyết há hốc mồm, chưa kịp phản ứng, đối với hắn dạng này Kiếm Giả mà nói, thế này không giống bình thường kiếm thật sự là quá trân quý.

Hắn trầm mặc, sau đó khẽ gật đầu, lại nói với Trần Trạch "Tốt, ngày sau ta là chờ tại bên cạnh người đi! Ta sẽ một mực bảo hộ người, thẳng đến người chết đi."

Trần Trạch lần này ngược lại là giật mình, muốn hay không ác như vậy, hắn vốn chỉ là muốn Tây Môn Xuy Tuyết một đoạn thời gian bảo tiêu mà thôi, ở đâu nghĩ ra được Tây Môn Xuy Tuyết lại là như thế trực tiếp trước mắt.

Tốt a, đây là chuyện tốt, Trần Trạch khẽ gật đầu, hắn ngẫm lại, hồi đáp "Có lẽ không cần lâu như vậy, ta liền không cần người bảo hộ!"

Tây Môn Xuy Tuyết đem can tương kiểm cầm trong tay, cười ha ha nói ra "Tự nhiên như thế càng tốt hơn."

Trần Trạch đem bàn tay đến phía sau, trực tiếp lại là đem can tương kiểm vô kiểm làm ra đến, sau đó giao cho Tây Môn Xuy Tuyết, lại cho Tây Môn Xuy Tuyết chỉ cái hướng đi, nói ra "Tây Môn đại ca, ban đêm người chính là ở đó nghỉ ngơi."

Tây Môn Xuy Tuyết nhìn một chút, đúng là cách Trần Trạch không xa, hắn khẽ gật đầu, sau đó cầm can tương kiểm trực tiếp đi vào.

Trần Trạch nhìn lấy Tây Môn Xuy Tuyết bóng lưng, có chút cảm khái đối với hệ thống nói ra "Người xem một chút, người ta nhiều trực tiếp đoạn a!"

Hệ thống quân trầm mặc một lát, sau đó mỗi chữ mỗi câu hồi đáp "Hệ thống thiết trí là tất cả rút ra nhân vật cũng sẽ ở không được vi phạm điều kiện tình huống dưới phục vụ đến ký chủ từ vong mới thôi, đương nhiên, nhân vật từ vong không tính."

Trần Trạch "..."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Đếm bại Hoàng Cân

Toánh Xuyên chi bắc, Dự Châu Biên Giới.

Giờ phút này Chu Tuyền đại quân đã chờ xuất phát. Bọn hắn giờ phút này đều là tràn đầy tự tin, ý chí chiến đấu sục sôi...

Chu Tuyền đứng ở trước ngựa, sau đó gió nhẹ lướt qua, thổi lên hắn không dài sợi râu, hắn nhẹ giọng nói "Bây giờ đại quân còn có chuẩn bị kỹ càng"

Bên cạnh phó tướng hồi đáp "Khởi bẩm tướng quân, bây giờ quân ta ba vạn người chờ xuất phát, tùy thời có thể lấy xuất kích."

Chu Tuyền hài lòng gật đầu, nói ra "Như thế rất tốt, lập tức tiến vào Toánh Xuyên, đều cho bản tướng nhớ kỹ, tuyệt đối không thể lấy giặc khản vàng đường, trận chiến này, phải giết giặc khản vàng khí điểm, giờ lên ta Đại Hán quân uy."

Ba vạn đại quân cùng kêu lên hét lớn "Ây!" Mấy vạn người cùng nhau tiếng kêu, kinh thiên động địa, phô thiên cái địa mà đến, bao trùm Phương Viên địa phương, sau đó tiếng vang dập dờn, dị thường hải nhiên rung động.

Chu Tuyền mỉm cười, sau đó phát phát tay trái, trầm giọng nói ra "Xuất phát, Toánh Xuyên."

Ba vạn đại quân bắt đầu hành quân, mấy vạn người hướng về Toánh Xuyên bên trong giết đi qua.

...

Toánh Xuyên giặc khản vàng.

Ba Tài nhìn lên trước mặt rất nhiều giặc khản vàng bộ tướng, có chút trầm ngâm, nói ra "Quan binh thế nhưng là ba vạn người, đã nhập Toánh Xuyên"

Một người chấp tay một cái hồi đáp "Khởi bẩm Cừ Soái, bây giờ quan binh đã qua Dự Châu Biên Giới, tiến vào Toánh Xuyên, mà lại tổng số ba vạn người coi như không có sai."

Ba Tài khẽ gật đầu, nói ra "Như thế thuận tiện, những quan binh này tiến Toánh Xuyên, chúng ta là đóng cửa đánh chó, cũng là nhượng những quan binh này biết ta Hoàng Cân lợi hại."

Những người khác nhao nhao phụ họa, Ba Tài không nhịn được lắc đầu, nói ra "Không cần nói nhiều, dựa theo nguyên kế hoạch tiến hành, tuyệt đối không nên lộ ra chân tướng gì."

Đám người nhao nhao đáp lời, không dám mảy may ngỗ nghịch.

...

Tại quan binh bên trong.

Chu Tuyền nhìn lên trước mặt Sơn Dã, khẽ nhíu mày, trầm giọng nói ra "Nghĩ không ra nơi đây lại là có nhiều như thế Sơn Dã, cũng không biết trong đó đến cùng là có nào Sơn Tặc!"

Sau đó Chu Tuyền cau mày một cái, nhìn xem bên cạnh phó tướng, trầm giọng nói ra "Từ phó tướng, người lập tức mang một trăm người đi phía trước tìm kiếm tin tức, ngàn vạn cẩn thận."

Cái kia từ phó tướng đem ngựa nhắc lên, hướng về phía trước mấy bước, đối với Chu Tuyền chấp tay một cái, sau đó đáp ứng nói ra "Ây!"

Nói là đột lên một trăm người, hướng về kia trong núi rừng đi.

Nơi này là một ngọn núi, trên núi có tòa miếu, trong miếu có cái lão hòa thượng...

Vượt qua một ngọn núi, từ phó tướng không có cái gì trông thấy, trong lòng không khỏi có một ít lo nghĩ, hẩn cau mày một cái. Là mang theo một trăm người tiếp tục đi đến phía trước, nơi này trừ ngọn núi này, trước mặt phần lớn là bình nguyên.

Từ phó tướng không dám lười biếng, phi thường cẩn thận bốn phía nhìn lấy, hẩn bốn phía nhìn lấy, bỗng nhiên trong con mắt tựa hồ là trông thấy cái gì đó, là một người chằm đen nhỏ, thể nhưng là nếu là phóng đại mấy lần, đó chính là một chỗ doanh trại.

Hơn nữa nhìn bên ngoài vắng lai người, cũng là không hề nghi ngờ, nơi này tất nhiên là giặc khải vàng đóng quân doanh trại.

Từ phó tướng hai mắt tỏa sáng, lập tức có chút hưng phấn, hưng phấn đến đều có một ít không chế không nổi chính mình. Mắt hẩn híp lại, cẩn thận tra xét tình huống.

Đi qua từ phó tướng một phen khảo sát dò xét, từ phó tướng đã là có thể chắc chắn chứ, nơi đây nhất định là giặc khải vàng một chỗ nhỏ cứ điểm, trong đó giặc khải vàng hẩn là ngàn người trái phải, trong lòng tính định, từ phó tướng cũng không dám kéo dài, là tranh thủ thời gian mang người, lật Sơn Việt lĩnh chạy về đi.

Giờ phút này Chu Tuyền mấy người cũng là chờ được có chút vất vả, dù sao từ phó tướng dẫn người xem xét tình huống, cũng không phải là trong chỗ lát liền có thể hoàn thành sự tình, bọn hẩn cũng chỉ có thể đủ như thế chờ đợi.

Rất nhanh, theo rừng cây có chút lưu động, từng cơn gió nhẹ thổi qua, một đội nhân mã, xuyên qua rừng cây, xuất hiện tại Chu Tuyền trước mặt.

Từ phó tướng tranh thủ thời gian xuống ngựa, đi đến Chu Tuyền bên cạnh, nói ra "Khởi bẩm tướng quân, có thuộc hạ núi đối diện phát hiện giặc khải vàng một chỗ cứ điểm, ước chừng ngàn người trái phải, nghĩ đến là vì giám sát lần này thông hành."

Chu Tuyền cau mày một cái "Giặc khải vàng cứ điểm sao ngàn người trái phải,

Tình huống không sai lầm "

Từ phó tướng lời thề son sắt cam đoan, hẩn đúng là nói không tệ, Chu Tuyền khẽ gật đầu, nói ra "Cũng vậy, đã giặc khải vàng dám quang minh chính đại ở đây xây dựng cơ sở tạm thời, tự nhiên là không thể yếu quân ta khí thế, vương Thiên Tướng, người lập tức dẫn đầu năm ngàn người, đi đem nhóm này giặc khải vàng tiêu diệt."

Bên cạnh một người, anh Võ Hùng tráng, đứng ra, sau đó mang đám người, Mercedes-Benz mà đi, lật Sơn Việt lĩnh, thẳng đến giặc khải vàng cứ điểm mà đi.

Chu Tuyền nhìn lấy vương Thiên Tướng rồi đi bóng lưng, có chút trầm ngâm, tiếp theo phát phát tay, nói ra "Toàn quân xuất phát, vượt qua núi này!" Đại quân chậm rãi đi lên sườn núi, hướng về núi một bên khác mà đi.

Vương Thiên Tướng mang người đánh tới, là thẳng đến cái kia cứ điểm mà đi, vừa rồi đến lúc đó, vương Thiên Tướng là phát hiện, những Hoàng Cân đó tặc vừa nhìn thấy vương Thiên Tướng, lập tức e ngại không thôi.

Chỉ nhìn thấy một đội nhân mã thật nhanh giết ra đến, vương Thiên Tướng cầm trong tay binh khí, muốn đánh giáp lá cà, thể nhưng là còn không có đội đến lúc này, cái kia một đội nhân mã là xoay người rồi đi.

Vương Thiên Tướng há hốc mồm, còn chưa kịp phản ứng, hẩn cau mày một cái, suy tư lắc đầu, tự lẩm bẩm nói ra "Dự định xâm nhập đùa thôi đi! Thế này chơi dự định xâm nhập, làm sao có thể trúng kế "

Sau đó vương Thiên Tướng trầm mặc đứng tại doanh trại trước đó, yên tĩnh chờ đợi lấy Chu Tuyền đại quân đến.

Chu Tuyền vừa rồi đến đây, cũng là trợn mắt hốc mồm há hốc mồm, mở miệng nói ra "Cái này là như thế nào, chẳng lẽ chiến đấu đã kết thúc, những Hoàng Cân đó tặc thi thể cũng là xử lý xong "

Vương Thiên Tướng cười khổ lắc đầu, là đem trong đầu của chính mình kinh lịch tuần tự cáo tri Chu Tuyền, Chu Tuyền cũng là nhúu mày suy nghĩ... Thật sự chính là phí suy nghĩ a!

Chu Tuyền trầm mặc thật lâu, hần lại nhìn xem vương Thiên Tướng, sau đó nói "Vương Thiên Tướng, người bây giờ mang nữa những người này tiến đến điều tra một phen, ta ngược lại thật ra muốn xem thử xem giặc khăn vàng đến cùng là âm mưu quỷ kế gì."

Vương Thiên Tướng không dám thất lễ, lại là mang theo đại quân một đường tra xét đi.

Vượt qua giặc khăn vàng chỗ thứ nhất doanh trại, rất nhanh, vương Thiên Tướng bọn hần là đi vào giặc khăn vàng thứ hai chỗ doanh trại, nhìn kỹ thời gian, trong đó cũng là có mấy ngàn người, vương Thiên Tướng trong lòng đánh giá một phen, tự giác quân địch cũng bất quá là hai ngàn nhân mã, là mang theo đại quân lại một lần nữa bắt đầu đồ sát.

Lần này giặc khăn vàng ngược lại là dừng cầm một số, đối với vương Thiên Tướng đột nhiên đột kích, kiên quyết phản kháng, giặc khăn vàng cùng quan binh chém giết, sau đó rất nhanh liền là thấy máu.

Giặc khăn vàng lưu lại mấy đạo thi thể, liền lại là tranh thủ thời gian quay người rời đi. Lưu lại vương Thiên Tướng lại là một mặt sợ ép biểu lộ, dị thường cổ quái, mà lại là không biết có muốn đuổi theo hay không đi qua.

Vương Thiên Tướng khê cần môi, lại là dẫn theo năm Thiên Quân đội, hướng về chạy trốn giặc khăn vàng đuổi theo.

Rất nhanh, vương Thiên Tướng lại là phát hiện một chỗ giặc khăn vàng nơi đóng quân, lại là một phen "Đồ sát" .

Vương Thiên Tướng dẫn theo năm ngàn đại quân, một đường mạnh mẽ đâm tới, đại sát tứ phương, cơ hồ không thể ngăn cản... Một chỗ lại là một chỗ, giặc khăn vàng quân lính tan rã...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Toánh Xuyên Ba Tài

Từ phó tướng một đường mang theo năm ngàn quan binh giết tới giết lui, tốt một cái quên cả trời đất, mặc dù nói những thứ này giặc khăn vàng vừa nhìn thấy quan binh, thiếu không được ngăn cản hai lần là chạy trốn, nhưng là trên đường đi cũng là cảm không ít người đầu.

Trên đường này, từ phó tướng hết thảy mang theo quan binh liên phá giặc khăn vàng năm cái doanh trại, cầm xuống hơn năm trăm người đầu, dọc theo con đường này, từ phó tướng cũng là lĩnh ngộ một cái đạo lý, những thứ này giặc khăn vàng số lượng là theo doanh trại mà duy trì liên tục gia tăng, giống như là cái thứ nhất doanh trại một ngàn người, cái thứ hai doanh trại hai ngàn người, cái thứ ba doanh trại ba ngàn người...

Nghĩ rõ ràng cái này, từ phó tướng cũng là không có gấp liều lĩnh, hần tại đánh tan giặc khăn vàng cái thứ năm doanh trại sau đó, là dẫn người tiếp tục tiến lên một đoạn, tìm tới cái thứ sáu doanh trại, quan sát một phen tình huống, sau đó mang người cùng giặc khăn vàng thủ cấp trở lại.

Rất nhanh, từ phó tướng dẫn người đi trở về, không đến bao lâu là gặp phải đã vượt qua núi Chu Tuyền mấy người. Từ phó tướng người cỡi ngựa trước mấy bước, đối với Chu Tuyền chấp tay một cái, nói ra "Khởi bẩm tướng quân, thuộc hạ may mắn không làm nhục mệnh, đánh tan giặc khăn vàng năm cái doanh trại."

Chu Tuyền nghe vậy ngẩn ngơ, kinh ngạc nhìn xem từ phó tướng, bọn hần vừa rồi cùng nhau đi tới, cũng là trông thấy mấy cái kia không thấy tăm hơi doanh trại, trong lòng ngạc nhiên.

Chu Tuyền thần nhiên nói "Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra "

Từ phó tướng có chút chấp tay "Khởi bẩm tướng quân, thuộc hạ trông thấy cái này giặc khăn vàng cái thứ nhất doanh trại, trong đó bất quá một ngàn người, thuộc hạ liền tự tác chủ trương, dẫn người công kích, lại không nghĩ thu được kỳ hiệu, đại bại giặc khăn vàng, giặc khăn vàng tan tác mà chạy."

Từ phó tướng nói đến ngược lại là êm tai, Chu Tuyền lại là hơi nghi hoặc một chút, loáng thoáng cảm thấy trong đó có cái gì chuyện ẩn ở bên trong, hần cau mày một cái, nói ra "Chính là như thế "

Từ phó tướng gật gù đầu, nói ra "Mà lại thuộc hạ phát hiện, cái này giặc khăn vàng doanh trại nên là mỗi cái doanh trại một ngàn người, tại thuộc hạ đánh tan một người doanh trại sau đó, còn lại doanh trại là nhiều một ngàn người, mà lại thuộc hạ cảm thấy cái này chỉ sợ là giặc khăn vàng dùng cho giám sát sử dụng. Thuộc hạ cũng không có phát hiện giặc khăn vàng đại bộ phận."

Chu Tuyền nheo mắt lại, bắn ra một đạo hàn mang, hần trầm giọng nói ra "Giặc khăn vàng, thật như thế..."

Từ phó tướng tranh thủ thời gian giải thích, hần nói ra "Khởi bẩm tướng quân, trận chiến này thuộc hạ đã chém giết giặc khăn vàng hơn năm trăm người, những thứ này đủ thấy giặc khăn vàng chiến lực chi yếu."

Chu Tuyền ngừng lại, lâm vào trầm tư, trong lòng của hần càng có kiêng kỵ, đối với việc này tự nhiên là tràn ngập hoài nghi, giặc khăn vàng thật là như thế chi kém

Bên cạnh có tướng lĩnh bỗng nhiên đối với Chu Tuyền chấp tay một cái, nói ra "Tướng quân, thuộc hạ cảm thấy cái này chỉ sợ không phải giặc khăn vàng kẻ sách, như thế chi rõ ràng, nếu là kẻ sách, người nào sẽ trúng kế."

Chu Tuyền cau mày một cái, trầm mặc không nói, hần suy nghĩ hồi lâu, mới là mở miệng nói ra "Bây giờ còn có hần đường thẳng tới Toánh Xuyên thành "

Có người lắc đầu, hồi đáp "Tướng quân, y theo thám báo chỗ dò xét tin tức, nếu là muốn bước nhanh đạt tới Toánh Xuyên thành, chỉ có đường này một đạo bằng phẳng, còn lại mặc dù cũng có đường, nhưng lại là có nhiều Sơn Lâm, chỉ sợ khó mà hành quân."

Chu Tuyền nhàn nhạt gật đầu, trong lòng cũng là khó tránh khỏi hơi nghi hoặc một chút, cái này giặc khăn vàng đến cùng là cái mục đích gì, chẳng lẽ nói giặc khăn vàng thật là vô ý vì đồ, vẫn là nói giặc khăn vàng hết thấy đều là giả tượng, giặc khăn vàng phải gây sự tình...

Chu Tuyền nghĩ kỹ lâu, vẫn như cũ là không có có kết quả gì, hần phối hợp khẽ lắc đầu, nhưng là bây giờ một việc cũng là bày ở Chu Tuyền trước mặt.

Dựa theo bây giờ tình huống, sợ sợ rằng muốn đi Toánh Xuyên thành, chỉ có đi con đường này, cái kia, đến cùng là muốn hay không đi đây không đi lại đi đâu bên trong đâu

Chu Tuyền rất buồn rầu, giặc khăn vàng nhượng Chu Tuyền cảm thấy có chút nhưng sợ, đương nhiên, là tại cố ý gây nên tình huống phía dưới.

Chu Tuyền nói một mình nói ra "Đáng tiếc bây giờ bốn phía đều là giặc khăn vàng chiếm diện tích, cũng vô pháp tìm được một thành trì vì nơi trú đóng."

Chu Tuyền quay lại nhìn xem phía sau ba vạn đại quân, có chút trầm ngâm, gật gù đầu, nói ra "Cũng vậy, liền đi đường này, nhưng là tuyệt đối không nên phớt lờ, nếu để cho giặc khăn vàng lấy cơ hội, quân ta tất nhiên lâm vào chỗ vạn kiếp bất phục."

"

Chư tướng đáp ứng theo nhau gật đầu. Chu Tuyền tay phải vung lên, đại quân cùng nhau phát động, hướng về phía trước mà đi.

Đại quân tiến lên, rất nhanh là trông thấy từ phó tướng nói mấy cái kia doanh trại, mà lại giặc khăn vàng chạy trốn thời điểm vứt vật phẩm binh khí vân...vân..., vẫn như cũ là lưu trên mặt đất, cái này khiến Chu Tuyền càng phát nghi hoặc.

Hần chau mày, trong lòng không hiểu nghi hoặc, chẳng lẽ những thứ này giặc khăn vàng thật là không gì hơn cái này sao như thế phế vật giặc khăn vàng làm sao có thể đủ quét ngang Đại Hán

Hần không khỏi nhớ tới Trần Trạch, bọn hần lại là có thể ngăn cản giặc khăn vàng mấy vạn đại quân đột kích, cái này giặc khăn vàng thật là có hần trong tưởng tượng đáng sợ như vậy sao Chu Tuyền không tự chủ được nghĩ đến.

Hần khẽ lắc đầu, sau đó trầm mặc xuống, có lẽ, hần thật là suy nghĩ nhiều. Ánh mắt của hần ngưng tụ, sau đó nói "Cũng vậy, nếu là ven đường có giặc khăn vàng doanh trại, tuyệt đối không thể thủ hạ lưu tình, toàn lực tiêu diệt!"

"Tuân mệnh!" Chư tướng đáp ứng, sau đó thúc đẩy quân đội hướng về Toánh Xuyên thành mà đi.

Rất nhanh, trên đường đi, Chu Tuyền bọn hần lần lượt lại là gặp phải giặc khăn vàng doanh trại, không có chút nào ngoài ý muốn, trong đó đại quân cũng là càng ngày càng nhiều, từ sáu ngàn đến một vạn, giặc khăn vàng vẫn như cũ là chạy tán loạn mà đi, phẳng phất là ước định cẩn thận đồng dạng.

Chu Tuyền trong lòng không khỏi không như vậy cảnh giác, hần cảm thấy, nếu là giặc khăn vàng phải cho nên bày nghi trận, vì sao cần liên tục mười lần, bọn hần lúc trước mà có thể động thủ, mà lại khi đó Chu Tuyền trong lòng bọn họ phòng bị cũng là kém xa tí tắp bây giờ.

Dựa theo bọn hần kế hoạch, chỉ sợ là không cần bao lâu mà có thể đến Toánh Xuyên thành, mà lúc này, bọn hần đã là đi vào một chỗ nhìn qua cực kỳ rộng rãi giặc khăn vàng doanh trại trước đó.

Chu Tuyền có hần lực lượng, phía sau ba vạn quan binh liền là của hần lực lượng, y theo tin tức của hần, giặc khăn vàng lại nhiều cũng bất quá là mấy vạn chi chúng, quan binh cho dù là chính diện giao chiến, hần cũng là không sợ chút nào.

Mà lại Chu Tuyền nhận trước đó liên tục công phá giặc khăn vàng mười trại ảnh hưởng, cho dù là trong lòng tận lực tránh cho, cũng là khó mà loại trừ loại kia đối với giặc khăn vàng khinh thường cảm giác. Giống như là người nhìn lấy một người điều ti, người là tuyệt đối sẽ không tin tưởng cái này điều ti

ngày sau có thể trở thành người ngưỡng mộ tồn tại.

Chu Tuyền phát phát tay, sau đó nói "Nơi đây chính là gác khăn vàng một trong đại trại! Chúng ta đã đến đây, Toánh Xuyên thành liền ở trước mắt, chứ quân theo ta đánh một trận, chung phá Hoàng Cân!" Chu Tuyền vung tay mà hô, đại Quân Vô khí giờ cao.

Là lúc này, Chu Tuyền cũng là thoáng cảm thấy có chút không ổn, ánh mắt của hắn có chút âm trầm, ẩn giấu đi nội tâm của hắn dị dạng cảm xúc.

Chu Tuyền con mắt chăm chú mà nhìn xem gác khăn vàng cửa trại, là trông thấy cái kia nguyên bản phong bế cửa trại, lại là đột nhiên mở ra.

Một người đứng ở lập tức, sau đó chậm rãi cười ngửa ra tới, mang trên mặt quỷ dị mỉm cười, trông thấy Chu Tuyền, cười nhẹ, lại lại hình như là nói một mình nói ra "Chu Tuyền triều đình đại tướng thật sự chính là để mắt ta Ba Tài a!"

Chu Tuyền nheo mắt lại, chăm chăm lên trước mặt cái này bề ngoài xấu xí nam tử, mở khẩu hỏi "Người chính là Ba Tài! Cái này Toánh Xuyên gác khăn vàng Cừ Soái, Ba Tài "

Ba Tài cười, khẽ gật đầu, nói ra "Không tệ, chính là tại hạ, có gì vấn đề" Ba Tài có chút nhún vai.

Chu Tuyền nhìn xem Ba Tài, sau đó có chút dừng lại, trầm giọng nói ra "Bây giờ chưa ừ thành đại họa, còn có khoan dung cơ hội, nếu là bây giờ người có thể tình nguyện quy thuận, ta Chu mỗ người có thể bảo vệ người không chết!"

Nghe thấy Chu Tuyền, Ba Tài không khỏi ngẩn ngơ, tiếp theo cười lớn nói "Quy thuận chu tướng quân, người chỉ sợ là còn không có thấy rõ ràng tình thế đi!"

Nói, Ba Tài tự mình chụp vỗ tay!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Cũng không phải là dụ địch

"Ba ba!" Là tại Ba Tài thoại âm rơi xuống, doanh trong trại gác khăn vàng chậm rãi dừng hẳn tiến ra, Chu Tuyền sắc mặt không thay đổi, những thứ này gác khăn vàng nhưng còn không có đạt tới nhưng hắn sợ hãi cấp độ.

Chu Tuyền có chút khinh thường nhìn lấy Ba Tài, chế giễu giống như nói "Cũng chỉ có những thứ này thủ đoạn sao nếu là như vậy, chỉ sợ quy thuận vẫn có thể xem là một biện pháp tốt."

Ba Tài cũng là cười lạnh liên tục, tựa hồ đối với Chu Tuyền chỉ ngôn không thêm đề ý chút nào, hắn thân nhiên nói "Đương nhiên, những thứ này chưa đủ, cái kia... Tăng thêm những thứ này đâu "

Chu Tuyền cảm giác có chút rét lạnh, trong lòng của hắn không hiểu có chút lo lắng, hắn không khỏi nhìn lại, là trông thấy phổ thiên cái địa gác khăn vàng điện cuồng tuôn đi qua, nhân khẩu người đông nghìn nghịt, đáng sợ dị thường.

Chu Tuyền biến sắc, bọn hắn quả nhiên là trúng kế.

Chu Tuyền cười ha ha, ánh mắt sắc bén, hiện lên một tia hàn mang, lạnh giọng nói ra "Không biết bây giờ chu tướng quân cảm thấy thế nào, có phải là hay không chuẩn bị quy thuận ta Hoàng Cân Quân vì ta trời hiệu lực."

Chu Tuyền nghe vậy, bỗng nhiên cười lạnh, hồi đáp "Quả nhiên kẻ sách hay, Chu mỗ người vẫn là kỳ soa một chiêu a!"

Chu Tuyền ánh mắt hiện lên, không dám mấy may lười biếng, hắn bốn phía nhìn lại, tìm kiếm một chút hi vọng sống.

Hắn xoay người nhìn lại, chợt phát hiện, phía đông gác khăn vàng còn không có hình thành hoàn chỉnh vòng vây, nói cách khác, nơi đây gác khăn vàng phòng ngự yếu kém nhất, cũng là bọn hắn phá vòng vây tốt nhất chỗ.

Chu Tuyền ánh mắt quét qua Ba Tài, hàn ý sầm nhiên, quát "Cừ Soái thịnh tình khoản đãi, Chu mỗ người ở đây đa tạ, bất quá Chu mỗ người còn có việc gấp, không thể ở lâu, ngày sau nhất định tương báo!"

Chu Tuyền mắt sáng lên, trầm giọng quát "Đại quân toàn lực công kích, đột phá gác khăn vàng vòng vây, hướng phía đông phá vây, giết ra ngoài!" Chu

Tuyển vung tay la lên, đại quân đáp lại.

Trong lúc nhất thời, đại quân điên cuồng hướng về giặc khăn vàng vòng vây giết đi qua.

Ba Tài nghe vậy, cũng là sắc mặt lạnh lẽo, hấn nặng nề nói "Đã đến, làm gì vội vã như thế rồi đi, người tới, đem chu tướng quân mấy người lưu lại, những người khác, giết cũng vậy..."

Giặc khăn vàng nghe thấy Ba Tài mệnh lệnh, không chần chờ chút nào, là hướng về Chu Tuyển mấy người giết đi qua.

Phía đông, giặc khăn vàng phòng ngự còn không có hoàn toàn hình thành, quan binh là lập tức dẫn người giết tới, cùng giặc khăn vàng giao chiến, sát người vật lộn, binh khí giao phong, nhiễm vô số máu tươi.

Chu Tuyển vung vẫy bảo kiếm trong tay, trong lòng khó tránh khỏi có chút hối hận, nếu là hấn có thể đủ cẩn thận một chút, chỉ sợ liền không được sẽ xảy ra chuyện như thế, thế nhưng là chuyện cho tới bây giờ, đã không cách nào cải biến, Chu Tuyển cảm binh khí ra sức chém giết.

Rất nhiều tướng lĩnh cùng binh sĩ càng là không dám lưu thủ, đây không phải diễn tập, cái này là chiến trường chân chính, đây là một trận chém giết!

Giặc khăn vàng càng là điên cuồng, bọn hấn vì trong lòng cái kia chí cao vô thượng tín ngưỡng, bọn hấn đã là đạt tới liều lĩnh cấp độ.

Chém giết, ngay tại hai phe bên trong triển khai, mặt đất đều là người ngã xuống, tươi máu nhuộm đỏ đại địa.

Duy trì liên tục, chiến đấu!

Rất nhanh, giặc khăn vàng vòng vây là bị xé mở một vết nứt, Chu Tuyển khẽ cắn môi, trên người hấn nhiều là người khác vết máu, nhưng là cánh tay hấn cũng là bên trong địch nhân đao. Hấn hung ác vừa nói nói "Quân địch vây quanh đã phá, giết cho ta ra ngoài!"

Chu Tuyển minh bạch, nếu là giờ phút này đi Toánh Xuyên thành, tự nhiên là không thể nào, Chu Tuyển cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp là mang theo đại quân, hướng về phía đông đi.

Lưu lại Ba Tài, cùng rất nhiều giặc khăn vàng, có một bộ phận giặc khăn vàng muốn tiến đến đuổi theo tập quan binh, Ba Tài cũng là híp híp mắt, sau đó trầm tư lắc đầu, cự tuyệt nói "Không cần, nếu là đại quân thành tâm muốn chạy trốn, ngăn không được, mấy vạn đại quân, không phải giải quyết dễ dàng như vậy."

Đám người gật đầu, đáp ứng, Ba Tài nhìn lên trước mặt giặc khăn vàng đại quân, tựa hồ là nhớ tới cái gì, trong lòng hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Chu Tuyển dẫn người thoát đi, phát hiện phía sau không truy binh, đây mới là dừng lại. Vừa rồi hấn cũng là cực kỳ chấn động, hấn vẫn cho là hấn biết đến liền là chân lý, nhưng là sự thật cũng không phải là như thế.

Tại tình báo của hấn bên trong, giặc khăn vàng nhiều nhất bất quá bảy tám vạn nhân mã,

Thế nhưng là vừa rồi, Chu Tuyển rất rõ ràng, nơi đó giặc khăn vàng, chỉ ít cũng là có hơn mười vạn người, nếu là thật sự nhượng cái này mười vạn người vây quanh, chỉ sợ thật là chết không có chỗ chôn.

Hấn ngừng lại, tìm nhìn bên cạnh phó tướng, hấn hỏi "Nơi đây đi về hướng đông, đến cùng là phương nào "

Có người đối với Chu Tuyển chấp tay một cái, hồi đáp "Khởi bẩm tướng quân, nơi đây hướng phía trước, chính là Toánh Xuyên thành chi đông, nơi đây có một thành, tên là Trường Xã!"

Chu Tuyển khẽ gật đầu, hấn đáp ứng nói ra "Cũng vậy, đại quân xuất phát, mục tiêu, Trường Xã!"

Quan binh không chút do dự, hướng về Trường Xã mà đi, mà Trường Xã, chính là Toánh Xuyên bên trong, số ít mấy cái còn không có bị giặc khăn vàng chỗ đánh hạ thành trì một trong.

Theo quan binh đến, Trường Xã thành cửa mở ra, quan binh tràn vào thành trong ao.

Ba Tài mang theo binh mã, cũng không có truy kích, ngược lại là neho nắ lại, đứng xa xa nhìn, sau đó đối với trái phải tướng lĩnh nói ra "Đại quân nơi đây xây dựng cơ sở tạm thời, đã quan binh nhập Trường Xã, như vậy liền đem hết thảy đều tại đây giải quyết đi!"

Chu tướng chấp tay xưng vâng, Ba Tài trên mặt lộ ra cười lạnh, phảng phất là trông thấy Thiên Công Tướng Quân Trương Giác xây Lập Thiên quốc thời điểm, tốt một cái khoái ý tự mãn...

Toánh Xuyên thành.

Một ngày trước, Chu Tuyển bị hơn mười vạn giặc khăn vàng chỗ vây quanh sự tình đã là truyền đến Toánh Xuyên thành bên trong.

Lúc này Trần Trạch tụ tập đám người nghị sự.

Đám người tề tụ một đường, Trần Trạch không có quá nhiều phức tạp biểu lộ, chỉ là trầm ngâm nói "Bây giờ Chu Tuyển tướng quân dẫn đầu quan binh

đến giúp, cũng là vì giặt khăn vàng vậy khốn, hơn mười vạn giặt khăn vàng, thật sự là ngoài dự liệu."

Liêu Hóa gật gật đầu, tin tức này cũng là hấn qua tay phái người đi dò xét tin tức, hấn hồi đáp "Suy nghĩ trước khi đến giặt khăn vàng đối với Toánh Xuyên cũng không có đem hết toàn lực, nghĩ không ra giặt khăn vàng lại là có hơn mười vạn nhân mã ở đây Toánh Xuyên, ngày sau chỉ sợ có chút khó khăn a!" Liêu Hóa nhìn xem Trần Trạch.

Trần Trạch mỉm cười, hấn nói ra "Việc này cũng chưa chắc, dù sao Binh tại tinh không tại nhiều, cũng không phải là cái gì người đều có thể thống soái hơn mười vạn đại quân, ta Đại Hân Hoài Âm Hầu, như thế kỳ tài ngút trời, mới có thể tự gọi là càng nhiều càng tốt, mà Cao Tổ Bệ Hạ cũng bắt quá là mười vạn nhân mã, các người chẳng lẽ tưởng rằng cái này Ba Tài có thể tùy tiện thống soái hơn mười vạn giặt khăn vàng "

Hí Chí Tài khẽ gật đầu, hấn nhìn xem Trần Trạch, sau đó nói "Không tệ, bây giờ mặc dù nhìn như giặt khăn vàng thống nhất chỉnh tề, nhưng là nếu là phát sinh cái gì nguy cơ, giặt khăn vàng một khi Bạo Loạn, Ba Tài người này, nhất định là hoàn toàn không cách nào khống chế. Cũng không phải gì đó người đều là Hoài Âm Hầu nhân vật bình thường."

Liêu Hóa có chút minh bạch, hấn sờ sờ cằm, nói ra "Bây giờ quan binh cũng không nhận được quá nhiều tổn thất, thống kê tử thương bắt quá hơn hai ngàn người, tại ba trong vạn người không đến mười một, giờ phút này chính trú đóng ở Trường Xã bên trong, bảo tồn tương đương thực lực."

Trần Trạch tự hỏi, trầm mặc không nói, cũng không có tận lực đánh gãy Liêu Hóa, Liêu Hóa liền lại là tiếp tục nói "Bây giờ giặt khăn vàng 13 vạn dư đại quân, đều là trú đóng ở Trường Xã bên ngoài, chỉ sợ là ít ngày nữa là sẽ phát sinh đại chiến!"

Đây cũng chính là nói, trừ giặt khăn vàng an bài tại còn lại các thành trì thủ quân, giặt khăn vàng còn có hơn 13 vạn sinh lực, đối với Trần Trạch bây giờ mà thôi, cái số này thật sự là quá mức khổng lồ.

Đám người lâm vào trong trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc chi siêu cấp vũ lực hệ thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.